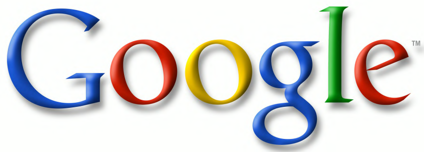
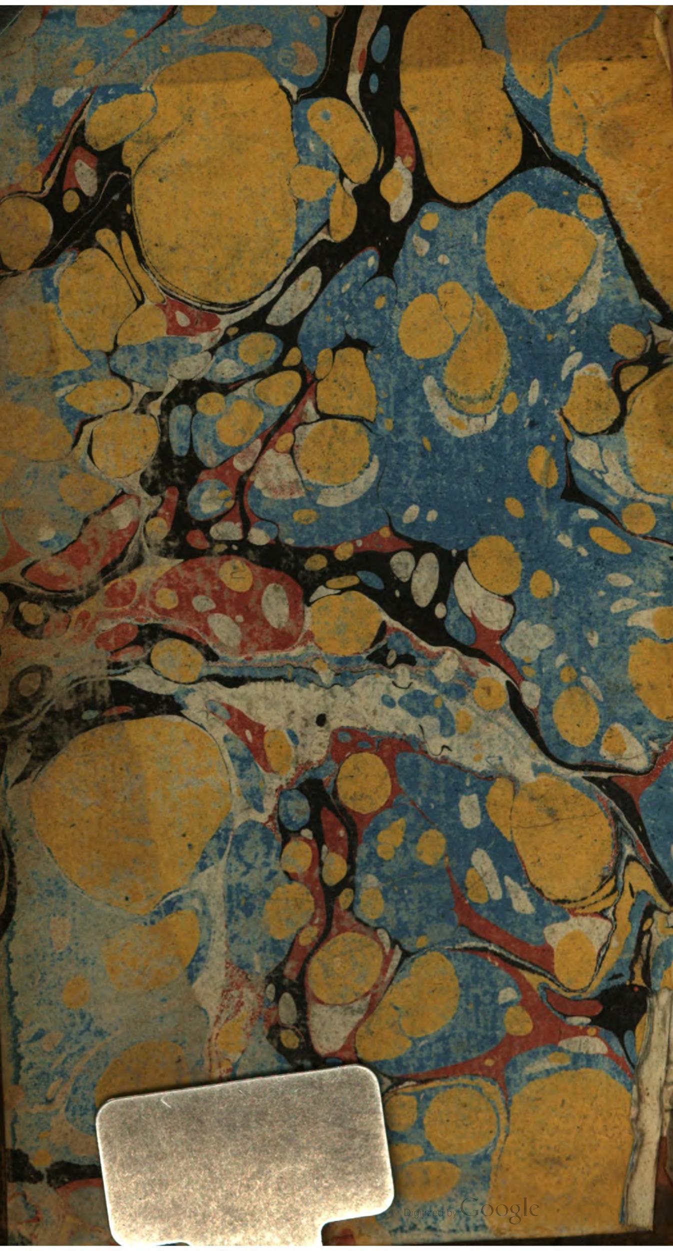

Pars Hyemalis

BREVIARIUM
SAN-PAPULENSE,

Illustrissimi & Reverendissimi in Christo Patris D. D. DANIELIS-BERTRANDI DE LANGLE, Episcopi & Domini Sancti-Papuli auctoritate, & Venerabilis ejusdem Ecclesiæ Capituli consensu editum.

PARS HYEMALIS.

TOLOSÆ,

Sumptibus suis ediderunt BIBLIOPOLÆ Usuum San-Papulensium.

M. DCC. LXXII.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

NOMINA BIBLIOPOLARUM.

J. FRANCISCUS FOREST,
ANTONIUS BIROSSE,
JOSEPHUS DALLES.

DANIEL-BERTRANDUS DE LANGLE,

MISERATIONE DIVINA, & Sanctæ Sedis Apostolicæ auctoritate, Episcopus & Dominus Sancti-Papuli.

CLERO SÆCULARI ET REGULARI NOSTRÆ DIŒCESEOS.

Salutem & benedictionem.

PTANDUM sanè foret, FRATRES CARISSIMI, ut qui ex ipsâ sui conditione toti divino cultui sunt mancipati, eâ animi propensione currerent ad officia pietatis, ut ad implendum orationis assiduæ munus nullo legum stimulo adigerentur, verum quoniam diversis hujusce fluctuantis ac miseræ vitæ necessitatibus distracti, sensìm ac sine sensu à cœlestibus ad

terrena labimur ; magnoperè timendum esset, ne Dei oblivio tandèm animos occuparet, nisi ad Deum precandum aliquâ lege admoneremur.

Itaque ad Ecclesiæ religionem pertinebat & animosam paucorum fidem, ne languesceret, sustentare ; & refrigescentem aliorum pietatem, ne penitùs deficeret, excitare ; quod quidem assecuta est salubri illâ, ac omnibus Ecclesiasticis viris semper amandâ institutione, quâ certis saltèm statis horis, quotidiè debitas supremo numini laudes persolvere, precesque tàm pro semetipsis, quàm pro Populo fundere tenentur, quibus suo tempore celebratis, felici orandi consuetudine spiritum orationis acquirunt, & sic censendi sunt Deum semper orare, & ab oratione nunquàm deficere.

Nec Ecclesiæ providentiæ satìs fuit hanc orandi legem suis Ministris imponere, nisi modum & ordinem quibus orarent illis tradidisset. Hinc celebres illi Ecclesiastici cursus, varii pro variis locis & temporibus, qui posteà Breviarii nomine donati sunt, quorum in non nullis levioris momenti diversitas, nedùm Ecclesiæ decori aliquid detrimenti unquàm attulerit, dilectam econtrà Christi sponsam quasi multiformi gemmarum colorumque nitore ditare semper visa est & exornare : (1) Stat enim Regina Ecclesia, *inquit Fulbertus Carnotensis,* à dextris Regis sui in vestitu deaurato circumdata varietate.

(1) Epist. 2.

Ne autem in immensum crescens illa rituum & precationum varietas desineret in confusionem, sapienter decreverunt antiqui Canones, ut uniuscujusque Provinciæ Ecclesiæ, eum in psallendo, quoad fieri posset, modum tenerent, quem in Metropolitanâ Sede cognovissent institutum, (1) ut ea Sedes, quæ unicuique Sacerdotalis mater est dignitatis, esset & Ecclesiasticæ magistra rationis.

Quam religiosè hæc majorum instituta Galliarum Ecclesiæ olim tenuerint, probant pretiosa quæ ad nos usque pervenerunt fragmenta ritûs illius antiquissimi, qui si non in omnibus, saltèm in plerisque uniformis, in totâ Galliâ vigebat, quem ideò communi appellatione cursum Gallicanum dicebant; in quo non sine singulari quâdam animi voluptate comperimus, ea ferè omnia à majoribus nostris in officiis Ecclesiasticis usurpata fuisse, quæ hodiè in usu sunt apud nos, Psalmos scilicèt, Antiphonas, Hymnos, Lectiones Sacras, & his similia.

Verùm labentibus seculis id effecerat sivè imperita quorumdam pietas, sivè temporum injuria ut Divinis Officiis plura intermiscerentur à pristino sacrarum Ecclesiæ precum splendore prorsùs aliena. Hinc in variis posteriorum ætatum Conciliis singulis Episcopis studiosè commendabatur, ut Ecclesiarum suarum Breviaria revisèrent accuratè atque emendarent; quorum votis

(1) Conc. Toletan. XI. Can. 3.

cum obstarent rerum difficultates, satius visum est plerisque harum præsertim regionum Præsulibus, suum facere Breviarium Romanum à Pio quinto summo Pontifice reformatum.

Hanc viam inierunt hujusce Provinciæ Episcopi in ultimo Concilio Tolosano, (1) & ad hanc usque ætatem nullo alio Breviario usa est Ecclesia nostra; quòd quidèm hodiè non respuimus fastidientes, (quidquid enim à Sanctâ Sede emanaverit, nobis semper pretiosum erit ac venerandum;) sed veterum Conciliorum Decretis obsequentes; quod Illustrissimi Metropolitani nostri jussu novum elaboratum est Breviarium in Ecclesiæ suæ commodum, hoc nobis adoptare operæ pretium esse duximus; iis additis Sanctorum Officiis quæ Ecclesiæ nostræ propria sunt, ac detractis quæ peregrina.

Nec quemquam moveat nova & antè sibi ignota hujus Breviarii dispositio; quâ parte enim ab antiquis Breviariis discrepat, hinc mirus nitor, dignitas eximia, & exquisitus pietatis ac doctrinæ gustus officiis accessisse videbitur. Opus istud quod vobis exhibetur verè Breviarium esse, hoc est divinæ pariter & Ecclesiasticæ Doctrinæ compendium ipso usu comperietis: quod enim in Sacris Litteris ad fidem stabiliendam, vel mores infirmandos magìs idoneum, quod in Scriptis Patrum nervosum ac luminosum magis, quod in Actis Sanctorum utilioris exempli, hoc

(1) Anno 1590.

in Officio sivè Diurno, sivè Nocturno passìm vobìs occurret.

Singulis Hebdomadibus totum recitabitur Psalterium, quod ut sine tædio fiat, singulis uniuscujusque diei Horis, Psalmi proprii addicti sunt, ità tamen ut prolixiores in plures Doxologias secarentur; & sic inæqualitas Officiorum tolleretur, quod olim sanxerat Concilium Narbonense.

Psalterium autem ita distribuitur, ut pars diei cuilibet assignata proprium obtineat scopum. Die Dominicâ ob lucem creatam, Christum resurgentem, & promulgatam novam Legem, Dei & divinæ Legis amor accenditur; Feriâ secundâ benignus ac beneficus Deus celebratur; Feriâ tertiâ & quartâ amor proximi & Christianorum spes commendantur; Feriâ quintâ ob institutam Eucharistiam, quæ Fidei mysterium est collaudatur fides; Feriâ sextâ Christi patientiæ exempla in vitæ hujus ærumnis & laboribus imitanda proponuntur; Sabbato denique propter beneficia à Deo accepta grates Deo persolvuntur.

Sacræ Scripturæ per totam anni seriem legendæ, non modò nullus prætermissus est liber; sed nec ulla dies ab has Lectione vacat. Homiliæ Patrum ex sinceris eorum operibus, electæ sunt, & quæ proposito magìs conveniant, & ad docendum sint accommodatæ. In

Sanctorum Historiis nihil legendum proponitur, nisi ex ipsorum legitimis actis, aliisque purissimis monumentis depromptum.

Singulis anni diebus Canon unus ad Absolutionem Capituli legendus assignatur, qui vel Solemnitati respondeat, vel ea contineat quibus maximè doceri, & ad pietatem incitari possitis.

Cum igitur nobis sit omninò sperandi locus fore ut ex hocce Breviario quod authoritate nostrâ, & Venerabilis Ecclesiæ nostræ Cathedralis Capituli consensu editum est, pietas vestra magìs ac magìs augeatur, & media vobis subministrentur erudiendis Populis, & ad virtutem excitandis aptissima & efficacissima, omnibus & singulis nostræ Diœceseos Clericis tàm Sæcularibus quàm Regularibus nostræ Jurisdictioni subditis qui Divini Officii recitandi lege obligantur, mandamus & præcipimus ut tàm in Officio publico, quàm in recitatione privatâ hocce nostro Breviario in posterum utantur.

Unum superest hortari vos in Domino, FRATRES CARISSIMI, *ut non ore tantùm honorificetis Deum, ne sitis Populus ille, de quo ait,* (1) Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longè est à me; *sed in gratiâ cantetis in cordibus vestris Deo; nec aliud vox sonet, aliud mens cogitet; quia verò*

(1) Math. 15.

(1) non eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris, *ſtudete in juſtitiâ & ſanctitate coram Deo ſic ambulare, ut* (2) ſacrificium laudis honorificet eum, *& ipſe* (3) tribuat vobis ſecundum cor veſtrum & omne conſilium veſtrum confirmet.

DATUM Sancti-Papuli in Palatio noſtro Epiſcopali, die Feſto Purificationis, ſecundâ Februarii, anni milleſimi ſeptingenteſimi ſeptuageſimi-ſecundi.

(1) Eccli. 15. (2) Pſal. 49. (3) Pſal. 19.

† *DANIEL-BERTRANDUS, Epiſcopus Sancti-Papuli.*

De Mandato Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi D. D. Epiſcopi & Domini Sancti-Papuli, PRADERE, *Preſbyter, Secretarius.*

a v

TABULA TEMPORARIA.

Anni Domini.	Aureus numerus.	Epactæ.	Indictio.	Litt. Dominical.	Domin. post Epiphan.	Septuagesima.	Dies Cinerum.
1771	5	xiv.	4	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1772	6	xxv.	5	e d	5 †	16 Febr.	4 Mart.
1773	7	vi.	6	c	4 †	7 Febr.	24 Febr.
1774	8	xvij.	7	b	3 †	30 Jan.	16 Febr.
1775	9	xxviij.	8	a	6	12 Febr.	1 Mart.
1776	10	ix.	9	g f	4	4 Febr.	21 Febr.
1777	11	xx.	10	e	2 †	26 Jan.	12 Febr.
1778	12	j.	11	d	5 †	15 Febr.	4 Mart.
1779	13	xij.	12	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1780	14	xxiij.	13	b a	2	23 Jan.	9 Febr.
1781	15	iv.	14	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1782	16	xv.	15	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1783	17	xxvi.	1	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1784	18	vij.	2	d c	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1785	19	xviij.	3	b	2 †	23 Jan.	9 Febr.
1786	1	*	4	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1787	2	xj.	5	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1788	3	xxij.	6	f e	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1789	4	iij.	7	d	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1790	5	xiv.	8	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1791	6	xxv.	9	b	6	20 Febr.	9 Mart.
1792	7	vj.	10	a g	4	5 Febr.	22 Febr.
1793	8	xvij.	11	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1794	9	xxviij.	12	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1795	10	ix.	13	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1796	11	xx.	14	c b	2 †	24 Jan.	10 Febr.
1797	12	j.	15	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1798	13	xij.	1	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1799	14	xxiij.	2	f	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1800	15	iv.	3	e	4 †	9 Febr.	26 Febr.
1801	16	xv.	4	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1802	17	xxvj.	5	c	5 †	14 Febr.	3 Mart.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Domini.	*Pascha.*	*Ascensio Domini.*	*Pentecoste.*	*Festi Corp. Christi.*	*Dominicæ post Pentec.*	*Dominica I. Adv.*
1771	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec
1772	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24.	29 Nov
1773	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov
1774	3 April.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27 Nov.
1775	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1776	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1 Dec.
1777	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Nov.
1778	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
1779	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1780	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
1781	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	23	2 Dec.
1782	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1783	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov
1784	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
1785	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1786	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1787	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec
1788	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov
1789	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29 Nov
1790	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov
1791	24 April.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23	27 Nov
1792	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec
1793	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec
1794	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov
1795	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov
1796	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov
1797	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec
1798	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec
1799	24 Mart.	2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	28	1 Dec
1800	13 April.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30 Dec
1801	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov
1802	18 April.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 Nov

In sequenti Calendario, quantùm licuit, notatum est tempus quo quisque Sanctus obiit : ann. significat anno : c. ann. circa annum : s. seculo : c. med. s. circa medium seculi : c. fin. s. circa finem seculi.

Festa quæ majusculis notantur caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	*CIRCUMCISIO DOMINI, IMPOSITIO NOMINIS JESU, ET OCTAVA NATIVITATIS EJUSDEM, Solemne-minus.*
xxix	b	iv	2	Basilii Magni, Cæsariensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-min.* obiit 1. Jan. 379.
xxviii	c	iij	3	Genovefæ, Virginis, *Simpl.* an. 512.
xxvij	d	Prid.	4	
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ Domini, *sine jejunio*, cum *commem.* S. Simeonis Stylitæ : c. ann. 460.
25. xxv	f	viij	6	*EPIPHANIA DOMINI, Solemne-majus.* cum Oct. *Si inciderit in Dominicam, hâc die nihil fiet de Dominica.*
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiph. *Semid.*
xxiij	A	vj	8	De Octava Epiph. *Semid.*
xxij	b	v	9	De Octava Epiph. *Semid.*
xxj	c	iv	10	De Octav. Epiph. *Semid.* cum *commem.* S. Pauli, primi Eremitæ : c. ann. 341.
xx	d	iij	11	De Octava Epiph. *Semid.*
xix	e	Prid.	12	De Octava Epiph. *Semid.*
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiph. & Baptismus Domini, *Dupl. maj.*
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictaviensis Episcopi & Eccles. Doct. (è 13.) *Duplex-minus* : c. ann. 368. cum *commem.* S. Felicis, Presbyt. Nolani : c. ann. 265.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
xvj	A	xviij	15	Mauri, Glannofolienſis Abbat. *Semid.* c. fin. VI. ſ.
xv	b	xvij	16	Fulgentii, Epiſc. & Doct. (è 1.) *Semid.* ann. 533.
xiv	c	xvj	17	Antonii, Ægyptii Abbatis, *Semiduplex :* an. 356.
xiij	d	xv	18	Pontificatus, ſeu Cathedr. S. Petri Apoſt. quâ Antiochiæ primùm ſedit deindè Romæ, *Semid.* *Prima ſedes Septuageſimæ.*
xij	e	xiv	19	Sulpitii, Bituricenſis Epiſcopi, *Semid.* c. ann. 644.
xj	f	xiij	20	Sebaſtiani, Martyris, *Dupl. min.* circa ann. 288. cum *commem.* S. Fabiani, Pap. & Mart. an. 250.
x	g	xij	21	Agnetis, Virginis & Martyris, *Semid.* ann. 303. vel 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Diaconi & Martyris, *Semid.* ann. 303. vel 304.
viij	b	x	23	Raymundi de Pegnafort, Preſb. (è 7.) *Semid.* an. 1275.
vij	c	ix	24	Timothei, Epheſini Epiſcopi & Martyr. *Semid.* ann. 97. cum *commem.* S. Titi, Cretenſis Epiſc. 1. ſ.
vj	d	viij	25	Converſio Sancti Pauli, Apoſtoli, *Dupl. maj.* ann. 34. vel 35.
v	e	vij	26	Polycarpi, Smyrnenſis Epiſc. & Mart. *Semid.* ann. 169. cum *commem.* S. Paulæ, Viduæ Romanæ, ann. 404.
iv	f	vj	27	Martyrum, qui pro Libris ſacris interierunt. *Semid.* an. 303.
iij	g	v	28	Cyrilli, Alexandrini Epiſcopi & Doctoris, *Semiduplex :* ann. 445.
ij	A	iv	29	Franciſci Saleſii, Genev. Epiſc. (è 28. Dec.) *Duplex-minus.* ann. 1622.
j	b	iij	30	Bathildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semid.* ann. 680.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
*	c	Prid.	31	Petri Nolasci, (è territor San-Papulensi,) instit. Ordi B. Mariæ de Mercede, *Semi* (è 25. Dec.) ann. 1256.
				FEBRUARIUS.
xxix	d	Cal.	1	Ignatii, Antiocheni Episco & Martyris, (è 20. Dec. *Semiduplex* : ann. 107.
xxviij	e	iv	2	*PRÆSENTATIO DOMINI ET PURIFICATIO B. MA RIÆ VIRG. Solemne-maj.*
xxvij	f	iij	3	*Prima sedes diei Cinerum.*
25. xxvj	g	Prid.	4	
xxv. xxiv	A	Non.	5	Agathæ, Catanensis Virginis Martyris, *Semiduplex* : an 251. [In Quadrag. *commen* & sic de sequentib.]
xxiij	b	viij	6	Amandi, (sive Alani) Traje tensis Episcopi, Vaurensiu Patroni, *Semid.* c. an. 679. [Quadrag. *commem.*]
xxij	c	vij	7	
xxj	d	vj	8	Joannis de Matha, Presb. Insti Ord. SS. Trinitatis, *Semi duplex* : (è 21. Dec.) an. 121 [In Quadrag. *commem.*]
xx	e	v	9	Apolloniæ, Alexandrinæ Virg nis & Mart. *Semid.* an. 24 [In Quadrag. *commem.*]
xix	f	iv	10	Scholasticæ, Cassinensis Virgi nis, *Simplex* : circ. ann. 54 [In Quadrag. *commem.*]
xviij	g	iij	11	Benedicti, Anianensis Abbatis *Semid.* an. 821. [In Quadra *commem.*]
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		FEBRUARIUS.
xij	f	xiij	17	Sylvini, Tolosæ nati, Episcopi, *Semid.* ann. 718.
xj	g	xij	18	Simeonis Hierosolymitani, Episcopi & Mart. *Semid.* an. 107.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	*Ultima sedes Septuagesimæ.*
vij	d	viij	22	
vj	e	vij	23	
v	f	vj	24	Mathiæ, Apost. *Dupl. maj.* 1. C. *In anno Bissextili.* [*Si incidat in Quadrag. anticipabitur in Fer.* 3. *post Dom. Quinquag.*]
iv	g	v	25	
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
i	c	Prid.	28	Martyrum qui obierunt in caritatis officio ergà pestilentiâ afflictatos Alexandriæ. *Semid.* III. C. *In anno Bissextili.*
*	*	*	29	

In annis Bissextilibus (ii sunt quibus in Tabula temporaria Festorum mobilium, assignatur duplex Littera Dominicalis) additur dies intercalaris, & bis dicitur Sexto Calendas Martii, *nempè, die* 24. & 25. *undè illi anni Bissextiles vocantur : & Festum S. Matthiæ, quod in aliis annis celebratur die* 24, *in anno Bissextili die* 25. *celebratur. Littera Dominicalis quæ fuit assumpta mense Januario mutatur in præcedentem.*

Feriâ vj. post Cineres fit Officium de Quinque Plagis Christi, Duplex-majus.

Feriâ vj. post Dominicam tertiam Quadragesimæ fit Officium de sancta Corona spinea Domini, Duplex-majus.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		MARTIUS.
*	d	Cal.	1	Albini, Andegavensis Episcopi, *Simplex :* ann. 550.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		MARTIUS.
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	SS. Perpetuæ & Felicitatis, Carthaginensium Mart. *Simpl.* c. an. 204.
xxiij	d	viij	8	*Prima sedes Novilunii Pasch.*
xxij	e	vij	9	SS. Quadraginta Martyrum, *Simpl.* c. ann. 320.
xxj	f	vj	10	*Ultima sedes diei Cinerum.*
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patricii, Hybernorum Apostoli, *commem.* ann. 460.
xiij	g	xv	18	Alexandri, Hierosolym. Episc. & Mart. *commem.* ann. 250.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	
viij	e	x	23	*Prima sedes Paschæ.*
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	*ANNUNTIATIO INCARNATIONIS DOMINI AD B. MARIAM VIRG. Solemne-maj.*
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

Feriâ sextâ post Dominicam Passionis fit Officium de Compassione B. Mariæ Virg. Dupl. maj.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		APRILIS.
xxix	g	Cal.	1	
xxviij	A	iv	2	
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambrosii, Mediolanensis Episc. & Eccl. Doct. *Duplex-minus*: ann. 397. (Si occurrat in Quadrag. transfertur post Pascha.)
xxv. xxiv	d	Non.	5	Isidori, Hispalensis Episcopi & Doct. (è 4.) *Dupl. min.* an. 636. (Si occurrat in Quadrages. transfertur post Pascha.) *Ultima sedes Novilunii Pasch.*
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	Inventio, Translatio & Elevatio Corporis S. Papuli, Presbyteri & Mart. *Dupl. maj.* (In Cathedrali, *Solemne-minus.*) ann. 1622. (Si occurrat in Quadrages. transfertur post Pascha.)
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	Justini, Religionis Apologistæ & Martyris, *Semid.* ann. 167.
xv	f	xviij	14	Hermenegildi, Martyris. (è 13.) *Semid.* ann. 586.
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	Joannis de Deo, Instit. Ordin. Hospitalitatis, (è 8. Mart.) *Semid.* ann. 1550.
ix	e	xij	20	Joseph, Sponsi B. Mariæ Virginis, (è 19. Mart.) *Duplex-majus*: 1. f.
viij	f	xj	21	Anselmi, Cantuariensis Episc. & Doct. *Semid.* ann. 1109

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		APRILIS.
vij	g	x	22	Francisci de Paula, Instit. Ordin. Minimorum, (è 1.) *Semid.* an. 1507.
vj	A	ix	23	Georgii, Mart. *Semid.* c. ann. 303.
v	b	viij	24	Phœbadii, Episcopi Aginnensis, *Semid.* c. fin. IV. s.
iv	c	vij	25	Marci, Evang. *Dupl. maj.* ann. 68. *Ultima sedes Paschæ.*
iij	d	vj	26	Cleti (seu Anacleti,) Papæ & Martyris, *Semid.* c. ann. 91.
ij	e	v	27	Vincentii Ferreri, Presbyteri, (è 5.) *Semid.* ann. 1419.
j	f	iv	28	SS. Martyrum, pro Solemnitate Paschali occisorum in Africa per manus Vandalorum, (è 5.) *Semid.* ann. 459.
*	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, Pœnit. (è 2.) *Semiduplex* : c. ann. 421.
xxix	A	Prid.	30	Eutropii, Santonensis Episc. & Mart. *Semid.* III. s.
				MAIUS.
xxviij	b	Cal.	1	Philippi & Jacobi (Alphæi,) Apostolorum, *Dupl. maj.* 1. s.
xxvij	c	vj	2	Athanasii, Alexandrini Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-minus* : ann. 373.
xxvj	d	v	3	Inventio sanctæ Crucis, *Solemne-min.* ann. 326.
25. xxv	e	iv	4	Monicæ, Viduæ Tagastensis, *Simplex* : ann. 387.
xxiv	f	iij	5	Theodardi, Narbonensis Episc. *Semid.* ann. 893.
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apostoli & Evangelistæ, ante Portam Latinam, *Dupl. min.* c. ann. 95.
xxij	A	Non.	7	Orientii, Auscitani Episc. (è 1.) *Semid.* IV. s.
xxj	b	viij	8	Apparitio S. Michaelis, Archan-

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis		MAIUS.
				geli, *Duplex-maj.* (In Collegiata, *Solemne-minus :*) ann. 493. & 769.
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Constantinop. Episc. & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex - minus :* ann. 391.
xix	d	vj	10	*Prima sedes Pentecostes.*
xviij	e	v	11	Mamerti, Viennensis Episcopi, *Semid.* ann. 475.
xvij	f	iv	12	
xvj	g	iij	13	
xv	A	Prid.	14	Pachomii, Tabennæ in Thebaïde Abbatis, *Semiduplex :* IV. s.
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	Germerii, Tolosani Episcopi, *Semid.* c. ann. 560.
xij	d	xvj	17	Joannis, Nepomuceni, Pragensis Canonici, Presbyteri, & Mart. *Semid.* XIV. s.
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Petri Cœlestini, Papæ, Congregat. Cœlestin. Instit. *Semiduplex :* an. 1296. cum *comm.* S. Yvonis, Presb. ann. 1303.
ix	g	xiij	20	Hilarii, Tolosani Episc. *Semid.* IV. s.
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	Francisci Regis, Presb. *Simpl.* ann. 1642.
iv	e	viij	25	
iij	f	vij	26	Berengarii, Presbyteri, & Monachi S. Papulii, *Duplex-min.* (In Cathedrali, *Duplex-maj.*) an. 1092.
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Guillelmi, Aquitaniæ Ducis, Comitis Tolosani, demùm Monachi, *Semiduplex :* ann. 812.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		MAIUS.
*	b	iv	29	Germani, Parisiensis Episcopi, *Semid.* an. 576.
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	Sylvii, Tolos. Episc. *Semid.* IV. s.

Dominicâ post Pentecosten fit pro Octava hujus festi Festum SANCTISSIMÆ TRINITATIS, *Solemne-majus.*

Feriâ quintâ sequenti fit Officium SACRATISSIMI CORPORIS CHRISTI, *Annuale, cum Octav.*

Feriâ quintâ in Octava CORPORIS CHRISTI *fit Festum Sacerdotii Dom. nostri Jesu Christi, Duplex-majus.*

Dominicâ tertiâ post Pentecosten fit Offic. SACRATISSIMI CORDIS *Domini nostri* JESU CHRISTI, *Solemne-min.*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JUNIUS.
xxvij	e	Cal.	1	
25. xxvj	f	iv	2	SS. Martyrum, Pothini, primi Lugdunensis Episc. Blandinæ & quadraginta sex aliorum Martyrum, *Semid.* ann. 177.
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Francorum Reginæ, Viduæ, *Semid.* ante med. VI. s.
xxiij	A	Prid.	4	SS. Marcellini & Petri Martyrum, (è 2.) *Semid.* an. 304.
xxij	b	Non.	5	Bonifacii Moguntini, Episcopi & Martyris, *Semid.* ann. 754. vel 755.
xxj	c	viij	6	Norberti, Magdeburgensis Episc. Institut. Ordin. Præmonstratensis, *Semid.* ann. 1134.
xx	d	vij	7	Claudii, Vesontini Episcopi, (è 6.) *Semid.* ann. 698.
xix	e	vj	8	
xviij	f	v	9	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JUNIUS.
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apostoli, *Duplex-maj.* I. f.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idid.	13	*Ultima sedes Pentecostes.*
xiij	d	xviij	14	Exuperii, Episcopi Tolosani, *Duplex-minus* : c. init. V. f.
xij	e	xvij	15	Aniani, Aurelianensis Episcopi, *Semid.* c. ann. 453.
xj	f	xvj	16	SS. Cyrici & Julittæ matris ejus, Martyrum, *Semid.* init. IV. f.
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiij	19	SS. Gervasii & Protasii, Mediolanensium Mart. *Sem.* I. vel II. f.
vij	c	xij	20	Romualdi, Abbatis, Institut. Ordinis Camaldulensis, *Semiduplex* : c. ann. 1027.
vj	d	xj	21	Raymundi, Barbastensis Episc. *Semid.* XII. f.
v	e	x	22	Paulini, Nolani Episc. *Semid.* ann. 431.
iv	f	ix	23	Vigilia, *cum jejunio.*
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS-BAPTISTÆ, *Solemne-maj.* cum Octava.
ij	A	vij	25	De Octava S. Joannis Baptistæ, *Semidupl.*
j	b	vj	26	SS. Joannis & Pauli, Romæ Martyr. *Semid.* c. ann. 362. cum *commem.* Oct. S. Joannis.
*	c	v	27	Crescentis, primi Viennensis Episc. *Semid.* I. f. *comm.* Oct.
xxix	d	iv	28	Irenæi, Lugdunensis Episc. & Doctoris, & Soc. ejus, Mart. *Dupl. min.* c. an. 202. *commem.* Octav. & Vigil. SS. Apost. Petri & Pauli, cum *Jejunio.*
xxviij	e	iij	29	PETRI & PAULI, APOST. *Solemn. maj.* cum Octav. c. ann. 66.
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apostoli, *Dup. maj.* cum *commem.* Oct. S. Joann. & S. Petri Apost.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JULIUS.
xxvj	g	Cal.	1	Octava Nativitatis S. Joannis Baptistæ, *Duplex-minus*, cum *commem.* Octav. SS. Apostolorum.
25. xxv	A	vj	2	Visitatio B. M. Virg. *Dup. maj.* cum *commem.* Oct. SS. Apost.
xxiv	b	v	3	Raymundi, Presbyt. Eccles. S. Saturnini Canon. *Semid.* XI. vel XII. s. cum *comm.* Octavæ SS. Apost.
xxiij	c	iv	4	} De Octava SS. Apostolorum, *Semid.*
xxij	d	iij	5	
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Petri & Pauli, Apostolorum, *Duplex-minus*.
xx	f	Non.	7	Prosperi, Aquitani Doct. *Semid.* v. s.
xix	g	viij	8	Martialis, Lemovicensis Episc. (è 30. Jun.) *Semid.* III. s.
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, filiorum S. Felicitatis, Mart. *Semid.* c. ann. 150.
xvj	c	v	11	Benedicti, Cassinensis Abbatis, (è 21. Mart.) *Semid.* an. 543. [*Translatio hâc die*: c. an. 653.]
xv	d	iv	12	Honesti, Presbyteri, socii S. Saturnini, *Semid.* III. s.
xiv	e	iij	13	
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanensis Episc. & Doct. *Semid.* ann. 1274.
xij	g	Idib.	15	
xj	A	xvij	16	
x	b	xvj	17	Sperati & Sociorum ejus, Mart. *Semid.* ann. 200.
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, Doctoris, (è 7. Mart.) *Dupl. min.* an. 1274. [*Canonis. hâc die*: ann. 1323.]
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Presbyteri, Congreg. Mission. Instit. *Semiduplex*: 1660.
vij	e	xiij	20	Margaritæ, Virg. & Mart. *Semid.* circ. ann. 275.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JULIUS.
vj	f	xij	21	Victoris, Massiliensis Martyris, *Semiduplex* : c. ann. 290.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, *Dupl. min.* I. ſ.
jv	A	x	23	
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi,) Apoſt. *Duplex-maj.* ann. 44. cum *commem.* S. Chriſtophori, Mart. in Lycia : III. ſ.
j	d	vij	26	Joachim & Annæ, parentum B. Mariæ Virginis, *Dup. min.*
*	e	vj	27	Pantaleonis, Nicomedienſis Martyris, *Simpl.* ann. 305. vel 306.
xxix	f	v	28	Nazarii & Celſi, Mediolanenſium Martyrum, *Semidup.* I. vel II. ſ.
xxviij	g	iv	29	Lupi, Trecenſis Epiſcopi, *Semid.* c. ann. 479.
xxvij	A	iij	30	Germani, Antiſſiod. Epiſcopi, *Semid.* ann. 448. (è 31.)
25. xxvj	b	Prid.	31	Ignatii Loyolæ, Preſbyt. *Semid.* ann. 1556.

AUGUSTUS.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		AUGUSTUS.
xxv. xxiv	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, (è 20. April.) *Dupl. min.* ann. 44. cum *commem.* SS. Septem Fratrum Machabæorum, & eorum Matris, Mart. c. ann. 167. ante Chriſtum natum.
xxiij	d	iv	2	Stephani, Papæ & Martyris, *Semid.* ann. 257.
xxij	e	iij	3	Inventio Corporis S. Stephani, Protom. *Semid.* ann. 415.
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Preſbyt. Inſtit. Ordinis Fratrum Prædicat. (è 6.) *Semid.* an. 1221.
xx	g	Non.	5	
xix	a	viij	6	Transfiguratio Domini, *Duplex-maj.*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		AUGUSTUS.
xviij	b	vij	7	Xisti, Papæ & Mart. (è 6.) *Semid.* ann. 258.
xvij	c	vj	8	
xvj	d	v	9	
xv	e	iv	10	Laurentii, Diaconi & Mart. *Duplex - maj.* ann. 258. cum *commem.* S. Romani, Mart. ann. 258.
xiv	f	iij	11	
xiij	g	Prid.	12	Claræ, Virginis, Clariss. Abbatissæ, *Semidup.* an. 1253.
xij	A	Idib.	13	Radegundis, Francorum Reginæ, Viduæ, *Semidup.* ann. 587.
xj	b	xix	14	Vigilia, *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	*ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS*, *Annuale*, cum Octava.
ix	d	xvij	16	Rochi, Laïci apud Montem-Pessulanum, *Duplex-minus*: ann. 1327. cum *commem.* Octavæ.
viij	e	xvj	17	De Octava, *Semid.*
vij	f	xv	18	De Octava, *Semid.*
vj	g	xiv	19	Ludovici, Tolosani Episcopi, *Duplex-minus*, c. fin. XIII. s. cum *commem.* Oct. Assumpt.
v	A	xiij	20	Bernardi, primi Claravallensis Abbatis, & Ecclesiæ Doctoris, *Dupl. min.* ann. 1153. cum *commem.* Octavæ.
iv	b	xij	21	De Octava Assumptionis, *Semid.*
iij	c	xj	22	Octava Assumptionis B. Mariæ Virginis, *Duplex - maj.*
ij	d	x	23	Joannæ-Franciscæ (*de Chantal*,) Viduæ, Ordinis Sanctimonialium Visitat. B. Mariæ Fundatricis, *Semid.* an. 1641.
j	e	ix	24	Bartholomæi, Apostoli, *Dupl. maj.* L. s.
*	f	viij	25	Ludovici IX. Regis Franciæ, *Duplex-maj.* ann. 1270.
xxix	g	vij	26	
xxviij	A	vj	27	Cæsarii, Arelatensis Episc. & Doct. *Dupl. min.* ann. 542.

Augustini,

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		AUGUSTUS.
xxvij	b	v	28	Auguſtini, Hipponenſis Epiſc. & Eccleſ. Doct. *Dupl. min.* ann. 430.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis-Baptiſtæ, *Dupl. maj.* ann. 32.
45. xxv	d	iij	30	
xxiv	e	Prid.	31	
				SEPTEMBER.
xxiij	f	Cal.	1	Ægidii, Abbatis in Occitania, *Semid.* c. ann. 547.
xxij	g	iv	2	Antonini, Martyris, Apamienſium Patroni, *Semid.* III. ſ.
xxj	A	iij	3	Gregorii Magni, Papæ & Eccleſiæ Doctoris, *Duplex-minus*: ann. 604. (è 12. Martii.) *Ordinatio hac die*: ann. 590.
xx	b	Prid.	4	Lazari, à Chriſto ſuſcitati, & SS. Mariæ & Marthæ, Sororum, Chriſti hoſpitum, *Dupl. min.* I. ſ.
xix	c	Non.	5	
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	Clodoaldi, Preſbyteri, *Simpl.* an. 568.
xvj	f	vj	8	*NATIVITAS B. MARIÆ VIRGINIS, Solemne-maj.* cum Oct.
xv	g	v	9	De Octava, *Semiduplex.*
xiv	A	iv	10	Salvii, Albigenſis Epiſcopi, *Semid.* an. 584. cum *commem.* Octav. Nativitatis.
xiij	b	iij	11	De Octava, *Semidup.*
xij	c	Prid.	12	De Octava, *Semidup.*
xj	d	Idib.	13	De Octava, *Semidup.*
x	e	xviij	14	Exaltatio ſanctæ Crucis, (imperante Conſtantino, ann. 326. vel 327. imperante Heraclio, ann. 629.) *Solemne-minus*, cum *commem.* Octavæ.
ix	f	xvij	15	Octava Nativit. B. M. V. *Duplex-minus.*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		SEPTEMBER.
viij	g	xvj	16	Joannis Chrysostomi, Constant. Episcopi & Ecclesiæ Doct. *Duplex-min.* ann. 407. (è 14.)
vij	A	xv	17	Cornelii, Papæ & Mart. *Semid.* ann. 252. (è 14.)
vj	b	xiv	18	Camillæ, Virginis & Mart. (*è territorio Mirapiscensi*,) *Semiduplex* : XII. f.
v	c	xiij	19	Cypriani, Carthaginensis Episcopi, Ecclesiæ Doctoris & Mart. *Semid.* an. 258. (è 14.)
iv	d	xij	20	
iij	e	xj	21	Matthæi, Apostoli & Evangelistæ, *Dupl. maj.* I. f.
ij	f	x	22	Mauricii & Soc. Mart. *Semidup.* ann. 286.
j	g	ix	23	Theclæ, Virginis & Protomart. *Semid.* c. fin. I. f.
*	A	viij	24	Yzarni, Massiliensis Abbatis, *Semid.* ann. 1048.
xxix	b	vij	25	Firmini, Ambianensis Episc. & Mart. *Semid.* c. ann. 287.
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	Cosmæ & Damiani, Fratrum Mart. *Semid.* c. init. IV. f.
25. xxvj	e	iv	28	
xxv. xxiv	f	iij	29	Michaelis Archangeli, & Omnium Angelorum, *Solemne-minus.* Hoc festum in Apulia sumpsit initium : ann. 493. (In Collegiata, S. MICHAELIS ARCHANGELI, Patroni, *Annuale*, cum Octava.)
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Presbyt. & Eccles. Doct. *Dupl. min.* ann. 420. (In Collegiata, *commem.* Octavæ.)

OCTOBER.

xxij	A	Cal.	1	Remigii, Remensis Episc. *Semid.* (è 13. Jan.) ann. 533. (In

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		OCTOBER.
				Collegiata, De Octava S. Michaelis, Archang. *Semid.* cum *commem.* S. Remigii.)
xxj	b	vj	2	Angelorum Custodum, *Duplex-maj.* Instit. Paris. 1680.
xx	c	v	3	Trophimi, primi Arelatensis Episc. *Semid.* III. l. (In Collegiata, De Octava, *Semid.* cum *commem.* S. Trophimi.)
xix	d	iv	4	Francisci, Assisinatis in Umbria, Instit. Ordinis Fratrum Minorum, *Semid.* ann. 1226. (In Collegiata, De Octava, *Semidup.* cum *commem.* S. Francisci.)
xviij	e	iij	5	(In Collegiata, De Octava, S. Michaelis, Archang. *Sem.*)
xvij	f	Prid.	6	Brunonis, Monachi, Instit. Ordin. Carthusianorum, anno 1101. *Semidup.* (In Collegiata, Octava S. Michaelis, Archang. & Festum omnium Angelorum, *Duplex-majus*, *cum commem.* S. Brunonis.)
xvj	g	Non.	7	Fidis, Aginnensis Virginis & Mart. *Semid.* ann. 287. vel 290. (è 6.)
xv	A	viij	8	
xiv	b	vij	9	Dionysii, Parisiensis Episc. & Socior. Mart. *Semid.* III. l.
xiij	c	vj	10	
xij	d	v	11	
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	Geraldi, Comitis Aureliacensis, Laïci, *Simpl.* ann. 909.
ix	g	Prid.	14	
viij	A	Idib.	15	Theresiæ, Virg. Instauratricis Ordin. Carmel. *Semid.* ann. 1582.
vij	b	xvij	16	Bertrandi, Convenarum Episc. *Semid.* ann. 1120.
vj	c	xvj	17	SS. Puellarum, Virg. & Martyrum, *Semidup.* III. l. cum

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		OCTOBER.
				commem. S. Gauderici, Agricolæ, (*è territorio Mirapiscensi*) IX. f.
v	d	xv	18	Lucæ, Evangelistæ, *Dupl. maj.* I. f.
iv	e	xiv	19	
iij	f	xiij	20	Caprasii, Martyris Aginnensis, *Semid.* c. fin. III. f.
ij	g	xij	21	Ursulæ & Soc. Virg. & Mart. *Semid.* an. 450. cum *comm.* S. Hilarionis, Abbatis: an. 371.
j	A	xj	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	Eremberti, Tolosani Episcopi, *Semid.* c. ann. 678.
xxviij	d	viij	25	
xxvij	e	vij	26	Rustici, Narbonensis Episc. *Semid.* ann. 460.
xxvj	f	vj	27	
25. xxv	g	v	28	Simonis & Judæ, Apost. *Duplex maj.* I. f.
xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	Quintini, Mart. *Semid.* c. ann. 387.
xxij	c	Prid.	31	Vigilia *cum jejunio.*
				NOVEMBER.
xxj	d	Cal.	1	*OMNIUM SANCTORUM*, *Annuale* : institut. c. ann. 835. cum Octava.
xx	e	iv	2	Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum, *Dupl. maj.* institut. an. 998. [*Si sit Dominica transfertur in diem quartam, & Officium S. Caroli fit de quinta.*]
xix	f	iij	3	PAPULI, PRESBYTERI ET MARTYRIS, Ecclesiæ Cathedralis, & totius Diœcesis Patroni, *Annuale* : III. f.
xviij	g	Prid.	4	Caroli Borromæi, Mediolan.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		NOVEMBER.
				Epiſc. & Card. (è 3.) *Dup. min.* ann. 1584. cum *commem.* Octav. Omnium SS. & S. Papuli.
xvij	A	Non.	5	De Octava Omnium SS. *Semidup.* cum *commem.* Octavæ S. Papuli.
xvj	b	viij	6	(idem)
xv	c	vij	7	(idem)
xiv	d	vj	8	Octava Omnium Sanctorum, & Veneratio SS. Reliquiarum, *Duplex-maj.* cum *commem.* Oct. S. Papuli.
xiij	e	v	9	De Octava S. Papuli, Preſb. & Mart. *Semid.* cum *commem.* S. Stremonii, primi Arvernorum Epiſcopi : III. ſ.
xij	f	iv	10	Octava S. Papuli, Preſb. & Mart, *Duplex-majus.*
xj	g	iij	11	Martini, Turonenſis Epiſc. *Dupl. maj.* ann. 397.
x	A	Prid.	12	Martini, Papæ & Mart. *Semid.* ann. 655. (è 16. Sept.)
ix	b	Idib.	13	Leonis Magni, Papæ & Eccl. Doct. (è 10.) *Dupl. min.* c. ann. 461. cum *commem.* S. Brictii, Turonenſis Epiſcopi : ann. 444.
viij	c	xviij	14	
vij	d	xvij	15	
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	SS. Aſciſcli & Victoriæ, Fratrum Mart. *Semid.* III. vel IV. ſ.
iv	g	xiv	18	Odonis, Cluniacenſis Abb. *Semiduplex* : ann. 942.
iij	A	xiij	19	Gregorii Thaumaturgi, Neocezarienſis Epiſc. & Eccleſ. Doct. (è 17.) *Semiduplex* : ann. 264.
ij	b	xij	20	Gregorii, Turonenſis Epiſcopi, (è 17.) *Semiduplex* : ann. 595.
j	c	xj	21	Præſentatio B. Mariæ Virginis, *Duplex-majus.*

b iij

Cycl. Epact.	L. D.	Dies Mensis.		NOVEMBER.
*	d	x	22	Cæciliæ, Virginis & Martyris, *Semid.* II. vel III. f.
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Martyris, *Semid.* ann. 100.
xxviij	f	viij	24	Chrysogoni, Mart. *Semid.* ann. 304.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Alexandrinæ Virginis & Martyris, *Semiduplex* : IV. f.
25. xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. *Semidup.* c. ann. 78.
xxv. xxiv	b	v	27	*Prima sedes Adventûs.*
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	Saturnini, Tolosanorum Apostoli, & Protopræsulis, Martyris, *Solemne-minus* : III. f.
xxj	e	Prid.	30	Andreæ, Apostoli, *Duplex-maj.* I. f.

DECEMBER.

xx	f	Cal.	1	
xix	g	iv	2	Francisci Xaverii, Presb. Indiarum Apost. *Semiduplex* : ann. 1552.
xviij	A	iij	3	Petri Chrisologi, Ravennatensis Episc. & Doctoris, (è 2.) *Semidup.* c. ann. 450. *Ultima sedes Adventûs.*
xvij	b	Prid.	4	Barbaræ, Virg. & Mart. *Semid.* III. f.
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrensis Episc. *Semid.* c. ann. 320.
xiv	e	vij	7	
xiij	f	vj	8	*CONCEPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, Solemne-maj.* cum Oct.
xij	g	v	9	} De Octav. Concept. B. M. V.
xj	A	iv	10	} *Semid.*
x	b	iij	11	Damasi, Papæ, *Semid.* ann. 384. *comment.* Oct.
ix	c	Prid.	12	Pauli, primi Narbonensis Episc.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		DECEMBER.
				Semid. III. ſ. cum *commem.* Oct. Concept.
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Syracuſanæ Virg. & Mart. *Semid.* init. IV. ſ. cum *commem.* Octav. Concept. B. M. V.
vij	e	xix	14	Honorati, Toloſani Epiſcopi, *Semid.* III. ſ. cum *commem.* Octavæ Concept. B. Mariæ Virg.
vj	f	xviij	15	Octava Conceptionis B. Mariæ Virginis, *Duplex-minus.*
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	Gatiani, primi Turonenſis Epiſcopi, *commem.* III. ſ.
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	
*	e	xij	21	Thomæ, Apoſtoli, *Dupl. maj.* I. ſ.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	Anaſtaſiæ, Viduæ & Mart. (è 25.) *commem.* ann. 304.
xxvij	A	ix	24	Vigilia, *cum jejunio.* *Si dies 25. 26. 27. aut 28. incidant in Dominicam, illis diebus, nihil fit de Dominica, ſed tunc de Dominica intrà Octavam Nativitatis Domini, fit Offic. ritu ſemiduplici die 30. ſine commem. Octavæ, ut notatur in Proprio.*
xxvj	b	viij	25	*NATALE DOMINI, Annuale.*
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, DIACONI, PROTO-MARTYRIS, *Solemne-minus*, ann. 33. cum *comm.* Octav. Natal. Dom.
xxiv	d	vj	27	Joannis, Apoſtoli & Evangeliſtæ, *Dupl. maj.* initio II. ſ. cum *commem.* Octav. Natal. Domini.
xxiij	e	v	28	Innocentium Martyrum, *Dupl.*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		DECEMBER.
				min. I. f. cum *commemorat.* Octav. Natal. Domini.
xxij	f	iv	29	De Octav. Natal. Domini, *Semiduplex*, cum *commemorat.* S. Thomæ, Cantuariensis Episcopi & Martyris : ann. 1170.
xxj	g	iij	30	De Octava Natal. Dom. *Semiduplex.*
* 19. xx	A	Prid.	31	De Octava Natal. Dom. *Semiduplex*, cum *commemoratione* S. Silvestri, Papæ : ann. 335.

* Hæc Epacta 19. numquàm est in usu, nisi quandò eodem anno concurrit cum aureo numero xix.

È Typis JOSEPHI DALLES.

TABULA

Continens Officiorum gradus & diversitatem.

ANNUALE.
SOLEMNE-MAJUS.
SOLEMNE-MINUS.
DUPLEX-MAJUS.
DUPLEX-MINUS.
SEMIDUPLEX.
SIMPLEX.
Vigilia.
Feria.

ANNUALIA.

Natale Domini.
Pascha.
Pentecostes.
Festum principale Patroni primarii, & Titularis Ecclesiæ.
Ipsa dies Consecrationis, seu Dedicationis Ecclesiæ.
Demùm Festa quibus in Calendario vel in Breviario apponitur hæc vox, *ANNUALE.*

Annualia Domini nulli cedunt Festo.

SOLEMNIA-MAJORA.

Epiphania Domini.
Ascensio Domini.
Dies Anniversarius Dedicationis Ecclesiæ.
Et omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, *SOLEMNE-MAJUS.*

Solemnia-majora Domini nulli cedunt Festo. Si tamen eodem die occurrerent, v. g. Inventio S. Crucis ritûs etiam Annualis, & Ascensio Domini; Inventio S. Crucis transferretur in diem sequentem, quocumque Festo in ea occurrente.

Dies Anniversarius Dedicationis Ecclesiæ cedit Patrono principali.

SOLEMNIA-MINORA.

Feria II. intra Octavas Paschæ & Pentecostes, & omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, *SOLEMNE-MINUS.*

DUPLICIA-MAJORA.

Dominica I. Adventûs.
Dominica I. Quadragesimæ.
Dominica Passionis.
Dominica Palmarum.
Dominica in Albis.
Feria III. intra Octavas Paschæ & Pentecostes.

Dies Octavæ quorumcumque Annualium, & Solemnium majorum Domini. Et omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Duplex-majus.*

DUPLICIA-MINORA.

Dominicæ per annum superius non memoratæ.
Feria IV. intra Octavas Paschæ & Pentecostes.
Dies Octavæ Solemnium-majorum non Domini, nisi aliter notetur.
Et Festa quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Duplex-minus.*

SEMIDUPLICIA.

Dies intrà Octavás Paschæ & Pentecostes, exceptis Feriis II. III. & IV. intrà easdem Octavas.

¶ *Dies intrà Octavas Paschæ & Pentecostes nulli cedunt Festo. Dies verò intra alias Octavas tam Annualium quàm Solemnium-majorum Domini non admittunt nisi Duplicia & suprà. Intra Octavas Solemnium quæ non sunt Domini fit Officium de Semiduplici.*]

Et omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Semiduplex.*

SIMPLICIA.

Officium de B. Maria in Sabbato.
Vigiliæ minores quæ anticipari possunt.
Et Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Simplex.*

DOMINICÆ

PRIVILEGIATÆ

I. Classis,

Quæ excludunt quæcumque Festa etiam Annualia.

Dominica I. Adventûs.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In Albis.
Pentecostes.
Prima post Pentecosten, in qua fit Officium SS. Trinitatis.

DOMINICÆ

PRIVILEGIATÆ

II. Classis,

Quæ admittunt Annualia & Solemnia-majora.

II. III. IV. } Adventûs.

II. III. IV. } Quadragesimæ.

DOMINICÆ
PRIVILEGIATÆ
III. Classis,

Quæ admittunt Solemnia-majora & suprà, & in concurrentia Duplicia-majora.

Dominicæ { Septuagesimæ. Sexagesimæ. Quinquagesimæ.

DOMINICÆ
IV. Classis,

In quibus fit de Duplicibus-majoribus & supra, nec non de Die Octava ritûs Duplicis-minoris.

Reliquæ Dominicæ per annum.

FERIÆ MAJORES
PRIVILEGIATÆ,

Quæ excludunt quæcumque Festa, etiam Annualia.

Vigilia Natalis Domini.
Feria IV. Cinerum.
Feriæ Majoris Hebdomadæ.
Vigilia Pentecostes.

FERIÆ MAJORES
NON PRIVILEGIATÆ,

Quæ nullum admittunt Festum nisi festivetur à populo.

Feriæ omnes Quadragesimæ.

FERIÆ MAJORES
NON PRIVILEGIATÆ,

Quæ cedunt Officio Semi-duplici,

Feriæ Adventûs.
Feriæ Rogationum.
Feria VI. post Octavam Ascensionis.
Feriæ Quatuor Temporum.
Vigiliæ non privilegiatæ, etiam anticipatæ.

FERIÆ MINORES,

Quæ omni cedunt Officio, sunt aliæ omnes Feriæ per annum.

Ex Concilio Mediolanensi quinto.
Anno 1579. *Part.* 3. *Tit.* 6.

CLerus, cum psallendum est, primùm Psalmi argumentum mente animoque concipiat: observet præterea quis in Psalmo loquatur; an Deus, an Ecclesia; an pœnitens, an aspirans ad perfectionem. Attendat item ad quem præcipuè salutarem affectum Psalmus referatur. Cùm ita se religiosè paravit, magnâ animi attentione se ad verba sententiasque Psalmi accommodet, ita ut laudet, gemat, extimescat, sicut Psalmorum voces indicant.

Ante Orationem præpara animam tuam, & noli esse quasi homo qui tentat Deum. *Eccli.* 18. ℣. 23.

Ante recitationem Officii Divini.

Oratio.

APeri, Domine, os meum, ad benedicendum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum, ab omnibus vanis, perversis & alienis cogitationibus; intellectum illumin affectum inflamma, ut tentè, reverenter & votè, hoc Officium re tare valeam, & exaud merear ante conspectu divinæ majestatis tuæ; P Christum Dominum no trum.

Domine, in unione d vinæ illius intentionis q ipse in terris laudes De persolvisti, has tibi H ras persolvo.

PSALTERIUM

PSALTERIUM DISPOSITUM PER HEBDOMADAM.

PARS HYEMALIS.

DOMINICA,

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur secretò :

PAter noster, qui es in cœlis ; sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat voluntas tua sicut in cœlo & in terra : panem nostrum quotidiánum da nobis hódie : & dimitte nobis débita nostra, sicut & nos dimittimus debitóribus nostris : & ne nos indúcas in tentatiónem ; sed líbera nos à malo. Amen.

AVe, María grátiâ plena ; Dóminus tecum : benedicta tu in mulíeribus, & benedictus fructus ventris tui Jesus.

Sancta Maria, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, & in hora mortis nostræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipotentem, creatórem cœli & terræ : Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex Maria Vírgine : passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, & sepultus : descendit ad ínferos : tértiâ die resurrexit à mórtuis : ascendit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis : inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam æternam. Amen.

Deinde altâ voce dicitur, pollice signando sibi os signo crucis.

DOmine, † lábia mea apéries ; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps.* 50.

Deindè signando se à fronte ad pectus, & à sinistro humero ad dextrum :

℣. Deus, † in adjutórium meum intende : ℟.

Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

Glória Patri, & Filio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Allelúia.

Sic dicitur Allelúia: *etiam ad alias Horas.*

(A Septuagesima ad Pascha, loco Allelúia. *dicitur:* Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.)

Per Adventum, & à Natali Domini ad Præsentationem ejus, Officium fit in Dominicis & Feriis, ut habetur in Proprio.

A Præsentatione verò ad Septuagesimam, ut sequitur,

Invitatorium. Deum, qui nos creávit & in Christo conresuscitávit, * Venite, adorémus. *Gen.* 1. *Eph.* 2.

PSALMUS 94.

Christus Rex: ipsi parendum.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Deum qui nos creávit & in Christo conresuscitávit, * Venite, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus super omnes deos: quóniam non repellet Dóminus plebem suam; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

* Venite, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: venite, adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Deum qui nos creávit & in Christo conresuscitávit, * Venite, adorémus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolite obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne, secundùm diem tentatiónis in deserto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt & vidérunt ópera mea.

* Venite, adorémus.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde; ipsi verò non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Deum qui nos creávit & in Christo conresuscitávit, * Venite, adorémus.

Glória Patri, & Filio, & Spíritui sancto; Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

* Venite, adorémus.

Repetitur, Deum, qui nos creávit & in Christo conresuscitávit, * Venite, adorémus.

HYMNUS.

DIe diérum principe
Luxè tenébris éruta:
Christus sepulchri cárcere,
Lux vera mundi, pródiit.
Et mors, & horrendum cahos
Vocem jubentis áudiunt:
Nos surdióres, ô pudor!
Deo pigébit óbsequi?
Umbris sepulta dum stupet
Natúra, lucis filii
Surgámus, & noctem piis
Exerceámus cánticis.
Legem, Prophétas, & sacro
Psalmos calentes lúmine,
Profána dum silent loca,
Divína templa pérsonent.
Cœlestis hæc vincat tuba
Cordis sopórem lánguidi,
Novique mores éxprimant
Vitam resurgentis novam.
Hoc cōsequémur, te duce;
Fons caritátis, ô Deus,
Qui legis addis litteræ
Vitæ datórem Spíritum.
Sit laus Patri, laus Fílio;
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent & ardent ignibus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Beátus vir.

*Asteriscus hic * notat meditationem & pausam.*

PSALMUS 1.

Christi & omnium in Christo justorum encomium.

BEátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit;

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secùs decursus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcumque fáciet, prosperabuntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tanquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum;

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * & iter impiórum peribit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, * & in sécula seculórum. Amen.

Hi versus Glória Patri. *&* Sicut erat. *dicuntur in fine Psalmorum, Divisionum & Canticorum, nisi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, sed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. *E.* Servíte Dómino.

PSALMUS 2.

Christus Filius Dei, Rex in Sion & in omnes gentes.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli me-

ditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, & principes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos, * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu; ego hódie génui te.

Póstula à me; & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre:

Apprehéndite disciplínam, nequando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, & exultáte ei: apprehéndite disciplínam.

Ant. 8. *G.* Dicunt.

PSALMUS 3.

Christi resurrectio, spes membrorum ejus.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insurgunt advérsùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum; * & exurrexi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa, * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus; * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus; tu autem, Dómine, suscéptor meus es.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; ℟. Et custodívi legem tuam. *Ps.* 118.

Post Versiculum cujuslibet Nocturni dicitur secretò: Pater noster. *Altâ voce:* ℣. Et ne nos indú-

cas in tentatiónem; ℟. Sed libera nos à malo.

Absolutiones & Benedictiones habentur post Psalterium.

Lectiones cum Responsoriis ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Diligam te.

PSALMUS 17.

Christi resurgentis, & Ecclesiæ à persecutoribus liberatæ, gratiarum actio.

Diligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum: * protéctor meus & cornu salútis meæ, & suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi;

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam; * & clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est & contrémuit terra: fundamenta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt; * quóniam irátus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus: & ignis à fácie ejus exarsit: * carbónes succensi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & descendit: * & caligo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, & volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum: in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt: * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam: * grando & carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, & reveláta sunt fundamenta orbis terrárum: * ab increpatióne tua, Dómine, ab inspiratióne spiritûs iræ tuæ.

Ant. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea: firmaméntum meum, & refúgium meum.

Ant. 4. *D.* Ero immaculátus.

Divisio Psalmi 17.

Misit de summo [Dóminus,] & accépit

me, * & aſſumpſit me de aquis multis.

Eripuit me de inimícis meis fortíſſimis; * & ab his qui odérunt me: quóniam confortáti ſunt ſuper me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus eſt Dóminus protector meus.

Et eduxit me in latitúdinem: * ſalvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retribuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam, * & ſecundùm puritátem mánuum meárum retribuet mihi;

Quia cuſtodívi vias Dómini, * nec ímpiè geſſi à Deo meo;

Quóniam ómnia judícia ejus in conſpectu meo; * & juſtítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Et retribuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam, * & ſecundùm puritátem mánuum meárum in conſpectu oculórum ejus.

Cum ſancto ſanctus eris, * & cum viro innocente innocens eris:

Et cum electo electus eris, * & cum perverſo pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem ſalvum fácies, * & óculos ſuperbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine * Deus meus, illúmina tenebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo tranſgrédiar murum.

Ant. Ero immaculátus cum Deo meo, & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Ant. 7. a. Elóquia Dómini.

Altera diviſio Pſalmi 17.

DEus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protector eſt ómnium ſperántium in ſe.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum noſtrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & póſuit immaculátam viam meam;

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & ſuper excelſa ſtátuens me;

Qui docet manus meas ad prælium: * & poſuiſti ut arcum æreum bráchia mea;

Et dediſti mihi protectiónem ſalútis tuæ; * & déxtera tua ſuſcépit me.

Et diſciplína tua corréxit me in finem, * & diſciplína tua ipſa me docébit.

Dilataſti greſſus meos ſubtus me, * & non ſunt infirmáta veſtígia mea.

Pérſequar inimícos meos, & comprehendam illos; * & non convertar, donec defíciant.

Confringam illos, nec póterunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxisti me virtúte ad bellum ; * & supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, * & odientes me dispérdidisti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret : * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi, servívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.

Filii alièni mentíti sunt mihi : * filii aliéni inveteráti sunt, & claudicavérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus ; * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, & subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracundis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * à viro iniquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine ; * & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, * & fáciens misericórdiam christo suo David, & sémini ejus usque in séculum.

Ant. Elóquia Dómini igne examináta ; protector est ómnium sperántium in se.

℣. Legem tuam, Dómine, non sum oblitus : ℟. Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi. *Ps.* 118.

Pater noster.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. D. In Deo.

PSALMUS 27.

Inter adversa, spes resurgendi.

AD te, Dómine, clamábo ; Deus meus, ne síleas à me : * nequando táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus ; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me :

Qui loquuntur pacem cum próximo suo ; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secundùm ópera eórum, * & secundùm nequitiam adinventiónum ipsórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tribue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus; * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ, * & protéctor salvatiónum christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ; * & rege eos, & extolle illos usque in ætérnum.

Ant. In Deo sperávit cor meum, & adjútus sum; & ex voluntáte mea confitébor ei.

Ant. 1. D. Psállite.

PSALMUS 29.

Resurrectionis Psalmus.

EXaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inferno ánimam meam: * salvásti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus, * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua * præstitísti decóri meo virtútem:

Avertísti fáciem tuam à me; * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo; * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descendo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & misértus est meî: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, & circumdedísti me lætítiâ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar: * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Psállite Dómino, sancti ejus, & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. 5. a. Venite.

PSALMUS 65.

Canticum Resurrectionis.

JUbiláte Deo, omnis terra; psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dicite Deo: Quàm terríbilia sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam; in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum; óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum; * & audítam fácite vocem laudis ejus:

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem & aquam; * & eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea,

Quæ distinxérunt lábia mea, & locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam à me.

Ant. Veníte, audíte, & narrábo quanta fecit ánimæ meæ.

℣. Deum exquisívi mánibus meis nocte, ℟. Et non sum deceptus. *Ps.* 76.

Pater noster.

Post ultimum Responsorium, dicitur: Te Deum. *si dicendum sit.*

TE Deum laudámus, * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli; * tibi cœli, & univérsæ potestátes;

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus,
Dóminus Deus sábaoth.
Pleni sunt cœli & terra * majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus * Apostolórum chorus,
Te Prophetárum * laudábilis númerus,
Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.
Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia.
Patrem * immensæ majestátis:
Venerandum tuum verum, * & únicum Fílium,
Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.
Tu Rex * glóriæ, Christe,
Tu Patris * sempiternus es Filius:
Tu, ad liberandum susceptúrus hóminem, * non horruisti Vírginis úterum:
Tu, devicto mortis acúleo, * aperuisti credéntibus regna cœlórum:
Tu, ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.
Judex créderis * esse ventúrus.
Te ergo quæsumus, fámulis tuis súbveni, * quos pretióso sánguine redemisti.
Æternâ fac * cum Sanctis tuis glóriâ munerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hæreditáti tuæ;
Et rege eos, * & e tolle illos usque in æte num.
Per síngulos dies * b nedícimus te;
Et laudámus nome tuum in séculum, * & i séculum séculi.
Dignáre, Dómine, d isto * sine peccáto nos cu todíre.
Miserére nostrî, Dó mine; * miserére nos trî.
Fiat misericórdia tua Dómine, super nos, quemádmodùm sperávimu in te.
In te, Dómine, sperávi; * non confundar in ætermum.
℣. *Sacerd.* Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34.
Si non continuò sequantur Laudes, hîc dicitur: Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus. *Deinde Oratio propria, cum integra conclusione. Et tunc ante Laudes dicitur secretò,* Pater & Ave.

AD LAUDES.

DEus, † in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.
Glória Patri, &c.
Ant. 8. *G.* Deus.

PSALMUS 62.

Æternorum bonorum desiderium.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, quàm multipliciter tibi caro mea * in terra deserta, & invia, & inaquósa.

Sic in sancto appárui tibi: * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî super stratum meum, * in matutinis meditábor in te.

Quia fuisti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæsit ánima mea post te; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, * introibunt in inferióra terræ:

Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obstructum est os loquéntium iníqua.

Ant. Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo: sitívit in te ánima mea.

Ant. 1. a. Testimónia tua.

PSALMUS 92.

Christi regnum & eloquia extolluntur.

DOminus regnávit: decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * à século tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Testimónia tua, Dómine, credibília facta sunt nimis.

Ant. 5. C. Servite Dómino.

PSALMUS 99.

Ad Dei cultum & laudes exhortatio.

JUbiláte Deo, omnis terra; servite Dómino in lætítia: * introite in conspectu ejus in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam ſuávis eſt Dóminus.

In æternum miſericórdia ejus, * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Ant. Servíte Dómino in lætitia: ſcitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus.

Ant. 4. E. Benedíctus es.

CANT. TRIUM. PUEROR. Dan. 3.

Cunctæ creaturæ ad benedicendum Domino invitantur.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, ſol & luna, Dómino: * benedícite, ſtellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino: * benedícite, omnes ſpíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æſtus, Dómino: * benedícite, frigus & æſtus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino: * benedícite, gelu & frigus Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino: * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum, * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino: * benedícite, univerſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete & ómnia quæ moventur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béſtiæ & pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Iſrael Dóminum: * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, ſacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, ſervi Dómini, Dómino.

Benedícite, ſpíritus & ánimæ juſtórum, Dómino: * benedícite, ſancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Anania, Aza-

ria, Misael, Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Hic, loco Glória Patri. *dicitur:*

Benedicámus Patrem, & *Filium*, cum sancto Spíritu; * laudémus & superexaltémus eum in sécula.

Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli; * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula.

Ant. Benedictus es, Dómine, in throno regni tui; & superlaudábilis, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

Ant. 7. *d.* Hymnus.

PSALMUS 148.

Omnium creaturarum ad Deum laudandum invitatio.

LAudáte Dóminum, de cœlis: * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol & luna: * laudáte eum, omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum: * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, & in séculum séculi: * præceptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum, de terra; * dracónes, & omnes abyssi;

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles; * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béstiæ, & univérsa pécora; * serpentes, & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli; * príncipes, & omnes júdices terræ;

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus, laudent nomen Dómini, * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

Ant. Hymnus ómnibus sanctis ejus, fíliis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

CAPITULUM. Deut. 6.

AUdi, Israel: Dóminus Deus noster, Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua; eruntque verba hæc in corde tuo: & meditáberis in eis sedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque consúrgens.

℟. Deo grátias.
Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

HYMNUS.

AD templa nos rursùs vocat
Surgentis auróræ nitor,
Novasque pro læto monet
Referre grates múnere.
At victor auróram suo
Fulgóre Christus óbruit:
Huic, magna cujus pars sumus,
Juvat triumpho pláudere.
Quòd evolútus fásciis
Repentè mundus éxtitit,
Puro renídens lúmine,
Virtútis hoc quantæ fuit!
Quòd tráditum neci Pater,
Ut fóntibus vitam daret,
Vitæ redónat Fílium,
Amóris hoc quanti fuit!
Æternus ut rerum Sator
Aspexit orbem, prótinus,
Colóre depictum suo,
Probávit excellens opus.
At lætius quanto óbtulit
Sese Patri spectáculum
Cœlestis Agni cándido
Ablútus orbis sánguine!
Cum luce nobis rédditur
Mundi renascentis decor,
Occulta per quem Núminis
Mens surgit ad magnália.
At splendor æterni Patris,
Lumenque Christus córdium,
Deum dat in se, quantus est,
Sub nube carnis cérnere.
Præsta, beáta Trínitas,
Ut legis ad facem tuæ
Vitémus omne quod vetas,
Sectémur omne quod jubes.
Amen.

℣. Manè astábo tibi, Dómine, & vidébo; ℟. Quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Ps.* 5.

Antiphona, ut in Proprio.

CANTICUM ZACHARIÆ. Luc. 1.

De Redemptoris adventu gratiarum actio.

BEnedictus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ;
Et eréxit cornu salútis nobis * in domo David pueri sui,
Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à sǽculo sunt, Prophetárum ejus,
Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;
Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris, * & memorári testamenti sui sancti:
Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis;
Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi
In sanctitáte & justitia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.
Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis; * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus,
Ad dandam sciéntiam

salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum,

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos Oriens ex alto,

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent, * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Antiphona & Oratio, ut in Proprio ; posteà dicitur:

Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò : Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen.

Deinde, Pater noster.

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

JAm lucis orto sidere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dírigat,
Lux increáta, sémitas.

Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet,
Portas tuére sénsuum.

Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor :
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente prósequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet supérbiam
Potûs cibique párcitas.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Filio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spiritus.
Amen.

Ant. 7. *d.* In toto corde.

PSALMUS 117.

Gratiarum actio ob salvatoris manifestationem.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor, * & ego despiciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut cáderem; * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam, * & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ: * ingressus in eas, confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini; * justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salúte[m].

Lápidem quem reprob[avérunt] ædificantes: * [h]... factus est in caput ángul[i].

A Dómino factum [est] istud, * & est mirábile [in] óculis nostris.

Hæc est dies quam fe[cit] Dóminus: * exultémus [&] lætémur in ea.

O Dómine, salvum [me] fac; ô Dómine, benè pro[s]peráre: * benedíctus [qui] venit in nómine Dómin[i].

Benedíximus vobis [de] domo Dómini: * De[us] Dóminus, & illuxit nob[is].

Constitúite diem solé[m]nem in condensis, * usq[ue] ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & co[n]fitébor tibi: * Deus me[us] es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi, quó[niam] exaudísti me, * [&] factus es mihi in salúte[m].

Confitémini Dómino quóniam bonus, * quó[niam] in séculum miser[i]córdia ejus.

PSALMUS 118.

Divinæ legis laus & amo[r]

BEáti immaculáti in vi[a] * qui ámbulant [in] lege Dómini.

Beáti qui scrutantur te[s]timónia ejus, * in tot[o] corde exquírunt eum.

Non enim qui operá[n]tur iniquitátem, * in vi[is] ejus ambulavérunt.

Tu mandasti * mandá[ta] tua custodíri nimis.

Utinam dirigantur vi[æ]

meæ * ad custodiendas justificatiónes tuas!

Tunc non confundar, * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis; * in eo quod dídici judicia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam; * non me derelinquas usquequáquè.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiendo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua, * ut non péccem tibi.

Benedictus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divitiis.

In mandátis tuis exercébor, * & considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non obliviscar sermónes tuos.

Divisio Psalmi 118.

Retribue servo tuo, vivifica me; * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra; * non abscondas à me mandáta tua.

Concupivit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpasti superbos: * maledicti qui declinant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum; * quia testimónia tua exquisivi.

Etenim sedérunt principes, & adversùm me loquebantur; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua meditátio mea est, * & consilium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit pavimento ánima mea: * vivífica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudisti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum instrue me; * & exercébor in mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilatasti cor meum.

Quando fit Officium de Dominica, nisi aliter notetur, dicitur Symbolum sequens.

SYMBOLUM.

Quicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem:

Quam nisi quisque íntegram inviolatamque serváverit, * absque dúbio in æternum peribit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur;

Neque confundentes persónas, * neque substántiam separantes.

Alia est enim persóna Patris, ália Filii, * ália Spiritûs sancti.

Sed Patris, & Filii, & Spiritûs sancti una est divinitas, * æquális glória, coæterna majestas.

Qualis Pater, talis Filius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Filius, * increátus Spíritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Filius, * immensus Spíritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Filius, * æternus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres æterni, * sed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immensi, * sed unus increátus, & unus immensus.

Similiter omnípotens Pater, omnípotens Filius, * omnípotens Spíritus sanctus;

Et tamen non tres omnipotentes, * sed unus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, * Deus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Filius, * Dóminus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquamque persónam, Deum ac Dóminum confitéri christiánâ veritáte compéllimur; * ita tres deos aut dóminos dicere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Filius à Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre & Filio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres patres: unus Filius, non tres filii: * unus Spíritus sanctus, non tres spiritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; *

sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supradictum est, * & *Unitas* in Trinitáte, & *Trínitas* in Unitáte veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus & confiteámur * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Filius, *Deus* & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sécula génitus, * & homo est ex substántia matris in século natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; * ex ánima rationáli, & humána carne subsistens.

Æquális Patri secúndùm divinitátem, * minor Patre secúndùm humanitátem.

Qui licèt Deus sit & homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális & caro unus est homo; * ita Deus & homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra, descendit ad ínferos, * tértiâ die resurrexit à mórtuis:

Ascendit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis, * inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos:

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis, * & reddituri sunt de factis própriis ratiónem.

*Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam; * qui verò mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica; * quam nisi quisque fidéliter firmiterque credíderit, salvus esse non póterit.

Ant. In toto corde meo exquisívi te, Dómine: doce me justificatiónes tuas. *Ps.* 118.

CAPITULUM. Ephes. 5.

Erátis aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitáte, & justítia, & veritáte: probantes quid sit beneplácitum Deo.

℟. *breve.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui surrexisti à mórtuis, (*Hic versus*

quandoquè mutandus est, ut notatur in Proprio.) * Miserére nobis. Glória Patri, & Filio, & Spirítui sancto. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Matt.* 16. *Tob.* 8. *Rom.* 6.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti, tuâ nos hódie salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spiritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur; sed statim Hebdomadarius dicit quæ sequuntur. Si verò non legatur Martyrologium, Officium capituli incipitur absolutè sic.

℣. Pretiósa in conspect Dómini, ℟. Mors Sanct rum ejus. *Ps.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent n in oratiónibus suis pro nobis ad Deum; ut secundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti simus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1

Deinde ubi legitur Necrologium, post ejus lectionem dicitur Psalmus De profundis. *& in fine*, Requiem. *cum* ℣℣. Requiescant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobiscum. *& Orat.* Absólve, quæsumus. *ut habetur in fine III. Nocturni Officii Defunctorum.*

Posteà dicitur: ℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festina. *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. Glória Patri, & Filio, & Spirítui sancto: Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater noster.
Altâ voce, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed libera nos à malo.
℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua; & dírige filios eorum: ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos; & opera mánuum nostrárum dirige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89.
Glória Patri, &c.

Orémus.

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hîc, & in æternum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

Lector, Jube, domne, benedicere. [*Lectrix dicit*, domna.] *Solus vel sola recitans dicit absolutè Benedictionem.*

Bened. Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. ℟. Amen. *Hebr.* 8.

Tum fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur suo loco: in cujus fine dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostri.
℟. Deo grátias.

Post lectionem, Hebdomadarius dicit: Adjutórium nostrum in nómine Dómini: ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedicite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se; per Jesum Christum: cui est glória in sécula seculórum. *Hebr.* 13.

Lector, Amen.

Posteà, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium, &c.

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio,
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.

Ant. 6. Da mihi.

Ex Psalmo 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum; * & exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, & ſcrutábor legem tuam; * & cuſtódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipſam vólui.

Inclina cor meum in teſtimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos, ne videant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue ſervo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod ſuſpicátus ſum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat ſuper me miſericórdia tua, Dómine, * ſalutáre tuum ſecundùm elóquium tuum.

Et reſpondébo exprobrántibus mihi verbum, * quia ſperávi in ſermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáquè; * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam legem tuam ſemper, * in séculum, & in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de teſtimóniis tuis in conſpectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi, * & exercébar in juſtificatiónibus tuis.

Divisio Pſalmi 118.

Memor eſto verbi tui ſervo tuo, * in quo mihi ſpem dediſti.

Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iníquè agébant uſquequáquè: * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à século, Dómine; * & conſolátus ſum.

Deféctio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; * & cuſtodívi legem tuam.

Hæc facta eſt mihi, * quia juſtificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, dixi, * cuſtodíre legem tuam.

Deprecátus ſum fáciem tuam in toto corde meo: * miſerére meî ſecundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & converti pedes meos in teſtimónia tua.

Parátus ſum, & non

ſum turbátus, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumplexi ſunt me; * & legem tuam non ſum oblitus.

Médiâ nocte ſurgébam ad *confitendum* tibi * ſuper judícia juſtificatiónis tuæ.

Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, * & cuſtodiéntium mandáta tua.

Miſericórdiâ tuâ, Dómine, plena eſt terra: * juſtificatiónes tuas doce me.

Diviſio Pſalmi 118.

BOnitátem feciſti cum ſervo tuo, Dómine, * ſecundùm verbum tuum.

Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam doce *me*; * quia mandátis tuis crédidi.

Priuſquàm humiliárer, ego deliqui: * proptéreà elóquium tuum cuſtodívi.

Bonus es tu; * & in bonitáte tua doce me juſtificatiónes tuas.

Multiplicáta eſt ſuper me iníquitas ſuperbórum: * ego autem in toto corde *meo* ſcrutábor mandáta tua.

Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum: * ego verò legem tuam meditátus ſum.

Bonum mihi quia humiliaſti me; * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * ſuper míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me: * da mihi intellectum, & diſcam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliaſti me.

Fiat miſericórdia tua, ut conſolétur me, * ſecundùm elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundantur ſuperbi, quia injuſtè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confundar.

Ant. Da mihi intellectum, & ſcrutábor legem tuam, Dómine.

CAPITULUM. 1. Joan. 2.

IN hoc ſcimus quóniam cognóvimus Deum, ſi mandata ejus obſervémus. Qui dicit ſe noſſe eum, & mandáta ejus non cuſtódit, mendax eſt, & in hoc véritas non eſt: qui autem ſervat verbum ejus, verè

in hoc cáritas Dei perfecta est.

℟. br. Inclina cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclina. ℣. Averte óculos meos, ne videant vanitátem: * in via tua vivífica me, * In testimónia tua. Glória Patri. Inclina.

℣. Deduc me in sémitam mandatórum tuórum; ℟. Quia ipsam vólui. Ps. 118.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

JAm solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine;
Sic, Christe, tu mundum novâ
Sol verus accendis face.

Fac plena nostris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 2. D. Inclinávi.

Ex Psalmo 118.

DEfécit in salutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, dicentes: * Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína; * justificatiónes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui: * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua, véritas: * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulò minùs consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm misericórdiam tuam vivífica me, * & custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundasti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuâ persevérat dies; * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc fortè periissem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas; * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me fac; * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimìs.

Divisio Psalmi 118.

QUómodò dilexi legem tuam, Dómine ! * totâ die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudentem me fecisti mandáto tuo ; * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi : * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intellexi, * quia mandáta tua quæsivi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos ; * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi ; * quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua ! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi : * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum , * & lumen sémitis meis.

Jurávi & státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine : * vivífica me secundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine, * judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper ; * & legem tuam non sum oblitus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi ; * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisivi testimónia tua in æternum ; * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in æternum , * propter retributiónem.

Divisio Psalmi 118.

INíquos ódio hábui , * & legem tuam dilexi.

Adjútor & susceptor meus es tu ; * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me , maligni ; * & scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secundùm elóquium tuum , & vivam ; * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me , & salvus ero ; * & meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judíciis tuis , * quia injusta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeò dilexi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas : * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & justítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecérunt in

ſalutáre tuum, * & in elóquium juſtitiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecundùm miſericórdiam tuam, * & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego: * da mihi intellectum, ut ſciam teſtimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine: * diſſipavérunt legem tuam.

Ideò dilexi mandáta tua * ſuper aurum & topázion.

Proptéreà ad omnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Inclinávi cor meum ad faciendas juſtificatiónes tuas in æternum.

CAPITULUM. I. *Joan.* 5.

HÆc eſt cáritas Dei, ut mandáta ejus cuſtodiámus; & mandáta ejus grávia non ſunt.

℟. *br.* Teſtimónia tua intellexi, Dómine: * Latum mandátum tuum nimis. Teſtimónia. ℣. Omnis conſummatiónis * vidi finem: * Latum. Glória Patri. Teſtimónia tua.

℣. Dilexi mandáta tua ſuper aurum: ℟. Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar. *Pſ.* 118.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

LAbente jam ſolis rotâ,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam citò
Feſtínat ad metam gradu.
O Chriſte, dum fixu cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.
Qui nos creávit, lau Patri;
Laus, qui redémit Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 4. E. Omnia.

Ex Pſalmo 118.

MIrabília teſtimónia tua; * ideò ſcrutáta eſt ea ánima mea.

Declarátio ſermónum tuórum illúminat, * & intellectum dat párvulis.

Os meum apérui, & attraxi ſpíritum; * quia mandáta tua deſiderábam.

Aſpice in me, & miſerére meî, * ſecundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Greſſus meos dirige ſecundùm elóquium tuum; * & non dominétur mei omnis injuſtítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina ſuper ſervum tuum, * & doce me juſtificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non cuſtodiérunt legem tuam.

Juſtus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandasti justítiam testimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus; * quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum elóquium tuum vehementer; * & servus tuus dilexit illud.

Adolescéntulus sum ego, & contemptus: * justificatiónes tuas non sum oblitus.

Justítia tua, justítia in ætemum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætemum: * intellectum da mihi, & vivam.

Divisio Psalmi 118.

CLamávi in toto corde meo, exaudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac; * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi; * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò; * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secundùm misericórdiam tuam, Dómine; * & secundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequentes me iniquitáti: * à lege autem tua longè facti sunt.

Propè es tu, Dómine; * & omnes viæ tuæ véritas.

Initio cognóvi de testimóniis tuis; * quia in æternum fundasti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me; * quia legem tuam non sum oblitus.

Júdica judicium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus; * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequuntur me, & tribulant me: * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabescébam; * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua dilexi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in æternum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Divisio Psalmi 118.

PRíncipes persecúti sunt me gratìs; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum: * legem autem tuam dilexi.

Sépties in die laudem

dixi tibi * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * & non eſt illis ſcándalum.

Expectábã ſalutáre tuum, Dómine; * & mandáta tua dilexi.

Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua, * & dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & teſtimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conſpectu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret poſtulátio mea in conſpectu tuo: * ſecundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum; * quia ómnia mandáta tua, æquitas.

Fiat manus tua ut ſalvet me; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi ſalutáre tuum, Dómine; * & lex tua meditátio mea eſt.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi ſicut ovis quæ périit: * quære ſervum tuum, quia mandáta tua non ſum oblítus.

Ant. Omnia mandáta tua æquitas: pax multa diligéntibus legem tuam, Dómine

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

FInis præcepti eſt cár[itas] de corde puro, & conſciéntiâ bonâ, & fid[e] non fictâ.

℟. *br.* Omnes viæ meæ * In conſpectu tuo, Dómine. Omnes. ℣. Servávi mandáta tua * & teſtimóni[a] tua, * In conſpectu tuo. Glória. Omnes.

℣. Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua, ℟. Et dilexit ea vehementer. *Pſ.* 118.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Ant. 7. *c.* Dixit Dóminus.

PSALMUS 109.

Chriſti divinitas, regnum & Sacerdotium.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis;

Donec ponam inimícos tuos, * ſcabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in di[e] virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & no[n] pœnitébit eum: * Tu e[s] Sacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchiſedech.

Dóminus à dextris tuis

* confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus; implébit ruinas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet : * proptéreà exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede à dextris meis.

Ant. 4. *a.* Fidélia.

PSALMUS 110.

Laus Deo ob sua per Christum beneficia.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio justórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisita in omnes voluntátes ejus.

Conféssio & magnificéntia opus ejus : * & justitia ejus manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabilium suórum * miséricors & miserátor Dóminus.

Escam dedit timéntibus se : * memor erit in séculum testamenti sui.

Virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo; * ut det illis hæreditátem géntium.

Opera mánuum ejus véritas & judicium; * fidélia omnia mandáta ejus :

Confirmáta in séculum séculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terribile nomen ejus : * initium sapiéntiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in séculum séculi.

Ant. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi.

Ant. 1. *f.* Qui timet Dóminum.

PSALMUS 111.

Christi & omnium in Christo justorum encomium.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divitiæ in domo ejus; * & justitia ejus manet in séculum séculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis; * miséricors, & miserátor, & justus.

Jucundus homo, qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judicio; * quia in æternum non commovébitur.

In memória æterna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispersit, dedit paupéribus; * justitia ejus manet in séculum séculi : cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & irascétur; déntibus suis fremet, & tabescet : * desidérium peccatórum peribit.

Ant. Qui timet Dóminum in mandátis ejus volet nimis.

Ant. 7. c. Sit nomen.

PSALMUS 112.

Dei laus ob fidelium per Christum exaltationem & multiplicationem.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?

Súscitans à terra inopem : * & de stércore érigens páuperem;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo : * matrem filiórum lætantem.

Ant. Sit nomen Dómini benedictum ex hoc nunc & usque in séculum.

Ant. 1. A. Nos qui vivi mus.

PSALMUS 113.

Ecclesiæ per Christum li beratio : idolorum vanita

IN éxitu Israel de Ægy to, * domûs Jacob d pópulo bárbaro;

Facta est Judæa sanct ficátio ejus, * Israel pote stas ejus.

Mare vidit, & fugit : Jordánis conversus est re trorsùm.

Montes exultavérunt u aríetes, * & colles sicu agni óvium.

Quid est tibi, mare quòd fugisti? * & tu, Jor dánis, quia conversus e retrorsùm?

Montes, exultastis sicu aríetes? * & colles, sicu agni óvium?

A fácie Dómini mota es terra, * à fácie Dei Jacob

Qui convertit petram i stagna aquárum, * & ru pem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine non nobis, * sed nómin tuo da glóriam super mise ricórdia tua & veritát tua;

Nequando dicant gentes * Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster i cœlo : * ómnia quæcum que vóluit, fecit.

Simulácra géntium a gentum & aurum : * óper mánuum hóminum.

Os habent, & non lo quentur : * óculos ha

bent, & non vidébunt.
Aures habent, & non áudient: * nares habent, & non odorábunt.
Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.
Símiles illis fiant, qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.
Domus Israël sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.
Domus Aáron sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.
Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.
Dóminus memor fuit nostri, * & benedixit nobis.
Benedixit dómui Israël: * benedixit dómui Aáron.
Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * pusillis cum majóribus.
Adjíciat Dóminus super vos, * super vos & super filios vestros.
Benedicti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.
Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.
Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui descendunt in infernum.
Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Pars Hyemalis.

Ant. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.

CAPITULUM. *Ephes.* 1.

Benedictus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti & immaculáti in conspectu ejus in caritáte.

HYMNUS.

O Luce qui mortálibus
Lates inaccessâ, Deus!
Præsente quo sancti tremunt
Nubuntque vultus Angeli:
Hîc, ceu profundâ cónditi
Demérgimur calígine:
Æternus at noctem suo
Fulgóre depellet dies.
Hunc nempè nobis præparas,
Nobis reservas hunc diem,
Quem vix adumbrat spléndida
Flammantis astri cláritas.
Moráris heu! nimis diù
Moráris, optátus dies:
Ut te fruámur, nóxii
Linquenda moles córporis.
His cùm solúta vínculis
Mens evolârit, ô Deus!
Vidére te, laudáre te,
Amáre te non désinet.
Ad omne nos apta bonum,
Fœcunda donis Trínitas:
Fac lucis usúræ brevi
Æterna succédat dies.
Amen.

℣. In Deo laudábimur totâ die; ℟. Et in nómine

tuo confitébimur in séculum. *Ps.* 43.

Antiph. ut in Proprio.

CANTICUM B. MARIÆ VIRGINIS. *Luc.* 1.

Dei laus ob incarnati Verbi mysterium.

MAgníficat * ánima mea Dóminum,

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo;

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est; * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit potentes de sede, * & exaltávit húmiles.

Esurientes implévit bonis, * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham & sémini ejus in sécula.

Deindè dicitur Antiphona, & Oratio, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Lector: Jube, Domne, benedícere. *Bened.* Quicumque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos & misericórdia. *Gal.* 6.

℟. Amen.

Tùm fit lectio novi Testamenti, & reliqua usque ad Psalmos, ut habetur infrà ad Complet. in Feriis per Annum, paginâ 170.

Ant. 8. G. Scuto.

PSALMUS 4.

In Deo fidelium spes & requies.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatasti mihi.

Miserére meî, * & exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, * & speráte in Dómino.

Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona? * signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine.

Dedisti lætítiam in corde meo: * à fructu frumenti, vini & ólei sui multiplicáti sunt.

In pace in idipsum dórmiam & requiéscam: * quóniam tu, Dómine, singuláriter, in spe constituisti me.

PSALMUS 90.

Sub Dei tutela, nihil per diem vel noctem timendum.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum;

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, & sub pennis ejus sperábis: * scuto circúmdabit te véritas ejus.

Non timébis à timóre noctúrno, * à sagitta volante in die:

A negótio perambulante in ténebris, * ab incursu & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verumtamen óculis tuis considerábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam, Tu es, Dómine, spes mea, * Altíssimum posuísti refúgium tuum;

Non accédet ad te malum, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basilíscum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitudine diérum replébo eum, * & ostendam illi salutáre meum.

PSALMUS 133.

Deus die & nocte benedicendus.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri;

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedicat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Scuto circúmdabit te véritas ejus: non timébis à timóre noctúrno. *Ps.* 90.

In Advent. & à Vigil. Natal. Domini ad Præsentat. ejusdem inclusivè, Hymnus ut in Proprio.

A crastino autem Præsentat. Domini ad Fer. IV. Cinerum exclusivè.

HYMNUS.

GRates, peracto jam die,
Deus, tibi persólvimus;

Pronóque, dum nox incipit,
Prosternimus vultu preces.
Quod longa peccávit dies,
Amárus éxpiet dolor;
Somno gravátis ne nova
Infligat hostis vúlnera.
Infestus usquè círcuit
Quærens leo quem dévoret:
Umbrâ sub alárum tuos
Defende filios, Pater.
O quando lucescet tuus
Qui nescit occásum dies!
O quando sancta se dabit
Quæ nescit hostem pátria!
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

CAPITULUM. I. *Thess.* 5.

OMnes vos filii lucis estis, & filii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum: ígitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemisti me, Dómine, * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

In Advent. & à Natali Dom. ad ejus Præsentat. Antiph. habetur in Propr.

Post Præsentat. Domini.

Ant. 3. g. Dómine.

CANTICUM SIMEONIS.
Luc. 2.
De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. *Is.* 26.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem nostram; & omnes insidias inimici ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobiscum.
℣. Benedicámus Dómino.

Finito Completorio, submissâ voce dicitur signando se signo crucis: Grátia Dómini nostri Jesu Christi, ✝ & cáritas Dei, & communicátio sancti Spiritûs sit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13. ℟. Amen. Fidélium, &c.

Posteà dicitur una ex Antiphonis de B. Maria Virgine, quæ habentur infrà ad calcem Psalterii.

Post completum Officium dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA SECUNDA.

AD OFFICIUM NOCT.

Dómine, lábia. *suprà*, 1.

Invit. Deum, qui prior diléxit nos * veníte, adorémus. 1. *Joan.* 4.

Ps. 94. Veníte.

Post unamquamque hujus Psalmi Strophen vel divisionem, dicetur alternatim invitatorium integrum, & ejus ultima pars, ut habetur suprà in Dominicâ. Et sic in sequentibus Feriis.

HYMNUS.

DEi canámus glóriam,
Cœlum secundo qui die
Expandit, admirábile
Mortálibus spectáculum.

Poli stupémus álveo
Stagnáre pénsiles lacus:
Hinc imbre terras fértili
Cœléstis irrórat Pater.

Quam præparas nobis, Deus,
Est hæc imágo grátiæ:
Hæc rore stillans úberi
Cordis penétrat íntima.

Hanc qui fidéli cómbibunt
Aquam salúbrem péctore,
In his ad æternas domos
Miro resultat ímpetu.

Beáta gens, quam prodigâ
Ditáre non cessas manu!
Amóris hæc memor tui,
Amóris & reddat vices.

Quæ nos prior sic díligis,
Tibi, beáta Trinitas,
Sit summa laus, summum decus
In sempiterna sécula. Amen.

In Feriis, & aliis Officiis trium Lectionum, dicuntur pro unico Nocturno novem Psalmi ad unamquamque Feriam positi, sub una duntaxat Antiphona post singulos tres Psalmos. In Festis verò novem Lectionum, post quemlibet Psalmum, unaquæque Antiphona dicitur, vel de Proprio, vel de Communi.

Ant. 4. a. Omnia.

PSALMUS 103.

Deus, ob multiplicia naturæ & gratiæ per Dei Verbum miracula, benedicendus.

BEnedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem & decórem induísti, * amíctus lúmine sicut vestiménto;

Exténdens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus;

Qui ponis nubem ascénsum tuum; * qui ámbulas super pennas ventórum;

Qui facis Angelos tuos spíritus, * & minístros tuos ignem uréntem;

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in séculum séculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonítrui tui formidábunt.

Ascendunt montes, & descendunt campi, * in locum quem fundasti eis.

Términum posuisti, quem non transgredientur; * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum jumentis, * & herbam servitúti hóminum,

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantávit.

Illíc passeres nidificábunt: * heródii domus dux est eórum.

Montes excelsi cervis, * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuisti ténebras, & facta est nox; * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ sylvæ.

Cátuli leónum rugientes, ut rápiant, * & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregáti sunt; * & in cubílibus suis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus suum, * & ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Divisio Psalmi 103.

QUàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecisti; impléta est terra possessióne tuâ.

Hoc mare magnum, & spatiósum mánibus; * illic reptília, quorum non est númerus, animália pusilla cum magnis.

Illic naves pertransíbunt; * draco iste quem formasti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur: * aúferes spíritum eórum, & deficient, & in púlverem suum revertentur.

Emittes Spíritum tuum,

& creabuntur ; * & renovábis fáciem terræ.

Altera divisio Psalmi 103.

SIt glória Dómini in séculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis ;

Qui réspicit terram, & facit eam trémere ; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo, quàmdiu sum.

Jucundum sit ei elóquium meum : * ego verò delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres à terra, & iniqui, ita ut non sint : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Omnia in sapiéntia fecisti, Dómine : impléta est terra possessióne tuâ.

Ant. 7. *d.* Mementóte.

PSALMUS 104.

Beneficia Israëlitico populo collata celebrantur & enumerantur.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini : * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodígia ejus, & judícia oris ejus,

Semen Abraham servi ejus, * filii Jacob electi ejus.

Ipse Dóminus Deus noster : * in universa terrá judícia ejus.

Memor fuit in séculum testaménti sui, * verbi quod mandávit in mille generatiónes,

Quod dispósuit ad Abraham ; * & juramenti sui ad Isaac.

Et státuit illud Jacob in præceptum, * & Israel in testamentum æternum ;

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan * funículum hæreditátis vestræ ;

Cùm essent número brevi, * paucíssimi, & íncolæ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non reliquit hóminem nocére eis, * & corripuit pro eis reges.

Nolite tángere christos meos, * & in prophétis meis nolite malignári.

Divisio Psalmi 104. Et.

VOcávit [Dóminus] famem super terram, * & omne firmamentum panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus : * fer-

rum pertránsiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Misit rex, & solvit eum; * princeps populórum, & dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domûs suæ; * & príncipem omnis possessiónis suæ;

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum, * & senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum; * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum vehementer, * & firmávit eum super inimícos ejus.

Convertit cor eórum, ut odirent pópulum ejus, * & dolum fácerent in servos ejus.

Altera divisio Psalmi 104.

MIsit [Dóminus] Móysen servum suum, * Aaron quem élegit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit; * & non exacerbávit sermónes suos.

Convertit aquas eórum in sánguinem, * & occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit; & venit cœnomyia, & cínifes * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburentem in terra ipsórum.

Et percussit víneas eórum, & ficúlneas eórum; * & contrivit lignum fínium eórum.

Dixit; & venit locusta & bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percussit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et eduxit eos cum argento & auro; * & non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum; * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit coturnix; * & pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et eduxit pópulum suum

in exultatióne, * & eléctos suos in lætitia.

Et dedit illis regiónes géntium: * & labóres populórum possedérunt;

Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem *ejus* requírant.

Ant. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus, & judícia oris ejus.

Ant. 1. *a.* Vísita nos.

PSALMUS 105.

Misericordia Dei celebranda. Israëliticus populus peccata sua agnoscens & recolens, salutem poscit.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt judícium, * & fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostrî, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo,

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ; * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Divisio Psalmi 105.

PEccávimus cum pátribus nostris: * injustè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendentes in mare, * mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit mare rubrum, & exsiccátum est: * & deduxit eos in abyssis, sicut in desérto.

Et salvavit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remansit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti sunt óperum ejus, * & non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto, * & tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * & misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Aperta est terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exarsit ignis in synagóga eórum; * flamma combussit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in

Horeb, * & adoravérunt scúlptile;

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti sunt Deum qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut dispérderet eos, si non Móyses electus ejus stetisset in confractióne, in conspectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos.

Et pro nihílo habuérunt terram desiderábilem: * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in deserto,

Et ut dejiceret semen eórum in natiónibus, * & dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor, * & comedérunt sacrificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis; * & multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phinees, & placávit; * & cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem & generatiónem usque in sempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus est Móyses propter eos,

Quia exacerbavérunt spíritum ejus; * & distinxit in lábiis suis.

Altera divisio Psalmi 105.

NOn dispérdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter gentes, * & didicérunt ópera eórum.

Et serviérunt sculptílibus eórum; * & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt filios suos * & filias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem, * sánguinem filiórum suórum, & filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infecta est terra in sanguínibus, & contamináta est in opéribus eórum; * & fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * & abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * & humiliáti sunt sub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos: * ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo, & hu-

miliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cùm tribularentur; * & audivit oratiónem eórum.

Et memor fuit testamenti sui, * & pœnítuit eum secundùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias, * in conspectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * & cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Israel à século, & usque in séculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Visita nos in salutári tuo, Dómine, ad videndum in bonitáte electórum tuórum.

℣. Expandit nubem in protectiónem eórum, ℟. Et ignem ut lucéret eis per noctem. *Ps.* 104.

Pater noster.

Absolutio & Benedictiones, ut ordinantur post Psalterium.

Lectiones cum ℟℟℟. *habentur in Proprio de Tempore; & sic in sequentibus Feriis.*

Non dicitur Te Deum. *in Feriis.*

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meum in salutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tribuit mihi. *Ps.* 12.

AD LAUDES.

℣. Deus, † in adjutórium.

Ant. 5. a. Bonum est.

PSALMUS 91.

Laudandus Deus, in operibus suis magnificus, justus in judiciis.

Bonum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime,

Ad annuntiandum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachordo psaltério, * cum cántico in cithara;

Quia delectasti me, Dómine, in factúra tua, * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insipiens non cognoscet, * & stultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres sicut fœnum, & apparúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut intéreant in séculum séculi:

Tu autem Altíssimus * in æternum, Dómine;

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quòniam ecce inimíci tui períbunt, * & dispergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicornis cornu meum, * & senectus mea in misericórdia úberi.

Et despexit óculus meus inimícos meos, * & in insurgentibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta úberi, * & bene patientes erunt,

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noster, * & non est iníquitas in eo.

Ant. Bonum est psállere nómini tuo, Altíssime, ad annuntiandum manè misericórdiam tuam.

Ant. 8. c. Bonus Dóminus.

PSALMUS 135.

Misericordia Creatoris & Redemptoris ob multa in populum suum beneficia celebratur.

Confitémini Dómino, quoniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui facit mirabília magna solus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui firmávit terram per aquas, * quóniam [in] æternum misericórdia ej[us;]

Qui fecit luminária ma[g]na, * quóniam in æt[er]num misericórdia ejus;

Solem in potestátem di[ei,] * quóniam in æternum [mi]sericórdia ejus;

Lunam & stellas in [po]testátem noctis, * q[uó]niam in æternum mise[ri]córdia ejus.

Ant. Bonus Dómin[us,] in æternum misericór[dia] ejus.

Ant. 4. a. Dóminus.

Divisio Psalmi 135.

[Confitémini Dómin[o,] quóniam bonus, [*] quóniam in æternum m[i]sericórdia ejus;]

Qui percussit Ægyptu[m] cum primogénitis eóru[m,] * quóniam in æternu[m] misericórdia ejus;

Qui eduxit Israel de m[e]dio eórum, * quóniam [in] æternum misericórdia eju[s;]

In manu potenti, [&] bráchio excelso, * qu[ó]niam in æternum mise[ri]córdia ejus;

Qui divísit mare rubru[m] in divisiónes, * quóniam [in] æternum misericórdia eju[s;]

Et eduxit Israël per m[e]dium ejus, * quóniam [in] æternum misericórdia eju[s;]

Et excussit Pharaóne[m] & virtútem ejus in ma[ri] rubro, * quóniam in æte[r]num misericórdia ejus;

Qui traduxit pópulum

sinum per desertum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui percussit reges magnos, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et occidit reges fortes, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et Og regem Basan, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et dedit terram eórum hæreditátem, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Hæreditátem Israel servo suo, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostrî, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et redémit nos ab inimícis nostris, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui dat escam omni carni, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Ant. Dóminus in humilitáte nostra memor fuit nostrî, & redémit nos ab inimícis nostris.

Quando fit Officium de Feria, dicitur Canticum sequens.

Ant. 7. d. Quis símilis tuî.

CANTICUM MOYSI PRIMUM. *Exod.* 15.

Israel ab inimicis suis liberatus, Deo gratias agit.

CAntémus Dómino; gloriósè enim magnificátus est: * equum & ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor: * Omnípotens, nomen ejus.

Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare: * electi príncipes ejus submersi sunt in mari rubro.

Abyssi operuérunt eos: * descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: * déxtera tua, Dómine, percussit inimícum.

Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuisti adversários tuos: * misisti iram tuam quæ devorávit eos sicut stípulam.

Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ: * stetit unda fluens, congregatæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequar, & comprehendam; * dívidam spólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meũ; * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, & opéruit eos mare : * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine ? * quis símilis tuî, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília ?

Extendísti manum tuam, * & devorávit eos terra.

Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti, * & portásti eum in fortitúdine tua ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom; robustos Moab obtínuit tremor ; * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído & pavor : * in magnitúdine bráchii tui fiant immóbiles quasi lapis,

Donec pertránseat pópulus tuus, Dómine ; * donec pertránseat pópulus tuus iste quem possedísti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in ætérnum & ultrà.

Ingressus est enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare ; * & réduxit super eos Dóminus aquas maris.

Filii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Quis símilis tuî, Dómine ? magníficus in sanctitáte, fáciens mirabília.

[*In Festis, loco superioris Cantici, dicitur sequens.*

CANTICUM. *Eccli.* 39.

Laudandus & benedicendus Deus in operibus suis.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum vestrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis;

Et sic dicétis in confessióne : * Opera Dómini universa bona valde.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries : * & in sermóne oris illíus sicut exceptória aquárum ;

Quóniam in præcepto ipsíus placor fit, * & non est minorátio in salúte ipsíus.

Opera omnis carnis co-

rum illo, * & non eſt quidquam abſcónditum ab óculis ejus.

A ſǽculo uſque in ſǽculum réſpicit, * & nihil eſt mirábile in conſpectu ejus.]

Ant. 1. g. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 134.

Deus, ob univerſa in populum ſuum beneficia, laudandus. Idolorum vanitas.

LAudáte nomen Dómini; * laudáte, ſervi, Dóminum.

Quis ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri,

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam ſuáve;

Quóniam Jacob elégit ſibi Dóminus, * Iſrael in poſſeſſiónem ſibi.

Quia ego cognovi quòd magnus eſt Dóminus, * & Deus noſter præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abyſſis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit;

Qui prodúcit ventos de theſauris ſuis; * qui percuſſit primogénita Ægypti ab hómine uſque ad pecus.

Et miſit ſigna & prodígia in médio tuî, Ægypte, * in Pharaónem, & in omnes ſervos ejus;

Qui percuſſit gentes multas, * & occidit reges fortes,

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Baſan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Iſrael pópulo ſuo.

Dómine, nomen tuum in æternum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem;

Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum: * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt:

Aures habent, & non áudient; * neque enim eſt ſpíritus in ore ipſorum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confidunt in eis.

Domus Iſrael, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino:

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedictus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. Laudáte Dóminum, psállite nómini ejus; quóniam elégit Iſrael in poſſeſſiónem ſibi.

CAPITULUM. *Prov.* 8.

EGo diligentes me diligo; & qui manè vigilant ad me, invénient me.

HYMNUS.

NIl láudibus noftris eges,
Sed filios amas, Pater;
Multâque cœleftem prece
Vis provocári grátiam.
Tui profunda cónfilî
Noctis canat filéntium:
Tuæ jubar cleméntiæ
Splendor diéi prædicat.
Tantis minor miráculis
Mens óbftupet, vox déficit:
Tacére fed totis nequit
Amor medullis æftuans.
Erumpat ergo: te memor
Clamet parentem, qui mala
Præfentis ævi mítigas,
Spondes futúri præmia.
Huc vota tendunt córdium;
Infirma fed tardat caro:
Quæ ducit ad te, da fequi,
Dux ipfe Jefu, fémitam.
Amen.

℣. Repléti fumus manè mifericórdiâ tuâ, Dómine;
℟. Et exultávimus, & delectáti fumus. *Pf.* 89.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. Benedictus Dóminus Deus Ifrael; quia vifitávit, & fecit redemptiónem plebis fuæ. *Luc.* 1.

Preces, quando dicuntur, & Suffragia, habentur infrà poft Completorium Sabbati.

Oratio, quando propria non affignatur, dicitur de Dominica præcedenti; & fic in aliis Hor & Feriis.

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutorium.

Hymnus, Jam lucis. *infrà poft Completorium Sabbati, & fic in aliis Feriis*

Ant. 8. G. Quid eft hom

PSALMUS 8.

Mundus Verbo Dei creatus & redemptus.

DOmine Dóminus nofter, * quàm admirábile eft nomen tuum in univerfa terra

Quóniam eleváta eft magnificéntia tua * fuper cœlos.

Ex ore infántium & lactentium perfecifti laudem propter inimícos tuos, ut déftruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & ftellas, quæ tu fundafti.

Quid eft homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vifitas eum?

Minuifti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronafti eum * & conftituifti eum fuper ópera mánuum tuárum.

Omnia fubjecifti fub pédibus ejus, * oves & boves univerfas, infuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & pi

ces maris, qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

PSALMUS 76.

Consolatio spiritalis ex benignitate Dei sumpta.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum; * & non sum deceptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum; & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * à generatióne in generatiónem?

Aut oblivíscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excelsi.

Divisio Psalmi 76.

MEmor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum:

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: * quis Deus magnus sicut Deus noster?

Tu es Deus qui facis mirabília, * notam fecisti in pópulis virtútem tuam:

Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, * filios Jacob & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt; * & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitûs aquárum; * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt; * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis; * & vestígia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum * in manu Móysi & Aaron.

Ant. Quid est homo, Dómine, quod memor es

ejus ? aut filius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Capitulum, ℟. *breve*, *& Preces*, *quando dicuntur*, *habentur infrà post Completorium Sabbati; & sic in aliis Feriis.*

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, O fons amóris. *infrà post Completorium Sabbati.*

Ant. 7. ç. Tóllite hostias.

PSALMUS 24.

Pœnitentis oratio veniam & auxilium à Deo poscentis propter ipsius bonitatem & nomen.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confido,

Non erubescam, * neque irrídeant me inimíci mei.

Etenim universi qui sústinent te, non confundentur: * confundantur omnes iníqua agentes supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi, * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustinui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuàrum, Dómine, * & misericordiárum tuárum quæ à século sunt.

Delicta juventútis meæ & ignorántias meas ne n mineris: * secundùm i sericórdiam tuam mem to meî tu, propter bo tátem tuam, Dóminè.

Dulcis & rectus Dór nus: * propter hoc leg dabit delinquéntibus in v

Díriget mansuétos in dício: * docébit mi vias suas.

Universæ viæ Dómin misericórdia & véritas requiréntibus testamentu ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine: * propitiábei peccáto meo; multùm e enim.

Divisio Psalmi 24.

QUis est homo qui tim Dóminum ? * lege státuit ei in via qua elégit.

Ánima ejus in bonis d morábitur, * & seme ejus hæreditábit terran

Firmamentum est Dó minus timéntibus eum; & testamentum ipsius, u manifestétur illis.

Oculi mei semper a Dóminum; * quóniam ipl evellet de láqueo pede meos.

Réspice in me, & misé rére meî; * quia únicu & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis me multiplicátæ sunt: * d necessitátibus meis éru me.

Vide humilitátem mean & labórem meum, * & dimitt

dimitte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam & érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocentes & recti adhæsérunt mihi; * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

PSALMUS 95.

Super omnes gentes regnat Christus: judicabit populos in æquitate.

CANtáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus;

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos:

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem; * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra; * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli & exultet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Ant. Tóllite hóstias, & adoráte Dóminum: étenim correxit orbem terræ. *Ps.* 95.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

ESTóte imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi; & ambuláte in dilectióne, sicut & Christus dilexit nos, & trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo in odórem suavitátis.

℞. *br.* Quid retríbuam Dómino * Pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Quid retríbuam. ℣. Vota mea

Dómino reddam * coram omni pópulo ejus, * Pro ómnibus. Glória Patri. Quid retríbuam?

℣. Tibi, Dómine, ſacrificábo hóſtiam laudis, ℟. Et nomen Dómini invocábo. *Pſ.* 115.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur infrà poſt Completorium Sabbati. Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, Jam ſolis. *infrà poſt Completorium Sabbati.*

Ant. 6. Elégit.

PSALMUS 46.

Chriſtus Rex magnus ſuper omnem terram: ipſi Pſallendum.

OMnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis;

Quóniam Dóminus excelſus, terríbilis: * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hæreditátem ſuam, * ſpéciem Jacob, quam diléxit.

Aſcendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Pſállite Deo noſtro, pſállite: * pſállite Regi noſtro, pſállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * pſállite ſapienter.

Regnábit Deus ſuper gentes: * Deus ſedet ſup ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum cc gregáti ſunt cum Deo Ab ham; * quóniam dii fc tes terræ vehementer e váti ſunt.

PSALMUS 97.

Deus laudandus ob Chri ſalvatoris adventum & m nifeſtationem.

CAntáte Dómino cán cum novum: * qu mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera eju * & bráchium ſanctu ejus.

Notum fecit Dóminus ſ lutáre ſuum: * in con pectu géntium revelá juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſer córdiæ ſuæ, * & veritát ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes térmi terræ * ſalutáre Dei noſt

Jubiláte Deo, omn terra: * cantáte, & exu táte, & pſállite.

Pſállite Dómino in c thara, in cíthara & v pſalmi: * in tubis du libus & voce tubæ córn jubiláte in conſpectu r Dómini.

Moveátur mare, & p nitúdo ejus; * orbis te rum, & qui hábitant eo.

Flúmina plaudent ma ſimul montes exultábu conſpectu Dómini, * q niam venit judicáre ram.

Judicábit orbem terrárum in *justítia*, * & pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98.

Christi regnum super omnes populos : ipse, est cui serviebant patres antiqui.

DOminus regnávit, irascantur pópuli ; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelsus super omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terríbile & sanctum est ; * & honor regis judícium díligit.

Tu parasti directiónes : * judícium & justítiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pedum ejus ; * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuisti eis, & ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus ; * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Elégit nobis hæreditátem suam, quam dilexit Dóminus. *Ps.* 46.

CAPITULUM. *Rom.* 8.

SPíritus testimónium reddit spirituí nostro quòd sumus fílii Dei. Si autem filii, & hærédes : hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi.

℟. *br.* Confiteantur Dómino * Misericórdiæ ejus. Confiteantur. ℣. Et mirabília ejus * fíliis hóminum : * Misericórdiæ. Glória Patri. Confiteantur. *Ps.* 106.

℣. Quómodò miserétu[r] pater filiórum, ℟. Miser[ícors fac]tus est Dóminus timénti[bus] se. *Ps.* 102.

Preces, si dicendæ sint habentur infrà post Con[]pletorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutóriu[m]

Hymnus, Labente. *in post Completorium Sabb*

Ant. 7. ç. In volun[tate] tua.

PSALMUS 52.

Impii frustrà sibi di[cunt] Deum non esse. Christ[i ad]ventus postulatur.

DIxit insípien[s in] corde suo : * [Non] est Deus.

Corrupti sunt & a[bomi]nábiles facti sunt i[n ini]quitátibus : * non [est qui] fáciat bonum.

Deus de cœlo

xit super fílios hóminum; * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israël.

PSALMUS 72.

Dùm improbi in hac vita videntur felices, probi, quòd sua quemque maneant præmia, consolatione levantur.

QUàm bonus Israël Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes, * penè effúsi sunt gressus mei;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respectus morti eórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibu non flagellabuntur.

Ideò ténuit eos supérbia * operti sunt iniquitáte & impietáte suâ.

Pródiit quasi ex ádip iníquitas eórum; * tran siérunt in affectum cordi

Cogitavérunt & locúti sunt nequítiam: * iniqui tátem in excelso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum o suum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópu lus meus hic; * & die pleni invenientur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus? * &, Si es sciéntia in Excelso?

Ecce ipsi peccatóres, & abundantes in século, obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine caus justificávi cor meum, * & lavi inter innocentes ma nus meas;

Et fui flagellátus tot die, * & castigátio me in matutínis.

Si dicébam, Narrábo sic; * ecce natiónem filió rum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognó cerem hoc: * labor e ante me,

Donec intrem in sanctua rium Dei, * & intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter do lós posuisti eis: * deje cisti eos, dum allevaren tur.

Quómodò facti sunt in desolatiónem! * subitò defecérunt; periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt; * & ego ad níhilum redáctus sum, & nescívi.

Ut jumentum factus sum apud te; * & ego semper tecum.

Divisio Psalmi 72.

TEnuisti [Dómine] manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxísti me, * & cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in ætérnum.

Quia ecce qui elongant se à te, períbunt: * perdidísti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis fíliæ Sion.

Ant. In voluntáte tua deduxísti me, Dómine, & cum glória suscepísti me. *Ps.* 72.

CAPITULUM. 2. *Thess.* 1.

DIgnétur vos vocatióne suâ Deus noster, & ímpleat omnem voluntátem bonitátis, & opus fídei in virtúte; ut clarificétur nomen Dómini nostri Jesu Christi in vobis, & vos in illo.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam; * Quia Deus meus es tu. Doce. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me; * Quia. Glória. Doce. *Ps.* 142.

℣. In Deo salutáre meum, & glória mea: ℟. Deus auxílii mei; & spes mea in Deo est. *Ps.* 61.

Preces, si dicendæ sint, habentur infrà post Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium.

Ant. 2. Convértere.

PSALMUS 114.

Anima Deum beneficum diligens, æterna fiducialiter expectat præmia.

DIlexi; * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; & nomen Dómini invocávi: * O Dómi-

ne, líbera ánimam meam.

Miséricors Dóminus, & Justus, * & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 8. G. Levávi.

PSALMUS 120.

Dominus custos animæ fidelis & universæ Ecclesiæ suæ.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum; * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab ómni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes: auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium nostrum.

PSALMUS 123.

Ecclesiæ à periculis ereptæ gratiárum áctio.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël; * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutiſſent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuiſſet nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra, * fórsitan pertransiſſet ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut paſſer erepta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est; * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

PSALMUS 125.

In Deo exultant fideles, quia magnificè cum eis egit.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * *facti sumus sicut consoláti.*

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos suos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: facti sumus lætantes.

Ant. 6. Adhæreat.

PSALMUS 136.

Sub hujus mundi Babylone, anima fidelis coram Deo gemit.

SUper flúmina Babylónis, illìc sédimus, * & flévimus, cùm recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra;

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non meminero tuî;

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem;

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuisti nobis.

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non proposúero Jerúsalem in princípio lætítiæ meæ.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 1.

NUnc non videntes, créditis: credentes autem, exultábitis lætítiâ inenarrábili & glorificátâ; reportantes finem fídei vestræ, salútem animárum.

HYMNUS.

JActámur heu quot flúctibus!
Spes una de cœlis nitet:
Illùc & ora tóllimus,
Et míttimus suspíria.

Tu vota præcurris, Pater,
Magnamque protendis manum:
Jam fulta tanto róbore
Surgit potens infírmitas.

Quæ sæva nos premunt mala
Vinces, malis poténtior:
Te nostra duræ séntiet
Mens servitútis víndicem.

Quin vile corpus, Fílii
Fulgóre donábis tui:
At illa venális patet
Multo labóre glória.

Felix labor quem récreas
Tam spléndidâ rerum vice!
Fletu quis æternum brevi
Neget pacisci gáudium?

Quæ nos prior sic díligis,
Tibi, beáta Trínitas,
Sit summa laus, summum decus,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Ad te, Dómine, clamávi totâ die: ℟. Lætífica ánimam servi tui. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Magníficat ánima mea Dóminum, & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. *Luc.* 1.

Preces, si dicendæ sint, & Suffragia, habentur infrà post Completorium Sabbati.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte † nos.

Ant. 2. Adjutórium meum.

PSALMUS 6.

Fidélium inter mundi hujus calamitates gemitus & fiducia.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam; * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei : * convertantur & erubescant valde velóciter.

PSALMUS 7.

Christi pro nobis patientis oratio. Adjutorium nostrum à Dómino.

DOmine Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me;

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud; * si est iníquitas in mánibus meis;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua; * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandasti.

Et synagóga populórum circúmdabit te; * & propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos : * júdica me, Dómine, secundùm justítiam meam, & secundùm innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum : * & díriges justum, scrutans corda & renes, Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Divisio Psalmi 7.

DEus judex justus, fortis & pátiens, * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum tetendit, & parávit illum;

Et in eo parávit vasa mortis : * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descendet.

Confitébor Dómino secundùm justítiam ejus, * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Adjutórium meum à Dómino, qui salvos facit rectos corde. *Ps.* 7.

Hymnus, Capitulum, ℟. breve, Antiphona ad Nunc dimittis. & Preces, quando dicuntur, habentur infrà post Completorium

Sabbati : & sic in cæteris feriis.

FERIA TERTIA.
AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum pacis & dilectiónis, * Veníte, adorémus. 2. *Cor.* 13.

Psalmus 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Jubes: & in præceps aquis
Repentè confluéntibus,
Prodit sub auras húmidis
Exsúta velis Arida.

Hanc tu colendam qui tuis,
Pater, dedísti fíliis,
Quos orbis unus cóntinet,
Fac una jungat cáritas.

Nunc exulámus; sed tuam
Mox congregábis in domum
Te Patre dignos, qui pio
Amóre fratres víxerint.

At, qui malígnis ártibus
Linguísque lædunt próximum,
A te repelles : hoc genus
Cœléstis aula non capit.

En ipsa tellus ímprobos
Dudùm labórans sústinet,
Ardetque non suæ jugo
Corruptiónis éximi.

Adoptiónem nos quoque
Efflágitámus íntegram,
Cui nos sacráto Spíritus
Prædestinávit pígnore.

Ætérna laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Diffúsa per quem córdibus
Fraterna regnat cáritas.
Amen.

Ant. 7. d. Quis requiéscet.

PSALMUS 14.

Dilectio proximi viam salutis aperit.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde suo ; * qui non egit dolum in lingua sua ;

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsùs próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * timentes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

PSALMUS 18.

Natura & lex, Christus & Evangelium, dilectionem proximi commendant.

Cœli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exivit

sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum.

Et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad curréndam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Divisio Psalmi 18.

LEx Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuérint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requiéscet in monte sancto tuo, Dómine? qui operátur justítiam, nec fecit próximo suo malum. *Ps.* 14.

Ant. 5. a. Non proponébam.

PSALMUS 71.

Regnum Christi, qui tanto nos amore dilexit, prænuntiatur.

DEus, judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis;

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descendet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes; * & inimíci ejus terram lingent.

Divisio Psalmi 71.

REges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestátis ejus in æternum; * & replébitur majestáte ejus omnis terrá: Fiat, fiat.

PSALMUS 100.

Regnum Christi, qu cunctos in proximum ini quos disperdet, describitur

MIsericórdiam & judicium * cantábo tibi Dómine.

Psallam, & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injustam * facientes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinantem a me malignum non cognoscébam.

Detrahentem secrétò próximo suo, * hunc persequébar.

Superbo óculo, & insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ, qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non direxit in conspectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injustam : detrahentem secrétò próximo suo, hunc persequébar. *Ps.* 100.

Ant. 6. Adjúvit.

PSALMUS 106.

Misericordia Dei in populum suum celebranda & imitanda, sub diversis emblematibus pingitur.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci;

Et de regiónibus congregávit eos, * à solis ortu & occásu, ab aquilóne & mari.

Erravérunt in solitúdine, in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esurientes, & sitientes; * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia satiávit ánimam inánem, * & ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbrâ mortis, * & víncula eórum dirrúpit.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Divisio Psalmi 106.

Suscépit eos [Dóminus] de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abominàta est ánima eórum : * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, & sanávit eos; * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * &

mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis multis;

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit: & stetit spíritus procellæ; * & exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos, & descendunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius; * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum eduxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram, * & siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt, quia siluérunt: * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exaltent eum in ecclésia plebis, * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Altera divisio Psalmi 106.

POsuit [Dóminus] flúmina in desertum, * & éxitus aquárum in sitim:

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitantium in ea.

Pósuit desertum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illic esurientes: * & constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros & plantavérunt víneas; * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti sunt nimis; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabuntur; * & omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, & custódiet hæc? * & intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Adjúvit Dóminus páuperem de inópia: vidébunt recti, & lætabuntur.

℣. Exortum est in ténebris lumen rectis: ℟. Miséricors, & miserátor, & justus. *Ps.* 111.

Pater noster.

℣. *Sacerd.* Magnificáte

Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33.

AD LAUDES.

Ant. 4. *D.* Qui non accépit.

PSALMUS 23.

Dilectio proximi ad cælos ducit, ubi Christus Rex gloriæ ingressus est.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo;

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras; & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras; & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo, hic accípiet benedictiónem à Dómino.

Ant. 5. a. Audiam.

PSALMUS 84.

Regnum Christi expectatum & promissum, regnum pacis.

BEnedixísti, Dómine, terram tuam, * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ, * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam; * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus salutáris noster, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam; * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum salutáre ipsíus:

* ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi : * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem ; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit ; * & ponet in via gressus suos.

Ant. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus ; quóniam loquétur pacem in plebem suam, & super sanctos suos.

Ant. 3. *a.* Qui dilígitis.

PSALMUS 96.

Christus Rex ab Angelis adorandus. Qui diligit eum, odit malum.

DOminus regnávit, exultet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus : * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus ; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta est Sion : * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine ;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum.

Ant. 7. *d.* Vivens.

In Feriis, CANTICUM EZECHIÆ. *Is.* 38.

Qui inter homines vivit, Deo inter eos confiteri debet ut omnes eum noscant.

EGo dixi : In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi : * quæsívi resíduum annórum meórum.

Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium : * non aspíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, & convolúta est à me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut à texente vita mea; dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane; quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis sic clamábo: * meditábor ut columba.

Attenuáti sunt óculi mei, suspicientes in excelsum: * Dómine, vim pátior, respónde pro me.

Quid dicam, aut quid respondébit mihi, * cùm ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, & in tálibus vita spíritûs mei; * corrípies me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima: * tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret.

Projecísti post tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non infernus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac; * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, Dómine: pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

In Festis, CANTICUM. *Eccli.* 36.

Patres antiqui pro nobis orabant, nobis caritatis exemplum præbentes.

MIserére nostri, Deus ómnium, & réspice nos, * & ostende nobis lucem miseratiónum tuárum.

Et immitte timórem tuum super gentes quæ non exquisiérunt te; * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspectu eórum sanctificatus es in nobis, * sic in conspectu nostro magnificáberis in eis;

Ut cognoscant te, * sicut & nos cognóvimus quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, & immúta mirabília: * glorífica manum & bráchium dextrum.

Excita furórem, &

effunde iram : * tolle adversárium, & afflíge inimícum.

Festína tempus, & memento finis, * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui salvátur ; * & qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium : Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob ; * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua.

Et hæreditábis eos, * sicut ab inítio.

Miserére plebi tuæ super quam invocátum est nomen tuum, * & Israël quem coæquasti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Jerúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glóriâ tuâ pópulum tuum.]

Ant. 1. D. Laudáte.

PSALMUS 150.

Mutua ad laudandum Deum invitatio.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in son tubæ : * laudáte eum i psaltério & císthara.

Laudáte eum in tympan & choro : * laudáte eu in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymba lis benesonántibus ; lau dáte eum in cymbalis ju bilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in sanctis ejus : laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 2.

MAndátum novum scribo vobis, quod verum est & in Christo, & in vobis ; quia *ténebræ* transiérunt, & verum lumen jam lucet. Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit, in ténebris est usque adhuc. Qui díligit fratrem suum, in lúmine manet, & scándalum in eo non est.

HYMNUS.

TE príncipem summo, Deus,
Jubes amóre díligi :
Tibi secundum prótinùs
Jubes amári próximum.

Amóre fundátam tuo
Communiónem réspice,
Quâ corpus unum *plúrimi*,
Unum cor, una mens sumus.

Illam fides & véritas
Amábili stipant choro :
Oblíquus hinc livor procul
Et litis ardor éxulant.

Tu, pacis auctor, mutuos

Astringe nexus: da, Pater,
Gaudére fratrum gáudiis,
Da condolére flétibus.

Ætema laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Qui moris unius sacrâ
Nos pacis in domo locat.
Amen.

℣. Deus in médio civitátis suæ; non commovébitur: ℟. Adjuvábit eam manè dilúculo. *Ps.* 45.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. Erexit Dóminus cornu salútis nobis in domo David púeri sui, sicut locútus est per os sanctórum. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Cùm mihi.

PSALMUS 34.

Christus pro nobis patiens, nobis perfectæ dilectionis exémplum præbet.

JUdica, Dómine, nocentes me: * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & scutum, * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, & conclúde adversùs eos qui persequuntur me; * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundantur & revereantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & confundantur * cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti, * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum, * & ángelus Dómini pérsequens eos;

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui; * supervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; & cáptio quam abscondit, apprehendat eum; * & in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Divisio Psalmi 34.

SUrgentes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molesti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi

lugens & contristátus, sic humiliábar.

Et adversùm me lætáti sunt, & convenérunt: * congregáta sunt super me flagella, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti; tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna: * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníquè, * qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebántur; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas à me.

Altera divisio Psalmi 34.

Exurge, & intende judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secundùm justítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubescant & reveren-tur simul, * qui gratu-tur malis meis.

Induantur confusióne reveréntiâ, * qui ma-loquuntur super me.

Exultent & lætentur volunt justítiam meam; & dicant semper, mag-ficétur Dóminus, qui v-lunt pacem servi ejus.

Et lingua mea medita-tur justítiam tuam, * to-die laudem tuam.

Ant. Cùm mihi mole-essent, quasi próximum quasi fratrem nostrum, complacébam.

AD TERTIA[M]

Ant. 1. Cum imp[iis] non sedébo.

PSALMUS 25.

Anima fidelis inter i[m]quos innocentiam suam [ser]vat.

Júdica me, Dómine, quóniam ego in inno-céntia mea ingressus sum; * & in Dómino sp[e]rans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, tenta me; * ure ren[es] meos & cor meum;

Quóniam misericórd[ia] tua ante óculos meos es[t;] * & complácui in verit[ate] tua.

Non sedi cum concil[io] vanitátis; * & cum in[i]qua geréntibus non i[n]troíbo.

Odívi ecclésiam mali[gnantium]

sántium; * & cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis, * & enarrem univérsa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam; * & cum viris sánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingressus sum: * rédime me, & miserére mei.

Pes meus stetit in directo: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

PSALMUS 49.

Ultimus Christi adventus prænuntiatur. Non ex cæsis victimis, sed ex animi puritate judicandi homines.

DEus deórum Dóminus locútus est; * & vocávit terram à solis ortu usque ad occásum.

Ex Sion spécies decóris ejus: Deus manifestè véniet; * Deus noster, & non silébit.

Ignis in conspectu ejus exardescet, * & in circúitu ejus tempestas válida.

Advocábit cœlum desursùm, & terram, * discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus, * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, & loquar; Israel, & testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te: * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos;

Quóniam meæ sunt omnes feræ sylvárum, * jumenta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * & pulchritúdo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis, * & redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, & honorificábis me.

Divisio Psalmi 49.

PEccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enarras justítias meas, &

assúmis testamentum meum per os tuum?

Tu verò odisti disciplínam, * & projecisti sermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs fílium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecisti, & tácui.

Existimasti iníquè, quòd ero tuî símilis: * árguam te, & státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum; * nequando rápiat, & non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me; * & illìc iter, quo ostendam illi salutáre Dei.

Ant. Cum ímpiis non sedébo: inter innocentes circúmdabo altáre tuum, Dómine. *Ps.* 25.

CAPITULUM. *Eccli.* 35.

SAcrifícium salutáre est atténdere mandátis, & discédere ab omni iniquitáte: & propitiatiónem litáre sacrifícii super injustítias, & deprecátio pro peccátis, recédere ab injustítia.

℟. *br.* Quis ascendet in montem Dómini, * Stabit in loco sancto e[...] Quis ascendet. ℣. Inno[...] mánibus * & mundo c[...] * Stabit in loco s[...] ejus. Glória Patri. [...] ascendet. *Ps.* 23.

℣. Congregáte Dó[...] sanctos ejus, ℟. Qui [...] nant testamentum eju[...] per sacrifícia. *Ps.* 49.

AD SEXTA[...]

Ant. 4. c. Justus. [...]

PSALMUS 36.

Lex Dei perseveranter [...] servanda: bonorum & m[...] lorum quàm dispar sta[...] & exitus.

NOli æmulári in m[...] lignántibus, * [...] que zeláveris [...] cientes iniquitátem;

Quóniam tanquam f[...] num velóciter arescent, [...] & quemádmodùm óle[...] herbárum citò décident.

Spera in Dómino, [...] fac bonitátem; * & inh[...] bita terram, & pascér[...] in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, [...] & dabit tibi petitiónes co[...] dis tui.

Revéla Dómino via[...] tuam, & spera in eo; * [...] ipse fáciet.

Et edúcet quasi lume[...] justítiam tuam, * & judi[...] cium tuum tamquam me[...] rídiem.

Súbditus esto Dómino, [...] & ora eum.

Noli æmulári in eo q[...] prosperátur in via sua, [...]

in hómine faciente injuſtitias.

Déſine ab ira, & derelinque furórem: * noli æmulári, ut malignéris;

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur: * ſuſtinentes autem Dóminum, ipſi hæreditábunt terram.

Et adhuc puſillùm, & non erit peccátor; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Manſuéti autem hæreditábunt terram, * & delectabuntur in multitúdine pacis.

Obſervábit peccátor juſtum, * & ſtridébit ſuper eum déntibus ſuis.

Dóminus autem irridébit eum; * quóniam próſpicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, intendérunt arcum ſuum; * ut dejíciant páuperem & ínopem, ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipſórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius eſt módicum juſto, * ſuper divítias peccatórum multas;

Quóniam bráchia peccatórum conterentur: * confirmat autem juſtos Dóminus.

Diviſio Pſalmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum; * & hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundentur in témpore malo, & in diébus famis ſaturabuntur; * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini, mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficientes, quemádmodùm fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non ſolvet: * juſtus autem miſerétur, & tríbuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram; * maledicentes autem ei diſperíbunt.

Apud Dóminum greſſus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur; * quia Dóminus ſuppónit manum ſuam.

Júnior fui, étenim ſénui; * & non vidi juſtum derelictum, nec ſemen ejus quærens panem.

Totâ die miſerétur, & cómmodat; * & ſemen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum; * & inhábita in ſéculum ſéculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet ſanctos ſuos: * in æternum conſervabuntur.

Injuſti punientur; * & ſemen impiórum períbit.

Juſti autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in ſéculum ſéculi ſuper eam.

Altera divisio Psalmi 36.

OS justi meditábitur sapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * & non supplantabuntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, * & custódi viam ejus.

Et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino; * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; * & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos, quia speravérunt in eo.

Ant. Justus totâ die miserétur, & cómmodat: semen illíus in benedic[...] ne erit.

CAPITULUM. 1. *Joan.*

QUi habúerit subs[...]tiam hujus mundi [...] víderit fratrem su[...] necessitátem habére, [...] cláuserit víscera sua ab [...] quómodò cáritas Dei [...]net in eo? Filíoli m[...] non diligámus verbo, [...]que linguâ, sed óper[...] veritáte.

℞. *br.* Jucundus hom[...] Qui miserétur, & có[...]modat. Jucundus. ℣. [...] æternum * non comm[...]vébitur, * Qui miserét[...] Glória Patri. Jucundus.

℣. Dispersit, dedit pa[...]péribus: ℞. Justítia e[...] manet in séculum sécu[...] *Ps.* 111.

AD NONAM.

Ant. 7. b. Pro eo.

PSALMUS 108.

Christus inimicos su[...] diligens, injustum eoru[...] odium arguit, & imm[...]nentem Dei in ipsos vi[...]dictam prænuntiat.

DEus, laudem mea[...] ne tacúeris; * qu[...] os peccatóris & [...] dolósi super me apertu[...] est.

Locúti sunt adversùm m[...] linguâ dolósâ, & serm[...]nibus ódii circumdedéru[...] me, * & expugnavéru[...] me gratis.

Pro eo ut me diligerent detrahébau[...]

detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Divisio Psalmi 108.

CONstítue [Dómine] super eum peccatórem ; * & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus ; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci ; * & episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur filii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus ; * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor, * nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspectu Dómini ; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper : * & dispéreat de terra memória eórum ;

Pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam, * & persecútus est hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre.

Et dilexit maledictiónem, & véniet ei : * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestimentum : * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operítur, * & sicut zona quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum ; * quia suávis est misericórdia tua.

Altera divisio Psalmi 108.

LIbera me, quia egénus & pauper ego sum, * & cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus sum ; * & excussus sum sicut locustæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio, * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus : * salvum me fac secundùm misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * & tu , Dómine, fecisti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces : * qui insurgunt in me , confundantur ; servus autem tuus lætábitur.

Induantur , qui détrahunt mihi, pudóre ; * & operiantur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo , * & in médio multórum laudábo eum ;

Quia ástitit à dextris páuperis , * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

Ant. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : ego autem orábam.

CAPITULUM. *Rom.* 12.

NOlíte esse prudentes apud vosmetipsos , nulli malum pro malo reddentes , providentes bona non tantùm coram Deo , sed étiam coram ómnibus homínibus : si fíeri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habentes.

℞. *br.* Posuérunt adversùm me * Mala pro bonis. Posuérunt. ℣. Et ódium * pro dilectióne mea, * Mala pro bonis. Glória. Posuérunt. *Ps.* 108.

℣. Si réddidi retribuéntibus mihi mala , ℞. Décidam méritò ab inimícis meis inánis. *Ps.* 7.

AD VESPERAS.

Ant. 3. b. Multùm íncola fuit.

PSALMUS 119.

Justus , cum his qui oderunt pacem , manet pacificus.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi ; * & exaudívit me.

Dómine , líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi , aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est ! habitávi cum habitántibus Cedar : * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cùm loquébar illis , impugnábant me gratis.

Ant. Multùm íncola fuit ánima mea , Dómine ; cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus.

Ant. 1. f. Propter fratres meos.

PSALMUS 121.

Justus, propter fratres & proximos suos , pacem quærit.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illùc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israël, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illìc sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos & próximos meos, loquébar pacem de te, Jerúsalem.

Ant. 4. a. Quàm bonum.

PSALMUS 132.

Fraternæ concordiæ beatitudo.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, quod descendit in barbam, barbam Aáron; * quod descendit in oram vestimenti ejus.

Sicut ros Hermon, * qui descendit in montem Sion.

Quóniam illìc mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in séculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucundum habitáre fratres in unum!

Ant. 8. G. In misericórdia.

PSALMUS 140.

Orat justus ut sit patiens in tribulationibus, & tutus ab inimicis.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusandas excusatiónes in peccátis cum homínibus operántibus iniquitátem:

Et non communicábo * cum electis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me; * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Absorpti sunt juncti petræ júdices eórum: * áu-

dient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erupta est super terram, * dissipáta sunt ossa nostra secùs infernum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Ant. In misericórdia justus increpábit me: óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Ant. 6. Me expectant justi.

PSALMUS 141.

Justus, humanâ ope destitutus, ad divinum confugit auxilium.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus oratiónem meam, & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio, * in deficiendo ex me spíritum meum.

Et tu cognovisti sémitas meas: * in via hac quâ ambulábam, abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me; * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi, Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam; * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me; * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo: * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant justi, donec retríbuas mihi, Dómine.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

SI quid pátitur unum membrum, compatiuntur ómnia membra; sive gloriátur unum membrum, congaudent ómnia membra: vos autem estis corpus Christi, & membra de membro.

HYMNUS.

O Quàm juvat fratres, Deus,
Unum quibus Christus caput
Vitále robur súfficit,
Uno movéri spíritu!

Quàm dulce laudes dícere
Unâ tibi cunctos domo,
Precumque ceu factâ manu,
Inferre vim gratam tibi!

Hanc quisque díligat domum;
Hanc pace concors récreet;

Væ dira qui ſpargit malus
Diſſenſiónum ſémina.
Sed damna cedunt in lucrum
Te, Chriſte, diligéntibus:
Augent corónas prælia;
Proſuntque, dùm nocent, mali.
Vox blanda ſævit tríſtiùs,
Dùm pectus incautum ſubit,
Lapſúque cæco dúlcibus
Laudum venénis ínficit.
Præſta, beáta Trínitas,
Ut caritáte múruâ
Prosímus alter álteri,
Regnémus & polo ſimul.
Amen.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant manſuéti, & læténtur. *Pſ.* 33.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Reſpéxit Deus humilitátem áncillæ ſuæ: ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. ç. Tu remiſiſti.

PSALMUS 12.

Animæ fidelis in tribulatione ad Deum deprecatio.

USquequò, Dómine, oblivíſceris me in finem? * úſquequò avertis fáciem tuam à me?

Quámdiù ponam consília in ánima mea,* dolórem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltábitur * inimícus meus ſuper me?

Réſpice & exaudi me, Dómine Deus meus: * illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte:

Nequandò dicat inimícus meus, Prævalui adversùs eum: * qui tríbulant me, exultábunt, ſi motus fúero.

Ego autem in miſericórdia tua ſperávi: * exultábit cor meum in ſalutári tuo.

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi, * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

PSALMUS 31.

Miſericordia Dei hominem peccatorem per gratiam ſuam juſtificantis commendatur.

BEáti quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea, * dùm clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua: * converſus ſum in ærumna mea, dùm confígitur ſpina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injuſtítiam meam non abſcondi.

Dixi: Confitébor adverſùm me injuſtítiam meam Dómino; * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & ínstruam te in via hac quâ gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris : * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, justi ; * & gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 78.

Fideles ab Infidelibus vexati opem Dei poscunt.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuam : polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum escas volatílibus cœli, * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquàm aquam in circúitu Jerúsalem ; * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, * subsannátio & illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem ? * accendétur velut ignis zelus tuus

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt ;

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum : * citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster ; * & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos :

Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum ; * ne fortè dicant in géntibus : Ubi est Deus eórum ?

Et innotescat in natiónibus coram óculis nostris, * últio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est.

Intróeat in conspectu tuo gémitus compeditórum : * secundùm magnitúdinem bráchii tui, pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum

impropérium ipsórum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in séculum.

In generatiónem & generatiónem, * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Tu remisisti impietátem peccáti mei: pro hac orábit ad te omnis sanctus. *Ps.* 31.

FERIA QUARTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum spei, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15.

Psalmus 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Mirámur, ô Deus, tuæ
Recens opus poténtiæ,
Quæ scripta scintillántibus
Refulget astrórum globis.

Ut sol diéi, cándida
Sic luna nocti præsidet:
Exércitu totum novo
Discríminant stellæ polum.

At ipse, cœlórum decus,
Sol novit occásus suos:
Sunt certa lunæ témpora,
Statique lapsus síderum.

Jugi rotáta túrbine
Furantur & reddunt diem:
Tu semper idem, néscius
Mortálium spem fállere.

Turbáta quid mens fluctuet?
Curâ paternâ nos regis:
Æterna si cordi salus,
Æterna nos salus manet.

Supréma laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Suo repóni qui jubet
Curas & angóres sinu.
Amen.

Ant. 3. *a.* Sperent in te.

PSALMUS 9.

Ecclesia de victoriis jam reportatis grates agit & spem sumit, pro reportandis opem poscit.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te; * psallam nómini tuo, Altíssime:

In convertendo inimícum meum retrorsùm; * infirmabuntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam fecisti judícium meum & causam meam: * sedisti super thronum, qui judicas justítiam.

Increpasti gentes, & périit ímpius: * nomen eórum delesti in æternum, & in séculum séculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * & civitátes eórum destruxisti.

Périit memória eórum cum sónitu; * & Dóminus in æternum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum: * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * ad-

jútor in opportunitátibus, in tribulatióne.
Et ſperent in te, qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine.
Psállite Dómino qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes ſtúdia ejus;
Quóniam requírens sánguinem, eórum recordátus eſt: * non eſt oblítus clamórem páuperum.

Diviſio Pſalmi 9.

MIſerére meî, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis, qui exaltas me de portis mortis:
Ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion; * exultábo in ſalutári tuo.
Infixæ ſunt gentes in intéritu quem fecérunt: * in láqueo iſto, quem abſcondérunt, comprehenſus eſt pes eórum.
Cognoſcétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum ſuárum comprehenſus eſt peccátor.
Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ obliviſcuntur Deum.
Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.
Exurge, Dómine; non confortétur homo: * judicentur gentes in conſpectu tuo.
Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos; * ut ſciant gentes quóniam hómines ſunt.

Altera diviſio Pſalmi 9.

UT quid, Dómine, receſſiſti longè? * deſpicis in opportunitátibus, in tribulatióne?
Dum ſuperbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.
Quóniam laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ, * & iníquus benedícitur.
Exacerbávit Dóminum peccátor: * ſecundùm multitúdinem iræ ſuæ non quæret.
Non eſt Deus in conſpectu ejus: * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore.
Auferuntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum ſuórum dominábitur.
Dixit enim in corde ſuo: * Non movébor à generatióne in generatiónem ſine malo.
Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine, & dolo: * ſub lingua ejus labor & dolor.
Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.
Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * inſidiátur in abſcóndito quaſi leo in ſpelunca ſua.

Insidiátur ut rápiat páuperem; * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus; * avertit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exurge, Dómine Deus; exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & maligni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in séculum séculi: * períbitis, gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua;

Judicáre pupillo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre se homo super terram.

Ant. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum; quóniam non dereliquísti quærentes te, Dómine.

Ant. 8. G. Fílii.

PSALMUS 77.

Beneficia olim Israëlitis à Deo præstita in parabolis enarrantur, ut indè discat Christiana plebs ponere in Deo spem suam, & mandata ejus servare.

ATténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum; * loquar propositiónes ab inítio:

Quanta audívimus, & cognóvimus ea; * & patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta à fíliis eórum * in generatióne áltera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob, * & legem pósuit in Israël:

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea fíliis suis; * ut cognóscat generátio áltera:

Fílii qui nascentur, & exurgent, * & narrábunt fíliis suis;

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant:

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava & exásperans,

Generátio quæ non diréxit cor suum, * & non

est créditus cum Deo spíritus ejus.

Divisio Psalmi 77.

Filii Ephrem intendentes & mittentes arcum, * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testamentum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra, * & deduxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excelsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo : * dixérunt, Numquid póterit Deus paráre mensam in deserto ?

Quóniam percussit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt ;

Numquid & panem pa-
terit dare, * aut pa
mensam pópulo suo ?

Ideò audívit Dómin
& dístulit : * & ignis
census est in Jacob, &
ascendit in Israël ;

Quia non credidérun
Deo, * nec speravérun
salutári ejus.

Et mandávit núbibus
super, * & jánuas cœli a
ruit.

Et pluit illis manna
manducandum, * & p
nem cœli dedit eis.

Panem Angelórum ma
ducávit homo : * cibár
misit eis in abundántia.

Altera divisio Psalmi 77.

Tránstulit [Dóminus
Austrum de cœlo ;
& induxit in virtúte su
Africum.

Et pluit super eos sicu
púlverem carnes, * & si
cut arénam maris volatilia
pennáta.

Et cecidérunt in *médio*
castrórum eórum, * circa
tabernácula eórum.

Et manducavérunt, &
saturáti sunt nimis ; & desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti à desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * & ira Dei ascendit super eos.

Et occídit pingues eórum, * & electos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, & non cre-

didérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum festinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * & revertebantur, & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum, * & Deus excelsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * & linguâ suâ mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non disperdet eos.

Ant. Fílii qui nascentur, narrábunt filiis suis, ut ponant in Deo spem suam.

Ant. 7. d. Abstulit.

Ex Psalmo 77. Et.

ABundávit [Dóminus] ut avérteret iram suam, * & non accéndit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt, * spíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in deserto? * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et conversi sunt, & tentavérunt Deum; * & Sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulantis:

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * & prodígia sua in campo Táneos.

Et convertit in sánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, & comédit eos; * & ranam, & dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locustæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * & possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ; * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ: non pepercit à morte animábus eórum, * & jumenta eórum in morte conclúsit.

Et percussit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Divisio Psalmi 77. Et.

ABstulit [Dóminus] sicut oves pópulum suum, * & perduxit eos tanquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe,

& non timuérunt : * & inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem ſanctificatiónis ſuæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes ; * & ſorte divíſit eis terram in funículo diſtributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Iſraël.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excelſum ; * & teſtimónia ejus non cuſtodiérunt.

Et avertérunt ſe, & non ſervavérunt pactum : * quemádmodùm patres eórum, converſi ſunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus ſuis, * & in ſculptílibus ſuis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & ſprevit ; * & ad níhilum redégit valdè Iſraël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum ſuum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúſit in gládio pópulum ſuum, * & hæreditátem ſuam ſprevit.

Júvenes eórum comédit ignis, * & vírgines eórum non ſunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt, * & víduæ eórum non plorabantur.

Altera diviſio Pſalmi 77. Et

Excitátus eſt tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percuſſit inimícos ſuos in poſterióra : * oppróbrium ſempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joſeph, * & tribum Ephraïm non elégit ;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et ædificávit ſicut unicórnium ſanctifícium ſuum, * in terra quam fundávit in ſécula :

Et elégit David ſervum ſuum, * & ſuſtulit eum de grégibus óvium.

De poſt fœtantes accépit eum, * páſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſraël hæreditátem ſuam.

Et pavit eos in innocéntia cordis ſui, * & in intelléctibus mánuum ſuárum deduxit eos.

Ant. Abſtulit Dóminus ſicut oves pópulum ſuum, & deduxit eos in ſpe.

℣. Ecce non dormitábit, neque dórmiet, ℟. Qui cuſtódit Iſraël. *Pſ.* 120.

Pater noſter.

℣. *Sacerd.* Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo ; ℟. Et laudabuntur omnes recti corde. *Pſ.* 63.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Omnes.

PSALMUS 5.

Ecclesia à Deo summè justo adversùs iniquos opem fiducialiter poscit.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, Rex meus & Deus meus: * quóniam ad te orábo.

Dómine, manè exáudies vocem meam; * manè astábo tibi & vidébo, quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitátem; perdes omnes qui loquuntur mendácium: * virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam;

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis: secundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos; * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui sperant in te; in æternum exultábunt, & habitábis in eis: * & gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum.

Quóniam tu benedíces justo: * Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, coronasti nos.

Ant. Omnes qui sperant in te, Dómine, in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Ant. 5. C. In tégmine.

PSALMUS 35.

Impiorum malitia; justitia Dei; justorum spes & gloria.

DIxit injustus ut delinquat in semetipso: * non est timor Dei ante óculos ejus;

Quóniam dolósè egit in conspectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus: * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: ástitit omni viæ non bonæ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua, * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes

Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines & jumenta salvábis, Dómine; * quemadmodùm multiplicasti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum in tégmine alárum tuárum sperábunt : * inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ ; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem : * expulsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. In tégmine alárum tuárum sperábunt, Dómine; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos.

PSALMUS 64.

Inter adversa, Ecclesia in Dei promissis spem suam collocat.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, & assumpsisti : * inhabitabit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ : * qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis : * éxitus matutíni & véspere delectábis.

Visitasti terram, & inebriasti eam : * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis : * parasti cibum illórum, quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciósa desérti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto : * clamábunt,

étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus salutáris noster, spes ómnium finium terræ.

Ant. 1. a. Ecce.

In feriis, CANTICUM. *Is.* 12.

Anima fidelis in Christo spem suam ponit, & nihil ab homine timet.

CONfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus: * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris; * & dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excelsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in universa terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion; * quia magnus in médio tuî Sanctus Israël.

Ant. Ecce Deus salvátor meus: fiduciáliter agam, & non timébo.

[*In Festis*, CANTICUM. *Tob.* 13.

Deus justus & misericors flagellat & salvat: in ipso sperandum.

MAgnus es, Dómine, in æternum, * & in ómnia sécula regnum tuum.

Quóniam tu flagellas, & salvas; dedúcis ad ínferos, & redúcis; * & non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Israël, * & in conspectu géntium laudáte eum;

Quóniam ídeò dispersit vos inter gentes quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis scire eos * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras; * & ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobiscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi; * Regemque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi; * quóniam ostendit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, * credentes quòd fáciat vobiscum misericórdiam suam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum,

omnes electi ejus : * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 6. Beneplácitum est.

PSALMUS 146.

Laudandus Deus, cui beneplacitum est in eis qui sperant super misericordia ejus.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucunda decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus ; * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum númbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum.

Qui dat jumentis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit ; * n[...] in tíbiis viri beneplácitu[...] erit ei.

Beneplácitum est Dómi[...] super timentes eum, * [...] in eis qui sperant super m[...]sericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum [...] Dómino super timent[...] eum, & in eis qui spera[...] super misericórdia ejus.

CAPITULUM. *Is.* 26

IN sémita judiciórum tu[...]rum, Dómine, sus[...]núimus te : nomen tu[...] & memoriále tuum in [...] sidério ánimæ. Anima m[...] desiderávit te in nocte [...] sed & spíritu meo in pr[...] córdiis meis de mane vig[...]lábo ad te.

HYMNUS.

PRomittis, & serv[...] datam

Immóbilis fidem, Deus :

Hanc mane primo sédulâ

Repóscimus fidem prece.

Promittit atque décipit

Incertus & fallax homo ;

Sic quassa, si incumb[...] super,

Arundo transfíget manum.

Beátus ergo, qui tuo

Se totus abdit in sinu :

Hâc arce tutum túrbinis

Vis nulla de statu quatit.

Ne cor vacillet, óblig[...]

Temet sacramento, *Deus* :

Spes nixa tanto pígnore,

Ætérna jam prensat bona.

Jam mente præsúme[...] polum,

Secúra sublími throno

Assistit, & cœléstium

...lfibat undas flúminum.
Fons ô perennis grátiæ,
Colenda semper Trínitas,
Te spem salútis únicam
Da mente totâ quærere.
Amen.
℣. Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam;
℟. Quia in te sperávi.
Ps. 142.

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. Jurávit Dóminus datúrum se nobis, ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberati, serviámus illi. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. Ego.

PSALMUS 30.

Vox Christi in cruce morientis, & spiritum suum Patri fiducialiter commendantis.

IN te, Dómine, sperávi; non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut salvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abscondérunt mihi; * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spíritum meum: * redemisti me, Dómine Deus veritátis.

Odisti observantes vanitátes supervácuè: * ego autem in Dómino sperávi.

Exultábo, & lætábor in misericórdia tua; * quóniam respexisti humilitátem meam, salvasti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusisti me in mánibus inimíci: * statuisti in loco spatióso pedes meos.

Divisio Psalmi 30.

MIserére meî, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea, * & ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, & vicínis meis valdè; & timor notis meis: * qui vidébant me foràs, fugérunt à me.

Oblivióni datus sum tanquam mórtuus à corde: * factus sum tanquam vas pérditum;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu: * in eo dum convenírent simul adversùm me, accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi,

Dómine ; * dixi : Deus meus es tu ; in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum , * & à persequéntibus me.

Illustra fáciem tuam super servum tuum : * salvum me fac in misericórdia tua.

Dómine , non confundar , quóniam invocávi te : * erubescant ímpii , & deducantur in inférnum.

Muta fiant lábia dolósa , * quæ loquuntur advérsus justum iniquitátem , in supérbia , & in abusióne.

Altera divisio Psalmi 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ , Dómine , quàm abscondisti timéntibus te , * perfecisti eis qui sperant in te , in conspectu filiórum hóminum !

Abscondes eos in abscóndito faciéi tuæ à conturbatióne hóminum : * próteges eos in tabernáculo tuo à contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus , * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ : * Projectus sum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudisti vocem oratiónis meæ * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum , omnes sancti ejus ; * quóni[am] veritátem requíret Dó[mi]nus , & retríbuet abun[dan]ter faciéntibus supérbi[am].

Viríliter ágite , & c[onfor]tétur cor vestrum [,] ómnes qui sperátis in D[ó]mino.

Ant. Ego in Dóm[ino] sperávi : exultábo , & [læ]tábor in misericórdia t[ua].

AD TERTIA[M].

Ant. 4. A. Spera in D[eo].

PSALMUS 41.

In Deo sperandum. Ju[stus] in domo Dei epulans e[xul]tabit.

QUemádmodum [de]síderat cervus [ad] fontes aquárum [:] ita desíderat [áni]ma mea ad te , Deus.

Sitívit ánima mea [ad] Deum fortem , vivum [:] quando véniam , & appa[rébo] ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácry[mæ] meæ panes die ac nocte , [dum] dícitur mihi quotíd[ie :] Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum [,] & effúdi in me ánim[am] meam , * quóniam tra[n]síbo in locum tabernác[uli] admirábilis , usque ad d[o]mum Dei ,

In voce exultatiónis [,] confessiónis , * sonus ep[u]lantis.

Quare tristis es , ánim[a] mea ? * & quare conturb[as] me ?

Spera in Deo , quónia[m] adhuc confitébor illi : * sa[lutáre]

lutáre vultûs mei, & Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

AD meipsum ánima mea conturbáta est : * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo : Susceptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus ?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei,

Dum dicunt mihi per síngulos dies : * Ubi est Deus tuus ?

Quare tristis es, ánima mea ? * & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

PSALMUS 42.

In Deo sperandum. Deo dum ad altare ejus introëundum.

JUdica me, Deus, & discerne causam meam de gente non sancta : * ab hómine iníquo & dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulisti ? & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus ?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Deî, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, ánima mea ? & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Spera in Deo, ánima mea : salutáre vultûs mei, & Deus meus.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

QUæcumque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt; ut per patiéntiam & consolatiónem Scripturárum, spem habeámus.

℟. *br.* Memor esto verbi tui, Dómine, * In quo mihi spem dedisti. Memor esto. ℣. Hæc me consoláta est, * quia elóquium tuum vivificávit me, * In quo. Glória. Memor.

℣. Respondébo exprobrántibus mihi verbum ;

℟. Quia ſperávi in sermónibus tuis. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Qui ſperat in Dómino.

PSALMUS 20.

Chriſtus Rex in Patrem ſperans inimicos ſuos debellat : Eccleſia gratias agit.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex, * & ſuper ſalutáre tuum exultábit vehementer.

Deſidérium cordis ejus tribuiſti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudaſti eum;

Quóniam præveniſti eum in benedictiónibus dulcédinis, * poſuiſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te, & tribuiſti ei : * longitúdinem diérum in séculum, & in séculum séculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in séculum séculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino; * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíba[...] ignis in témpore v[...] tui : * Dóminus i[...] ſua conturbábit eos[...] devorábit eos ignis.

Fructum eórum de [...] perdes, * & ſemen eó[...] à fíliis hóminum;

Quóniam declinavé[...] in te mala : * cogit[...] runt consília, quæ [...] potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos [...] ſum : * in relíquiis [...] præparábis vultum eó[...]

Exaltáre, Dómine [...] virtúte tua : * cantáb[...] & pſallémus virtútes tu[...]

PSALMUS 102.

Deus ob immenſa in [...] pulum ſuum beneficia be[...] dicendus : & inde ſpes c[...] firmanda.

BEnedic, ánima m[...] Dómino; * & óm[...] quæ intrà me ſunt, [...] mini ſancto ejus.

Bénedic, ánima m[...] Dómino; * & noli obli[...] omnes retributiónes ej[...]

Qui propitiátur óm[...] bus iniquitátibus tuis [...] qui ſanat omnes infirm[...] tes tuas.

Qui rédimit de inté[...] vitam tuam; * qui co[...] nat te in miſericórdia [...] miſeratiónibus.

Qui replet in bonis de[...] dérium tuum : * renová[...] tur ut áquilæ juventus tu[...]

Fáciens miſericórdias D[...] minus, * & judícium óm[...] nibus injúriam patiéntibu[...]

Notas fecit vias ſuas Móyſi, * fíliis Iſraël voluntátes ſuas.

Diviſio Pſalmi 102.

Miſerátor & miſéricors Dóminus : * longánimis, & multùm miſéricors.

Non in perpétuum iraſcétur, * neque in æternum comminábitur.

Non ſecundùm peccáta noſtra fecit nobis, * neque ſecundùm iniquitátes noſtras retríbuit nobis ;

Quóniam ſecundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit miſericórdiam ſuam ſuper timentes ſe.

Quantùm diſtat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes noſtras.

Quómodò miſerétur pater filiórum, * miſertus eſt Dóminus timéntibus ſe ;

Quóniam ipſe cognóvit figmentum noſtrum : * recordátus eſt quóniam pulvis ſumus.

Homo, ſicut fœnum dies ejus : * tanquam flos agri ſic efflorébit ;

Quóniam ſpíritus pertransíbit in illo, & non ſubſiſtet, * & non cognoſcet ámpliùs locum ſuum.

Miſericórdia autem Dómini ab æterno & uſque in æternum, * ſuper timentes eum.

Et juſtítia illíus in fílios filiórum his qui ſervant teſtamentum ejus, * & mémores ſunt mandatórum ipsíus ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam ; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem ſermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus ; * miniſtri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Qui ſperat in Dómino, in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur. *Pſ.* 20.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 3.

Nunc fílii Dei ſumus, & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam, cùm apparúerit, símiles ei érimus ; quóniam vidébimus eum sícuti eſt. Et omnis qui habet hanc ſpem in eo, ſanctíficat ſe, ſicut & ille ſanctus eſt.

℟. *br.* Beátus vir, * Cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus. Beátus vir. ℣. Et non reſpexit in vanitátes * & inſánias falſas : * Cujus eſt. Glória Patri. Beátus vir. *Pſ.* 39.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli :

℟. Effúndite coram illo corda vestra. *Ps.* 61.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Factus est.

PSALMUS 81.

Diis terræ excelsior Deus, omnium Judex : ad eum fiducialiter confugit humilis.

DEus stetit in synagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum súmitis ?

Judicáte egéno & pupillo : * húmilem & páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * & filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 93.

Ecclesia, inter hujus mundi procellas, auxilium fiducialiter petit à Deo superborum eversore.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequò peccatóres Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabuntur ?

Effabuntur & loquentur iniquitátem, * loquentur omnes qui operantur injustítiam ?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipientes in pópulo ; * & stulti, aliquando sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet ? * aut qui finxit óculum, non consíderat ?

Qui córripit gentes, non árguet ? * qui docet hóminem sciéntiam ?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Divisio Psalmi 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum ;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem suam, * & hæreditátem suam non derelinquet ;

Quoadúsque justítia convertátur in judícium, * & qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversùs malignantes? * aut quis stabit mecum adversùs operantes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me, * paulò minùs habitasset in inferno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus; * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam justi, * & sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum; & in malítia eórum disperdet eos: * disperdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Factus est mihi Dóminus in refúgium, & Deus meus in adjutórium spei meæ. *Ps.* 93.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

NOlíte amíttere confidéntiam vestram, quæ magnam habet remuneratiónem: patiéntia enim vobis necessária est; ut voluntátem Dei facientes, reportétis promissiónem.

℟. *br.* Bonum est confídere in Dómino, * Quàm confídere in hómine. Bonum est. ℣. Bonum est * speráre in Dómino, * Quàm. Glória Patri. Bonum est. *Ps.* 117.

℣. Mihi adhærére Deo bonum est, ℟. Pónere in Dómino Deo spem meam. *Ps.* 72.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi nostri.

PSALMUS 122.

Mens in Deum erigenda tempore tribulationis.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum, * sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ:

Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, * donec misereátur nostrî.

Miserére nostrî, Dómine, miserére nostrî; * quia multùm repléti sumus despectióne;

Quia multùm repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Ant. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostrî.

Ant. 5. a. Qui confídunt in Dómino.

PSALMUS 124.

Fidelium Deus ipse tutela : iniqui perituri.

QUi confídunt in Dómino, ficut mons Sion : * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúfalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli fui, * ex hoc nunc, & ufque in féculum ;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum fuper fortem juftórum ; * ut non extendant jufti ad iniquitátem manus fuas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax fuper Ifraël.

Ant. Qui confídunt in Dómino, ficut mons Sion : non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúfalem.

Ant. 8. c. Beátus vir.

PSALMUS 126.

Vani labores hominum quibus Deus non opitulatur.

NIfi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nifi Dóminus cuftodíerit civitátem, * fruftrà vígilat qui cuftódit eam.

Vanum eft vobis ante lucem fúrgere : * fúrgite, poftquam fedéritis, qui manducátis panem dol[ó]ris.

Cùm déderit dilectis fu[is] fomnum : * ecce hæréditr Dómini, fílii ; merces fructus ventris.

Sicut fagittæ in man[u] potentis, * ita fílii excu[ſſ]órum.

Beátus vir qui implév[it] defidérium fuum ex ipfis ; non confundétur, cùm loquétur inimícis fuis i[n] porta.

Ant. Beátus vir qui implévit defidérium fuum non confundétur, cùm loquétur inimícis fuis.

Ant. 1. a. Suftínuit.

PSALMUS 129.

Oratio pœnitentis veniam à Deo per Chriſtum po[ſ]centis.

DE profundis clamáv[i] ad te, Dómine : [*] Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obfervá veris, Dómine ; * Dómine, quis fuftinébit ?

Quia apud te propitiátio eft, * & propter legem tuam fuftínui te, Dómine.

Suftínuit ánima mea in verbo ejus : * fperávit ánima mea in Dómino.

A cuftódia matutína ufque ad noctem * fperet Ifraël in Dómino ;

Quia apud Dóminum mifericórdia,

sericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: ſperávit ánima mea in Dómino.

Ant. 4. a. Speret.

PSALMUS 130.

Non in ſe, ſed in Deo, ſperandum eſt.

DOmine, non eſt exaltátum cor meum, * neque eláti ſunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam, ſed exaltávi ánimam meam: * ſicut ablactátus eſt ſuper matre ſua, ita retribútio in ánima mea.

Speret Iſraël in Dómino, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Ant. Speret Iſraël in Dómino.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

DEus ſpei répleat vos omni gáudio & pace in credendo; ut abundétis in ſpe, & virtúte Spíritûs ſancti.

HYMNUS.

HOrres ſuperbos, nec tuam
Das álteri laudem, Deus:
Humána nil iſthinc ſibi
Decerpat arrogántia.

Ingráta quippe mens tuæ
Fluenta ſiſtit grátiæ;
Triſtique marceſcit ſtatim,
Ceu gramen exuſtum ſiti.

Ut ſervus in manus heri
Intenta figit lúmina;
Sic ora ſacris móntibus
Non dimovémus ánxii.

Deſiderátam ſi dare
Opem moráris; ſpes tamen,
Tenácis inſtar ánchoræ,
Immóta fundat péctora.

Sit ſumma Patri glória:
Sit ſumma Nato, qui dedit
Nobis futúræ Spíritum
Hæreditátis óbſidem.
Amen.

℣. A cuſtódia matut uſque ad noctem. ℟. Speret Iſraël in Dómino. *Pſ.* 129.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. Conſerva me.

PSALMUS 10.

Animæ in Deo confidentis ſecuritas.

IN Dómino confído; * quómodò dícitis ánimæ meæ: Tránſmigra in montem ſicut paſſer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt ſagittas ſuas in pháretra; * ut ſagittent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfeciſti, deſtruxérunt: * juſtus autem quid fecit?

Dóminus in templo ſancto ſuo: * Dóminus in cœlo ſedes ejus.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat juſ-

tum & ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias dilexit : * æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 13.

Impii frustrà sibi dicunt Deum non esse. Christi adventus postulatur.

DIxit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospexit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eórum ; linguis suis dolósè agébant : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundendum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis ?

Dóminum non invocavérunt : illìc trepidavérunt timóre, ubi non erat timor ; * quóniam Dóminus in generatióne justa est.

Consílium ínopis confudistis, * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël ? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israël.

PSALMUS 15.

Christi pro nobis patientis oratio cum spe resurgendi.

COnserva me, Dómine ; * quóniam sperávi in te.

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * quóniam bonorum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * pósteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus ; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei : * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum qui

tribuit mihi intelléctum : * ínsuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper ; * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea : * ínsuper & caro mea requiéscet in spe ;

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno, * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ ; adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Conserva me, Dómine ; quóniam sperávi in te. *Ps.* 15.

FERIA QUINTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum ex fide justificantem : * Veníte, adorémus. *Rom.* 3.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

IIsdem creáti flúctibus
Pisces natant, volant aves :
Utrumque mortáli genus
Parátur esca córpori.

Menti sed ætérnæ cibus
Debétur alter : hæc Dei
Sermóne vivit : hanc fovet
Cœléstis & nutrit fides.

Quæsita Christi sánguine
Manávit in terras fides,
Et impiárum péctora
Victrix subégit géntium.

Fax illa puris córdibus
Monstráre cœlos éfficax,
Ætérna dignis íncitat
Factis meréri præmia.

Sancti leónum, per fidem,
Mulsêre rugítus : truces
Fregêre regnantûm minas ;
Risêre stridentes rogos.

Hâc luce signátum, Deus,
Calcáre dona trámitem,
Et caritátis úberes
Fructus eundo cárpere.

Incomprehensa Trínitas,
Quam credit & colit fides,
Tibi decus, laus, glória,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Ant. 3. g. Beáta gens.

PSALMUS 19.

Christi sacrificium pro suis acceptari plebs fidelis poscit.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui ; * & holocaustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndùm cor tuum, * & omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo, * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentáti-

bus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt: * nos autem surréximus, & erecti sumus.

Dómine, salvum fac Regem; * & exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

PSALMUS 32.

Plebs fidelis ad Dei laudem invitatur, ob mundi creationem & redemptionem.

EXultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum; * benè psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judícium: * misericórdiâ Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt; * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris, * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra; * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem:

Quóniam ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in æternum manet, * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem & generatiónem.

Divisio Psalmi 32.

BEáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respexit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respexit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem; * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum; * quóniam adjútor & protector noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum, * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua,

Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

Ant. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: pópulus quem elégit in hæreditátem sibi. *Ps.* 32.

Ant. 4. A. Dóminus.

PSALMUS 67.

Carmen fidei de Christi & Ecclesiæ victoriis ab Ascensione Christi usquè ad ultimum ejus adventum.

EXurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epulentur, & exultent in conspectu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui ascendit super occásum.

Dóminus nomen illi: * exultáte in conspectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conspectu pópuli tui, * cùm pertransíres in deserto;

Terra mota est; * etenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sínaï, à fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ: * & infirmáta est, tu verò perfecisti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parasti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Divisio Psalmi 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multâ.

Rex virtútum, dilecti dilecti: * & speciéi domûs divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ; * & posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dùm discernit cœlestis reges super eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis: * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid suspicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitátem: * accepisti dona in homínibus.

Etenim non credentes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die

quotídiè : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi ; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórum, * vérticem capilli perambulántium in delictis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris ;

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Altera divisio Psalmi 67.

VIdérunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus in mentis excessu : * príncipes Juda, duces eórum ; príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis à templo tuo in Jerúsalem : * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis ; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti sunt argento.

Díssipa gentes quæ bel[la] volunt : * vénient legá[ti] ex Ægypto ; Æthiópi[a] prævéniet manus ejus De[o].

Regna terræ, cantát[e] Deo ; psállite Dómino : psállite Deo, qui ascend[it] super cœlum cœli ad orien[tem].

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis : * date glóriam Deo.

Super Israël magnificéntia ejus, * & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sancti[s] suis ; Deus Israël ipse dabi[t] virtútem & fortitúdinem plebi suæ : * benedictu[s] Deus.

Ant. Dóminus dabi[t] verbum evangelizántibus Deus Israël ipse dabit fortitúdinem plebi suæ.

Ant. 8. G. Dómine.

PSALMUS 88.

Misericordia & verita[s] Dei in populum suum celebrandæ. Promissiones, qua[s] Christo & Ecclesiæ fecit, immutabiles sunt, nec adversis hujus vitæ delentur : hinc firmatur fides.

MIsericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixisti : in ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testamentum eléctis meis ; *

* jurávi David servo meo:
Usque in ætérnum præparábo semen tuum; * & ædificábo in generatiónem & generatiónem sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum; * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra: * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundásti;

Aquilónem & mare tu creásti: * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia: * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Justítia & judícium præparátio sedis tuæ; * misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam.

Divisio Psalmi 88.

Beátus pópulus qui scit jubilatiónem: * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt;

Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * & in justítia tua exaltabúntur;

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * & Sancti Israël regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixisti: * Pósui adjutórium in potente, & exaltávi electum de plebe mea.

Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus, * & odientes eum in fugam convertam.

Et véritas mea & misericórdia mea cum ipso; * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum

ponam illum, * excelsum præ régibus terræ.

In æternum servábo illi misericórdiam meam, * & testamentum meum fidéle ipsi;

Et ponam in séculum séculi semen ejus, * & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint;

Si justítias meas profanáverint, * & mandáta mea non custodíerint;

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea;

Neque profanábo testamentum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera divisio Psalmi 88.

SEmel jurávi in sancto meo, * si David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus sicut sol in conspectu meo,

Et sicut luna perfecta in æternum, * & testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulisti & despexisti, * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: * profanasti in terra sanctuárium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus: * posuisti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeuntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltasti déxteram depriméntium eum: * lætificasti omnes inimícos ejus.

Avertisti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatióne; * & sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies témporis ejus: * perfudisti eum confusióne.

Usquequò, Dómine, avertis in finem? * exardescet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vanè constituisti omnes fílios hóminum?

Quis est homo qui vivet, & non vidébit mortem; * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurasti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum, * quod contínui in sinu meo, multárum géntium;

Quòd exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quòd exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedictus Dóminus in æternum: * fiat, fiat.

Ant. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die, & in justítia tua exaltabuntur.

℣. Ténebræ non obscurabuntur à te, Dómine; ℟. Et nox sicut dies illuminábitur. *Ps.* 138.

Patér noster.

℣. *Sacerd.* Cognoscant quia nomen tibi Dóminus: ℟. Tu solus Altíssimus in omni terra. *Ps.* 82.

AD LAUDES.

Ant. 4. *E.* Audi.

PSALMUS 80.

In Deo lætandum, qui fideles suos cibat ex adipe frumenti cœlestis & de petra melle divino saturat.

EXultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum, * psaltérium jucundum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tubâ, * in insigni die solemnitátis vestræ;

Quia præceptum in Israël est, * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocasti me, & liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & contestábor te: * Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam; * & Israël non intendit mihi.

Et dimísi eos secundùm desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me; * Israël si in viis meis ambulasset;

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem, * & super tribulantes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei; * & erit tempus eórum in sécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * & de petra, melle saturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meus, & contestábor te: ego sum Dóminus Deus tuus.

Ant. 1. g. Parátum.

PSALMUS 107.

Christus in Patrem suum fidens, resurrectionem suam & regni sui dilatationem prænuntiat.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo & psallam in glória mea.

Exurge, glória mea; exurge, psaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & psallam tibi in natiónibus;

Quia magna est super cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & super omnem terram glória tua.

Ant. Parátum cor meum, Deus; exurgam dilúculo: confitébor tibi, Dómine.

Ant. 6. Dómine.

Divisio Psalmi 107.

UT liberentur dilecti tui, [Dómine:] * salvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * exultábo, & dívidam Síchimam, & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses; * & Ephraïm suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos? * & non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * & ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Ant. Dómine, vana salus hóminis: in Deo faciémus virtútem.

Ant. 8. c. Deus.

In Feriis, CANTICUM ANNÆ. 1. *Reg.* 2.

Supremam Dei potestatem laudans de Ecclesia & Christo prophetat.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos; * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus; neque enim est álius extra te: * & non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, gloriantes: * recédant vétera de ore vestro;

Quia Deus scientiárum Dóminus est, * & ipsi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est; * & infirmi accincti sunt róbore.

Repléti prius pro pánibus se locavérunt; * & famélici saturáti sunt:

Donec stérilis péperit plúrimos; * & quæ mul-

...tos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat, & vivíficat: * dedúcit ad ínferos, & redúcit.

Dóminus páuperem facit, & ditat: * humíliat, & súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * & de stércore élevat páuperem;

Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * & pósuit super eos orbem.

Pedes sanctŏrum suŏrum servábit, & ímpii in ténebris conticescent; * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus; * & super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium regi suo, * & sublimábit cornu christi sui.

Ant. Deus scientiárum Dóminus est, & ipsi præparantur cogitatiónes.

[*In Festis*, CANTICUM. 1. *Paral.* 29.

Canticum fidei de suprema Dei majestate.

BEnedíctus es, Dómine, Deus Israël patris nostri, * ab æterno in ætérnum.

Tua est, Dómine, magnificéntia, & poténtia, & glória, atque victória; * & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo sunt & in terra, * tua sunt.

Tuum, Dómine, regnum; * & tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua est glória: * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia: * in manu tua magnitúdo, & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * & laudámus nomen tuum ínclytum.]

Ant. 5. a. Annúntiat Dóminus.

PSALMUS 147.

Laudandus Deus ob sua in populum suum beneficia.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te;

Qui pósuit fines tuos pacem, * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israël;

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus verbum suum Jacob, & judícia sua Israël: non fecit táliter omni natióni.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 2.

VOs genus electum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum.

HYMNUS.

DIgnas, quis, ô Deus, tibi
Laudes rependat, qui tuo
Pellis ténebras lúmine,
Salútis & monstras viam?
Tu, quam jubes, donas fidem;
Hæc cúltui præest tuo;
Hæc mentis erróres fugat;
Hæc corda sursùm dírigit.
Te destitúta spíritu
Nil pompa sacrórum juvat:
Secréta puri blándiùs
Tibi litábunt péctoris.
Vox inde cordi cónsona
Vectígal exolvet suum,
Et ad salútem líbero
Prométur ore véritas.
O, qui superbos réspuis,
Et símplices amas, Deus,
Ut crescat in nobis fides,
Cordis tumórem cómprime.
Sit summa Patri glória:
Sit summa Nato, qui fidem
Cruóre fundávit suo:
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat, ℟. Et intelléctum dat párvulis. *Ps.* 118.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis, ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 3. *a.* Illúminet.

PSALMUS 66.

Lumen fidei cunctos populos ad Deum per Christum adducet.

DEus misereátur nostrî, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostrî;

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * læténtur & exúltent gentes.

Quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos, Deus, Deus noster, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

PSALMUS 89.

Inter hujus mundi vicissitudines & adversa, fides Deo æterno adhæret, & inde solatium sumit.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priusquàm montes fierent, aut formarétur terra & orbis; * à século & usque in séculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * & dixisti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies hesterna quæ prætériit, & custódia in nocte.

Quæ pro níhilo habentur, eórum anni erunt: * mane sicut herba tránseat.

Mane flóreat & tránseat: * véspere décidat, indúret & arescat;

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti sumus.

Posuisti iniquitátes nostras in conspectu tuo, * séculum nostrum in illuminatióne vultûs tui;

Quóniam omnes dies nostri defecérunt, & in ira tua defécimus: * anni nostri sicut aránea meditabuntur.

Dies annórum nostrórum in ipsis septuaginta anni; * si autem in potentátibus, octoginta anni:

Et ámplius eórum labor & dolor; * quóniam supervénit mansuetúdo [illegible] corripiemur.

Divisio Psalmi 8[illegible]

QUis novit potes[illegible] iræ tuæ, * & p[illegible] móre tuo iram[illegible] dinumeráre?

Déxteram tuam si[illegible] tam fac, * & eru[illegible] corde in sapiéntia.

Convértere, Dóm[illegible] úsquequò? * & dep[illegible] bilis esto super servo[illegible]

Repléti sumus ma[illegible] sericórdiâ tuâ; * & [illegible] távimus, & delect[illegible] mus ómnibus diéb[illegible] tris.

Lætáti sumus pro [illegible] quibus nos humilia[illegible] nis quibus vídimus [illegible]

Réspice in servos [illegible] in ópera tua; * [illegible] fílios eórum.

Et sit splendor [illegible] Dei nostri super n[illegible] ópera mánuum n[illegible] dírige super nos; [illegible] mánuum nostrárum [illegible]

Ant. Illúminet [illegible] vultum suum sup[illegible] cognoscámus in [illegible] tuam, Dómine.

AD TER[illegible]

Ant. 4. E. [illegible]

PSALMU[illegible]

Deus in Chri[illegible] lumen & salus[illegible] ejus adversùs h[illegible]

DOminu[illegible] mea, [illegible] * que[illegible]

Dóminus p[illegible] meæ; * à qu[illegible]

Dum appróriant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt & cecidérunt.

Si consistant adversùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hóc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo; * in die malórum protexit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Divisio Psalmi 26.

EXaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miserére meî, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto, n derelinquas me, * nequ despícias me, Deus salutáris meus;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viriliter age; * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

PSALMUS 83.

Æterna Dei tabernacula unicum animæ fidelis desiderium.

QUàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus & Deus meus!

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine! * in

secula seculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noster, áspice, Deus, * & réspice in fáciem christi tui ;

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum ;

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus : * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium. *Ps.* 26.

CAPITULUM. *Hebr.* 11.

Est fides sperandárum substántia rerum, argumentum non apparéntium.

℟. *br.* Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te ! Quàm magna. ℣. Perfecísti eis * qui sperant in te. * Quàm abscondísti. Glória Patri. Quàm magna. *Ps.* 30.

℣. Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes ; ℟. Sed non ut lex tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 8. G. Veníte, fílii.

PSALMUS 22.

Mensam in conspectu fidelium suorum paravit Deus.

Dominus regit me, & nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convertit.

Deduxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala ; * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspectu meo mensam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * & calix meus inébrians quàm præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

PSALMUS 33.

Deus semper benedicendus : non est inopia timentibus eum.

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum ; * & exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum ; & exaudívit me, * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini ; * & fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamávit ; & Dóminus exaudívit eum, * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet ángelus Dómini in circúitu timéntium eum ; * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus ; * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt ; * inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono.

Divisio Psalmi 33.

VEníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vu[lt] vitam, * díligit dies vidé[re] bonos ?

Próhibe linguam tuam [a] malo ; * & lábia tua [ne] loquantur dolum.

Diverte à malo, & fa[c] bonum : * inquíre pacem & perséquere eam.

Oculi Dómini super ju[s]tos, * & aures ejus in pre[ces] eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala, * u[t] perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi ; & Dóminus exaudívit eos ; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum ; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima, * & qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum ; * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Veníte, fílii, audíte me : timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

CAPITULUM. *Jac.* 2.

SIcut corpus sine spíritu mórtuum est, ita & fides sine opéribus mórtua est.

℟. br. Greſſus meos dírige, Dómine, * Secundùm elóquium tuum. Greſſus meos. ℣. Ut cuſtódiam * mandáta tua, * Secundùm elóquium tuum. Glória Patri. Greſſus meos.

℣. Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam doce me; ℟. Quia mandátis tuis crédidi. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Adjútor meus.

PSALMUS 69.

Inter adverſa hujus mundi, auxilium & ſalutem à Deo fides inſtanter petit.

DEus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Confundantur & reveреantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & erubeſcant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur ſtatìm erubeſcentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te; * & dicant ſemper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper ſum; * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu; * Dómine, ne moréris.

Pars Hyemalis.

PSALMUS 79.

Cunctarum hujus vitæ ærumnarum finem per Chriſti adventum fides poſcit.

QUi regis Iſraël, intende; * qui dedúcis velut ovem Joſeph.

Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manaſſe.

Excita poténtiam tuam, & veni: * ut ſalvos fácias nos.

Deus, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quouſquè iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra?

Poſuiſti nos in contradictiónem vicínis noſtris; * & inimíci noſtri ſubſannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Diviſio Pſalmi 79.

[DOmine,] víneam de Ægypto tranſtuliſti: * ejeciſti gentes, & plantaſti eam.

Dux itíneris fuiſti in conſpectu ejus: * plantaſti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbuſta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites ſuos

*

usquè ad mare, * & usquè ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxisti macériam ejus; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Extermínávit eam aper de sylva, * & singuláris ferus depastus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cœlo, & vide, & vísita víneam istam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * & super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Incensa igni, & suffossa: * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * & super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te: * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciem tuã; * & salvi érimus.

Ant. Adjútor meus & liberátor meus es tu: Dómine, ne moréris.

CAPITULUM. *Rom.* 4.

CRedenti in eum qui justíficat ímpium, reputátur fides ejus ad justítiam, secundùm propósitum grátiæ Dei.

℟. *br.* Salvávit eos Dóminus, * Et credidérunt verbis ejus. Salvávit. ℣. Et laudavérunt * laudem ejus, * Et credidérunt. Glória Patri. Salvávit. *Ps.* 105.

℣. In conspectu gén[tium]
revelávit justítiam sua[m].
℟. Recordátus est mise[ri]córdiæ suæ. *Ps.* 97.

AD VESPERAS

Ant. 2. Crédidi.

PSALMUS 115.

Calix salutaris accipia[m]dus: vota Domino re[d]denda.

CRédidi, propter qu[od] locútus sum; * e[go] autem humiliát[us] sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómi[no] * pro ómnibus quæ re[]tríbuit mihi?

Cálicem salutáris acc[i]piam, * & nomen Dó[]mini invocábo.

Vota mea Dómino red[]dam coram omni pópul[o] ejus: * pretiósa in cons[]pectu Dómini mors Sanc[]tórum ejus.

O Dómine, quia eg[o] servus tuus: * ego servu[s] tuus, & fílius ancillæ tu[æ].

Dirupisti víncula mea: [] tibi sacrificábo hóstia[m] laudis, & nomen Dómin[i] invocábo.

Vota mea Dómino red[]dam in conspectu omni[s] pópuli ejus, * in átri[is] domûs Dómini, in méd[io] tuî, Jerúsalem.

Ant. Crédidi, propt[er] quod locútus sum; e[go] autem humiliátus sum n[i]mis.

Ant. 1. g. Confitébor

PSALMUS 137.

Dei misericordia & veritas in populum suum celebrandæ.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * quóniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes Reges terræ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini;

Quóniam excelsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longè cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in séculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, super misericórdia tua & veritáte tua.

Ant. 7. d. Generátio.

PSALMUS 144.

Dei magnitudo & beneficentia celebrantur.

Exaltábo te, Deus meus rex; * & benedícam nómini tuo in séculum, & in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi; * & laudábo nomen tuum in séculum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, * & justítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. *D.* Fidélis.

Divisio Psalmi 144.

Miserátor & miséricors Dóminus; * pátiens, & multùm miséricors.

Suávis Dóminus univérsis, * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquentur;

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium sæculórum; * & dominátio tua in omni generatióne & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; * & tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Ant. 8. c. Prope est Dóminus.

Altera divisio Psalmi 144.

JUstus Dóminus in ómnibus viis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ó[mni]bus invocántibus eum[,] ómnibus invocántibus e[um] in veritáte.

Voluntátem timénti[um] se fáciet, & deprecat[ió]nem eórum exáudiet, * [&] salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omn[es] diligentes se, * & omn[es] peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini l[o]quétur os meum: * & ben[e]dícat omnis caro nómi[ni] sancto ejus in sæculum, & in sæculum sæculi.

Ant. Prope est Dómi[n]us ómnibus invocántibu[s] eum in veritáte.

CAPITULUM. *Rom.* 10

CORde créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem; *dicit* enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Non *enim est* distínctio Judæi & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui invocant illum.

HYMNUS.

O Fortis, ô clemens Deus,
Salútis auctor, tu fidem
Nostris potenter ínsere,
Germen salútis, córdibus.
Hinc omne robur dúcimus:
Hæc arma nobis; hoc manus
Protecta scuto, flámmea
Retundet hostis spícula.
Hinc fúndimus preces tibi
Sacri sub umbra nóminis,

Quo nítitur spes ómnium
Uno salútis pígnore.
Placátus illo nómine,
Labántibus feres opem;
Dabísque, sanctam dégener
Ne vita deturpet fidem.
Sit laus Patri, laus Fílio:
Par sit tibi laus, Spíritus,
Infúsa per quem córdibus
Relúcet imis véritas.
Amen.

℣. Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Potens est Dóminus, & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Salvum me fac, Dómine.

PSALMUS 11.

Justorum paucitas: eloquiorum Domini summa fidelitas.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus; * quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde & corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * & linguam magníloquam;

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra à nobis sunt: * quis noster dóminus est?

Propter misériam ínopum, & gémitum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos; * & custódies nos à generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secúndùm altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

PSALMUS 38.

Hujus vitæ vanitas & miseria: Divinum postulatur subsidium.

DIxi: Custódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cùm consísteret peccátor adversùm me.

Obmútui, & humiliátus sum, & sílui à bonis; * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me, & in meditatióne mea exardéscet ignis: * locútus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum, quis est; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * & substántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vá-

nitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo; * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * & substántia mea apud te est.

Divisio Psalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipienti dedisti me.

Obmútui, & non apérui os meum; * quóniam tu fecisti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci in increpatiónibus.

Propter iniquitátem corripuisti hóminem, & tabéscere fecisti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrigerer: * priusquàm ábeam, & ámpliùs non ero.

Ant. Salvum me fac, Dómine, quóniam diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum. *Ps.* 11.

FERIA SEXT

AD OFFICIUM NOCT

Invit. Deum adjutór in tribulatiónibus, * V níte, adorémus. *Ps.* 45.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

JAm sánctius moves op Tecum, Deus, delib rans:

Mundo recenti príncipen

Tibíque præcónem para

Homo creátur: hunc fac

Cœlestis oris hálitu

Succendis, & vivam tuî

Spiráre das imáginem.

Ergo per omnes æquori

Tellúris omnes & sinus

Regnábit: at memor s

Deo minórem se gerat.

Heu, cæca cordis pr vitas!

Jugum rebellis éxcutit;

Deo superbus nec timet

Æquáre pulvis vérticem.

Hinc quanta lúctuu cohors

Incumbit orbi pérdito!

O Christe, ni feras opem

Spes tota fontes déserat.

Qui nos creávit, laus Patr

Laus, qui redémit, Fílio

Flamen labóres súblevans

Par sit tibi laus & decus.

Amen.

Ant. 7. b. Contristátus sum

PSALMUS 51.

Iniquos manet interitus justos gloria.

QUid gloriáris in ma lítia, * qui poten es in iniquitáte!

Totâ die injusti tiam cogitávit lingua tua.

* ficut novácula acúta fecisti dolum.

Dilexisti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem.

Dilexisti ómnia verba præcipitatiónis, lingua dolósa : * proptéreà Deus déstruet te in finem.

Evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, * & radícem tuam de terra viventium.

Vidébunt justi, & timébunt, & super eum ridébunt; * & dicent : Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum;

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * & præváluit in vanitáte sua.

Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dei : * sperávi in misericórdia Dei in ætemum, & in séculum séculi.

Confitébor tibi in séculum, quia fecisti; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspectu sanctórum tuórum.

PSALMUS 54.

Justus ab iniquis vexatus & ab ipsis familiaribus maledictus, in Deo spem suam ponit.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam : * intende mihi, & exaudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris;

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me, * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? * & volábo, & requiescam.

Ecce elongávi fúgiens, * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit * à pusillanimitáte spíritûs & tempestáte.

Præcípita, Dómine, divide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas; * & labor in médio ejus, & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra & dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuissem útique;

Et si is qui óderat me, super me magna locútus fuisset, * abscondissem me fórsitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui simul mecum dulces

capiébas cibos ; * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos, * & descendant in infernum viventes ;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi ; * & Dóminus salvábit me.

Divisio Psalmi 54.

VEspere, & mane, & merídie narrábo & annuntiábo ; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi ; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum : * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus ; * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum ; * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam ; & ipse te enútriet : * non dabit in æternum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies suo * ego autem sperábo in t Dómine.

Ant. Contristátus sum exercitatióne mea, & co turbátus sum ; quóniam d clinavérunt in me iniqu tátes. *Ps.* 54.

Ant. 2. Ab insurgént bus in me.

PSALMUS 58.

Christus morti traditus Patrem suum orat : Judæ incredulis dispersionem pr nuntians, regnumque suu super gentes.

ERipe me de inimíci meis, Deus meus ; & ab insurgéntibus in m líbera me.

Eripe me de operánti bus iniquitátem, * & de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine ; * sine iniquitáte cucurri, & direxi.

Exurge in occursum meum, & vide ; * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israël.

Intende ad visitandas omnes gentes : * non miseréaris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad véíperam ; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore suo, & gládius in lábiis

eórum ; *

eórum; * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Divisio Psalmi 58.

DEus osténdet mihi super inimícos meos: * ne occídas eos, nequando obliviscántur pópuli mei.

Dísperge illos in virtúte tua, * & depóne eos, protéctor meus, Dómine.

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum; * & comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabúntur in consummatióne; * in ira consummatiónis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * & fínium terræ.

Converténtur ad véspe);* & famem patiéntur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum; * si verò non fúerint saturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo mane misericórdiam tuam;

Quia factus es suscéptor meus & refúgium meum * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

PSALMUS 60.

Spes nostra Deus, turris fortitudinis à facie inimici.

EXaudi, Deus, deprecatiónem meam; * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum: * in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum;

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam, * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine; quia irruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

Ant. 4. a. In conspectu.

PSALMUS 68.

Christi orantis in monte Oliveti agonia, & aliæ passionis ejus circumstantiæ.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profundi, * & non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempestas demersit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratìs.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injustè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam; * & delicta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubescant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur super me, * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ;

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestimentum meum cilícium: * & factus sum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur qui sedébant in porta; * & in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus beneplácití, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar; * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbeat me profundum, * neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio Psalmi 68.

EXaudi me, Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua: * secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me : * impropérium expectávit cor meum, & misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit; * & qui consolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel; * & in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * & in retributiónes, & in scándalum.

Obscurentur óculi eórum, ne vídeant ; * & dorsum eórum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam ; * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum deserta; * & in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussisti, persecúti sunt; * & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum ; * & non intrent in justítiam tuam.

Deleantur de libro vivéntium; * & cum justis non scribantur.

Altera divisio Psalmi 68.

EGo sum pauper & dolens : * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novellum, * córnua producentem & úngulas.

Vídeant páuperes, & læténtur : * quærite Deum, & vivet ánima vestra ;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion, * & ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me : impropérium expectávit cor meum, & misériam.

℣. Die ac nocte graváta est super me manus tua : ℟. Conversus sum in ærumna mea, dum confígitur spina. *Ps.* 31.

Pater noster.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum ; ℟. Et ab inimícis meis salvus ero. *Ps.* 17.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

PSALMUS 53.

Oratio justi adversùs hostes animæ suæ.

DEus, in nómine tuo salvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam; * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniam alieni insurrexérunt adversùm me, & fortes quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * & in veritáte tua dísperde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me; * & super inimícos meos despexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei; quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me.

Ant. 7. ç. Deus meus.

PSALMUS 70.

Plebs fidelis in se adimplens ea quæ desunt passionum Christi, auxilium sibi à Deo postulat.

IN te, Dómine, sperávi; non confundar in æternum: * in justítia t[illegible] líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aure[illegible] tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum pr[illegible] tectórem, & in locum m[illegible] nítum, ut salvum me [illegible] cias; * quóniam firmame[illegible] tum meum & refúgiu[illegible] meum es tu.

Deus meus, éripe me [illegible] manu peccatóris, * & [illegible] manu contra legem age[illegible] tis, & iníqui;

Quóniam tu es patiént[illegible] mea, Dómine: * Dó[illegible] mine, spes mea à juven[illegible] túte mea.

In te confirmátus sum ex útero: de ventre matr[illegible] meæ tu es protéctor meus * in te cantátio mea sem[illegible] per.

Tanquam prodígium fa[illegible] tus sum multis, * & t[illegible] adjútor fortis.

Repleátur os meum lau[illegible] de, ut cantem glória[illegible] tuam, * totâ die magnitú[illegible] dinem tuam.

Ne projícias me in tém[illegible] pore senectútis: * cùm de[illegible] fécerit virtus mea, ne dere[illegible] linquas me.

Quia dixérunt inimíc[illegible] mei mihi; * & qui cu[illegible] todiébant ánimam meam consílium fecérunt in u[illegible] num,

Dicentes: Deus dereli[illegible] quit eum; persequímini, & comprehéndite eum, quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me[illegible]

* Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundantur & defíciant detrahentes ánimæ meæ: * operiantur confusióne & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo, * & adjíciam super omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris; quóniam tu es patiéntia mea.

Ant. 3. *a.* Lingua mea.

Divisio Psalmi 70.

OS meum annuntiábit justítiam tuam, * totâ die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuisti me à juventúte mea; * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua:

Et usque in senectam & sénium, * Deus, ne derelinquas me;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est,

Poténtiam tuam & justítiam tuam, Deus, usque in altíssima quæ fecisti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulatiónes multas, & malas? * & conversus, vivificasti me, & de abyssis terræ íterùm reduxisti me.

Multiplicasti magnificéntiam tuam; * & conversus, consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, Deus: * psallam tibi in cíthara, Sanctus Israël.

Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi: * & ánima mea, quam redemisti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, * cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. 8. G. Cùm irátus fúeris.

In Feriis, CANTICUM HABACUC. *Cap.* 3.

Prophetia de Christi & Ecclesiæ passionibus & victoriis.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum: * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * & Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit, córnua in mánibus ejus: * ibi abscóndita est fortitúdo ejus.

Ante fáciem ejus ibit mors; * & egrediétur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & mensus est terram: * aspexit, & dissolvit gentes; & contríti sunt montes séculi.

Incurváti sunt colles mundi * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ: * turbabuntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascendes super equos tuos, * & quadrígæ tuæ salvátio;

Súscitans suscitábis arcum tuum: * juramenta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: vidérunt te, & doluérunt montes; * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol & luna stetérunt in habitáculo suo: * in luce sagittárum tuárum ibunt, in splendóre fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * & in furóre obstupefácies gentes.

Egressus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum christo tuo.

Percussisti caput de domo ímpii; * denudasti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultátio eórum, * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus est venter meus: * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * & subter me scáteat;

Ut requiescam in die tribulatiónis, * ut ascendam ad pópulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ; * & arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus; * & non erit armentum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus, fortitúdo mea; * & ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excelsa mea dedúcet me victor * in psalmis canentem.

Ant. Cùm irátus fúeris,

Dómine, misericórdiæ recordáberis.

[*In Festis*, CANTICUM. *Isaïæ 26.*

Deus superbos humiliabit, exaltabit humiles.

URbs fortitúdinis nostræ Sion: * Salvátor ponétur in ea murus & antemuråle.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens justa, custódiens veritátem.

Vetus error ábiit: servábis pacem; * pacem, quia in te sperávimus.

Sperastis in Dómino in sǽculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitantes in excelso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes páuperis, gressus egenórum.

Sémita justi recta est, * rectus callis justi ad ambulandum.

Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum, & memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte; * sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * justítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, & non discet justítiam: * in terra sanctórum iníqua gessit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua; * & non vídeant:

Vídeant, & confundantùr zelantes pópuli; * & ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis; * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.]

Ant. 4. *D.* Laudabo.

PSALMUS 145.

Laudandus Deus, qui facit judicium injuriam patientibus.

LAuda, ánima mea, Dóminum: * laudábo Dóminum in vita mea; psallam Deo meo quámdiù fúero.

Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sǽculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

F iv

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas : pupillum & víduam suscípiet ; * & vias peccatórum disperdet.

Regnábit Dóminus in sécula : * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo in vita mea Dóminum, qui facit judícium injúriam patiéntibus.

CAPITULUM. *Is.* 33.

DOmine, miserére nostrî ; te enim expectávimus : esto bráchium nostrum in mane, & salus nostra in témpore tribulatiónis.

HYMNUS.

ULtrícibus nos úndiquè
Dum sáucias telis,
Deus,
Quis ferre, te præter, queat
Mœréntibus solátium ?

Mundus facessat : nil opis
Favóre præstat fútili :
Falláribus quin ásperat
Alitque fomentis malum.

Flagella nos terrent tua ;
Non illa spem demunt tamen :
Quæ ferre nos jubes, Pater,
Fiunt medéla vúlnerum.

At ímpetus libídinum
Ferocientes cómprime :
Hæc vera nos vexant mala,
Sanáre quæ solus potes.

Quid ergo cessas ? ingruunt
Intùs forìsque prælia ;
Hosti-ne præda mens erit
Christi redempta sánguine ?

Audis precantes : ánxi[...]
Spes blanda jam ment[...]
redit :
O Christe, tetros mors tu[...]
Mortis pavóres díscutit.

Sit Trinitáti glória,
Quæ sic flagellis quos ama[...]
Exercet, ut cleméntiæ
Rursùm recordétur suæ.
Amen.

℣. Exultábo manè misericórdiam tuam ; ℟. Quia factus es susceptor meus in die tribulatiónis. *Ps.* 58.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 3. g. Exurge.

PSALMUS 43.

Ecclesia priora in se Dei beneficia recolens, posterioraque exponens mala, opem sibi à Deo poscit.

DEus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis * opus quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, & plantasti eos : * afflixisti pópulos, & expulisti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * & bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, & *bráchium* tuum, & illuminá[...]

tio vultûs tui, * quóniam complacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus, & Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo spernémus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo, * & gládius meus non salvábit me.

Salvasti enim nos de affligéntibus nos, * & odientes nos confudisti.

Divisio Psalmi 43.

IN Deo laudábimur totâ die; * & in nómine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repulisti, & confudisti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertisti nos retrorsùm post inimícos nostros; * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tanquam oves escárum, * & in géntibus dispersisti nos.

Vendidisti pópulum tuum sine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuisti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem & derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuisti nos in similitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est; * & confúsio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrántis & obloquentis, * à fácie inimíci & persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos; nec oblíti sumus te, * & iníquè non égimus in testamento tuo.

Et non recessit retrò cor nostrum, * & declinasti sémitas nostras à via tua;

Quóniam humiliasti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera divisio Psalmi 43.

SI oblíti sumus nomen Dei nostri, * & si expándimus manus nostras ad deum aliénum,

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exurge, quare obdormis, Dómine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quare fáciem tuam avertis? * oblivísceris inópiæ nostræ & tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra, * conglutinátus est in terra venter noster.

Exurge, Dómine, ádjuva nos; * & rédime nos propter nomen tuum.

Ant. Exurge, quare ob-

dormis, Dómine? exurge, & ne repellas in finem.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Circumdedérunt.

PSALMUS 39.

Christus mortis & inferi victor Deo jam pro se gratias agit, pro membris suis preces offert.

EXpectans expectávi Dóminum, * & intendit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & eduxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * & direxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus, * & non respexit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi & locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluisti; * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccáto non postulasti : * tunc dixi, Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Divisio Psalmi 39.

ANnuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna; * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo : * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me : * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei; * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvandum me réspice.

Confundantur & revereantur simul, * qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Convertantur retrorsùm, & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestìm confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge,

Exultent & lætentur su-

per te omnes quærentes te ; * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & pauper : * Dóminus sollícitus est meî.

Adjútor meus, & protector meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

PSALMUS 57.

Christus inimicorum suorum injustitiam arguit, & Dei vindictam in ipsos prænuntiat.

SI verè útiquè justítiam loquímini, * recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini ; * in terra injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitúdinem serpentis : * sicut áspidis surdæ, & obturantis aures suas ;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis sapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens : * intendit arcum suum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur : * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priusquàm intellígerent spinæ vestræ rhamnum ; * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætábitur justus, cùm víderit vindictam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útiquè est fructus justo, * útiquè est Deus júdicans eos in terra.

Ant. Circumdedérunt me mala, quórum non est númerus : compláceat tibi, Dómine, ut éruas me. *Ps.* 39.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

SUpra modum graváti sumus supra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetipsis responsum mortis habúimus, ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo qui súscitat mórtuos ; qui de tantis perículis nos erípuit, & éruit ; in quem sperámus quóniam & adhuc erípiet.

℟. *br.* Multiplicáti sunt, * Qui odérunt me gratìs. Multiplicáti sunt. ℣. Confortáti sunt * qui persecúti sunt me injustè, * Qui odérunt me gratìs. Glória Patri. Multiplicáti sunt. *Ps.* 68.

℣. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : ℟. Ad defensiónem meam cónspice. *Ps.* 21.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Potum meum.

PSALMUS 101.

Ecclesiæ, inter hujus mundi adversa, spes in Dei Verbo per quod omnia facta sunt.

DOmine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno solitúdinis: * factus sum sicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, advershm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Divisio Psalmi 101.

TU exurgens miseréberis Sion, * *quia* tempus miserendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtú-

tis fuæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera divisio Psalmi 101.

INítio tu, Dómine, terram fundasti : * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt ; * tu autem pérmanes :

Et omnes sicut vestimentum veterascent ; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt ; * & semen eórum in séculum dirigétur.

Ant. Potum meum cum fletu miscébam, à fácie iræ & indignatiónis tuæ, Dómine.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

VObis, tanquam fíliis, lóquitur [Deus] dicens : Fili mi, noli neglígere disciplínam Dómini, neque fatigéris dum ab eo argúeris : quem enim dílígit Dóminus, castígat ; flagellat autem omnem fílium quem récipit. In disciplína perseveráte.

℟. *br.* Ego, Dómine, * In flagella parátus sum. Ego. ℣. Et dolor meus * in conspectu meo semper : * In flagella. Glória Patri. Ego, Dómine.

℣. Dómine, ante te omne desidérium meum ; ℟. Et gémitus meus à te non est abscónditus. *Ps.* 37.

AD NONAM.

Ant. 6. Deus meus.

PSALMUS 21.

Christus in cruce Patrem obsecrat ut sibi pro nobis adsit.

DEus, Deus meus, réspice in me : quare me dereliquisti ? * longè à salúte meâ verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies ; * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, & liberasti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt : * in te speravérunt, & non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, & non homo ; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum ; * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxisti me de ventre ; * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus sum ex útero : * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Divisio Psalmi 21.

[DEus meus] ne discésseris à me, * quóniam tribulátio próxima est, quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, * & dispersa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit fáucibus meis; * & in púlverem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi; * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexérunt me: * divisérunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem mean

Narrábo nomen tuum fr[illegible] tribus meis: * in médio ec[illegible] clésiæ laudábo te.

Altera divisio Psalmi 21.

QUi timétis Dóminum laudáte eum; unive[illegible] sum semen Jacob, gl[illegible] rificáte eum: * tímeat eu[illegible] omne semen Israël.

Quóniam non sprevit neque despexit deprecatió[illegible] nem páuperis; nec averti[illegible] fáciem suam à me: * & cùm clamárem ad eum exaudívit me.

Apud te laus mea in ec[illegible] clésia magna: * vota me[illegible] reddam in conspectu timéntium eum.

Edent páuperes, & saturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in séculum séculi.

Reminiscentur & convertentur ad Dóminum universi fines terræ: * & adorábunt in conspectu ejus universæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum, * & ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra; * & annuntiábunt cœli justi-

...tiam ejus pópulo qui nascé-tur, quem fecit Dóminus.

Ant. Deus meus, quare me dereliquisti? longè à salúte meâ verba delictórum meórum.

CAPITULUM. *Thren.* 5.

Quare in perpétuum oblivisceris nostrî? derelinques nos in longitúdine diérum? Converte nos, Dómine, ad te, & convertémur: ínnova dies nostros, sicut à princípio; sed projíciens repulisti nos, irátus es contra nos vehementer.

℟. *br.* Usquequò, Dómine, Oblivisceris me in finem? Usquequò. ℣. Usquequò exaltábitur * inimícus meus super me? * Oblivisceris. Glória Patri. Usquequò. *Ps.* 12.

℣. Exurge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: ℟. Ne obliviscáris páuperum. *Ps.* 9.

AD VESPERAS.

Ant. 4. A. Supra dorsum.

PSALMUS 128.

Christi & Ecclesiæ prælia & victoriæ.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea: * dicat nunc Israël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus * concídit cervíces peccatórum.

Confundantur & convertantur retrorsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod, priusquàm evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam, qui metit; * & sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: prolongavérunt iniquitátem suam.

Ant. 2. Posuisti.

PSALMUS 138.

Dei ubiquè præsentis & omnia cognoscentis mirabilis scientia.

DOmine, probasti me, & cognovisti me: * tu cognovisti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexisti cogitatiónes meas de longè: * sémitam meam & funículum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovisti ómnia, novíssima & antíqua: * tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confor-

tâta est, & non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illîc es: * si descéndero in infernum, ades:

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris;

Etenim illùc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabuntur à te; & nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos: * suscepisti me de útero matris meæ.

Ant. Posuisti super me manum tuam, Dómine: quò à fácie tua fúgiam?

Ant. 6. Confitébor tibi.

Divisio Psalmi 138.

CONfitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoscit nimìs.

Non est occultátum os meum à te, quod fecisti in occulto; * & substántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui; & in libro tuo omnes scribentur: * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimìs honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimìs confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabuntur: * exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum, declináte à me;

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * & super inimícos tuos tabescébam?

Perfecto ódio óderam illos; * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, & scito cor meum: * intérroga me, & cognosce sémitas meas;

Et vide si via iniquitátis in me est, * & deduc me in via æterna.

Ant. Confitébor tibi, Dómine, quia terribíliter magnificátus es; ánima mea cognoscit nimìs.

Ant. 3. b. Custódi me, Dómine.

PSALMUS 139.

Se ab impróbis défendi precatur Ecclesia.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * totâ die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas si-

cut serpentis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris ; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt superbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxtà iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 7. c. Dómine, Dómine.

Divisio Psalmi 139.

DOmine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me ; ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitûs eórum ; * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes : in ignem dejícies eos ; * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injustum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebuntur nómini tuo ; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ, ne derelinquas me.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

DEponentes omne pondus & circumstans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen ; aspicientes in auctórem fídei & consummatórem Jesum, qui, propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, confusióne contemptâ.

HYMNUS.

LUgéte, pacis Angeli :
Mortális en ultrò Deus,
Culpæ gerens imáginem,
Pœnam nocentûm sústinet.

Amóris ô miráculum !
O cordis humáni stupor !
Insons Deus neci datur ;
Pigébit & sontes pati !

Nos sempiternis crux tua,
O Christe, flammis éruit :
Hîc ure vindex, hîc seca,
Parcas in æternum modò.

Caro reclámat ; sed Patris
Urget voluntas : nos tuâ
Virtúte da fortes sequi,
Jesu, quod exemplo doces.

Livóre sanátos tuo,
Tuóque lotos sánguine,
Peccando ne novam sinas
Paráre nos tibi crucem.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque sit laus víctimæ :
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Clamávi ad te, Dó-

mine, totâ die : ℟. Expandi ad te manus meas. *Ps.* 87.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Fecit Dóminus poténtiam in bráchio suo : dispersit superbos mente cordis sui. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Ne derelinquas me.

PSALMUS 37.

Mala hujus vitæ sustinenda ad obtinendam peccatorum veniam.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me ;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmasti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum : * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt & corruptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem : * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus ; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus sum nimis : * rugiēl à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te o desidérium meum ; * & mitus meus à te non abscónditus.

Cor meum conturbá est, derelíquit me vi mea ; * & lumen oc rum meórum, & ip non est mecum.

Divisio Psalmi 37.

AMíci mei, & próx mei * adversùm appropinquavérunt & térunt.

Et qui juxta me era de longè stetérunt ; * & faciébant qui quæréb ánimam meam.

Et qui inquirébant m mihi, locúti sunt vani tes, * & dolos totâ die m ditabantur.

Ego autem tanquam s dus non audiébam, * sicut mutus non apériens suum.

Et factus sum sicut ho non áudiens, * & non h bens in ore suo redargut nes.

Quóniam in te, Dó ne, sperávi : * tu exáud me, Dómine Deus meu

Quia dixi : Nequan supergáudeant mihi inim mei ; * &, dum comm ventur pedes mei, sup me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagel parátus sum ; * & dol meus in conspectu me semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo ; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me ; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iniquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi ; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine ; Deus meus, ne discésseris à me : * intende in adjutórium meum, Dómine Deus salútis meæ.

PSALMUS 55.

Anima fidelis in Deo sperans, nihil ab homine timet.

MIserére meî, Deus, quóniam conculcávit me homo : * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die, * quóniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitúdine diéi timébo ; * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur : * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, & abscondent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuisti lácrymas meas in conspectu tuo, sicut & in promissióne tua.

Tunc convertentur inimíci mei retrorsùm * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi, * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum : * in Dómino laudábo sermónem.

In Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua ; * quæ reddam laudatiónes tibi ;

Quóniam eripuisti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu ; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Ne derelinquas me, Dómine ; Deus meus, ne discésseris à me. *Ps.* 37.

SABBATO

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Remuneratórem inquiréntibus se Deum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 11.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

TAndem peractis, ô Deus,
Sexto diérum límite,
Ponis modum labóribus,
Orbíque plaudis cóndito.
At dum perenni séptimam

Lucem quiéti cónsecras,
En te repoſcit dénuò
Alter creatórem labor.

Te cuncta nempe prædicant ;
Te terra, pontus, sídera
Cantu celébrant æmulo ;
Peccátor unus díſſonat.

Tu pectus aufer sáxeum ;
Tu cárneum pectus crea :
Et caritátis úberes
Fructus canent hymnum tibi.

Hæc te juvant præcónia,
Si facta voci cónſonent :
Sic efficáci fléctitur
Divína majeſtas prece.

Æterna laus & glória
Uni ſit & trino Deo,
Qui cuncta nutu cóndidit,
Nutúque ſervat cóndita.
Amen.

Ant. 3. a. Propter innocéntiam.

PSALMUS 40.

Chriſtus propter nos egenus ; morti traditus reſurrectionem ſuam petit & impetrat.

BEátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem ; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris eju[s] : * univerſum ſtratum ejus [ver]ſaſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómi[ne] miſerére meî ; * ſana [ani]mam meam, quia pecc[avi] tibi.

Inimíci mei dixérunt m[ala] mihi : * Quando morié[tur] & períbit nomen ejus ?

Et ſi ingrediebátur [ut] vidéret, vana loquebát[ur] : * cor ejus congregávit [ini]quitátem ſibi.

Egrediebátur foràs, & loquebátur in idipſu[m].

Adversùm me ſuſurráb[ant] omnes inimíci mei : * [ad]versùm me cogitábant m[ala] mihi.

Verbum iníquum con[sti]tuérunt adversùm me : numquid qui dormit, n[on] adjíciet ut reſurgat ?

Etenim homo pacis me[æ] in quo ſperávi, qui edé[bat] panes meos, * magnifi[cá]vit ſuper me ſupplantati[o]nem.

Tu autem, Dómine, m[i]ſerére meî, & reſúſci[ta] me ; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quónia[m] voluiſti me, * quóniam n[on] gaudébit inimícus meus ſ[u]per me.

Me autem propter inn[o]céntiam ſuſcepiſti, * [&] confirmaſti me in con[ſ]pectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deu[s] Iſraël à ſéculo, & u[ſ]que in ſéculum : * fiat fiat.

PSALMUS 48.

Homo de pristino suo statu per peccatum lapsus, divitiis non redimitur; nil contra infernum possunt opes.

AUdíte hæc, omnes gentes: * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem,

Quique terrígenæ, & filii hóminum, * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confidunt in virtúte sua, * & in multitúdine divitiárum suárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem suam, & prétium redemptiónis ánimæ suæ,

Et laborábit in æternum, & vivet adhuc in finem: * non vidébit intéritum, cùm víderit sapientes morientes.

Simul insípiens & stultus períbunt, * & relinquent aliénis divítias suas.

Et sepulcra eórum domus illórum in æternum; tabernácula eórum in progénie & progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honóre esset, non intellexit: * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis; * & pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt: * mors depascet eos.

Et dominabuntur eórum justi in matutíno; * & auxílium eórum veterascet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu inferi, * cùm accéperit me.

Divisio Psalmi 48.

NE timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interíerit, non sumet ómnia; * neque descendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi, cùm benefeceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum; * & usque in æternum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intellexit: * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Ant. Propter innocéntiam suscepisti me, Deus;

& confirmasti me in conspectu tuo in æternum. *Ps.* 40.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

PSALMUS 61.

Frustrà oppugnatur, qui Deo subjectus, in ejus tutela manet.

NOnnè Deo subjecta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus: * susceptor meus, non movébor ámpliùs.

Quousque irrúitis in hóminem? * interfícitis universi vos tanquàm paríeti inclináto, & macériæ depulsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucurri in siti: * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjecta esto, ánima mea; * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, & Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei; & spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in æternum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris, * ut decípiant ipsi de vanitáte in idipsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, * duo hæc audívi:

Quia potestas Dei est, & tibi, Dómine, misericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

PSALMUS 63.

Anima fidelis Dei justitiam contra iniquos deprecatur.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexisti me à conventu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum, rem amáram, ut sagittent in occultis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt, Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutantes scrutínio.

Accédet hómo ad cor altum, * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum; * & in-

firmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei; * & facta ejus intellexérunt.

*Læ*tábitur justus in Dómino, & sperábit in eo; * & laudabuntur omnes recti corde.

PSALMUS 74.

Frustrà extollunt se iniqui: Deus judex est.

CONfitébimur tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum: * narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, * ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, & omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis, Nolíte iníquè ágere; * & delinquéntibus, Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui adversùs Deum iniquitátem;

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, * neque à desertis móntibus.

Quóniam Deus judex est: * hunc humíliat, & hunc exaltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto; * & inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in séculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam; * & exaltabuntur córnua justi.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum: narrábimus mirabília tua. *Ps.* 74.

Ant. 6. Tu terríbilis es.

PSALMUS 75.

Terribilis est Deus in judiciis suis super iniquos.

NOtus in Judæa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus æternis: * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum; * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecisti judícium: * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos

fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi; * & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, & rèddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera:

Terríbili, & ei qui aufert spíritum príncipum; * terríbili apud reges terræ.

PSALMUS 82.

Infidelium adversùs Ecclesiam motus, ipsorumque confusio & interitus.

DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris, Deus;

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt adversùs sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, & disperdámus eos de gente; * & non memorétur nomen Israël ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: * simul adversùm te testamentum dispo-suérunt tabernácula Idumæórum & Ismahelítæ,

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis; * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, & Sísaræ, * sicut Jabin i torrente Cisson.

Disperiérunt in Endor * facti sunt ut stercus terra

Pone príncipes eórum sicut Oreb, & Zeb, * S Zébee, & Sálmana;

Omnes príncipes eórum * qui dixérunt: Hæreditáte possideámus sanctuárium Dei.

Divisio Psalmi 82.

DEus meus, pone illos ut rotam, * & sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit sylvam, * & sicut flamma combúrens montes;

Ita persequéris illos in tempestáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ; * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubescant & conturbentur in séculum séculi, * & confundantur, & péreant:

Et cognoscant quia nomen tibi, Dóminus; * tu solus Altíssimus in omni terra.

Ant. Tu terríbilis es, Deus Jacob, & quis resistet tibi? *Ps.* 75.

℣. Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;

℟. Et sancti tui benedícant tibi. *Ps.* 144.

Pater noster.

℣. *Sacerd.* Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, ℟. Totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

AD

AD LAUDES.

Ant. 4. a. Pérfice.

PSALMUS 16.

Christi pro nobis patientis oratio cum spe resurgendi.

EXaudi, Dómine, justítiam meam : * intende deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probasti cor meum, & visitasti nocte : * igne me examinasti; & non est inventa in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, * ut non moveantur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudisti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ * custódi me ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, Dómine, ut non moveantur vestígia mea.

Ant. 7. b. In justítia.

Divisio Psalmi 16.

INimíci mei ánimam meam circumdedérunt; ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & supplanta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis; * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. In justítia apparébo conspéctui tuo : satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. f. Parátum.

PSALMUS 56.

Christi pro nobis patientis oratio; resurrectio & ascensio ejus prænuntiantur.

MIserére meî, Deus, miserére meî; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum ſperábo, * donec tránſeat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíſſimum, * Deum qui benefécit mihi.

Miſit de cœlo, & liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Miſit Deus miſericórdiam ſuam & veritátem ſuam ; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & ſagittæ ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus ; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis ; * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam ; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum ; * cantábo & pſalmum dicam.

Exurge, glória mea ; exurge, pſaltérium & cíthara : * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * & pſalmum dicam tibi in géntibus ;

Quóniam magnificáta eſt uſque ad cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus ; * & ſuper omnem terram glória tua.

Ant. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : cantábo, & pſalmum dicam.

Ant. 5. a. Date magnificéntiam.

In Feriis, ALTERUM MOYSI CANTICUM.

Deut. 32.

Populi ſui infidelitates ; Deique vindictas & miſerationes prænuntiat.

Audíte, cœli, quæ loquor : * áudiat terra verba oris mei.

Concreſcat ut plúvia doctrína mea : * fluat ut ros elóquium meum.

Quaſi imber ſuper herbam, * & quaſi ſtillæ ſuper grámina.

Quia nomen Dómini invocábo : * date magnificéntiam Deo noſtro.

Dei perfecta ſunt ópera ; & omnes viæ ejus judícia : * Deus fidélis, & abſque ulla iniquitáte, juſtus & rectus.

Peccavérunt ei, & non fílii ejus in sórdibus : * generátio prava atque perverſa.

Hæccine reddis Dómino, * pópule ſtulte & insípiens ?

Numquid non ipſe eſt pater tuus, * qui poſſédit te, & fecit, & creávit te.

Memento diérum antiquórum : * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum,

annuntiábit tibi : * majóres tuos, & dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes, * quando separábat fílios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini pópulus ejus : * Jácob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, & vastæ solitúdinis.

Circumduxit eum, & dócuit, * & custodívit quasi pupillam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos suos, * & super eos vólitans,

Expandit alas suas, & assumpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit; * & non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram, * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleumque de saxo duríssimo;

Bútyrum de armento, & lac de óvibus, * cum adipe agnórum & aríetum filiórum Basan,

Et hircos cum medulla trítici; * & sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est dilectus, & recalcitrávit; * incrassátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem suum, * & recessit à Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis; * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo; * diis quos ignorábant.

Novi recentesque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit, dereliquisti; * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est; * quia provocavérunt eum fílii sui, & fíliæ.

Et ait : Abscondam fáciem meam ab eis, * & considerábo novíssima eórum;

Generátio enim perversa est, * & infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * & irritavérunt in vanitátibus suis.

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * & in gente stulta irritábo illos.

Ignis succensus est in furóre meo, * & ardébit usque ad inferni novíssima;

Devorabitque terram cum gérmine suo, * & móntium fundamenta combúret.

Congregábo super eos mala; * & sagittas meas complébo in eis.

Consumentur fame, * & devorábunt eos aves morsu amaríssimo.

Dentes bestiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, & intùs pavor, * júvenem simul ac vírginem, lactentem cum hómine sene.

Dixi: Ubinàm sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli, * ne fortè superbírent hostes eórum;

Et dícerent: Manus nostra excelsa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, & sine prudéntia: * útinàm sáperent, & intellígerent, ac novíssima providérent!

Quómodò persequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?

Nonnè ideò quia Deus suus véndidit eos, * & Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum; * & inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de suburbánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva fellis; * & botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áspidum insanábile.

Nonnè hæc cóndita sunt apud me, * & signáta in thesauris meis?

Mea est últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxtà est dies perditiónis; * & adesse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis miserébitur.

Vidébit quòd infirmáta sit manus, * & clausi quoque defecérunt, residuíque consumpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam;

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum?

Surgànt, & opitulentur vobis; * & in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego sim solus, * & non sit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego sanábo: * & non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam: Vivo ego in æternum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea:

Reddam ultiónem hóstibus meis; * & his qui odérunt me, retríbuam:

Inebriábo sagittas meas sánguine, * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus; * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur:

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * & propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnificéntiam Deo nostro: Dei perfécta sunt ópera.

(*In Festis*, CANTICUM. *Judith* 16.

Maria Christum pariens inimicum nostrum confodit.

INcípite Dómino in tympanis: cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláminí illi psalmum novum: * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella: * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut erí-peret nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Venit Assur ex móntibus ab Aquilóne, * in multitúdine fortitúdinis suæ:

Cujus multitúdo obturávit torrentes, * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit se incensúrum fines meos, * & júvenes meos occisúrum gládio,

Infantes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, * & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.)

Ant. 2. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 116.

Misericordia & veritas Dei in populum suum à gentibus laudanda.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes pópuli; quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus.

CAPITULUM. *Coloss.* 1.

NOn cessámus pro vobis orantes, & postulantes ut impleámini agnitióne voluntátis Dei, in omni sapiéntia & intelléctu spirituáli; ut ambulétis dignè Deo, per ómnia placentes, in omni ópere bono fructificantes, & crescentes in sciéntia Dei, in omni virtúte confortáti secúndùm poténtiam claritátis ejus.

HYMNUS.

RErum Creátor ómnium,
Nostros labóres ádjuva;
Ut casta Christi nómine
Nos vita dignos árguat.

Tu nempe sanctus & potens,
Placére das solus tibi:
Tu legis auctor das sequi
Quod lege præmonstras iter.

Cingunt iter perícula,
Tu lúbricos firma pedes ;
Et certióre férvidi
Pergémus ad metam gradu.
O meta felix, pax ubi
Et vera nos manet quies ;
Ubi voluptátis sacro
Torrente potábis tuos !
Te mens, ô alma Trínitas,
Anhélat ardens, te sitit :
Tuâ redemptis grátiâ
Ætérna redde præmia.
Amen.

℣. Deduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua : ℟. Lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum. *Ps.* 85.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israël. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 7. *d.* Notam.

PSALMUS 87.

Justus ab inimicis vexatus & ab amicis derelictus, se Deo commendat.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam ;

Quia repléta est malis ánima mea, * & vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber :

Sicut vulneráti dormiéntes in sepulcris, quorum non es memor ámpliùs ; * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * & omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longè fecísti notos meos à me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, & non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília ? * aut médici suscitábunt, & confitebuntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepulcro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscentur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te, Dómine, clamávi ; * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam ? * avertis fáciem tuam à me ?

Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ

næ, * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totâ die; * circumdedérunt me simul.

Elongasti à me amícum & próximum, * & notos meos à miséria.

PSALMUS 142.

Oratio Pœnitentis auxilium & salutem à Deo poscentis.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi; * & anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Divisio Psalmi 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Notam fac mihi viam in qua ámbulem; quia ad te levávi ánimam meam, Dómine, *Ps.* 142.

AD TERTIAM.

Ant. 4. a. Afferte Dómino.

PSALMUS 28.

Vox prædicationis Evangelicæ regnum Christi prænuntians.

AFferte Dómino, fílii Dei; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem; afferte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani,

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani; * & dilectus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis: vox Dómini concutientis desertum; * & commovébit Dóminus desertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condensa; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & sedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

PSALMUS 44.

Carmen nuptiale de Christi & Ecclesiæ dotibus.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * prósperè procéde,

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justítiam, & odisti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & obliviscere pópulum tuum, & domum patris tui:

Et concupiscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fim-

briis áureis circumamícta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne ; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in ætérnum ; * & in séculum séculi.

PSALMUS 149.

Laudandus Deus qui exaltabit mansuetos in salutem.

CAntáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo qui fecit eum ; * & fílii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano & psaltério psallant ei ;

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo , * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória : * lætabuntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum ; * & gládii ancípites in mánibus eórum ;

Ad faciendam vindíctam in natiónibus , * increpatiónes in pópulis ;

Ad alligandos reges eórum in compédibus , * & nóbiles eórum in mánicis férreis ;

Ut fáciant in eis judícium conscriptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Afferte Dómino glóriam & honórem. *Ps.* 28.

CAPITULUM. *Coloss.* 3.

OMne quodcumque fácitis, in verbo aut in ópere , ómnia in nómine Dómini Jesu Christi ; grátias agentes Deo & Patri per ipsum.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus * in ore meo , * In omni témpore. Glória Patri. Benedícam. *Ps.* 33.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea ; ℟. Psallam Deo meo , quámdiù fúero. *Ps.* 145.

AD SEXTAM.

Ant. 1. g. Adjútor.

PSALMUS 45.

Ecclesia in se habens Deum inhabitantem non commovebitur.

DEus noster refúgium & virtus ; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimìs.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra , * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis impetus lætifi-

cat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 47.

Ecclesia Dei frustrà impugnatur : fundavit eam Deus in æternum.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

Quóniam ecce reges ter congregáti sunt : * con nérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admi sunt, * conturbáti sun cómmóti sunt.

Tremor apprehéndit e * ibi dolóres ut parturi tis.

In spíritu vehementi cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vi mus in civitáte Dómi virtútum, in civitáte D nostri : * Deus fundá eam in æternum.

Suscépimus, Deus, mi sericórdiam tuam * in mé dio templi tui.

Secundùm nomen tuum Deus, sic & laus tua fines terræ : * justítiâ ple est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, exultent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam : * narrát in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, & distribúite domos ejus, * ut enarréti in progénie áltera ;

Quóniam hic est Deus, Deus noster in æternum, & in séculum séculi : * ipse reget nos in sécula.

PSALMUS 86.

Ecclesiæ Dei dilatatio : ipse fundavit eam Altissimus.

FUndamenta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion

super ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthiópum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea; * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium, * ómnium habitátio eſt in te.

Ant. Adjútor noſter Deus; proptéreà non timébimus. *Pſ.* 45.

CAPITULUM. 2. *Petr.* 1.

SAtágite ut per bona ópera certam veſtram vocatiónem & electiónem faciátis; hæc enim facientes, non peccábitis aliquandò.

℟. *br.* Quærite Dóminum, * Et confirmámini. Quærite. ℣. Quærite * fáciem ejus ſemper, * Et confirmámini. Glória Patri. Quærite Dóminum. *Pſ.* 104.

℣. Accédite ad eum, & illumináminí; ℟. Et fácies veſtræ non confundentur. *Pſ.* 33.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Pauper.

PSALMUS 59.

Chriſtus mala gentis ſuæ deflet: regnique ſui dilatationem prænuntiat.

DEus, repuliſti nos, & deſtruxiſti nos: * irátus es, & miſertus es nobis.

Commoviſti terram, & conturbáſti eam: * ſana contritiónes ejus, quia commóta eſt.

Oſtendiſti pópulo tuo dura: * potaſti nos vino compunctiónis.

Dediſti metuéntibus te ſignificatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs.

Ut liberentur dilecti tui: * ſalvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus eſt in ſancto ſuo: * lætábor, & partíbor Síchimam, & convallem tabernaculórum metíbor.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manaſſes; * & Ephraïm fortitúdo cápitis mei:

Juda rex meus, * Moab olla ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ ſúbditi ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonnè tu, Deus, qui repuliſti nos? * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

PSALMUS 73.

Inter mundi hujus calamitates, refugium nostrum in Deo omnium Creatore.

UT quid, Deus, repulisti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedisti ab inítio.

Redemisti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa; & non cognovérunt: * sicut in éxitu super summum.

Quasi in sylva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum: * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra pollüérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus: jam non est prophéta; * & nos non cognoscet ampliùs.

Divisio Psalmi 73.

USquequò, Deus, improperábit inimícus * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam & déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem, rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmasti in virtúte tua mare; * contribulasti cápita dracónum in aquis.

Tu confregisti cápita dracónis: * dedisti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupisti fontes & torrentes: * tu siccasti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecisti omnes términos terræ: * æstátem & ver, tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino; * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi; * & ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testamentum tuum; * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus; * pauper

& inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum qui te odérunt, ascendit semper.

Ant. Pauper & inops laudábunt nomen tuum, Dómine. *Ps.* 73.

CAPITULUM. *Philipp.* 4.

QUæcumque sunt vera, quæcumque pudíca, quæcumque justa, quæcumque sancta, quæcumque amabília, quæcumque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte.

℟. *br.* Mandasti justítiam. * Testimónia tua. Mandasti. ℣. Et veritátem tuam * nimis. * Testimónia tua. Glória Patri. Mandasti.

℣. Feci judícium & justítiam: ℟. Non tradas me calumniántibus me. *Ps.* 118.

AD VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Beáti omnes.

PSALMUS 127.

Deus timendus: hinc Christi & Ecclesiæ prosperi labores.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui sicut novellæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. *a.* Surge, Dómine.

PSALMUS 131.

Ecclesiam suam elegit Deus, hanc per Christum inhabitaturus in perpetuùm.

MEmento, Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, & pálpebris meis dormitatiónem, * & réquiem tempóribus meis,

Donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in

Ephráta : * invénimus eam in campis sylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam; * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam; * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas fáciem Christi tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam; & sancti tui exultent.

Ant. 7. ç. Sion réquies mea.

Divisio Psalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testamentum meum, * & testimónia mea hæc quæ docébo eos;

Et filii eórum usque in séculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi : * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári; * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illùc prodúcam cornu David : * parávi lucernam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Sion réquies mea in séculum séculi : sancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant. 2. Deus meus.

PSALMUS 143.

Christus pro populo sibi subdito gratias agit : Ecclesia sibi opem postulat.

BEnedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, & refúgium meum; * suscéptor meus, & liberátor meus.

Protector meus, & in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei ? * aut filius hóminis, quia réputas eum ?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & descende : * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, & dissipábis eos : * emitte sagittas tuas, & conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto : éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum est vanitátem ; * & déxtera eórum , déxtera iniquitátis.

Ant. Deus meus , misericórdia mea , & susceptor meus.

Ant. 6. Beátus.

Divisio Psalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi : * in psaltério decachordo psallam tibi.

Qui das salútem régibus ; * qui redemisti David servum tuum de gládio maligno ; éripe me ,

Et érue me de manu filiórum alienórum , quorum os locútum est vanitátem ; * & déxtera eórum , déxtera iniquitátis :

Quorum fílii sicut novellæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ , * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena , * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundantes in egréssibus suis ; * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ , neque tránsitus , * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt : * beátus pópulus , cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus , cujus Dóminus Deus ejus.

CAPITULUM. *Tit.* 2.

SAlvátor noster Jesus Christus dedit semetipsum pro nobis , ut nos redímeret ab omni iniquitáte , & mundáret sibi pópulum acceptábilem , sectatórem bonórum óperum.

HYMNUS.

SUpréme motor córdium,
Tu sanctitátis frúgibus
Justos ab orbe cóndito
Tenóre ditas pérpeti.

Hîc spes , fides & cáritas
Dulci cohærent vínculo :
Præséntis ævi post diem ,
Manébit una cáritas.

O cáritas ! ô véritas !
O lux perennis ! en erit ,
Post tot labóres , ut tuo
Tandem fruámur Sábbato.

Hîc mille per discrímina
Semen gementes spárgimus:
Illîc ovante spléndidam
Gestábimus messem manu.

Tu trine , tu, potens Deus,
Fructus adauge quos petis :
Mox dona , justus árbiter ,
Cœlo coronábis tua. Amen.

℣. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo ; ℟. Et exaltábit mansuétos in salútem. *Ps.* 149.

Ad Magnificat. *Antiph.* & *Oratio* , *ut in Proprio.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Miserére meî.

PSALMUS 50.

Animæ pœnitentis oratio : Ecclesiæ bona desideranda.

MIserére meî , Deus , * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti: * incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * & spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & impii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrifícium, dedissem útique: * holocaustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocausta; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

PSALMUS 85.

Christus in angustia mortis à Deo Patre sibi pro nobis salutem poscit.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exáudi me; * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserére mei, Dómine, * quóniam ad te clamávi totâ die.

Lætífica ánimam servi tui, * quóniam ad te

Dómine ; ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis & mitis ; * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam ; * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudísti me.

Non est símilis tuî in diis, Dómine ; * & non est secundùm ópera tua.

Omnes gentes, quascúmque fecisti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum ;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Divisio Psalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum ;

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruísti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam ; * & non proposuérunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére meî : * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur ; * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, & consolátus es me.

Ant. Miserére meî, Dómine ; quóniam ad te clamávi totâ die. *Ps.* 85.

IN FERIIS PER ANNUM.

AD LAUDES.

In Feriis Adventus, dicuntur flexis genibus PRECES *sequentes.*

KYrie, éleiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, éleiſon.

Pater noſter. *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miſerére meî: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

℣. Convértere, Dómine: úſquequò? ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos; ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur juſtítiam; ℟. Et ſancti tui exultent. *Pſ.* 131.

℣. Orémus pro ſummo Pontífice noſtro *N.* ℟. Paſcat hæreditátem Dómini in innocéntia cordis ſui. *Pſ.* 77.

℣. Pro Paſtóre noſtro *N.* ℟. Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum. *Pſ.* 40.

℣. Pro univerſa Eccléſia. ℟. Memor eſto congregatiónis tuæ, Dómine, quam poſſediſti ab inítio. *Pſ.* 73.

℣. Pro Rege noſtro [...] ℟. Dómine, ſalvum fac [...]gem, & exaudi nos in [...] quâ invocavérimus te. [...] 19.

℣. Pro cuncto pópul[...] ℟. Salvum fac pópul[...] tuum, Dómine, & b[...]nedic hæreditáti tuæ. [...] 27.

℣. Rogáte quæ ad pace[...] ſunt Jerúſalem: ℟. Fi[...] pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis. *Pſ.* 121.

℣. Orémus pro frátribus noſtris abſéntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Pſ.* 124.

℣. Pro infirmis, afflictis, & captívis. ℟. Líbera, Deus, Iſraël ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant juſtítiam ejus. *Mich.* 7.

Deindè dicitur Pſalmus De profundis *qui habetur ſuprà p.* 96 *& in fine*, Glória Patri.

[*In Veſperis, ejus loco dicitur Pſ.* Miſerére. *ſuprà, p.* 159, *cum* Glória Patri.]

Finito Pſalmo dicitur:

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et

ostende fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Et dicitur Oratio conveniens. Quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti.

Dicto Benedicámus, *si facienda sit Commemoratio de aliquo Sancto, fit eo loco.*

Deinde fiunt

SUFFRAGIA,

seu Commemorationes communes, (in Officio Feriali tantùm) ut sequitur.

DE SANCTA CRUCE.

Ant. Peccáta nostra Christus pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. 1. *Petr.* 2.

℣. Ipse rédimet Israël, ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

[*Si sequatur Officium parvum B. Mariæ, tunc fit integra conclusio:* Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum, &c.

℣. Benedicámus Dóm. &c.

Deindè inchoatur Officium parvum.]

Si verò non dicitur, fit continuò Suffragium sequens.

DE OMNIBUS SANCTIS.

Ant. Fulgébunt justi sicut sol in regno patris eórum. *Matt.* 13.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sécula seculórum laudábunt te. *Ps.* 83.

Orémus.

[*Ubi dicitur Officium parvum, omittuntur verba quæ includuntur duplici parenthesi.*]

A Cunctis nos, quæsumus Dómine, mentis & córporis defende perículis; & intercedéntibus (beátâ & gloriósâ semper Vírgine Dei genitríce Maríâ,) beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beát. N. & ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benignus & pacem: ut destructis adversitátibus & erróribus univérsis, Ecclésia tua secúrâ tibi sérviat libertáte; Per (eumdem) Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, &c.

[*Nomina Angelorum, Sancti Joannis Baptistæ & S. Joseph, (si nominandi*

sint,) præponuntur Apostolis.]

℣. Dóminus vobiſcum, &c.

℣. Benedicámus Dómino, &c.

Si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

Deindè, Pater. *& sic ad alias Horas.*

Antè Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, & Veſperas, ubi separantur ab Hora præcedenti, ut & antè Laudes cùm Officium Nocturnum immediatè non sequuntur, dicitur secretò, Pater & Ave.

AD PRIMAM.

℣. Deus, ✝ in adjutórium, &c.

HYMNUS.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dírigat,
Lux increáta, ſémitas.

Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet,
Portas tuére ſénſuum.

Præſta diurnus ut tuæ
Subſérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente próſequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet ſupérbi[am]
Potûs cibíque párcita[s].

Qui nos creávit, ...
Patri; ...
Laus, qui redémit; F[ilio]
Qui caritáte nos fove[t]
Par ſit tibi laus, Spi[ritus]
Amen.

[*In Feriali Officio,* [Hym]*mi & Antiph. dicunt*[ur se]*cundùm Feriam, ut* [sing]*lis diebus aſſignantur.*]

In Festis verò, An[tiphona] *semper sumitur de Pro*[prio] *vel de Communi,* & [Hym]*mi tantùm dicuntur de* [Fe]*ria, niſi aliter notetur.*

CAPITULUM. *Eph*[es. 5.]

Vidéte, fratres, [quo]modò cautè ambu[letis:] non quaſi inſipientes, [sed] ut ſapientes; redimé[ntes] tempus, quóniam dies [mali] ſunt.

℟. *br.* Chriſte, Fili [Dei] vivi, * Miſerére no[bis.] *Repet.* Chriſte, Fili [Dei] vivi, * Miſerére no[bis.]

℣. Qui ſedes *, ad déx[te]ram Patris, [*Hic v*[ersus] *ſæpè mutandus eſt, ut no*[ta]*tur in Proprio, & in Co*[m]*muni.*] * Miſerére no[bis.]

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. *Re*[p.] Chriſte, Fili Dei vivi, Miſerére nobis. *Matth.* [...] *Tob.* 8. *Hebr.* 1.

℣. Exurge, Dómine, [ad]juva nos; ℟. Et rédim[e] nos propter nomen tuu[m.] *Pſ.* 43.

In Festis Simplicibus, [...] *ſuprà, necnon intrà Octa*[vas]

℣, *continuò dicitur* : Dó-
minus vobiscum. *vel* Dó-
mine exaudi. *& Oratio.*
Domine Deus, *infrà p.* 167.
In Feriis verò addantur
sequentes

PRECES.

Quando ad Laudes dictæ
sunt Preces, hæ dicuntur
flexis genibus.

Kyrie, eléison. Christe,
eléison. Kyrie, eléison.
Pater noster. *secretò.*
℣. Et ne nos indúcas in
tentatiónem ; ℟. Sed lí-
bera nos à malo.
℣. Et ego ad te, Dó-
mine, clamávi ; ℟. Et
mane orátio mea prævé-
niet te. *Ps.* 87.
℣. Repleátur os meum
laude ; ℟. Ut cantem gló-
riam tuam, totâ die magni-
tudinem tuam. *Ps.* 70.
℣. Averte fáciem tuam à
peccátis meis ; ℟. Et om-
nes iniquitátes meas dele.
Ps. 50.
℣. Cor mundum crea in
me, Deus ; ℟. Et spíritum
rectum ínnova in viscéribus
meis. *Ps.* 50.
℣. Ne projícias me à fá-
cie tua ; ℟. Et Spíritum
sanctum tuum ne áuferas à
me. *Ps.* 50.
℣. Redde mihi lætítiam
salutáris tui ; ℟. Et spíritu
principáli confirma me.
Ps. 50.

Quando Preces dicun-
tur flexis genibus, addun-
tur sequentes ℣℣. *antè* Ad-
jutórium.

℣. Eripe me, Dómine,
ab hómine malo : ℟. A
viro iníquo éripe me. *Ps.*
139.
℣. Eripe me de inimícis
meis, Deus meus ; ℟. Et ab
insurgéntibus in me líbera
me. *Ps.* 58.
℣. Eripe me de operán-
tibus iniquitátem ; ℟. Et
de viris sánguinum salva
me. *Ps.* 58.
℣. Sic psalmum dicam
nómini tuo in séculum sé-
culi, ℟. Ut reddam vota
mea de die in diem. *Ps.*
60.
℣. Dírige me, Dómine,
in veritáte tua, & doce
me ; ℟. Quia tu es Deus
salvátor meus. *Ps.* 24.
℣. Reminíscere miseratió-
num tuárum, Dómine,
℟. Et misericordiárum tuá-
rum quæ à século sunt.
Ps. 24.
℣. Bénedic, ánima mea,
Dómino ; ℟. Et ómnia
quæ intra me sunt, nó-
mini sancto ejus. *Ps.* 102.
℣. Bénedic, ánima mea,
Dómino ; ℟. Et noli obli-
visci omnes retributiónes
ejus. *Ps.* 102.
℣. Qui propitiátur óm-
nibus iniquitátibus tuis ;
℟. Qui sanat omnes infir-
mitátes tuas. *Ps.* 102.
℣. Qui rédimit de inté-
ritu vitam tuam ; ℟. Qui
corónat te in misericórdia
& miseratiónibus. *Ps.* 102.
℣. Qui replet in bonis
desidérium tuum : ℟. Re-

novábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.]

Deindè signando se signo crucis :

℣. Adjutórium nostrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Hebdomadarius facit Confessionem, mediocri voce dicens :

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, [& vobis, fratres :] quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & ópere ; [*ad sequentia verba ter percutitur pectus :*] meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus dicit :

Misereátur tuî omnípotens Deus ; &, dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. *Hebdomadarius respondet*, Amen.

Deindè Chorus facit Confessionem ; & ubi dictum est vobis, fratres, & vos, fratres, *dicit* tibi, pater, & te, pater.

[*Mulieres in suis Conventibus, loco* fratres, & pater, *dicunt*, soróres, & mater.]

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit :

Misereátur vestrî omnípotens Deus ; &, dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

[*Qui solus recitat, semel dicit*, Confíteor. *omissis vocibus quæ clauduntur parenthesi, & additâ particulâ* &, *antè voces* ómnibus & omnes.

Deindè. Misereátur. *semèl, ad quod dicit*, nostrî, nostris, nos.]

Deindè signando se signo crucis :

Indulgéntiam, † absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Elevans vocem, dicit :

℣. Exaudi nos, Deus, salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine, ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, &c.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire feciſti, tuâ nos hódiè ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Si dicenda ſit Prima de Officio parvo B. Mariæ, præponitùr Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur; ſed ſtatim Hebdomadarius dicit quæ ſequuntur.

Si verò non legatur Martyrologium, Officium Capituli incipitur abſolutè ſic:

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

℟. Amen.

Deindè legitur Necrologium, ſi legendum ſit: & poſt ejus lectionem, dicitur Suffragium ſequens pro defunctis.

Si verò nullum legendum ſit Necrologium, ſtatìm poſt præcedentem Orationem de Sanctis, fit Suffragium pro defunctis ſic:

Dicitur Pſ. De profundis. *p.* 96. *& in fine*, Réquiem. *cum* ℣℣. Requieſcant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobiſcum. *& Oratio*, Abſolve. *ut habetur in fine III. Nocturni Officii Defunctorum.*

In Feriis & Feſtis à populo non feriatis dicuntur ſequentes

PRECES

ad opus manuum.

℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Sit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos; ℟. Et ópera mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

DIrígere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora noſ-

tra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hîc, & in æternum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.]

Hìc denique fit lectio Canonis, sic:

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *solus vel sola recitans dicit absolutè*] *Bened.* Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Tùm legitur Canon, qui pro singulis diebus habetur suo loco; in cujus fine dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

Post lectionem, Hebdomadarius dicit signando se signo crucis: Adjutórium nostrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se, per Jesum Christum: cui est glória in sécula seculórum. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen. *Deindè*, Pater noster.

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

[*In Feriali Officio Psalmi & Antiphonæ dicuntur secundùm Feriam, ut singulis diebus assignantur.*

In Festis verò, Ant. semper sumitur de Proprio, vel de Communi, & Psalmi tantùm dicuntur de Feria, nisi aliter notetur.]

Capit. & ℟. *breve sumuntur ubi sumitur Antiph. super Psalmos; & sic ad alias Horas.*

PRECES.

Quando ad Laudes dictæ sunt Preces, tunc ad Tertiam, Sextam, & Nonam, hæ dicuntur flexis genibus.

Kyrie, eléison. Christe, éleison. Kyrie, eléison. Pater noster. *secretò.* ℣. Et ne

ne nos indúcas in tentatiónem: ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. *Pſ.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuū. *Pſ.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio conveniens.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

JAm ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lúmine;
Sic, Chriſte, tu mundum nová
Sol verus accendis face.

Fac plena noſtris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.

Doxologia & Antiph. ut in Proprio. Pſalmi ut in Pſalterio.

Capit. ℟ *br.* & ℣. *ut in Proprio. Preces, ſi dicendæ ſint, dicuntur ut ſuprà ad Tertiam.*

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

PRono volútus ímpetu,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtinat ad metam gradu.

O Chriſte, dùm fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in ampléxu mori.

Doxol. & Ant. ut in Proprio. Pſalmi ut in Pſalterio.

Capit. ℟. *br.* & ℣. *ut in Proprio. Preces, ſi dicendæ ſint, dicuntur ut ſuprà ad Tertiam.*

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur ſuprà ad Laudes. 162. *In iis, loco Pſ.* De profundis. *dicitur Pſ.* Miſerére. 159.

SUFFRAGIA, in Officio Feriali tantùm.

DE SANCTA CRUCE.

Ant. Mihi abſit gloriári, niſi in cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti. *Galat.* 6.

℣. In Deo ſalutáre meum, ℟. Et glória mea. *Pſ.* 61.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæſumus, Dómine, pace cuſtódi, quos per lignum ſanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

¶ *Si ſequantur Veſperæ de B. Maria, tunc fit integra concluſio:* Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spiritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen. & *poſt* Benedicá-

mus. *dicitur*, Deus, † in adjutórium.]

Si verò non dicitur Officium parvum, fit continuò Suffragium sequens.

De omnibus Sanctis.

Ant. Hi sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus, & qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

℣. In æternum exultábunt; ℟. Et habitábis in eis. *Ps.* 5.

Orémus.

[*Ubi dicitur Officium parvum, omittuntur verba quæ includuntur duplici parenthesi.*]

A Cunctis nos, quæsumus Dómine, mentis & córporis defende perículis; & intercedéntibus (beátâ & gloriósâ semper Vírgine Dei genitríce Maríâ,) beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beát. *N.* & ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benignus & pacem: ut destructis adversitátibus & erróribus univérsis, Ecclésia tua secúrâ tibi sérviat libertáte; Per (eundem) Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

[*Nomina Angelorum, S. Joann. Bapt. & S. Joseph, si nominandi sint, præponuntur Apostolis.*]

℣. Dóminus vobiscum
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dóm. S

Secretò: Fidélium, Pater. *si Completorium i[m]mediatè non sequatur.*

AD COMPLETORIU[M]

Lector: Jube, Domn[e] benedícere, *Bened.* Q[ui]cumque hanc régulam [se]cúti fúerint, pax super [il]los, & misericórdia. *Gal.*
℟. Amen.

Tùm fit lectio novi Te[s]tamenti, ut habetur [in] singulis diebus ad calce[m] Breviarii: in fine Lectioni[s] dicitur: Tu autem, D[ó]mine, miserére nob[is].
℟. Deo grátias.

Signando pollice pect[us] Hebdomadarius dicit: Converte nos, † Deus [sa]lutáris noster; ℟. Et aver[te] iram tuam à nobis. *Ps.* 8[4].

Hìc facienda est Conf[es]sio peccatorum, ut habe[tur] suprà ad Primam 166. *s[ci]licet mediocri voce:* Co[n]fíteor, &c.

Postea elevans vocem ℣. Deus, † in adju[tó]rium.

Ant. ut in Proprio. Psal[mi] mi de Psalterio.

Hymnus ut in Proprio.

Capitulum. 1. *Petr.* 5.

S Obrii estóte, & vi[gi]láte; quia adversári[us] vester diábolus, tanquàm leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide.

℟. *br.* In manus tuas,

Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemisti me, Dómine, * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. ut in Proprio.

CANTICUM SIMEONIS.
Luc. 2.

De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israël.

In Festis Simplicibus, & suprà, necnon intrà Octavas, continuò dicitur: Dóminus vobiscum. *vel* Dómine exaudi. *& Oratio* Visita. *infrà.*

In *Feriis verò adduntur sequentes*

P R E C E S.

Quandò dictæ sunt Preces in Vesperis, hæ dicuntur flexis genibus.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. *secretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrórum; ℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum; ℟. Et laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in firmamento cœli; ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster: ℟. Benedícat nos Deus. *Ps.* 66.

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster; ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine; ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem nostram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum

vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum,
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Finito Completorio, submissâ voce dicitur signando se signo crucis : Grátia Dómini nostri Jesu Christi, ✝ & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13. ℟. Amen.

Secretò, Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen.

Posteà dicitur una ex Antiphonis de B. Maria, ut sequitur.

ANTIPHONÆ DE BEATA,
In Adventu.

Alma Redemptóris mater, quæ pérvia cœli
Porta manes, & stella maris, succurre cadenti,
Súrgere qui curat, pópulo; tu quæ genuisti,
Natúrâ mirante, tuum sanctum genitórem:
Virgo priùs ac postériùs, Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccatórum miserére.

℣. Deus in médio ejus:
℟. Non commovébitur. *Ps.* 45.

Orémus.

Grátiam tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infunde; ut qui, Angelo nuntiante, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus, per passiónem ejus & crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur; Per eumdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

A Completorio Vigil. Natalis Domini ad Præsentationem ejusdem inclusivè, Ant. Alma. *suprà.*

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospéxit. *Ps.* 84.

Orémus.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præstitisti; tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam meruímus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

℟. Amen.

A crastino Præsentationis Domini ad Feriam III. majoris Hebdomadæ,

Ave, Regína cœlórum, Ave, dómina Angelórum:
Salve, radix; salve, porta
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa:
Vale, ô valdè decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Elégit eam Dóminus,
℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Orémus.

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio à nostris iniquitátibus resurgámus; Per eumdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Post completum Officium dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES,

Dicendæ in Officio Nocturno ante Lectiones.

DOMINICA,
Et in Officiis ix. Lectionum, quæ non sunt de Sanctis.

IN I. NOCTURNO.
Et pro II. & V. Feria.
Absolutio. 2. Mach. 1.

A Dapériat Deus cor nostrum in lege sua & in præceptis suis.
℟. Amen.
Sic respondetur ad singulas Absolutiones & Benedictiones.

BENEDICTIONES.

1. Deus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det nobis spíritum sapiéntiæ. *Ephes.* 1. ℟. Amen.
2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.
3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO.
Et pro III. & VI. Feria.
Absolutio. 3. Reg. 8.

D Eus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

BENEDICTIONES.

4. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Ephes.* 1.
5. Sciámus supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Ephes.* 3.
6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

IN III. NOCTURNO.
Absolutio. 2. Mach. 1.

D Eus det nobis cor ómnibus, ut colámus eum, & faciámus ejus voluntátem corde magno & ánimo volenti.

BENEDICTIONES.

7. Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.
8. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes.* 4.
9. Deus spei rédpleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs sancti. *Rom.* 15.

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evang. cum Homilia, tunc nona Benedictio erit: Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed & in virtúte. 1. *Thess.* 1. 5.

Si tria legantur Evangelia, septima Benedictio erit:

7. Evangélium virtus Dei ſit in ſalútem omni credenti. *Rom.* 1.
8. Evangélium non ſit in ſermóne tantùm, ſed & in virtúte. 1. *Theſſ.* 1. 5.
9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à ſpe Evangélii. *Coloſſ.* 1.

Si nona Lectio ſit de Sancto, Benedictio erit : Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis ſuis admirábilis fieri. 2. *Theſſ.* 1.

[*Quando D. Archiepiſcopus, vel Epiſcopus Lectionem lecturus eſt, poſtquàm ipſe præmiſit ex more,* Jube, domne, benedícere. *dignior poſt ipſum dicit illi :* Ora pro nobis, Pater. *Ipſe autem Archiepiſcopus, vel Epiſcopus reſpondet :* Oro ut cáritas veſtra magìs ac magìs abundet in ſciéntia & in omni ſenſu. *Philipp.* 1. *Chorus,* ℟. Amen.

Idem obſervatur, ubi unicus eſt Presbyter.]

FERIA IV. ET SABBATO.

Abſolutio. 2. Mach. 1.

DEus det nobis cor ómnibus, ut colámus eum, & faciámus ejus voluntátem corde magno & ánimo volenti.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti det nobis Chriſtum habitáre per fidem in córdibus noſtris. *Epheſ.* 3.
2. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Epheſ.* 4.
3. Deus ſpei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in ſpe & virtúte Spíritûs ſancti. *Rom.* 15.

Si tertia Lectio ſit de Evangelio, tunc tertia Benedictio erit : Evangélium non ſit in ſermóne tantùm, ſed & in virtúte. 1. *Theſſ.* 1. 5.

Eadem dicitur in omni Feria, quando pro iij. Lectione legendum erit Evangelium cum Homilia.

IN FESTIS B. MARIÆ V. quæ ſunt ix. Lectionum.

Abſolut. & Benedict. dicuntur in I. & III. Nocturno, ut ſuprà : in II. verò Nocturno, ut ſequitur.

Abſolutio. Judith 13.

NObiſcum ſit Deus, qui in Ancilla ſua adimplévit miſericórdiam ſuam, quam promíſit dómui Iſraël.

BENEDICTIONES.

4. Deus, à quo miſſus eſt Angelus Gábriël ad Vírginem Maríam, mittat nobis de cœlis ſapiéntiam. *Luc.* 1. *Sap.* 9.
5. Fílius Altíſſimi, quem Virgo concépit & péperit, det nobis fílios Dei fieri. *Luc.* 1. *Joan.* 1.
6. Spíritus ſanctus, de quo eſt, quod in María natum eſt, ſanctíficet nos

per ómnia. *Matth.* 1. *Thess.* 5.

Eædem Absolut. & Benedictiones dicuntur in omni Officio trium Lectionum B. M. V.

In Feriis Adventus, & à Septuagesima ad Quadragesimam, diebus intrà octavas Domini, ac B. Mariæ, nec-nòn Anniversarii Dedicationis, si tertia Lectio sit de Sancto, tunc tertia Benedictio erit:

Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis suis admirábilis fíeri. 2. *Thess.* 1.

In Festis Sanctorum, quæ sunt ix. Lectionum.

Absol. & Bened. dicuntur in I. & III. Nocturno, ut suprà; in II. autem, ut sequitur.

Absolutio. 3. Reg. 8.

DEus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

℟. Amen.

Benedictiones.

4. Deus det nobis illuminátos óculos cordis, ut sciámus quæ sit spes vocatiónis ejus in Sanctis. *Ephes.* 1.

5. Dignos nos fáciat in partem sortis Sanctórum, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum. *Coloss.* 1.

6. Aperiantur óculi nostri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus sortem inter Sanctos. *Act.* 26.

In Festis Sanctorum, quæ sunt trium Lectionum tantùm.

Absolutio dicitur secundùm Feriam; Benedictiones verò ut sequitur.

1. Deus det, &c.
2. Dignos nos, &c.
3. Aperiantur, &c. *ut suprà.*

Si pro tertia Lectione legendum sit Evangelium cum Homilia, tunc tertia Benedictio erit.

Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed & in virtúte. 1. *Thess.* 1. 5.

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS HIEMALIS.

SABBATIS.
Ante Dominicas Adventûs.
AD VESPERAS.
Psalmi de Psalterio sub sola Antiphona sequenti.
Ant. 1. a. Dómine exercítuum, úsquequò tu non miseréberis Jerúsalem, & úrbium Juda, quibus irátus es? *Zach.* 1.
Capitulum proprium ut infrà in unoquoque Sabbato.
HYMNUS.
Creátor alme síderum,
Intende votis súpplicum:
Tuæ memor cléméntiæ,
Veni, redemptor ómnium.
Delúsus hostis fráudibus,
Mundus jacébat pérditus:
Quid non tuus potest amor!
Fis pérditi mundi salus.
Ut tu piáres sánguine
Quod nos scelus commísimus,
Te Vírginis claudis sinu
Patri Deo par víctima.
Salútis auctor vix ades,
Et cœlites & ínferi,
Tremente curváti genu,
Subdunt tuo se Número.
Te deprecámur séculi
Olim futúrum júdicem;
Tuâ potenti grátiâ
Duc per tuas nos sémitas.
Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.
℣. *& Ant.* ad Magníficat. *propria, infrà cum Oratione Dominicæ sequentis.*
AD COMPLETORIUM.
Psalmi ut in Psalterio.
Ant. & Hymnus, ut infrà in Dominicis.
Capitulum & ℞. *ut in Psalterio pro Feriis. Ad* Nunc dimittis. *Ant. ut infrà in Dominicis.*
Cetera ut in Psalterio, omissis Precibus.
DOMINICIS
Adventûs.
AD OFFIC. NOCT.
Invitatorium. Dóminum Deum qui ventúrus est, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 1.
Ps. 94. Veníte. 2.
HYMNUS.
Instantis adventum Dei
Poscámus ardenti prece;
Festísque munus ínclytum
Præoccupémus cánticis.
Æterna Proles féminæ

Non horret inclúdi sinu :
Fit ipse servus, ut jugo
Nos servitútis éximat.
Mansuétus & clemens venit,
Occurre, festína, Sion :
Ultrò tibi quam pórrigit,
Ne dura pacem réspuas.
Mox nube clarâ fúlgurans
Mundi redíbit árbiter
Suíque membra córporis
Cœlo triumphátor vehet.
Fœtus tenebrárum, die
Cedant propinquo crímina;
Adam reformétur vetus;
Imágo succédat novi.
Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Ad Dóminum aspíciam: expectábo Deum salvatórem meum. *Mich.* 7.

Ant. 1. a. Expectábo Dóminum, qui abscondit fáciem suam à domo Jacob, & præstolábor eum. *If.* 8.

Ant. 8. G. Deus judícii Dóminus: beáti omnes qui expectant eum. *If.* 30.

℣. Anima nostra sústinet Dóminum, ℟. Quóniam adjútor & protector noster est. *Ps.* 32.

Lectiones ut infrà.

℟. *j.* Audíte, domus David: dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce virgo concípiet, & páriet fílium; * Et vocábitur nomen ejus Emmánuel. ℣. Ne tímeas, María: ecce concípies in útero, & páries fílium. * Et vocábitur. *If.* 7. *Luc.* 1.

℟. *ij.* Egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascendet: * Et requiescet super eum Spíritus Dómini. ℣. Scriptúra dicit: Quia ex sémine David, venit Christus. * Et requiescet. *Isaiæ* 11. *Joan.* 7.

℟. *iij.* Vox clamantis in deserto: Paráte viam Dómini: omnis vallis exaltábitur, & omnis mons & collis humiliábitur; * Et revelábitur glória Dómini, & † Vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum est. ℣. Scriptum est: Erunt prava in directa, & áspera in vias planas. * Et revelábitur. Glória. † Vidébit. *If.* 40. *Luc.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. a. Miserére, Deus, plebi tuæ: reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, & glóriâ tuâ pópulum tuum. *Eccli.* 36.

Ant. 3. *a.* Da testimónium his qui ab inítio creatúræ tuæ sunt, & súscita prædicatiónes quas locúti sunt in nómine tuo prophétæ prióres. *Eccli.* 36.

Ant. 6. Da mercédem sustinéntibus te, ut prophétæ tui fidéles inveniantur; & exaudi ora-

tiónes servórum tuórum. *Eccli.* 36.

℣. Adjútor meus & liberátor meus es tu : ℟. Dómine, ne moréris. *Ps.* 69.

Lectiones ut infrà.

℟. *iv.* Ecce servus meus, suscípiam eum ; electus meus, complácuit sibi in illo ánima mea : * Dedi spíritum meum super eum. ℣. Hic est fílius meus dilectus, in quo mihi complácui. * Dedi. *Isaiæ* 42. *Matt.* 3.

℟. *v.* Quàm pulchri super montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem : annuntiantis bonum, prædicantis salútem : dicentis Sion : * Regnábit Deus tuus. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur, & regnábit in domo Jacob in ætérnum. * Regnábit. *Is.* 52. *Luc.* 1.

℟. *vj.* Omnes sitientes, veníte ad aquas ; & qui non habétis argentum, properáte, émite & comédite : * Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. ℣. Qui sitit, véniat ; & qui vult, accípiat aquam vitæ gratis. * Ecce. Glória. * Ecce. *Is.* 55. *Apoc.* 22.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Quarè mœróre contráheris, fília Sion ? numquid Rex non est tibi ? aut consiliárius tuus périit ? *Mich.* 4.

Ant. 5. a. Liberáberis ; rédimet te Dóminus de manu inimicórum tuórum. *Mich.* 4.

Ant. 8. c. Scies quia ego Dóminus, super quo non confundentur qui expectant eum. *Is.* 49.

℣. Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum, ℟. Omnibus invocántibus eum, in veritáte. *Ps.* 144.

Lectiones & ℟℟℟. *ut infrà in qualibet Dominica. Non dicitur* Te Deum.

℣. *Sacerdotalis proprius unicuique Dominicæ, infrà.*

AD LAUDES.

Antiphonæ propriæ unicuique Dominicæ ut infrà. Psalmi de Psalterio. Loco Cantici Benedícite. *dicitur Canticum sequens.*

CANTICUM. *Sophoniæ* 3. *De Salvatoris adventu spes & lætitia.*

LAuda, fília Sion ; júbila, Israël ; * lætáre & exulta in omni corde, fília Jerúsalem.

Abstulit Dóminus judícium tuum ; * avertit inimícos tuos.

Rex Israël, Dóminus in médio tuî : * non timébis malum ultrà.

In die illa dicétur Jerúsalem : Noli timére : * Sion, non dissolvantur manus tuæ.

Dóminus Deus tuus in médio tuî : * Fortis, ipse salvábit.

Gaudébit super te in lætítia; silébit in dilectióne sua: * exultábit super te in laude.

Glória Patri.

[*Dicitur tantùm in Offic. de Tempore.*]

Capitulum proprium unicuique Dominicæ, infrà.

HYMNUS.

JOrdánis oras prævia
Vox ecce Baptistæ quatit:
Præcónis ad grandes sonos
Ignávus abscédat sopor.

Auctóris adventum sui
Tellus, & æther, & mare
Prægestiente séntiunt,
Et jam salútant gáudio.

Mundémus & nos péctora:
Deo propinquanti viam
Sternámus: & dignam domum
Tanto parémus hóspiti.

Tu nostra, tu Jesu, salus;
Tu robur & solátium:
Arens ut herba, te sine
Mortále tabescit genus.

Ægris salutárem manum
Extende: prostrátos leva:
Ostende vultum, jam suus
Mundo reflorescet decor.

Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. *Ant. ad* Benedictus. *& Oratio, ut infrà in qualibet Dominica.*

AD HORAS.

Hymni ut in Psalterio; præter Doxologiam sequentem.

Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi ut in Psalterio. Cetera ut notantur infrà in qualibet Dominica.

AD VESPERAS.

Psalmi ut in Psalterio.

Antiphonæ & Capitulum, ut infrà in qualibet Dominica.

HYMNUS.

STatúta decréto Dei
Tandèm propinquant témpora:
Emptus tot annórum morâ
Affulget è cœlo dies.

Patris nefando crímine
Proles jacébat sáucia:
In mortis umbra cónditum
Sedébat humánum genus.

Morti secundæ débitos
Et sempiternis ígnibus
Horrenda justi Júdicis
Manébat expectátio.

Heu! quis ruínæ tàm gravis
Sarcíre damna, quæ manus
Afferre tàm grandi queat
Parem medélam vúlneri?

Tu, Christe, tu solus tuo
Delapsus è throno Deus,
Imágini potes tuæ
Formam decusque réddere.

Roráte, cœli, désuper;
Justumque fœcundo sinu
Complexa tellus pérdito
Orbi salútem gérminet.

Sit sempiterna laus tibi,
Verbum Patris factum caro,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc, & per omne sæculum.
Amen.

℣. *& Ant. ad* Magníficat. *propria cuilibet Dominicæ infrà.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi ut in Psalterio.

Ant. 6. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei. *Thren.* 3.

HYMNUS.

IN noctis umbra désides
Dùm somnus artus óccupat;
Ad te, Deus, fidélibus
Mens éxcubat suspíriis.
Desideráte géntibus
Verbum Patris, mundi salus,
Audi preces geméntium,
Tandèmque lapsos éxcita.
Adsis, Redemptor, & tuæ
Plebis relaxans crímina,
Adæ scelus quas cláuserat
Reclúde cœlestes domos.
Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Capitulum & ℟. breve, ut in Psalt.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Salutáre tuum expectábo, Dómine. *Gen.* 49.

Cetera ut in Psalterio.

FERIIS Adventûs.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium & Hymnus ut suprà in Dominicis. 178.

Psalmi ut in Psalterio.

Antiphonæ ℣. & ℟℟℟. ex Officio Dominicarum præcedenti: scilicet,

Feriâ II. IV. & VI. è primo Nocturno Dominicarum.

Feriâ III. V. & Sabbato, è secundo Noct.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Miserére nostri, Deus ómnium, & réspice nos; ℟. Et ostende nobis lucem miseratiónum tuárum. *Cantic. Eccli.* 36.

AD LAUDES.

Psalmi de Psalterio, cum Cantico, Lauda. *ut suprà in Dominicis, sub sola Antiphona sequenti.*

Ant. 5. a. Dícite pusillánimis: Confortámini; Deus ipse véniet, & salvábit vos. *Is.* 35.

CAPITULUM. *Zach.* 6.

HÆc ait Dóminus exercítuum, dicens: Ecce vir, Oriens nomen ejus; & subter eum oriétur, & ædificábit templum Dómino.

Hymnus, ut suprà in Dominicis. 180.

℣. Tu exurgens, Dó-

mine, miseréberis Sion ; ℟. Quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus. *Ps.* 101.

Ad Benedictus. *Antiphona propria ut infrà in qualibet Feriâ.*

Preces, flexis genibus, ut suprà, 162.

Oratio Dominicæ præcedentis, nisi propria assignetur.

AD HORAS.

Doxologia, Qui liberátor ádvenis. *ut suprà in Dominicis.* 180.

[*Dicitur etiam in Offic. SS. ad Horas, præterquam in Offic. B. Mariæ Virg.*]

AD PRIMAM.

Ant. 2. Consurge, consurge, indúere fortitúdinem, bráchium Dómini; consurge sicut in diébus antíquis. *Is.* 57.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es in mundum. *Joan.* 6.

[*Hic* ℣. *dicitur tantùm in Officio de Tempore.*]

Preces, flexis genibus, ut suprà. 165.

AD TERTIAM.

Ant. 1. g. Obsecro, Dómine, mitte quem missúrus es. *Exod.* 4.

CAPITULUM. *Isaiæ* 62.

PRopter Sion non tacébo, & propter Jerúsalem non quiéscam, donec egrediátur ut splendor Justus ejus, & Salvátor ejus ut lampas accendátur.

℟. *br.* Memento nostrî, Dómine, * In beneplácito pópuli tui. Memento. ℣. Vísita nos * in salutári tuo. * In. Glória. Memento. *Ps.* 105.

℣. Adjuvà nos, Deus salutáris noster, ℟. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos. *Ps.* 78.

Preces, flexis genibus, ut suprà. 168.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Ostende, Dómine, fáciem tuam : inclína, Deus meus, aurem tuam, & audi; áperi óculos tuos, & vide. *Dan.* 9.

CAPITULUM. *Isaiæ* 46.

AUdíte me, duro corde, qui longè estis à justítia : propè feci justítiam meam ; non elongábitur, & salus mea non morábitur.

℟. *br.* Ostende nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Ostende. ℣. Et salutáre tuum * da nobis. * Misericórdiam. Glória. Ostende. *Ps.* 84.

℣. Mirífica misericórdias tuas, ℟. Qui salvos facis sperantes in te. *Ps.* 16.

Preces, flexis genibus, ut suprà. 168.

AD NONAM.

Ant. 1. f. Expectátio Israël, salvátor ejus in témpore tribulatiónis, ne derelinquas nos. *Jerem.* 14.

CAPITULUM. *Jerem.* 50.

IN témpore illo, ait Dóminus, quærétur iníquitas Israël, & non erit;

& peccátum Juda, & non inveniétur; quóniam propítius ero eis quos relíquero.

℟. br. Propè timentes Dóminum, * Salutáre ipsius. Propè. ℣. Ut inhábitet glória * in terra nostra, * Salutáre. Glória. Propè.

℣. Justítia ante eum ambulábit, ℟. Et ponet in via gressus suos. *Ps.* 84.

Preces, flexis genibus, ut suprà. 168.

AD VESPERAS.

Psalmi ut in Psalterio sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 6. Exaudi, Dómine; plácare, Dómine; attende & fac: ne moréris propter temetipsum, Deus meus. *Dan.* 9.

CAPITULUM. *Habacuh* 2.

APparébit in finem, & non mentiétur: si moram fécerit, expecta illum; quia véniens véniet, & non tardábit.

Hymnus, ut suprà in Dominicis. 180.

℣. Adjútor meus, & protector meus tu es; ℟. Deus meus, ne tardáveris. *Ps.* 39.

Ad Magníficat. *Ant. Propria, ut infrà in qualibet Feria.*

Preces, flexis genibus, ut suprà. 162.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi ut in Psalterio, Ant. & Hymnus ut suprà in Dominicis. 181.

Capitulum & ℟. br. ut in Psalterio. Ad Nunc dimittis, *Ant. ut suprà in Dominicis.* 181.

Preces, flexis genibus, & cetera ut in Psalterio, 171.

SABBATO.

Ante Dominicam I. Adventûs.

AD VESPERAS.

Psalm. Beáti omnes. *cum ceteris de Psalterio.* 157.

Ant. Dómine exercítuum, *ut suprà in Sabbatis Adventûs.* 177.

CAPITULUM. *Jerem.* 23.

ECce dies véniunt, dicit Dóminus, & suscitábo David germen justum; & regnábit rex, & sápiens erit, & fáciet judícium & justítiam in terra. ℟. Deo grátias.

℟. Roráte, cœli, désuper, & nubes pluant Justum: * Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem; & justítia oriátur simul. ℣. Spíritus & sponsa dicunt; Veni: & qui audit, dicat, Veni. * Aperiátur. Glória Patri. * Aperiátur. *Is.* 45. *Apoc.* 22.

Hymnus, Creátor. ut suprà in Sabbatis Adventûs. 177.

℣. Oriétur in diébus ejus justítia, ℟. Et abundántia pacis. *Ps.* 71.

Ad Magníficat.

Ant. 1. Sicut terra profert germen suum, & sicut hortus semen suum gérminat; sic Dóminus Deus

germinábit justítiam & laudem coram universis géntibus. *Is.* 61.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut dictum est suprà pro Sabbatis Adventûs.*

DOMINICA PRIMA ADVENTUS.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium & Hymnus ut suprà in Dominicis Adventûs. 178.

Psalmi de Dominica, ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Antiphonæ & ℣. ut suprà in Dominicis Adventûs.

Pater noster. *Absol. & Benedict. ut suprà post Psalterium.*

Incipit liber Isaíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

Visio Isaíæ fílii Amos, quam vidit super Judam & Jerúsalem in diébus Ozíæ, Jóathan, Achaz, & Ezechíæ, regum Juda. Audíte, cœli; & áuribus pércipe, terra, quóniam Dóminus locútus est: Fílios enutrívi, & exaltávi; ipsi autem sprevérunt me. Cognóvit bos possessórem suum, & ásinus præsépe dómini sui; Isráël autem me non cognóvit, & pópulus meus non intelléxit. Væ genti peccatríci, pópulo gravi iniquitáte, sémini nequam, fíliis scelerátis: dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt Sanctum Isráël, abalienáti sunt retrorsùm. Super quo percútiam vos ultrà, addentes prævaricatiónem? Omne caput lánguidum, & omne cor mœrens. A planta pedis usque ad vérticem, non est in eo sánitas: vulnus, & livor, & plaga tumens, non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo. Terra vestra desérta; civitátes vestræ succensæ igni: regiónem vestram coram vobis aliéni dévorant, & desolábitur sicut in vastitáte hostíli. Et derelinquétur fília Sion, ut umbráculum in vínea, & sicut tugúrium in cucumerário, & sicut cívitas quæ vastátur. ¶ Hæc dicit Dóminus Deus: Convertímini ad me, & salvi éritis.

[*Sic terminantur omnes Lectiones ex Isaïa per Adventum, nihil respondendo.*]

Hódiè tantùm dicitur ℟. *sequens.*

℟. Attende, Dómine, de cœlo, & vide de habitáculo sancto tuo: * Tu enim pater noster, & Abraham nescívit nos: † Tu, Dómine, redemptor noster; § A século nomen tuum: ¶ Utinàm dirúmperes cœlos, & descénderes! ℣. Adjuva nos, misertus nostrî, Dómine: * Tu enim pater noster,

& Abraham nescívit nos: tu, Dómine, redemptor noster; à século nomen tuum: útinàm dirúmperes cœlos, & descénderes! ℣. Non áliud nomen est sub cœlo datum, in quo opórteat nos salvos fieri. † Tu, Dómine, redemptor noster; à século nomen tuum: útinàm dirúmperes cœlos, & descénderes! ℣. Nos credídimus & cognóvimus quia tu es Fílius Dei; § A século nomen tuum: útinàm dirúmperes cœlos, & descénderes! ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. ¶ Utinàm dirúmperes cœlos, & descénderes! *Repetitur* ℟. Attende. *usque ad primum* ℣. *Is.* 63. & 64. *Marc.* 9. *Act.* 4. *Joan.* 6.

Lectio ij.

NIsi Dóminus exercítuum reliquisset nobis semen, quasi Sódoma fuissémus, & quasi Gomorrha símiles essémus. Audíte verbum Dómini, príncipes Sodomórum: percípite áuribus legem Dei nostri, pópulus Gomorrhæ. Quò mihi multitúdinem victimárum vestrárum, dicit Dóminus? plenus sum: holocausta aríetum, & ádipem pínguium, & sánguinem vitulórum, & agnórum, & hircórum nólui. Cùm venirétis ante conspectum meum, quis qu[illegible] sívit hæc de mánibus v[illegible] tris, ut ambularétis [illegible] átriis meis? Ne offerá[illegible] ultrà sacrifícium frustr[illegible] incensum abominátio [illegible] mihi. Neoméniam, & sá[illegible] batum, & festivitátes áli[illegible] non feram; iníqui s[illegible] cœtus vestri. Calendas [illegible] tras & solemnitátes [illegible] tras odívit ánima me[illegible] facta sunt mihi moles[illegible] laborávi sústinens. Et [illegible] extendéritis manus ves[illegible] avertam óculos meos à [illegible] bis: & cùm multip[illegible] véritis oratiónem, [illegible] exáudiam; manus [illegible] vestræ sánguine plenæ Lavámini, mundi e[illegible] auferte malum cogi[illegible] num vestrárum ab [illegible] meis: quiéscite áger[illegible] versè, díscite benef[illegible] quærite judícium, [illegible] níte oppresso, judic[illegible] pillo, deféndite v[illegible] Et veníte, & argúi[illegible] dicit Dóminus: si peccáta vestra ut [illegible] num, quasi nix [illegible] buntur; & si fúe[illegible] bra quasi vermícul[illegible] lut lana alba e[illegible] voluéritis, & [illegible] me, bona terræ c[illegible] Quòd si noluériti[illegible] ad iracúndiam [illegible] véritis, gládius [illegible] vos; quia os Dó[illegible] tum est. Hæc d[illegible]

℟. Egrediétu[illegible] *Dominicis Adve*[illegible]

Lectio iij.

QUómodò facta est méretrix cívitas fidélis, plena judícii? justítia habitávit in ea, nunc autem homicídæ. Argentum tuum versum est in scóriam: vinum tuum mixtum est aquâ. Príncipes tui infidéles, sócii furum: omnes díligunt múnera, sequuntur retributiónes. Pupillo non júdicant; & causa víduæ non ingréditur ad illos. Propter hoc ait Dóminus Deus exercítuum, Fortis Israël: Heu, consolábor super hóstibus meis, & vindicábor de inimícis meis. Et convertam manum meam ad te, & éxcoquam ad purum scóriam tuam, & áuferam omne stannum tuum. Et restítuam júdices tuos ut fuérunt priùs, & consiliários tuos sicut antíquitùs: post hæc vocáberis cívitas justi, urbs fidélis. Sion in judício redimétur, & redúcent eam in justítia. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

IN II. NOCTURNO.

Antiphonæ & ℣. ut suprà in Dominicis Adventûs.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 4. n. 1. 4. & 5. de Adv. Domini. *Lectio iv.*

DIgnum est, fratres, ut totâ cum devotióne Dómini celebrétis Adventum, delectáti tantâ consolatióne, stupefacti tantâ dignatióne, inflammáti tantâ dilectióne. Nec verò solùm cogitétis adventum quo venit quærere & salvum fácere quod períerat; sed & illum nihilóminùs quo véniet & assúmet nos ad seipsum. Utinàm circà hos duos adventus jugi meditatióne versémini, ruminantes in córdibus vestris quantùm in prióre præstíterit, quantùm promíserit in secundo. Advéniens enim Salvátor reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ, si tamen priùs fúerit cor reformátum, & configurátum humilitáti cordis ipsíus. Propter quod & dicébat: Díscite à me quia mitis sum & húmilis corde. Ergò illam virtútum formam teneámus, quam verbo & exemplo commendávit Christus præsens in carne; síquidèm omnis virtus nostra tàm longè est à vera virtúte, quàm longè est ab ea forma. ¶ Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

[*Sic terminantur Lectiones per annum, nisi aliter notetur.*]

℟. Ecce servus meus. 179.

Sermo 5. n. 1. *Lectio v.*

TÉrtius quidam adventus est médius inter

illos, in quo delectabíliter dórmiunt qui eum nôrunt. Illi enim duo manifesti sunt, sed non iste. In prióri quidèm, In terris visus, & cum homínibus conversátus est, quandò, sicut ipse testátur, & vidérunt eum, & odérunt. In posterióre verò, Vidébit omnis caro salutáre Dei nostri; &, Vidébunt in quem transfixérunt. Médius occultus est, in quo soli eum in seipsis vident electi, & salvæ fiunt ánimæ eórum. In primo ergò venit in carne & infirmitáte; in hoc médio, in Spíritu & virtúte; in último, in glória & majestáte. Per virtútem enim pervenítur ad glóriam, quia Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ; & adventus iste médius via quædam est per quam à primo venítur ad últimum. In primo Christus fuit redémptio nostra; in último apparébit vita nostra; in isto réquies est & consolátio nostra.

℟. Quàm pulchri. 179. n. 2. & 3. *Lectio vj.*

DE hoc adventu médio ipsum audíte: Si quis díligit me, inquit, sermónes meos servábit; & Pater meus díliget eum, & ad eum veniémus. Legi álibi: Qui timet Deum, fáciet bona; sed plùs áliquid dictum séntio de diligente, quia sermónes Dei servábit. Ubi ergò servandi sunt? Haud dúbium quin in corde, sicut ait Prophéta: In corde meo abscondi elóquia tua, ut non peccem tibi. Sic serva sermónem Dei, quómodò méliùs serváre potes cibum córporis tui. Nam & ille panis vivus est, & cibus mentis. Ergò trajiciátur in víscera quædam ánimæ tuæ, tránseat in affectiónes tuas & in mores tuos. Si sic verbum Dei serváveris, haud dúbium quin ab eo servéris. Véniet enim Fílius ad te cum Patre: véniet Prophéta magnus, qui renovábit Jerúsalem; & ille nova fáciet ómnia. Hoc enim fáciet hic adventus; ut sicut portávimus imáginem terréni, sic portémus & imáginem cœlestis. Sicut fuit vetus Adam effúsus per totum hóminem, & totum occupávit; ita modò totum obtíneat Christus, qui totum creávit, totum redémit, totum & glorificábit.

℟. Omnes sitientes. 179.

IN III. NOCTURNO.

Antiphonæ & ℣. ut suprà in Dominicis Adventûs.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Erunt signa in sole, &

luna, & stellis; & in terris pressúra géntium. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homilia 1. in Evang.

Dominus ac Redemptor noster, fratres caríssimi, parátos nos inveníre desíderans, senescentem mundum quæ mala sequantur denúntiat, ut nos ab ejus amóre compescat. Appropinquantem ejus términum quantæ percussiónes prævéniant, innotescit; ut si Deum metúere in tranquillitáte nólumus, vicínum ejus judícium, vel percussiónibus attríti timeámus. Hæc nos, fratres caríssimi, idcircò dícimus, ut ad cautélæ stúdium vestræ mentes evígilent, ne securitáte tórpeant, ne ignorántiâ languescant, sed semper eas & timor sollícitet, & in bono ópere sollicitúdo confirmet, pensantes hoc quod Redemptóris nostri voce subjúngitur: Arescéntibus homínibus præ timóre & expectatióne, quæ supervénient universo orbi.

℟. Erunt signa in sole, & luna, & stellis; & in terris pressúra géntium: * Tunc vidébunt Fílium hóminis venientem in nube cum potestáte magna & majestáte. ℣. Sol convertétur in ténebras, & luna in sánguinem, ántequàm véniat dies Dómini magnus & horríbilis. * Tunc. *Luc. 21. Joel. 2.*

Lectio viij.

Virtútes cœlórum movebúntur. Quid enim Dóminus Virtútes cœlórum, nisi Angelos, Archángelos, Thronos, Dominatiónes, Principátus & Potestátes appellat? quæ in adventu districti Júdicis nostris tunc óculis visibíliter apparébunt, ut districtè tunc à nobis exigant hoc, quòd nos modò invisíbilis Cónditor æquanímiter portat. Ubi & súbditur: Et tunc vidébunt Fílium hóminis venientem in núbibus cum potestáte magna & majestáte. Ac si apertè dicerétur: In potestáte & majestáte visúri sunt, quem in humilitáte pósitum audíre noluérunt; ut virtútem ejus tantò tunc districtiùs sentiant, quantò nunc cervícem cordis ad ejus patiéntiam non inclínant. Sed quia hæc contrà réprobos dicta sunt, mox ad electórum consolatiónem verba vertuntur. Nam & súbditur: His autem fieri incipiéntibus, respícite, & leváte cápita vestra; quóniam appropinquat redémptio vestra.

℟. Deus manifestè véniet, Deus noster, & non silébit. Ignis in conspectu

ejus exardéscet : advocábit cœlum & terram discérnere pópulum suum. * Congregáte illi sanctos ejus. ℣. Timéte Dóminum, & date illi honórem ; quia venit hora judícii ejus : * Congregáte. *Ps.* 49. *Apoc.* 14.

Lectio ix.

LEváre cápita est mentes nostras ad gáudia pátriæ cœléstis erígere. Qui ergò Deum díligunt, ex mundi fine gaudére atque hilaréscere jubentur ; quia vidélicèt eum quem amant, mox invéniunt, dùm transit is quem non amavérunt. Absit enim ut fidélis quisque qui Deum vidére desíderat, de mundi percussiónibus lúgeat, quem finíri eísdem suis percussiónibus non ignórat. Scriptum namque est : Quicumque volúerit amícus esse séculi hujus, inimícus Dei constitúitur. Qui ergò appropinquante mundi fine non gaudet, amícum se illíus esse testátur, atque per hoc inimícus Dei esse convíncitur. Sed absit hoc à fidélium córdibus ; absit ab his qui & esse áliam vitam per fidem credunt, & eam per operatiónem díligunt. Ex mundi enim destructióne lugére eórum est, qui radíces cordis in ejus amóre plantavérunt, qui sequentem vitam non quærunt, qui illam neque esse suspicantur. Nos autem qui cœléstis pátriæ gáudia ætérna cognóvimus, festináre ad ea quantóciùs debémus.

℟. Læténtur cœli, & exultet terra, & dicant in natiónibus : Dóminus regnávit. * Tunc laudábunt ligna saltûs coram Dómino ; quia venit judicáre terram. ℣. Expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expectat ; quia & ipsa creatúra liberábitur à servitúte corruptiónis. * Tunc. Glória. 1. *Paral.* 16. *Rom.* 8. ¶ *Repetitur* ℟. Læténtur. *usque ad* ℣. Expectátio.

[*Is ritus observatur in omni Officio ix. Lect. in quo non dicitur* Te Deum.]

℣. *Sacerd.* Surge, Deus, júdica terram ; ℟. Quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus. *Ps.* 81.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. ECce cum núbibus cœli quasi Fílius hóminis veniébat ; & Antíquus diérum dedit ei potestátem, & honórem, & regnum. *Dan.* 7.

Ant. 3. a. Omnes pópuli, tribus, & linguæ ipsi sérvient. *Dan.* 7.

Ant. 7. *d.* Potéstas ejus, potéstas ætérna quæ non auferétur, & regnum ejus quod non corrumpétur. *Dan.* 7.

Ant. 5. C. Fluent ad eum pópuli, & judicábit inter pópulos multos, & corrí-

piet gentes fortes usque in longinquum. *Mich.* 4.

Ant. 4. *E.* Ambulábimus in nómine Dómini Dei nostri; & regnábit Dóminus in monte Sion, ex hoc nunc, & usque in æternum. *Mich.* 4.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 6.

ADventum Dómini nostri Jesu Christi suis tempóribus ostendet beátus & solus potens, Rex regum, & Dóminus dominántium: qui solus habet immortalitátem, & lucem inhábitat inaccessíbilem: quem nullus hóminum vidit, sed nec vidére potest.: cui honor, & impérium sempiternum.

Hymn. Jordánis oras prævia. *suprà* 180.

℣. Intende, prósperè procéde, & regna, ℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. *Ps.* 44.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Scitóte quóniam propè est regnum Dei: amen dico vobis, quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia fiant. *Luc.* 21.

Oratio.

EXcita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, & veni; ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegente éripi, te liberante salvári: Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti per ómnia sécula s[...]rum. ℟. Amen.

Oratio cujuslibet [...] *nicæ Adventûs dici*[...] *Horas per Hebdom*[...] *nisi aliter notetur.*

AD HORA[...]

Doxologia, ut supr[...]

Antiphonæ sumun[...] *Laudibus, quartâ p*[...] *missâ; quod semper* [...] *vatur, nisi aliter n*[...]

AD PRIMA[...]

Ant. 1. D. Ecce. [...]

In ℟. *br.* ℣. Qui [...] rus es in mundum. *Jo*[...]

Cetera ut in Psalte[...]

AD TERTI[...]

Ant. 3. a. Omnes p[...]

CAPITULUM. *Zac*[...]

ERit Dóminus re[...] per omnem ter[...] in die illa erit *Dó*[...] unus, & erit nome[...] unum.

℟. *br.* Timébunt g[...] * Nomen tuum, Dó[...] Timébunt. ℣. Et o[...] reges terræ * gló[...] tuam, * Nomen. G[...] Patri. Timébunt. *Ps.*[...]

℣. Omnes gentes, [...] cumque fecisti, véni[...] ℟. Et adorábunt c[...] te, Dómine. *Ps.* 85.

AD SEXTA[...]

Ant. 7. *d.* Potestas [...]

CAPITULUM. *Dan*[...]

JUdícium sedébit ut [...] ferátur poténtia [...] conterátur, & disp[...] usque in finem: reg[...] autem, & potestas, [...]

gnitúdo regni quæ est
ter omne cœlum, de-
pópulo sanctórum Al-
imi; cujus regnum,
aum sempiternum est.
. *br.* Regnum tuum,
mine, * Regnum óm-
m seculórum. Regnum
m. ℣. Et dominátio
* in omni generatióne
nerationem, * Reg-
Glória Patri. Reg-
Ps. 144.
Dóminus in cœlo pa-
sedem suam, ℟. Et
um ipsíus ómnibus
nabitur. *Ps.* 102.

AD NONAM.

4. *E.* Ambulábimus.

ITULUM. *Ezech.* 39.

Quam glóriam meam
in géntibus: & vidé-
omnes gentes judí-
meum quod fécerim,
manum meam quam po-
rim super eos; & scient
mus Israël quia ego Dó-
nus Deus eórum à die
, & deinceps.

℟. *br.* Lætentur & exul-
t gentes; * Quóniam
icas pópulos in æqui-
e. Lætentur. ℣. Et gen-
* in terra dírigis;*Quó-
iam. Glória Patri. Læ-
ntur. *Ps.* 66.

℣. Jubiláte in conspectu
gis Dómini; ℟. Quó-
iam venit judicáre ter-
am. *Ps.* 97.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. E Cce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, & bráchium ejus dominábitur, allelúia. *Is.* 40.

Ant. 5. C. Ecce merces Dómini cum eo, & opus illíus coram illo, allelúia. *Is.* 40.

Ant. 7. a. De Jerúsalem dabit vocem suam Dóminus, spes pópuli sui, & fortitúdo filiórum Israël, allelúia. *Joel.* 3.

Ant. 3. a. Replébitur terra, ut cognoscant glóriam Dómini, allelúia. *Habac.* 2.

Ant. 4. *D.* Omnis qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit; quia in monte Sion erit salvátio, allelúia. *Joel.* 2.

CAPITULUM. *Apocal.* 22.

QUi justus est justificétur adhuc, & sanctus sanctificétur adhuc. Ecce vénio citò, & merces mea mecum est, réddere unicuíque secundùm ópera sua.

Hymn. Statúta. *suprà*, 180.

℣. Éxcita poténtiam tuam, & veni, ℟. Ut salvos fácias nos. *Ps.* 79.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Vigiláte, omn
témpore orantes; ut dign
habeámini stare ante Fi
lium hóminis, allelúi
Luc. 21.

Oratio, ut suprà a Laudes.

FERIA SECUNDA.
De Isaía Prophéta.
Lectio j. Cap. 2.

ERit in novíssimis diébus præparátus mons domûs Dómini in vértice móntium, & elevábitur super colles; & fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt pópuli multi, & dicent: Veníte, & ascendámus ad montem Dómini, & ad domum Dei Jacob: & docébit nos vias suas, & ambulábimus in sémitis ejus; quia de Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem. Et judicábit gentes, & árguet pópulos multos, & conflábunt gládios suos in vómeres, & lánceas suas in falces: non levábit gens contrà gentem gládium, nec exercebuntur ultrà ad prælium. Domus Jacob, veníte, & ambulémus in lúmine Dómini. Projecisti enim pópulum tuum, domum Jacob; quia repléti sunt ut olim, & áugures habuérunt ut Philísthiim, & púeris aliénis adhæsérunt. Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij. Cap. 3.

ECce dominátor Dóminus exercítuum áuferet à Jerúsalem & à Juda válidum & fortem, omne robur panis, & omne robur aquæ: fortem, & virum bellatórem, júdicem, & prophétam, & aríolum, & senem; príncipem super quinquaginta, & honorábilem vultu, & consiliárium, & sapientem de architectis, & prudentem elóquii mystici. Et dabo púeros príncipes eórum; & effemináti dominabuntur eis. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij. Cap. 4.

IN die illa erit germen Dómini in magnificéntia & glória, & fructus terræ sublímis, & exultátio his qui salváti fúerint de Israël. Et erit: Omnis qui relictus fúerit in Sion, & resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem: si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion, & ságuinem Jerúsalem láverit de médio ejus in spíritu judícii, & spíritu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion, & ubì invocátus est, nubem per diem, & fumum & splendórem ignis flammantis in nocte; super omnem enim glóriam protéctio. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Non tardat Dóminus promissiónem suam: advéniet dies Dómini. 2. *Petr.* 3.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Ecce prædíxi vobis ómnia: cùm vidéritis hæc fíeri, scitóte quòd in

in próximo sit in óstiis. *Marc.* 13.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 5.

CAntábo dilecto meo cánticum patruélis mei víneæ suæ. Vínea facta est dilecto meo in cornu fílio ólei. Et sepívit eam, & lápides elégit ex illa, & plantávit eam electam, & ædificávit turrim in médio ejus; & tórcular extrúxit in ea; & expectávit ut fáceret uvas, & fecit labruscas. Nunc ergò, habitatóres Jerúsalem, & viri Juda, judicáte inter me & víneam meam. Quid est quod débui ultrà fácere víneæ meæ, & non feci ei? An quòd expectávi ut fáceret uvas, & fecit labruscas? Hæc dicit.

℟. Ecce servus meus. 179.

Lectio ij.

ET nunc ostendam vobis quid ego fáciam víneæ meæ: Auferam sepem ejus, & erit in direptiónem; díruam macériam ejus, & erit in conculcatiónem. Et ponam eam desertam: non putábitur, & non fodiétur; & ascendent vepres & spinæ: & núbibus mandábo ne pluant super eam imbrem. Vínea enim Dómini exercítuum domus Israël est, & vir Juda germen ejus delectábile: & expectávi ut fáceret judícium, & ecce iníquitas; & justítiam, & ecce clamor. V[æ] qui conjúngitis domum [ad] domum, & agrum ag[ro] copulátis usque ad térm[i]num loci; numquid hab[i]tábitis vos soli in méd[io] terræ? In áuribus m[eis] sunt hæc, dicit Dómin[us] exercítuum. Hæc dicit.

℟. Quàm pulchri. 179

Lectio iij.

VÆ qui consúrgitis m[a]ne ad ebrietátem s[ec]tandam, & potandum [us]que ad vésperam, ut v[ino] æstuétis. Cíthara, & ly[ra], & tympanum, & tíb[ia], & vinum in convíviis [ves]tris, & opus Dómini [non] respícitis, nec ópera [ma]nuum ejus consíder[átis]. Proptéreà captívus d[uctus] est pópulus meus, [quia] non hábuit sciéntiam, [&] nóbiles ejus interi[érunt] fame, & multitúdo [ejus] siti exáruit. Proptér[eà di]latávit inférnus án[imam] suam, & apéruit os [suum] absque ullo término [&] descéndent fortes ej[us, &] pópulus ejus, & sub[límes] gloriosíque ejus ad [eum]. Et incurvábitur hom[o, &] humiliábitur vir, & [óculi] sublímium depriment[ur]. [Et] exaltábitur Dómin[us exer]cítuum in judício, [& Deus] sanctus sanctificáb[itur in] justítia. Hæc dicit.

℟. Omnes sitien[tes].

Ad Benedictu[s]

Ant. 1. a. Qual[is]

tet vos esse in sanctis conversatiónibus, expectántes & properántes in adventum diéi Dómini ? 2. *Petr.* 3.

Ad Magníficat.

Ant. 7. *d.* Atténdite ne graventur corda vestra in crápula, & ebrietáte, & curis hujus vitæ. *Luc.* 21.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 5.

VÆ qui tráhitis iniquitátem in funículis vanitátis, & quasi vínculum plaustri peccátum: qui dícitis: Festínet, & citò véniat opus ejus, ut videámus; & appropíet, & véniat consílium Sancti Israël, & sciémus illud. Væ qui dícitis malum bonum, & bonum malum: ponentes ténebras lucem, & lucem ténebras: ponentes amárum in dulce, & dulce in amárum. Væ qui sapientes estis in óculis vestris, & coram vobismetipsis prudentes. Væ qui potentes estis ad bibendum vinum, & viri fortes ad miscendam ebrietátem: qui justificátis ímpium pro munéribus, & justítiam justi aufertis ab eo. Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij.

PRopter hoc, sicut dévorat stípulam lingua ignis, & calor flammæ exúrit; sic radix eórum quasi favilla erit, & germen eórum ut pulvis ascendet. Abjecérunt enim legem Dómini exercítuum & elóquium Sancti Israë blasphemavérunt. Ideò irátus est furor Dómini in pópulum suum, & extendit manum suam super eum, & percussit eum; & conturbáti sunt montes, & facta sunt morticína eórum quasi stercus in médio plateárum. In his ómnibus non est aversus furor ejus, sed adhuc manus ejus extenta. Et elevábit signum in natiónibus procul, & sibilábit ad eum de fínibus terræ: & ecce festínus velóciter véniet. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij. Cap. 8.

DOminum exercítuum ipsum sanctificáte: ipse pavor vester, & ipse terror vester. Et erit vobis in sanctificatiónem: in lápidem autem offensiónis & in petram scándali duábus dómibus Israël; in láqueum & in ruínam habitántibus Jerúsalem. Et offendent ex eis plúrimi, & cadent, & conterentur; & irretientur, & capientur. Liga testimónium, signa legem in discípulis meis. Et expectábo Dóminum qui abscondit fáciem suam à domo Ja-

cob, & præstolábor eum. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. Satágite immaculáti & inviolàti ei inveníri in pace. 2. *Petr.* 3.

Ad Magníficat.

Ant. 3. c. Vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum; ut, cùm vénerit, conféstim apériant ei. *Luc.* 12.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 10.

ET erit in die illa: non adjíciet resíduum Israël, & hi qui fúgerint de domo Jacob, inníti super eo qui pércutit eos; sed innitétur super Dóminum Sanctum Israël in veritáte. Relíquiæ converténtur, relíquiæ, inquam, Jacob ad Deum fortem. Si enim fúerit pópulus tuus Israël quasi aréna maris, relíquiæ converténtur ex eo: consummátio abbreviáta inundábit justítiam. Consummatiónem enim & abbreviatiónem Dóminus Deus exercítuum fáciet in médio omnis terræ. Propter hoc, hæc dicit Dóminus Deus exercítuum: Noli timére, pópulus meus, habitátor Sion, ab Assur: in virga percútiet te, & báculum suum levábit super te in via Ægypti. Adhuc enim páululùm, modicùmque, & consummábitur indignátio & furor meus super scelus eórum. Hæc dicit.

℟. Ecce servus. 179.

Lectio ij. Cap. 11.

IN die illa radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur; & erit sepulcrum ejus gloriósum. Et erit in die illa: Adjíciet Dóminus secundò manum suam ad possidendum resíduum pópuli sui, quod relinquétur ab Assyriis, & ab Ægypto, & à Phetros, & ab Æthiópia, & ab Elam, & à Sénnaar, & ab Æmath, & ab ínsulis maris. Et levábit signum in natiónes, & congregábit prófugos Israël, & dispersos Juda cólliget à quátuor plagis terræ. Hæc dicit.

℟. Quàm pulchri. 179.

Lectio iij. Cap. 14.

MIserébitur Dóminus Jacob, & éliget adhuc de Israël; & requiéscere eos fáciet super humum suam: adjungétur ádvena ad eos, & adhærébit dómui Jacob. Et tenébunt eos pópuli, & addúcent eos in locum suum: & possidébit eos domus Israël super terram Dómini in servos & ancillas; & erunt capientes eos, qui se céperant, & subjícient exactóres suos. Et erit in die illa: cùm réquiem déderit tibi Deus à labóre tuo, & à concussióne tua, &

à servitúte dura quâ antè servísti, sumes parábolam istam contrà regem Babylónis, & dices: Quómodò cessávit exactor, quiévit tribútum? Contrívit Dóminus báculum impiórum, virgam dominántium, cædentem pópulos in indignatióne, plagâ insanábili, subjicientem in furóre gentes, persequentem crudéliter. Conquiévit & síluit omnis terra, gavísa est & exultávit. Hæc dicit.

℟. Omnes sitientes. 179.

Ad Benedictus.

Ant. 4. A. Grátia vobis & pax à Deo, ut nihil vobis desit in ulla grátia expectántibus revelatiónem Dómini nostri Jesu Christi. 1. *Cor.* 1.

Ad Magníficat.

Ant. 5. F. Ecce vénio: beátus qui vígilat, & custódit vestimenta sua, ne nudus ámbulet. *Apoc.* 16.

FERIA SEXTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 16.

EMitte Agnum, Dómine, dominatórem terræ, de petra desérti ad montem fíliæ Sion. Et erit: Sicut avis fúgiens, & pulli de nido avolantes, sic erunt fíliæ Moab in transcensu Arnon. Ini consílium, coge concílium: pone quasi noctem umbram tuam in merídie. Abscónde fugientes, & vagos ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei Moab, esto latíbulum eórum à fácie vastatóris: finítus est enim pulvis, consummátus est miser, defécit qui conculcábat terram. Et præparábitur in misericórdia sólium, & sedébit super illud in veritáte in tabernáculo David; júdicans & quærens judícium, & velóciter reddens quod justum est. Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij. Cap. 17.

ET erit in die illa: Attenuábitur glória Jacob, & pinguédo carnis ejus marcéscet. Et erit sicut cóngregans in messe quod restíterit, & brachium ejus spicas leget: & erit sicut quærens spicas in valle Ráphaim. Et relinquétur in eo sicut racémus, & sicut excússio óleæ duárum vel trium olivárum in summitáte rami, sive quátuor aut quinque in cacumínibus ejus, fructus ejus, dicit Dóminus Deus Israël. In die illa inclinábitur homo ad factórem suum, & óculi ejus ad Sanctum Israël respícient; & non inclinábitur ad altária quæ fecérunt manus ejus; & quæ operáti sunt dígiti ejus, non respíciet, lucos & delúbra. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij. Cap. 19.

IN die illa erit altáre Dómini in médio terræ Ægypti; & títulus Dómini juxtà términum ejus erit in signum & in testimónium Dómino exercítuum in terra Ægypti. Clamábunt enim ad Dóminum à fácie tribulantis, & mittet eis salvatórem & propugnatórem, qui líberet eos. Et cognoscétur Dóminus ab Ægypto, & cognoscent Ægyptii Dóminum in die illa, & colent eum in hóstiis & in munéribus; & vota vovébunt Dómino, & solvent. Et percútiet Dóminus Ægyptum plagâ, & sanábit eam: & revertentur ad Dóminum; & placábitur eis, & sanábit eos. In die illa erit via de Ægypto in Assyrios, & intrábit Assyrius in Ægyptum, & Ægyptus in Assyrios, & sérvient Ægyptii Assur. In die illa erit Israël tértius Ægyptio & Assyrio: benedíctio in médio terræ, cui benedíxit Dóminus exercítuum, dicens: Benedíctus pópulus meus Ægypti, & opus mánuum meárum Assyrio: hæréditas autem mea Israël. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Integer spíritus vester, & ánima, & corpus sine queréla in adventu Dómini nostri Jesu Christi servétur. 1. *Thess.* 5.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Sicut fulgur coruscans de sub cœlo in ea quæ sub cœlo sunt, fulget; ita erit Fílius hóminis in die sua. *Luc.* 17.

SABBATO.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 28.

IN die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ, & sertum exultatiónis resíduo pópuli sui; & spíritus judícii sedenti super judícium, & fortitúdo reverténtibus de bello ad portam. Verùm hi quoque præ vino nesciérunt, & præ ebrietáte erravérunt: sacerdos & prophéta nesciérunt præ ebrietáte, absorpti sunt à vino, erravérunt in ebrietáte, nesciérunt videntem, ignoravérunt judícium. Omnes enim mensæ replétæ sunt vómitu, sordiumque, ita ut non esset ultrà locus. Quem docébit sciéntiam? & quem intellígere fáciet audítum? ablactátos à lacte, avulsos ab ubéribus. Hæc dicit.

℟. Ecce servus. 179.

Lectio ij.

PRopter hoc audíte verbum Dómini, viri illusóres, qui dominámini super pópulum meum qui est in Jerúsalem. Dixistis enim: Percússimus fœdus cum morte, & cum infer-

no fécimus pactum. Flagellum inundans cùm transíerit, non véniet super nos; quia posúimus mendácium spem nostram, & mendácio protecti sumus. Idcircò hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego mittam in fundamentis Sion lápidem, lápidem probátum, angulárem, pretiósum, in fundamento fundátum; qui credíderit, non festínet. Et ponam in póndere judícium, & justítiam in mensúra: & subvertet grando spem mendácii, & protectiónem aquæ inundábunt. Et delébitur fœdus vestrum, cum morte, & pactum vestrum cum inferno non stabit: flagellum inundans cùm transíerit, éritis ei in conculcatiónem. Hæc dicit.

℟. Quàm pulchri. 179.

Lectio iij. Cap. 29.

VÆ qui profundi estis corde, ut à Dómino abscondátis consílium; quorum sunt in ténebris ópera, & dicunt: Quis videt nos, & quis novit nos? Perversa est hæc vestra cogitátio: quasi si lutum contrà fígulum cógitet, & dicat opus factóri suo: Non fecisti me; & figmentum dicat fictóri suo: Non intélligis. Nonnè adhuc in módico & in brevi convertétur Líbanus in Charmel, & Charmel in saltum reputábitur? Et áudient in die illa surdi verba libri, & de ténebris & calígine óculi cæcórum vidébunt. Et addent mites in Dómino lætítiam, & páuperes hómines in Sancto Israël exultábunt; quóniam defécit qui prævalébat, consummátus est illúsor, & succísi sunt omnes qui vigilábant super iniquitátem. Hæc dicit.

℟. Omnes sitiéntes. 179.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Exaltábitur Dóminus exercítuum in judício, & Deus sanctus sanctificábitur in justítia. *Is.* 5.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio. Ant. Dómine exercítuum. *ut suprà in Sabbatis Adventûs.*

CAPITULUM. *Deut.* 18.

PRophétam de gente tua, & de frátribus tuis sicut me, suscitábit tibi Dóminus Deus tuus: ipsum áudies.

Hymnus, Creátor. 177.

℣. Accédite ad eum, & illuminámini; ℟. Et fácies vestræ non confundentur. *Ps.* 33.

Ad Magníficat.

Ant. 2. Míserans miserébitur tuî Dóminus, & non fáciet avoláre à te ultrà doctórem tuum; & erunt óculi tui videntes præceptórem tuum. *Is.* 30.

Oratio, *ut infrà ad Laudes.*

DOMINICA II. *ADVENTUS.*

AD OFFICIUM NOCT.

Omnia ut suprà in Dominicis Adventûs, additis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 32.

ECce in justítia regnábit rex; & príncipes in judício præerunt. Et erit vir sicut qui abscónditur à vento, & celat se à tempestáte, sicut rivi aquárum in siti, & umbra petræ prominentis in terra deserta. Non caligábunt óculi vidéntium, & aures audiéntium diligenter auscultábunt. Et cor stultórum intélliget sciéntiam, & lingua balbórum velóciter loquétur, & planè. Non vocábitur ultrà is qui insípiens est, princeps; neque fraudulentus appellábitur major. Hæc dicit.

℞. Audíte. 178.

Lectio ij. Cap. 33.

AUdíte, qui longè estis, quæ fécerim; & cognóscite, vicíni, fortitúdinem meam. Contérriti sunt in Sion peccatóres, possédit tremor hypócritas. Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? Quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis? Qui ámbulat in justítiis, & lóquitur veritátem: qui prójicit avarítiam ex calúmnia, & éxcutit manus suas ab omni múnere: qui obtúrat aures suas ne áudiat sánguinem, & claudit óculos suos ne videat malum; iste in excelsis habitábit, munimenta saxórum sublímitas ejus: panis ei datus est, aquæ ejus fidèles sunt. Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longè. Hæc dicit.

℞. Egrediétur. 178.

Lectio iij. Cap. 35.

LÆtábitur desérta & ínvia, & exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, & exultábit læta-bunda & láudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli & Saron. Ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, & génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, & nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, & salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, & aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus, claudus, & aperta erit lingua mutórum; quia scissæ sunt in desérto aquæ, & torrentes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum; & sítiens, in fon-

tes aquárum. Hæc dicit.
℟. Vox clamantis in deserto. 178.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ. *Serm. 11. de Jejunio decimi mensis, & Collectis, 1.*

Lectio iv.

SI fidéliter, dilectíssimi, atque sapienter creatiónis nostræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ideò ad imáginem Dei cónditum, ut imitátor sui esset auctóris: & hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis quasi in quodam spéculo divínæ benignitátis forma resplendeat. Ad quam quotídiè nos útique réparat grátia Salvatóris, dùm quod cécidit in Adam primo, erígitur in secundo. Causa autem reparatiónis nostræ non est nisi misericórdia Dei, quem non diligerémus, nisi nos prior ipse dilígeret, & ténebras ignorántiæ nostræ, suæ veritátis luce discúteret.

℟. Ecce servus. 179.

Lectio v.

QUod quómodò implétum sit, Joannes Apóstolus commémorat, dicens: Scimus quóniam Fílius Dei venit, & dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum, & simus in vero Fílio ejus. Et íterùm: Nos ergò diligámus Deum, quóniam ipse prior diléxit nos. Diligendo ítaque nos Deus, ad imáginem suam nos réparat; & ut in nobis formam suæ bonitátis invéniat, dat undè ipsi quoque, quod operátur, operémur: accendens scílicèt méntium nostrárum lucernas, & igne nos suæ caritátis inflammans; ut non solùm ipsum, sed étiam quidquid díligit, diligámus. Nam si inter hómines ea demùm firma amicítia est, quam morum similitúdo sociârit, cùm tamen parílitas voluntátum sæpè in réprobos tendat affectus; quantùm nobis optandum atque nitendum est, ut in nullo ab iis quæ Deo sunt plácita, discrepémus! De quo dicit Prophéta: Quóniam ira in indignatióne ejus, & vita in voluntáte ejus; quia non áliter in nobis erit dígnitas divínæ majestátis, nisi imitátio fúerit voluntátis.

℟. Quàm pulchri. 179.

Cap. 2. *Lectio vj.*

DIcente ítaque Dómino, Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota mente tua; &, Díliges próximum tuum sicùt teipsum: suscípiat fidélis ánima auctóris sui atque rectóris immarcescíbilem caritátem, totamque se étiam ejus subjíciat voluntáti, in cujus opéribus atque judí-

tûs nihil vacat à veritáte justítiæ, nihil à miseratióne cleméntiæ. Quóniam etsi magnis quis labóribus & multis fatigétur incómmodis, bona est illi causa tolerandi, qui se adversis vel córrigi intélligit, vel probári. Caritátis verò istíus pietas perfecta esse non póterit, nisi diligátur & próximus. Quo nómine non ii tantùm intelligendi sunt qui nobis amicítiâ aut propinquitáte junguntur, sed omnes prorsùs hómines, cum quibus nobis natúra commúnis est, sive illi hostes sint, sive sócii, sive líberi, sive servi. Unus enim nos Cónditor finxit, unus nos Creátor animávit. Dedit autem nobis majóres diligendi próximi causas christiánæ grátiæ latitúdo.

℟. Omnes sitientes. 179.

IN III. NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore; Joannes cùm audisset in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es qui ventúrus es, an álium expectámus? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

In Matth. Lib. 2. C. 11.

JOannes non quasi ignórans intérrogat; ipse enim céteris ignorántibus demonstráverat, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi; & Patris vocem audíerat intonantis: Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi complácui. Sed quómodò Salvátor intérrogat ubi sit pósitus Lázarus, ut qui locum sepulchri indicábant, saltèm sic pararentur ad fidem, & vidérent mórtuum resurgentem; sic & Joannes interficiendus ab Heróde, discípulos suos mittit ad Christum, ut per hanc occasiónem videntes signa atque virtútes, créderent in eum, & magistro interrogante sibi discerent.

℟. Deus ipse véniet, & salvábit vos: tunc aperientur óculi cæcórum, & aures surdórum patébunt: tunc * Sáliet sicut cervus, claudus; & aperta erit lingua mutórum. ℣. Cæci vident, claudi ámbulant, leprósi mundantur, surdi áudiunt. * Sáliet. *Is.* 35. *Matth.* 11.

Lectio viij.

JOannes interrogáverat per discípulos, Tu es qui ventúrus es, an álium expectámus? Christus signa demonstrat; non ad ea respondens quæ interrogátus fúerat, sed ad scándalum nuntiórum. Ite, inquit, & dícite Joanni signa quæ cérnitis; cæcos viden-

tes, & claudos ambulantes, & reliqua. Et quod his non minus est, Páuperes evangelizantur. Vel páuperes spíritu, vel certè ópibus páuperes; ut nulla inter nóbiles & ignóbiles, inter dívites & egénos, in prædicatióne distántia sit. Hæc magistri rigórem, hæc præceptóris cómprobant veritátem; quandò omnis apud eum qui salvári potest, æquális est. Quòd autem ait: Et beátus qui non fúerit scandalizátus in me; internúntios pércutit, sicut in consequéntibus demonstrábitur.

℟. Audient in die illa surdi verba libri, & * De ténebris & calígine óculi cæcórum vidébunt; & páuperes hómines in Sancto Israël exultábunt. ℣. Mórtui resurgunt, páuperes evangelizantur: * De ténebris. *Is.* 29. *Matth.* 11.

Lectio ix.

SI supérior senténtia contrà Joannem prolata fúerat in eo quod ait, Beátus est qui non fúerit scandalizátus in me, quómodò nunc Joannes tantis láudibus prædicátur? Sed quia turba circumstans interrogatiónis mystérium nesciebat, & putábat Joannem dubitáre de Christo, quem ipse monstráverat dígito; ut intellígerent Joannem non sibi interrogasse, sed discípulis suis: Quid, inquit, existis in desertum? Numquid ob hoc, ut hóminem viderétis cálamo símilem, qui omni vento circumfertur, & levitáte mentis de eo ambígeret, quem ánteà prædicárat? An fórsitan stímulis contrà me invídiæ cógitur, & prædicátio ejus vanam sectátur glóriam, ut ex ea quærat lucra? Cur divítias cúpiat? ut áffluat dápibus? Locustis véscitur, & melle sylvestri. An ut móllibus vestiátur? Pili camelórum tegmen ejus sunt. Istiúsmodi cibus & vestis cárceris hospítio recipiuntur; & prædicátio veritátis tale habet habitáculum. Qui autem adulatóres sunt, & sectantur lucra, & quærunt divítias, & delíciis áffluunt, & móllibus vestiuntur; isti in dómibus regum sunt. Ex quo osténditur rígidam vitam & austéram prædicatiónem vitáre debére aulas regum, & móllium hóminum palátia declináre. Sed quid existis vidére? prophétam? Etiam dico vobis, & plusquàm Prophétam. In eo Joannes Prophétis céteris major est, quòd quem illi prædicáverant esse ventúrum, hic venisse dígito demonstrávit.

* ℟. Beátus homo qui audit me: qui me invénerit, invéniet vitam, &

hauriet salútem à Dómino; * Qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. ℣. Beátus qui non fúerit scandalizátus in me. * Qui autem. Glória. *Repet.* ℟. Beátus homo, *usque ad* ℣. *Prov.* 8. *Matth.* 11.

℣. *Sacerd.* Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; ℟. Quia in te sperávi. *Ps.* 142.

AD LAUDES.

Ant. 1. DOminus formans me ex útero servum sibi, ut redúcam Jacob ad eum, dixit: Ecce dedi te in lucem géntium. *Is.* 49.

Ant. 8. c. Evangelizáre paupéribus misit me, prædicáre captívis remissiónem, & cæcis visum. *Luc.* 4.

Ant. 3. g. Misit me ut prædicárem annum placábilem Dómino, ut consolárer omnes lugentes. *Is.* 61.

Ant. 4. *D.* Ducam cæcos in viam quam nésciunt; & in sémitis quas ignoravérunt, ambuláre eos fáciam. *Is.* 42.

Ant. 5. a. Ponam ténebras coram eis in lucem, & prava in recta. *Is.* 42.

CAPITULUM. *Isaïæ* 50.

QUis ex vobis timens Dóminum, áudiens vocem servi sui? Qui ambulávit in ténebris, & non est lumen ei, speret in nómine Dómini, & innitátur super Deum suum.

Hymn. Jordánis *suprà*, 180.

℣. Emitte lucem tuam, Deus, ℟. Et veritátem tuam. *Ps.* 42.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Multos curávit Jesus à languóribus, & plagis, & spíritibus malis, & cæcis multis donávit visum, & dixit: Euntes renuntiáte Joanni quæ audistis & vidistis, allelúia. *Luc.* 7.

Oratiò.

EXcita, Dómine, corda nostra ad præparandas Unigéniti tui vias, ut per ejus adventum, purificátis tibi méntibus servíre mereámur; Qui tecum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Dóminus.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es * in mundum. *Joan.* 6.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Evangelizáre.

CAPITULUM. *Is.* 48.

HÆc dicit Dóminus redemptor tuus Sanctus Israël: Ego Dóminus Deus tuus docens te utília, gubernans te in via quâ ámbulas.

℟. *br.* Audiam quid loquátur in me * Dóminus Deus. Audiam. ℣. Quóniam loquétur pacem * in plebem suam * Dóminus Deus. Glória. Audiam. *Ps.* 84.

℣. Díriget mansuétos in judício; ℟. Docébit mites vias suas. *Ps.* 24.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Misit me.

CAPITULUM. *Isaïæ* 54.

PONam universos filios tuos doctos à Dómino, & multitúdinem pacis fíliis tuis, & in justítia fundáberis.

℟. *br.* Benedictus es, Dómine, * Doce me justificatiónes tuas. Benedictus es. ℣. In via testimoniórum tuórum * delectátus sum. * Doce me. Glória. Benedictus es.

℣. Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra: ℟. Justificatiónes tuas doce me. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Ponam.

CAPITULUM. *Isaïæ* 60.

ERit tibi Dóminus in lucem sempitérnam, & complebúntur dies luctûs tui. Pópulus autem tuus omnes justi: in perpétuum hæreditábunt terram, germen plantatiónis meæ, opus manûs meæ ad glorificandum.

℟. *br.* Qui sperant in te, Dómine, * In ætérnum exultábunt. Qui. ℣. Et habitábis * in eis. * In. Glória. Qui. *Ps.* 5.

℣. In lúmine vultûs tui ambulábunt, ℟. Et in nómine tuo exultábunt totâ die. *Ps.* 88.

AD VESPERAS.

Ant. 1. f. ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam: & statim véniet Dominátor, allelúia. *Malach.* 3.

Ant. 5. C. Ecce super montes pedes evangelizantis & annuntiantis pacem: célebra, Juda, festivitátes tuas, & redde vota tua: allelúia. *Nahum* 1.

Ant. 2. Præparábitur in misericórdia sólium, & sedébit super illud in veritáte in tabernáculo David, júdicans & velóciter reddens quod justum est, allelúia. *Is.* 16.

Ant. 4. E. Dóminus dilexit eum, fáciet voluntátem suam. Ego, ego adduxi eum, & dirécta est via ejus, allelúia. *Is.* 48.

Ant. 7. a. Veníte in conspectu ejus: commoveátur à fácie ejus omnis terra; quia venit, allelúia. 1. *Paral.* 16.

CAPITULUM. *Isaïæ* 40.

SUper montem excelsum ascende tu, qui evangelízas Sion: exalta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúsalem: exalta, noli timére. Dic civitátibus Juda: Ecce Deus vester.

Hymnus, Statúta. 180.

℣. Justítia & judícium præparátio sedis tuæ, Dómine: ℟. Misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam. *Ps.* 88.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Dixit Jesus ad turbas de Joanne Hic

est de quo scriptum est, ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te, allel. *Matth.* 11.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 41.

TAceant ad me ínsulæ, & gentes mutent fortitúdinem: accédant, & tunc loquantur, simul ad judícium propinquémus. Quis suscitávit ab oriente justum, vocávit eum ut sequerétur se? Dabit in conspectu ejus gentes, & reges obtinébit; dabit quasi púlverem gládio ejus, sicut stípulam vento raptam árcui ejus. Persequétur eos, transíbit in pace, sémita in pédibus ejus non apparébit. Quis hæc operátus est & fecit, vocans generatiónes ab exórdio? Ego Dóminus, primus & novíssimus ego sum. Hæc dicit.

℞. Audíte. 178.

Lectio ij.

ET tu, Israël, serve meus, Jacob quem elégi, semen Abraham amíci mei, in quo apprehendi te ab extrémis terræ, & à longinquis ejus vocávi te, & dixi tibi: Servus meus es tu, elégi te, & non abjéci te. Ne tímeas, quia ego tecum sum: ne declínes, quia ego Deus tuus: confortávi te, & auxiliátus sum tibi, & suscépit te déxtera Justi mei. Ecce confundentur & erubescent omnes qui pugnant adversùm te: erunt quasi non sint, & períbunt viri qui contradícunt tibi. Quæres eos, & non invénies, viros rebelles tuos; erunt quasi non sint; & véluti consúmptio, hómines bellantes adversùm te. Hæc dicit.

℞. Egrediétur. 178.

Lectio iij.

EGo Dóminus Deus tuus, apprehendens manum tuam, dicensque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te. Noli timére, vermis Jacob, qui mórtui estis ex Israël: ego auxiliátus sum tibi, dicit Dóminus, & redemptor tuus, Sanctus Israël. Ego pósui te quasi plaustrum tritúrans novum, habens rostra ferrántia: triturábis montes, & comminúes; & colles quasi púlverem pones. Ventilábis eos, & ventus tollet, & turbo disperget eos; & tu exultábis in Dómino, in Sancto Israël lætáberis. Hæc dicit.

℞. Vox clamantis. 178.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. In die salútis auxiliátus sum tuî; & dedi te in fœdus pópuli, ut díceres his qui in ténebris: Revelámini. *Is.* 49.

Ad Magníficat.

Ant. 5. a. Dedi te in lu-

cem gentium, ut edúceres de domo cárceris sedentes in ténebris. *Is.* 42.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 42.

Ecce servus meus, suscípiam eum: electus meus, complácuit sibi in illo ánima mea: dedi Spíritum meum super eum; judícium géntibus próferet. Non clamábit, neque accípiet persónam, nec audiétur vox ejus foris. Cálamum quassátum non cónteret, & linum fúmigans non extinguet: in veritáte edúcet judícium. Non erit tristis, neque turbulentus, donec ponat in terra judícium; & legem ejus ínsulæ expectábunt. Hæc dicit Dóminus Deus, creans cœlos, & extendens eos: firmans terram, & quæ gérminant ex ea: dans flatum pópulo qui est super eam, & spíritum calcántibus eam. Hæc dicit.

℞. Ecce servus meus. 179.

Lectio ij.

Ego Dóminus vocávi te in justítia, & apprehendi manum tuam, & servávi te. Et dedi te in fœdus pópuli, in lucem géntium; ut aperíres óculos cæcórum, & edúceres de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedentes in ténebris. Ego Dóminus, hoc est nomen meum: glóriam meam álteri non dabo, & laudem meam sculptílibus. Quæ prima fuérunt, ecce venérunt: nova quoque ego annúntio: ántequàm oriantur, audíta vobis fáciam. Cantáte Dómino cánticum novum, laus ejus ab extrémis terræ: qui descénditis in mare, & plenitúdo ejus; ínsulæ, & habitatóres eárum. Hæc dicit.

℞. Quàm pulchri. 179.

Lectio iij.

Et ducam cæcos in viam quam nésciunt; & in sémitis quas ignoravérunt, ambuláre eos fáciam, ponam ténebras coram eis in lucem, & prava in recta: hæc verba feci eis, & non derelíqui eos. Conversi sunt retrorsùm: confundantur confusióne qui confídunt in sculptili, qui dicunt conflátili: Vos dii nostri. Surdi, audíte; & cæci, intuémini ad videndum. Quis cæcus, nisi servus meus? & surdus, nisi ad quem núntios meos misi? Quis cæcus, nisi qui venúmdatus est? & quis cæcus, nisi servus Dómini? Hæc dicit.

℞. Omnes sitientes. 179.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Congregábo eos ab extrémis terræ, inter quos erunt cæcus &

claudus; quia factus sum Israëli pater. *Jerem.* 31.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Salvábo claudicantem, & dabo vos in laudem, cùm convértero captivitátem vestram, dicit Dóminus. *Sophon.* 3.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 43.

ET nunc hæc dicit Dóminus creans te, Jacob, & formans te Israël: Noli timére, quia redémi te, & vocávi te nómine tuo; meus es tu. Cùm transíeris per aquas, tecum ero, & flúmina non opérient te: cùm ambuláveris in igne, non comburéris, & flamma non ardébit in te. Quia ego Dóminus Deus tuus Sanctus Israël, Salvátor tuus, dedi propitiatiónem tuam Ægyptum, Æthiópiam, & Saba pro te. Ex quo honorábilis factus es in óculis meis, & gloriósus, ego diléxi te; & dabo hómines pro te, & pópulos pro ánima tua. Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij.

NOli timére, quia ego tecum sum: ab oriente addúcam semen tuum, & ab occidente congregábo te. Dicam aquilóni: Da; & austro: Noli prohibére; affer fílios meos de longinquo, & fílias meas ab extrémis terræ. Et omnem qui ínvocat nomen meum, in glóriam meam creávi eum, formávi eum, & feci eum. Educ forás pópulum cæcum, & óculos habentem; surdum, & aures ei sunt. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij.

EGo sum, ego sum Dóminus; & non est absque me salvátor. Ego annuntiávi & salvávi: audítum feci, & non fuit in vobis aliénus. Vos testes mei, dicit Dóminus, & ego Deus. Et ab inítio ego ipse, & non est qui de manu mea éruat: operábor, & quis avertet illud? Hæc dicit Dóminus redemptor vester, Sanctus Israël: Propter vos misi in Babylónem, & detráxi vectes universos, & Chaldæos in návibus suis gloriantes. Ego Dóminus, Sanctus vester; creans Israël, Rex vester. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

Ad Benedictus.

Ant. 8. c. Derelinquam in médio tuî pópulum páuperem & egénum; & sperábunt in nómine Dómini. *Sophon.* 3.

Ad Magníficat.

Ant. 4. A. Ego Dóminus exáudiam páuperes: Deus Israël, non derelinquam eos. *Is.* 41.

FERIA QUINTA.
De Isaia Prophéta.
Lectio j. Cap. 44.

ET nunc audi, Jacob serve meus, & Israël quem elégi. Hæc dicit Dóminus fáciens & formans te, ab útero auxiliátor tuus: Noli timére, serve meus Jacob, & rectíssime quem elégi. Effundam enim aquas super sitientem, & fluenta super áridam: effundam Spíritum meum super semen tuum, & benedictiónem meam super stirpem tuam. Et germinábunt inter herbas quasi sálices juxtà præterfluéntes aquas. Iste dicet: Dómini ego sum: & ille vocábit in nómine Jacob; & hic scribet manu suâ: Dómino; & in nómine Israël assimilábitur. Hæc dicit.

℟. Ecce servus meus. 179.

Lectio ij.

HÆc dicit Dóminus redemptor tuus, & formátor tuus ex útero: Ego sum Dóminus, fáciens ómnia, extendens cœlos solus, stabíliens terram, & nullus mecum; írrita fáciens signa divinórum, & aríolos in furórem vertens; convertens sapientes retrorsùm, & sciéntiam eórum stultam fáciens; súscitans verbum servi sui, & consílium nuntiórum suórum complens; qui dico Jerúsalem: Habitáberis; & civitátibus Juda: Ædificabímini, & deserta ejus suscitábo; qui dico profundo: Desoláre, & flúmina tua arefáciam; qui dico Cyro: Pastor meus es, & omnem voluntátem meam complébis; qui dico Jerúsalem: Ædificáberis; & templo: Fundáberis. Hæc dicit.

℟. Quàm pulchri. 179.

Lectio iij. Cap. 45.

EGo suscitávi eum ad justítiam, & omnes vias ejus dírigam: ipse ædificábit civitátem meam, & captivitátem meam dimittet, non in prétio neque in munéribus, dicit Dóminus Deus exercítuum. Hæc dicit Dóminus: Labor Ægypti, & negotiátio Æthiópiæ & Sabaïm, viri sublímes ad te transíbunt, & tui erunt: post te ambulábunt, vincti mánicis pergent; & te adorábunt, teque deprecabuntur. Tantùm in te est Deus, & non est absque te Deus. Verè tu es Deus abscónditus, Deus Israël Salvátor. Confúsi sunt, & erubuérunt omnes: simul abiérunt in confusiónem fabricatóres errórum. Israël salvátus est in Dómino salúte æternâ: non confundémini, & non erubescétis usque in séculum séculi. Hæc dicit.

℟. Omnes sitientes. 179.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Domus Jacob, veníte, & ambulémus in lúmine Dómini. *Is.* 2.

Ad Magníficat.

Ant. 7. ç. De Sion egrediétur lex, & verbum Dómini de Jerúsalem. *Mich.* 4.

FERIA SEXTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 46.

Confractus est Bel, contrítus est Nabo: facta sunt simulácra eórum béstiis & jumentis, ónera vestra gravi póndere usque ad lassitúdinem. Contabuérunt, & contríta sunt simul: non potuérunt salváre portantem, & ánima eórum in captivitátem ibit. Audíte me domus Jacob, & omne resíduum domûs Israël, qui portámini à meo útero, qui gestámini à mea vulva. Usque ad senectam ego ipse, & usque ad canos ego portábo: ego feci, & ego feram: ego portábo, & salvábo. Cui assimilastis me, & adæquastis, & comparastis me, & fecistis símilem? Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij.

Redíte prævaricatóres ad cor. Recordámini prióris sǽculi, quóniam ego sum Deus, & non est ultrà Deus, nec est símilis meî: annúntians ab exórdio novíssimum, & ab inítio quæ necdùm facta sunt, dicens: Consílium meum stabit, & omnis volúntas mea fiet: vocans ab Oriente avem, & de terra longínqua virum voluntátis meæ, & locútus sum, & addúcam illud: creávi, & fáciam illud. Audíte me duro corde, qui longè estis à justítia. Propè feci justítiam meam, non elongábitur, & salus mea non morábitur. Dabo in Sion salútem, & in Israël glóriam meam. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij. Cap. 47.

Redemptor noster, Dóminus exercítuum nomen illíus, sanctus Israël. Sede tacens, & intra in ténebras fília Chaldæórum: quia non vocáberis ultrà dómina regnórum. Irátus sum super pópulum meum, contaminávi hæreditátem meam, & dedi eos in manu tua: non posuisti eis misericórdias: super senem aggravasti jugum tuum valdè. Et dixisti: In sempiternum ero dómina: non posuisti hæc super cor tuum, neque recordáta es novíssimi tui. Et nunc audi hæc delicáta, & hábitans confidenter, quæ dicis in corde tuo: Ego sum, & non est præter me ámpliùs: non sedébo vídua, & ignorábo sterilitátem. Vénient tibi duo hæc súbitò in die una, sterílitas & vidúitas. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Fílii Sion, exultáte & lætámini in Dómino Deo vestro; quia dedit vobis doctórem justítiæ. *Joel.* 2.

Ad Magníficat.

Ant. 1. a. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. *Is.* 55. [*Nisi dicenda sit Antiph.* O Sapiéntia.]

SABBATO.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 48.

AUdíte hæc domus Jacob, qui vocámini nómine Israël, & de aquis Juda existis, qui jurátis in nómine Dómini, & Dei Israël recordámini non in veritáte, neque in justítia. De civitáte enim sancta vocáti sunt, & super Deum Israël constabilíti sunt: Dóminus exercítuum nomen ejus. Prióra ex tunc annuntiávi, & ex ore meo exiérunt, & audíta feci ea: repentè operátus sum, & venérunt. Scivi enim quia durus es tu, & nervus férreus cervix tua, & frons tua ærea. Prædíxi tibi ex tunc: ántequàm venírent indicávi tibi, ne fortè díceres: Idóla mea fecérunt hæc, & sculptília mea, & conflatília mandavérunt ista. Hæc dicit.

℟. Ecce servus. 179.

Lectio ij.

AUdi me Jacob, & raël quem ego voc ego ipse, ego primus, ego novíssimus. Manus que mea fundávit terr & déxtera mea mens cœlos: ego vocábo e & stabunt simul. Con gámini omnes vos, & díte: quis de eis annu vit hæc? Dóminus d eum, fáciet volunt suam in Babylóne, & b chium suum in Chald Ego, ego locútus sum vocávi eum: addúxi e & directa est via ejus. dicit.

℟. Quàm pulchri. 1

Lectio iij.

HÆc dicit Dómin demptor tuus san Israël: Ego Dóminus tuus docens te utília, bernans te in via, quá bulas. Utinàm attend mandáta mea: facta fui sicut flumen pax tua, justítia tua sicut gurg maris, & fuisset quasi ar semen tuum, & stirps ut tui ut lapilli ejus: non terisset, & non fuisset at tum nomen ejus à fá mea. Egredímini de Bab lóne, fúgite à Chaldæi in voce exultatiónis annu tiáte: audítum fácite ho & efferte illud usque extréma terræ. Dícite: R démit Dóminus servu suum Jacob. Hæc dicit.

℟. Omnes sitientes. 17

Si incœptæ fuerint Ant. majores O. tunc ad Laudes & per Horas dicuntur Antiphonæ propriæ, ut ordinantur infrà, ante Officium Vigiliæ Natalis Domini.

Ad Benedictus.

Ant. 7. c. Ponam verba mea in ore ejus; loqueturque ad eos ómnia quæ præcépero illi. *Deuteron.* 18.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio.

Ant. Dómine exercítuum. *ut suprà in Sabbatis Adventûs.*

CAPITULUM. *Isaïæ* 59.

Timébunt qui ab occidente, nomen Dómini; & qui ab ortu solis, glóriam ejus; cùm vénerit quasi flúvius violentus quem Spíritus Dómini cogit, & vénerit Sion Redemptor.

Hymnus, Creâtor. 177.

℣. Visitasti terram, Dómine, ℟. Et inebriasti eam. *Ps.* 64.

Ad Magníficat.

Ant. 1. a. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris, & dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus. *Is.* 12. [*Nisi dicenda sit Ant.* O.]

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA III.

ADVENTUS.

AD OFFICIUM NOCT.

Omnia ut suprà in Dominicis Adventûs, additis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 49.

Audíte, ínsulæ, & atténdite, pópuli de longè: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei. Et pósuit os meum quasi gládium acútum: in umbra manûs suæ protéxit me, & pósuit me sicut sagittam electam, in pháretra sua abscondit me. Et dixit mihi: Servus meus es tu, Israël, quia in te gloriábor. Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij.

Et nunc dicit Dóminus, formans me ex útero servum sibi, ut redúcam Jacob ad eum, & Israël non congregábitur: & glorificátus sum in óculis Dómini, & Deus meus factus est fortitúdo mea. Et dixit: Parùm est ut sis mihi servus ad suscitandas tribus Jacob, & fæces Israël convertendas. Ecce dedi te in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ. Hæc dicit Dóminus redemptor Israël, Sanctus ejus, ad contemptíbilem ánimam,

ad abominátam gentem, ad servum dominórum: Reges vidébunt, & consurgent príncipes, & adorábunt propter Dóminum, quia fidélis est, & Sanctum Israël qui elégit te. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij.

HÆc dicit Dóminus: In témpore plácito exaudívi te, & in die salútis auxiliátus sum tuî: & servávi te, & dedi te in fœdus pópuli, ut suscitáres terram; & possidéres hæreditátes dissipátas: ut díceres his qui vincti sunt: Exíte; & his qui in ténebris: Revelámini. Super vias pascentur, & in ómnibus planis páscua eórum. Non esúrient, neque sítient, & non percútiet eos æstus & sol; quia miserátor eórum reget eos, & ad fontes aquárum potábit eos. Et ponam omnes montes meos in viam, & sémitæ meæ exaltabuntur. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 16. de Jejunio decimi mensis, & de Eleemosynis, 6.

Lectio iv.

EVangélicis sanctiónibus, dilectíssimi, multùm auctoritátis præbet doctrína legális; cùm quædam de mandáto véteri ad novam observántiam transferuntur; & ex ipsa ecclesiástica devotióne demonstrátur, quòd Dóminus Jesus Christus non venit legem sólvere, sed adimplére. Cessántibus enim significatiónibus quibus Salvatóris nostri nuntiabátur adventus, & peractis figúris quas ábstulit ipsa præséntia veritátis; ea quæ vel ad régulas morum, vel ad símplicem Dei cultum rátio pietátis instítuit, in eádem apud nos forma in qua sunt cóndita, persevérant: & quæ utríque testamento erant cóngrua, nullâ sunt commutatióne variáta. Ex iis autem est étiam décimi mensis solemne jejúnium, quod à nobis nunc ánnuâ est consuetúdine celebrandum; quia plenum justítiæ atque pietátis, grátias divínæ ágere largitáti, pro frúctibus quos in usus hóminum secundùm summæ providéntiæ temperamentum terra prodúxit. Quod ut prompto ánimo nos fácere monstrémus, non solùm continéntiam jejúnii, sed étiam eleemosynárum curâ oportet assúmi; ut de terra quoque cordis nostri germen justítiæ, & fructus caritátis oriátur, & misericórdiam Dei, páuperum ipsíus miserendo, mereámur.

℟. Ecce servus meus.
℣.

Lectio v.

Efficacíssima enim est ad exorandum Deum rátio, cui pietátis suffragantur; quó-qui suum ab ínope avertit ánimum, citò se Dómini convertit tum, dicente Dómi-Estóte misericordes, & Pater vester misé-rs est: Dimíttite, & ittétur vobis. Quid hâc tiâ benígnius? Quid retributióne clemén-, ubi senténtia judi-in potestáte pónitur di? Date, inquit, bitur vobis. Quàm fidéntiæ sollicitúdo, varítiæ est amputáta tio; ut quod reddi-se promittit véritas, expendat humáni-! Constans esto, chris-ne largítor: da quod pias, sere quod me-, sparge quod cólligas. li metúere dispéndium, de dúbio suspiráre pro-tu. Substántia tua, benè erogátur, augé-; & concupíscere jus-misericórdiæ lucrum, terni quæstûs est sectári commércium.

℟. Quàm pulchri. 179.

Lectio vj.

Qui ergò pecúnias amat, & multiplicáre opes suas immódicis optat augmentis; hoc pótiùs sanctum fenus exérceat, & hâc usurárum arte ditéscat, ut non hóminum laborántium captet necessitátes. Sacratíssimus prophéta David cùm díceret: Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo, aut quis requiéscet in monte sancto tuo? responso divínæ vocis instrúitur, & eum ad ætérnam réquiem pertinére cognoscit, qui inter álias piæ conversatiónis régulas pecúniam suam non dedit ad usúram: & à tabernáculo Dei osténditur aliénus, & à sancto monte ejus extráneus, qui dolósum quæstum de pecúniæ suæ captat usúris; & dùm per aliéna cupit damna ditári, æternâ dignus est egestáte puníri. Vos ítaque, dilectíssimi, qui ex toto corde promissiónibus Dómini credidístis, fugientes avarítiæ lepram immundíssimam, donis Dei piè & sapienter utímini. Et quóniam de ipsíus largitáte gaudétis, date óperam ut possítis gaudiórum vestrórũ habére consórtes. Multis enim, quæ vobis suppetunt, desunt; & in quorumdam indigéntia, matéria vobis data est divínæ bonitátis imitandæ; ut per vos étiam in álios benefícia divína transíreant, & benè dispensántes temporália, acquireretis ætérna.

℟. Omnes ſitientes. 179.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore; Miſérunt Judæi ab Jeroſólymis Sacerdótes & Levítas ad Joannem, ut interrogárent eum: Tu quis es? Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 7. in Evang.

EX hujus nobis lectiónis verbis, fratres caríſſimi, Joannis humílitas commendátur: qui cùm tantæ virtútis eſſet, ut Chriſtus credi potuiſſet, elégit ſólidè ſubſíſtere in ſe, ne humánâ opinióne raperétur inániter ſuper ſe. Nam confeſſus eſt, & non negávit; & confeſſus eſt: Quia non ſum ego Chriſtus. Sed quia dixit, Non ſum; negávit planè quod non erat; ſed non negávit quod erat; ut veritátem loquens, ejus membrum fíeret, cujus ſibi nomen falláciter non uſurpáret. Cùm ergò non vult appétere nomen Chriſti, factus eſt membrum Chriſti; quia, dùm infirmitátem ſuam ſtúduit humíliter agnóſcere, illíus celſitúdinem méruit verácitur obtinére.

℟. Hoc eſt teſtimónium Joannis, quandò miſérunt Judæi ad eum: * Non ſum ego Chriſtus, non Elías, non ſum Proph

℣. Dómine, non eſt tátum cor meum, eláti ſunt óculi mei Non ſum. *Joan.* 1. *Pſ.*

Lectio viij.

INquisítus à diſc Dóminus de Elí ventu, reſpondit: jam venit, & non co vérunt eum, ſed fec in eum quæcumque runt. Et, ſi vultis Joannes ipſe eſt Elía quisítus autem Joann cit: Non ſum Elías. eſt hoc, fratres carí quia quod Véritas affi hoc Prophéta Veritát gat? Sed ſi ſubtílit ritas ipſa requirátur quod inter ſe contr ſónuit, quómodò co rium non ſit, inve Ad Zacharíam namq Joanne Angelus dicit præcédet ante illum i ritu & virtúte Elíæ idcircò ventúrus in ſ & virtúte Elíæ dícit quia ſicut Elías ſecun Dómini adventum pr niet, ita Joannes pr nit primum. Sicut præcurſor ventúrus eſt dicis, ita iſte præcurſor factus Redemptóris. Joannes ígitur in ſpíritu Elí erat, in perſóna Elías n erat. Quod ergò Dómin fatétur de ſpíritu, hoc Joannes dénegat de perſóna

℟. Confeſſus eſt Joa

...us, & non negávit; & confessus est: Quia non sum ego Christus. * Ipse est qui post me ventúrus est, qui ante me factus est. ℣. Ante Dóminum qui elégit me, vílior fiam plusquam factus sum: * Ipse. *Joan.* 1. 2. *Reg.* 6.

Lectio ix.

JOannes vocem se esse ásserit, quia Verbum præcédit. Adventum ítaque Domínicum præcurrens, Vox dícitur; quia ... ejus ministérium Patris Verbum ab homínibus ...ditur. Qui étiam in de... clamat; quia dere... destitutæque Judææ ...ium Redemptóris an... ...iat. Quid autem cla... insínuat, cùm sub... ...git: Dirígite viam Dómini, sicut dixit Isaías Prophéta. Via Dómini ad cor dirígitur, cùm veritá... sermo humíliter audí... Via Dómini ad cor ...gitur, cùm ad præcep... illíus vita præpará... Undè scriptum est: Si ... díligit me, sermónem ... servábit, & Pater ... díliget eum; & ad ... veniémus, & mansió... apud eum faciémus.

℟. Vos mihi testimónium perhibétis quòd díxerim: Non sum ego Christus; sed quia * Missus sum ante illum. Qui accépit ejus testimónium, signávit quia Deus verax est. ℣. Præparáte viam, planum fácite iter: ecce Salvátor venit; * Missus sum. Glória. *Repet.* ℟. Vos. *usque ad* ℣. *Joan.* 3. *Is.* 62.

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meum in salutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Ps.* 12.

AD LAUDES.

Ant. 1. *D.* VEniet ex Sion qui erípiat, & avertat impietátem à Jacob: & hoc illis à me testamentum, cùm abstúlero peccáta eórum. *Rom.* 11.

Ant. 2. Dabo eis cor unum & viam unam, ut tímeant me univérsis diébus, & benè sit eis. *Jerem.* 32.

Ant. 3. *a.* Fériam eis pactum sempitérnum, & non désinam eis benefácere: & timórem meum dabo in corde eórum, ut non recédant à me. *Jerem.* 32.

Ant. 4. *D.* Salvos eos fáciam, & emundábo eos; & erunt mihi pópulus, & ego ero eis Deus. *Ezech.* 37.

Ant. 5. a. Pastor unus erit ómnium eórum: in judíciis meis ambulábunt, & mandáta mea custódient, & fácient ea. *Ezech.* 37.

CAPITULUM. *Jerem.* 30.

REvertétur Jacob, & quiéscet, & cunctis áffluet bonis, & non erit quem formídet; quóniam

tecum ego ſum, ait Dóminus, ut ſalvem te.

Hymnus, Jordánis. 180.

℣. Deus in dómibus Sion cognoſcétur, ℟. Cùm ſuſcípiet eam. *Pſ.* 47.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Ego baptízo in aqua; médius autem veſtrûm ſtetit, quem vos neſcítis: ipſe eſt qui poſt me ventúrus eſt. *Joan.* 1.

Oratio.

EXcita, Dŏmine, quæſumus, poténtiam tuam, & veni; ut hi qui in tua pietáte confídunt, ab omni cítiùs adverſitáte liberentur; Qui vivis.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Véniet ex Sion.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es * in mundum. *Joan.* 6.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Dabo eis.

CAPITULUM. *Jerem.* 33.

ERit mihi in nomen, & in gáudium, & in laudem, & in exultatiónem cunctis géntibus terræ, quæ audíerint ómnia bona quæ ego factúrus ſum eis: & pavébunt, & turbabuntur in univerſis bonis, & in omni pace quam ego fáciam eis.

℟. *br.* Emittes ſpíritum tuum, Dómine, * & creabuntur. Emittes. ℣. Et renovábis * fáciem terræ. * Et creabuntur. Glória. Emittes. *Pſ.* 103.

℣. Pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum, ℟. Quia proſpéxit de excelſo ſancto ſuo. *Pſ.* 101.

AD SEXTAM.

Ant. 3. *a.* Feriam eis.

CAPITULUM. *Hebr.* 8.

HOc eſt teſtamentum quod diſpónam dómui Iſraël poſt dies illos, dicit Dóminus: Dando leges meas in mentem eórum, & in corde eórum ſuperſcríbam eas; & ero eis in Deum, & ipſi erunt mihi in pópulum.

℟. *br.* Cùm convérterit Deus captivitátem plebis ſuæ, * Exultábit Jacob. Cùm. ℣. Et lætábitur * Iſraël. * Exultabit. Glória. Cùm. *Pſ.* 52.

℣. Converte, Dómine, captivitátem noſtram, ℟. Sicut torrens in auſtro. *Pſ.* 125.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Paſtor unus.

CAPITULUM. *Mich.* 2.

COngregatióne congregábo, Jacob, totum te: in unum condúcam relíquias Iſraël; páriter ponam illum quaſi gregem in ovíli, quaſi pecus in médio caulárum: tumultuabuntur à multitúdine hóminum.

℟. *br.* Qui regis Iſraël, intende: * Qui dedúcis velut ovem Joſeph. Qui regis. ℣. Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre;

* Qui

* Qui dedúcis. Glória. Qui. *Pf.* 79.
℣. Nos pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in ſǽculum. *Pf.* 78.

AD VESPERAS.

Ant. 1. a. DIcit Dóminus redemptor tuus, Iſraël: Ego ſum Dóminus, ſúſcitans verbum ſervi ſui, & consílium nuntiórum ſuórum complens, allelúia. *Iſ.* 44.

Ant. 1. D. Locútus ſum ſuper Prophétas, & ego viſiónem multiplicávi, & in manu Prophetárum aſſimilátus ſum, allelúia. *Oſ.* 12.

Ant. 5. C. Propter hoc ſciet pópulus meus nomen meum in die illa; quia ego ipſe qui loquébar, ecce adſum, allel. *Iſ.* 52.

Ant. 4. A. Bonas fácite vias veſtras, & ſtúdia veſtra; & habitábo vobiſcum, allelúia. *Jerem.* 7.

Ant. 6. Scient omnes gentes quia eſt qui rédimat, & líberet Iſraël, allel. 1. *Mach.* 4.

CAPITULUM. 1. *Mach.* 4.

NUnc clamémus in cœlum; & miserébitur noſtrî Dóminus, & memor erit teſtamenti patrum noſtrórum.

Hymnus, Statúta. 180.
℣. Miſericórdia Dómini ab æterno & uſque in æternum, ℟. His qui ſervant teſtamentum ejus. *Pf.* 102.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Qui poſt me ventúrus eſt, ante me factus eſt; cujus ego non ſum dignus ut ſolvam ejus corrígiam calceamenti. *Joan.* 1. [*Niſi dicatur Ant.* O.]

FERIA SECUNDA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 49.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ecce levábo ad gentes manum meam, & ad pópulos exaltábo ſignum meum. Et áfferent fílios tuos in ulnis, & fílias tuas ſuper húmeros portábunt. Et erunt reges nutrítii tui, & regínæ nutríces tuæ: vultu in terram demiſſo, adorábunt te, & púlverem pedum tuórum lingent. Et ſcies quia ego Dóminus, ſuper quo non confundentur qui expectant eum. Numquid tollétur à forti præda? aut quod captum fúerit à robuſto, ſalvum eſſe póterit? Quia hæc dicit Dóminus: Equidèm, & captívitas à forti tollétur; & quod ablátum fúerit à robuſto, ſalvábitur. Eos verò qui judicavérunt te, ego judicábo; & fílios tuos ego ſalvábo. Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij. Cap. 50.

HÆc dicit Dóminus: Quis eſt hic liber repúdii matris veſtræ, quo dimíſi eam? aut quis eſt

créditor meus, cui véndidi vos? Ecce in iniquitátibus vestris vénditi estis, & in sceléribus vestris dimísi matrem vestram. Quia veni, & non erat vir: vocávi, & non erat qui audíret. Numquid abbreviáta & párvula facta est manus mea, ut non possim redímere? aut non est in me virtus ad liberandum? Ecce in increpatióne mea desertum fáciam mare, ponam flúmina in siccum: computrescent pisces sine aqua, & morientur in siti. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij.

JUxtà est qui justíficat me, quis contradícet mihi? Stemus simul, quis est adversárius meus? Accédat ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus, quis est qui condemnet me? Ecce omnes quasi vestimentum conterentur, tínea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, áudiens vocem servi sui? Qui ambulávit in ténebris, & non est lumen ei, speret in nómine Dómini, & innitátur super Deum suum. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

Ad Benedictus.

Ant. 4. A. Revérsus sum ad Sion, & habitábo in médio Jerúsalem; & creábitur cívitas veritátis. *Zach.* 8.

Ad Magníficat.

Ant. 4. c. Hæreditábunt terram electi mei; qui requisiérunt me; & vos qui dereliquistis Dóminum, omnes corruétis. *Is.* 65.

FERIA TERTIA.

Lectio j. Cap. 51.

AUdíte me, qui sequímini quod justum est, & quæritis Dóminum: atténdite ad petram undè excísi estis, & ad cavernam laci de qua præcísi estis. Atténdite ad Abraham patrem vestrum, & ad Saram quæ péperit vos; quia unum vocávi eum, & benedíxi ei, & multiplicávi eum. Consolábitur ergò Dóminus Sion, & consolábitur omnes ruínas ejus: & ponet desertum ejus quasi delícias, & solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, & vox laudis. Atténdite ad me, pópule meus; & tribus mea, me audíte: quia lex à me éxiet, & judícium meum in lucem populórum requiescet. Propè est Justus meus, egressus est Salvátor meus, & bráchia mea pópulos judicábunt: me ínsulæ expectábunt, & bráchium meum sustinébunt. Leváte in cœlum óculos vestros, & vidéte sub terra deorsùm; quia cœli sicut fumus liquescent, & terra sicut

...stimentum atterétur, & habitatóres ejus sicut hæc interíbunt : Salus autem mea in sempiternum erit, & justítia mea non deficiet. Hæc dicit.

℟. Ecce servus 179.

Lectio ij.

AUdíte me, qui scitis justum; pópulus meus, lex mea in corde eórum : nolíte timére oppróbrium hóminum, & blasphémias eórum ne metuátis. Sicut enim vestimentum, sic cómedet eos vermis ; & sicut lanam, sic devorábit eos tínea. Salus autem mea in sempiternum erit, & justítia mea in generatiónes generatiónum. Consurge, consurge, indúere fortitúdinem, bráchium Dómini : consurge sicut in diébus antíquis, in generatiónibus sæculórum. Numquid non tu percussísti supérbum, vulnerasti dracónem? Numquid non tu siccasti mare, aquam abyssi vehementis : qui posuísti profundum maris viam, ut transírent liberáti ? Hæc dicit.

℟. Quàm pulchri. 179.

Lectio iij.

EGo autem sum Dóminus Deus tuus, qui conturbo mare, & intumescunt fluctus ejus : Dóminus exercítuum nomen meum. Pósui verba mea in ore tuo, & in umbra manûs meæ protéxi te, ut plantes cœlos, & fundes terram, & dicas ad Sion : Pópulus meus es tu. Elevá-re, eleváre, consurge, Jerúsalem, quæ bibisti de manu Dómini cálicem iræ ejus : usque ad fundum cálicis sopóris bibisti, & potasti usque ad fæces. Non est qui sustentet eam ex ómnibus fíliis quos génuit ; & non est qui apprehendat manum ejus ex ómnibus fíliis quos enutrívit. Duo sunt quæ occurrérunt tibi : quis contristábitur super te ? Vástitas & contrítio, & fames & gládius : quis consolábitur te ? Hæc dicit.

℟. Omnes sitientes. 179.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Ego, ego ipse consolábor vos : Dóminus exercítuum nomen meum. *Is.* 51.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *a.* Clama ad me, & exáudiam te : & suscitábo verbum bonum quod locútus sum ad domum Israël. *Jerem.* 33. [*Nisi dicatur Ant.* O.]

FERIA QUARTA.

QUATUOR TEMPORUM.

De Isaíá Prophéta.

Lectio j. Cap. 51.

AUdi hoc, paupércula, & ébria non à vino. Hæc dicit dominátor tuus Dóminus, & Deus tuus, qui pugnábit pro pópulo suo : Ecce tuli de manu tua cálicem

sopóris, fundum cálicis indignatiónis meæ; non adjícies ut bibas illum ùltrà. Et ponam illum in manu eórum qui te humiliavérunt, & dixérunt ánimæ tuæ, Incurváre, ut transeámus; & posuisti ut terram corpus tuum, & quasi viam transeúntibus. Hæc dicit.

℟. Jejúnium décimi erit dómui Juda in gaúdium & in solemnitátes præcláras: * Veritátem & pacem dilígite. ℣. Spíritu sancto orantes, vosmetipsos in dilectióne Dei serváte, expectantes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi. * Veritátem. *Zach.* 8. *Ep. Jud.*

Lectio ij. Cap. 52.

QUàm pulchri super montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem, annuntiantis bonum, prædicantis salútem, dicentis Sion: Regnábit Deus tuus! Vox speculatórum tuórum: levavérunt vocem, simul laudábunt; quia óculo ad óculum vidébunt, cùm convérterit Dóminus Sion. Gaudéte, & laudáte simul, deserta Jerúsalem, quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Jerúsalem. Parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium; & vidébunt omnes fines terræ Salutáre Dei nostri. Recédite, recédite, exíte indè, pollútum nolíte tángere: exíte de médio ejus, mundámini, qui fertis vasa Dómini. Quóniam non in tumultu exíbitis, nec in fuga properábitis; præcédet enim vos Dóminus, & congregábit vos Deus Israël. Ecce intélliget servus meus, exaltábitur, & elevábitur; & sublímis erit valdè. Sicut obstupuérunt super te multi, sic inglórius erit inter viros aspectus ejus, & forma ejus inter fílios hóminum. Iste asperget gentes multas, super ipsum continébunt reges os suum: quia quibus non est narrátum de eo, vidérunt; & qui non audiérunt, contempláti sunt. Hæc dicit.

℟. Hoc est jejúnium quod elégi, dicit Dóminus: Frange esurienti panem tuum, & egénos vagosque induc in domum tuam; * Tunc invocábis, & Dóminus exáudiet; clamábis, & dicet: Ecce adsum! ℣. Date eleemósynam, & ecce ómnia munda sunt vobis. * Tunc. *Is.* 58. *Luc.* 11.

Lectio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 1.

IN illo témpore, Missus est Angelus Gábriël à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam vi-

ro, cui nomen erat Joseph, de domo David; & nomen vírginis, María. Et *réliqua.*

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Cap. 1. Luc. in Festo Annuntiat. tom. 7.

EXórdium nostræ redemptiónis, fratres caríssimi, hodierna nobis sancti Evangélii léctio commendat, quæ Angelum à Deo de cœlis missum narrat ad Vírginem; ut novam in carne nativitátem Fílii Dei prædicáret; per quam nos, abjectâ vetustáte nóxiâ, renovári atque inter fílios Dei computári possímus. Aptum profectò humánæ restauratiónis princípium fuit, ut Angelus à Deo mitterétur ad Vírginem partu consecrandam divíno; quia prima perditiónis humánæ fuit causa, cùm serpens à diábolo mittebátur ad mulíerem spíritu supérbiæ decipiendam: imò ipse in serpente diábolus veniébat, qui genus humánum, deceptis paréntibus primis, immortalitátis glóriâ nudáret.

℟. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: * Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque & † Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Creávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum. * Spíritus sanctus. Glória Patri. † Quod: *Luc. 1. Jerem. 31.*

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. Ne tímeas, María; concípies in útero, & páries Fílium: hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur. *Luc. 1.*

Preces, ut in Psalterio, 162.

Oratio.

PRopè esto, Dómine, ómnibus expectántibus te in veritáte; ut in adventu Fílii tui Dómini nostri, plácitis tibi áctibus præsentémur; Per eumdem. *Et dicitur ad Laudes & ad Horas tantùm.*

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: & regnábit in domo Jacob in ætérnum; & regni ejus non erit finis. *Luc. 1.* [*Nisi dicatur Ant. O.*]

Oratio Dominicæ præcedentis.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 54.

LAuda, stérilis, quæ non paris: decanta laudem, & hinni, quæ non pariébas; quóniam multi fílii desertæ magis quàm ejus quæ habet virum, dicit Dóminus. Diláta locum tentórii tui, & pelles taberna-

culórum tuórum extende, ne parcas : longos fac funículos tuos, & clavos tuos consólida. Ad déxteram enim & ad lævam penetrábis : & semen tuum gentes hæreditábit, & civitátes desertas inhabitábit. Hæc dicit.

℟. Ecce servus meus. 179.

Lectio ij.

Noli timére, quia non confundéris, neque erubesces : non enim te pudébit, quia confusiónis adolescéntiæ tuæ oblivisceris, & oppróbrii viduitátis tuæ non recordáberis ámplius. Quia dominábitur tuî qui fecit te : Dóminus exercítuum nomen ejus ; & redemptor tuus, Sanctus Israël, Deus omnis terræ vocábitur. Quia ut mulíerem derelictam & mœrentem spíritu vocávit te Dóminus, & uxórem ab adolescéntia abjectam, dixit Deus tuus. Ad punctum in módico derelíqui te, & in miseratiónibus magnis congregábo te. In momento indignatiónis abscondi fáciem meam parúmper à te, & in misericórdia sempiterna misertus sum tuî, dixit Redemptor tuus Dóminus. Hæc dicit.

℟. Quàm pulchri. 179.

Lectio iij.

Sicut in diébus Noë istud mihi est, cui jurávi ne indúcerem aquas Noë ultrà supra terram ; sic jurávi ut non irascar tibi, & non increpem te. Montes enim commovebúntur, & colles contremiscent ; misericórdia autem mea non recedet à te, & fœdus pacis meæ non movébitur, dixit miserátor tuus Dóminus. Paupércula, tempestate convulsa, absque ulla consolatióne. Ecce ego sternam per órdinem lápides tuos, & fundábo te in sapphíris ; & ponam jáspidem propugnácula tua, & portas tuas in lápides sculptos, & omnes términos tuos in lápides desiderábiles, universos fílios tuos doctos à Dómino, & multitúdinem pacis fíliis tuis ; & in justítia fundáberis. Hæc dicit.

℟. Omnes sitientes. 1..

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Ecce ego vénio, ait Dóminus : & applicabuntur gentes multæ ad Dóminum, & erunt mihi in pópulum. *Zach.* 2.

Ad Magníficat.

Ant. 2. O. *ut infrà ante Officium Vigiliæ Natalis Dómini.*

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 54.

Recéde procul à calúmnia, quia non timébis : & à pavóre, quia non appropinquábit tibi. Ecce áccola vé

niet, qui non erat mecum, ádvena quondàm tuus adjungétur tibi. Ecce ego creávi fabrum sufflantem in igne prunas, & proferentem vas in opus suum, & ego creávi interfectórem ad disperdendum. Omne vas, quod fictum est contrà te, non dirigétur : & omnem linguam resisténtem tibi in judício, judicábis. Hæc est hæréditas servórum Dómini : & justítia eórum apud me, dicit Dóminus. Hæc dicit.

℟. Jejúnium. 220.

*Si hâc die occurrat Festum sancti Thomæ, sequens Lectio dividitur in duas, divisione factâ ad * Asteriscum.*

Lectio ij. Cap. 55.

QUærite Dóminum, dùm inveníri potest : invocáte eum, dùm propè est. Derelinquat ímpius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertátur ad Dóminum; & miserébitur ejus : & ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscendum. Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes vestræ; neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltantur cœli à terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ à viis vestris, & cogitatiónes meæ à cogitatiónibus vestris. * Et quómodò descendit imber & nix de cœlo, & illùc ultrà non revértitur, sed inébriat terram, & infundit eam, & germináre eam facit, & dat semen serenti, & panem comedenti; sic erit verbum meum quod egrediétur de ore meo : non revertétur ad me vácuum, sed fáciet quæcumque vólui, & prosperábitur in iis ad quæ misi illud. Quia in lætítia egrediémini, & in pace deducémini : montes & colles cantábunt coram vobis laudem, & ómnia ligna regiónis plaudent manu. Pro saliunca ascendet ábies, & pro urtíca crescet myrtus : & erit Dóminus nominátus in signum æternum, quod non auferétur. Hæc dicit.

℟. Hoc est jejúnium. 220.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 1.

EXurgens María in diébus illis, ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda; & intrávit in domum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. lib. 2.

COntuendum est quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur; María ad Elísabeth, Christus ad Joannem. Déniquè étiam pósteà, ut sanctificáret baptismum Joannis,

Dóminus venit ad baptísmum. Citò quoque adventûs Maríæ & præséntiæ Domínicæ benefícia declarantur. Simul enim ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exultávit infans in útero ejus; & repléta est Spíritu sancto. Vide distinctiónem, singulorumque verbórum proprietátes. Vocem prior Elísabeth audívit, sed Joannes prior grátiam sensit. Illa natúræ órdine audívit, iste exultávit ratióne mystérii; illa Maríæ, iste Dómini sensit adventum. Istæ grátiam loquuntur, illi intùs operantur, pietatísque mystérium maternis adoriuntur proféctibus; duplicíque miráculo prophétant matres spíritu parvulórum. Exultávit infans, repléta est mater. Non priùs mater repléta quàm fílius; sed cùm fílius esset replétus Spíritu sancto, replévit & matrem.

℟. Undè hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me? * Et beáta quæ credidisti, quóniam † Perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. ℣. Benedictus Dóminus, qui te dieréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum; * Et beáta. Glória Patri. † Perficientur. *Luc.* 1. *Judith* 13.

AD LAUDES & per Horas, Antiphonæ propriæ, ut infrà ante Officium Vigiliæ Natalis Domini; & sic in sequentibus Feriis.

Ad Benedictus.

Ant. 4. A. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Oratio.

AUrem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda; & mentis nostræ ténebras grátiâ tuæ visitatiónis illustra; Qui vivis.

Ad Magníficat.

Ant. 2. O. *infrà*, 238. *Oratio Dominicæ præcedentis.*

SABBATO.

QUATUOR TEMPORUM.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 56.

HÆc dicit Dóminus: Custodíte judícium, & fácite justítiam; quia juxtà est salus mea ut véniat, & justítia mea ut revelétur. Beátus vir qui facit hoc & fílius hóminis qui apprehendet istud: custódiens sábbatum, ne pólluat illud; custódiens manus suas, ne fáciat omne malum. Et non dicat fílius ádvenæ qui adhæret Dómino, dicens: Separatióne dívidet me Dóminus à pópulo suo. Et non dicat eunúchus: Ecce ego lignum áridum. Quia hæc dicit Dóminus eunúchis: Qui custodíerint sábbata mea, & elégerint quæ ego

vólui, & tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea & in muris meis locum, & nomen melius à filiis & filiábus: nomen sempitérnum * dabo eis, quod non períbit. Hæc dicit.

℟. Jejúnium. 220.

*Si hâc die occurrat Festum sancti Thomæ, sequens Lectio dividitur in duas, divisione factâ ad * Asteriscum.*

Lectio ij.

ET filios ádvenæ qui adhærent Dómino, ut colant eum, & díligant nomen ejus, ut sint ei in servos; ómnem custodiéntem sábbatum ne pólluat illud, & tenentem fœdus meum; addúcam eos in montem sanctum meum, & lætificábo eos in domo oratiónis meæ. Holocausta eórum & víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo; quia domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópulis. * Ait Dóminus Deus qui cóngregat dispersos Israël: Adhuc congregábo ad eum congregátos ejus. Omnes béstiæ agri, veníte ad devorandum, universæ béstiæ saltûs. Speculatóres ejus cæci omnes, nesciérunt universi: canes muti non valentes latráre, videntes vana, dormientes, & amantes sómnia. Et canes impudentíssimi nesciérunt saturitátem: ipsi pastóres ignoravérunt intelligéntiam: omnes in viam suam declinavérunt, unusquisque ad avarítiam suam à summo usque ad novíssimum. Hæc dicit.

℟. Hoc est jejúnium. 220.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 1.

INitium Evangélii Jesu Christi Fílii Dei, sicut scriptum est in Isaía prophéta: Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 6. in Evang.

QUod Græcè Angelus, hoc Latínè núntius dícitur. Rectè ergò qui nuntiáre supernum Júdicem míttitur, Angelus vocátur; ut dignitátem servet in nómine quam explet in operatióne. Altum quidèm nomen est, sed vita nómine inférior non est. Utinàm, fratres caríssimi, non ad judícium nostrum dicámus; quia omnes qui sacerdótii nómine censentur, Angeli vocantur, Prophétâ attestante qui ait: Lábia sacerdótis custódiunt sciéntiam, & legem requírunt ex ore ejus; quia Angelus Dómini exercítuum est. Sed hujus altitúdinem nóminis étiam vos,

si vultis, potestis meréri. Nam unusquisque vestrûm in quantùm sufficit, in quantùm grátiam supernæ aspiratiónis accépit, si à pravitáte próximum révocat, si exhortári ad benè operandum curat, si ætérnum regnum vel supplícium erranti denúntiat, cùm sanctæ annuntiatiónis verba impendit, profectò Angelus exístit.

℞. Fuit Joannes in desérto baptízans, & prædicans baptísmum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum: * Et egrediebátur ad eum omnis Judææ régio, & Jerosolymítæ univérsi. ℣. Ipse est diréctus divínitùs in pœniténtiam gentis: * Et. Glória. * Et. *Marc.* 1. *Eccli.* 49.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. c. Prædicábat Joannes, dicens: Venit fórtior me post me, cujus non sum dignus procumbens sólvere corrígiam calceamentórum ejus. *Marc.* 1.

Oratio.

DEus, qui cónspicis quia ex nostrâ pravitáte afflígimur: concéde propítius, ut ex tua visitatióne consolémur. Qui vivis & regnas.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio.

Antiphonæ Laudum hujus Sabbati, id est, quæ habentur infrà pro Sabbato incidente post 15. Decembr.

CAPITULUM. *Genes.* 49.

NOn auferétur sceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mittendus est; & ipse erit expectátio géntium.

Hymnus, Creátor. 177.

℣. Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: ℞. Domináre in médio inimicórum tuórum. *Ps.* 109.

Ad Magníficat.

Ant. O. 238. *Oratio*, Excita quæsumus. *ut infrà ad Laudes.*

DOMINICA IV. ADVENTUS.

AD OFFICIUM NOCT.

Omnia ut suprà in Domínicis Advéntûs, additis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 57.

JUstus perit, & non est qui recógitet in corde suo: & viri misericórdiæ colliguntur, quia non est qui intélligat, à fácie enim malítiæ colléctus est justus. Véniat pax, requiéscat in cubíli suo qui ambulávit in directióne sua. Vos autem accédite huc filii auguratrícis: semen adúlteri, & fornicáriæ. Super quem lusistis? super quem dilatastis os, & ejecistis linguam? numquid non vos filii scelesti, semen mendax? Qui consolámini in diis subter omne lignum frondósum, immolantes párvulos in torrén-

tibus, subter eminentes petras? In pártibus torrentis pars tua, hæc est sors tua: & ipsis effudisti libámen, obtulisti sacrifícium: numquid super his non indignábor? Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij.

PRo quo sollícita timuisti, quia mentíta es, & meî non es recordáta, neque cogitasti in corde tuo? quia ego tacens, & quasi non videns, & meî oblíta es. Ego annuntiábo justítiam tuam, & ópera tua non próderunt tibi. Cùm clamáveris, líberent te congregáti tui, & omnes eos áuferet ventus, tollet aura: Qui autem fidúciam habet meî, hæreditábit terram, & possidébit montem sanctum meum. Et dicam: Viam fácite, præbéte iter, declináte de sémita, auferte offendícula de via pópuli mei. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij.

QUia hæc dicit excelsus, & sublímis hábitans æternitátem: & sanctum nomen ejus in excelso & in sancto hábitans, & cum contríto & húmili spíritu: ut vivíficet spíritum humílium, & vivíficet cor contritórum. Non enim in sempiternum litigábo, neque usque ad finem irascar: quia spíritus à fácie mea egrediétur, & flatus ego fáciam. Propter iniquitátem avarítiæ ejus irátus sum, & percussi eum: abscondi à te fáciem meam, & indignátus sum: & abiit vagus in via cordis sui. Vias ejus vidi, & sanávi eum, & redúxi eum, & réddidi consolatiónes ipsi, & lugéntibus ejus. Creávi fructum labiórum pacem, pacem ei, qui longè est, & qui propè, dixit Dóminus, & sanávi eum. Impii autem quasi mare fervens, quod quiéscere non potest, & redundant fluctus ejus in conculcatiónem & lutum. Non est pax ímpiis, dicit Dóminus Deus. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris.

De Idolorum vanitate.

Lectio iv.

QUòd Christus sit, & quómodò per ipsum nobis salus vénerit, sic est ordo, sic rátio. Judæis primùm erat apud Deum grátia: sic olìm justi erant, sic majóres eórum religiónibus obediébant. Indè illis & regni sublímitas flóruit, & géneris magnitúdo provénit. Sed illi negligentes & indisciplináti & superbi póstmodùm facti, & fidúciâ pa-

trum infláti, dùm divína præcepta contemnunt, datam sibi grátiam perdidérunt. Quàm verò fúerit illis profána vita, quæ contracta sit violátæ religiónis offensa, ipsi quoque testantur, qui etsi voce tacent, éxitu confitentur. Dispersi & palabundi vagantur, soli & cœli sui prófugi per hospítia aliéna jactantur. Necnon Deus antè prædíxerat fore ut, vergente século, & mundi fine jam próximo, ex omni gente & pópulo & loco cultóres sibi allégeret Deus multò fideliores & melióris obséquii, qui indulgéntiam de divínis munéribus hauríreut, quam acceptam Judæi, contemptis religiónibus, perdidissent. Hujus igitur grátiæ disciplinæque árbiter & magister, Sermo & Fílius Dei míttitur, qui per Prophétas omnes retrò illuminátor & doctor humáni géneris prædicabátur.

℟. Ecce servus. 179.

Lectio v.

HIc est virtus Dei, hic rátio, hic sapiéntia ejus & glória. Hic in Vírginem illábitur; carnem, Spíritu sancto cooperante, indúitur. Deus cum hómine miscétur. Hic Deus noster, hic Christus est, qui mediátor duórum, hóminem índuit, quem perdúcat ad Patrem. Quod homo est, esse Christus vóluit, ut & homo possit esse quod Christus est. Sciébant & Judæi Christum esse ventúrum: nàm hic illis semper, Prophétis admonéntibus, annuntiabátur; sed significáto dúplici ejus adventu, uno qui exercítio & exemplo hóminis fungerétur, áltero qui Deum faterétur, non intelligendo primum adventum qui in passióne præcessit occultus, unum tantùm credunt qui erit in potestáte manifestus. Quòd autem hoc Judæórum pópulus intellígere non pótuit, delictórum méritum fuit. Sic erant sapiéntiæ & intelligéntiæ cæcitáte multáti, ut qui vitâ indigni essent, habérent vitam ante óculos, nec vidérent.

℟. Quàm pulchri. 179.

Lectio vj.

ITaque cùm Christus Jesus, secundùm à Prophétis antè prædicta, verbo & vocis império dæmónia de homínibus excúteret, paralyticos restríngeret, lepróssos purgáret, illumináret cæcos, claudis gressum daret, mórtuos rursùs animáret, cógeret sibi elementa famulári, servíre ventos, mária obedíre, ínferos cédere; Judæi qui illum credíderant hóminem tantùm de humilitáte carnis & córporis, existimábant magum de licéntia potestátis. Hoc eos factúros & ipse prædíxerat,

& Prophétarum ómnium testimónium sic antè præcésserat, oportére illum pati, non ut sentíret tantùm mortem, sed ut vínceret; & cùm passus esset, ad súperos dénuò régredi, ut vim divínæ majestátis osténderet. Fidem ítaque rerum cursus implévit. Hunc comitámur, hunc séquimur, hunc habémus itíneris ducem, lucis príncipem, salútis auctórem, cœlum páriter & Patrem quæréntibus, & credéntibus pollicentem. Quod est Christus, érimus Christiáni, si Christum fuérimus imitáti.

℟. Omnes sitientes. 179.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 3.

ANno quinto-décimo impérii Tibérii Cæsaris, procurante Póntio Piláto Judæam. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 20. in Evang.

REdemptóris nostri Præcursor quo témpore prædicatiónis verbum accéperit, memoráto Románæ Reipúblicæ príncipe, & Judææ régibus, designátur. Quia enim illum prædicáre veniébat, qui & ex Judæa quosdam, & multos ex Géntibus redemptúrus erat, per regem Géntium & príncipes Judæórum prædicatiónis ejus témpora designantur. Quia autem gentílitas colligenda erat, & Judæa pro culpa perfídiæ dispergenda, ipsa quoque descriptio terréni principátûs ostendit; quóniam & in Romána República unus præfuisse descríbitur, & in Judææ regno per quartam partem plúrimi principabantur. Voce étenim Redemptóris nostri dícitur: Omne regnum in seipsum divísum desolábitur. Liquet ergò quòd ad finem regni Judæa pervénerat, quæ tot régibus divísa subjacébat. Aptè quoque non solùm quibus régibus, sed étiam quibus sacerdótibus actum sit, demonstrátur: quia illum Joannes Baptista prædicáret, qui simul rex & sacerdos exísteret, Lucas Evangelista prædicatiónis ejus témpora per regnum & sacerdótium designávit.

℟. Suscitábit Deus cœli regnum quod in æternum non dissipábitur: * Commínuet autem & consúmet universa regna. ℣. Factum est regnum hujus mundi, Dómini nostri & Christi ejus; & regnábit in sécula seculórum: * Commínuet. *Dan. 2. Apoc. 11.*

Lectio viij.

ET venit in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptismum pœniténtiæ in remissiónem pec-

catórum. Cunctis legéntibus liquet, quia Joannes non solùm baptismum pœniténtiæ prædicávit, verùm étiam quibusdam dedit; sed tamen baptismum suum in remissiónem peccatórum dare non pótuit. Remíssio étenim peccatórum in solo nobis baptismo Christi tribúitur. Notandum ítaque quod dícitur: Prædicans baptismum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum; quóniam baptismum quod peccáta sólveret, quia dare non póterat, prædicábat: ut sicut incarnátum Verbum Patris præcurrébat verbo prædicatiónis, ita baptismum pœniténtiæ quo peccáta solvuntur, præcúrreret suo baptísmate quo peccáta solvi non possunt.

℟. Consurge, consurge, indúere fortitúdine tuâ, Sion: * Indúere vestiméntis glóriæ tuæ, Jerúsalem cívitas Sancti; quia non adjíciet ultrà ut pertránseat per te immundus. ℣. Deus secundùm promissiónem edúxit Israël Salvatórem Jesum, prædicante Joanne antè fáciem adventûs ejus baptismum pœniténtiæ: * Indúere. *Is.* 52. *Act.* 13.

Lectio ix.

Sicut scriptum est in libro sermónum Isaíæ Prophétæ: Vox clamantis in desérto, Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas ejus. Omnis qui fidem rectam & bona ópera prædicat, quid áliud quàm venienti Dómino ad corda audiéntium viam parat? Ut hæc vis grátiæ pénetret, ut lumen veritátis illustret. Omnis vallis implébitur, & omnis mons & collis humiliábitur. Quid hoc loco vállium nómine, nisi húmiles? quid móntium & cóllium, nisi superbi hómines designantur? In adventu ergò Redemptóris valles implétæ, montes verò & colles humiliáti sunt; quia nimírùm in fide Mediatóris Dei & hóminum hóminis Christi Jesu, & Gentílitas plenitúdinem grátiæ accépit, & Judæa per errórem perfídiæ hoc undè tumébat, pérdidit. Et erunt prava in directa, & áspera in vias planas. Prava directa sunt, cùm malórum corda per injustítiam detorta, ad justítiæ régulam diriguntur: & áspera in vias planas immutantur, cùm immítes atque iracundæ mentes per infusiónem supernæ grátiæ ad lenitátem mansuetúdinis rédeunt.

℟. Constítuit Deus humiliáre omnem montem excelsum, & convalles replére in æqualitátem terræ; * Ut ámbulet Israël diligenter in honórem Dei.

℣. Scriptum est in libro sermónum Isaíæ prophétæ: Erunt prava in dirécta, & áspera in vias planas; * Ut. Glória. Ut. *Repet.* ℟. Constítuit. *usque ad* ℣. *Baruch* 5. *Luc.* 3.

℣. *Sacerd.* Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

AD LAUDES.

Ant. 7 d. Laudáte, cœli: jubiláte, extréma terræ: resonáte, montes, laudatiónem; quóniam redémit Dóminus Jacob, & Israël gloriábitur, allelúia. *Is.* 44.

Ant. 1. D. Ego levávi manum meam, ut ramos germinétis, & fructum afferátis pópulo meo; propè enim est ut véniat, quia ecce ego ad vos, allelúia. *Ezech.* 36.

Ant. 5. a. Erit ibi sémita & via, & via sancta vocábitur: non transíbit per eam pollútus; & ambulábunt qui liberáti fúerint, allelúia. *Is.* 35.

Ant. 2. Omnia ligna regiónis plaudent manu; & erit Dóminus nominátus in signum æternum, quod non auferétur, allelúia. *Is.* 55.

Ant. 3. a. Revelábitur glória Dómini; & vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum est, allelúia. *Is.* 40.

CAPITULUM. *Isaïæ* 62.

Videbunt gentes Justum tuum, & cuncti reges Inclytum tuum; & vocábitur tibi nomen novum quod os Dómini nominábit.

Hymnus, Jordánis. 180.

℣. Ibunt de virtúte in virtútem: ℟. Vidébitur Deus deórum in Sion. *Ps.* 83.

Ad Benedíctus.

Ant. 4. d. Vidébit omnis caro Salutáre Dei. *Luc.* 3.

Oratio.

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, & veni, & magnâ nobis virtúte succurre; ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret; Qui vivis & regnas.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Laudáte, cœli.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es * in mundum. *Joan.* 6.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Ego.

CAPITULUM. *Isaïæ* 35.

Solitúdo gérminans germinábit, & exultábit lætabunda & laudans: glória Líbani data est ei, decor Carméli & Saron: ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei nostri.

℟. *br.* Gaudébunt campi: * Exultábunt ligna sylvárum. Gaudébunt. ℣. A fácie Dómini, * quia venit. * Exultábunt. Glória

Patri. Gaudébunt. *Ps.* 95.

℣. Flúmina plaudent manu, ℟. Simul montes exultábunt à conspectu Dómini. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Erit ibi.

CAPITULUM. *Jerem.* 4.

SI revérteris, Israël, ait Dóminus, ad me convértere. Si abstúleris offendícula tua à fácie meâ, non commovéberis; & jurábis, vivit Dóminus, in veritáte, & in judício, & in justítia; & benedícent eum gentes, ipsumque laudábunt.

℟. *br.* Apud Dóminum misericórdia, * Et copiósa apud eum redémptio. Apud. ℣. Et ipse rédimet * Israël. * Et. Glória. Apud. *Ps.* 129.

℣. Líbera, Deus, Israël, ℟. Ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Revelábitur.

CAPITULUM. *Philipp.* 4.

GAudéte in Dómino semper: íterùm dico, Gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus; Dóminus propè est.

℟. *br.* Lætámini in Dómino, * Et exultáte, justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini, * omnes recti corde. * Et. Glória. Lætámini. *Ps.* 31.

℣. Exultáte, justi, in Dómino: ℟. Rectos decet collaudátio. *Ps.* 32.

AD VESPERAS.

Ant. 1. D. AUdíte me, domus Jacob, qui portámini à meo útero: ego feci, & ego feram: ego portábo, & salvábo, allelúia. *Is.* 46.

Ant. 3. a. Ego scio cogitatiónes quas ego cógito super vos, cogitatiónes pacis, & non afflictiónis, allelúia. *Jerem.* 29.

Ant. 7. a. Cùm quæsiéritis me in toto corde vestro, invéniar à vobis; & redúcam captivitátem vestram, allelúia. *Jerem.* 29.

Ant. 4. A. Congregábo vos de univérsis géntibus & de cunctis locis, & reverti vos fáciam, allelúia. *Jerem.* 29.

Ant. 5. C. Vobíscum sum ego, ut salvos vos fáciam: & dabo vobis misericórdias, & miserébor vestrî, allelúia. *Jerem.* 42.

CAPITULUM. *Ezech.* 20.

IN odórem suavitátis suscípiam vos, cùm edúxero vos de pópulis, & congregávero vos de terris in quas dispersi estis, & sanctificábor in vobis in óculis natiónum.

Hymnus, Statúta. 180.

℣. Salvos nos fac, Dómine Deus noster, ℟. Et cóngrega nos de natiónibus. *Ps.* 105.

Ad Magníficat.

Ant. 1. O. *ut infrà*, 238.

Oratio, *ut suprà ad Laudes*.

FERIA SECUNDA.
De Isaía Prophéta.
Lectio j. Cap. 58.

CLama, ne cesses: quasi tuba exalta vocem tuam, & annúntia pópulo meo scélera eórum, & dómui Jacob peccáta eórum. Me étenim de die in diem quærunt, & scire vias meas volunt, quasi gens quæ justítiam fécerit, & judícium Dei sui non derelíquerit. Rogant me judícia justítiæ; appropinquáre Deo volunt. Quarè jejunávimus, & non aspexisti; humiliávimus ánimas nostras, & nescisti? Ecce in die jejúnii vestri invenítur volúntas vestra, & omnes debitóres vestros repétitis. Ecce ad lites & contentiónes jejunátis, & percútitis pugno ímpiè. Hæc dicit.
℟. Audíte. 178.

Lectio ij.

NOlíte jejunáre sicut usque ad hanc diem, ut audiátur in excelso clamor vester. Numquid tale est jejúnium quod elégi, per diem afflígere hóminem ánimam suam? Numquid contorquére quasi círculum caput suum, & saccum & cínerem stérnere? Numquid istud vocávi jejúnium, & diem acceptábilem Dómino? Nonnè hoc est magis jejúnium quod elégi? Dissolve colligatiónes impietátis, solve fascículos deprimentes; dimitte eos qui confracti sunt, líberos, & omne onus dirumpe. Hæc dicit.
℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij.

FRange esurienti panem tuum, & egénos vagosque induc in domum tuam: cùm víderis nudum, óperi eum, & carnem tuam ne despéxeris. Tunc erumpet quasi mane lumen tuum, & sánitas tua cítiùs oriétur, & anteíbit fáciem tuam justítia tua, & glória Dómini cólliget te. Tunc invocábis, & Dóminus exáudiet; clamábis, & dicet: Ecce adsum. Si abstúleris de médio tuî caténam, & desíeris exténdere dígitum, & loqui quod non prodest. Cùm effúderis esurienti ánimam tuam, & ánimam afflictam repléveris, oriétur in ténebris lux tua, & ténebræ tuæ erunt sicut merídies. Hæc dicit.
℟. Vox clamantis. 178.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Próteget Dóminus Jerúsalem, prótegens & líberans, tránsiens & salvans. *Is.* 31.

Ad Magníficat.

Ant. 2. O. *ut infrà*, 238.

FERIA TERTIA.
De Isaía Prophéta.
Lectio j. Cap. 59.

ECce non est abbreviáta manus Dómini ut salváre néqueat,

neque aggraváta eſt auris ejus, ut non exáudiat: ſed iniquitátes veſtræ diviſérunt inter vos & Deum veſtrum, & peccáta veſtra abſcondérunt fáciem ejus à vobis ne exaudíret. Manus enim veſtræ pollútæ ſunt ſánguine, & dígiti veſtri iniquitáte: lábia veſtra locúta ſunt mendácium, & lingua veſtra iniquitátem fatur. Non eſt qui ínvocet juſtítiam, neque eſt qui júdicet verè: ſed confídunt in níhilo, & loquuntur vanitátes: concepérunt labórem, & pepérerunt iniquitátem. Hæc dicit.

℟. Ecce ſervus meus. 179.

Lectio ij.

CONverſum eſt retrorſùm judícium, & juſtítia longè ſtetit: quia córruit in platéa véritas, & æquitas non pótuit íngredi. Et facta eſt véritas in obliviónem: & qui receſſit à malo, prædæ pátuit: & vidit Dóminus, & malum appáruit in óculis ejus, quia non eſt judícium: & vidit quià non eſt vir: & aporiátus eſt, quia non eſt qui occurrat: & ſalvávit ſibi bráchium ſuum, & juſtítia ejus ipſa confirmávit eum. Indutus eſt juſtítiâ ut loricâ, & gálea ſalútis in cápite ejus: indútus eſt veſtimentis ultiónis, & opertus eſt quaſi pállio zeli. Sicut ad vindictam quaſi ad retributiónem indignatiónis hóſtibus ſuis, & viciſſitúdinem inimícis ſuis: ínſulis vicem reddet. Hæc dicit.

℟. Quàm pulchri. 179.

Lectio iij.

ET timébunt qui ab occidente, nomen Dómini: & qui ab ortu ſolis, glóriam ejus: cùm vénerit quaſi flúvius violentus, quem ſpíritus Dómini cogit: & vénerit Sion redemptor, & eis, qui rédeunt ab iniquitáte in Jacob, dicit Dóminus. Hoc fœdus meum cum eis, dicit Dóminus: Spíritus meus, qui eſt in te, & verba mèa, quæ póſui in ore tuo, non recédent de ore tuo, & de ore féminis tui, & de ore féminis féminis tui, dicit Dóminus, ámodò & uſque in ſempiternum. Hæc dicit.

℟. Omnes ſitientes. 179.

Ad Benedictus.

Ant. 5. a. Dabo vos in nomen & in laudem ómnibus pópulis terræ, cùm convértero captivitátem veſtram. *Sophon.* 3.

Ad Magníficat.

Ant. 2. O. *ut infrà*, 238.

FERIA QUARTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 61.

SPíritus Dómini ſuper me, eò quòd únxerit Dóminus me: ad annuntiandum manſuétis

misit me, ut medérer contrítis corde, & prædicárem captívis indulgéntiam, & clausis apertiónem; ut prædicárem annum placábilem Dómino, & diem ultiónis Deo nostro; ut consolárer omnes lugentes; ut pónerem lugéntibus Sion, & darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mœróris: & vocabuntur in ea fortes justítiæ, plantátio Dómini ad glorificandum. Et ædificábunt deserta à sǽculo, & ruínas antíquas érigent, & instaurábunt civitátes desertas, dissipátas in generatiónem & generatiónem. Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij.

ET stabunt aliéni, & pascent pécora vestra: & filii peregrinórum agrícolæ & vinitóres vestri erunt. Vos autem sacerdótes Dómini vocabímini: Ministri Dei nostri, dicétur vobis. Fortitúdinem géntium comedétis, & in glória eárum superbiétis. Pro confusióne vestra dúplici & rubóre, laudábunt partem suam: propter hoc in terra sua duplícia possidébunt, lætítia sempitérna erit eis. Quia ego Dóminus díligens judícium, & ódio habens rapínam in holocausto; & dabo opus eórum in veritáte, & fœdus perpétuum fériam eis.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij.

ET scient in Géntibus semen eórum, & germen eórum in médio populórum: omnes qui víderint eos, cognoscent illos; quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus. Gaudens gaudébo in Dómino, & exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vestiméntis salútis, & indumento justítiæ circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, & quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, & sicut hortus semen suum gérminat, sic Dóminus Deus germinábit justítiam & laudem coram univérsis géntibus. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

Ad Benedictus.

Ant. 4. *D.* Captívitas à forti tollétur; & quod ablátum fúerit à robusto, salvábitur. *If.* 49.

Ad Magníficat.

Ant. 2. O. *ut infrà*, 238.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 62.

PRopter Sion non tacébo, & propter Jerúsalem non quiescam, donec egrediátur ut splendor justus ejus, & salvátor ejus ut lampas accendátur. Et vidébunt

Gentes justum tuum, & cuncti reges ínclytũ tuum: & vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominábit. Et eris coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui. Non vocáberis ultrà Derelícta: & terra tua non vocábitur ámpliùs Desoláta: sed vocáberis Volúntas mea in ea, & terra tua Inhabitáta: quia complácuit Dómino in te: & terra tua inhabitábitur. Habitábit enim júvenis cum vírgine, & habitábunt in te filii tui. Et gaudébit sponsus super sponsam, & gaudébit super te Deus tuus. Hæc dicit.

℟. Ecce servus meus. 179.

Lectio ij.

SUper muros tuos Jerúsalem constítui custódes totâ die, & totâ nocte in perpétuum non tacébunt. Qui reminiscímini Dómini, ne taceátis, & ne detis siléntium ei, donec stabíliat, & donec ponat Jerúsalem laudem in terra. Jurávit Dóminus in déxtera sua, & in bráchio fortitúdinis suæ: Si dédero tríticum tuum ultrà cibum inimícis tuis: & si bíberint fílii aliéni vinum tuum, in quo laborasti. Quia qui cóngregant illud, cómedent, & laudábunt Dóminum: & qui comportant illud, bibent in átriis sanctis meis. Hæc dicit.

℟. Quàm pulchri. 179.

Lectio iij.

TRansíte, transíte per portas, præparáte viam pópulo, planum fácite iter, elígite lápides, & eleváte signum ad pópulos. Ecce Dóminus audítum fecit in extrémis terræ, dícite fíliæ Sion: Ecce salvátor tuus venit; ecce merces ejus cum eo, & opus ejus coram illo. Et vocábunt eos: Pópulus sanctus, redempti à Dómino. Tu autem vocáberis: Quæsíta cívitas, & non derelícta. Hæc dicit.

℟. Omnes sitientes. 179.

Ad Benedíctus.

Ant. 4. E. Pópulus Dei, citò vidébis perditiónem inimíci tui. *Baruch* 4.

Ad Magníficat.

Ant. 2. O. *ut infrà*, 238.

FERIA SEXTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 63.

QUis est iste qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego qui loquor justítiam, & propugnátor sum ad salvandum. Quarè ergò rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, & de géntibus non est vir me-

cum: calcávi eos in furóre meo, & conculcávi eos in ira mea: & aspersus est sanguis eórum super vestimenta mea, & ómnia indumenta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meæ venit. Circumspéxi, & non erat auxiliátor: quæsívi, & non fuit qui adjuváret; & salvávit mihi bráchium meum, & indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, & inebriávi eos in indignatióne mea, & detráxi in terram virtútem eórum. Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij.

Miseratiónum Dómini recordábor, laudem Dómini super ómnibus quæ réddidit nobis Dóminus, & super multitúdinem bonórum dómui Israël, quæ largítus est eis secundùm indulgéntiam suam, & secundùm multitúdinem misericordiárum suárum. Et dixit: Verúmtamen pópulus meus est, fílii non negantes; & factus est eis Salvátor. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus, & Angelus faciéi ejus salvávit eos: in dilectióne sua, & in indulgéntia sua ipse redémit eos, & portávit eos, & elevávit eos cunctis diébus séculi. Ipsi autem ad iracúndiam provocavérunt, & afflixérunt Spíritum Sancti ejus; & conversus est eis in inimícum, & ipse debellávit eos. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij.

Et recordátus est diérum séculi Móysi, & pópuli sui. Ubi est qui edúxit eos de mari cum pastóribus gregis sui? ubi est qui pósuit in médio ejus spíritum Sancti sui? Qui edúxit ad déxteram Móysen bráchio majestátis suæ; qui scidit aquas ante eos, ut fáceret sibi nomen sempitérnum; qui edúxit eos per abyssos, quasi equum in desérto non impingentem? Quasi ánimal in campo descendens, Spíritus Dómini ductor ejus fuit: sic adduxísti pópulum tuum, ut fáceres tibi nomen glóriæ. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

Ad Benedictus.

Ant. 4. *E.* Dominábitur tui, qui fecit te, & redemptor tuus Sanctus Israël, Deus omnis terræ vocábitur. *Is.* 54.

ANTIPH. MAJORES.

Inchoantur die 15. *Decembris vespere; & unaquæque dicitur tèr*, 1. *ante* Magníficat. 2. *ante* Glória. 3. *post* Sicut erat.

Si Vesperæ fiant de Festo, tunc pro Commemoratione Adventûs, dicitur Ant. O. *occurrens, hoc modo: Ant. integrè dicitur: tum* Gló-

ria Patri. *fine* Sicut erat. *Iterùm Ant. deindè* Sicut erat. *Tertiò deniquè dicitur Ant. cum* ℣. Adjútor. *si sit Feria; vel cum* ℣. *proprio, si sit Sabbatum aut Dominica, & Oratione convenienti. Ex quo autem inceptæ sunt hæ Antiphonæ majores, hoc est, à die* 15. *Decembris, omittuntur Preces ad Vesperas, & ad Completorium; sed dicuntur ad Laudes, &c.*

DIE XV. DECEMBRIS.
Antiph. 2.

O Sapiéntia, quæ ex ore Altíssimi prodiisti, attingens à fine usque ad finem fórtiter, suaviterque dispónens ómnia; veni ad docendũ nos viam prudéntiæ. *Eccli.* 24. *Sap.* 8. *Is.* 40.

DIE XVI. *Ant.* 2.

O Adónaï, & dux domûs Israël, qui Móysi in igne flammæ rubi apparuisti, & ei in Sina legem dedisti; veni ad rediméndum nos in bráchio excelso. *Exod.* 6. & 15. *Act.* 7. *Exod.* 15.

DIE XVII. *Ant.* 2.

O Radix Jesse, qui stas in signum populórum, super quem continébunt reges os suum, quem gentes deprecabuntur; veni ad congregandum pópulum tuum à quátuor plagis terræ. *Is.* 11. & 52.

DIE XVIII. *Ant.* 2.

O Clavis David qui áperis, & nemo claudit; claudis, & nemo áperit; veni, ut emittas in sánguine testamenti tui vinctos tuos de lacu in quo non est aqua. *Is.* 22. *Zach.* 9.

DIE XIX. *Ant.* 2.

O Oriens, candor lucis æternæ, & sol justítiæ; veni, & illúmina sedentes in ténebris & umbra mortis. *Zach.* 3. *Sap.* 7. *Malach.* 4. *Ps.* 12. & 109.

DIE XX. *Ant.* 2.

O Sancte Sanctórum; spéculum sine mácula Dei majestátis, & imágo bonitátis illíus; veni, ut deleátur iníquitas, & adducátur justítia sempiterna. *Dan.* 9. *Sap.* 7.

DIE XXI. *Ant.* 2.

O Rex Géntium, Deus Israël, & salvátor, lapisque anguláris, qui facis útraque unum; veni, ad reconciliandum pópulos ambos in uno córpore Deo. *Jerem.* 10. *Is.* 45. & 28. *Ephes.* 2.

DIE XXII. *Ant.* 2.

O Emmánuël, Rex & légifer noster, expectátio gentium, & desiderátus eárum; veni, ut des legem tuam in viscéribus nostris, & in corde nostro scribas eam. *Is.* 8. & 33. *Gen.* 49. *Agg.* 2. *Jer.* 31.

DIE XXIII. *Ant.* 2.

O Pastor Israël, & dominátor, in domo David, cujus egressus ab

...nitio, à diébus æternitá-
...is; veni, ut pascas pópu-
...m tuum in fortitúdine,
... in justítia & ju-
... 5. *Ezech.* 34.

...*â-sextâ De-*
...*inchoantur*
...*dum feria-*
...*uæ etiam*
...*i, quartâ*
...*hoando ab*
...*quæ assig-*
...*6. die oc-*
...*erit Feria*
..., *sive Sab-*
...*rò fuerit Do-*
...*antur postri-*
...*m occurrunt*
Officium de
...*a, dicuntur*
...*a Natalis Do-*
...*et 23. die De-*
...*od si hâc die*
Dominica IV.
...*eo anno.*
...*eras autem in*
resumentur An-
...*audum.*

SECUNDA
... Decembris.
...AUDES.

...spice, Dómi-
..., de domo
...n nos, & in-
... tuam, &
Baruch 2.

...Dómine, pa-
...tu: ecce rés-
...us tuus omnes
...

... 2. Miserére Israël,
... coæquasti primogé-
...tuo: miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Jerúsalem. *Eccli.* 36.

Ant. 7. d. Deus cœlórum, exaudi: memento, Dómine, testamenti tui, ut omnes gentes agnoscant quia tu es Deus. *Judith* 9.

Ant. 4. a. Salva, Dómine, pópulum tuum, relíquias Israël. *Jerem.* 31.

FERIA TERTIA
post xv. Decembris.
AD LAUDES.

Ant. 3. *a.* RECordáre, Dómine, oppróbrium nostrum; servi domináti sunt nostrî: non fuit qui redímeret de manu eórum. *Thren.* 5.

Ant. 4. E. Tu, Dómine, pater noster, redemptor noster: convértere propter servos tuos. *Is.* 63.

Ant. 7. ç. Quarè in perpétuum oblivíscéris nostrî? derelinques nos in longitúdine diérum? *Thren.* 5.

Ant. 1. g. Ne tradas nos in perpétuum, & ne díssipes testamentum tuum, neque áuferas misericórdiam tuam à nobis. *Dan.* 3.

Ant. 2. Dabis, Deus, veritátem Jacob, misericórdiam Abraham; quæ jurasti pátribus nostris à diébus antíquis. *Mich.* 7.

FERIA QUARTA
post xv. Decembris.
AD LAUDES.

Ant. 2. RECordáre, Dómine, ne írritum fácias fœdus tuum nobíscum: nonnè tu es Deus

noster quem expectávimus? *Jerem.* 14.

Ant. 8. G. Vetus error ábiit: servábis pacem, Dómine; pacem, quia in te sperávimus. *Is.* 26.

Ant. 7. *d.* Cùm féceris judícia tua in terra, justítiam discent habitatóres orbis: Dómine, exaltétur manus tua. *Is.* 26.

Ant. 1. f. Dómine Deus noster, possedérunt nos dómini absque te: tantùm in te recordémur nóminis tui. *Is.* 26.

Ant. 6. Inclína, Dómine, aurem tuam, & audi: áperi, Dómine, óculos tuos, & vide: Deus noster, salva nos. *Is.* 37.

FERIA QUINTA
post xv. Decembris.

AD LAUDES.

Ant. 1. *a.* MItte, Dómine, sapiéntiam de cœlis sanctis tuis, & à sede magnitúdinis tuæ. *Sap.* 9.

Ant. 6. Nunc séquimur te, Dómine, in toto corde, & timémus te, & quærimus fáciem tuam: ne confundas nos. *Dan.* 3.

Ant. 7. c. Dómine rex omnípotens; non est qui possit tuæ resístere voluntáti, si decréveris salváre Israël. *Esther* 13.

Ant. 3. c. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo; & confundantur qui ostendunt servis tuis mala. *Dan.* 3.

Ant. 2. Cóngrega omnes tribus Jacob; ut cognoscant quia non est Deus nisi tu, & enarrent magnália tua. *Eccli.* 36.

FERIA SEXTA
post xv. Decembris.

AD LAUDES.

Ant. 4. A. EMitte Agnum, Dómine, dominatórem terræ, de petra deserti ad montem fíliæ Sion. *Is.* 16.

Ant. 8. c. Non est in témpore hoc sacrifícium coram te, ut possímus inveníre misericórdiam tuam; sed in ánimo contríto, & spíritu humilitátis suscipiámur. *Dan.* 3.

Ant. 5. a. Si iniquitátes nostræ respónderint nobis, Dómine; fac propter nomen tuum, quóniam tibi peccávimus. *Jerem.* 14.

Ant. 3. c. Dómine, nomen tuum invocátum est super nos; ne derelinquas nos. *Jerem.* 14.

Ant. 7. *d.* Cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis: Deus ab austro véniet, & Sanctus de monte Pharan. *Habac.* 3.

SABBATO
post xv. Decembris.

AD LAUDES.

Ant. 8. *G.* ELeváre, eleváre, Jerúsalem, quæ bibisti de manu Dómini cálicem iræ ejus. *Is.* 51.

Ant. 5. a. Ecce tuli de manu tua cálicem sopóris, fundum cálicis indignatiónis meæ: non adjícies

ties ut bibas illum ultrà. *Is.* 51.

Ant. 2. Noli timére, quia non confundéris; quia dominábitur tuî; qui fecit te. *Is.* 54.

Ant. 7. b. Ad punctum in módico derelíqui te, & in miseratiónibus magnis congregábo te. *Is.* 54.

Ant. 4. A. Misericórdia mea non recédet à te, & fœdus pacis meæ non movébitur. *Is.* 54.

Die XXIV. Decembris.

IN VIGILIA NATALIS DOMINI.

[*Si venerit in Dominica, Officium fit hoc modo:*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. de Vigilia, ut infrà. Hymnus, Instantis adventum. *ut suprà*, 178.

Ant. Psalmi. ℣℣. & ℟℟℟. *ut suprà, in Dominicis Adventûs.*

In I. & II. Noct. Lectiones de Dominicâ IV. Adventûs.

In III. Nocturno, ℣. Propè es. *ut infrà. Lectiones de Homilia Vigiliæ, divisionibus factis ad ** Asteriscos; & nihil legitur de Homilia Dóminicæ.*

℟. *vij.* Quod in María. *sine* Glória Patri. ℟. *viij.* Hâc ipsâ horâ. ℟. *ix.* Sanctífica. *cum* Glória Patri. *infrà, ut in Vigilia. Et repetitur.* ℟. Sanctífica. *usque ad* ℣. *exclusivè.*

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd-* Deus. *infrà* 243.

Reliqua de Vigilia, sine Commem. Dominicæ.

Ad LAUDES & HORAS, Ps. de Dominica, omisso tamen ad Primam Symbolo Quicumque. *Ant. Capit. &* ℟℟℟. *brev. cum Versic. ut infrà.*]

¶ *Si autem Vigilia ista venerit in Feriis, Officium fit ut sequitur.*

AD OFFICIUM NOCT.

Simplex.

Invit. Dóminus propè est: * Veníte, adorémus. *Philip.* 4. *Ps.* 94. Veníte. 2.

Hymnus, Instantis. 178.

Antiph. è Feriis Adventûs & Psalmi de Feria.

℣. Propè es tu, Dómine; ℟. Et omnes viæ tuæ véritas. *Ps.* 118.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 63.

Attende de cœlo, & vide de habitáculo sancto tuo, & glóriæ tuæ: ubi est zelus tuus, & fortitúdo tua, multitúdo víscerum tuórum, & miseratiónum tuárum? Super me continuérunt se. Tu enim pater noster, & Abraham nescívit nos, & Israël ignorávit nos: tu, Dómine, pater noster, redemptor noster, à século nomen tuum. Quarè errare nos fecisti, Dómine, de viis tuis: indurasti cor nostrum, ne timerémus te? Convértere propter servos tuos, tribus hære-

ditátis tuæ. Quasi níhilum possedérunt pópulum sanctum tuum hostes nostri: conculcavérunt sanctificatiónem tuam. Facti sumus quasi in princípio, cùm non dominaréris nostrî, neque invocarétur nomen tuum super nos. Hæc dicit.

℟. Hâc ipsâ horâ quæ nunc est, * Cras mittam ducem super pópulum meum, & salvábit pópulum meum; venit enim clamor eórum ad me. ℣. Dedit Deus palàm fácere servis suis quæ oportet fíeri citò: * Cras mittam. 1. *Reg.* 9. *Apoc.* 1.

Lectio ij. Cap. 64.

Et nunc, Dómine, pater noster es tu, nos verò lutum: & fictor noster tu, & ópera mánuum tuárum omnes nos. Ne irascáris, Dómine, satis, & ne ultrà memíneris iniquitátis nostræ: ecce réspice, pópulus tuus omnes nos. Cívitas Sancti tui facta est deserta, Sion deserta facta est, Jerúsalem desoláta est. Domus sanctificatiónis nostræ & glóriæ nostræ, ubì laudavérunt te patres nostri, facta est in exustiónem ignis, & ómnia desiderabília nostra versa sunt in ruínas. Numquid super his continébis te, Dómine, tacébis & affliges nos vehementer? Hæc dicit.

℟. Sanctífica pópulum, & dic eis: * Sanctificámini in cràstinum. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile ecce nunc dies salútis * Sanctificámini. [*Cum officium sit in Dominica.* Glória. * Sanctificá[redacted].] *Josue* 7. 2. *Cor.* 6.

Lectio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 1.

Cum esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequàm convenírent, inventa est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in Cap. 1. Matth.

Quærat díligens lector, & dicat: Cùm Joseph non sit pater Dómini salvatóris, quid pertinet ad Dóminum generatiónis ordo deductus usquè ad Joseph? Cui respondébimus primùm, non esse consuetúdinis Scripturárum, ut mulíerum in generatiónibus ordo texátur; deindè ex una tribu fuisse Joseph & Maríam: undè ex lege eam accípere cogebátur ut propinquam; & quod simul censentur in Béthlehem, ut de una vidélicet stirpe generáti. [*] Quod autem dícitur, Antequàm convenírent, non sequitur ut pósteà convénerint; sed Scriptúra quod factum non sit, osténdit. Joseph

autem vir ejus, cùm esset justus, & nollet eam tradúcere, vóluit occultè dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus effícitur. Et in lege præceptum est, non solùm reos, sed & cónscios críminum obnóxios esse peccáti: quómodò Joseph, cùm crimen celet uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Mariæ est, quòd Joseph sciens illíus castitátem, & admírans quod evénerat celat siléntio cujus mystérium nesciébat. [**] Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam. Jam & suprà díximus sponsas uxóres appellári, quod pléniùs liber adversùs Helvídium docet; & blandientis affectu, ei per sómnium Angelus lóquitur, ut justítiam siléntii comprobáret. Simulque notandum quòd Joseph fílius esse dicátur David, ut María quoque de stirpe David monstrarétur. Et vocábis nomen ejus Jesum. Jesus Hebráico sermóne Salvátor dícitur. Etymológiam ergò nóminis ejus Evangelista signávit, dicens: Vocábis nomen ejus Jesum; quia ipse salvum fáciet pópulum suum.

℞. Quod in María natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem Fílium, & vocábis nomen ejus Jesum; * Ipse enim † Salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum.

℣. Júbila, fília Jerúsalem: ecce Rex tuus véniet tibi justus & Salvátor. * Ipse. [*Cùm Officium sit in Feriis*, Glória. † Salvum.] *Matth.* 1. *Zach.* 9.

℣. *Sacerd.* Deus illúminet vultum suum super nos, ℞. Et misereátur nostri. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Semiduplex.

Psalmi de Feria; & sic ad alias Horas.

Ant. 1. g. Confidenter state, & vidébitis auxílium Dómini super vos, ô Juda & Jerúsalem. 2. *Paral.* 20.

Ant. 8. c. Vésperè sciétis quòd Dóminus edúxerit vos; & manè vidébitis glóriam Dómini. *Exod.* 16.

Ant. 6. Nolíte timére, nec paveátis; cras egrediémini, & Dóminus erit vobíscum. 2. *Paral.* 20.

Canticum de Adventu.

Ant. 7. c. Cánticum erit vóbis sicut nox sanctificátæ solemnitátis, & lætítia cordis. *Is.* 30.

Ant. 5. a. Sanctificámini: cras enim fáciet Dóminus inter vos mirabília. In hoc sciétis quòd Dóminus Deus vivens in médio vestrî est. *Jos.* 3.

CAPITULUM. *Os.* 6.

Sciémus, sequemurque ut cognoscámus Dómi-

num: quasi dilúculum præparátus est egressus ejus, & véniet quasi imber nobis temporáneus & serótinus terræ.

Hymnus, Jordánis. ℣. Tu exurgens. 180.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Christi generátio sic erat: Cùm esset desponsáta mater Jesu Maria Joseph, ántequàm convenírent, inventa est in útero habens de Spíritu sancto. *Matth.* 1.

Oratio.

DEus, qui nos redemptiónis nostræ ánnuâ expectatióne lætíficas: præsta, ut Unigénitum tuum, quem redemptórem læti suscípimus, venientem quoque júdicem secúri videámus Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

AD HORAS.

Duplex-minus.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Confidenter.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es * in mundum.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Vésperè.

CAPITULUM. *Amos* 4.

PRæparáre in occursum Dei tui, Israël; quia ecce formans montes, & creans ventum, & annúntians hómini elóquium suum.

℟. *br.* Veni, Dómine, * Ut salvos fácias nos. Veni. ℣. Ostende * fáciem tuam, * Ut. Glória. Veni. *Ps.* 79.

℣. Quæ est expectátio mea? ℟. Nonnè Dóminus? *Ps.* 38.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Nolíte timére.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 6.

DIcit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos & ero illórum Deus, & ipsi erunt mihi pópulus.

℟. *br.* Exurge, Dómine Deus, * Exaltétur manus tua. Exurge. ℣. Ne oblivíscáris * páuperum: * Exaltétur. Glória Patri. Exurge, *Ps.* 9.

℣. Citò antícipent nos misericórdiæ tuæ; ℟. Quia páuperes facti sumus nimis. *Ps.* 78.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Sanctificámini.

CAPITULUM. *Mich.* 5.

STabit, & pascet in fortitúdine Dómini, in sublimitáte nóminis Dómini Dei sui: & convertentur, quia nunc magnificábitur usque ad términos terræ; & erit iste pax.

℟. *br.* Exultent, & læténtur * Qui quærunt te, Dómine. Exultent. ℣. Et dicant semper: * Magnificétur Dóminus. * Qui. Glória Patri. Exultent. *Ps.* 69.

℣. Dóminus virtútem pópulo suo dabit: ℟. Dóminus benedícet pópulo suo in pace. *Ps.* 28.

DIE XXV. DECEMBRIS.

IN NATALI DOMINI.

ANNUALE.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. D. LEváte cápita vestra; quóniam appropinquat redémptio vestra. *Luc.* 21.

Ant. 2. Antíqua ne intueámini; ecce ego fácio nova, & nunc orientur. *Is.* 43.

Ant. 6. Nolíte timére: state & vidéte magnália Dómini quæ factúrus est hódiè. *Exod.* 14.

Ant. 5. C. Póluit David púero suo excitáre regem ex ipso fortíssimum, & in throno honóris sedentem in sempiternum. *Eccli.* 24.

Ant. 7. a. Erípiet vos de manu inimicórum: redúcet autem vos cum gáudio & jucunditáte in sempiternum. *Baruch* 4.

CAPITULUM. *Agg.* 2.

HÆc dicit Dóminus exercítuum: Adhuc unum módicum est, & ego commovébo cœlum & terram, & mare & áridam: & movébo omnes gentes: & véniet desiderátus cunctis géntibus.

℟. Ecce Deus noster iste: expectávimus eum, & salvábit nos; iste Dóminus, * Sustinúimus eum; † Exultábimus & lætábimur in salutári ejus. ℣. Gaudéte in Dómino, gaudéte; Dóminus propè est: * Sustinúimus. Glória Patri. † Exultábimus. *Repetit.* ℟. Ecce. *usque ad* ℣. *Is.* 25. *Philipp.* 4.

HYMNUS.

MIssum Redemptórem polo,
Novumque totus, quà patet,
Adóret orbis Príncipem
Natum Maríâ vírgine.

Rerum Creátor ómnium
Servíle corpus índuit;
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

Quod ante mundi témpora
Verbum Patris prodit sinu,
Obnóxius nunc témpori
Mortális infans náscitur.

Fœno cubáre sústinet.
Præsépe non horret Deus,
Et índiget lactis cibo
Cibus perennis Cœlitûm.

Quæ cárdines mundi rotant,
Manus ligantur fáſciis:
Imbellis & plorans jacet,
Ut nos jacentes érigat.
Judex futúrus ſéculi,
Nunc blandus ad cunas vocat;
Amóre tanto, mútui
Amóris expoſcit vices.
Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Expectans expectávi Dóminum, ℟. Et inténdit mihi. *Pſ.* 39.

Ad Magníficat.

Ant. I. *duplicanda.* Béthlehem Ephratha, párvulus es in míllibus Juda: ex te mihi egrediétur qui ſit dominátor in Iſraël; & egreſſus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. *Mich.* 5.

Oratio.

Concéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos ſub peccáti jugo vetuſta ſérvitus tenet; Per eumdem.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capitulum de Feria.

Ant. 1. *f.* Conſurge, fília Sion; lauda in nocte, in princípio vigiliárum, allelúia. *Thren.* 2.

Hymnus, Mundi ſalus. *infrà poſt II. Veſperas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. *a.* Egrediátur ut ſplendor Juſtus Sion, & Salvátor ejus ut lampas accendátur, allelúia. *Iſ.* 62.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtus natus eſt nobis: * Veníte, adorémus. *Luc.* 2.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Jam déſinant ſuſpíria;
Audívit ex alto Deus:
Cœli pateſcunt; en adeſt
Promiſſa pax mortálibus.
Profunda noctis ótia
Cœleſtis abrumpit chorus;
Natumque feſto cármine
Annúntiat terris Deum.
Specum ſacrátam pérvigil
Dum turba paſtórum ſubit,
Eámus, & caſtis pia
Cunis ferámus óſcula.
At quale nobis pánditur
Intrántibus ſpectáculum!
Præſépe, fœnum, fáſciæ,
Parens inops, infans puer.
Tu ne ille, Chriſte, Fílius
Et ſplendor æterni Patris?
Illum-ne cerno qui levi
Orbem pugillo ſúſtinet?
Sic eſt: verenda queîs lates,
Fides penétrat núbila:
Agnoſco quem proni vident,
Tremunt, adórant Angeli.
Agis magiſtrum vel tacens:
Ex hac cathédra nos doces
Vitáre quod carni placet,
Caro quod horret pérpeti.

Castos amóres nútriens,
Sanans tumentes spíritus,
Divíne, nostris, ô Puer,
Præcórdiis innáscere.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Psalm. Quarè fremuérunt. 3.

Christus Filius Dei, Rex in Sion & in omnes gentes.

Ant. 8. c. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódiè génui te.

Ps. Cœli enarrant. *cum sua divisione*, 58.

Christus sol justitiæ: lex evangelica commendatur.

Ant. 8. G. Tanquàm sponsus Dóminus procédens de thálamo suo.

Ps. Eructávit. 152.

Christus sponsus Ecclesiæ: fœdus ejus celebratur.

Ant. 1. D. Speciósus formâ præ fíliis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℣. Recordátus est misericórdiæ suæ & veritátis suæ, ℞. Dómui Israël. *Ps.* 97.

Pater noster, &c.

Absolutiones & Benedictiones, suprà post Psalterium.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 9.

PRimo témpore alleviáta est terra Zabúlon, & terra Néphthali: & novíssimo aggraváta est via maris trans Jordánem Galilææ géntium. Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam: habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicasti gentem, non magnificasti lætítiam. Lætabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exultant victóres captâ prædâ, quandò dívidunt spólia. Jugum enim óneris ejus, & virgam húmeri ejus, & sceptrum exactóris ejus superasti sicut in die Mádian. Quia omnis violenta prædátio cum tumultu, & vestimentum mistum sánguine erit in combustiónem, & cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, & Fílius datus est nobis; & factus est principátus super húmerum ejus: & vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri sǽculi, Princeps pacis. Multiplicábitur ejus impérium, & pacis non erit finis: super sólium David, & super regnum ejus sedébit; ut confirmet illud, & corróboret in judício & justítia, ámodò & usque in sempitérnum. Tu autem.

℞. Per víscera misericórdiæ Dei nostri, visitávit nos Oriens ex alto; * Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent. ℣. Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam: habitántibus in regióne umbræ

mortis, lux orta est eis: * Illumináre. Glória Patri. *Illumináre. *Luc.* 1. ℣. 9.

Lectio ij. Cap. 40.

CONsolámini, consolámini, pópule meus, dicit Deus vester. Loquímini ad cor Jerúsalem, & advocáte eam: quóniam compléta est malítia ejus, dimissa est iníquitas illíus: suscépit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamantis in deserto: Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, & omnis mons & collis humiliábitur; & erunt prava in directa, & áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini, & vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum est. Vox dicentis: Clama. Et dixi; Quid clamábo? Omnis caro fœnum, & omnis glória ejus quasi flos agri. Exsiccátum est fœnum, & cécidit flos, quia Spíritus Dómini sufflávit in eo. Verè fœnum est pópulus: Exsiccátum est fœnum, & cécidit flos; verbum autem Dómini nostri manet in ætérnum.

℟. Gaudéte, & laudáte, simul, quia consolátus est Dóminus pópulum suum: * Parávit bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium. ℣. Misit Deus Fílium suum in mundum, ut salvétur mundus per ipsum: * Parávit. Glória. * Parávit. ℣. 52. *Joan.* 3.

Lectio iij. Cap. 52.

COnsurge, consurge, indúere fortitúdine tua, Sion: indúere vestiméntis glóriæ tuæ, Jerúsalem, cívitas Sancti; quia non adjíciet ultrà ut pertránseat per te incircumcísus & immundus. Excútere de púlvere, consurge; sede, Jerúsalem: solve víncula colli tui, captíva fília Sion. Quia hæc dícit Dóminus: Gratis venúmdati estis, & sine argento redimémini. Quia hæc dícit Dóminus Deus: In Ægyptum descendit pópulus meus in princípio, ut colónus esset ibi; & Assur absque ulla causa calumniátus est eum. Et nunc quid mihi est hic, dicit Dóminus, quóniam ablátus est pópulus meus gratis? Dominatóres ejus iníquè agunt, dicit Dóminus; & júgiter totâ die nomen meum blasphemátur. Propter hoc sciet pópulus meus nomen meum in die illa; quia ego ipse qui loquébar, ecce adsum.

℟. Prophetissa péperit fílium; & dixit Dóminus: * Voca nomen ejus, Accélera spólia detráhere, festína prædári. ℣. Universa arma fortis ármati áuferet, & spólia ejus distribuet: * Voca. Glória.

* Voca. *Repetitur* ℟. Prophetissa. *usque ad* ℣. *Is.* 52. *Luc.* 11.

IN II. NOCTURNO.

Ps. Magnus Dóminus, 154.

Ecclesiæ dotes, in cujus sinu misericordia Dei suscipitur.

Ant. 5. C. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui.

Ps. Deus, judícium. *cum sua divisione*, 59.

Christi regnum, in cujus diebus abundantia pacis promittitur.

Ant. 3. a. Oriétur in diébus Dómini abundántia pacis, & dominábitur.

Psalm. Benedixisti, 63.

Captivitas aversa : veritas orta.

Ant. 7. *d.* Véritas de terra orta est, & justítia de cœlo prospéxit.

℣. Misericórdia & véritas obviavérunt sibi : ℟. Justítia & pax osculátæ sunt. *Ps.* 84.

Sermo sancti Leónis Papæ. *Serm.* 1. *de Nat. Domini.*

Lectio iv.

SAlvátor noster, dilectíssimi, hódiè natus est : gaudeámus. Neque enim locum fas est ibi esse tristítiæ, ubi natális est vitæ : quæ consumpto mortalitátis timóre, íngerit nobis de promissa æternitáte lætítiam. Nemo ab hujus alacritátis participatióne secérnitur. Una cunctis lætítiæ commúnis est rátio ; quia Dóminus noster, peccáti mortísque destructor, sicut nullum à reátu líberum réperit, ita pro liberandis ómnibus venit. Exultet sanctus, quia propinquat ad palmam : gáudeat peccátor, quia invitátur ad véniam : animétur Gentílis, quia vocátur ad vitam. Dei namque Fílius secundùm plenitúdinem témporis, quàm divíni consílii inscrutábilis altitúdo dispósuit, reconciliandam Auctóri suo natúram géneris assumpsit humáni ; ut inventor mortis diábolus, per ipsam, quam víceraț, vinceretur.

℟. Sic Deus diléxit mundum ut Fílium suum unigénitum daret ; * Ut omnis qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. ℣. Egressus es in salútem pópuli tui, Dómine, in salútem cum Christo tuo ; * Ut. Glória. * Ut. *Joan.* 3. *Habac.* 3.

Lectio v.

IN quo conflictu pro nobis ínito, magno & mirábili æquitátis jure certátum est, dùm omnípotens Dóminus cum sævíssimo hoste, non in sua majestáte, sed in nostra congréditur humilitáte, objíciens ei eámdem formam, eamdemque natúram, mortalitátis quidèm nostræ partícipem, sed peccáti totíus expertem. Aliénum quippè

ab hac nativitáte est, quod de ómnibus légitur: Nemo mundus à sorde, nec infans cujus est unius diéi vita super terram. Nihil ergò in istam singulárem nativitátem de carnis concupiscéntia transívit, nihil de peccáti lege manávit. Virgo régia Davídicæ stirpis elígitur, quæ sacro gravidanda fœtu, divínam humanamque prolem priùs concíperet mente, quàm córpore. Et ne superni ignára consílii ad inusitátos pavéret effectus, quod in ea operandum erat à Spíritu sancto, collóquio discit angélico: nec damnum credit pudóris, Dei génitrix mox futúra.

℟. Qui sanctíficat, & qui sanctificantur, ex uno omnes: * Undè † Débuit per ómnia frátribus similári, ut misericors fíeret, ut repropitiáret delícta pópuli. ℣. Deus in terris visus est, & cum homínibus conversátus est: * Undè. Glória Patri. † Débuit. *Hebr.* 2. *Baruch* 3.

Lectio vj.

AGámus ergò, dilectíssimi, grátias Deo Patri, per Fílium ejus in Spíritu sancto: qui propter multam misericórdiam suam, quâ diléxit nos, misertus est nostrî: & cùm essémus mórtui peccátis, convivificávit nos Christo; ut essémus in ipso nova creatúra novumque figmentum. Deponámus ergò véterem hóminem cum áctibus suis: & adepti participatiónem generatiónis Christi, carnis renuntiémus opéribus. Agnosce, ô Christiáne, dignitátem tuam; & divínæ consors factus natúræ, noli in véterem vilitátem degéneri conversatióne redíre. Meménto, cujus cápitis & cujus córporis sis membrum. Reminíscere, quia érutus de potestáte tenebrárum, translátus es in Dei lumen & regnum.

℟. Deus ipse prior diléxit nos, & misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris; * Et nos cognóvimus, & credídimus caritáti quam habet Deus in nobis. ℣. Dixit Dóminus: Pópulus meus est, & factus est eis salvátor; in dilectióne sua ipse redémit eos:* Et nos. Glória Patri. * Et nos. *Repetitur.* ℟. Deus. *usque ad* ℣. 1. *Joan.* 4. *Is.* 62.

IN III. NOCTURNO.

Ps. Cantáte . . . . omnis terra 95.

In Deo lætandum ob Christi adventum.

Ant. 4. A. Læténtur cœli, & exúltet terra à fácie Dómini, quóniam venit.

Ps. Dóminus regnávit... læténtur. 64.

Christus mundum ingreditur: lux oritur justo.

Ant. 2. Lux orta est justo, & rectis corde lætítia, allelúia.

Ps. Cantáte Dómino ... quia. 50.

Deus laudandus ob Salvatoris adventum.

Ant. 6. Notum fecit Dóminus salutáre suum, allelúia.

℣. Deus rex noster ante sécula, ℟. Operátus est salútem in médio terræ. *Ps.* 73.

Pater noster, &c.

Lectio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore; Exiit edictum à Cæsare Augusto, ut describerétur universus orbis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 8. *in Evang.*

QUia, largiente Dómino, Missárum solémnia ter hódiè celebratúri sumus, loqui diù de evangélica lectióne non póssumus. Sed nos aliquid vel bréviter dícere Redemptóris nostri Natívitas ipsa compellit. Quid est quòd nascitúro Dómino mundus descríbitur, nisi hoc quod apertè monstrátur, quia ille veniébat in carne, qui electos suos ascríberet in æternitáte? Quò contrà de réprobis per Prophétam dícitur: Deleantur de libro vivéntium, & cum justis non scribantur. Qui benè étiam in Béthlehem náscitur: Béthlehem quippè domus panis interpretátur. Ipse namque est qui ait: Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi. Locus ergò in quo Dóminus náscitur, domus panis ántea vocatus est; quia futúrum profectò erat ut ille ibi per matériam carnis apparéret, qui electórum mentes internâ satietáte reficeret. Qui non in parentum domo, sed in via náscitur; ut profectò osténderet quia per humanitátem suam quam assúmpserat, quasi in aliéno nascebátur.

℟. Impléti sunt dies Maríæ ut páreret; * Et péperit fílium suum primogénitum, & pannis eum invólvit, & reclinávit eum in præsépio. ℣. Audíte, domus David: Ecce virgo páriet fílium. * Et. Glória Patri. * Et. *Luc.* 2. *Is.* 7.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio viij. Cap. 2.

IN illo tempore, Pastóres loquebantur ad invicèm: Transeámus usque Béthlehem, & videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus ostendit nobis. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. lib. 2. *n.* 53.

VIdes festináre pastóres; nemo enim cum

desídia Christum requírit. Vides pastóres Angelo credidisse; & tu Patri, Fílio, Spirítui sancto, Angelis, Prophétis, & Apóstolis crede. Vide quàm signátè Scriptúra singulórum libret momenta verbórum: Festínant, inquit, Verbum vidére. Etenim cùm caro Dómini vidétur, Verbum vidétur, quod est Fílius. Non mediócre fídei tibi hoc videátur exemplum, non vilis persóna pastórum. Certè quò vílior ad prudéntiam, eò pretiósior ad fidem. Non gymnásia choris referta sapientûm, sed plebem Dóminus símplicem requisívit, quæ phaleráre audíta & fucáre nescíret. Simplícitas enim quæritur, non ambítio desiderátur. Nec contemnenda putes quasi vília verba pastórum: à pastóribus étiam María fidem cólligit: à pastóribus pópulus ad Dei reveréntiam congregátur.

℟. Natus est vobis hódiè salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David; & hoc vobis signum: * Inveniétis infantem pannis involútum, & pósitum in præsépio. ℣. Nolíte metúere, quia Dóminus Deus vester in médio vestrî est, ut éruat vos: * Inveniétis infantem pannis. Glória Patri. * Inveniétis. *Luc. 2. Deut. 20.*

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio ix. Cap. 1.

IN princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Ep. ad Honor. 140. aliàs 120. C. 3. & 4.

QUem Fílium Deus míserit, fieríque ex muliére volúerit, quantùs ille Deus sit, qui hanc humilitátem pro salúte fidélium suscípere dignátus fúerit, ut agnoscas, nunc attende Evangélium: In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Hic ergò Deus Verbum Dei, per quod facta sunt ómnia, Fílius Dei est. Cùm esset Fílius Dei, venit ut fíeret fílius hóminis, donarétque nobis qui erámus fílii hóminum, fílios Dei fíeri. Descendit ergò ille, ut nos ascenderémus; ut, participátâ natúrâ filiórum hóminum, ad participandam étiam suam natúram adoptáret fílios hóminum. Quaprópter cùm dixisset, Dedit eis potestátem fílios Dei fíeri, modúmque adjunxisset, ne carnális intelligerétur natívitas, quod scílicèt eis id præstíterit, qui credunt in nómine ejus, & per grátiam renascuntur spiritálem, mox

commendávit quasi hujus vicissitúdinis sacramentum. Tamquàm enim miráti tantum bonum non auderémus optáre, statim subjunxit; Et Verbum caro factum est, & habitávit in nobis, tanquàm díceret: O hómines, nolíte desperáre vos fieri posse fílios Dei; quia & ipse Fílius Dei, hoc est, Verbum Dei, caro factum est, & habitávit in nobis. Réddite vicem: efficímini spíritus, & habitáte in illo qui caro factus est, & habitávit in nobis. Neque enim jam desperandum est participatióne Verbi fíeri posse hómines fílios Dei, quandò Fílius Dei participatióne carnis factus est fílius hóminis.

℟. Verbum caro factum est, & habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam ejus; glóriam quasi Unigéniti à Patre, plenum grátiæ & veritátis. ℣. Cùm nox in suo cursu médium iter habéret, omnípotens Sermo tuus, Dómine, de cœlo à regálibus sédibus prosilívit: * Et vídimus. Glória Patri. * Et vídimus. *Repetitur* ℟. Verbum. *usque ad* ℣. *Joan.* 1. *Sap.* 18.

Post ℟. *dicitur, juxtà morem antiquum, Genealogia Domini nostri Jesu Christi secundùm Matthæum, ut sequitur.*

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

[*Solus recitans incipit absolutè:*]

Initium sancti Evangélii secundùm Matthæum.

℟. Glória tibi Dómine.

LIber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Judam & fratres ejus. Judas autem génuit Phares & Zaram de Thamar. Phares autem génuit Esron. Esron autem génuit Aram. Aram autem génuit Amínadab. Amínadab autem génuit Naasson. Naasson autem génuit Salmon. Salmon autem génuit Booz de Rahab. Booz autem génuit Obed ex Ruth. Obed autem génuit Jesse. Jesse autem génuit David regem. David autem rex génuit Salomónen ex ea quæ fuit Uríæ. Sálomon autem génuit Róboam. Róboam autem génuit Abíam. Abías autem génuit Asa. Asa autem génuit Jósaphat. Jósaphat autem génuit Joram. Joram autem génuit Ozíam. Ozías autem génuit Jóatham. Joatham autem génuit Achas. Achas autem génuit Ezechíam. Ezechías autem génuit Manassen. Manasses autem génuit Amon. Amon autem génuit Josíam. Josías autem génuit Jechoníam, & fratres ejus in Trasmigra-

tióne Babylónis. Et post Transmigratiónem Babylónis: Jechonías génuit Saláthiel. Saláthiel autem génuit Zoróbabel. Zoróbabel autem génuit Abíud. Abíud autem génuit Elíacim. Elíacim autem génuit Azor. Azor autem génuit Sadoc. Sadoc autem génuit Achim. Achim autem génuit Elíud. Elíud autem génuit Eleázar. Eleázar autem génuit Mathan. Mathan autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Posteà dicitur Te Deum. *quo finito sine* ℣. *Sacerd. celebratur Missa in galli cantu : & factâ communione Sacerdotis, inchoantur Laudes absolutè ab impositione Antiphonæ* Pastóres. *ut infrà, Sacerdote interìm juxtà altare remanente.*

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 4. E. Pastóres erant vigilantes, & custodientes vigílias noctis super gregem suum; & ecce Angelus Dómini stetit juxtà illos, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 3. a. Cláritas Dei circumfulsit illos, & timuérunt timóre magno; & dixit illis Angelus: Nolíte timére, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 5. a. Ecce evangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni pópulo; quia natus est vob hódiè Salvátor, allelúi *Luc.* 2.

Ant. 7. d. Facta est.

CANTICUM. *Isaiæ* 12. *De Salvatoris adventu*

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irán es mihi : * conv s e furor tuus, & consolátı es me.

Ecce Deus salváto meus : * fiduciáliter agam & non timébo.

Quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris ; * & dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * meméntóte quóniam excelsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit : * annuntiate hoc in universa terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion : * quia magnus in médio tuî sanctus Israël.

Ant. Facta est cum Angelo multitúdo milítiæ cœlestis laudántium Deum, & dicéntium : Glória in altíssimis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 8. G. Pastóres loquebantur ad ínvicèm : Transeámus usque Béth-

lehem, & videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus ostendit nobis, allel. *Luc.* 2.

Finitâ istâ Ant. incipit Sacerdos ad altare Antiphonam sequentem.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. *duplicanda.* Venérunt pastóres festinantes; & invenérunt Maríam, & Joseph, & Infantem pósitum in præsépio. Videntes autem, cognovérunt de verbo quod dictum erat illis de Púero, allelúia. *Luc.* 2.

Oratio.

DEus, qui panem Angelórum in præsépi Ecclésiæ cibum fecisti fidélium: da nobis, quæsumus in præsenti sǽculo degustáre cœléstium dulcédinem gaudiórum; ut in futúro perdúcas nos ad satietátem æternórum præmiórum; Per eundem Dóminum.

Sic hodiè dicuntur Laudes, etiam extrà Chorum.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sǽcula.
Amen.

Psalmi de Dominica cum Ant. de Laudibus.

Ad Tertiam, Sextam & Nonam, Oratio Concéde, *ut infrà ad Vesperas*, 257.

AD PRIMAM.

Ant. 4. E. Pastóres.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Cláritas.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

CUm iterùm introdúcit Deus Primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei.

℟. *br.* Adoráte eum, * omnes Angeli ejus: * Allelúia, allelúia. Adoráte. ℣. Audívit, * & lætáta est Sion: * Allelúia. Glória Patri. Adoráte. *Ps.* 96.

℣. Jubiláte Deo, omnis terra: ℟. Cantáte, & exultáte, & psállite. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ecce.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

FIdélis sermo, & omni acceptióne dignus, quòd Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere.

℟. *br.* In humilitáte nostra * memor fuit nostri Dóminus: * Allelúia, allelúia. In humilitáte. ℣. Et redémit nos * ab inimícis nostris: * Allelúia. Glória. In humilitáte.

℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus, ℟. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus. *Ps.* 135.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Pastóres.

CAPITULUM. *Galat.* 4.

CUM essémus párvuli, sub elementis mundi erámus servientes: at ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex muliere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Dóminus virtútum * nobíscum: * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Suscéptor noster * Deus Jacob: * Allelúia. Glória Patri. Dóminus. *Ps.* 45.

℣. Confiteántur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

AD II. VESPERAS.

Ps. Dixit Dóminus. 28.

Christi divinitas, regnum & sacerdótium.

Ant. 1. D. TEcum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: ex útero ante lucíferum génui te.

Ps. Confitébor . . . . in concílio, 29.

Laus Deo ob Redemptoris adventum.

Ant. 2. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo; mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Ps. Beátus vir. 29.

Christi laus, quo adveniente, lux oritur.

Ant. 5. C. Exortum est in ténebris lumen rectis corde miséricors, & miserátor, & justus Dóminus.

Ps. De profundis. 96.

Spes pœnitentis copiosa per Christum redemptio.

Ant. 4. E. Apud Dóminum misericórdia, & copiósa apud eum redémptio.

Ps. Memento. *cum sua divisione*, 157.

Ecclesiam suam elegit Deus, ipsam inhabitaturus per Christum Davidi promissum.

Ant. 6. c. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

IN hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

Allelúia, allelúia. ℣. Verbum caro factum est, & habitávit in nobis. Allelúia. *Joan.* 1.

HYMNUS.

JEsu, Redemptor ómnium,
Summi Parentis única,
Qui solus ante sécula
Patri Deo par násceris.

Tu nostra pax & glória,
Spes una tu mortálium,
Intende quas tibi preces
De cordis ara fúndimus.

Qui córporis nostri volens
Nascendo formam súscipis,
Divinitátis nos simul
Das esse consortes tuæ.

Ad illud evectos decus
Tuére fratres; dégener
Ne vita fontes prístinam
In vilitátem déprimat.

Hoc sancta te poscit dies,
Ortûs dies tui mémor,
Quâ lúcido surgens thoro
Sol verus orbem vísitas.

Nunc ergò terra, nunc polus,
Vastíque tractus æquoris,
Qui te dedit festis Patrem
Laudáre certant cánticis.

Et nos, perennis ô quibus
Salútis auctor násceris,
Faustum triumpháli juvat
Ornáre concentu diem.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Hic est Deus, Deus noster in æternum: ℟. Ipse reget nos in sécula. *Ps.* 47.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. *duplicanda.* Fílius Dei venit, & dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum; & simus in vero Fílio ejus: hic est verus Deus, & vita æterna, allelúia. 1. *Joan.* 5.

Oratio.

CONcéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetusta sérvitus tenet; Per eumdem Dóminum.

Pro Commemoratione sancti Stephani. Ant. Mitto ad vos prophétas, & sapientes: & ex illis occidétis & flagellábitis in synagógis vestris, & persequémini; ut véniat super vos omnis sanguis justus qui effúsus est super terram. *Matth.* 23.

℣. Misit Deus ante eos virum: ℟. Elóquium Dómini inflammávit eum. *Ps.* 104.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere, quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica.

Ant. 2. Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me, in ténebris non máneat, allelúia. *Joan.* 12.

HYMNUS.

MUndi salus qui násceris,
Jesu puer, nos réspice:
Da móribus castis tuam
Referre nos infántiam.

Fessos diurno dùm levat
Labóre nocturnus sopor,

Defende, Paſtor, béſtiis
Tuas ab infeſtis oves.
O Virgo, quæ paris Deum,
Foveſque lactentem ſinu,
Hunc flecte nobis quâ vales,
Benigna Mater, grátiâ.
Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque S[...]ritu
In ſempiterna ſǽcula.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. g. Erat lux v[...] quæ illúminat omnem h[...]minem venientem in hu[...] mundum; & lux in té[...]bris lucet, allelúia. *Joan*

DIE XXVI. DECEMBRIS.

IN FESTO

SANCTI STEPHANI, DIACONI, PROTO-MARTYRIS.

SOLEMNE-MINUS.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum quem vidit Stephanus stantem à dextris Dei, * Veníte, adorémus. *Act.* 7.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Qui tuo, dux Mártyrum,
Præfers corónam nómine,
Non de cadúcis flóribus
Tibi corónam néctimus.

Tuo cruenta sánguine
Quàm saxa fulgent púlchriùs!
Aptáta sacro vértici
Non sic micárent sídera.

Quot facta fronti vúlnera,
Tot tela lucis émicant;
Et Angelo monstrat parem,
Quod prodit è vultu jubar.

Tu prima Christo víctimæ
Vitam rependis víctima,
Primusque testis æmulo
Deum fatéris fúnere.

Tu primus ostensam tibi
Maris rubri sulcas viam:
Quot te sequentur Mártyrum
Quibus præis, exércitus!

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. *D.* Convocantes duódecim multitúdinem discipulórum, dixérunt: Non est æquum nos derelínquere verbum Dei, & ministráre mensis. *Act.* 6.

Ant. 2. Consideráte viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu sancto & sapiéntiâ, quos

constituámus super hoc opus. *Act.* 6.

Ant. 3. a. Plácuit sermo coram omni multitúdine, & elegérunt Stéphanum. *Act.* 6.

℣. Beátus quem elegisti & assumpsisti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 6.

IN diébus illis, crescente número discipulórum, factum est murmur Græcórum adversùs Hebræos, eò quòd despicerentur in ministério quotidiáno víduæ eórum. Convocantes autem duódecim multitúdinem discipulórum, dixérunt: Non est æquum nos derelínquere verbum Dei, & ministráre mensis. Consideráte ergò, fratres, viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu sancto & sapiéntiâ, quos constituámus super hoc opus. Nos verò oratióni & ministério verbi instantes érimus. Et plácuit sermo coram omni multitúdine. Et elegérunt Stéphanum virum plenum fide & Spíritu sancto, & Philippum, & Próchorum, & Nicánorem, & Timónem, & Pármenam, & Nicoláum ádvenam Antiochénum. Hos statuérunt ante conspectum Apostolórum; & orantes, imposuérunt eis manus. Tu autem.

℟. Stéphanum virum plenum fide & Spíritu sancto *Statuérunt ante conspectum Apostolórum; & orantes, imposuérunt ei manus. ℣. Locutus est Dóminus ad Móysen, dicens: Státue Levítas in conspectu Aáron & filiórum ejus, & consecrábis oblátos Dómino. *Statuérunt ante conspectum Apostolórum. *Act.* 6. *Num.* 8.

Lectio ij.

STéphanus autem plenus grátiâ & fortitúdine, faciébat prodígia & signa magna in pópulo. Surrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, & Cyrenénsium, & Alexandrinórum, & eórum qui erant à Cilícia & Asia, disputantes cum Stéphano: & non póterant resístere sapiéntiæ & Spirítui qui loquebátur. Tunc summisérunt viros, qui dícerent se audivisse eum dicentem verba blasphémiæ in Móysen & in Deum. Commovérunt itaque plebem, & senióres, & scribas: & concurrentes rapuérunt eum, & adduxérunt in concílium, & statuérunt falsos testes, qui dícerent: Homo iste non cessat loqui verba adversùs locum sanctum & legem; audívimus enim eum dicentem: Quóniam Jesus Nazarénus hic déstruet locum istum, & mutábit tradi-

...ónes quas trádidit nobis Móyses. Et intuentes eum omnes qui sedébant in concílio vidérunt fáciem ejus tanquàm fáciem Angeli.

℟. Levítes præpósitus iis quæ spontè offerebantur Dómino; * Universæque multitúdini fidéliter ibi præbebantur. ℣. Quotquot possessóres agrórum erant, vendentes afferébant prétia : dividebátur autem síngulis proùt cuíque opus erat; * Universæque multitúdini fidéliter ibi præbebantur. 2. *Paral.* 31. *Act.* 4.

Lectio iij. Cap. 7.

CUm autem esset plenus Spíritu sancto, intendens in cœlum, vidit glóriam Dei, & Jesum stantem à dextris Dei, & ait: Ecce vídeo cœlos apertos, & Fílium hóminis stantem à dextris Dei. Exclamantes autem voce magnâ, continuérunt aures suas, & ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejicientes eum extrà civitátem, lapidábant: & testes deposuérunt vestimenta sua secùs pedes adolescentis qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocantem, & dicentem: Dómine Jesu, súscipe spíritum meum. Pósitis autem génibus, clamávit voce magnâ, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cùm hoc dixisset, obdormívit in Dómino.

℟. Qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet, sicut scriptum est: * Dispersit, dedit paupéribus; † Justítia ejus manet in séculum séculi. ℣. Eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum. * Dispersit, dedit paupéribus. Glória Patri. † Justítia. 2. *Cor.* 9. *Eccli.* 31.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Stéphanus plenus grátiâ & fortitúdine faciébat prodígia & signa magna in pópulo. *Act.* 6.

Ant. 5. a. Erat potens in verbis & in opéribus suis. *Act.* 7.

Ant. 6. Sapiéntia firmábitur in illo, & non flectétur; & continébit illum, & exaltábit illum apud próximos suos. *Eccli.* 15.

℣. Confirmátum est cor ejus: ℟. Non commovébitur, donec despíciat inimícos suos. *Ps.* 111.

Benedictiones de Sanctis.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

Sermo 3. de S. Stephano.

Lectio iv.

HEri celebrávimus temporálem sempiterni Regis nostri natálem : hódiè cele-

brámus triumphálem mílitis passiónem. Herì Rex noster trábeâ carnis indútus, de aula úteri virginális egrédiens, visitáre dignátus est mundum: hódiè miles de tabernáculo córporis éxiens, triumphátor migrávit ad cœlum. Glória in excelsis Deo herì sancti Angeli exultantes cantavérunt: hódiè Stéphanum lætantes in suum consórtium suscepérunt. Herì Christus pro nobis pannis est involútus: hódiè Stéphanus stolâ est ab eo immortalitátis indútus. Herì præsépis angústia Christum portávit infantem: hódiè imménsitas cœli suscépit Stéphanum triumphantem.

℟. Potens in Scriptúris erat, edoctus viam Dómini; & * Fervens spíritu loquebátur, & docébat diligenter ea quæ sunt Jesu. ℣. Sápiens tanquàm imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ: * Fervens spíritu loquebátur. *Act.* 18. *Eccli.* 39.

Lectio v.

NEcessárium nobis est, fratres caríssimi, agnóscere quibus armis præcinctus Stéphanus sævítiam Judæórum pótuit superáre, ut ita meruisset felíciter triumpháre. Invictæ in eo enítuit insigne virtútis, quæ nec freméntium sævítiam formidávit, nec lapidántium íctibus devicta succúbuit. Usque ádeò enim inter frementes permansi[t] térritus, & inter lápid[es] fuit cruciamenta secún[dum] ut incredulitátem Jud[æo]rum fidenter argúeret, [&] benignus pro lapidánti[bus] exoráret. Quod est e[ius] tàm magnum atque i[nsu]perábile genus armóru[m]. Procul dúbio, muním[ine] régio septus, nullátenùs ab adversáriis superári [potuit] quóniam Rex noster, c[um] sit Altíssimus, pro no[bis] húmilis venit, sed iná[nis] veníre non pótuit. M[a]num quippè donatívum s[uis] milítibus áttulit, quo e[os] non solùm copiósè ditávi[t], sed étiam ad certandum i[n]victissimè confortávit. A[t]tulit namque donum cari[tá]tis, quo perdúceret hómi[nes] ad consórtium deitá[tis].

℟. Cœpit fiduciáliter ág[e]re in synagóga; * Vehementer enim Judæos revi[n]cébat públicè, ostende[ns] per Scriptúras esse Chri[s]tum Jesum. ℣. Surréx[it] quasi ignis, & verbum i[p]síus quasi fácula ard[é]bat; * Vehementer enim Judæos revincébat públicè. *Act.* 18. *Eccli.* 48.

Lectio vj.

CAritas ergò quæ de cœlo ad terras depósuit Christum, ipsa Stéphanum de terra elevávit ad cœlum. Cáritas quæ præcessit in Rege, ipsa subsequentes

refulsit in mílite. Stéphanus ergò, ut nóminis sui corónam meruisset accípere, caritátem pro armis habébat, & per ipsam ubíquè vincébat. Per caritátem Dei, sæviéntibus Judæis non cessit: per caritátem próximi, pro lapidántibus intercessit. Per caritátem arguébat errantes, ut corrigerentur: per caritátem pro lapidántibus orábat, ne punirentur. Caritátis virtúte subníxus vicit Saulum crudéliter sævientem; & quem hábuit in terra persecutórem, in cœlo méruit habére consortem.

℟. Surrexérunt quidam de synagóga disputantes cum Stéphano; * Et non póterant resístere sapiéntiæ & Spirítui † Qui loquebátur. ℣. Obstructum est os loquéntium iníqua; * Et non. Glória Patri. † Qui loquebátur. *Act.* 6. *Ps.* 62.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. *D.* Judæi repléti sunt zelo, & contradicébant his quæ dicebantur, blasphemantes. *Act.* 13.

Ant. 8. G. Summisérunt viros qui dícerent se audivisse Stéphanum dicentem verba blasphémiæ in Móysen & in Deum. *Act.* 6.

Ant. 7. c. Commovérunt plebem, & senióres, & scribas; & concurrentes rapuérunt Stéphanum. *Act.* 6.

℣. Lábia dolósa loquuntur adversùs justum iniquitátem, ℟. In supérbia & in abusióne. *Ps.* 30.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 23.

IN illo témpore; Dicébat Jesus Scribis & Pharisæis: Ecce ego mitto ad vos prophétas, & sapientes, & scribas; & ex illis occidétis. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in Matth.

HOc quod ánteà dixerámus, Impléte mensúram patrum vestrórum, ad persónam Dómini pertinére, eò quòd occidendus esset ab eis, potest & ad discípulos ejus referri, de quibus nunc dicit: Ecce ego mitto ad vos prophétas, & sapientes, & scribas; & ex illis occidétis, & crucifigétis, & flagellábitis in synagógis vestris, & persequémini de civitáte in civitátem, ut impleátis mensúram patrum vestrórum. Simulque observa, juxtà Apóstolum scribentem ad Corínthios, vária esse dona discipulórum Christi: alios prophétas, qui ventúra prædicant: álios sapientes, qui nóverint quandò débeant

proferre sermónem : álios scribas in lege doctíssimos, ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occísus, crucifixus Petrus, flagelláti in Actibus Apostolórum discípuli.

℟. Adduxérunt Stéphanum in concílium, & * Statuérunt falsos testes qui dícerent : Homo iste non cessat loqui verba adversùs locum sanctum & legem. ℣. Adductis viris fíliis diáboli, fecérunt eos sedére contrà eum. * Statuérunt falsos testes qui dícerent : Homo iste non cessat loqui verba adversùs locum sanctum & legem. *Act.* 6. 3. *Reg.* 21.

Lectio viij.

JErúsalem, Jerúsalem, quæ occídis prophétas, & lápidas eos qui ad te missi sunt. Jerúsalem, non saxa & ædifícia civitátis, sed habitatóres vocat, quam plangit patris affectu, sicut & in álio loco légimus, quòd videns eam fléverit. In eo autem quod dicit, Quótiès vólui congregáre fílios tuos; omnes retrò prophétas à se missos esse testátur. Ecce relinquétur vobis domus vestra deserta. Hoc ipsum ex persóna Jeremíæ jam antè díxerat : Relíqui domum meam, dimisi hæreditátem meam : facta est mihi hæréditas mea quasi spelunca hyænæ. Desertam Judæórum domum, id est, Templum illud quod fulgébat augústius, óculis comprobámus; quia habitatórem Christum pèrdidit, & hæreditátem prærípere gestiens, occídit hærédem.

℟. Intuentes Stéphanum omnes qui sedébant in concílio, * Vidérunt fáciem ejus tanquàm fáciem Angeli. ℣. Símilem illum fecit Deus in glória sanctórum, & magnificávit eum in timóre inimicórum. * Vidérunt fáciem ejus tanquàm. *Act.* 6. *Eccli.* 45.

Lectio ix.

DIco enim vobis, non me vidébitis ámodò, donec dicátis, Benedictus qui venit in nómine *Dómini*. Ad Jerúsalem lóquitur, & ad pópulum Judæórum. Versículum autem istum, quo & párvuli atque lactentes in ingressu Jerúsalem Dómini salvatóris usi sunt, quandò dixérunt : Benedictus qui venit in nómine Dómini, hosanna in excelsis; sumpsit de centésimo décimo-séptimo Psalmo, qui manifestè de adventu Dómini scriptus est. Et quod dicit, hoc vult intélligi : Nisi pœniténtiam egéritis, & confessi fuéritis ipsum me esse de quo Prophétæ cecinérunt, Fílium omnipoténtis Patris, meam fáciem non vidébitis. Habent Judæi datum sibi tempus pœniténtiæ;

niténtiæ; confiteantur benedíctum qui venit in nómine Dómini, & Christi ora conspícient.

℟. Cùm esset Stéphanus plenus Spíritu sancto, intendens in cœlum, vidit glóriam Dei, & ait: * Ecce vídeo cœlos apertos, & Filium hóminis stantem à dextris Dei. ℣. Ecce in cœlo testis meus, & conscius meus in excelsis. * Ecce. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Cùm esset. *usque ad* ℣. *Act.* 7. *Job* 16.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Ad te levávi óculos meos, ℟. Qui hábitas in cœlis. *Ps.* 122.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. f. EGo replétus sum fortitúdine Spíritûs Dómini, judício & virtúte; ut annúntiem Israël peccátum suum. *Mich.* 3.

Ant. 3. a. Suscitátur falsíloquus adversùs fáciem meam, contradícens mihi: collégit furórem suum in me. *Job* 16.

Ant. 7. c. Cómminans mihi, infrémuit contrà me déntibus suis: terribílibus óculis me intúitus est. *Job* 16.

Ant. 1. a. Aperti sunt.

CANTICUM. *Isaiæ* 33.

Anima fidelis Deum videbit.

QUi ámbulat in justítiis, * & lóquitur veritátem;

Qui obtúrat aures suas ne áudiat sánguinem, * & claudit óculos suos ne vídeat malum:

Iste in excelsis habitábit; * munimenta saxórum sublímitas ejus;

Panis ei datus est, * aquæ ejus fidéles sunt;

Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, * cernent terram de longè.

Ant. Aperti sunt cœli, & vidi visiónes Dei; & ecce ignis & splendor in circúitu ejus. *Ezech.* 1.

Ant. 2. Dicunt: Lapidétur, & aspíciat óculus noster; ipsi autem non cognovérunt cogitatiónes Dómini. *Mich.* 4.

CAPITULUM. *Jerem.* 26.

DOminus misit me, ut prophetárem ad domum istam & ad civitátem hanc ómnia verba quæ audistis. Nunc ergo bonas fácite vias vestras & stúdia vestra, & audíte vocem Dómini Dei vestri.

HYMNUS.

QUid, obstináta péctora,
Verbo Dei resístitis?
Qui vos Deo plenus docet,
Hunc destinátis fúneri!
Omnes in unum sæviunt,
Saxis gravant truces manus:
Hunc párticeps Saulus necis
Per ómnium dextras petit.
Quid hoc? repentè pánditur

Stelláta cœli régia :
Ad déxteram Patris videt
Sublimè stantem Fílium.
Non déseris, dux, mílitem
Quem, Christe, spectans róboras;
Stas árbiter certáminis,
Futúrus ipse præmium.
Deo mori sub júdice
Pugnantis est victória !
Dùm grando saxórum pluit,
Nil sentit affíxus polo.
Mens nempè largo vívidæ
Torrente lucis ébria,
Nil córporis memor sui,
Jam se beátis ínserit.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Accípere ánimam meam consiliáti sunt : ℟. Ego autem in te sperávi, Dómine. *Ps.* 30.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. *duplicanda.* Exclamantes voce magnâ, continuérunt aures suas, & ímpetum fecérunt unanímiter in Stéphanum; & ejicientes eum extrà civitátem, lapidábant invocantem & dicentem : Dómine Jesu, súscipe spíritum meum. *Act.* 7.

Oratio.

DA nobis quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere; quia ejus natalítia celebrámus, qu[i] novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminu[m] nostrum Jesum Christu[m] Fílium tuum; Qui tecu[m] vivit & regnat in unitá[te] Spíritûs sancti Deus.

Deinde fit Commemora[tio] de Natali Domini, u[t] sequitur.

Ant. Egressus est Salv[a]tor meus; & nunc qui re[d]empti sunt à Dómino revertentur, & vénient i[n] Sion laudantes, allelúi[a]. *Is.* 51.

℣. Ipse tanquàm spo[n]sus ℟. Procédens de thálamo suo. *Ps.* 18.

Oratio.

COncéde, quæsumus omnípotens Deus, u[t] nos Unigéniti tui nova p[er] carnem Natívitas líberet quos sub peccáti jugo ve[]tusta sérvitus tenet; Pe[r] eumdem Dóminum.

A D H O R A S.

Doxologia, Qui natus [es] de Vírgine, *ut in die Nata[]lis Domini.*

Psalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ego.

In ℟. *br.* ℣. Qui natu[s] es * de María vírgin[e]. *Matt.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Suscitátur.

CAPITULUM. *Ezech.* 3.

DIxit ad me Dóminus Domus Israël nolun[t] audíre te, quia nolunt au[]díre me; omnis quippè d[e]-

mus Isräël attrítâ fronte est, & duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum.

℟. *br.* Príncipes * persecúti sunt me gratís, * Allelúia, allelúia. Príncipes. ℣. Et à verbis tuis * formidábit cor meum, * Allelúia. Glória Patri. Príncipes.

℣. Sedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur; ℟. Servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 7. ç. Cómminans mihi.

CAPITULUM. *Ezech.* 3.

FIlli hóminis, ut adamantem, & ut sílicem dedi fáciem tuam: ne tímeas eos, neque métuas à fácie eórum.

℟. *br.* Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo, * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Dóminus mihi adjútor, * & ego despíciam inimícos meos; * Allelúia. Glória. Dóminus. *Ps.* 117.

℣. Dóminus à dextris est mihi, ne commóvear; ℟. Propter hoc lætátum est cor meum. *Ps.* 15.

AD NONAM.

Ant. 2. Dicunt.

CAPITULUM. *Isaiæ* 50.

JUxtà est qui justíficat me: quis contradícet mihi? Stemus simul: quis est adversárius meus? accédat ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus: quis est qui condemnet me?

℟. *br.* Ecce Deus * adjuvat me, * Allelúia, allelúia. Ecce. ℣. Et Dóminus * suscéptor est ánimæ meæ, * Allelúia. Glória Patri. Ecce. *Ps.* 53.

℣. Dóminus illuminátio mea & salus mea; ℟. Quem timébo? *Ps.* 26.

AD II. VESPERAS.

Antiph. & Ps. ut ad II. Vesperas de Natali Domini, suprà. 256.

CAPITULUM. *Job* 16.

PAssus sum absque iníquitáte manûs meæ, cùm habérem mundas ad Deum preces.

Allelúia, allelúia. ℣. Posuísti, Dómine, in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Allelúia. *Ps.* 20.

HYMNUS.

MIris probat sese modis
Suos in hostes cáritas;
Et blándiens & íncrepans,
Amíca semper cáritas.

Dùm Saxa corpus óppriмunt,
Ad astra mens attóllitur:
O Christe, dixit, súscipe,
Quem pono pro te, spíritum.

Qui stans perorábat sibi,
Cadens & expírans humi,
Linguâ diserti sánguinis,
Suis perórat hóstibus.

Audívit è cœlo Deus
Supréma verba Mártyris;

Dux Saulus, & testis necis,
Necis fit ipse præmium.
Tum blanda mors amábili
Sopóre clausit lúmina;
Ad lucis ætérnæ jubar,
Exútus artus, évolat.
Servíre mensis páuperum
Id múneris quondam tui;
Convíva nunc dignus Deo,
Mensis supernis áffides.
Tu nuptiáli spléndidus
Tui cruóris púrpurâ,
Ad immoláti tránsvolas
Admissus Agni núptias.
Quid non, Deus, si réspicis,
Humána possunt péctora?
Cujus triumphum pángimus,
Fac nos & exemplum sequi.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Posuérunt adversùm me mala pro bonis, ℟. Et ódium pro dilectióne mea. *Ps.* 108.

Ad Magníficat.

Ant. J. *duplicanda.* Pósitis génibus, clamávit voce magnâ: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cùm hoc dixisset, obdormívit in Dómino. *Act.* 7.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commemoratio de sancto Joanne, Ant. Honorábilis factus es in óculis meis, & gloriósus: ego diléxi te, noli timére. *Is.* 43.

℣. Ecce tu, Dómine, veritátem dilexisti: ℟. Incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi. *Ps.* 50.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Posteà de Natali Domini, Ant. Fílius Dei. ℣. Hic est. *Oratio*, Concéde. 257.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica. Feria.

Ant. 6. Poténtiâ nemo vicit illum, nec superávit illum verbum áliquod. *Eccli.* 48.

Hymnus. Mundi salus. *ut heri.* 257.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. In vita sua fecit monstra, & in morte mirabília operátus est. *Eccli.* 48.

DIE XXVII. DECEMBRIS.

In Festo
S. JOANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

Duplex-majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum in cujus sinu recúbuit Joannes, * Veníte, adorémus. *Joan.* 13.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

TU, quem præ réliquis
Christus amáverat,
O dulces hóminis delíciæ Dei,

Curárum sócius, fúneris & comes,
Et testis quoque glóriæ.
Fortunáte nimis, cui lícitum fuit
Attrectáre manu Verbum hóminem Deum,
Hunc audíre, óculis cérnere, mútuo
Quin & collóquio frui!
Hæc dos quanta fuit, cùm tibi crédidit
Sensus Christus amans péctoris íntimos,
Quandò monte super totus homo Deus
Sese númine véstiit?
Jesu tu plácido dum récubas sinu,
Potas plena Deo vívida flúmina;
Illapsu tácito se própriùs tuis
Numen sénsibus ínserit.
Ex hoc fonte Deum pléniùs háuseras;
Corpus destítuit mens velut ébria:
Dic, cùm blanda quies lúmina cláuserit,
Quæ cœléstia víderis.
O sacros áditus! ô benè mútui
Hâc ignóta tenùs gáudia péctoris!
Quæ non tela jacit divus amor sacris
His fornácibus íncubans!
Hinc tu semper amans, semper amábilis:
Hinc & frontis honos, virgíneus pudor;
Hinc cœleste jubar, quod súperos decet
Toto vértice fúnditur.
Hinc creber répetis, creber idem sonas;
Quidquid faris, amor, sic amor ímperat:
Vix sese cápiens æstuat, & suis
Pectus rúmpitur ígnibus.
Sit laus summa Patri, súmmaque Fílio;
Sit par, sancte, tibi glória, Spíritus:
Hæc est certa fides fóntibus è tuis
Quam divínitùs háusimus.
Amen.

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Vidit Jesus duos fratres, Jacóbum Zebedæi, & Joannem fratrem ejus in navi cum Zebedæo patre eórum. *Matth.* 4.

Ant. 2. Vidit ipsos componentes rétia in navi: & vocávit illos. *Marc.* 1.

Ant. 8. c. Illi, statim relictis rétibus & patre, secúti sunt eum. *Matth.* 4.

℟. Dóminus pars hæreditátis meæ, ℟. Et cálicis mei. *Ps.* 15.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 65.

Quæsiérunt me qui antè non interrogábant; invenérunt qui non quæsiérunt me. Dixi, Ecce ego, ecce ego, ad gentem quæ non invocábat nomen meum. Expandi ma-

nus meas totâ die ad pópulum incrédulum, qui gráditur in via non bona post cogitatiónes suas. Pópulus qui ad iracúndiam próvocat me, ante fáciem meam semper: qui ímmolant in hortis, & sacríficant super láteres: qui hábitant in sepulcris, & in delúbris idolórum dórmiunt: qui cómedunt carnem suillam; & jus profánum in vasis eórum. Qui dicunt: Recéde à me, non appropinques mihi, quia immundus es; isti fumus erunt in furóre meo, ignis ardens totâ die.

℟. Stupor circumdéderat Petrum in captúra píscium, simíliter Jacóbum & Joannem; * Et relíctis ómnibus, secúti sunt Jesum. ℣. Ipsi vidérunt ópera Dómini, & mirabília ejus in profundo; * Et. *Luc.* 5. *Ps.* 106.

Lectio ij.

ECce scriptum est coram me: non tacébo, sed reddam & retríbuam in sinum eórum iniquitátes vestras, & iniquitátes patrum vestrórum simul, dicit Dóminus, qui sacrificavérunt super montes, & super colles exprobravérunt mihi; & remétiar opus eórum primum in sinu eórum. Hæc dicit Dóminus: Quómodò si inveniátur granum in botro, & dicátur: Ne díssipes illud, quóniam benedíctio est: sic fáciam propter servos meos, ut non dispérdam totum. Et edúcam de Jacob semen, & de Juda possidentem montes meos: & hæreditábunt eam elécti mei, & servi mei habitábunt ibi.

℟. Vocábit Jesus ad se quos vóluit ipse; & fecit ut essent duódecim cum illo: & * Impósuit Jacóbo & Joanni nómina Boanerges, quod est, Fílii tonitrui. ℣. Dóminus Deus servos suos vocábit nómine álio: * Impósuit. *Marc.* 3. *Is.* 65.

Lectio iij.

HÆc dicit Dóminus Deus: ecce servi mei cómedent, & vos esuriétis: ecce servi mei bibent, & vos sitiétis: ecce servi mei lætabuntur, & vos confundémini: ecce servi mei laudábunt præ exultatióne cordis, & vos clamábitis præ dolóre cordis, & præ contritióne spíritûs ululábitis. Et dimittétis nomen vestrum in juramentum eléctis meis: & interfíciet te Dóminus Deus, & servos suos vocábit nómine álio. In quo qui benedíctus est super terram, benedicétur in Deo, amen; & qui jurat in terra, jurábit in Deo, amen: quia oblivióni tráditæ sunt angústiæ prióres, & quia abscónditæ sunt ab óculis meis.

℟. Assumpsit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem, & ascendit in montem ut oráret: & * Facta est, dum oráret, spécies vultûs ejus áltera; & † Vidérunt majestátem ejus. ℣. Pósuit óculum suum super corda illórum, osténdere illis magnália. * Facta est. Glória Patri. † Vidérunt. *Luc.* 9. *Eccli.* 17.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Accédunt ad Jesum Jacóbus & Joannes, dicentes: Da nobis ut unus ad déxteram tuam, & álius ad sinistram tuam sedeámus in glória tua. *Marc.* 10.

Ant. 4. *D.* Respondens Jesus, dixit; Potestis bíbere cálicem quem ego bibitúrus sum? Dicunt ei: Póssumus. *Matth.* 20.

Ant 5. a. Ait illis: Cálicem quidèm meum bibétis: sedére autem ad déxteram meam vel sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est. *Matth.* 20.

℣. Cálicem salutáris accípiam, ℟. Et nómen Dómini invocábo. *Ps.* 115.

Benedictiones de Sanctis.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis. *C.* 9.

Lectio iv.

JOannes Apóstolus, quem Jesus amávit plúrimùm, fílius Zebedæi, frater Jacóbi Apóstoli, quem Heródes post passiónem Dómini decollá verat, novíssimus ómnium scripsit Evangélium, rogátus ab Asiæ Epíscopis, advérsùs Cerinthum aliósque hæréticos, & máximè tunc Ebionitárum dogma consurgens, qui ásserunt Christum ante Maríam non fuisse. Undè & compulsus est divínam ejus nativitátem edícere.

℟. Amantíssimus Dómini habitábit confidenter in eo: * Quasi in thálamo totâ die morábitur, & inter húmeros illíus requiéscet. ℣. Erat recumbens unus ex discípulis Jesu in sinu ejus, quem diligébat Jesus: * Quasi. *Deut.* 33. *Joan.* 13.

Lectio v.

QUarto-décimo ígitur anno, secundam post Nerónem persecutiónem movente Domitiáno, in Patmos ínsulam relegátus, scripsit Apocalypsim, quam interpretátur Justínus martyr, & Irenæus. Interfecto autem Domitiáno, & actis ejus ob nímiam crudelitátem à Senátu rescissis, sub Nerva príncipe rédiit Ephesum: ibíque usque ad Trajánum príncipem persevérans, totas Asiæ fundávit rexitque Ecclésias; & confectus sénio, sexagésimo octávo post passiónem Dómini anno mórtuus, juxtà eamdem urbem sepultus est.

℟. Dixit Jesus: Unus ex vobis tradet me. Unus ex discípulis, quem diligébat Jesus, * Dicit ei: Dómine, quis est? Respondit Jesus: Ille est cui ego intinctum panem porréxero. ℣. Sapiéntia denudábit abscónsa sua illi qui illam díligit. * Dicit ei. *Joan.* 13. *Eccli.* 4.

Ex Commentáriis ejusdem in Epístolam ad Gálatas.

Lib. 3. *C.* 6. *Lectio. vj.*

BEátus Joannes Evangelista, cùm Ephesi moraretur usque ad últimam senectútem, & vix inter discipulórum manus ad Ecclésiam deferrétur, nec posset in plura verba vocem contéxere, nihil áliud per síngulas solébat proferre collectas, nisi hoc: Filíoli, dilígite altérutrum. Tandèm discípuli & fratres qui áderant, tædio affecti, quòd éadem semper audírent, dixérunt: Magister, quarè semper hoc lóqueris? Qui respondit dignam Joanne senténtiam: Quia præceptum Dómini est; &, si solum fiat, súfficit.

℟. Stabat juxtà crucem Jesu mater ejus. * Cùm vidisset ergò Jesus matrem, & discípulum stantem, quem diligébat, † Dicit matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus; deindè dicit discípulo: Ecce mater tua. ℣. Omni témpore díligit qui amícus est, & frater in angústiis comprobátur. * Cùm vidisset. Glória Patri. † Dicit. *Joan.* 19. *Prov.* 17.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Stetit Jesus in líttore; non tamen cognovérunt discípuli quia Jesus est. Dixit discípulus ille quem diligébat Jesus: Dóminus est. *Joan.* 21.

Ant. 6. Exiit sermo inter fratres, quia discípulus ille non móritur. *Joan.* 21.

Ant. 8. *G.* Non dixit Petro Jesus, Non móritur; sed, Sic eum volo manére donec véniam, quid ad te? *Joan.* 21.

℣. Magna est glória ejus, ℟. In salutári tuo, *Dómine.* *Ps.* 20.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Dixit Jesus Petro: Séquere me. Conversus Petrus, vidit illum discípulum quem diligébat Jesus, sequentem. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 124. *in Joan. n.* 5.

DUas vitas sibi divinitùs prædicátas & commendátas novit Ecclésia, quarum *est* una in fide, áltera in spécie: una in témpore peregrinatiónis, áltera in æternitáte mansiónis: una in labóre, áltera in réquie: una in via, áltera in pá-

tria : una in ópere actiónis, áltera in mercéde contemplatiónis. Una declínat à malo, & facit bonum : áltera nullum habet à quo declínet malum, & magnum habet quo fruátur bonum. Una cum hoste pugnat : áltera sine hoste regnat. Una fortis est in advérsis ; áltera nihil sentit adversi. Una carnáles libídines frænat : áltera spiritálibus delectatiónibus vacat.

℟. Loquéntibus Petro & Joanne ad pópulum, supervenérunt sacerdótes & magistrátus templi, dolentes quòd annuntiárent in Jesu resurrectiónem ; & * Posuérunt eos in custódiam. ℣. Inclúsos custodiébant, per quos incipiébat incorruptum legis lumen século dari. * Posuérunt. *Act.* 4. *Sap.* 18.

Lectio viij.

Ergò una bona est, sed adhuc mísera : áltera mélior, & beáta. Ista significáta est per Apóstolum Petrum, illa per Joannem. Tota hìc ágitur ista usque in hujus séculi finem ; & illìc ínvenit finem : differtur illa complenda post hujus séculi finem, sed in futúro século non habet finem. Ideò dícitur huic, Séquere me : de illo autem, Sic eum volo manére donec véniam. Quid enim est hoc, nisi, Tu me séquere per imitatiónem perferendi temporália mala, ille máneat donec sempitérna vénio redditúrus bona ? Quod apértiùs ita dici potest : Perfecta me sequátur áctio, informáta meæ passiónis exemplo : inchoáta verò contemplátio máneat donec vénio, perficienda cum vénero.

℟. Videntes Petri constántiam & Joannis, comperto quòd hómines essent sine lítteris & idiótæ, * Admirabantur, & nihil póterant contradícere. ℣. Dixit Dóminus : Ecce ego addam ut admiratiónem fáciam pópulo huic miráculo grandi ; períbit enim sapiéntia à sapiéntibus ejus. * Admirabantur. *Act.* 4. *Is.* 29.

n. 7. *Lectio ix.*

Nemo tamen istos insignes Apóstolos sépare. Et in eo quod significábat Petrus, ambo erant ; & in eo quod significábat Joannes, ambo futúri erant. Omnibus sanctis, ad Christi corpus inseparabíliter pertinéntibus, propter hujus vitæ procellosíssimæ gubernáculum, ad ligánda & solvenda peccáta, claves regni cœlórum primus Apostolórum Petrus accépit : eisdemque ómnibus sanctis, propter vitæ illíus secretíssimæ quietíssimum sinum, super pectus Christi Joannes Evange-

lista discúbuit. Quóniam nec iste solus, sed universa Ecclésia ligat, solvitque peccáta; nec ille de Christi divinitáte sublímia, quæ in illo regno fácie ad fáciem contemplanda, nunc autem in spéculo atque in ænígmate contuenda sunt, de fonte Domínici péctoris solus bibit: sed ipse Dóminus ipsum Evangélium pro sua cujusque capacitáte ómnibus suis bibendum toto terrárum orbe diffúdit. Sunt qui sénserint à Christo Joannem proptéreà plùs amátum, quòd neque uxórem dúxerit, & ab ineunte pueritia castíssimus víxerit. Id quoque multùm ádjuvat congruéntiam hujusce senténtiæ, quòd illa vita per eum significáta est, ubi non erunt núptiæ.

℟. Denuntiavérunt ne omnínò docérent in nómine Jesu; Petrus verò & Joannes dixérunt ad eos: * Non póssumus quæ vídimus & audívimus non loqui. ℣. Sacramentum regis abscondere bonum est; ópera autem Dei reveláre & confitéri honoríficum est: * Non póssumus. Glória. * Non póssumus. *Act.* 4. *Tob.* 12.

Te Deum.

℣. *Sacer.* Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria.

Ant. 2. Ego Joannes párticeps in tribulatióne & regno, & patiéntiâ in Christo Jesu, fui in ínsula Patmos propter verbum Dei & testimónium Jesu. *Apoc.* 1.

Ant. 5. a. Audívi vocem magnam tanquàm tubæ dicentis: Quod vides, scribe in libro; & mitte septem Ecclésiis. *Apoc.* 1.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus: Oportet te íterùm prophetáre géntibus, & pópulis, & linguis, & régibus multis. *Apoc.* 10.

Ant. 1. a. Deus.

CANTICUM. *Isaiæ* 52.

Laudantur Prædicatores Evangelicæ pacis.

Quàm pulchri super montes * pedes annuntiantis & prædicantis pacem:

Annuntiantis bonum, prædicantis salútem: * dicentis Sion: Regnábit Deus tuus!

Vox speculatórum tuórum; * levavérunt vocem, simul laudábunt:

Quia óculo ad óculum vidébunt, * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte & laudáte simul, deserta Jerúsalem; * quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Jerúsalem.

Parávit Dóminus bráchium sanctum suum in

óculis omnium géntium: * & vidébunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri.

Ant. Deus spirítuum Prophetárum misit Angelum suum, osténdere servis suis quæ oportet fíeri citò. *Apoc.* 22.

Ant. 6. Beátus qui custódit verba prophetíæ libri hujus; & ego Joannes audívi & vidi. *Apoc.* 22.

CAPITULUM. *Apocal.* 14.

VIdi álterum Angelum volantem per médium cœli, habentem Evangélium æternum, ut evangelizáret sedéntibus super terram, & super omnem gentem, & tribum, & linguam, & pópulum, dicens voce magnâ: Timéte Dóminum, & date illi honórem.

HYMNUS.

QUem nox, quem ténebræ, dénsaque núbila
Circumfúsa tegunt lúmine spléndidum,
Imbelles óculos terríficis Deus
Ne fulgóribus óbruat.
O dilecte Deo, quàm tibi clárius,
Dùm tu vivis adhuc, se dedit áspici!
Tu secréta Dei, mentis & íntimæ
Rimáris penetrália.
Ceu pennis áquilæ, raptus in æthera
Cœlum mente petis, sídera transvolas;
Nil obstant rútili fúlgura lúminis,
Nudo Númine pásceris.
Æterno génitum de Patre Fílium,
Demptâ nube, vides, éque Deo Deum
Descendisse sacros de pátrio sinu
Castæ Vírginis in sinus.
In nos hoc pótuit tantus amor Dei!
Terris ipse sui núminis ímmemor,
Nobis factus homo se facit éxulem,
Ut cœlo trahat éxules.
Per te sacra patent ábdita vátibus:
Quæ lux in ténebris fúlgeat, índicas:
A quo vita fluit, princípium petis,
Et primórdia lúminis.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini:
Hæc est certa fides; fóntibus è tuis
Quam divínitùs háusimus. Amen.

℣. Introíbo in poténtias Dómini, ℟. Usque in altíssima quæ fecisti magnália. *Ps.* 70.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Quod audívimus, quod vidímus, quod manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ, annuntiámus vobis, ut & vos societátem habeátis nobiscum. 1. *Joan.* 1.

Oratio.

ECclésiam tuam, Dómine, benignus illustra; ut beáti Joannis Apostóli tui & Evangelistæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempiterna; Per Dóminum.

Commem. de Natali Domini, Egressus, &c. *suprà*, ℣. Ipse tanquàm, &c. *Oratio*, Concéde, quæsumus, &c. *suprà*, 266.

A D H O R A S.

Doxologia. Qui natus es de Vírgine, *ut in die Natalis Domini.*

Psalmi de Feria.

A D P R I M A M.

Ant. 2. Ego Joannes.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matth.* 1.

A D T E R T I A M.

Ant. 5. a. Audívi.

CAPITULUM. *Apocal.* 1.

POsuit déxteram suam super me, dicens: Noli timére, ego sum primus & novíssimus & vivus, & fui mórtuus, & ecce sum vivens in sécula seculórum; & hábeo claves mortis & inferni. Scribe ergò quæ vidisti, & quæ sunt, & quæ oportet fieri post hæc.

℟. *br.* Lingua mea * cálamus scribæ, * Allelúia, allelúia. Lingua. ℣. Velóciter * scribentis, * Allelúia. Glória. Lingua. *Ps.* 44.

℣. In generatiónem & generatiónem, ℟. Annuntiábo veritátem tuam. *Ps.* 88.

A D S E X T A M.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus.

CAPITULUM. *Apocal.* 19.

CEcidi ante pedes Angeli, ut adorárem eum. Et dicit mihi: Vide ne féceris; consérvus tuus sum, & fratrum tuórum habéntium testimónium Jesu. Deum adóra.

℟. *br.* In conspectu Angelórum * adorábo, * Allelúia, allelúia. In conspectu. ℣. Et confitébor nómini tuo * super misericórdia tua, * Allelúia. Glória. In conspectu. *Ps.* 137.

℣. Ecce, Dómine, tu cognovisti ómnia, ℟. Novíssima & antíqua. *Ps.* 138.

A D N O N A M.

Ant. 6. Beátus.

CAPITULUM. *Apocal.* 1.

BEátus qui legit & audit verba prophetíæ hujus, & servat ea quæ in ea scripta sunt; tempus enim propè est.

℟. *br.* Mirabília * testimónia tua, Dómine, * Allelúia, allelúia. Mirabília. ℣. Ideò scrutáta est ea * ánima mea, * Allelúia. Glória. Mirabília. *Ps.* 118.

℣. Servus tuus custódit ea: ℟. In custodiendis illis retribútio multa. *Ps.* 18.

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ & Psalmi ut in Natali Domini, 256.

CAPITULUM. *Apoc.* 1.

DEdit Jesu Christo Deus palàm fácere servis suis quæ oportet fíeri citò: & significávit mittens per Angelum suum servo suo Joanni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcumque vidit.

HYMNUS.

SIt qui ritè canat te modò vírginem,
Te scriptis célebrem dicat Apóstolum,
Jungat verídicis te quoque Vátibus,
Christi te cano Mártyrem.

Diri testis eras fúneris, & comes,
Votis cum Dómino fixus eras cruci;
Hoc tantùm lícuit tunc tibi mútuis
Respondére dolóribus.

Pendens funéreâ Christus ab árbore,
Te matri mísèræ jam sine fílio,
Natum substítuit. Crédere Vírginem
Quàm par est tibi vírgini!

Tali depósito quid pretiósius?
Mater vera Dei jam tua dícitur,
Natus jure pari dícere; mórtui
Jactúram réparas Dei.

Christus vocis egens, te moriéntibus,
Quà fas est, óculis discípulum docet;
Ex illa cáthedra quam cruor ímbuit,
Terris prædicat ómnibus.

Christi fide comes, pássibus æmulis,
Quò te dixit amor, te líceat sequi:
Ingens ille mihi sit favor, & pati
Cum Christo, simul & mori.

Sit laus summa Patri, súmmaque Fílio;
Sit par, sancte, tibi glória, Spíritus:
Hæc est certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitùs háusimus. Amen.

℣. Testimónia tua, Dómine, ℟. Credibília facta sunt nimis. *Ps.* 92.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *D.* Quem diligébat Jesus, qui & recúbuit in cœna super pectus ejus; hic est discípulus ille qui testimónium pérhibet de his, & scripsit hæc: & scimus quia verum est testimónium ejus. *Joan.* 21.

Oratio, ut suprà ad Laudes, 276.

Fit Commem. de SS. Innocentibus, *Ant.* Contemplámini, & vocáte lamentatríces: assúmant super nos lamentum; quia mors ingressa est domos nostras,

dispérdere párvulos défo-ris. *Jerem.* 9.

℣. Captábunt in ánimam Justi; ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Posteà de Natali Domini, *Ant.* Fílius, &c. *ut suprà*, 257.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Feria. Reliqua ut in die Natalis Domini, suprà, 257.

DIE XXVIII. DECEMBRIS.

In Festo
SS. INNOCENTIUM.
Duplex-minus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum complexantem & benedicentem párvulos, * Veníte, adorémus. *Marc.* 10.

Ps. 94. Veníte. .2.

HYMNUS.

Salvéte, flores Mártyrum,
In lucis ipso límine
Quos sævus ensis méssuit,
Ceu turbo nascentes rosas,

Vos prima messis quam recens
Nato Deo tellus dicat:
Ejus rigáta sánguine
Quos indè fructus próferet!

O vos, pusilli mílites,
Vestro statis pro Príncipe:
Necdùm scientes vívere,
Duci potestis præmori.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a Consurget rex ímpudens fácie, & interfíciet pópulum sanctórum. *Dan.* 8.

Ant. 2. Dirigétur dolus in manu ejus, occídet plúrimos, & contrà príncipem príncipum consurget. *Dan.* 8.

Ant. 3. g. Non roborábitur homo ex impietáte; & radix justórum non commovébitur. *Prov.* 12.

℣. Peccátor stridébit super justum déntibus suis; ℟. Dóminus autem irridébit eum. *Ps.* 36.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 65.

Ecce ego creo cœlos novos, & terram novam: & non erunt in memória prióra, & non ascendent super cor. Sed gaudébitis & exultábitis usque in sempiternum in his quæ ego creo; quia ecce ego creo Jerúsalem exultatiónem, & pópulum ejus gáudium. Et exultábo in Jerúsalem, & gaudébo in pópulo meo: & non audiétur in eo ultrà vox fletûs & vox clamóris.

℟. Heródes, clàm vocátis Magis, * Diligenter dídicit ab eis tempus stellæ quæ appáruit eis. ℣. Mul-

tæ sunt insídiæ dolósi; bona enim in mala convertens insidiátur: * Diligenter. *Matth.* 2. *Eccli.* 11.

Lectio ij.

NOn erit ibi ámpliùs infans diérum, & senex qui non ímpleat dies suos; quóniam puer centum annórum moriétur, & peccátor centum annórum maledictus erit. Et ædificábunt domos, & habitábunt: & plantábunt víneas, & cómedent fructus eárum. Non ædificábunt, & álius habitábit: non plantábunt, & álius cómedet: secundùm ènim dies ligni, erunt dies pópuli mei; & ópera mánuum eórum inveterábunt.

℟. In lábiis suis indulcat inimícus, & * In corde suo insidiátur, & si invénerit tempus, non satiábitur sánguine. ℣. Dixit Heródes Magis: Ite & interrogáte diligenter de púero, & renuntiáte mihi; ut & ego véniens, adórem eum. * In. *Eccli.* 12. *Matth.* 2.

Lectio iij.

ELecti mei non laborábunt frustrà, neque generábunt in conturbatióne; quia semen benedictórum Dómini est, & nepótes eórum cum eis. Eritque ántequàm clament, ego exáudiam: adhuc illis loquéntibus, ego áudiam. Lupus & agnus pascentur simul, leo & bos cómedent páleas; & serpenti pulvis, panis ejus: non nocébunt, neque occídent in omni monte sancto meo, dicit Dóminus.

℟. Reges terræ & * Príncipes convenérunt adversùs Dóminum, & adversùs Christum ejus. † Qui hábitat in cœlis, irridébit eos. ℣. Cùm recessissent Magi, Angelus Dómini appáruit Joseph, dicens: Futúrum est ut Heródes quærat púerum ad perdendum eum: * Príncipes. Glória. † Qui. *Ps.* 2. *Matth.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *a.* Heródes videns quóniam illúsus esset à Magis, irátus est valdè. *Matth.* 2.

Ant. 5. a. Sónitus terróris semper in áuribus ímpii; & cùm pax sit, insídias suspicátur. *Job.* 15.

Ant. 7. d. Tetendit adversùs Deum manum suam, & contrà Omnipotentem roborátus est. *Job.* 15.

℣. Ecce partúriit injustítiam; ℟. Concépit dolórem, & péperit iniquitátem. *Ps.* 7.

Sermo sancti Leónis Papæ.
In Epiph. 1. *Lectio iv.*

HEródes áudiens Judæórum Príncipem natum, successórem suspicátus, expávit;

& molítus necem salútis Auctóri, falsum spondet obséquium. Quàm felix foret, si Magórum imitarétur fidem, & convérteret ad religiónem quod disponébat ad fraudem! Reversis Magis in regiónem suam, translatóque Jesu in Ægyptum ex admonitióne divína, exardescit frustráta in meditatiónibus suis Heródis insánia. Necári omnes Béthlehem párvulos jubet: & quóniam quem métuat, nescit infantem, generálem sævítiam in suspectam sibi tendit ætátem. Sed quos rex ímpius éximit mundo, Christus ínserit cœlo.

℟. Rex, efferátis ánimis, jussit milítibus interfícere, nec párcere. * Fiébant ergò natórum extermínia & parvulórum neces. ℣. Heródes occídit omnes púeros qui erant in Béthlehem & in fínibus ejus, à bimátu & infrà, secundùm tempus quod exquisíerat à Magis. * Fiébant. 2. *Mach.* 5. *Matth.* 2.

In Epiph. 2. *Lectio v.*

QUæ ista, Judæi, tàm imperíta in vobis sciéntia est? Interrogáti ubi Christus nasceré-tur, veráciter dícitis quod legistis, In Béthlehem Judæ. Locum nativitátis de Scripturárum testimónio demonstrátis, præséntiam témporis de cœli & terræ attestatióne cognóscitis; & tamen ubi ad persequendum ánimus Heródis exarsit, ibi ad non credendum vester sensus obdúruit. Felícior ergò ignorántia infántium quos persecútor occídit, quàm vestra sciéntia quam in sua perturbatióne consuluit. Vos noluistis regnum ejus recípere, cujus óppidum potuistis osténdere. Illi potuérunt pro eo mori, quem nondùm póterant confitéri. Itaque Christus, ne ullum ei tempus esset absque miráculo, ante usum linguæ potestátem Verbi tácitus exerébat; & quasi jam díceret, Sínite párvulos veníre ad me, tálium est enim regnum cœlorum, novâ glóriâ coronábat infantes, & de inítiis suis parvulórum primórdia consecrábat; ut discerétur néminem hóminum divíni incapácem esse sacramenti, quandò étiam illa ætas glóriæ esset apta martyrii.

℟. Adimplétum est quod dictum est per Jeremíam prophétam, dicentem: * Vox in Rama audíta est; plorátus & ululátus multus: Rachel plorans fílios suos, & nóluit consolári, quia non sunt. ℣. Invocábant Dóminum, ut vocem sánguinis ad se clamantis audíret, memorarétur quoque iniquíssimas mortes

parvulórum innocentûm; *Vox. Matth. 2. 2. Mach. 8.

In Epiph. 7. Lectio vj.

AMat Christus infántiam, quam primùm & ánimo suscépit, & córpore. Amat Christus infántiam, humilitátis magistram, innocéntiæ régulam, mansuetúdinis formam. Amat Christus infántiam, ad quam majórum dírigit mores, ad quam senum redúcit ætátes; & eos ad suum inclínat exemplum, quos ad regnum sublímat æternum. Ad hanc vos, dilectíssimi, similitúdinem parvulórum mystérium hodiernæ festivitátis invítat; & hanc vobis humilitátis formam adorátus à Magis puer Salvátor insínuat; qui, ut imitatóribus suis quid glóriæ paráret, osténderet, ortûs sui témpore éditos martyrio consecrávit; ut in Béthlehem, ubi Christus natus est, géniti, per communiónem ætátis consórtes fíerent passiónis.

℟. Hæc dicit Dóminus: Quiescat vox tua à plorátu, & óculi tui à lácrymis: * Reverténtur fílii ad términos suos. ℣. Agnus reget eos, & abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum: * Reverténtur. Glória. * Reverténtur. *Jerem. 31. Apoc. 7.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Sínite párvulos veníre ad me; tálium est enim regnum cœlórum. *Matth. 19.*

Ant. 1. *g.* Hi empti sunt ex homínibus, primítiæ Deo & Agno; sine mácula sunt ante thronum Dei. *Apoc. 14.*

Ant. 8. *G.* Non inquinavérunt vestimenta sua: ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. *Apoc. 3.*

℣. Novit Dóminus dies immaculatórum; ℟. Et hæréditas eórum in æternum erit. *Ps. 36.*

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore; Heródes videns quoniam illúsus esset à Magis, irátus est valdè: & mittens, occídit omnes púeros qui erant in Béthlehem, & in ómnibus fínibus ejus, à bimátu & infrà, secundùm tempus quod exquisíerat à Magis. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 9. in Matth.

HEródem certè non oportúerat irasci, sed cómprimi pótiùs ac timére, atque intellígere quòd rem stultam conarétur. Sed coercéri nequit ánimus pravâ semel voluntáte vitiátus, jamque immedicabíliter ægrótans; neque cedit, magnis quámlibet à Deo remédiis indultis. Consídera igitur

istum prióribus malis áddere posterióra certantem, & homicídia homicídiis jungentem, perque ómnia furíbundum in præcipítia labentem: quasi enim ab áliquo dæmonum, irâ, iracúndiâ invidiâque vexátus, nullâ prorsùs ratióne frænátur, sed contrà ipsam furit natúram: & iram quâ adversùs Magórum illusiónem fremébat, in parvulos innocentes vertit; tale quiddam in Palæstína fácere aggressus, quale Phárao in Ægypto perpetrârat:

℟. Jerúsalem, lætáberis in fíliis tuis, quóniam * Omnes benedicentur, & congregabuntur ad Dóminum. ℣. Oves meæ non períbunt in æternum, & non rápiet eas quisquam de manu mea: * Omnes. *Tob.* 13. *Joan.* 10.

Lectio viij.

QUo, Heródes sævíssime, colóre ratiónis irátus es, cùm te à Magis illúsum vidéres? Non cognóveras ortum illum esse divínum? Non tu príncipes convocáveras Sacerdótum? Non ipse congregáveras Scribas? Non étiam illi qui à te fúerant convocáti, Prophétam secum in judícium illíus consílii protulérunt, qui olìm ista prædíxerat? Non intellexisti nova vetéribus consonáre? Non audisti quóniam Magos stella dedúxerit? Cur non erubuisti tàm laudábile stúdium barbarórum? Cur non es reverítus veritátem? Cur non ex præcedéntibus étiam extréma pensitasti? Cur non ex his ómnibus collegisti nequáquàm Magórum illusióni deputandum esse quod factum est, sed divínæ virtúti ómnia próvidè & utíliter ordinanti? Quòd si esses étiam Magórum fraude deceptus, quid hoc præjudicáret innocéntibus?

℟. Gaudébo in pópulo meo; & * Non audiétur in eo ultrà vox fletûs, & vox clamóris. ℣. Mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor. * Non audiétur. *Is.* 65. *Apoc.* 21.

Lectio ix.

TUnc adimplétum est quod dictum est per Jeremíam prophétam, dicentem: Vox in Rama audíta est; plorátus & ululátus multus: Rachel plorans fílios suos, & nóluit consolári, quia non sunt. Admirábilis consequéntia: quia enim auditórem magnitúdine horróris implíverat Evangelista, crudélem illam mactatiónem describens, rursùs eum consolátur, & dicit quòd non idcircò illa facta sint, quia ea Deus prohibére nequíverit, aut futúra non víderit; sed quæ certè & præscíerit, & per Prophé-

tam longé antè prædíxerit. Ne ígitur turbéris & cóncidas, ad ineffábilem providéntiam ejus prospíciens, quam, & per illa quæ operátur ipse, & per ista quæ ab áliis fíeri sinit, perspícuè póssumus intuéri.

℟. Convertam luctum eórum in gáudium; * Et † Consolábor eos, & lætificábo à dolóre suo. ℣. Ego dabo de fonte aquæ vitæ gratìs: * Et. Glória Patri. † Consolábor. *Jerem.* 31. *Apoc.* 21.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Senes cum junióribus laudent nomen Dómini, ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus. *Ps.* 148.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. *f.* Consurge, Sion, effunde sicut aquam cor tuum ante conspectum Dómini: leva ad eum manus tuas pro ánima parvulórum tuórum. *Theren.* 2.

Ant. 2. Cùm cogitárent justórum occídere infantes, uno liberáto, suscepta est à pópulo sánitas. *Sap.* 18.

Ant. 3. a. Púeri tui tanquàm agni exultavérunt, magnificantes te, Dómine, qui liberasti illos. *Sap.* 19.

Ant. 4. *E.* Victrícem.

CANTICUM. *Sap.* 3.

Gloria Martyrum celebratur.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, * & non tanget illos tormentum mortis.

Visi sunt óculis insipiéntium mori, * & æstimáta est afflíctio éxitus illórum.

Et quod à nobis est iter, extermínium; * illi autem sunt in pace.

Et si coram homínibus tormenta passi sunt, * spes illórum immortalitáte plena est.

In paucis vexáti, in multis benè disponentur: * quóniam Deus tentávit eos & invénit illos dignos se.

Tamquàm aurum in fornáce probávit illos, & quasi holocausti hóstiam accépit illos: * & in témpore erit respectus illórum.

Ant. Victrícem manum tuam laudavérunt páriter; quóniam Sapiéntia apéruit os mutórum, & linguas infántium fecit disertas. *Sap.* 10.

Ant 5. a. Lætítia sempiterna super caput eórum: gáudium & lætítiam obtinébunt; & fúgiet dolor & gémitus. *Is.* 35.

CAPITULUM. *Sap.* 4.

GRátia Dei & misericórdia est in sanctos ejus, & respectus in electos illíus; condemnat autem justus mórtuus vivos ímpios, & juventus celériùs consummáta longam vitam injusti.

HYMNUS.

MOlles in agnos ceu lupus
Amens tyrannus irruit,

Et déstinat promíscuâ
In strage Christum pérdere.
Cunæ redundant sángui-
ne ;
Sed in Deum frustrà furit :
Unum petit tot mórtibus ,
Mortes tot unus éffugit.
Matres , querélis pár-
cite ;
Quid rapta fletis pígnora ?
Agnum salútis óbsidem
Denso sequuntur ágmine.
Qui natus es de Vírgine ,
Jesu , tibi sit glória
Cum Patre , cumque Spí-
ritu ,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Ex ore infántium & lacténtium , Deus , perfecísti laudem. ℟. Propter inimícos tuos. *Ps.* 8.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Sérviunt Deo die ac nocte in templo ejus : non esúrient , neque sítient ámpliùs. Agnus qui in médio throni est, dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum. *Apoc.* 7.

Oratio.

DEus , cujus hodiernâ die præcónium Innocentes Mártyres , non loquendo , sed moriendo confessi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica ; ut fidem tuam quam lingua nostra lóquitur , étiam móribus vita fateátur ; Per Dóminum.

Fit Commem. de Natali Domini , per Ant. Egressus est, &c. ℣. Ipse tanquàm sponsus , &c. *Oratio* , Concéde , quæsumus , omnípotens Deus , &c. *suprà* , 266.

AD HORAS ,

Doxologia , Qui natus es de Vírgine , *ut in die Natalis Domini.*

Psalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Consurge, Sion.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Cùm cogitárent.

CAPITULUM. *Dan.* 3.

SIcut in holocausto aríetum & taurórum , & sicut in míllibus agnórum pínguium ; sic fiat sacrifícium nostrum in conspectu tuo , Dómine.

℟. *br.* Propter te , Dómine , * mortificámur totâ die , Allelúia , allelúia. Propter te. ℣. Æstimáti sumus * sicut oves occisiónis , * Allelúia. Glória Patri. Propter te.

℣. Salvasti nos , Dómine , de affligéntibus nos : ℟. Et odientes nos confudisti. *Ps.* 41.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Puéri tui.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 1.

DEus nos liberávit , & vocávit vocatióne suâ sanctâ , non secundùm ópera nostra , sed secundùm propósitum suum & grátiam.

℟. *br.* Anima nostra si-

cut passer erepta est * de láqueo venántium, * Allelúia, allelúia. Anima. ℣. Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus, * Allelúia. Glória. Anima.

℣. Benedictus Dóminus, ℟. Qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum. *Ps.* 123.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Lætítia.

CAPITULUM. *Sap.* 5.

IN perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eórum, & cogitátio illórum apud Altíssimum: ideò accípient regnum decóris, & diadéma speciéi de manu Dómini.

℟. *br.* Edúxit pópulum suum * in exultatióne, * Allelúia, allelúia. Edúxit. ℣. Et eléctos suos * in lætítia, * Allelúia. Glória Patri. Edúxit. *Ps.* 104.

℣. Exultent & læténtur super te. ℟. Omnes quærentes te, Dómine. *Ps.* 39.

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ & Psalmi ut ad II Vesperas diei Natalis Domini, 256.

CAPITULUM. *Apoc.* 14.

HI sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti; vírgines enim sunt. Hi sequuntur Agnum quocumquè íerit.

HYMNUS.

VOs prima Christi víctima,
Grex immolatórum tener,
Aram sub ipsam símplices
Palmâ & corónis lúditis.

Quid próficit tantum nefas?
Quid crimen Heródem juvat?
Unus tot inter fúnera
Impúnè Christus tóllitur.

Inter coævi sánguinis
Fluenta solus íntegrer
Ferrum quod orbábat nurus,
Partus fefellit Vírginis.

Sic dira regis ímpii
Edícta quondám fúgerat,
Christi figúram præferens
Moses receptor cívium.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Deus noster miserétur: ℟. Custódiens párvulos Dóminus. *Ps.* 114.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Sérvient Deo & Agno, & vidébunt fáciem ejus: & nomen ejus in fróntibus eórum. *Apoc.* 22.

Oratio, Deus, cujus hodiernâ. *ut suprà ad Laudes.*

Deinde (nisi sit Sabbatum) fit Commem. de Nat. Domini. Ant. Fílius Dei venit. ℣. Hic est Deus. *Oratio*, Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut nas unigéniti tui nova per carnem, &c. *suprà*, 257. *Postremò de S. Thoma Cantuariensi, Episc. & Mart.*

Ant. Ecce. ℣. In Deo. ix.
Orat. Omnípotens. xiij.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Feria. Reliqua ut suprà in Natali Domini. 257.

OFFICIUM DOMINICÆ Intrà Octavam Natalis Dómini.

Si Dominica intrà Octavam Natalis Domini inciderit in diem S. Stephani, S. Joannis Evangelistæ, vel SS. Innocentium, aut si nulla fuerit Dominica intrà dictam Octavam; tunc ejus Officium ponetur die 30. *Decembris, & fiet ut ibi notatur.*

Si inciderit in diem 29. *Dec. de ea fiet Commemoratio ad II. Vesperas SS. Innocentium, per Ant.* Tu Dómine. ℣. Tu es, Deus. *& Orationem*, Omnípotens. *ut infrà.*

Si inciderit in diem 30. *vel* 31. *pridie ad VESPERAS, Antiph. & Psalmi erunt de Natali Domini, suprà.* 256.

CAPITULUM. *Ephes.* 1.

PRopósuit Deus in dispensatióne plenitúdinis témporum, instaurare ómnia in Christo quæ in cœlis, & quæ in terra sunt in ipso.

Hymn. Missum Redemptorem. 245.

℣. Tu es, Deus, Salvátor meus, ℟. Et te sustínui totâ die. *Ps.* 24.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Tu, Dómine, Pater noster, Redemptor noster: à sæculo nomen tuum. *Is.* 63.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Non fit alia Commemoratio de Octava Natalis Domini.

Si Sabbatum fit die 30. *Decembris, fit Commemoratio S. Sylvestri Papæ, ut ibidem notatur.*

COMPLETORIUM, *ut in die Natalis Domini, suprà* 257.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium & Hymnus ut in die Natalis Domini, omisso ritu Annuali in toto Officio.

Psalmi de Dominica.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Deus ex sémine David, secundùm promissiónem edúxit Israël Salvatórem Jesum. *Act.* 13.

Ant. 2. In útero habens de Spíritu sancto, péperit María Fílium suum primogénitum. *Matth.* 1.

Ant. 8. G. Ipse est pax nostra, solvens inimicítias in carne sua, ut reconcíliet Deo. *Ephes.* 2.

℣. In splendóribus Sanctórum, ℟. Ex útero ante lucíferum génui te. *Ps.* 109.

Tres Lectiones de Scriptura occurente juxtà diem

...ssis infrà, factis divisio-
...us ad asteriscos. **
...℟℟. de I. Nocturno
...alis Domini, omisso
...solemni, in his & se-
...ntibus.

II. NOCTURNO.

...nt. 7. d. Grátias Deo
...nos tránstulit in reg-
...Fílii dilectiónis suæ,
...quo habémus redemp-
...nem remissiónem pecca-
...rum. *Coloss.* 1.
...nt. 4. *E.* In ipso cón-
...sunt univérsa; & ipse
...ante omnes, & ómnia
...ipso constant: complá-
...t per eum reconciliáre
...nia in ipsum. *Col.* 1.
...nt. 3. *a.* Sicut accepis-
...Jesum Christum, in ipso
...buláte; quia in ipso
...hábitat omnis plenitú-
...o divinitátis corporáliter.
Col. 2.
...℣. Unxit te, Deus,
...eus tuus, óleo lætítiæ,
... Præ consórtibus tuis.
... 44.

...ermo sancti Leónis Papæ.
In Natali Domini 9.

Lectio iv.

E Xcédit quidèm, di-lectíssimi, multúmque superéminet humani elóquii facultátem divíni óperis magnitúdo; & indè óritur difficultas fandi, undè adest rátio non tacendi; quia in Christo Jesu Fílio Dei non solùm ad divínam esséntiam, sed étiam ad humánam spectat natúram, quod dictum est per Prophétam: Generatiónem ejus quis enarrábit? Utramque enim substántiam in unam convenisse persónam, nisi fides credat, sermo non éxplicat: & ideò nunquàm matéria déficit laudis, quia nunquàm súfficit cópia laudatóris. Gaudeámus ígitur quòd ad eloquendum tantæ misericórdiæ sacramentum ímpares sumus; & cùm salútis nostræ altitúdinem prómere non valeámus, sentiámus nobis bonum esse quòd víncimur. Nemo enim ad cognitiónem veritátis magis propinquat, quàm qui intelligit in rebus divínis, etiamsi multùm profíciat, semper sibi superesse quod quærat. Nam qui se ad id in quod tendit, pervenisse præsúmit, non quæsíta réperit, sed in inquisitióne defécit.

℟. Sic Deus. *in II. Noct. Nat. Domini.* 149.

Lectio v.

N E autem infirmitátis nostræ perturbémur angústiis, evangélicæ nos & prophéticæ ádjuvant voces, quibus ita accéndimur & docémur, ut nobis Nativitátem Dómini, quâ Verbum caro factum est, non tàm prætéritam recólere, quàm præsentem videámur inspícere. Quod enim pastóribus pro gregum suórum custódiâ vigilántibus nuntiávit An-

gelus, étiam nostrum implévit audítum: & ideò Domínicis óvibus præsúmus, quia verba divínitùs édita cordis aure servámus, tanquàm & in hodierna festivitáte dicátur: Evangelízo vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo; quia natus est vobis hódiè Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Cujus prædicatiónis summitáti exultátio innumerabílium júngitur Angelórum, ut excelléntius fieret testimónium, cui milítiæ cœlestis multitúdo concíneret in honórem Dei, unâ benedictióne dicéntium: Glória in excelsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Dei ergò glória est ex matre Vírgine Christi nascentis infántia: in terra autem illa pax concéditur, quæ hómines éfficit bonæ voluntátis. Quo enim spíritu de intemerátæ matris viscéribus náscitur Christus, hoc de sanctæ Ecclésiæ útero renáscitur Christiánus, cui vera pax est, à Dei voluntáte non dívidi, & in his solis quæ Deus díligit, delectári.

℟. Qui sanctíficat. 250.

Lectio vj.

NAtálem ígitur, dilectíssimi, diem Dómini celebrantes, qui ex ómnibus præteritórum témporum diébus electus est, licèt dispensátio actiónum corporálium, sicut æterno consílio fúerat præordináta, transíerit, tótaque Redemptóris humílitas in glóriam paternæ majestátis evecta sit, ut in nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, & infernórum, & omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus in glória est Dei Patris: Indesinenter tamen ipsum partum salutíferæ Vírginis adorámus, & illam Verbi & carnis indissolúbilem cópulam non minùs suscípimus in præsépe jacentem, quàm in throno paternæ altitúdinis consideratem. Dignum est enim atque convéniens, ut dicente Apóstolo: Si compátimur, & conglorificábimur, sint humilitátis Christi compartícipes, qui sunt futúræ glóriæ cohærédes. Honorétur in infántia sua Dóminus, nec ad deitátis referantur injúriam exórdia & incrementa corpórea; quóniam natúræ incommutábili nec áddidit áliquid nostra natúra, nec mínuit: sed qui in similitúdinem carnis peccáti dignátus est homínibus esse conformis, in unitáte deitátis Patri pérmanet æquális: cum quo & Spíritu sancto vivit & regnat in sécula seculórum. Amen. Tu autem.

℟. Deus ipse. 250.

IN

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Deus Fílium suum misit benedicentem vobis, ut convertat se unusquisque à nequítia sua. *Act.* 3.

Ant. 5. a. Hic est lapis qui factus est in caput ánguli; & non est in álio áliquo salus. *Act.* 4.

Ant. 3. c. Vobis honor credéntibus; non credéntibus autem factus est lapis offensiónis & petra scándali. 1. *Petr.* 2.

℣. A Dómino factum est istud: ℟. Et est mirábile in óculis nostris. *Ps.* 117.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore; Erat pater Jesu & mater mirantes super his quæ dicebantur de illo. Et benedíxit illis Símeon, & dixit ad Maríam matrem ejus: Ecce pósitus est hic in ruínam & in resurrectiónem multórum in Israël. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Luc. Cap. 2. *L.* 1.

PAtrem Salvatóris appellat Joseph, non quòd verè juxtà Photiniános pater fúerit ejus, sed quòd ad famam Maríæ conservandam pater sit ab ómnibus æstimátus. Neque enim oblítus Evangelista, quòd eam de Spíritu sancto concepisse & vírginem peperisse narrârit; sed opiniónem vulgi éxprimens, quæ vera históriæ lex est, patrem Joseph núncupat Christi. Quamvis & eo modo pater illíus váleat dici, quo & vir Maríæ rectè intellígitur sine commixtióne carnis, ipsâ copulatióne conjúgii, multò vidélicet conjúnctiùs, quàm si esset aliundè adoptátus. Neque enim proptéreà non erat appellandus Joseph pater Christi, quia eum non genúerat, quandóquidèm rectè pater esset étiam ejus, quem non ex sua cónjuge procreátum alícubi adoptasset.

℟. Erat pater Jesu & mater mirantes super his quæ dicebantur de illo; * Et benedíxit illis Símeon. ℣. Miráti sunt in illo, & honoravérunt Deum. * Et. *Luc.* 2. *Eccli.* 11.

Lectio viij.

ECce pósitus est hic in ruínam & in resurrectiónem multórum in Israël, & in signum cui contradicétur. Benè in resurrectiónem, quia lumen est, quia glória plebis Israël, quia dicit: Ego sum resurréctio & vita. Quómodò autem in ruínam? nisi quia & lapis offensiónis est, & petra scándali, id est, ruínæ, his qui offendunt Verbum, nec credunt. De quibus ipse dicit: Si non venissem & locútus eis fuissem, peccá-

rum non habérent : nunc autem excusatiónem non habent de peccáto suo. Qui non in seipso tantùm, sed in suis quoque prædicántibus in ruínam pósitus est resurrectionemque multórum, testante Apóstolo qui ait : Christi bonus odor sumus Deo in his qui salvi fiunt, & in his qui péreunt. Qui enim verbum quod audit amando séquitur, bono odóre resurgit, & salvátur. Qui odiendo inséquitur, eódem ipso bono odóre córruit, & móritur. Signum autem cui contradicétur, fidem Domínicæ crucis áccipe, de qua Apóstolo Paulo dicunt Judæi : Nam de secta hac notum est nobis quòd ubíque ei contradícitur.

℟. Ecce pósitus est hic in ruínam & in resurrectiónem multórum in Israël, & in signum cui contradicétur ; * Ut revelentur ex multis córdibus cogitatiónes. ℣. Dóminum sanctificáte : & erit vobis in sanctificatiónem ; in lápidem autem offensiónis, in láqueum & in ruínam habitántibus Jerúsalem ; * Ut revelentur. *Luc. 2. Is. 8.*

Si sit dies 29. Decembris, Lectio ix. erit de S. Thoma Cantuariensi, infrà die 29. si verò sit dies 31. Lectio ix. erit de S. Sylvestro, infrà, die 31.

Lectio ix.

Ut revelentur ex mul tis córdibus cogitatió nes. Incertum erat quon dàm, qui Judæórum gra tiam Christi, quam ven ram útique nóverant, re pere, qui autem respu mallent. At ejus nativit audítâ, revelátis mox c dium cogitatiónibus, H ródes rex turbátus est, omnis Jerosólyma cum il Pastóres cum timóre gáudio Deo laudem re nant, homínibus pacis n tium pandunt. Ejus do trínâ & virtúte diffamát álii ad eum quasi mag trum veritátis cónfluun álii ab eo quasi seduct refúgiunt. Ejus signo c cis erecto, hi quasi ju morti dari blasphemant irrídent, illi quasi vitæ au tórem mori ácriter dole Sed & usque hódiè, & que ad consummatión séculi, præsentis Eccle ánimam gládius dur mæ tribulatiónis pertr síre non cessat, cùm sig fídei ab ímprobis con díci, cùm audíto Dei ver multos cum Christo res gere, sed plures à cred litáte rúere gemebunda p tractat, cum revelátis m tórum córdium cogitat nibus, ubi óptimum Eva gélii sevit semen, ibi ziz nia vitiórum vel plùs ju prævalére, vel étiam, quod dictu grave est, sola ger

minàre ac regnáre cónspicit.

℟. Israël in legem justítiæ non pervénit; offendérunt enim in lápidem offensiónis, sicut scriptum est: Ecce pono in Sion lápidem offensiónis: * Et † Omnis qui credit in eum, non confundétur. ℣. Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego mittam in fundamentis Sion lápidem probátum, angulárem, pretiósum, in fundamento fundátum: * Et omnis. Glória. † Omnis. *Rom.* 9. *Is.* 28.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: ℟. Annuntiáte de die in diem salutáre ejus. *Ps.* 95.

AD LAUDES.

Psalmi cum Cantico & Ant. ut in die Natalis Domini, 254.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 8.

Scitis grátiam Dómini nostri Jesu Christi, quóniam propter vos egénus factus est, cùm esset dives; ut illíus inópiâ vos dívites essétis.

HYMNUS.

Umbrâ sepultis lux óritur nova:
Mundo stupenti se simul éxhibent
Infans Creátor, Virgo mater,
Seque minor Deus ipse factus.

Numen suprémum de Patre Númine,
E matre prodit passíbilis Deus:
De fonte lucis lux perennis,
Carne suos rádios obumbrat.

Compressa strictis bráchia fásciis,
Librâta mundi póndera sústinent:
Lactante nutrítur parente
Cœlícolûm cibus ipse jugis.

Homo superbus corrúerat miser;
Se deprimendo nos Deus érigit;
Fit Numen infans, nostra forma;
JamqueDeum licet æmulári.

Ergò per orbem Rex novus ímperet,
Quondàm timendus víndice déxterâ;
Inermis ardet nunc amári:
Corda tuis, Puer, ure flammis.

Laus summa Patri, súmmaque Fílio;
Sit sancte, compar laus tibi, Spíritus;
O Numen infans, spes quiéta,
Víndice te, rédeat salútis. Amen.

℣. Dómine, quid est homo, quia innotuisti ei? ℟. Aut fílius hóminis, quia réputas eum? *Ps.* 143.

Ad Benedictus.

Ant. 3. *a.* Ecce pósitus est hic in ruínam & in resurrectiónem multórum in Israël, & in signum cui contradicétur. *Luc.* 2.

Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo; ut in nómine dilecti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per, &c.

Non fit alia commemoratio de Octava Natalis Domini.

Si fit dies 29. Decembris, additur commemor. de S. Thoma, si verò fit dies 31. additur commemor. de S. Sylvestro Papa.

AD HORAS, ut in die Natalis Domini; Oratio. ut suprà.

AD VESPERAS.

Ut in die Nat. Domini, 256. *exceptis quæ sequuntur.*

Post Capitulum, omittitur Allelúia *cum suo* ℣.

Post Hymnum dicitur:

℣. Benedixísti, Dómine, terram tuam; ℟. Avertísti captivitátem Jacob. *Ps.* 84.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Anna vídua confitebátur Dómino, & loquebátur de illo ómnibus qui expectábant redemptiónem Israël. *Luc.* 2.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Non fit alia commem. de Oct. Natalis Domini.

Si fit dies 30. Decembris additur comm. de S. Sylvestro Papa.

COMPLETORIUM, *ut in die Natalis Domini.* 257.

DIEBUS INTRA OCTAVAM Natalis Domini.

Semiduplex.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Pss. de Feria in toto Officio, exceptis Vesperis.

AD NOCTURNUM.

Tres Antiphonæ, ℣. *Lectiones &* ℟℟℟. *ut notantur infrà in qualibet die.*

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: ℟. Annuntiáte de die in diem salutáre ejus. *Ps.* 95.

AD LAUDES.

Quinque Ant. & Cantic. ut in Festo Nat. Domini, 254.

Capitulum & Hymnus, ut in præcedenti Officio Dominicæ.

℣. Ipse tanquàm sponsus ℟. Procédens de thálamo suo. *Ps.* 18.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Egressus est Salvátor meus; & nunc qui redempti sunt à Dómino,

[con]vertentur, & venient in Sion laudantes, allelúia. Is. 51.

Oratio.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut [n]os Unigéniti tui nova per [car]nem Natívitas líberet, [q]uos sub peccáti jugo ve[tu]sta sérvitus tenet; Per [eu]mdem Dóminum.

AD HORAS, ut in [d]ie.

AD VESPERAS.

Ut in diè Natalis Domini, [s]uprà, 256. omisso Alle[l]úia. *cum suo* ℣. *Ant. ad* [M]agníficat. *non duplica[tu]r.*

COMPLETORIUM, *ut in [d]ie Natalis Domini, 257.*

¶ *Si Dominica inciderit in diem sequentem, ex Lectione prima sequenti fient tres Lectiones, divisionibus factis ad Asteriscos **; & sic diebus 30. & 31. Decemb.)*

DIE XXIX. DECEMBRIS.

DE OCTAVA.

AD NOCTURNUM.

Antiphonæ & ℣. è I. Noct. præcedentis Officii Dominicæ.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 66.

HÆc dicit Dóminus: Cœlum sedes mea, terra autem scabellum pedum meórum. Quæ est ista domus quam ædificábitis mihi? & quis est iste locus quiétis meæ? Omnia hæc manus mea fecit; & facta sunt universa ista, dicit Dóminus. Ad quem autem respíciam, nisi ad paupérculum, & contrítum spíritu, & trementem sermónes meos? [*] Qui ímmolat bovem, quasi qui interfíciat virum: qui mactat pecus, quasi qui excérebret canem: qui offert oblatiónem, quasi qui sánguinem suillum offerat: qui recordátur thuris, quasi qui benedícat idólo. Hæc ómnia elegérunt in viis suis, & in abominatiónibus suis ánima eórum delectáta est. Undè & ego éligam illusiónes eórum; & quæ timébant, addúcam eis: quia vocávi, & non erat qui respondéret; locútus sum, & non audiérunt: fecerúntque malum in óculis meis; & quæ nólui, elegérunt. [**] Audíte verbum Dómini, qui trémitis ad verbum ejus. Dixérunt fratres vestri odientes vos, & abjicientes propter nomen meum: Glorificétur Dóminus, & vidébimus in lætítia vestra; ipsi autem confundentur. Vox pópuli de civitáte, vox de templo, vox Dómini reddentis retributiónem inimícis suis.

℟. Per víscera. *è I. Nocturno Natalis Domini, 247. omisso ritu solemni, & sic de sequentibus.*

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 3. de Nativ. Domini.

Lectio ij.

NAscitúrus Dei Fílius, cujus in arbítrio erat, quodcumque vellet elígere tempus, elégit quod moléstius est, præsertìm párvulo, & páuperis matris fílio, quæ vix pannos habéret ad involvendum, præsépe ad reclinandum. Non est tale judícium mundi: aut iste fállitur, aut mundus errat. Sed divínam falli impossíbile est sapiéntiam. Méritò proindè & carnis prudéntia inimíca est Deo, & séculi quoque prudéntia, stultítia nominátur. Quid enim? Christus útiquè, qui non fállitur, elégit quod carni moléstius est. Id ergò mélius, id utílius, id pótiùs eligendum: & quisquis áliud dóceat, vel suádeat, ab eo tanquàm à seductóre cavendum.

℟. Gaudéte. 248.

De S. Thoma Cantuariensi.

Lectio iij.

THomas, Londíni Gilberto & Mathilde paréntibus ortus, litterárum stúdia Parísiis felíciter absolvit. Repetítâ deindè Angliâ, públicis munéribus cum laude gestis, Archidiáconus Cantuariensis ac Regis Cancellárius creátus est. Mox Henríco ejus fílio instituendo admótus, tùm Theobaldo Cantuariensi Epíscopo succéssor destinátus, repudiáto Cancellárii múnere, ad sevériórem disciplínam vitam cœpit exígere. Magnátum in se véhemens ódium concitávit, quòd opes Ecclésiæ, quas inváserant, restitúere coëgisset. Henríco, qui Epíscopos ad servandas regni consuetúdines júribus Ecclésiæ contrárias, sacramento præstito, volébat adígere, fórtiter réstitit. Ob eam rem sede dejectus, Sénonas ad Alexandrum Papam se cóntulit; à quo cùm in ejus manus, depósito ánnulo, Episcopátu cédere vellet, in suo gradu consístere jussus est. Cantuáriam pósteà reversus, ab Epíscopis, quos ob violáta Ecclésiæ jura à censúris sólvere recusábat, novis calúmniis appétitur. His Henrícus plùs æquo tríbuens, cum per unum Sacerdótem stare dixisset, quóminùs pace fruerétur, áulici quátuor gratum se regi factúros rati, trajecto mari, Thomam in Ecclésia aggrediuntur: qui flexis génibus, se Deo ac beátæ Maríæ commendans, caput ímpiis mánibus præcidendum óbtulit, anno Dómini millésimo centésimo septuagésimo. Henrícus tàm atróci facínore perculsus, tríduo ab omni penè cibo abstínuit, austeramque pro

eo egit pœniténtiam.

℟. Prophetissa. 248.

AD LAUDES fit Commemoratio de sancto Thoma, Episcopo & Martyre. *Ant.* Bonum certámen certávi. ℣. Adjútor. *Oratio*, Omnípotens. xiij.

DIE XXX. DECEMBRIS.

DE OCTAVA.

AD NOCTURNUM.

Antiphonæ & ℣. è II. Noct. præcedentis Officii Dominicæ.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 66.

ANtequàm parturíret, péperit: ántequàm veníret partus ejus, péperit másculum. Quis audívit unquàm tale? & quis vidit huic símile? Numquid partúriet terra in die una? aut pariétur gens simul, quia parturívit, & péperit Sion fílios suos? Numquid ego qui álios párere fácio, ipse non páriam, dicit Dóminus? si ego qui generatiónem céteris tríbuo, stérilis ero, ait Dóminus Deus tuus? [*] Lætámini cum Jerúsalem, & exultáte in ea, omnes qui dilígitis eam: gaudéte cum ea gáudio, universi qui lugétis super eam; ut sugátis, & repleámini ab úbere consolatiónis ejus; ut mulgeátis, & delíciis affluátis ab omnímoda glória ejus. Quia hæc dicit Dóminus: Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, & quasi torrentem inundantem glóriam géntium quam sugétis: ad úbera portabímini, & super génua blandientur vobis. [**] Quómodò si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos; & in Jerúsalem consolabímini. Vidébitis, & gaudébit cor vestrum, & ossa vestra quasi herba germinábunt; & cognoscétur manus Dómini servis ejus, & indignábitur inimícis suis. Quia ecce Dóminus in igne véniet, & quasi turbo quadrígæ ejus, réddere in indignatióne furórem suum, & increpatiónem suam in flamma ignis; quia in igne Dóminus dijudicábit, & in gládio suo ad omnem carnem, & multiplicabuntur interfecti à Dómino. Qui sanctificabantur, & mundos se putábant in hortis post jánuam intrínsecùs; qui comedébant carnem suillam, & abominatiónem, & murem, simul consumentur, dicit Dóminus.

℟. Sic Deus. 249.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

Serm. 2. de dupl. Nat. Christi.

Lectio ij.

DIlectíssimi fratres, atténdite magnitúdinem

grátiæ, & agnóſcite quid Deus hómini dignátus eſt prærogáre. Chriſtus enim Dei Fílius, de vero Deo Deus verus, & unus cum Patre naturáliter Deus, ſemper ex ſeipſo ſanctos Angelos paſcit; ſed tamen angélicam natúram Dei Fílius non accépit. Ut autem ſuam caritátem Deus commendáret in nobis, Fílius ejus natúram noſtram ſuſcépit ex nobis; & Deus unigénitus, qui panis eſt Angelórum, ut étiam hóminum ſeipſum fáceret panem, ſimul hóminis & ánimam ſuſcépit & carnem. Accépit utramque veram, utramque ſanctam, utramque mundam. Accépit ánimam noſtram ſine iniquitáte: accépit carnem noſtram cum mortalitáte. Accépit ánimam juſtam per quam noſtris animábus juſtítiam rédderet; carnem verò proptéreà dignátus eſt habére mortálem, ut ſecundùm ipſam móriens, mortem vínceret; ſecundùm ipſam étiam reſúrgeret, per quam noſtra quoque córpora ſuſcitáret.

℟. Qui ſanctíficat. 250.

Lectio iij.

MAgnum myſtérium, dilectíſſimi fratres, magnum divínæ dilectiónis indícium. Homo Deum contemnens, à Deo diſceſſit: Deus hóminem díligens, ad hómines venit. Diléxit ímpium, ut fáceret juſtum: diléxit infirmum, ut fáceret ſanum: diléxit perverſum, ut fáceret rectum: diléxit mórtuum, ut fáceret vivum. Et quid ámpliùs dicam? Quandóquidèm Deus Unigénitus humánam natúram tantùm diléxit, ut eam non ſolùm à poteſtáte mali ángeli liberáret, verùm étiam in ſeipſo ſuper omnes bonos Angelos in Patris déxtera collocáret. Natúra enim quæ in primo hómine à malo ángelo captiváta fúerat, ipſa nunc in ſecundo ſuper omnes bonos Angelos regnat. Primus homo de terra terrénus, ſecundus homo de cœlo cœleſtis. Primum hóminem múlier, corruptâ mente, decépit: ſecundum hóminem virgo, incorruptâ virginitáte, concépit. In primi hóminis cónjuge, nequítia diáboli ſeductam depravávit mentem; in ſecundi autem hóminis matre, grátia Dei & mentem íntegram ſervávit & carnem. Menti cóntulit firmíſſimam fidem: carni ábſtulit omnínò libídinem. Quóniam ígitur miſerabíliter pro peccáto damnátus eſt homo, ídeò ſine peccáto mirabíliter natus eſt Deus homo.

℟. Deus ipſe prior. 250.

[*Si nulla occurrat Dominica in triduo poſt Feſ-*

tum SS. Innocentium, hâc die, omissâ præcedenti Lectione, legitur ejus loco Evangelium Dominicæ intrà Octavam Natalis Domini, cum prima ex tribus lectionibus Homiliæ, suprà, 289. cum ℟. Ifraël in legem. 291.

AD LAUDES, post Hymnum ℣. Dómine. *Ad* Benedictus. *Ant.* Ecce pósitus est. *Oratio*, Omnípotens, sempiterne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo, &c. 291.]

AD VESPERAS, fit Commemoratio de sancto Sylvestro Papa, per Ant. Elégit. ℣. Beátus. xxiij. & *Orat.* Deus, qui sacrum. *infrà*, 299.

DIE XXXI. DECEMBRIS.

DE OCTAVA.

AD NOCTURNUM.

Antiphonæ & ℣. *è III. Noct. præcedentis Officii Dominicæ.*

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 66.

VEnio ut cóngregem cum ómnibus géntibus & linguis: & vénient, & vidébunt glóriam meam. Et ponam in eis signum; & mittam ex eis qui salváti fúerint, ad gentes in mare, in Africam & Lydiam, tendentes sagittam; in Itáliam & Græciam, ad ínsulas longè; ad eos qui non audiérunt de me, & non vidérunt glóriam meam: & annuntiábunt glóriam meam Géntibus. [*] Et addúcent omnes fratres vestros de cunctis géntibus donum Dómino in equis, & in quadrígis, & in lectícis, & in mulis, & in carrúcis, ad montem sanctum meum Jerúsalem, dicit Dóminus; quómodò si inferant fílii Israël munus in vase mundo in domum Dómini. [**] Et assúmam ex eis in sacerdótes & Levítas, dicit Dóminus. Quia sicut cœli novi & terra nova, quæ ego fácio stare coram me, dicit Dóminus, sic stabit semen vestrum & nomen vestrum. Et erit mensis ex mense, & sábbatum ex sábbato: véniet omnis caro, ut adóret coram fácie mea, dicit Dóminus. Et egredientur, & vidébunt cadávera virórum qui prævaricáti sunt in me: vermis eórum non moriétur, & ignis eórum non extinguétur; & erunt usque ad satietátem visiónis omni carni.

℟. Impléti sunt. 251.

Sermo sancti Hilárii Epíscopi.

L. 2. de Trin. n. 24. & 25.

Lectio ij.

DEi imágo invisíbilis pudórem humáni exórdii non recusávit, & per conceptiónem, partum, vagítum, cunas, omnes na-

túræ nostræ contumélias transcucurrit. Quid tandèm dignum à nobis tantæ dignatiónis affectui rependétur ? Inenarrábilis à Deo oríginis unus unigénitus Deus, in corpúsculi humáni formam sanctæ Vírginis útero insertus accrescit. Qui ómnia cóntinet, & intrà quem & per quem cuncta sunt, humáni partûs lege profertur; & ad cujus vocem Archángeli atque Angeli tremunt, cœlum & terra, & ómnia mundi hujus resolvuntur elementa, vagítu infántiæ audítur. Qui invisíbilis & incomprehensíbilis est, non visu, sensu, tactúque moderandus, cunis est obvolútus. Hæc si quis indigna Deo récolet, tantò se majóris benefícii obnóxium confitébitur, quantò minùs hæc Dei convénerint majestáti. Non ille éguit homo éffici, per quem homo factus est: sed nos egúimus, ut Deus caro fíeret, & habitáret in nobis. Humílitas ejus nostra nobílitas est, contumélia ejus honor noster est: quod ille Deus in carne consistens, hoc nos vicissìm in Deum ex carne renováti.

℟. Natus est. 252.

De S. Sylvestro.

Lectio iij.

Sylvester, Ecclésiæ Romanæ Présbyter, tanta cum laude in eo múnere se gessit, ut post Melchíadem Póntifex fúerit electus. Hujus tempóribus Concílium Arelàte coactum est è diversis Gálliæ, Itáliæ, Africæ, Hispániæ, Britanniæque Provínciis; in quo inter ália statútum est, ut uno eodemque die Pascha per orbem universum peragerétur. De non repetendo hæreticórum baptísmate lex quoque sancíta est contrà Donatistas; cui Concílio cùm Sylvester adesse non potuisset, ad eum hisce verbis Patres scripsérunt: Utinam, frater dilectíssime, interesse tanti fecisses! te páriter nobiscum judicante, cœtus noster majóre lætítiâ exultasset. Rogábant ínsuper ut quæ in Concílio gesta essent, necnon éditi cánones, per eum qui majóres Diœcéses tenébat, ómnibus insinuarentur. Ipso étiam Pontífice, datâ orbi per Constantínum pace; cùm in Christi divinitátem Aríi impíetas erupisset, Concílium œcuménicum apud Nicæam Bithyniæ coactum est, cui synodo Sylvester interesse non pótuit; sed qui ab eo missi sunt, ejus vice præfuérunt. Sylvester deindè per plures adhuc annos offício perfunctus, óbiit circà annum Dómini trecentésimum trigésimum quintum.

℟. Verbum. 252.

AD LAUDES, fit Commemoratio S. Sylvestri. Antiph. Ego ſum. ℣. Elégit Dóminus. xxvj.

Oratio.

DEus, qui ſacrum miniſtérium fidéliter exequentes, in gáudium Dómini ſui tríbuis benignus intráre : da nobis, interceſſióne beáti Sylveſtri Pontíficis tui, ut in módico fidéles, mercédem magnam, quæ ipſe es, cónſequi mereámur; Per Dóminum.

VESPERÆ de Feſto ſequenti.

[*Si autem in aliqua Eccleſia Veſperæ non ſint hodie de Circumciſione, propter occurſum majoris Solemnitatis, Pſalmi & Antiphonæ ſunt de Natali Domini, ut in reliquis diebus intrà Octavam : Capitulum verò & reliqua, de Feſto Annuali aut Solemni - majore occurrente, cum Commemoratione de Circumciſione tantùm.*]

DIE I. JANUARII.

IN FESTO

CIRCUMCISIONIS DOMINI,

IMPOSITIONIS NOMINIS JESU ET OCTAVA NATALIS EJUS.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 6. PArvulus natus est nobis, & Fílius datus est nobis: & factus est principátus super húmerum ejus. *Is.* 9.

Ant. 5. C. Vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri séculi, Princeps pacis. *Is.* 9.

Ant. 1. g. Super sólium David, & super regnum ejus sedébit; ut confirmet illud, & corróboret in justítia usque in sempitérnum. *Is.* 9.

Ant. 3. a. Israël salvátus est in Dómino salúte ætérnâ: non confundémini usque in séculum séculi. *Is.* 45.

Ant. 4. E. Dóminus judex noster, Dóminus légifer noster: ipse salvábit nos. *Is.* 33.

CAPITULUM. *Rom.* 8.

QUod impossíbile erat legi, in quo infirmabátur per carnem Deus Fílium suum mittens in similitúdinem carnis peccáti, & de peccáto damnávit peccátum in carne ut justificátio legis implerétur in nobis, qui non secundùm carnem ambulámus, sed secundùm spíritum.

℟. Habitávit in nobis Verbum plenum grátiæ & veritátis: & de plenitúdine ejus nós omnes accépimus: quia lex per Móysen data est: * Grátia & véritas per Jesum Christum facta est. ℣. Legem mandávit Móyses in præceptis justitiárum, & hæreditátem Dómui Jacob: * Grátia. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Habitávit. *usque ad* ℣. *Joan.* 1. *Eccli.* 24.

HYMNUS.

DÉbilis cessent elementa legis:
Sat diù mentes timor occupávit;
Fœdus æterni stabilíre Jesus
Cœpit amóris.

Sole de vero rádius, paterni
Lúminis purus sine nube splendor,
Probra peccáti puer ecce tinctus
Sánguine præfert.

Stillat excísos púeri per artus
Éfficax noxas abolére sanguis:
Obligat morti pretiósa totum
Stilla cruórem.

Hæc dies nomen tibi comparávit,
O Puer, pronus quod adóret orbis;
Et simul dici, simul ipse Jesus
Incipis esse.

Summa laus Patri; simul æqua Nato,
Qui suo mundum rédimit cruóre:
Par sit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum. Amen.

℣. Exaltábitur Deus fortis salútis meæ: ℟. Proptéreà nómini tuo cantábo. 2. *Reg.* 22.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. *duplicanda.* Propter nímiam caritátem suam, quâ diléxit nos Deus, convivificávit nos in Christo, cujus grátiâ estis salváti, non ex opéribus, ut ne quis gloriétur. *Ephes.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Nulla sit Commemoratio.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capit. de Feria; reliqua ut in die Nat. Dom. 257.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fílium Dei factum ex mulíere, factum sub lege, * Veníte, adorémus. *Galat.* 4.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

FElix dies, quam próprio
Jesus cruóre cónsecrat!
Felix dies quâ géstiit
Opus salútis ággredi!

Vix natus; ecce lácteum
Profundit Infans sánguinem:
Libámen est hoc fúneris,
Amóris hoc prælúdium.

Intrans in orbem, jam Patris
Mandáta promptus éxequi,
Statum præóccupat diem,
Et quà potest fit víctima.

Amóre se facit reum,
Pœnasque solvit ínnocens;
Sub lege factus légifer,
A lege nos ut éximat.

Quo Christus ictu læditur,
Lex abrogáta cóncidit;
Et íncipit lex sánctior,
Mansúra semper cáritas.

Tu, Christe, quod non est tuum
Nostro recíde péctore;

Inscribe nomen, íntimis
Inscribe legem córdibus.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sǽcula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ps. Dómine, Dóminus noster. 46.

Filius hominis per carnem minor Angelis effectus.

Ant. 6. Quid est homo, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? Minuisti eum paulò minùs ab Angelis.

Ps. Salvum me fac, Dómine. 117.

Hominibus post dolores & gemitus salus in Christo data.

Ant. 4. *D.* Propter gémitum páuperum nunc exurgam, dicit Dóminus: ponam in salutári.

Ps. Expectans. *cum sua divisione.* 130.

Christus ingrediens mundum seipsum pro nobis hostiam offert.

Ant. 2. Holocaustum & pro peccáto non postulasti; tunc dixi: Ecce vénio.

℣. Protector noster, áspice, Deus; ℟. Et réspice in fáciem Christi tui. *Ps.* 83.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 17.

DIxit Deus ad Abraham: Et tu ergò custódies pactum meum, & semen tuum post te in generatiónibus suis. Hoc est pactum meum quod observábitis inter me & vos, & semen tuum post te: Circumcidétur ex vobis omne masculínum; & circumcidétis carnem præpútii vestri, ut sit in signum fœderis inter me & vos. Infans octo diérum circumcidétur in vobis, omne masculínum in generatiónibus vestris. Tàm vernáculus, quàm emptítius circumcidétur, & quicumque non fúerit de stirpe vestra; eritque pactum meum in carne vestra in fœdus æternum. Másculus cujus præpútii caro circumcísa non fúerit, delébitur ánima illa de pópulo suo; quia pactum meum írritum fecit.

℟. Semen Abraham servi Dómini, fílii Jacob electi ejus: ipse Dóminus Deus noster. * Memor fuit verbi quod dispósuit ad Abraham, & státuit illud Jacob in præceptum, & in testamentum æternum. ℣. Dico Christum Jesum ministrum fuisse circumcisiónis propter veritátem Dei, ad confirmandas promissiónes patrum: * Memor. *Ps.* 104. *Rom.* 15.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio ij. Cap. 2.

CIrcumcísio quidèm prodest, si legem observes; si autem prævaricátor

legis sis, circumcísio tua præpútium facta est. Si ígitur præpútium justítias legis custódiat, nonnè præpútium illíus in circumcisiónem reputábitur ? & judicábit id quod ex natúra est præpútium, legem consummans, te qui per lítteram & circumcisiónem prævaricátor legis es ? Non enim qui in manifesto, Judæus est; neque quæ in manifesto, in carne, est circumcísio: sed qui in abscóndito, Judæus est; & circumcísio cordis in spíritu, non litterâ: cujus laus non ex homínibus, sed ex Deo est.

℟. Novus homo renovátur in agnitiónem secundùm imáginem ejus qui creávit illum. * Ubì non est Gentílis & Judæus, círcumcísio & præpútium; sed ómnia & in ómnibus Christus. ℣. Dicit Dóminus Deus: Quæ prima fuérunt, ecce venérunt; nova quoque ego annúntio. *Ubi. *Coloss.* 3. *Is.* 42.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio iij. Cap. 3.

Si data esset lex quæ posset vivificáre, verè ex lege esset justítia. Sed conclúsit Scriptúra ómnia sub peccáto, ut promíssio ex fide Jesu Christi darétur credéntibus. Priùs autem quàm veníret fides, sub lege custodiebámur conclúsi in eam fidem quæ revelanda erat. Itaque lex pædagógus noster fuit in Christo, ut ex fide justificémur. At ubi venit fides, jam non sumus sub pædagógo; omnes enim fílii Dei estis per fidem quæ est in Christo Jesu. Quicumque enim in Christo baptizáti estis, Christum induistis. Non est Judæus, neque Græcus: non est servus, neque liber: non est másculus, neque fémina; omnes enim vos unum estis in Christo Jesu. Si autem vos Christi, ergò semen Abrahæ estis, secundùm promissiónem hærédes.

℟. Ille est caput omnis principátûs & potestátis, * In quo & circumcísi estis circumcisióne non manufactâ, in expoliatióne córporis carnis, sed † In circumcisióne Christi. ℣. Non adjíciet ultrà, Sion, ut pertránseat per te incircumcísus: redimémini, dicit Dóminus, * In quo. Glória. † In circumcisióne Christi. *Coloss.* 2. *Is.* 52.

IN II. NOCTURNO.

Ps. Deus noster. 153.

Ecclesia in se habens Deum in Christo inhabitantem, non commovebitur.

Ant. 7. *d.* Dóminus virtútum nobíscum, suscéptor noster Deus Jacob.

Ps. Deus misereátur. 108.

Deus in toto orbe per Christum in terris natum cognoscendus.

Ant. 3. c. Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: terra dedit fructum suum.

Ps. Ut quid. *cum sua divisione.* 156.

Inter hujus mundi calamitates spes in Christo Rege & Salvatore nostro collocanda.

Ant. 1. g. Deus rex noster operátus est salútem in médio terræ.

℣. Ipse rédimet Israël, ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. *in Circumcis. n.* 2.

Lectio iv.

MAgnum & mirábile sacramentum! Circumcíditur Puer, & vocátur Jesus. Quid sibi vult ista connéxio? Circumcísio nempè salvandi pótiùs quàm Salvatóris esse vidétur; & Salvatórem circumcídere decet, quàm circumcídi. Sed agnosce Mediatórem Dei & hóminum, qui ab ipso nativitátis suæ exórdio divínis humána sóciat, ima summis. Náscitur ex muliére, sed cui fœcunditátis fructus sic accédat, ut non décidat flos virginitátis: pannis invólvitur, sed panni ipsi angélicis láudibus honorantur: abscónditur in præsépio, sed próditur radiante stellâ de cœlo. Sic & circumcísio veritátem suscéptæ probat humanitátis; & nomen quod est super omne nomen, glóriam índicat majestátis.

℟. Deus novissimè diébus istis locútus est nobis in Fílio; * Qui cùm sit splendor glóriæ Patris, portansque ómnia verbo virtútis suæ, tantò mélior Angelis est effectus, quantò differéntius præ illis nomen hæreditávit. ℣. Qui ambulávit in ténebris, & non est lumen ei, speret in nómine Dómini; * Qui cum. *Hebr.* 1. *Is.* 50.

Lectio v.

CIrcumcíditur, tanquàm verus Abrahæ fílius; Jesus vocátur, tanquàm verus Fílius Dei. Neque enim ad instar priórum meus iste Jesus nomen vácuum aut ináne portat. Non est in eo magni nóminis umbra, sed véritas. Cœlitùs síquidèm índitum nomen Evangelista testátur, Quod vocátum est ab Angelo, priusquàm in útero conciperétur. Et attende verbi profunditátem. Postquàm natus est Jesus, Jesus vocátur ab homínibus, quo nómine vocátus est ab Angelo, priusquàm in útero conciperétur. Idem quippè & Angeli salvátor & hóminis; sed hóminis ab incarnatióne, Angeli ab inítio creatúræ.

℟. Christus Jesus semetipsum exinanívit, formam servi accípiens: * Propter

quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod est super omne nomen; ut in nómine Jesu omne genu flectátur. ℣. Dedit se ut liberáret pópulum suum, & acquíreret sibi nomen æternum: * Propter. *Philipp.* 2. 1. *Mach.* 6.

Lectio vj.

ET nos, fratres, circumcídi necesse est, & sic nomen salútis accípere: circumcídi sanè, non lítterâ, sed spíritu & veritáte; circumcídi, non uno membro, sed toto córpore simul: à planta enim pedis usque ad vérticem non est in nobis sánitas. Proptéreà, sicut párvulus adhuc in fide & dilectióne pópulus cóngruum sibi mandátum exíguæ circumcisiónis accépit; sic, ubì crevit in virum perfectiórem, toto jubétur córpore baptizári, quæ totíus est hóminis integra circumcísio. Hinc est quòd Salvátor noster & circumcídi octávo die, & post annum tricésimum dignátus est crucifígi: cujus similitúdini mortis complantámur & nos, ut scribit Apóstolus, nimírùm quod novíssimè tráditum est, observantes. Quæ est ergò morális circumcísio nostra, nisi quam commendat idem Apóstolus? Victum, ínquiens, & vestítum habentes, his contenti simus. Optimè prorsùs circumcídit nos, & supérflua résecat univérsa, voluntária hæc paupertas, pœniténtiæ labor, reguláris observátio disciplínæ.

℟. Nos sumus circumcísio, qui spíritu servímus Deo, & gloriámur in Christo Jesu, * Non in carne fidúciam habentes. ℣. Salvos nos fac, Dómine Deus noster, ut confiteámur nómini sancto tuo, & gloriémur in laude tua, * Non. Glória Patri. *Non. *Philipp.* 3. *Ps.* 105.

IN III. NOCTURNO.

Ps. Qui regis. *cum sua divisione.* 113.

Christi qui Ecclesiam suam tanquam vineam transtulit & plantavit nomen invocandum.

Ant. 8. G. Non discédimus à te: vivificábis nos, Dómine, & nomen tuum invocábimus.

Ps. Cantáte Dómino... omnis terra. 49.

Nomini Christi benedicendum: salus ejus annuntianda.

Ant. 5. C. Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Ps. Dóminus regnávit, irascantur. 51.

Humanitas Christi propter Deum inhabitantem adoranda.

Ant. 3. a. Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pe-

dum ejus, quóniam sanctum est.

℣. Lætábimur in salutári tuo : ℟. Et in nómine Dei nostri magnificábimur. *Ps.* 19.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore; Postquàm consummáti sunt dies octo ut circumciderétur Puer, vocátum est nomen ejus, Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Cyrilli Alexandríni Epíscopi.

Homil. in Occ. Domini, inter diversas.

VIdimus nuper infántulum in præsépi jacentem Emmánuël, & humáno more fásciis involútum, sed à sancto Angelórum exércitu divínis láudibus celebrátum; ii namque pastóribus ortum ejus annuntiârunt. Deus enim & Pater exímium hunc véluti honórem cœlítibus tríbuit, ut primi Christum prædicárent. Háctenùs autem per ea quæ modò lecta sunt, videámus Mosáiciscedentem légibus; quin pótiùs eum qui divínâ legem majestáte sanxit, suis ipsum légibus subjectum. Quam ob causam doctúrus est sapientíssimusPaulus; dicens: Cùm essémus párvuli, sub elementis mundi erámus; at ubi venit plenitúdo témporis, misitDeus Fílium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant redímeret. Itaque redémit Christus de maledicto legis eos qui sub lege erant, non tamen eos qui legem serváverant.

℟. Ecce vénio, Deus : in cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntatem tuam : * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei. ℣. Descendi de cœlo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem ejus qui misit me : * Deus meus. *Ps.* 39. *Joan.* 6.

Lectio viij.

REdémit autem : quonam modo? Illam adimplens. Item álio modo, se Deo & Patri in ómnibus pro nobis obedientem éxhibens, quò nostræ ex Adam prævaricatiónis crimen dilúeret. Scriptum est enim : Sicut per inobediéntiam unius hóminis peccatóres constitúti sunt multi, ita & per uníus obediéntiam justi constituentur multi. Subjécit itaque nobiscum legi cervícem; atque id prudenti consílio benignâque accommodatióne : decébat enim eum implére omnem justítiam. Nam & cùm servi formam assumpsisset, eam ob causam velut in servórum númerum ascriptus ratióne humanitátis, tributórum

exactóribus unà cum áliis didrachma solvit, quamvis natúrâ liber esset, ac nulli vectigális ut fílius.

℟. Per inobediéntiam uníus hóminis peccatóres constitúti sunt multi, & per uníus obeditiónem justi constituentur multi; * Ut sicut regnávit peccátum in mortem, ita & grátia regnet per justítiam in vitam ætérnam. ℣. Benedictiónem dabit Legislátor: ibunt de virtúte in virtútem; * Ut sicut. *Rom.* 5. *Ps.* 83.

Lectio ix.

CUm ergò illum víderis serváre legem, cave offendáris; nec inter servos líberum cólloca, sed divíni consílii altitúdinem pótiùs mente réputa. Igitur cùm octáva dies advenisset quâ die carnis circumcísio ex legis præscripto fieri solébat, nomen áccipit, nimírùm Jesus, quod expónitur, Salus pópuli. Sic enim Deus & Pater nominári Fílium suum vóluit ex mulíere secundùm carnem génitum. Tunc enim certè factus est salus pópuli; nec uníus tantùm, sed multórum, quin & ómnium géntium, ac univérsæ terræ. Eódem ígitur témpore circumcísus est, & nomen accépit.

℟. Non est in álio áliquo salus; * Nec enim áliud nomen est sub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fieri. ℣. Omnis qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit; * Nec. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Non est. *usque ad* ℣. *Act.* 4. *Joël.* 2.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Afferte Dómino glóriam & honórem: ℟. Afferte Dómino glóriam nómini ejus. *Ps.* 95.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica; Canticum de Nat. Domini, 254.

Ant. 8. G. ANgelus Dómini appáruit Joseph, dicens: Páriet María Fílium; & vocábis nomen ejus Jesum. *Matth.* 1.

Ant. 4. E. Non cognoscébat eam, donec péperit Fílium suum primogénitum. *Matth.* 1.

Ant. 1. f. Consummáti sunt dies octo ut circumciderétur Puer. *Luc.* 2.

Ant. 7. a. Vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priusquàm in útero conciperétur. *Luc.* 2.

Ant. 3. a. Omnes Prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen ejus omnes qui credunt in eum. *Act.* 10.

CAPITULUM. *Tit.* 2.

SAlvátor noster Jesus Christus dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret sibi pópu-

lum acceptábilem, sectatórem bonórum óperum.

HYMNUS.

NOxium Christus simul introívit
Innocens orbem: Pater, inquit, adsum;
Víndices poscat (vénio parátus)
Ultio pœnas.

Non placet fusus cruor hostiárum:
Quod mihi aptasti, Pater, ecce corpus;
Agnus implébo móriens figúras
Verus inánes.

Dixit; & Patris venerátus iram,
Sústinet vulnus sílicis cruentæ:
Et jugum legis subit ipse, servis
Ut juga demat.

Jam nihil carnem spoliáre prodest;
Sed malas cordis resecáre fibras,
Hoc opus: tali nova sanciuntur
Fœdera lege.

Summa laus Patri; simul æqua Nato,
Qui suo mundum rédimit cruóre:
Par sit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum. Amen.

℣. Apud Dóminum misericórdia, ℟. Et copiósa apud eum redémptio. *Ps.* 129.

Ad Benedictus.

Ant. 2. *duplicanda.* Cùm mórtui essétis in delictis, & præpútio carnis vestræ, convivificávit vos cum Christo, donans vobis ómnia delicta, allelúia. *Coloss.* 2.

Oratio.

DEus, qui pro nobis homo factus, hodiernâ die circumcídi, & Salvatóris nomen accípere voluisti: concéde propítius, ut carnis renuntiantes opéribus, salútis æternæ præmium per invocatiónem sancti tui nóminis consequámur. Qui vivis & regnas, &c.

AD HORAS.

Doxologia, Qui natus es de Vírgine, *ut in die Natalis Domini.*

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Angelus.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Non cognoscébat.

CAPITULUM. *Is.* 62.

DIcite fíliæ Sion: Ecce Salvátor tuus venit: ecce merces ejus cum eo, & opus ejus coram illo. Et vocábunt eos, Pópulus sanctus, redempti à Dómino.

℟. *br.* Misit verbum suum, *& sanávit eos, * Allelúia, allelúia. Misit. ℣. Et erípuit eos * de interitiónibus eórum, * Allelúia.

Glória. Misit. *Ps.* 106.

℣. Ipse est Deus miséricors; ℟. Et propítius fiet peccátis eórum. *Ps.* 77.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Consummáti sunt.

CAPITULUM. *Ephes.* 1.

GRatificávit nos Deus in dilécto Fílio suo, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum secúndùm divítias grátiæ ejus quæ superabundávit in nobis.

℟. *br.* Salvávit eos Dóminus * de manu odiéntium, * Allelúia, allelúia. Salvávit. ℣. Et redémit eos * de manu inimíci, * Allelúia. Glória. Salvávit.

℣. Salvávit eos propter nomen suum, ℟. Ut notam fáceret poténtiam suam. *Ps.* 105.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Omnes Prophétæ.

CAPITULUM. *Rom.* 10.

OMnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judæi & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim quicumque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. *br.* Sperent in te * qui novérunt nomen tuum, * Allelúia, allelúia. Sperent. ℣. Quóniam non dereliquísti * quæréntes te, Dómine, * Allelúia. Glória Patri. Sperent. *Ps.* 9.

℣. Propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos; ℟. Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ps. Dixit Dóminus. 28.

Christi divinitas, regnum & sacerdotium.

Ant. 1. D. CHristum Jesum propósuit Deus propitiatiónem per fidem in sánguine ipsíus. *Rom.* 3.

Ps. Confitébor... in concílio. 29.

Laus Deo ob Redemptoris adventum.

Ant. 2. Redémit nos de maledícto legis, ut in géntibus benedíctio Abrahæ fíeret in Christo Jesu. *Galat.* 3.

Ps. Beátus vir. 29.

Christi laus, quo adveniente, lux oritur.

Ant. 3. a. Ipse est pax nostra, legem mandatórum decrétis evácuans, ut duos condat in semetipso in unum novum hóminem. *Ephes.* 2.

Ps. Laudáte, púeri, Dóminum. 30.

Dei laus ob fidelium per Christum exaltationem & multiplicationem.

Ant. 4. d. Cognóvit Dóminus qui sunt ejus; & discédat ab iniquitáte, omnis qui nóminat nomen Dómini. 2. *Tim.* 2.

Ps. Confitébor.... quóniam. 115.

Superexaltatum Christi nomen celebrandum.

Ant. 5. C. Nemo potest dícere, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto. 1. *Cor.* 12.

CAPITULUM. *Coloss.* 3.

OMne quodcumque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agentes Deo & Patri per ipsum.

Allelúia, allelúia. ℣. Vocábis nomen ejus Jesum: ipse enim salvum faciet pópulum suum à peccátis eórum. Allelúia. *Matth.* 1.

HYMNUS.

VIctis sibi cognómina
Sumant tyranni géntibus:
Tu, Christe, quantò digniùs
Ab his capis quos líberas!
Non álterum mortálibus
Ægris quod ínvocent datum,
Resúrgerent quo mórtui,
Perennè per quod víverent.
Tanti quod illi cónstitit,
Toto quod emptum sánguine,
Nostro-ne rursùm crímine
Insána gens delébimus?
Sacro pati pro nómine,
Summi sit instar múneris:
Amára non mors ampliùs,
Fit mors per hoc amábilis.
Tu qui vocári sústines,
Jesu, salus mortálium,
Audi vocantes nos, tu...
Qui gloriámur nómine.
Qui natus es de Vírgi...
Jesu, tibi sit glória
Cum patre, cumque S...
titu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Confitébor nómini... Dómine; ℟. Quóniam... num est. *Ps.* 53.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *duplicam...* Vitam ætérnam dedit ... bis Deus: & hæc vita ... Fílio ejus est; ut sci... quóniam vitam habétis ... ternam, qui créditis in ... mine Fílii Dei. 1. *Joan...*

Oratio, ut suprà ad Lau...

Commmemorat. san... Basilii Magni, Episcopi ... Doct. Ant. Beátus qui e... cogitat. ℣. Beátus hom... *ut in Communi.* xxx. *Oratio.* Excita. xxxiv.

[*Si sit Sabbatum, ... Commemoratio de Dom... nica inter Circumcisione... & Epiphaniam. Ant.* Jere... mías. 319. ℣. Vidérunt. *i... frà*, 311. *Oratio*, Deus qui in Unigénito. 221.]

AD COMPLETORIUM

Omnia ut in die Natali Domini. 257.

SABBATIS
ANTE DOMINICAS
à Circumcisione ad Septua...
gesimam.

IN VESPERIS.

Psalmi de Psalterio, ... sola Antiphona sequenti.

Ant. 3. *a.* Christus Jesus

factus est nobis sapiéntia à Deo, & justítia, & sanctificátio & redémptio. 1. *Cor.* 1.

CAPITULUM. *Isaiæ* 48.

IN voce exultatiónis annuntiáte: audítum fácite hoc, & efferte illud usque ad extréma terræ. Dícite: Redémit Dóminus servum suum Jacob.

HYMNUS.

Verbum quod ante sécula
Sinu paterno náſceris,
Recens homo sub témpore
E Vírginis prodis sinu.

Fatále rumpis vínculum,
Quo nos Adámus néxuit:
Reddes quod ille pérdidit:
Spes illa tecum náſcitur.

Jam dura discis pérpeti
Quæ ferre par sontes fuit:
Orbis salúti flétibus
Prælúdis in cunis puer.

Fis pauper, indigéntiâ
Et nos tuâ ditéſcimus:
Luges, tuis & lácrymis
Totum lavas mundi scelus.

Pannis opertus vílibus
Lates, recumbens in specu:
Homo, superbis! & Deum
Panni, specus non dédecent.

A Patre missus, pérditi
Qui factus es mundi salus,
Jesu, períre non sinas
Tot quos emis labóribus.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Vidérunt omnes términi terræ ℟. Salutáre Dei nostri. *Ps.* 97.

Ad Magníficat.

Antiph. & Oratio, ut infrà in quolibet Sabbato.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi ut in Psalterio. Ant. & Hymnus, ut infrà in Dominicis.

Capitulum & ℟. *br. ut in Psalterio pro Feriis. Ad* Nunc dimittis. *Ant. ut infrà in Dominicis.*

Cetera ut in Psalterio, omissis Precibus.

DOMINICIS

à Circumcisione ad Septuagesimam.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Fac, Christe, nostrî grátiâ
Defuncte tot labóribus,
Ut mente gratâ, sic piis
Hos prædicári cántibus.

Castæ parentis in sinu
Inclúsus ardébas pati:
Æternus ut discas mori,
Mortále corpus índuis.

Vix natus, imbellis puer
Acúta sentis frígora;
En vile pro molli thoro
Fœnum tibi suppónitur.

Amóre te facis reum:
Fers sponte pœnas ínnocens
Nec éximis te légibus,
Suprémus ipse légifer,

Qui primus excísâ cruor
E parte stillat córporis
Membris micans ex ómnibus,
Torrentis instar prórüet.
Qui mucro latentes necat,
Idem tuum pectus fodit;
Et quo cadébant párvuli,
Hoc tu cadébas vúlnere.
Exul Deus promptâ fugâ
Tuæ saluti cónsulis;
Intràs Pharon verax Deus,
Mistus diis mendácibus.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Dominica.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Deus ex sémine David secundùm promissiónem edúxit Israël Salvatórem Jesum. *Act.* 13.

Ant. 2. In útero habens de Spíritu sancto, péperit María Fílium suum primogénitum. *Matth.* 1.

Ant. 8. G. Ipse est pax nostra, solvens inimicítias in carne sua, ut reconcíliet Deo. *Ephes.* 2.

℣. In splendóribus sanctórum, ℟. Ex útero ante lucíferum génui te. *Ps.* 109.

Lectiones ut infrà in qualibet Dominica.

℟. *j.* Ecce nos venímus ad te, Dómine: tu enim es Dóminus Deus noster: * Verè in Dómino Deo nostro salus Israël. ℣. Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi. * Verè. *Jerem.* 3. 1. *Joan.* 4.

℟. *ij.* Dóminus Deus verus est: ipse Deus vivens & Rex sempiternus: * Ab indignatióne ejus commovébitur terra, & non sustinébunt gentes comminatiónem ejus. ℣. De ore Verbi procédet gládius ex utráque parte acútus, ut in ipso percútiat gentes; & ipse reget eos in virga férrea. * Ab indignatióne. *Jerem.* 10. *Apoc.* 19.

℟. *iij.* Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & suscitábo David germen justum: & fáciet judícium & justítiam in terra: * In diébus illis, † Salvábitur Juda, & Israël habitábit confidenter. ℣. Si áliqui ex ramis fracti sunt, propter incredulitátem fracti sunt: sed & illi si non permánserint in incredulitáte, inserentur. * In diébus. Glória. † Salvábitur. *Jerem.* 23. *Rom.* 11.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Grátias Deo qui nos tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem, remissiónem peccatórum. *Coloss.* 1.

Ant. 4. E. In ipso cóndita sunt universa; & ipse est ante omnes, & ómnia in ipso constant. Complácuit

tuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum. *Coloss.* 1.

Ant. 3. *a.* Sicut accepistis Jesum Christum, in ipso ambuláte; quia in ipso inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter. *Coloss.* 2.

℣. Unxit te, Deus, Deus tuus óleo lætítiæ, ℟. Præ consórtibus tuis. *Ps.* 44.

Lectiones ut infrà in qualibet Dominica.

℟. *iv.* Ecce dies vénient, dicit Dóminus, & fériam dómui Israël & dómui Juda fœdus novum; non secundùm pactum quod írritum fecérunt; * Sed hoc erit pactum quod fériam cum domo Israël post dies illos: Dabo legem meam in viscéribus eórum, & in corde eórum scribam eam. ℣. Si illud priùs culpâ vacasset, non útiquè secundi locus inquireretur. * Sed. *Jerem.* 31. *Hebr* 10.

℟. *v.* In diébus illis, & in témpore illo, ait Dóminus, vénient fílii Israël, ipsi & fílii Juda simul: ambulantes & flentes properábunt, * Et Dóminum Deum suum quærent. ℣. Cùm conversus fúerit Israël ad Dóminum, auferétur velámen. * Et Dóminum. *Jerem.* 50. 2. *Cor.* 3.

℟. *vj.* Adinvénit Deus noster omnem viam disciplínæ, & trádidit illam Jacob púero suo, & Israël dilecto suo: post hæc * In terris visus est, & cum homínibus conversátus est. ℣. Deus erat in Christo mundum reconcílians sibi. * In terris. Glória. * In terris. *Baruch* 3. 2. *Cor.* 5.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Deus Fílium suum misit benedicentem vobis, ut convertat se unusquisque à nequítia sua. *Act.* 3.

Ant. 5. a. Hic est lapis qui factus est in caput ánguli, & non est in álio áliquo salus. *Act.* 4.

Ant. 3. c. Vobis honor credéntibus; non credéntibus autem factus est lapis offensiónis & petra scándali. 1. *Petr.* 2.

℣. A Dómino factum est istud, ℟. Et est mirábile in óculis nostris. *Ps.* 117.

Lectiones & ℟℟℟. ut infrà in qualibet Dominica.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Fílii Sion exultent in Rege suo; ℟. Laudent nomen ejus in choro. *Ps.* 149.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 5. C. VEnit Fílius hóminis quærere & salvum fácere quod períerat. *Luc.* 19.

Ant. 2. In própria venit, & sui eum non recepérunt. *Joan.* 1

Ant. 1. a. Quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri, his qui credunt in nómine ejus. *Joan.* 1.

Ant. 7. d. Non confúnditur.

CANTICUM. *Isaïæ.* 12.
De Salvatoris adventu.

CONfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus; * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris; * & dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * meméntóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magníficè fecit: * annuntiáte hoc in universa terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion: * quia magnus in médio tuî Sanctus Israël.

[*Dicitur tantùm in Offic. de Tempore.*]

Ant. Non confúnditur fratres eos vocáre, dicens: Nuntiábo nomen tuum frátribus meis. *Hebr.* 2.

Ant. 8. c Partícipes Christi effecti sumus: si tamen inítium substántiæ ejus usquè ad finem firmum retineámus. *Hebr.* 3.

CAPITULUM. *Ephes.* 4.

OCcurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Filii Dei, in virum perfectum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi; ut jam non simus párvuli fluctuantes, & circumferámur omni vento doctrínæ.

HYMNUS.

DIvíne, crescebas Puer;
Crescendo discébas mori:
Hæc destináta tunc erant
Mortis tuæ prælúdia.

Satus Deo, volens tegi,
Elégit obscúrum patrem;
Qui fecit æternas domos,
Domo latet sub páupere.

Cœlum manus quæ sústinent,
Fabríle contrectant opus:
Suprémus astrórum parens
Fit ipse vilis ártifex.

Tremenda cujus præpetes
Mandáta portant Spíritus,
Cui pronus orbis súbditur,
Se sponte fabro súbjicit.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Intende, prósperè procéde, & regna, ℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. *Ps.* 44.

Ad Benedictus.

Ant. & Oratio, infrà in qualibet Dominica.

Deindè, à die ij. Januarii usquè ad Præsentationem Domini, exceptis Festo & Octavâ integrâ Epiphaniæ, & Festis Annualibus

& Solemnibus, (si quæ occurrant) eorumque Octavis, fit Commem. de Virgine Deipara, per Ant. ℣. & Orat. ut sequitur.

Ant. Péperit María Fílium suum primogénitum, & pannis eum involvit, & reclinávit eum in præsépio. *Luc.* 2.

℣. Confiteantur tibi, Deus, pópuli omnes: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præstitisti: tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum.

AD HORAS.

Doxologia; Qui natus es de Vírgine, *ut suprà ad Laudes.*

[*Dicitur etiam in Offic. SS. ad Horas.*]

AD PRIMAM.

Ant. 5. C. Venit.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

[*Dicitur tantùm in Offic. de Tempore, & de B. Mariæ V.*]

AD TERTIAM.

Ant. 2. In própria venit.

CAPITULUM. *Jerem.* 14.

EXpectátio Israël Salvátor ejus in témpore tribulatiónis, quarè quasi colónus futúrus es in terra, & quasi viátor declínans ad manendum? Quarè futúrus es velut vir vagus, ut fortis qui non potest salváre?

Ante Epiphaniam, sequens ℟. *br. dicit. cum duplici* Allelúia. *in fine; & sic ad Sextam & Nonam.*

℟. *br.* Salvábis me, Dómine, * A contradictiónibus pópuli mei. Salvábis. ℣. Custódies me * in caput géntium, * A contradictiónibus. Glória Patri. Salvábis. 2. *Reg.* 22.

℣. Narrábo nomen tuum frátribus meis: ℟. In médio Ecclésiæ laudábo te. *Ps.* 21.

Oratio, ut infrà in qualibet Dominica, nisi aliter notetur.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Quotquot.

CAPITULUM. *Ephes.* 1.

PRædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum, secundùm propósitum voluntátis suæ in laudem glóriæ grátiæ suæ.

℟. *br.* Ipse invocábit me: * Pater meus es tu. Ipse. ℣. Deus meus * & susceptor salútis meæ. * Pater. Glória Patri. Ipse.

℣. Ego primogénitum ponam illum, ℟. Excelsum præ régibus terræ. *Ps.* 88.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Partícipes.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 15.

PRimus homo de terra, terrénus : secundus homo de cœlo, cœlestis : qualis terrénus, tales & terréni ; & qualis cœlestis, tales & cœlestes. Igitur sicut portávimus imáginem terréni, portémus & imáginem cœlestis.

℟. *br.* Exultávit ut gigas * Ad currendam viam. Exultávit. ℣. A summo cœlo * egréssio ejus, * Ad. Glória Patri. Exultávit.

℣. Occursus ejus usque ad summum ejus ; ℟. Nec est qui se abscondat à calóre ejus. *Ps.* 18.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominica.

Ant. 8. *G.* NOn misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. *Joan.* 3.

Ant. 5. C. Quem misit Deus, verba Dei lóquitur ; non enim ad mensúram dat Deus Spíritum. *Joan.* 3.

Ant. 4. E. Pater díligit Fílium, & ómnia dedit in manu ejus. *Joan.* 3.

Ant. 7. d. Quæcumque Pater fécerit, hæc & Fílius simíliter facit ; Pater enim ómnia demonstrat ei quæ ipse facit. *Joan.* 5.

Ant. 2. Qui verbum meum audit, & credit ei qui misit me, habet vitam ætérnam. *Joan.* 5.

CAPITULUM. *Act.* 10.

VErbum misit Deus fíliis Israël, annúntians pacem per Jesum Christum : hic est ómnium Dóminus.

HYMNUS.

CHristus tenébris óbsitam
Lustrando Judæam docet :
Gens obstináto péctore
Christum docentem réspuit.

Sese Deum signis probat :
Surgunt sepulcris córpora ;
Erepta muto vox redit,
Claudo gradus, cæco dies.

Gens dura, flecti néscia,
Aures sacris sermónibus
Obtúrat ; & solem fugit,
Amóre noctis pérdita.

Nos lumen ambímus, Patris
In quo refulget cláritas :
Ne méntibus subrépere
Tetram sinas calíginem.

Nunquàm recédas à piis,
Lux sempiterna, córdibus ;
Te veritáte fúlgeant,
Te caritáte férveant.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Tu es ipse rex meus & Deus meus, ℟. Qui mandas salútes Jacob. *Ps.* 43.

Ad Magníficat.

Ant. & Oratio infrà, in qualibet Dominica.

Deinde fit Commem. de Virgine Deipara, ut dictum est in Laudibus, per Ant. ℣. & Orat. sequentes.

Ant. Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxisti. Quinimmò beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. *Luc.* 11.

℣. Benedixisti, Dómine, terram tuam : ℟. Avertisti captivitátem Jacob. *Ps.* 84.

Oratio, Deus, qui salútis. *ut suprà in Laudibus.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. a. Ego sum lux mundi : qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. *Joan.* 8.

H Y M N U S.

Virgo Dei génitrix, quem
totus non capit orbis,
In tua se clausit víscera,
factus homo.
Hinc méritò dicent te sécula cuncta beátam :
Hinc pópuli matrem te
dominamque colunt.
Súscipe, quos pia plebs tibi
péndere certat, honóres :
Annue, sollícitâ quam
prece poscit opem.
Cujus Virgo parens, laus sit
tibi summa, Redemptor :
Compar sit Patri, Spirituíque decus. Amen.

[*Dicitur etiam in Officio B. Mariæ V.*]

Capitulum & ℟. breve ut in Psalterio.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Adhuc módicum lumen in vobis est : ambuláte dùm lucem habétis, ut non vos ténebræ comprehendant. *Joan.* 12.

Cetera ut in Psalterio.

F E R I I S

à Circumcisione ad Septuagesimam.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium & Hymnus ut suprà in Dominicis.

Psalmi ut in Psalterio.

Antiphonæ, ℣. & ℟℟℟. *ex Officio Dominicarum præcedenti : scilicet,*

Feriâ II. IV. & VI. è primo Nocturno Dominicarum.

Feriâ III. V. & Sabbato, è secundo Nocturno.

Te Deum.

℣. *Sacerd. ut suprà in Dominicis.*

A D L A U D E S.

Psalmi de Psalterio, cum Cantico Confitébor. *ut suprà in Dominicis, sub sola Antiphona sequenti.*

Ant. 7. d. Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti : omnis qui est ex veritáte, audit vocem meam. *Joan.* 18.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut suprà in Dominicis.

Ad Benedictus.

Ant. 4. *E.* Mediátor Dei & hóminum homo Christus Jesus, dedit redemptió-

nem semetipsum pro ómnibus. 1. *Tim.* 2.

Oratio Dominicæ præcedentis.

Ante Præsentat. Dom. fit Commemoratio de Virgine Deipara, ut suprà, 315. Nec alia fiunt suffragia.

AD HORAS,

Doxologia, Qui natus es de Vírgine, *ut suprà in Dominicis.*

[*Dicitur etiam in Offic. Sanctorum ad Horas.*]

Psalmi de Psalterio.

Antiphonæ ut suprà in Dominicis.

Ad Primam, in ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

[*Dicitur tantùm in Offic. de Temp. & de B. Maria V.*]

Non dicuntur Preces.

Ad Tertiam, Sextam & Nonam, Capitula, ℟℟℟. *brevia &* ℣℣℣. *ut suprà in Dominicis.*

Oratio Dominicæ præcedentis.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio, sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 3. g. Hæc est vita ætérna, ut cognóscant te solum Deum verum, & quem misísti Jesum Christum. *Joan.* 17.

Capitulum, Hymnus & ℣. *ut suprà in Dominicis.*

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Omnis qui credit quóniam Jesus est Christus, ex Deo natus est. 1. *Joan.* 5.

Oratio Dominicæ præcedentis.

Ante Præsentationem Domini fit Commemoratio de Virgine Deipara, ut suprà in Dominicis, 317. Nec alia fiunt Suffragia.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Psalterio.

Ant. & Hymnus ut suprà in Dominicis.

Capitulum & ℟. *br. ut in Psalterio.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. ut suprà in Dominicis.

Cetera ut in Psalterio, exceptis Precibus.

DOMINICA INTER CIRCUMCISIONEM & Epiphaniam.

[*Si hæc Dominica incidat in diem ij. Januarii, fiet Officium de ea; & Officium de Sancto Basilio transferetur in diem sequentem.*

Si inciderit in diem iij. vel iv. fiet Officium de ea, cum Commem. Sanctorum occurrentium.

Quod si alicubi fieri debeat Officium de Sancto, in eo fiet Commemoratio de Dominica in utrisque Vesperis & Laudibus, & pro ultima Lectione legetur Evangelium cum Homilia ejusdem Dominicæ.

Si verò venerit die v. in Vigilia Epiphaniæ, Officium fiet ut eo die notatur infrà. Et anticipabitur die iv. Officium Dominicæ, ut

dicetur infrà. 321. Idem fiet si nulla occurrat Dominica.

SABBATO AD VESPERAS, Psalmi de Psalterio.

Ant. Capitulum, Hymnus & ℣. ut suprà in Sabbatis.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Jeremías à ventre matris consecrátus est Prophéta, evértere, & erúere, & pérdere, & íterùm ædificáre, & renováre. Eccli. 49.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Completorium ut suprà dictum est pro Sabbatis.

Totum Officium DOMINICÆ, ut suprà dictum est pro Dominicis, additis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente secundùm diem Mensis, divisionibus factis ad ** asteriscos.

IN II. NOCTURNO.

Ex Commentário sancti Hierónymi Presbyteri in Jeremíam.

Lectio iv. Lib. 1. C. 1.

CÆteri Prophétæ, ut Isaías, Osée, Joël, fuérunt ante captivitátem decem tríbuum Israël, sive duárum tríbuum Judæ & Bénjamin: alii post captivitátem, ut Dániel, Aggæus & Zacharías: Jeremías autem & Ezechíel, imminente captivitáte vaticínium texuérunt; sed alter eórum in terra Juda, alter in Babylóne. Jeremías, cùm esset adhuc puer, prophetáre cœpit anno tértio décimo Josíæ fílii Amon regis Judæ: prophetavítque in império ejus annis decem & novem; & pósteà sub Jóachim fílio ejus annis úndecim; & sub Sedecía, qui últimus fuit Regum Juda, annis úndecim, usque ad quintum mensem, quandò à Babylóniis capta est Jerúsalem. Admirábilis cleméntia Dómini, quòd jam captivitáte vicíná, & Babylónio exércitu vallante Jerúsalem, nihilóminùs pópulum ad pœniténtiam próvocat; malim salváre convérsos, quàm pérdere delinquentes.

℟. Ecce dies vénient. 313.

Lectio v.

FActum est, inquit Jeremías, verbum Dómini ad me, dicens: Priusquàm te formárem in útero, novi te; & ántequàm exíres de vulva, sanctificávi te: prophétam in géntibus dedi te. Non quò ante conceptiónem, ut hæresis suspicátur, fúerit Jeremías; sed quò præsciret eum futúrum Dóminus, cui necdùm facta, facta sunt; secundùm illud quod Apóstolus lóquitur: Qui vocávit ea quæ non erant; quasi ea quæ essent. Quòd autem sanctificátur in útero, juxtà illud

Apóstoli debémus accípere: Postquàm autem plácuit ei qui me segregávit de útero matris meæ, & vocávit per grátiam suam, ut reveláret Fílium suum in me, ut evangelizárem illum in géntibus. Joannes quoque Baptista sanctificátur in útero, & sanctum Spíritum áccipit, & movétur in vulva, & per os matris lóquitur.

℞. In diébus illis. 313.

Lectio vj.

Quòd autem dixit: Prophétam in géntibus dedi te; illud vult intélligi, quod in ipso pósteà Prophéta lectúri sumus, quòd non solùm Jerúsalem, sed & multis in circúitu géntibus prophetáverit. Quidam hunc locum super Salvatóre intélligunt, qui própriè Prophéta géntium fuit, & per Apóstolos vocávit omnes natiónes. Iste enim verè priusquàm in útero virgináli formarétur, & ántequàm exíret de vulva matris, sanctificátus in útero est, & notus Patri, quippè qui semper in Patre, & in quo semper Pater.

℞. Adinvénit Deus, 313.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 2.

In illo témpore; Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, áccipe Púerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 8. in cap. 2. Matth.

Nos scrutári dignum est cur non & Magi præsentes salventur, & puer; sed illi quidèm in Pérsidem revertantur, hic autem cum matre in Ægyptum transfúgiat, cùm multò pótiùs fuisse videátur in manus eum Heródis incídere, nec tamen, cùm incidisset, intérfici, sed claro prorsùs divinitátis auxílio vindicári. Verùm hoc modo rebus implétis, créditum non fuisset verè illum suscepisse carnem, tantíque hódiè mystérii sácramenta nutárent.

℞. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, & áccipe Púerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum, & * Esto ibi usque dùm dicam tibi. ℣. Descende in Ægyptum: ego descendam tecum illùc, & indè addúcam te revertentem. * Esto. [*Cum Officium fit in Feriis*, Glória Patri. * Esto.] *Matth. 2. Gen. 46.*

Lectio viij.

Magos verò celériter emittit, simul & Persárum regióni mittens magistros, & inefficácem reddens furórem tyranni; ut discat se impossibília mo-

líri, & conceptam extinguat iram, seque ab stúdio vani labóris abdúcat. Est autem divinitátis virtúte dignum, non modò apertè contérere inimícos, verùm étiam cum omni illos facilitáte decípere.

℞. Consíderat peccátor justum, & quærit mortificáre eum; * Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus. ℣. Futúrum est ut Heródes quærat Púerum ad perdendum eum: * Dóminus. *Ps.* 36. *Matth.* 2.

Lectio ix.

ET cujus tandèm, inquies, rei grátiâ in Ægyptum párvulus míttitur? Prima quidèm illa causa est, quam Evangelista signávit, ut impleréτur, inquit, quod scriptum est: Ex Ægypto vocávi Fílium meum. Simul étiam toti orbi denuntiantur óptimæ spei in pósterum prooemia. Quia enim Bábylon atque Ægyptus præ ómnibus terris flammâ impietátis ardébant, & ab ipsis statìm princípiis ostendit quòd utramque emendatúrus esset, & igne pótiùs fídei succensúrus; ex his útiquè persuádens étiam de áliis mundi pártibus sperandа esse melióra. Nam Pérsidi quidèm Magos remittit, ipse verò cum matre in Ægyptum descendit.

℞. Consurgens noctе * Joseph accépit Púerum, & matrem ejus, & † Secessit in Ægyptum. ℣. Pertransiérunt ad pópulum álterum: non relíquit Deus hóminem nocére eis. * Joseph. Glória. † Secessit. *Matth.* 2. *Ps.* 104.

AD LAUDES.

Ant. Capitulum, Hymnus & ℣. ut suprà, 313.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Erat Joseph in Ægypto usque ad óbitum Heródis. *Matth.* 2.

Oratio.

DEus, qui in Unigénito tuo novam creatúram nos tibi esse fecisti: custódi ópera misericórdiæ tuæ, & ab ómnibus nos máculis vetustátis emunda; ut per auxílium grátiæ tuæ, in illíus inveniámur forma, in quo tecum est nostra substántia; Qui tecum vivit.

AD HORAS, omnia dicuntur ut in Dominicis à Circumcisione, suprà, 315.

AD VESPERAS.

Ant. Capitulum, Hymnus & ℣. ut suprà, 316.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Dictum est à Dómino per Prophétam: Ex Ægypto vocávi Fílium meum. *Matth.* 2.

Oratio, suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 317.

[*Si nulla oc[illegible] Dominica inter Ci[illegible]cisio-*

nem & Epiphaniam, vel si Dominica incidat in diem v. scilicet in vigiliam Epiphaniæ, tunc die iv. fit Officium de Tempore, ut in Feriis à Circumcisione ad Septuag. 317. & in eo legitur pro ultima Lectione Evang. cum Homilia hujus Dominicæ, & Responsorio Angelus. 320. *in cujus fine additur* Glória Patri.

Ad Benedictus.

Ant. Erat Joseph. *Oratio*, Deus, qui in Unigénito. *ut suprà*, 321. *Deinde fit commem. de Virg. Deip. Ant.* Péperit. ℣. Confiteantur. *Orat.* Deus, qui. 315.

AD HORAS, Omnia ut in Feriis à Circumcisione ad Septuagес. 318. *Oratio*, Deus, qui in Unigénito, *supra*, 321. *quæ etiam ad Vesperas dicitur.*

AD VESPERAS, Omnia, ut in Feriis à Circumcisione, suprà. 318. *Deinde fit Commemoratio de S. Simeone Stylita: ultimò de Virg. D.*

DIE II. JANUARII.

In festo

S. BASILII MAGNI,

Cæsariensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex - minus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fontem sapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

J Am[illegible]c, quæ númeras
te[illegible]i vindices,
Esse sidéreum, Relígio, caput:
Quot sunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.
Cùm per mille neces impietas furit,
Oppónis válido péctore Mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæresis,
Doctóres tibi súscitas.
Quandò sparsa lues úndiquè críminum,
Hi gliscens vítium prórinùs ámputant:
Quandò plúrima nox méntibus încubat,
Hi plenū révehunt diem.
Fírmant instábiles, & dúbios regunt:
Monstrant tuta procul líttora náufragis:
Nobis, qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.
Quæ dixêre tuis cónsona sénsibus,
Nostris illa, Deus, córdibus ímprimas:
Quos terris cólimus, quos séquimur duces,
Fac nos móribus ássequi.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum, quandò foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

Psalmi de Feria in toto Officio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Sapiéntia non est multis manifesta; quibus autem cógnita est, pérmanet usquè ad conspectum Dei. *Eccli.* 6.

Ant. 4. E. Os prudentis quæritur in ecclésia, & verba illíus cogitábunt in córdibus suis. *Eccli.* 21.

Ant. 5. a. Sciéntia sapientis tanquàm inundátio abundábit, & consílium illíus sicut fons vitæ pérmanet. *Eccli.* 21.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. *Ps.* 36.

Incipit liber Jeremíæ Prophétæ.

Lectio. j. Cap. 1.

VErba Jeremíæ fílii Helcíæ: de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ fílii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim fílii Josíæ regis Juda, usquè ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ fílii Josíæ regis Juda, usquè ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priusquàm te formárem in útero, novi te: & ántequàm exíres de vulva, sanctificávi te, & prophétam in Géntibus dedi te.

℟. j. Sápiens apériet os suum in oratióne: * Si enim Dóminus magnus volúerit, Spíritu intelligéntiæ replébit illum. ℣. Si quis vestrûm índiget sapiéntiâ, póstulet à Deo qui dat ómnibus affluenter. * Si. *Eccli.* 39. *Jac.* 1.

Lectio ij.

ET dixi, A, a, a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere: Puer sum: quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis: & univérsa, quæcumque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas à fácie eórum: quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, & tétigit os meum: & dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te hódiè super Gentes, & super regna ut evellas, & déstruas, & disperdas, & díssipes, & ædífices, & plantes.

℟. ij. Ipse tamquàm imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ: * Ipse palàm fáciet disciplínam doctrínæ suæ, & in lege testamenti Dómini gloriábitur. ℣. Multos filiórum Israël convertet ad Dóminum Deum ipsórum. * Ipse. *Eccl.* 39. *Luc.* 1.

Lectio iij.

ET factum est verbum Dómini ad me, dicens:

Quid tu vides, Jeremía? Et dixi: Virgam vigilantem ego vídeo. Et dixit Dóminus ad me: Benè vidisti, quia vigilábo ego super verbo meo ut fáciam illud. Et factum est verbum Dómini secundò ad me, dicens: Quid tu vides? Et dixi: Ollam succensam ego vídeo, & fáciem ejus à fácie Aquilónis. Et dixit Dóminus ad me: Ab Aquilóne pandétur malum super omnes habitatóres terræ: quia ecce ego convocábo omnes cognatiónes regnórum Aquilónis, ait Dóminus: & vénient & ponent unusquísque sólium suum in intróitu portárum Jerúsalem, & super omnes muros ejus in circúitu, & super universas urbes Juda. Et loquar judícia mea cum eis super omnem malítiam eórum, qui dereliquérunt me, & libavérunt diis aliénis, & adoravérunt opus mánuum suárum.

℟. iij. Omnis scriba doctus in regno cœlórum * Símilis est hómini patrifamílias qui † Profert de thesauro suo nova & vétera. ℣. In corde prudentis requiéscit sapiéntia, & indoctos quosque erúdiet. * Símilis. Glória. † Profert. *Matth.* 13. *Prov.* 14.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te ut evellas, & déstruas, & dispérdas, & ædífices, & plantes. *Jerem.* 1.

Ant. 8. G. Ne retíneas verbum in témpore salútis: in lingua enim sapiéntia dignóscitur; & sensus, & sciéntia, & doctrína in verbo sensáti. *Eccli.* 4.

Ant. 2. Depósitum custódi, devítans profánas vocum novitátes, & oppositiónes falsi nóminis sciéntiæ. 1. *Tim.* 6.

℣. Deus, docuisti me à juventúte mea: ℟. Pronuntiábo mirabília tua. *Ps.* 70.

Lectio iv.

BAsílius Cæsaréæ in Cappadócia natus, propter doctrínæ & morum excelléntiam cognomento Magnus, cùm Cæsaréæ & Bizántii lítteris óperam dedisset, Athénas venit; ubi cum Gregório Theólogo sanctæ amicítiæ fœdus iniit. Reversus in pátriam, cùm sanctæ Macrínæ vírginis soróris suæ consílio mundo renuntiáre statuisset, in Ægyptum, Palæstínam, Cœlesyriam & Mesopotámiam iter fecit, solitários invisúrus. Deindè in erémum Ponti secessit: ubi cóndito Monastério, & collocátis juxtà Anachorétas Cœnobítis, monásticas régulas constítuit. Tùm ab Eusébio Cæsaréæ in Cappadócia Epíscopo Presbyter, licèt invitus, consecrátur. Ob cu-

jus pósteà malévolum in se ánimum íterùm in Ponti solitúdinem se recépit: undè Cæsaréam revocátus est aliquantò pòst, ut Eusébium in persecutióne Valentis Imperatóris Ariáni laborantem, in Ecclésiæ administratióne adjuváret. In summa annónæ caritáte paúperes Cæsaréæ in unum coactos sustentávit, suis étiam mánibus cibos ministrans, quos verbi divíni pábulo condiébat. Eusébio inter manus ejus defuncto, annitente Gregório Gregórii Nazianzéni patre, subrogátus est, & anno trecentésimo septuagésimo ante autumnum ordinátus.

℟. iv. Qui habet sermónem meum, loquátur sermónem meum verè, * Numquid non verba mea sunt quasi ignis, & quasi málleus cónterens petram? ℣. Si quis volúerit voluntátem fácere ejus qui misit me, cognoscet de doctrína, utrùm ex Deo sit. * Numquid. *Jerem.* 23. *Joan.* 7.

Lectio v.

VAlente íterùm in Cathólicos sæviente, Modestum ejus præfectum extréma sibi minitantem tantâ libertáte repressit, ut pertérritus ille díxerit: Nemo me ad hanc usque diem ita allocútus est. Cui Basílius: Neque enim forsan in Epíscopum incidisti. Admirátus tantam ánimi fortitúdinem Modestus, Valentem ádit: Imperátor, inquit, ab hujus Ecclésiæ Antístite victi sumus: minis supérior est, sermónibus fírmior, & verbórum blandítiis fórtior. Cùm ígitur Valens, instántibus Ariánis, Basílium relegáre statuisset, & jam exílii decréto esset subscriptúrus, manum ejus Deus mirabíliter inhíbuit. Modestum, ingravescente morbo, ut sibi ignósceret deprecantem, sanitáti restítuit.

℟. v. Ponam verba mea in ore ejus, loqueturque ómnia quæ præcépero illi: * Qui autem verba ejus audíre nolúerit, ego ultor exístam. ℣. Qui à semetipso lóquitur, glóriam própriam quærit: qui quærit glóriam ejus qui misit eum, hic verax est. * Qui. *Deut.* 18. *Joan.* 7.

Lectio vj.

ECclésiæ Orientális ab Ariánis vexátæ, & Antiochéno dissídio scissæ, calamitátibus permótus, egit apud sanctum Athanásium, & álios Orientis Epíscopos, ut auxílium ipsi ab Occidentálibus Epíscopis postulárent. Mónachis leges sanctíssimas, totíque Ecclésiæ probátas pósuit. Nihil propter labóres contínuos de vitæ austeritáte remísit. Stratus erat

humi léctulus: assíduæ vigíliæ, panis & sal pro obsónio, & aqua pro potu. Ex qua vivendi ratióne graves morbos contráxit: quibus conféctus, óbiit primâ die Januárii, has inter voces: In manus tuas, Dómine, commendo spíritum meum. Illi paulò post óbitum, consecrátum festum diem refert ejus frater sanctus Gregórius Nyssénus.

℟. vj. Dabo te, dicit Dóminus, in murum æreum, fortem: * Et bellábunt advérsùm te, & † Non prævalébunt: quia ego tecum sum. ℣. Exurgent viri loquentes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se: * Et bellábunt. Glória Patri. † Non. *Jerem.* 15. *Act.* 20.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Propósui sapiéntiam addúcere mihi ad convivendum; sciens quóniam mecum communicábit de bonis. *Sap.* 8.

Ant. 7. d. Quæsívi sapiéntiam palàm in oratióne mea; & efflóruit tanquàm præcox uva. *Eccli.* 51.

Ant. 1. f. Inventi sunt sermónes tui, Dómine; & comédi eos: & factum est mihi verbum tuum in lætítiam cordis mei. *Jerem.* 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine; ℟. Et custódiam illam in toto corde meo. *Ps.* 118.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 14.

DIxit Jesus turbis: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxórem, & fílios, & fratres, & soróres, adhuc autem & ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homília sancti Basilii Epíscopi.

Regulis fusiùs tractatis, interrogatione 8. nov. edit. n. 1.

ARbitrámur hoc præceptum ad plura à quibus abalienáre oportet, pertinére. Nam & diábolo antè ómnia & carnis afféctibus renuntiámus, qui núntium remísimus occultis turpitudínibus, cognatiónibus corpóreis, hóminum amicítiis, & vitæ consuetúdini, quæ integritáti Evangélii salútis advérsétur; & quod his magis necessárium est, sibi ipse renúntiat, qui éxuit véterem hóminem cum áctibus ipsíus, qui corrúmpitur secundùm desidéria erróris; ac étiam renúntiat ómnibus mundánis afféctibus, qui pietátis scopo impediménto esse possunt. Itaque, qui ejúsmodi est, veros paréntes eos esse existimábit, qui ipsum in Christo Jesu per Evangélium genúerint: fratres verò eos qui accéperint eundem adop-

tiónis spíritum; prætereáque ómnibus divítiis tanquàm rebus aliénis, ut re ipsâ sunt, intendet.

℟. vij. Super salútem & spéciem diléxi sapiéntiam: * Et propósui pro luce habére illam: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa. ℣. Quæ desursùm est sapiéntia, pudíca est, pacífica, plena misericórdiâ & frúctibus bonis; * Et propósui. *Sap. 7. Jac. 3.*

Lectio viij.

QUamobrem in eo sita est vera renuntiátio, si quem nec ipsíus vitæ amor móveat, sed hábeat senténtiam mortis, sic ut nihil sibi confídat. Indè autem inítium sumit, si vidélicèt alienémur à rebus externis, exempli causâ, à possessiónibus, abináni glória, à vitæ consuetúdine, à rerum inutílium stúdio. Sic qui vehementer Christum sequi desíderat, nihil quod ad hanc vitam attíneat, curáre ámpliùs potest, non ipsum parentum aut propinquórum amórem, si Dómini præceptis adversétur.

℟. viij. Optávi, & datus est mihi sensus; & invocávi, & venit in me Spíritus sapiéntiæ: & præpósui illam regnis & sédibus, * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. ℣. Exístimo ómnia detriméntum esse propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei; * Et divítias. *Sap. 7. Philipp. 3.*

Lectio ix.

EST ígitur renuntiátio dissolútio simul vinculórum terrénæ hujus ac temporáriæ vitæ, & humanórum officiórum liberátio: quæ nos éfficit magis idóneos, qui iter ad Deum dedúcens incœptémus. Est & occásio impedimenti expers, quâ obtinétur posséssio ususque rerum pretiosárum: Super aurum & lápidem pretiósum multùm: & ut in summa dicam, est cordis humáni ad cœlestem conversatiónem translátio, sic ut dícere possímus: Nostra enim conversátio in cœlis est. Et quod máximum est, similitúdinis ejus quam cum Christo habére debémus, inítium est; Qui propter nos egénus factus est, cùm esset dives: quam nisi priùs consequámur, vivendi ratiónem Christi Evangélio consentáneam attíngere non póssumus.

℟. ix. Sapiéntia bonórum ómnium mater est; quam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico: infinítus enim thesaurus est; * Quo qui usi sunt, † Partícipes facti sunt amicítiæ Dei. ℣. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum; * Quo.

Glória Patri. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Antiphonæ, Capitulum, Hymnus, ℣. *& Ant. ad* Benedictus. *ut in Communi Doctorum.* xxxij. *Oratio.* Excita. xxxiv.

Commem. de Virg. Deip. Ant. Péperit. ℣. Confiteantur. *Oratio,* Deus, qui. 315.

AD HORAS. Omnia ut Communi Doct. xxxiv. *præter Doxol. sequentem, quæ dicitur ad Horas in omni Officio, usque ad Septuagesimam.*

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cùm patre, cùmque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℟℟℟. *brev. Tertiæ, Sextæ & Nonæ additur duplex* Allelúia.

AD VESPERAS.

Omnia ut in Communi Doctorum. xxxiv.

Commem. de S. Genovefa, Ant. Compláciuit. ℣. Audi. liv. *Oratio.* Effunde. *infrà, ad Laudes. Ultimò de Virgine Deipara, Ant.* Beátus. ℣. Benedixisti. *Oratio.* Deus, qui. 317.

AD COMPLETORIUM.

Ut in eodem Communi, xxx. *præter Hymnum,* Virgo Dei génitrix. 317.

DIE III. JANUARII.

In festo

S. GENOVEFÆ

Virginis.

Simplex.

Omnia de Communi Virginum, exceptis quæ sequuntur.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 2.

Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Vade, & clama in áuribus Jerúsalem, dicens: Hæc dicit Dóminus: Recordátus sum tuî, míserans adolescéntiam tuam, & caritátem desponsatiónis tuæ, quandò secúta es me in deserto, in terra quæ non seminátur. Sanctus Israël Dómino, primítiæ frugum ejus: omnes, qui dévorant eum, delinquunt: mala vénient super eos, dicit Dóminus. Audíte verbum Dómini domus Jacob, & omnes cognatiónes domûs Israël: Hæc dicit Dóminus: Quid invenérunt patres vestri in me iniquitátis, quia elongavérunt à me, & ambulavérunt post vanitátem, & vani facti sunt?

Lectio ij.

Et non dixérunt: Ubi est Dóminus, qui ascéndere nos fecit de Terra Ægypti: qui tradúxit nos per desertum, per terram inhabitábilem & ínviam, per terram sitis, & imáginem mortis, per terram,

in qua non ambulávit vir, neque habitávit homo? Et indúxi vos in terram Carméli, ut comederétis fructum ejus, & óptima illíus: & ingressi contaminastis terram meam, & hæreditátem meam posuístis in abominatiónem. Sacerdótes non dixérunt: Ubi est Dóminus? & tenentes legem nesciérunt me, & pastóres prævaricáti sunt in me: & prophétæ prophetavérunt in Baal, & idóla secúti sunt. Proptéreà adhuc judício contendam vobíscum, ait Dóminus, & cum fíliis vestris disceptábo. [*] Transíte ad ínsulas Cethim, & vidéte: & in Cedar míttite, & considerate vehementer: & vidéte si factum est hujuscémodi. Si mutávit gens deos suos, & certè ipsi non sunt dii: pópulus verò meus mutávit glóriam suam in idólum. Obstupéscite cœli super hoc, & portæ ejus desolámini vehementer, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus: Me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, & fodérunt sibi cisternas, cisternas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israël, aut vernáculus? quarè ergò factus est in prædam?

Lectio iij.

Genovéfa in agro Parisiensi nata, magno virtútis splendóre à téneris annis cláruit. Germánus Autissiodorensis iter fáciens in Británniam, ut Pelagiánæ hæréseos relíquias profligáret, Genovéfam vidit, & Deo caram, ac vitæ sanctitáte illustrem fore præséntiens, Ecclésiam frequenti pópulo ingressus, puellæ manus impósuit; & inter crebros Psalmórum concentus Vírginem Deo consecrávit. Plúrima prophético spíritu prædíxit; atque imprímis Attila Hunnórum rege Gállias invadente, cives Parisienses adhortáta est, ne relictis sédibus fortúnas suas áliò transferrent, affirmans urbem vanâ trepidatióne cóncuti. Rei veritátem probávit eventus, idque Genovéfæ patrocínio datum. Grassante deindè fame, & in máxima annónæ caritáte, urbem magnâ fruménti cópiâ, & páuperes innúmeros, erogátis pánibus, sustentávit. Germánus iterùm in Británniam profectúrus, váriis eam impetítam calúmniis divíno elóquio consolátus est. Abstinéntiæ & jejúniis vacábat impénsiùs. Miraculórum dono & multitúdine excélluit. Audítâ tot miraculórum famâ, Símeon Stylítes ejus se précibus vóluit commendátum. Ad annos octoginta in Christi servitúte consénuit. Luté-

tiæ sepulta est in Basílica sanctórum Apostolórum Petri & Pauli, quæ subindè ipsius Genovéfæ nomen accépit.

Oratio.

Effunde super nos, Dómine, Spíritum agnitiónis & dilectiónis tuæ, quo ancillam tuam Genovéfam implevisti; ut sédulâ ejus imitatióne tibi sincérè obsequentes, fide tibi & ópere placeámus; Per.

Fit Commem. de Virgine Deipara, ut suprà. 315.

℟℟. *brev. Horar. additur duplex* Allelúia.

AD VESPERAS, ut in Feriis à Circumcisione ad Septuag. Oratio, Deus, qui in Unigénito. 321. *cum Commem. de Virgine Deipara. Ant.* Beátus. ℣. Benedixisti. *Oratio*, Deus, qui. 317.

DIE IV. JANUARII.

Omnia ut in Feriis à Circumcisione ad Septuagesimam. 317.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 3.

Et dixit Dóminus ad me in diébus Josiæ regis: Numquid vidisti quæ fécerit aversátrix Israël? ábiit sibimet super omnem montem excelsum, & sub omni ligno frondóso, & fornicáta est ibi. Et dixi, cùm fecisset hæc ómnia: Ad me revértere: & non est reversa. Et vidit prævaricátrix soror ejus Juda, quia pro eo, quòd mœcháta esset aversátrix Israël, dimisissem eam, & dedissem ei libellum repúdii: & non tímuit prævaricátrix Juda soror ejus, sed ábiit, & fornicáta est étiam ipsa. Et facilitáte fornicatiónis suæ contaminávit terram, & mœcháta est cum lápide & ligno. Et in ómnibus his non est reversa ad me prævaricátrix soror ejus Juda in toto corde suo, sed in mendácio, ait Dóminus. Et dixit Dóminus ad me: Justificávit ánimam suam aversátrix Israël, comparatióne prævaricatrícis Judæ.

Lectio ij.

Vade, & clama sermónes istos contrà Aquilónem, & dices: Revértere, aversátrix Israël, ait Dóminus, & non avertam fáciem meam à vobis: quia sanctus ego sum, dicit Dóminus, & non irascar in perpétuum. Verúmtamen scito iniquitátem tuam, quia in Dóminum Deum tuum prævaricáta es: & dispersisti vias tuas aliénis sub omni ligno frondóso, & vocem meam non audisti, ait Dóminus. Convertímini, filii reverténtes, dicit Dóminus: quia ego vir vester: & assúmam vos unum de civitáte, & duos de cognatióne, & intro dúcam vos in Sion. Et dabo vobis pastóres juxtà

cor meum, & pascent vos sciéntiâ & doctrínâ.

Lectio iij.

Cumque multiplicáti fuéritis, & crevéritis in terra in diébus illis, ait Dóminus: non dicent ultrà: Arca testamenti Dómini: neque ascendet super cor, neque recordabuntur illíus: nec visitábitur, nec fiet ultrà. In témpore illo vocábunt Jerúsalem Sólium Dómini: & congregabuntur ad eam omnes gentes in nómine Dómini in Jerúsalem, & non ambulábunt post pravitátem cordis sui péssimi. In diébus illis ibit domus Juda ad domum Israël, & vénient simul de terra Aquilónis ad terram, quam dedi pátribus vestris.

Oratio, Deus, qui in Unigénito. 321. *Fit Commemoratio Virginis Deiparæ.* 315.

℟℟℟. *brev. Horar. additur duplex* Allelúia.

AD VESPERAS, ut in Feriis à Circumcisione ad Septuagesimam. Oratio, Deus, qui in unigénito. 321. *deindè fit Commemoratio S. Simeonis Stylitæ, Ant.* Reliquisti. ℣. In umbra. xxxvij. *Oratio*, Omnípotens. xli. *ultimò fit Commem. Virg. Deip.* 317.

DIE V. JANUARII.

IN VIGILIA EPIPHANIÆ.

¶ *Si hæc Vigilia occurrat in Dominica, Officium fit ut notatur suprà in Dominicis à Circumcisione ad Septuag. exceptis quæ sequuntur.*

IN I. NOCT. Tres Lectiones, ut infrà, & è duabus fiunt tres; ℟℟℟. *ut suprà*, 312. *in Dominicis.*

IN II. NOCT. Tres Lectiones & ℟℟℟. *ut suprà*, 313.

IN III. NOCTURNO.

℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine; ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam. *Ps.* 101.

*Tres Lectiones infrà, divisione factâ pro viij. Lectione, ad * Asteriscum.*

℟. *vij.* Terra Zabúlon. *sine* Glória Patri. *infrà*, 333.

℟. *viij.* Dóminus dixit. *infrà*, 332.

℟. *ix.* Ecce. *cum* Glória. 332.

Reliqua ut in Officio Vigiliæ]

[*Si autem Vigilia ista occurrat in Feriis, Officium fit ut sequitur.*]

AD OFFICIUM NOCT.

Simplex.

Invit. Dóminus rex magnus super omnem terram: * Venite, adorémus. *Ps.* 46.

Ps. 94. Venite. 2.

Hymnus, Fac, Christe, 311. *Psalmi de Psalter. Ant. ut dictum est suprà in Fer.*

℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine; ℟.

Et omnes reges terræ glóriam tuam. *Ps.* 101.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 4.

SI revérteris Israël, aït Dóminus, ad me convértere : si abstúleris offendícula tua à fácie mea, non commovéberis. Et jurábis : Vivit Dóminus in veritáte, & in judício, & in justítia : & benedícent eum gentes, ipsumque laudábunt. Hæc enim dicit Dóminus viro Juda, & Jerúsalem : Nováte vobis novále, & nolíte sérere super spinas : circumcidímini Dómino, & auferte præpútia córdium vestrórum viri Juda, & habitatóres Jerúsalem : ne fortè egrediátur ut ignis indignátio mea, & succendátur, & non sit qui extinguat, propter malítiam cogitatiónum vestrárum.

℟. Dóminus dixit ad me : Fílius meus es tu. * Póstula à me, & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, & possessiónem tuam términos terræ. ℣. Sic præcépit Dóminus : Pósui te in lucem géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ. * Póstula à me. *Ps.* 2. *Act.* 13.

Lectio ij.

VEntrem meum, ventrem meum dóleo, sensus cordis mei turbáti sunt in me : non tacébo, quóniam vocem búccinæ audívit ánima mea, clamórem prælii. Contrítio super contritiónem vocáta est, & vastáta est omnis terra : repentè vastáta sunt tabernácula mea, súbitò pelles meæ. Usquequò vidébo fugientem, áudiam vocem búccinæ? Quia stultus pópulus meus me non cognóvit : fílii insipientes sunt, & vecordes : sapientes sunt ut fáciant mala, benè autem fácere nesciérunt. [*] Aspéxi terram, & ecce vácua erat, & níhili : & cœlos, & non erat lux in eis. Vidi montes, & ecce movebantur : & omnes colles conturbáti sunt. Intúitus sum, & non erat homo : & omne volátile cœli recessit. Aspéxi, & ecce Carmélus desertus : & omnes urbes ejus destructæ sunt à fácie Dómini, & à fácie iræ furóris ejus. Hæc enim dicit Dóminus : Deserta erit omnis terra, sed tamen consummatiónem non fáciam.

℟. Ecce electus meus, dicit Dóminus, complácuit sibi in illo ánima mea : dedi Spíritum meum super eum. * Judícium géntibus próferet ; & legem ejus ínsulæ expectábunt. ℣. Notum sit vobis quóniam Géntibus missum est hoc salutáre Dei, & ipsi áudient. * Judícium. [*Cum Officium sit in Dominica*, Glória

...tri. * Judícium.] *Is.* 43. ... 28.

...tio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

...ctio iij. Cap. 2.

...N illo témpore ; Defuncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. Cap. 2.

Mortuo Heróde, Joseph per Angelum ...nétur ut in Judæam cum ...ro & matre ipsíus ré... Et revertens, cùm ...cheláum Heródis fílium ...náre audisset, tímuit eò ...íre ; & per Angelum ...onétur ut in Galilæam ...nseat, & in regiónis ...us civitáte Názareth inhá...tet. Reverti ergò ad Ju...æam monétur, & rever...ns timet. Et rursùm visu ...mónitus, transíre ad re...iónem Géntium jubétur. ...d aut timére eum qui admónitus sit, non opórtuit, aut per Angelum deferri admonítio mox mutanda non débuit. Verùm typica rátio serváta est. [*] Joseph enim Apostolórum habet spéciem, quibus Christus circumferendus est créditus. Hi, tanquàm Heróde mórtuo, id est, pópulo ejus & regno in passióne Dómini depérdito, Judæis prædicáre sunt jussi ; missi erant ad oves pérditas domûs Israël : sed manente hæreditáriæ infidelitátis dominátu, métuunt & recédunt. Admóniti per visum, sancti scilicèt Spíritûs donum in Géntibus contemplantes, ad eas tránsferunt Christum, Judææ missum, sed vitam & salútem Géntium nuncupátum.

℟. Terra Zabúlon & terra Néphthali, via maris trans Jordánem Galilææ géntium : * Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam. ℣. Consurgens Joseph accépit Púerum & matrem ejus, & venit in terram Israël ; & admónitus in somnis, secessit in partes Galilææ. * Pópulus. [*Cùm Offic. fit in Feriis*, Glória. * Pópulus.] *Is.* 9. *Matth.* 2.

[*Si sit Dominica, legitur pro nona Lectione de S. Simeone Stylita, ut sequitur.*

Simeon apud Cílices natus, óvium pastor adhuc puer, ac pósteà mónachus, morum candóre céteros longè superábat, & hebdómadam totam sæpè jejúnus explébat. Vitæ severióris desidério, in cisterna sicca delítuit ; ex qua edúctus, tres annos in céllula egit, oratiónibus ad Deum únicè intentus : eâque abstinéntiâ, ut quadraginta diébus sine cibo

transfactis, penè exanimátus repertus fúerit; quam jejúnii quadragenárii ratiónem per octo & viginti annos servávit. Tùm septo quodam sibi in vértice montis extructo, ne ultrà prógredi posset, caténam férream ex una parte ad saxum affíxam, ex áltera ad dextrum pedem alligátam excogitávit; quam tamen, monente Melétio Epíscopo, depósuit. Cùm verò multi ad eum ex remotíssimis orbis pártibus conflúerent, omnesque illum tángere, & benedictiónem ab eo accípere conténderent, secessit à turba, & in columna statiónem fixit. Ibi dies nóctibus contínuans, expansis ad cœlum mánibus, Deum orábat, somni parcus & cibi; nec cessábat indè, aut fidéles ad pietátem adhortári, dissidéntium lites compónere, & Ecclésiæ curáre negótia; aut infidéles, Judæos & hæréticos confutáre. Tandem miraculórum glóriâ & singulári vitæ sanctitáte illustris, anno quadringentésimo sexagésimo óbiit Caléndis Januárii sub Leónis império; & Nonis ejusdem mensis, Antiochíæ in Ecclésia Cassiáni sepultus est. Tantam fuisse apud Romános ejus sanctitátis famam ex Theodoréto refert séptima Synodus, ut illíus imágines in officinárum vestíbulis in suî tutélam & præsídium collocárent.

℟. Ecce electus. *cum* Glória Patri. *suprà*, 332.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Omnes gentes, pláudite mánibus: ℟. Jubiláte Deo in voce exultatiónis. *Ps.* 46.

AD LAUDES.

& Hor. Semiduplex.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. g. MAgnificábor, & sanctificábor, & notus ero in óculis multárum géntium; & scient quia ego Dóminus. *Ezech.* 38.

Ant. 2. Vénient ab extrémis terræ, & dicent: Verè mendácium possedérunt patres nostri, vanitátem quæ eis non prófuit. *Jerem.* 16.

Ant. 6. Incurvábitur sublímitas hóminum, & elevábitur Dóminus solus in die illa, & idóla pénitùs contereréntur. *Is.* 2.

Ant. 8. *G.* Reddam pópulis lábium electum, ut invocent omnes in nómine Dómini, & sérviant ei húmero uno. *Sophon.* 3.

Ant. 4. E. Mihi flectétur omne genu; & omnis lingua confitébitur Deo, allelúia. *Rom.* 14.

CAPITULUM. *Zach.* 2.

APplicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, & erunt mihi in pópulum; & habitábo in médio tuî: & scies quia

Dóminus exercítuum misit me ad te.

HYMNUS.

DIvíne, crescébas, Puer;
Crescendo discébas mori:
Hæc destináta tunc erant
Mortis tuæ prælúdia.

Satus Deo, volens tegi,
Elégit obscúrum patrem:
Qui fecit æternas domos,
Domo latet sub páupere.

Cœlum manus quæ sústinent,
Fabríle contrectant opus;
Suprémus astrórum Parens
Fit ipse vilis ártifex.

Tremenda cujus præpetes
Mandáta portant Spíritus
Cui pronus orbis súbditur,
Se sponte fabro súbjicit.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sǽcula.
Amen.

℣. Deus, in sancto via tua: ℟. Notam fecisti in pópulis virtútem tuam. *Ps.* 76.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Véniens Joseph habitávit in civitáte quæ vocátur Názareth; ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas; Quóniam Nazaræus vocábitur. *Matth.* 2.

Oratio.

COrda nostra, quæsumus, Dómine, ventúræ festivitátis splendor illústret; quo mundi hujus ténebris carére valeámus, & perveníre ad pátriam claritátis ætérnæ; Per Dóminum.

Deinde fit Commem. de sancto Simeone, Ant. Pars mea. ℣. Clamávi. *Oratio*, Omnípotens. *ut in Communi Monachorum*, xli.

Ultimò, de Virgine Deipara, ut suprà, 315.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Magnificábor.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Vénient.

CAPITULUM. *Isaïæ* 65.

QUæsiérunt me qui antè non interrogábant: invenérunt qui non quæsiérunt me. Dixi: Ecce ego, ecce ego, ad Gentem quæ non invocábat nomen meum.

℟. *br.* Pópulus quem ignóro, * sérviet mihi, * Allelúia, allelúia. Pópulus. ℣. Audítu auris * obédient mihi, * Allelúia, Glória Patri. Pópulus.

℣. Confitébor tibi, Dómine, in géntibus, ℟. Et nómini tuo cantábo. *Cant.* 2. *Reg.* 22.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Incurvábitur.

CAPITULUM. *Apoc.* 15.

QUis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum?

quia solus pius es; quóniam omnes gentes vénient, & adorábunt in conspectu tuo.

℟. *br.* Benedicentur in ipso * omnes tribus terræ, * Allelúia, allelúia. Benedicentur. ℣. Omnes gentes * magnificábunt eum, * Allelúia. Glória. Benedicentur in ipso * omnes tribus terræ. *Ps.* 71.

℣. Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur, ℟. Et mirabília tua narrábunt. *Ps.* 144.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Mihi.

CAPITULUM. *Sophon.* 2.

Attenuábit Dóminus omnes deos terræ; & adorábunt eum viri de loco suo, omnes insulæ géntium.

℟. *br.* Adorábunt eum * omnes reges terræ, * Allelúia, allelúia. Adorábunt. ℣. Omnes gentes * sérvient ei, * Allelúia. Glória Patri. Adorábunt. *Ps.* 71.

℣. Dómini est regnum; ℟. Et ipse dominábitur géntium. *Ps.* 21.

hymnus ad Completorium Epiphaniæ ejusque octavæ.

O Christe, dum fulges novo
Sidus benignum lumine,
Umbris sepultos tristibus
Dux gentium nos erigis.

Mundi tot objectos malis
Quæ, quanta nox circumvolat!
Via salutis nescios,
Salutis auctor, dirige.

Opus tuum nunc perfice;
Ita illa nunquam deneat
ne scripta cordibus,
Surgit ad te nos fides.

Qui te revelas gentibus,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, cumque Spiritu,
In sempiterna sæcula.

DIE

DIE VI. JANUARII.

IN EPIPHANIA DOMINI.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. ECce ego declinábo super Jerúsalem quasi flúvium pacis, & quasi torrentem inundantem glóriam géntium. *Is.* 66.

Ant. 2. Quómodò ponam te in filios, & tríbuam tibi hæreditátem præcláram exercítuum Géntium? *Jerem.* 3.

Ant. 3. a. Exurge, & vide collectos filios tuos ab oriente sole usque ad occidentem, in verbo Sancti, gaudentes Dei memóriâ. *Baruch.* 5.

Ant. 5. a. Diláta locum tentórii tui; ad déxteram enim & ad lævam penetrábis: & semen tuum gentes hæreditábit. *Is.* 54.

Ant. 6. Vidébis, & áfflues; & mirábitur & dilatábitur cor tuum, quandò conversa fúerit ad te fortitúdo géntium. *Is.* 60.

CAPITULUM. *Isaïæ* 11.

IN die illa, radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur.

℟. Salutáre tuum parasti, Deus, ante fáciem ómnium populórum, * Lumen ad revelatiónem géntium, & glóriam plebis tuæ Israël. ℣. Vidébunt gentes Justum tuum, Sion, & cuncti reges Inclytum tuum: * Lumen. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Salutáre. *usque ad* ℣. *Luc.* 2. *Is.* 62.

HYMNUS.

QUæ stella sole púlchrior
Coruscat? hæc Regis novi
Revélat ortus: hæc Dei
Præsignat ad cunas iter.

Stat vátibus priscis fides;
En stella surgit ex Jacob:
Arrectus ad spectáculum
Eóus orbis émicat.

Dùm sidus ádmonet foris,
Lux fulget intùs clárior;
Suadetque vi blandâ Magos
Signi datórem quærere.

Segnes amor nescit moras:
Labor, perícla, nil movent:
Domum, propinquos, pátriam,

Deo vocante, déferunt.
Micante dum nos állicis,
O Christe, stellâ grátiæ;
Ne tarda cœlesti sinas
Obstáre corda lúmini.
Qui lumen est, sit laus Patri,
Qui se revélat Géntibus,
Sit laus perennis Fílio:
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Annuntiábunt cœli justítiam Dómini ℟. Pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus. *Ps.* 21.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. *duplicanda.* Cívitas Dei, luce splén-didâ fulgébis: natiónes ex longinquo ad te vénient; & múnera deferentes, adorábunt in te Dóminum. *Tob.* 13.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Feria. Cetera ut infrà post II. Vesperas.

AD OFFICIUM NOCT.

Dictis secretò. Pater. Ave. Credo. *inchoatur absolutè ut sequitur.*

IN I. NOCTURNO.

Psalm. Afferte. 151.

Christus adorandus. Vox prædicationis evangelicæ.

Ant. 7. d. Afferte Dómino, filii Dei; afferte Dómino glóriam & honórem: adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Ps. Deus noster refúgium. 153.

Christus Ecclesiam suam inhabitans exaltatur in gentibus.

Ant. 3. a. Vidéte quóniam ego sum Deus: exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Ps. Omnes gentes. 50.

Christus Rex omnis terræ: ipsi psallendum.

Ant. 2. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite; quóniam rex omnis terræ Deus.

℣. Deus dominábitur Jacob, ℟. Et fínium terræ. *Ps.* 58.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 55.

OMnes sitientes, veníte ad aquas: & qui non habétis argentum, properáte, émite & comédite; veníte, émite absque argento & absque ulla commutatióne vinum & lac. Quarè appénditis argentum non in pánibus, & labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audientes me, & comédite bonum; & delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, & veníte ad me: audíte, & vivet ánima vestra; & fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem Géntibus. Ecce Gentem quam nesciébas, vocábis; & Gentes quæ te non cog-

novérunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, & Sanctum Israël, quia glorificávit te.

℞. Viri sublímes ad te, Sion, transíbunt, & * Tui erunt: te adorábunt, teque deprecabuntur. Tantùm in te est Deus, & non est absque te Deus. ℣. Est repromíssio ómnibus qui longè sunt, quoscumque advocáverit Dóminus Deus noster. * Tui erunt. *Is.* 45. *Act.* 2.

Lectio ij. Cap. 60.

SUrge, illumináre, Jerúsalem; quia venit lumen tuum, & glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ opérient terram, & calígo pópulos: super te autem oriétur Dóminus, & glória ejus in te vidébitur. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortûs tui. Leva in circúitu óculos tuos, & vide: omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: fílii tui de longè vénient, & fíliæ tuæ de látere surgent. Tunc vidébis, & áfflues, & mirábitur & dilatábitur cor tuum, quandò conversa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo Géntium vénerit tibi. Inundátio camelórum opériet te, dromedárii Mádian & Epha: omnes de Saba vénient, aurum & thus deferentes, & laudem Dómino annuntiantes.

℞. Vénient pópuli multi & gentes robustæ, * Ad quærendum Dóminum exercítuum in Jerúsalem, & deprecandam fáciem Dómini. ℣. Vénient ab Oriente, & Occidente, & Aquilóne, & Austro, * Ad quærendum. *Zach.* 8. *Luc.* 13.

Lectio iij. C. 61. & 62.

GAudens gaudébo in Dómino, & exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vestimentis salútis, & indumento justítiæ circúmdedit me quasi sponsum decorátum corónâ, & quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, & sicut hortus semen suum gérminat; sic Dóminus Deus germinábit justítiam & laudem coram universis géntibus. Propter Sion non tacébo, & propter Jerúsalem non quiescam, donec egrediátur ut splendor Justus ejus, & Salvátor ejus ut lampas accendátur.

℞. Super ipsum continébunt reges os suum: * Quia quibus non est narrátum de eo, vidérunt; & qui non audiérunt, contempláti sunt. ℣. An Judæórum Deus tantùm? nonnè & Géntium? * Quia. Glória Patri. *Repetitur* ℞. Super. *usque ad* ℣. *Is.* 52. *Rom.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Psalm. Jubiláte... psalmum. 8.

Christus adorandus & celebrandus per omnem terram.

Ant. 8. c. Omnis terra adóret te, & psallat tibi: psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Ps. Deus, judícium. *cum sua divisione.* 59.

Christi regnum: ipsi reges gentium munera offerent.

Ant. 1. D. Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent: reges Arabum & Saba dona addúcent.

Ps. Inclína. *cum sua divisione.* 160.

Christus in cruce moriens, fidem gentium prænuntiat.

Ant. 4. E. Omnes gentes, quascumque fecisti, vénient & adorábunt coram te, Dómine.

℣. Dábitur ei de auro Arábiæ; ℟. Et adorábunt de ipso semper. *Ps.* 71.

Sermo sancti Leónis Papæ.

In Epiph. 2. *Lectio iv.*

GAudéte in Dómino, dilectíssimi; iterùm dico, Gaudéte, quóniam brevi intervallo témporis post solemnitátem Nativitátis Christi, festívitas Declaratiónis ejus illúxit: & quem in illo die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum, sic suceptiónis nostræ temperávit exórdia, ut natus Jesus, & credéntibus manifestus, & persequéntibus esset occultus. Jam tunc ergò cœli enarravérunt glóriam Dei, & in omnem terram sonus veritátis exívit, quandò & pastóribus exércitus Angelórum, Salvatóris éditi annuntiátor appáruit, & Magos ad eum adorandum prævia stella perdúxit; ut à solis ortu usque ad occásum veri Regis generátio coruscáret, cùm rerum fidem & regna Orientis per Magos díscerent, & Románum Impérium non latéret.

℟. Cùm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, * Ecce Magi ab Oriente venérunt Jerosólymam. ℣. Circúmspice, Jerúsalem, ad Orientem, & vide jucunditátem à Deo tibi venientem. * Ecce. *Matth.* 2. *Baruch.* 4.

Lectio v.

NAm & sævítia Heródis volens primórdia suspecti sibi Regis extínguere, huic dispensatióni nésciens serviébat; ut dùm atróci intentus facínori, ignótum sibi púerum indiscrétâ infántium cæde persequitur, annuntiátum cœlitùs Dominatóris ortum insígnior ubíquè fama loquerétur; quam promptiórem ad narrandum diligentioremque

faciébat, & supernæ significatiónis nóvitas, & cruentíssimi persecutóris impíetas. Tunc autem étiam Ægypto Salvátor illátus est, ut gens antíquis erróribus dédita, jam ad vicínam salútem per occultam grátiam vocarétur; & quæ nondùm ejécerat ab ánimo superstitiónem, jam hospítio recíperet veritátem.

℟. Venérunt Magi, dicentes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? * Vídimus stellam ejus in Oriente, & vénimus adoráre eum. ℣. Oriétur stella ex Jacob, & consurget virga de Israël: de Jacob erit qui dominétur. * Vídimus. *Matth.* 2. *Num.* 24.

Lectio vj.

AGnoscámus ergò, dilectíssimi, in Magis adoratóribus Christi vocatiónis nostræ fideíque primítias, & exultántibus ánimis beátæ spei inítia celebrémus. Exindè enim in ætérnam hæreditátem cœpimus introíre: exindè nobis Christum loquéntia Scripturárum arcána patuérunt; & véritas quam Judæórum obcæcátio non recépit, ómnibus natiónibus lumen suum invéxit. Honorétur ítaque à nobis sacratíssimus dies, in quo salútis nostræ Auctor appáruit: & quem Magi infantem venerátí sunt in cunábulis, nos omnipoténtem adorémus in cœlis. Ac sicut illi de thesauris suis mysticas Dómino múnerum spécies obtulérunt; ita & nos de córdibus nostris, quæ Deo sunt digna promámus.

℟. Ecce stella quam víderant Magi in Oriente, antecedébat eos, usque dùm véniens staret suprà ubi erat Puer. * Videntes stellam, gavísi sunt gáudio magno valdè. ℣. Ambulábunt Gentes in lúmine tuo, Jerúsalem, & reges in splendóre ortûs tui. * Videntes. Glória Patri. *Repet.* ℟. Ecce. *usque ad* ℣. *Matth.* 2. *Is.* 60.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. *G.* Veníte.

Psalmus. 94. *sec. Vulg.*

Gentes & Judæi ad Christum vocantur.

VEníte, exultémus Dómino: * jubilémus Deo salutári nostro.

Præoccupémus fáciem ejus in confessióne, * & in psalmis jubilémus ei;

Quóniam Deus magnus Dóminus, * & rex magnus super omnes deos:

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ; * & altitúdines móntium ipsíus sunt:

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud; * & siccam manus ejus formavérunt.

Veníte, adorémus, & procidámus, * & ploré-

mus ante Dóminum qui fecit nos;

Quia ipse est Dóminus Deus noster, * & nos pópulus páscuæ ejus, & oves manûs ejus.

Hódiè si vocem ejus audiéritis, * nolíte obduráre corda vestra,

Sicut in irritatióne secundùm diem tentatiónis in deserto, * ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt me, & vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis offensus fui generatióni illi, * & dixi: Semper hi errant corde.

Et isti non cognovérunt vias meas: * ut jurávi in ira mea, Si introíbunt in réquiem meam.

Ant. Veníte, adorémus eum; quia ipse est Dóminus Deus noster.

Ps. Cantáte. . . omnis terra. 49.

Familiæ gentium ad Christum vocatæ.

Ant. 6. Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Ps. Dóminus regnávit, exultet. 64.

Christus Rex super omnem terram, ab Angelis adorandus.

Ant. 5. a. Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

℣. Laudáte Dóminum, omnes gentes; ℟. Laudáte eum, omnes pópuli. *Ps.* 116.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 2.

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriente venérunt Jerosólymam, dicentes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 10. *n.* 2. *in Evang.*

IN ómnibus signis, quæ, vel nascente Dómino, vel moriente, monstráta sunt, considerandum nobis est quanta fúerit in quorumdam Judæórum corde durítia, quæ hunc nec per prophetíæ donum, nec per mirácula agnóvit. Omnia quippè elementa auctórem suum venisse testáta sunt. Ut enim de eis quiddam usu humáno loquar, Deum hunc cœli esse cognovérunt; quia prótinùs stellam misérunt. Mare cognóvit, quia sub plantis ejus se calcábile præbuit. Terra cognóvit, quia eo moriente contrémuit. Sol cognóvit, quia lucis suæ rádios abscondit. Saxa & paríetes cognovérunt, quia témpore mortis ejus scissa sunt. Infernus agnóvit, quia hos quos tenébat mórtuos, réddidit. Et tamen hunc, quem

Dóminum ómnia insensibília elementa senſérunt, adhuc infidélium Judæórum corda Deum esse mínimè cognoſcunt, & duriora saxis scindi ad pœnitendum nolunt. Qui étiam ad damnatiónis suæ cúmulum, eum quem natum despíciunt, nascitúrum longè antè præſcivérunt: & non solùm quia nasceretur nóverant, sed étiam ubi nascerétur; ut ipsa eórum sciéntia & illis fíeret ad testimónium damnatiónis, & nobis ad adjutórium credulitátis.

℟. Intrantes domum, invenérunt Púerum cum María matre ejus: & * Procidentes, adoravérunt eum; & apertis thesauris suis, obtulérunt ei aurum, thus, & myrrham. ℣. De Saba vénient, aurum & thus deferentes, & laudem Dómino annuntiantes: * Procidentes. *Matth.* 2. *Is.* 60.

n. 3. *Lectio viij.*

Nativitáte Regis nostri cógnitâ, Heródes ad cállida argumenta convértitur, ne terréno regno privarétur. Renuntiári sibi ubi Puer inveniretur póstulat: adoráre eum velle se símulat; ut, si hunc inveníre possit, extinguat. Sed quanta est humána malítia contrà consílium divinitátis? Scriptum quippè est: Non est sapiéntia, non est prudéntia, non est consílium contrà Dóminum. Nam ea quæ appáruit stella, Magos perdúcit: natum Regem repériunt, múnera déferunt; & ne redíre ad Heródem débeant, in somnis admonentur. Sicque fit ut Jesum, quem quærit Heródes, inveníre non possit. Cujus persónâ, qui álii quàm hypócritæ designantur; qui, dùm fictè quærunt, inveníre Dóminum nunquam merentur?

℟. Obtulérunt Magi múnera; & * Responso accepto in somnis ne redírent ad Heródem, per áliam viam reversi sunt in regiónem suam. ℣. Réprobat Dóminus consília príncipum: consílium autem Dómini in æternum manet. * Responso. *Matth.* 2. *Ps.* 32.

n. 6. *Lectio ix.*

Magi aurum, thus & myrrham déferunt. Aurum quippè regi cóngruit: thus verò in Dei sacrifícium ponebátur: myrrhâ autem mortuórum córpora condiuntur. Eum ergò Magi quem adórant, étiam mysticis munéribus prædicant; auro, regem; thure, Deum; myrrhâ, mortálem. Nos ítaque nato Dómino offerámus aurum, ut hunc ubíquè regnáre fateámur: offerámus thus, ut credámus quòd his qui in témpore appáruit, Deus ante témpora éxtitit: offe-

rámus myrrham, ut eum quem crédimus in sua divinitáte impassíbilem, credámus étiam in nostra fuisse carne mortálem.

℟. Mystérium Christi, quod áliis generatiónibus non est ágnitum, nunc revelátum est: Gentes esse cohærédes, & concorporáles, & compartícipes promissiónis Dei in Christo Jesu; * Ut innotescat multiformis sapiéntia Dei. ℣. Dicit Dóminus: Ultrà flúmina Æthiópiæ, indè súpplices mei; fílii dispersórum meórum déferent munus mihi; * Ut. Glória. *Repetitur* ℟. Mystérium, *usque ad* ℣.

Post ℟. *dicitur, (juxta morem antiquum,) Genealogia Domini nostri Jesu Christi secundùm Lucam, ut sequitur.*

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

[*Solus recitans incipit absolutè.*]

Sequéntia sancti Evangélii secundùm Lucam. ℟. Glória tibi, Dómine.

FActum est, cùm baptizarétur omnis pópulus, & Jesu baptizáto & orante, apertum est cœlum, & descendit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut columba in ipsum: & vox de cœlo facta est: Tu es Fílius meus dilectus in te complácui mihi. Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Joseph, qui fuit Heli, qui fuit Mathat, qui fuit Levi, qui fuit Melchi, qui fuit Janne, qui fuit Joseph, qui fuit Mathathíæ, qui fuit Amos, qui fuit Nahum, qui fuit Hesli, qui fuit Nagge, qui fuit Mahath, qui fuit Mathathíæ, qui fuit Sémei, qui fuit Joseph, qui fuit Juda, qui fuit Joanna, qui fuit Resa, qui fuit Zoróbabel, qui fuit Saláthiel, qui fuit Neri, qui fuit Melchi, qui fuit Addi, qui fuit Cosan, qui fuit Elmadan, qui fuit Her, qui fuit Jesu, qui fuit Eliezer, qui fuit Jorim, qui fuit Mathat, qui fuit Levi, qui fuit Símeon, qui fuit Juda, qui fuit Joseph, qui fuit Jona, qui fuit Elíachim, qui fuit Mélea, qui fuit Menna, qui fuit Máthatha, qui fuit Nathan, qui fuit David, qui fuit Jesse, qui fuit Obed, qui fuit Booz, qui fuit Salmon, qui fuit Naasson, qui fuit Amínadab, qui fuit Aram, qui fuit Esron, qui fuit Phares, qui fuit Judæ, qui fuit Jacob, qui fuit Isaac, qui fuit Abrahæ, qui fuit Thare, qui fuit Nachor, qui fuit Sarug, qui fuit Rágaü, qui fuit Phaleg, qui fuit Heber, qui fuit Sale, qui fuit Cáinan, qui fuit Arpháxad, qui fuit Sem, qui fuit Noë, qui fuit La-

mech, qui fuit Mathúsale, qui fuit Henoch, qui fuit Jared, qui fuit Maláleël, qui fuit Cáïnan, qui fuit Henos, qui fuit Seth, qui fuit Adam, qui fuit Dei. Jesus autem plenus Spíritu sancto, regressus est à Jordáne.

Posteà dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus; confiteantur tibi pópuli omnes: ℟. Læténtur & exúltent gentes. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 6. BEnígnitas & humánitas appáruit Salvatóris nostri Dei, allelúia. *Tit.* 3.

Ant. 2. Vita manifestáta est: & vídimus vitam ætérnam quæ erat apud Patrem, & appáruit nobis, allelúia. 1. *Joan.* 1.

Ant. 7. *d.* Qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illúxit in córdibus nostris ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei in fácie Christi Jesu, allelúia. 2. *Cor.* 4.

Ant. 1. *g.* Vóluit.

CANTICUM. *Isaiæ* 49.

Invitatio ad Deum laudandum propter Ecclesiæ dilatationem.

LAudáte, cœli; & exulta, terra: * jubiláte, montes, laudem.

Quia consolátus est Dóminus pópulum suum, * & páuperum suórum miserébitur.

Et dixit Sion: Derelíquit me Dóminus, * & Dóminus oblítus est meî.

Numquid oblivísci potest múlier infantem suum, * ut non misereátur fílio úteri sui?

Et si illa oblíta fúerit, * ego tamen non obliviscar tuî.

Ecce in mánibus meis descripsi te: * muri tui coram óculis meis semper.

Venérunt structóres tui: * destruentes te, & dissipantes à te exíbunt.

Leva in circúitu óculos tuos, & vide: * omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi.

Vivo ego, dicit Dóminus, * quia ómnibus his velut ornamento vestiéris, & circúmdabis tibi eos quasi sponsa.

Quia deserta tua, & solitúdines tuæ, & terra ruínæ tuæ, nunc angusta erunt præ habitatóribus; * & longè fugabuntur qui absorbébant te.

Adhuc dicent in áuribus tuis fílii sterilitátis tuæ: * Angustus est mihi locus, fac spátium mihi ut hábitem.

Et dices in corde tuo: * Quis génuit mihi istos?

Ego stérilis & non páriens, transmigráta & captíva: * & istos quis enutrívit?

Ego destitúta & sola : * & isti ubi erant ?

Ant. Vóluit Deus notas fácere divítias glóriæ sacramenti hujus in Géntibus : quod est Christus in vobis spes glóriæ, allelúia. *Coloss.* 1.

Ant. 4. E. Grátia data est à Deo, ut fiat oblátio Géntium accepta, & sanctificáta in Spíritu sancto, allelúia. *Rom.* 15.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 1.

DEus nos liberávit, & vocávit vocatióne suâ sanctâ, non secundùm ópera nostra, sed secundùm propósitum suum, & grátiam quæ data est nobis in Christo Jesu ante témpora seculária :- manifestáta est autem nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi.

HYMNUS.

LInquunt tecta Magi príncipis urbis,
Et parvæ cúpidis mœnia Bethlem
Votis præcípiunt ; jamque sub imo
Spe subníxa fides corde triumphat.

O qui lætítiæ sensus, ut illis
Signans rursùs iter stella refulsit ;
Incumbensque domo lámpade pronâ,
Infantem exhíbuit matris in ulnis !

Non hìc splendet ebur, non micat aurum ;
Non velat rútilans púrpura corpus :
Horrens hìc stábulum, régia ; nudum
Hìc præsépe, thronus ; púrpura, panni.

Reges pompa álios dives adornet :
Regnantem méliùs se probat ipse
In vili pálea, páupere cultu,
Flectens império corda potenti.

Ad cunas húmiles póplite curvo,
Præsens in Púero Numen adórant :
Et nos ad Púerum, digna propágo,
Patrum plenâ fide corda ferámus.

Regi castus amor pórrigat aurum ;
Castigáta hómini córpora myrrham :
Instar thuris erunt vota precesque :
Illo thure Deum ritè fatémur.

Qui fons lúminis est, glória Patri :
Qui miro récreas lúmine Gentes,
Æquális tibi sit glória, Nate :
Ambórum símilis laus sit Amóri. Amen.

℣. Pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum ; ℟. Quia prospéxit de excelso sancto suo. *Ps.* 101.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. *duplicanda.* Per

víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent, allelúia. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die Unigénitum tuum Géntibus, stellâ duce, revelasti: concéde propítius, ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplandam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS.

Doxologia.

Qui te revélas géntibus,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 6. Benígnitas.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

In ℟. *br.* ℣. Qui constitútus es * in caput géntium. *Ps.* 17.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Vita.

CAPITULUM. *Rom.* 3.

NUnc sine lege justítia Dei manifestáta est, testificáta à lege & prophétis: justítia autem Dei per fidem Jesu Christi in omnes & super omnes qui credunt in eum; non enim est distínctio.

℟. *br.* Benedícite, gentes, * Deum nostrum, * Allelúia, allelúia. Benedícite. ℣. Et audítam fácite * vocem laudis ejus, * Allelúia. Glória. Benedícite. *Ps.* 65.

℣. Notum fecit Dóminus salutáre suum; ℟. In conspectu géntium revelávit justítiam suam. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Qui dixit.

CAPITULUM. *Isaïæ* 49.

DEdi te in fœdus pópuli, ut suscitáres terram, & possidéres hæreditátes dissipátas; ut díceres his qui vincti sunt, Exíte; & his qui in ténebris, Revelámini.

℟. *br.* Benedictus qui venit * in nómine Dómini, * Allelúia, allelúia. Benedictus. ℣. Deus Dóminus, * & illúxit nobis, * Allelúia. Glória. Benedictus. *Ps.* 117.

℣. Apud te, Dómine, est fons vitæ; ℟. Et in lúmine tuo vidébimus lumen. *Ps.* 35.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Grátia.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

DIco gentes super misericórdia honoráre Deum, sicut scriptum est: Proptéreà confitébor tibi in géntibus, Dómine, & nómini tuo cantábo. Et íterùm dicit: Lætámini, gentes, cum plebe ejus.

℟. *br.* Afferte Dómino, pátriæ géntium, * afferte

Dómino glóriam & honórem, * Allelúia, allelúia. Afferte. ℣. Afferte Dómino * glóriam nómini ejus, * Allelúia. Glória Patri. Afferte.

℣. Commoveátur à fácie ejus univérsa terra; ℟. Dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit. *Ps.* 95.

AD II. VESPERAS.

Ps. Dixit. 28.

Christi regnum inter gentes.

Ant. 1. D. MYstérium quod abscónditũ fuit à séculis & generatiónibus, nunc manifestátum est, allelúia. *Coloss.* 1.

Ps. Laudáte, púeri. 30.

Christus excelsus super omnes gentes. Ecclesiæ fœcunditas.

Ant. 2. Gentes quæ non sectabantur justítiam, apprehendérunt justítiam; justítiam autem quæ ex fide est, allelúia. *Rom.* 9.

Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 149.

Misericordia & veritas Dei in populum suum à gentibus laudanda.

Ant. 3. E. In Christo Jesu, vos qui erátis longè, facti estis propè; ipse est enim pax nostra, qui fecit útraque unum, allelúia. *Ephes.* 2.

Ps. Lætátus sum. 74.

Ecclesia vera Jerusalem ex diversis tribubus congregata.

Ant. 4. E. Véniens evangelizávit pacem vobis qui longè fuistis, & pacem iis qui propè, allelúia. *Ephes.* 2.

Ps. Confitébor. . . quóniam. 115.

Omnes reges terræ verba Christi audient.

Ant. 5. C. Non est personárum acceptor Deus; sed in omni gente, qui timet eum, & operátur justítiam, acceptus est illi, allelúia. *Act.* 10.

CAPITULUM. *Rom.* 9.

VOcávit nos Deus non solùm ex Judæis, sed étiam ex Géntibus, sicut in Osée dicit: Vocábo non plebem meam, plebem meam; & non dilectam, dilectam; & non misericórdiam consecútam, misericórdiam consecútam.

Allelúia, allelúia. ℣. Grátias Deo Patri, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum fílii dilectiónis suæ. Allelúia. *Coloss.* 1.

HYMNUS.

HUc vos, ô míseri, surda relínquite
Quæ cæci cólitis, mútaque númina:
Se vobis áperit spléndida cívitas,
Veri Núminis hóspita.
En vestræ præeunt primítiæ Magi:
Vatum dicta patent: exitiálibus

Errórum ténebris óbsita gens diù,
Miro lúmine spárgitur.
Ambo sic pópuli, dissociábilis
Quos dudùm páries séparat, únicum
In corpus cóeunt. Hoc próprium modò
Ambóbus máneat decus!
O arcána Dei consília! ô tuo
Deturbáta gradu, primus amor Dei,
Plebs Judæa! tuis glória géntium
Damnis, vítaque náscitur.
Jam natíva óleæ bráchia décidunt,
Rami degéneres, germen adúlterum;
Miraturque novos sémine non suo
Arbor créscere súrculos.
Nos radix óleæ sústinet. Ah! cave,
Qui stas, ne stérili defícias fide.
Tu ramos véteres ínsere dénuò:
Tu serva, Deus, ínsitos.
Qui nos membra sacri córporis éfficit,
Sit laus summa Patri: laus quoque Fílio,
Cujus membra sumus: quo vigor ínfluit
Membris, laus tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Pópuli confitebuntur tibi, Deus, ℟. In ætérnum, & in séculum séculi. *Ps.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 1. A. *duplicanda.* Manifestè magnum est pietátis sacramentum quod manifestátum est in carne, prædicátum est Géntibus, créditum est in mundo, allelúia. 1. *Tim.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. a. Illumináre, Jerúsalem; quia venit lumen tuum, & glória Dómini super te orta est. *Is.* 60.

Capitulum de Dominica.

Hymnus, Virgo Dei. *suprà.* 317.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. c. Ego Dóminus dedi te in fœdus pópuli, in lucem Géntium, allelúia. *Is.* 42.

¶ *De DOMINICA intra Octavam Epiph. in quamcumque diem Octavæ inciderit, fit Officium ut notatur infrà.*

Si verò Dominica intra Oct. Epiph. inciderit die 13. Januar. Officium hujus Dominicæ fiet ut notatur infrà die 12.

Sabbato præcedente, (nisi sit dies Epiph.) ad Vesperas dicuntur Psalmi de Sabbato sub sola Ant. 1. g. Mystérium quod abscónditum fuit à séculis & generatiónibus, nunc manifestá-

à la place de cette hymne, on dit (dans le nouveau rit) celle qui est transcrite à la page 336, O Christe, dum fulges novo, etc.

tum est, allelúia. *Coloss.* 1.

CAPITULUM. *Isaïæ* 45.

CONvertímini ad me, & salvi éritis, omnes fines terræ; quia ego Deus, & non est álius. In memetipso jurávi; egrediétur de ore meo justítiæ verbum, quia mihi curvábitur omne genu, & jurábit omnis lingua.

Hymnus, Huc vos. 348.

℣. Quærite Dóminum, & virtútem ejus: ℟. Quærite fáciem ejus semper. 1. *Paral.* 16.

Ad Magníficat.

Ant. J. Quærétis me, & inveniétis: cùm quæsiéritis me in toto corde vestro, & invéniar à vobis, ait Dóminus. *Jerem.* 29.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Non fit Commem. Epiphaniæ.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Sabbato, cetera ut die. 349.

DOMINICA
INTRA OCTAVAM
EPIPHANIÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

℣. Dómine, lábia, &c.

Invit. Verbum vitæ appáruit nobis: * Veníte, adorémus. 1. *Joan.* 1.

Ps. 94. Vénite. 2.

HYMNUS.

QUà lapsu tácito stella loquácibus
Scintillat rádiis, huc óculis Magi,
Huc desidériis, huc rápidis simul
Certant téndere pássibus.
Ut ventum Sólymam, non sine númine
Lætam stella facem, proh dolor! ócculit;
Incertosque viæ, ceu médio vagam
Cursu, destítuit, ratem.
Illi, nil rábiem príncipis, ínvidas
Nil artes vériti, (tanta ánimis fides!)
Urbis per trépidæ cómpita prædicant
Regem quærere se novum.
Nec vos írrita spes decípiet, Magi;
Quò divína vocat página, téndite:
Illic quem sua plebs réspuit, éxteris
Regem nosse Deum datur.
Sit laus summa Patri, súmmaque Fílio;
Ambórum sit idem Spirítui decus,
Qui, dùm stella pedes prævia dírigit,
Dux mentem mélior monet. Amen.

Psalmi de Dominica.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. O Rex géntium, inter cunctos sapientes, & in universis regnis nullus est símilis tuî. *Jerem.* 10.

Ant. 7.*d.* Tua est, Dómine, magnificéntia, & poténtia, & glória: tuum, Dómine, regnum; & tu

es super omnes príncipes. 1. *Paral.* 29.

Ant. 3. *a.* Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum, & laudábile in ómnibus séculis: benedictus es in throno regni tui. *Dan.* 3.

℣. Regnábit Deus super gentes: ℟. Deus sedet super sedem sanctam suam. *Ps.* 46.

Lectiones de Dominica I. post Epiphaniam, quæ habetur infrà post Officium Octavæ.

℟℟℟. *de I. Nocturno diei Epiphaniæ.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Pasce pópulum tuum in virga tua, gregem hæreditátis tuæ. *Mich.* 7.

Ant. 6. Manus tua in cervícibus inimicórum tuórum: adorábunt te fílii patris tui. *Gen.* 49.

Ant. 8. c. Relinquent gentes idóla sua, & vénient; & gaudébunt adorantes Regem Israël. *Tob.* 14.

℣. Adoravérunt omnes pingues terræ: ℟. In conspectu Dómini cadent omnes qui descendunt in terram. *Ps.* 21.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Homil. 1. *in Epiph.*

Lectio iv.

IN hac, dilectíssimi, celebritáte, sicut relátu paternæ traditiónis instrúimur, multíplici nobis est festivitáte lætandum. Ferunt enim hódiè Christum Dóminum nostrum, vel, stellâ duce, à Géntibus adorátum; vel invitátum ad núptias, aquas in vina vertisse; vel suscepto à Joanne baptísmate, consecrasse fluenta Jordánis, suumque simul purificasse Baptistam. Sed quid potíssimùm præsenti hoc factum sit die, nóverit ipse qui fecit; nos tamen crédere, nec dubitáre debémus, quidquid illud est, factum esse pro nobis.

℟. Cùm natus esset. 340.

Lectio v.

NAm quòd eum fulgentióris stellæ rádiis incitáti adoravére Chaldæi, Deum verum Géntibus spes data est adorandi. Quòd aquæ novo órdine sunt in vina mutátæ, novi nobis póculi prælibátum est sacramentum. Quòd autem baptizátus est Agnus Dei, regenerantis baptismi salutáre nobis munus est dedicátum. Et quàm rectè tria hæc nobis uno acta in die mystéria prædicantur, qui ineffábilis Trinitátis arcánum uno Dei sub nómine confitémur. Per hæc ergò mirácula Christus Dóminus, Redemptorque noster, óculis se vóluit reveláre mortálium, quátenùs invisíbilis ejus divínitas quæ latébat in hómine, in ópere non latéret.

℟. Venérunt. 341.

Homil. 6. *Lectio vj.*

QUid ígitur, fratres, hoc lætius die? quid hâc solemnitáte sacrátius, in qua partum Vírginis qui latébat in cunis, stella fulgéntior coruscávit; in qua Unigénitum Dei, in sanctificatiónem sui, Jordánis unda suscépit, homo Spíritum sanctum vidit, Patrem mundus audívit; in qua étiam sóbrio illo vini mirábilis póculo, peccátis ébrium mortále genus visitasse se Christus ostendit? Ideò, caríssimi, in spirituálibus donis, lúbricæ carnis voluptáte depósitâ, spirituáliter gaudeámus; ut ténebras cordis nostri lumen stellæ cœlestis irrádiet, benedíctio paternæ vocis illustret, & salutáre nos vinum, Christo propinante, lætíficet.

℟. Ecce stella. 341.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem Géntibus. *Is.* 55.

Ant. 4. *a.* Convertentur quia nunc magnificábitur usquè ad términos terræ. *Mich.* 5.

Ant. 8. *G.* In médio pópuli sui gloriábitur, & in ecclésiis Altíssimi apériet os suum. *Eccli.* 24.

℣. Deus stetit in synagóga deórum; ℟. In médio autem deos dijúdicat. *Ps.* 81.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore; Puer crescébat & confortabátur, plenus sapiéntiâ: & grátia Dei erat in illo. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in Luc. n. 63.

A Duodécimo anno, ut légimus, Domínicæ súmitur disputatiónis exórdium: hic enim prædicandæ fídei evangelizántium númerus debebátur. Nec otiósè immemor suórum secundùm carnem parentum, qui secundùm carnem útriquè sapiéntiâ Dei implebátur & grátiâ, post tríduum reperítur in templo; ut esset indício quia post tríduum triumphális illíus passiónis in sede cœlesti, & honóre divíno fídei nostræ se resurrectúrus offerret, qui mórtuus credebátur.

℟. Remansit puer Jesus in Jerúsalem; & non cognovérunt parentes ejus, & post tríduum * Invenérunt illum in templo sedentem in médio doctórum, audientem illos, & interrogantem eos. ℣. Lætámini in Dómino Deo vestro; quia dedit vobis Doctórem justítiæ. * Invenérunt. [*Si sit Sabbatum*, Glória Pa-

tri. * Invenérunt.] *Luc.* 2. *Joël.* 2.

n. 64. *Lectio viij.*

QUid est quòd me quærebátis ? Nesciebátis quia in própria Patris mei oportet me esse ? Duæ sunt in Christo generatiónes : una est paterna, áltera materna. Paterna illa divínior ; materna verò, quæ in nostrum labórem usumque descendit. Et ideò quæ supra natúram, supra ætátem, supra consuetúdinem fiunt, non humánis assignanda virtútibus, sed divínis referenda sunt potestátibus. Alibi eum ad miráculum mater impellit : hic mater argúitur ; quia adhuc quæ humána sunt éxigat. Sed cùm hic duódecim describátur annórum, illic discípulos habére doceátur, vides matrem didicisse de fílio, ut exígeret à validióre miráculum, quæ stupébat in junióre mystérium.

℟. Dixit mater Jesu ad illum : Fili, quid fecisti nobis sic ? Ecce pater tuus & ego dolentes quærebámus te. * Quid est quòd me quærebátis ? Nesciebátis quia in his quæ Patris mei sunt, oportet me esse ? ℣. Dixit mihi Dóminus : Servus meus es tu. Et ego dixi : Ergò opus meum cum Deo meo. * Quid est. *Luc.* 2. *Is.* 49.

n. 65. *Lectio ix.*

ET venit Názareth, & erat súbditus illis. Quid enim magister virtútis, nisi offícium pietátis impléret ? Et mirámur si Patri defert, qui súbditur matri ? Non útiquè infirmitátis, sed pietátis est ista subjéctio; attollat licèt sævis emissus látebris cóluber perfídiæ caput, & serpentínis évomat venéna pectóribus. Cùm dicit se Fílius missum, majórem hæréticus appellat Patrem, ut imperfectum Fílium dicat, qui potest habére majórem ; ut aliénis auxíliis asserat eum qui míttitur, indigére : numquid & humáno egébat auxílio, ut materno servíret império ?

℟. Descendit Jesus cum eis, & venit Názareth : & * Erat súbditus illis. ℣. Mens justi meditátur obediéntiam. * Erat. Glória. * Erat. *Luc.* 2. *Prov.* 15.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes : ℟. Læntentur & exultent gentes. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Pss. & Antiphonæ cum Cantico, ut in die Epiphaniæ. 345.

CAPITULUM. *Apoc.* 21.

CIvitas non eget sole, neque lunâ, ut lúceant in ea ; nam cláritas Dei illuminávit eam, &

ria Patri. *fine* Si
Iterùm Ant. dei
erat. *Tertiò* deni
tur Ant. cum ℣.
si sit Feria ; vel cum
prio , si sit Sabba
Dominica, & Orati
venienti. Ex quo a
ceptæ sunt hæ Ant
majores , hoc est ,
15. Decembris , o
tur Preces ad Vesper
ad Completorium ;
cuntur ad Laudes ,

DIE XV. DECEMB

Antiph. 2.

O Sapiéntia , quæ
Altíssimi prodiit
tingens à fine usque
nem fórtiter , suavi
dispónens ómnia ; v
docendũ nos viam p
tiæ. *Eccli. 24. Sap. 8.*

DIE XVI. *Ant.*

O Adónaï , & du
mûs Israël , qui
in igne flammæ rubi
ruisti , & ei in Sina
dedisti ; veni ad re
dum nos in bráchio
so. *Exod. 6. & 15.*
Exod. 15.

DIE XVII. *A*

O Radix Jesse , q
in signum popu
super quem conti
reges os suum , qu
tes deprecabuntur
ad congregandum
lum tuum à quá
gis terræ. *Is. 11.*

DIE XVIII.

O Clavis David
ris , & nemo

ipſi enim cognovérunt viam Dómini, judícium Dei ſui. Et ecce magis hi ſimul confregérunt jugum, rupérunt víncula. Idcircò percuſſit eos leo de ſylva.

De Sermóne ſancti Leónis Papæ.

In Epiph. 4. *Lectio ij.*

JUſtum & rationábile, dilectíſſimi, veræ pietátis obſéquium eſt, in diébus qui divínæ ópera miſericórdiæ proteſtantur toto corde gaudére, & honoríficè ea quæ ad ſalútem noſtram geſta ſunt, celebráre; vocante nos ad hanc devotiónem ipsâ recurréntium témporum lege, quæ nobis poſt iſtum diem in quo coæternus Patri Fílius Dei natus ex Vírgine eſt, brevi intervallo Epipháníæ íntulit feſtum ex apparitióne Dómini conſecrátum: in quo fídei noſtræ magnum præsídium providéntia divína conſtítuit; ut, dùm ſolemni veneratióne cólitur adoráta in exórdiis ſuis Salvatóris infántia, per ipſa originália documenta probarétur veri hóminis in ipſo orta natúra. Hoc enim eſt quod juſtíficat ímpios, hoc eſt quod ex peccatóribus facit ſanctos, ſi in uno eodemque Dómino noſtro Jeſu Chriſto, & vera déitas, & vera credátur humánitas: déitas, quâ ante ómnia ſécula in forma Dei

lucerna ejus est Agnus. Et ambulábunt gentes in lúmine ejus, & reges terræ ásserent glóriam suam & honórem in illam.

Hymnus, Linquunt. ℣. Pópulus. *suprà*, 346.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Stupébant omnes qui eum audiébant, super prudéntia & responsis ejus. *Luc.* 2.

Oratio.

DEus, qui húmilem Fílii tui puerítiam cœlesti claréscere sapiéntiâ voluisti : præsta, ut spíritu prudéntiæ repléti, sincérâ tibi humilitáte placeámus; Per eumdem.

Non fit alia commemoratio Epiphaniæ. 347.

AD HORAS, omnia ut in die Epiphaniæ.

AD VESPERAS.

(Nisi hæc Dominica concurrat cum I. Vesperis diei Octavæ Epiphaniæ.)

Psalmi de Dominica, cum Ant. de II. Vesperis Epiphaniæ, 348.

CAPITULUM. *Ephes.* 4.

CRescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus; ex quo totum corpus compactum & connéxum per omnem junctúram subministratiónis, secundùm operatiónem in mensúram uniuscujusque membri, augmentum córporis facit in ædificatiónem sui in caritáte.

Hymnus, Huc vos. *ut suprà*, 348. ℣. Pópuli...

Ad Magnificat.

Ant. J. Jesus profic[iebat] sapiéntiâ, & ætáte, & [gra]tiâ apud Deum & h[omi]nes. *Luc.* 2.

Oratio, ut suprà ad La[udes].

Non fit alia comm[emo]ratio Epiphaniæ.

COMPLETORIUM, u[t in] die. 349.

DIEBUS

Intra Octavam

EPIPHANI[Æ]

Semiduplex.

Omnia ut in die, ex[cep]tis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in ... *Off.*

AD NOCT. Invit[ato]rium & Hymnus, 350. *T... Antiph. &* ℣. *sumuntur ... Nocturno Dominicæ in[tra] Octavam, juxta Feria[m], id est, Feriâ ij. & v. è ... Noct. Feriâ iij. & vj. è ... Noct. Feriâ iv. & Sabba[to] è III. Nocturno.*

Lectio j. ante Domi[ni]cam intrà Oct. sumitur ... his quæ sunt infrà intrà O[c]tavam : post Dominica[m] verò, ex his quæ sunt i[n]frà pro Hebdomada I. p[ost] Epiphaniam.

Lectio ij. & iij. haben[tur] infrà pro unaquaque die.

℟℟. *sumuntur ex Noc[turno] diei Epiphaniæ, simi[li]ter juxta Feriam.*

AD LAUDES.

Canticum Epiphaniæ. 345.

Ant. sola. 1. g. Voluit Deus notas fácere divitias

iæ sacramenti hujus in
ibus, quod est Chris-
in vobis spes glóriæ,
ria. *Coloss.* 1.
iphona ad Benedic-
habetur infrà pro qua-
die.
HORAS ut in die.
D VESPERAS.
nt. sola. 1. D. Mysté-
m quod abscónditum
à séculis & generatió-
s, nunc manifestátum
allelúia. *Coloss.* 1.
ntiph. ad Magníficat.
nfrà pro qualibet die.
OMPLETORIUM, *ut su-*
, 349.

DIE VII.
E OCTAVA.
Jeremía Prophéta.
Lectio j. Cap. 5.

C Ircuíte vias Jerúsa-
lem, & aspícite, &
consideráte, & quæ-
in platéis ejus, an in-
iátis virum facientem
ícium, & quærentem fi-
m: & propítius ero ei.
òd si étiam, Vivit Dó-
nus, díxerint, & hoc
sò jurábunt. Dómine,
li tui respíciunt fidem:
cussísti eos, & non do-
érunt: attrivísti eos, &
nuérunt accípere disci-
plínam: induravérunt fá-
cies suas supra petram, &
noluérunt reverti. Ego au-
tem dixi: Fórsitan páupe-
res sunt & stulti, ignoran-
tes viam Dómini, judí-
cium Dei sui. Ibo ígitur ad
optimátes, & loquar eis,
ipsi enim cognovérunt viam
Dómini, judícium Dei sui.
Et ecce magis hi simul con-
fregérunt jugum, rupérunt
víncula. Idcircò percussit
eos leo de sylva.

De Sermóne sancti Leónis
Papæ.
In Epiph. 4. *Lectio ij.*

J Ustum & rationábile, dilectíssimi, veræ pietátis obséquium est, in diébus qui divínæ ópera misericórdiæ protestantur toto corde gaudére, & honorísicè ea quæ ad salútem nostram gesta sunt, celebráre; vocante nos ad hanc devotiónem ipsâ recurréntium témporum lege, quæ nobis post istum diem in quo coætérnus Patri Fílius Dei natus ex Vírgine est, brevi intervallo Epipháni intulit festum ex apparitióne Dómini consecrátum: in quo fídei nostræ magnum præsídium providéntia divína constítuit; ut, dùm solemni veneratióne cólitur adoráta in exórdiis suis Salvatóris infántia, per ipsa originália documenta probarétur veri hóminis in ipso orta natúra. Hoc enim est quod justíficat ímpios, hoc est quod ex peccatóribus facit sanctos, si in uno eodemque Dómino nostro Jesu Christo, & vera déitas, & vera credátur humánitas: déitas, quâ ante ómnia sécula in forma Dei

æquális est Patri; humánitas, quâ novíssimis diébus in forma servi unítus est hómini.

Lectio iij.

AD roborandum ergò hanc fidem, quæ contrà omnes præmuniebátur erróres, ex magna gestum est divíni pietáte consílii; ut gens in longinqua orientális plagæ regióne consístens, quæ spectandórum síderum arte pollébat, signum nati Púeri qui supra omnem Israël esset regnatúrus, accíperet. Nova étenim cláritas apud Magos stellæ illustrióris appáruit, & intuéntium ánimos ita admiratióne sui splendóris implévit, ut nequáquàm sibi créderent negligendum quod tanto nuntiabátur indício. Præerat autem, sicut res dócuit, huic miráculo grátia Dei: & cùm Christi nativitátem nec ipsa adhuc Béthlehem tota didicisset, jam illam credituris Géntibus inferébat; & quod nondùm póterat humáno elóquio díffleri, cælo faciébat evangelizante cognosci.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Parùm est ut sis mihi servus ad suscitandas tribus Jacob: ecce dedi te in lucem géntium. *Is.* 49.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Hæc Prophétæ locúti sunt & Móyses: Passíbilis Christus, primus lumen annuntiatúrus est pópulo & Géntibus, allelúia. *Act.* 26.

DIE VIII.

DE OCTAVA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 6.

ERudíre Jerúsalem, ne fortè recédat ánima mea à te, ne fortè ponam te desertam terram inhabitábilem. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Usquè ad racémum cólligent quasi in vínea relíquias Israël: convertе manum tuam quasi vindemiátor ad cartallum. Cui loquar? & quem contestábor ut áudiat? ecce incircumcísæ aures eórum, & audíre non possunt: ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium: & non suscípient illud. Idcircò furóre Dómini plenus sum.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

In Epiph. 6. *Lectio ij.*

DIes, dilectíssimi, quo primùm Géntibus Salvátor mundi Christus appáruit, sacro nobis honóre venerandus est. Neque enim ita ille emensus est dies, ut virtus óperis, quæ tunc est reveláta, transíerit, nihilque ad nos nisi rei gestæ fama pervénerit, quam fides suscíperet, & memória celebráret; cùm, multiplicáto múnere Dei, étiam quotídiè nostra experiantur témpora quidquid illa ha-

lutæ primórdia. Undè cùm cérnimus hómines mundánæ sapiéntiæ déditos, & à Jesu Christi confessióne longinquos, de profundo erróris sui edúci, & ad agnitiónem veri lúminis advocári, divínæ procul dúbio grátiæ splendor operátur : & quidquid in córdibus tenebrósis novæ lucis appáret, de ejusdem stellæ rádiis micat ; ut mentes quas suo fulgóre contígerit, & miráculo móveat, & ad Deum adorandum præeundo perdúcat.

Lectio iij.

SI autem sollícito intelleĉtu velímus aspícere, quómodò étiam triplex illa spécies múnerum ab ómnibus qui ad Christum gressu fídei véniunt, offerátur, nonnè in córdibus rectè credéntium éadem celebrátur oblátio ? Aurum étenim de thesauro ánimi sui promit, qui Christum regem universitátis agnoscit. Myrrham offert, qui Unigénitum Dei credit veram sibi hóminis uniisse natúram. Et quodam eum thure venerátur, qui in nullo ipsum paternæ majestáti ímparem confitétur.

Ad Benedictus.

Ant. 4. *D.* Habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis, allelúia. *Is.* 9.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Erátis vos aliquandò ténebræ, nunc autem lux in Dómino : ut fílii lucis ambuláte. *Ephes.* 5.

DIE IX.
DE OCTAVA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

VErbum, quod factum est ad Jeremíam à Dómino, dicens : Sta in porta domûs Dómini, & prædica ibi verbum istud, & dic : Audíte verbum Dómini omnis Juda, qui ingredímini per portas has, ut adorétis Dóminum. Hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Israël : Bonas fácite vias vestras, & stúdia vestra : & habitábo vobíscum in loco isto. Nolíte confídere in verbis mendácii, dicentes : Templum Dómini, templum Dómini, templum Dómini est. Quóniam si benè direxéritis vias vestras, & stúdia vestra : si fecéritis judícium inter virum & próximum ejus, ádvenæ, & pupillo, & víduæ non fecéritis calúmniam, nec sánguinem innocentem effudéritis in loco hoc, & post deos aliénos non ambulavéritis in malum vobísmetipsis : habitábo vobíscum in loco isto : in terra, quam dedi pátribus vestris à século & usquè in séculum.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

In Epiph. 7. *Lectio ij.*

IN dispensatiónibus sacramentórum Christi & virtútes sunt grátiæ, & incitamenta doctrínæ; ut quem confitémur fídei spíritu, óperum quoque sequámur exemplo. Nam étiam ipsa primórdia, quæ Dei Fílius per matrem Vírginem nascendo suscépit, ad provectum nos pietátis instítuunt. Simul enim appáret córdibus rectis in una eademque persóna, & humána humílitas, & divína majestas. Quem cunæ testantur infantem, cœlum & cœléstia suum loquuntur auctórem. Sed in his nostrórum vúlnerum est curátio, & nostræ dejectiónis eréctio; quia nisi in unum tanta divérsitas conveníret, reconciliári Deo humána natúra non posset.

Lectio iij.

LEgem ergò vivendi remédia nobis nostra sanxérunt; & indè data est móribus forma, undè mórtuis est impensa medicína. Nec immeritò, cùm tres Magos ad adorandum Jesum novi síderis cláritas deduxisset, non eum imperantem dæmónibus, non mórtuos suscitantem, non cæcis visum, aut claudis gressum, aut mutis elóquium reformantem, vel in áliqua divinárum virtútum actióne vidérunt; sed púerum siléntem, quiétum, & sub matris sollicitúdine constitútum: in quo nullum quidèm appáret de potestáte signum, sed magnum præbétur de humilitáte miráculum. Ipsa ítaque spécies sacræ infántiæ, cui se Deus Dei Fílius aptârat, prædicatiónem áuribus intimandam, óculis ingerébat; ut quod adhuc vocis non proferébat sonus, visiónis jam docéret efféctus. Tota enim victória Salvatóris, quæ & diábolum superávit & mundum, humilitáte est concepta, humilitáte est confecta. Dispósitos dies sub persecutióne inchoávit, & sub persecutióne finívit; nec púero tolerántia passiónis, nec passúro défuit mansuetúdo puerílis.

Ad Benedictus.

Ant. 8. c. Vénient ad te, Sion, & adorábunt vestígia pedum tuórum, omnes qui detrahébant tibi. *Is.* 60.

Ad Magníficat.

Ant. 3. *a.* Omnes gentes adorábunt in conspectu tuo, Dómine; quóniam judícia tua manifesta sunt. *Apoc.* 15.

Fit Commem. S. Pauli, Eremitæ. Ant. Recéde & abscóndere; de torrénte bibes: corvísque præcépi, ut pascant te. 3. *Reg.* 17.

℣. Jacta super Dóminum curam tuam, ℟. Et ipse te enútriet. *Ps.* 54.

Orémus.

Deus, cujus grátiâ beátus Paulus prudenti fugâ salúti suæ cónsulens, máluit facultátibus suis spoliári, quàm Christo; quæsumus, ut purificátis ab omni terrenórum cupiditáte méntibus, te solo dívites esse velímus; Per eumdem.

DIE X.

DE OCTAVA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 8.

HÆc dicit Dóminus: Numquid qui cadit, non resurget? & qui aversus est, non revertétur? Quarè ergò aversus est pópulus iste in Jerúsalem aversióne contentiósâ? Apprehendérunt mendácium, & noluérunt reverti. Attendi, & auscultávi: nemo quod bonum est lóquitur, nullus est qui agat pœniténtiam super peccáto suo, dicens: Quid feci? Omnes conversi sunt ad cursum suum, quasi equus ímpetu vadens ad prælium. Milvus in cœlo cognóvit tempus suum: turtur, & hirundo, & cicónia custodiérunt tempus adventûs sui: pópulus autem meus non cognóvit judícium Dómini.

Ex libro sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris, contrà hæreses.

Lib. 3. *C.* 10. *Lectio ij.*

MAtthæus Magos ab Oriente venientes ait dixisse: Vídimus enim stellam ejus in Oriente, & vénimus adoráre eum; deductosque à stella in domum Jacob ad Emmánuël, per ea quæ obtulérunt múnera, ostendisse quis erat qui adorabátur: myrrha quidèm, quòd ipse erat qui pro mortáli humáno génere moreretúr & sepelirétur; aurum verò, quóniam Rex cujus regni finis non est; thus verò, quóniam Deus qui & notus in Judæa factus est, & manifestus eis qui non quærébant eum.

De sancto Paulo, Eremita.

Lectio iij.

PAulus, Eremitárum auctor & magister, apud inferiórem Thebáidem natus, cùm quíndecim esset annórum, paréntibus orbátus est. Declinandæ causâ persecutiónis Décii & Valeriáni, & Deo libériùs inserviendi, in erémi speluncam se cóntulit; ubi palmâ ei victum & vestítum præbente, vixit ad centésimum & décimum tértium annum: quo témpore ab António nonagenário, Dei admónitu, invísitur. Quibus cùm própriis se nomínibus, licèt

ánteà sibi ínvicem ignóti, salutassent, gratiásque Dómino in commúne retulissent, corvus qui ab annis sexaginta Paulo dimidiátum panem quotídiè afferébat, íntegrum détulit. Quarè, cum gratiárum actióne ad fontem capientes cibum, ubì tantisper recreáti sunt, noctem in divínis láudibus consumpsérunt. Dilúculo Paulus, de morte quæ sibi instáret, ádmonens Antónium, hortátur ut pállium quod ab Athanásio accéperat, ad involvendum suum corpus afferret. Quo ex itínere rédiens ille, vidit inter Angelórum choros, inter Prophetárum & Apostolórum cœtus, Pauli ánimam in cœlum ascéndere. Cùmque ad ejus cellam pervenisset, invénit génibus complicátis, erectâ cervíce, extensísque in altum mánibus, corpus exánime; quod pállio obvolvens, hymnósque & psalmos ex christiána traditióne decantans, in fóveam, à duóbus leónibus qui eò occúrrerant effossam, sanctum corpus íntulit; & injectâ humo, túmulum ex christiáno more compósuit: túnicam verò Pauli, quam in sportæ modum ex palmæ fóliis ille sibi contexúerat, secum áuferens, eo vestítu diébus solémnibus Paschæ & Pentecostes, quoad vixit, usus est.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Erunt reges nutrítii tui, Jerúsalem, & regínæ nutríces tuæ: vultu in terram demisso adorábunt te. *Isaiæ* 49.

Fit Commem. S. Pauli,

Ant. Bonum est viro cum portáverit jugum ab adolescéntia sua: sedébit solitárius, & tacébit, quia levávit super se. *Thren.* 3.

℣. Elongávi fúgiens, & mansi in solitúdine: ℟. Exspectábam eum, qui salvum me fecit. *Ps.* 54.

Orátio, Deus, *ut suprà.* 359.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Cum Agno pugnábunt reges, & Agnus vincet illos; quóniam Dóminus dominórum est & Rex regum. *Apoc.* 17.

DIE XI.
DE OCTAVA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 9.

Audíte mulíeres verbum Dómini: & assúmant aures vestræ sermónem oris ejus: & docéte fílias vestras lamentum: & unaquæque próximam suam planctum. Quia ascendit mors per fenestras nostras, ingressa est domos nostras, dispérdere párvulos déforis, júvenes de platéis. Lóquere: Hæc dicit Dóminus: Et cadet morticínum hóminis quasi stercus super fáciem regiónis, & quasi fœnum post

tergum

ergum metentis, & non est qui cólligat. Hæc dicit Dóminus: Non gloriétur sápiens in sapiéntia sua, & non gloriétur fortis in fortitúdine sua, & non gloriétur dives in divítiis suis: sed in hoc gloriétur, qui gloriátur, scire & nosse me, quia ego sum Dóminus, qui fácio misericórdiam, & judícium, & justítiam in terra: hæc enim placent mihi, ait Dóminus.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 200. *de Tempore.*

Lectio ij.

AD partum Vírginis adorandum Magi ab Oriente venérunt: magnum sacramentum. In præsépi Christus jacébat, & Magos ab Oriente ducébat. Abscondebátur in stábulo, & agnoscebátur in cœlo; ut ágnitus in cœlo manifestarétur in stábulo, & appellarétur Epiphánia dies iste, quod latínè Manifestátio dici potest: simul ejus celsitúdinem humilitatemque commendans; ut qui in aperto cœlo signis sidéreis monstrabátur, in angusto diversório quæsítus inveniretur; inválidus infantílibus membris, involútus infantílibus pannis, adorarétur à Magis, timerétur à malis. Tímuit enim eum rex Heródes, eísdem sibi Magis nuntiántibus, cùm adhuc quærerent párvulum quem cognóverant, cœlo teste, jam natum. Quid erit tribúnal judicantis, quandò supérbos reges cunæ terrébant infantis?

Lectio iij.

HÆc Magórum illuminátio magnum testimónium cæcitátis éxtitit Judæórum. In terra eórum isti requirébant, quem illi in sua non agnoscébant. Apud eos isti infantem invenérunt, quem illi apud se docentem negavérunt. In his terris de longinquo isti peregríni púerum Christum nondùm verba proméntem adoravérunt, ubi cives illi júvenem mirácula facientem crucifixérunt. Isti in membris parvis Deum agnovérunt, illi in factis magnis nec tanquàm hómini pepercérunt: quasi plus fúerit vidére novam stellam in ejus nativitáte fulgentem, quàm solem in ejus morte lugentem.

Ad Benedictus.

Ant. 7. *d.* Erit in loco ubi dicétur eis: non pópulus meus vos; dicétur eis: Fílii Dei viventis. *Osee* 1.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Dómine, redemisti nos Deo ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne, & fecisti nos Deo nostro regnum. *Apoc.* 5.

DIE XII.

DE OCTAVA.

[*Si sit Sabbatum, Officium fiet hoc modo.*

Invit. & Hymnus, ut in Dominica intrà Octavam. 350.

Psalmi de Sabbato, sub tribus Antiph. & ℣. tertii Noct. de eadem Dominica. 352.

Lectio j. de Scriptura occurrente quæ sequitur; ij. erit prima de Sermone sancti Fulgentii, quæ incipit per hæc verba, Tráditum tenémus. *infrà; iij. de Evangelio Dominicæ, cum prima Lectione Homiliæ.* 352.

Duo priora ℟ ℟. sumuntur è III. Noct. Epiph. 343. *tertium verò ℟.* Remansit. *cum* Glória Patri. 352.

AD LAUDES, Psalmi de Sabbato, cum Canticò Epiph. sub Ant. Vóluit Deus. *ut diebus intrà Octavam.* 354.

Cetera ut notantur pro eadem Dominica, usque ad II. Vesperas exclusivè, quæ erunt integræ de die Octavæ, sine commemoratione Dominicæ.]

In quacumque alia Feria, scilicet post Dominicam, Lectio j. erit de Scriptura occurrente in hac Feria post Dominicam; ij. & iij de S. Fulgentio, ut habentur infrà.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 10.

Qui facit terram in fortitúdine sua, præparat orbem in sapiéntia sua, & prudéntiâ suâ extendit cœlos. Ad vocem suam dat multitúdinem aquárum in cœlo, & élevat nébulas ab extremitátibus terræ: fúlgura in plúviam facit, & edúcit ventum de thesauris suis. Stultus factus est omnis homo à sciéntia, confúsus est ártifex omnis in scúlptili: quóniam falsum est quod conflávit, & non est spíritus in eis. Vana sunt, & opus risu dignum: in témpore visitatiónis suæ períbunt. Non est his símilis pars Jacob: qui enim formávit ómnia, ipse est; & Israël virga hæreditátis ejus Dóminus exercítuum nomen illi.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

In Epiph. 4. *Lectio ij.*

Tráditum tenémus à Pátribus quòd Unigénitus Dei, postquàm est secundùm carnem temporáliter natus, in isto die est Magis veniéntibus manifestátus; à quibus, oblátis munéribus, supplíciter est adorátus. Quid est, fratres, ut isti Magi Regem Judæórum adorandum quærerent, cùm ipsi Judæi non essent? Et quem Regem? Utiquè non Heródem, sed

Christum. De Heróde filii jam fúerant nati, qui erant, pátre mórtuo, regnatúri. Mórtuo Heróde, Archeláus regnávit. Archeláus natus est in palátio, Christus in diversório: Archeláus natus, in lecto est argénteo pósitus; Christus autem natus, in præsépio est brevíssimo collocátus: & tamen ille natus in palátio, contémnitur; iste natus in diversório, quæritur: ille à Magis nullátenùs nominátur; iste invéntus, supplíciter adorátur.

Lectio iij.

Quis est iste Rex Judæórum, pauper & dives, húmilis & sublímis: qui portátur ut párvulus, adorátur ut Deus; párvulus in præsépio, immensus in cœlo; vilis in pannis, pretiósus in stellis? Quid est quòd sic turbáris, Heródes? Rex iste qui natus est, non venit reges pugnando superáre, sed moriendo mirabíliter subjugáre: nec ideò natus est ut tibi succédat, sed ut in eum mundus fidéliter credat. Venit enim, non ut pugnet vivus, sed ut triumphet occísus. Puer qui nunc à Magis dícitur Rex Judæórum, idem creátor est & Dóminus Angelórum. Quapropter cujus times infántiam nascentis, magis timére debes omnipoténtiam judicantis. Noli eum timére regni tui successórem, sed time infidelitátis tuæ justíssimum damnatórem.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Qui redempti sunt à Dómino, reverténtur laudantes; & lætítia sempiterna super cápita eórum. *Is.* 51.

Die xiii.

OCTAVA EPIPHANIÆ, & Baptismus Domini.

Duplex-minus.

IN PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 8. G. Erit fons patens habitántibus Jerúsalem, in ablutiónem peccatóris; & dispérdam nómina idolórum de terra. *Zach.* 13.

Ant. 3. a. Sanctificábo nomen meum magnum, quod pollútum est inter gentes; & effundam super vos aquam mundam. *Ezech.* 36.

Ant. 6. Mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris; & ab univérsis idólis vestris mundábo vos. *Ezech.* 36.

Ant. 4. E. Fáciam ut in præceptis meis ambulétis, & judícia mea custodiátis, & operémini. *Ezech.* 36.

Ant. 5 a. Eritis mihi in pópulum, & ego ero vobis in Deum; & salvábo vos. *Ezech.* 36.

CAPITULUM. *Joël.* 3.

ERit Jerúsalem sancta, & alièni non transíbunt per eam ámpliùs. Et erit in die illa: Stillábunt montes dulcédinem, & colles fluent lacte, & per omnes rivos Juda ibunt aquæ; & fons de domo Dómini egrediétur, & irrigábit torrentem spinárum.

℟. Qui post me ventúrus est, fórtior me est, cujus non sum dignus calceamenta portáre: * Ipse † Vos baptizábit in Spíritu sancto, & igni. ℣. Sanctus vocábitur omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem; si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion in spíritu judícii & spíritu ardóris. * Ipse. Glória † Vos. *Matth.* 3. *Is.* 4.

HYMNUS.

CLamantis ecce vox sonans
Deserta Judææ quatit:
Mox ad Joannem cónfluunt,
Quos críminum moles gravat.

En ipse permistus reis
Accédit Agnus ínnocens;
Agnus suo qui sánguine
Piábit orbis crímina.

Sub nube carnis at suum
Lucerna Solem détegit;
Lymphis nec audet tíngere,
A quo lavári débuit.

Parére sed fas est Deo,
Vel quandò sese déprimit:
Hunc omne virtútum genus
Implére nempè sic decet.

Agnosce, Præcursor, tibi
Intùs revélat quem Deus:
Tu mergis undis córpora,
Hic corda mundat Spíritu.

Mundi scelus qui díluis,
Jesu, tibi sit glória
Cum patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Flúmina plaudent manu, ℟. Simul montes exultábunt à conspectu Dómini. *Ps.* 97.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Erit dies una quæ nota est Dómino: & exíbunt aquæ vivæ de Jerúsalem; & erit Dóminus rex super omnem terram. *Zach.* 14.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 349.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum qui baptízat in Spíritu sancto, * Veníte, adorémus. *Joan.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

NOn ábluunt lymphæ Deum,
Sed ábluit lymphas Deus;
Carnisque contactu sacræ
Vim dat lavandi críminis.

Promissus ecce jam patet
Fons abluendis córdibus.
Res mira! tíngitur caro,
Mentisque labes tóllitur.

His tincta nam canálibus
Regis suprémi púrpura
Tinctos cruentat, & nivis
Instar dat esse cándidos.
Fœcunda sancto Spíritu
Virgo Deum nobis parit :
Fœcunda sancto Spíritu
Nunc unda nos parit Deo.
Mundi scelus qui diluis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Fuit Joannes in deserto, baptízans, & prædicans baptismum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum. *Marc.* 1.

Ant. 1. f. Egrediebátur ad Joannem omnis Judææ régio; & baptizabantur ab illo in Jordánis flúmine, confitentes peccáta sua. *Marc.* 1.

Ant. 7. c. Baptizávit baptismo pœniténtiæ pópulum, dicens : In eum qui ventúrus esset post ipsum, ut créderent, hoc est, in Jesum. *Act.* 19.

℣. Flumen Dei replétum est aquis : ℟. Parasti cibum illórum. *Ps.* 64.

Tres Lectiones sumuntur de Jeremia ex Feria in qua Octava Epiphaniæ occurrit, ut infrà.

Post j. Lect. ℟. Vox Dómini revelábit condensa, & in templo ejus omnes dicent glóriam. * Dóminus dilúvium inhabitáre facit, & sedébit Dóminus rex in æternum. ℣. In diébus Noë, octo ánimæ salvæ factæ sunt per aquam; quod & vos nunc símilis formæ salvos facit baptisma.*Dóminus. *Ps.* 28. 1. *Petr.* 3.

Post ij. Lect. ℟. Sapiéntia dedúxit justos in via mirábili : tránstulit illos per mare Rubrum; * Inimícos autem illórum demersit in mare, & ab altitúdine inferórum edúxit illos. ℣. Patres nostri omnes sub nube fuérunt, & omnes mare transiérunt, & omnes in Móyse baptizáti sunt in nube & in mari; * Inimícos. *Sap.* 10. 1. *Cor.* 10.

Post iij. Lect. ℟. Ecce aquæ egrediebantur ad Orientem; & ait Dóminus : Aquæ istæ sanabuntur; *Et † Vivent ómnia ad quæ vénerit torrens, quia aquæ de sanctuário egredientur. ℣. Ostendit mihi Angelus flúvium aquæ vitæ, procedentem de sede Dei & Agni, & ex utráque parte flúminis lignum vitæ; * Et vivent. Glória. † Vivent. *Ezech.* 47. *Apoc.* 22.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Venit Jesus à Galilæa in Jordánem ad Joannem, ut baptizarétur ab eo. *Matth.* 3.

Ant. 8. G. Joannes prohi-

bébat eum, dicens: Ego à te débeo baptizári, & tu venis ad me? *Matth.* 3.

Ant. 2. Respondens Jesus, dixit: Sine modò; sic enim decet nos impléte omnem justítiam. *Matth.* 3.

℣. Vidérunt te aquæ, Deus; ℟. Vidérunt te aquæ, & timuérunt. *Ps.* 76.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

In S. Lumina. Orat. 39.

Lectio iv.

CHristi nativitátem priùs aptâ solemnitáte celebrávimus, cum stella cucúrrimus, cum Magis adorávimus, cum Pastóribus luce circumfúsi sumus, cum Angelis divínam glóriam prædicávimus. Nunc verò ália Christi áctio, áliud mystérium séquitur. Non possum cohibére ánimi voluptátem, divíni afflátûs ímpetu agor; ac propémodùm Joannis instar faustum núntium prófero, non quidem ut ille, præcursor; céterùm à solitúdine véniens. Christus illuminátur, simul & nos illuminémur. Christus baptizátur; simul & nos descendámus, ut cum ipso páriter ascendámus.

℟. Factum est, in diébus illis venit Jesus à Názareth Galilææ; * Et baptizátus est à Joanne in Jordáne. ℣. Dícite pusillánimis: Deus ipse salvábit vos, quia scissæ sunt in deserto aquæ; * Et baptizátus est. *Marc.* 1. *Is.* 35.

Lectio v.

JOannes baptízat, accédit Jesus; non admittit Baptista, Jesus certat. Ego à te débeo baptizári, dicit lucerna Soli, vox Verbo, amícus Sponso; inter natos mulíerum major, Primogénito omnis creatúræ; is qui à materno ventre præsultáverat, ei qui in ventre adorátus fúerat; præcursor & præcursúrus, ei qui apparúerat & apparitúrus erat. Quid autem Jesus? Sine modò; hoc enim certo consílio & dispensatióne fit. Ascendit Jesus ex aqua; mundum enim secum in altum effert: ac cœlos quos Adam cláuserat & sibi & pósteris, quemádmodùm & flámmeo gládio paradísum, findi atque aperíri cernit. Ac Spíritus testimónium pérhibet divinitátis; ad símilem enim accurrit. Et vox cœlitùs míttitur: illinc enim erat is de quo testimónium perhibebátur. Et ut columba Spíritus appáret; à multis enim séculis columba dilúvii finem nuntiáre consuévit.

℟. Jesu baptizáto, & orante, apertum est cœlum; & * Descendit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut columba in ipsum.

℣. Flos de radíce Jesse ascendet : & requiescet super eum Spíritus Dómini. *Descendit. *Luc.* 3. *Is.* 11.

Lectio vj.

NOs ígitur hódiè Christi baptismum venerémur, ac festum honestè celebrémus ; non ventris delíciis óperam dantes , sed spirituáliter nos oblectantes. Lavámini , mundi estóte. Si peccáto rubri estis, ac propè sanguínei, quasi nix dealbámini. Si coccínei estis, ac omninò viri sánguinum, ad candórem lanæ pervenitóte. Purgámini, inquam ; nullâ enim re Deus perindè delectátur, ut hóminis resipiscéntiâ ac salúte, pro quo omnis sermo & ómnia mystéria. Sic fiet ut sicut luminária in mundo, ita & vos áliis homínibus sitis vis quædam vivífica , & velut lúmina perfúsa, magno illi lúmini astantes, & à Trinitáte illumináti , cujus nunc rádium à divinitáte, quæ una est , emanantem accepistis in Christo Jesu Dómino nostro, cui glória in sécula seculórum. Amen.

℟. Ecce vox de cœlis , dicens : * Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi complácui. ℣. Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Hic est. Glória Patri. * Hic. *Matth.* 3. *Ps.* 28.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. F. Venit per aquam Jesus Christus : & Spíritus est qui testificátur quóniam Christus est véritas. 1. *Joan.* 5.

Ant. 1. g. Joannes clamat : Hic erat quem dixi : Qui post me ventúrus est, ante me factus est ; quia prior me erat. *Joan.* 1.

Ant. 6. Ego nesciébam eum ; sed ut manifestétur in Israël , proptéreà veni ego in aqua baptízans. *Joan.* 1.

℣. Dominábitur à mari usquè ad mare ; ℟. Et à flúmine usquè ad términos orbis terrárum. *Ps.* 71.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore ; Vidit Joannes Jesum veniéntem ad se, & ait : Ecce Agnus Dei , ecce qui tollit peccátum mundi. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 4. *in Joan. Evang.* *n.* 12. & 13.

ACcépit ministérium baptísmatis Joannes in aqua pœniténtiæ , paráre viam Dómino, non existens Dóminus. At ubi cógnitus est Dóminus , supérfluò ei via parabátur ; quia cognoscéntibus se ipse factus est via. Itaque non durávit diù baptísmus Joannis. Sed quómodò demons-

trátus est Dóminus? Húmilis; ut ídeò accíperet baptísma Joannes, in quo baptizarétur ipse Dóminus. Et opus erat Dómino baptizári? Et ego intérrogans, citò respóndeo: Opus erat Dómino nasci? opus erat Dómino crucifígi? opus erat Dómino mori? opus erat Dómino sepelíri? Si ergò tantam suscépit pro nobis humilitátem, baptísmum non erat susceptúrus? Et quid prófuit, quia suscépit baptísmum servi? Ut tu non dedignaréris suscípere baptísmum Dómini.

℟. Vidit Joannes Jesum venientem ad se, & ait: Ecce Agnus Dei; * Ecce qui tollit peccátum mundi. ℣. Justificábit ipse Justus multos, & iniquitátes eórum ipse portábit: * Ecce. *Joan.* 1. *Is.* 53.

Tract. 6. *n.* 5. & 6.

Lectio viij.

Ecce columba descendit super Dóminum, & super Dóminum baptizátum: & appáruit ibi sancta illa & vera Trínitas, quæ nobis unus Deus est. Ascendit enim Dóminus ab aqua, sicut in Evangélio légimus; & ecce aperti sunt ei cœli, & vidit Spíritum descendentem velut columbam, & mansit super eum; & statim vox consecúta est: Tu es Fílius meus dilectus, in quo mihi complácui. Appáret manifestíssima Trínitas; Pater in voce, Fílius in hómine, Spíritus in columba. In ista Trinitáte missi sunt discípuli, In nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti, ab illo de quo dictum est: Hic est qui baptízat; qui sibi ténuit hanc potestátem, ita ut in nullum ministrórum eam transferret, quamvis per minístros suos baptizáre dignátus sit. Per hanc potestátem stat únitas Ecclésiæ, quæ significátur in columba de qua dictum est: Una est columba mea. Si enim transferrétur potestas à Dómino ad minístrum, tot baptísmata essent, quot minístri essent; & jam non staret únitas baptísmi.

℟. Qui misit me baptizáre in aqua, ille mihi dixit: Super quem víderis Spíritum descendentem, & manentem super eum, * Hic est qui baptízat in Spíritu sancto. ℣. Ecce servus meus, dedi Spíritum meum super eum: * Hic. *Joan.* 1. *Is.* 42.

n. 7. *Lectio ix.*

In columba cognóvit Joannes quiddam próprium, cùm ei dictum esset: Super quem víderis Spíritum descendentem sicut columbam, & manentem super eum, ipse est qui baptízat in Spíritu sancto. Jam nóverat Joannes, quia baptizatúrus erat Dóminus

in Spíritu sancto. Antequàm veníret ad flúvium, cùm multi ad Joannem concúrrerent baptizári, ait illis: Ego quidèm baptízo vos in aqua; qui autem post me venit, ipse vos baptizábit in Spíritu sancto & igni. Quid ergò per columbam dídicit, nisi quanmdam proprietátem in Christo talem futúram, ut quamvis multi ministri baptizatúri essent, sive justi, sive injusti, non tribuerétur sánctitas baptismi, nisi illi super quem descendit columba, de quo dictum est: Hic est qui baptízat in Spíritu sancto? Petrus baptízet, hic est qui baptízat. Paulus baptízet, hic est qui baptízat. Judas baptízet, hic est qui baptízat.

℟. Vidi Spíritum descendentem quasi columbam de cœlo, & mansit super eum. * Vidi, & testimónium perhíbui quia † Hic est Fílius Dei. ℣. Deus ostendit illi glóriam suam; audívit enim eum, & vocem ipsíus. * Vidi. Glória. † Hic est. *Joan.* 1. *Eccli.* 45.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, fontes, Dómino: ℟. Laudáte, & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria.

Ant. 7. ç. NIsi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu sancto, non potest introíre in regnum Dei. *Joan.* 3.

Ant. 6. Quod natum est ex carne, caro est; & quòd natum est ex spíritu, spíritus est: oportet vos nasci dénuò. *Joan.* 3.

Ant. 5. a. Ego recípiam vos, & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios & fílias. 2. *Cor.* 6.

Canticum, ut in die Epiphaniæ, 345.

Ant. 3. g. Docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti. *Matth.* 28.

Ant. 1. a. Qui credíderit, & baptizátus fúerit, salvus erit. *Marc.* 16.

CAPITULUM. *Ezech.* 36.

DAbo vobis cor novum, & Spíritum novum ponam in médio vestrî; & áuferam cor lapídeum de carne vestra, & dabo vobis cor cárneum.

HYMNUS.

EMergit undis, & Deo
Fundit preces homo Deus:
Patet polórum régia,
Adest repentè Spíritus.
Instar columbæ, vértici
Illapsus ínsidet sacro;
Summi Patris vox pérsonat:
Dilectus hic est Fílius.
Christi dicáta córpore
Sic quem lavácra cónsecrant,
Hic náscitur proles Dei;
Cœlum precánti pánditur.

Castis fit, expers sórdium,
Columba simplex móribus:
Divínus hunc intùs regit,
Agit, fovetque Spíritus.
O Christe, sacri gúrgitis
Quos abluisti fóntibus,
Tuo cruóre cándidos
Fac nulla labes ínquinet.
Mundi scelus qui díluis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Conféssio & pulchritúdo in conspectu ejus; ℟. Sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus. *Ps.* 95.

Ad Benedictus.

Ant. 4. D. Jesus Christus diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris, & fecit nos regnum & sacerdótes Deo & Patri suo: ipsi glória in sécula. *Apoc.* 1.

Oratio.

DEus, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit: præsta, quæsumus, ut per eum quem símilem nobis foris agnóvimus, intùs reformári mereámur; Qui tecum vivit.

AD HORAS,

Doxologia, Mundi scelus qui díluis, *ut suprà ad Laudes.*

AD PRIMAM.

Ant. 7. ç. Nisi quis renátus.

In ℟. *br.* ℣. Qui baptizas * in Spíritu sancto. *Joan.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 6. Quod natum est.

CAPITULUM. *Tit.* 3.

DEus salvos nos fecit per lavácrum regenerátiónis, & renovatiónis Spíritûs sancti quem effúdit in nos abundè per Jesum Christum Salvatórem nostrum; ut justificáti grátiâ ipsíus, hærédes simus secundùm spem vitæ ætérnæ.

℟. *br.* Redémit eos * de manu inimíci, * Allelúia, allelúia. Redémit. ℣. Et opéruit aqua * tribulantes eos. * Allelúia. Glória Patri. Redémit. *Ps.* 105.

℣. Tu contribulasti cápita dracónum in aquis: ℟. Tu confregisti cápita dracónis. *Ps.* 73.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ego.

CAPITULUM. 2. *Petr.* 1.

PEr Christum Deus máxima & pretiósa nobis promissa donávit; ut per hæc efficiámini divinæ consortes natúræ, fugientes ejus, quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiónem.

℟. *br.* Apud te, Dómine, * est fons vitæ, * Allelúia, allelúia. Apud te. ℣. Et in lúmine tuo * vidébimus lumen, * Allelúia. Glória. Apud te. *Ps.* 35.

℣. Dilexisti justítiam, & odisti iniquitátem; ℟. Proptéreà unxit te, Deus,

Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis. *Ps.* 44.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Qui credíderit.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

CHristus diléxit Ecclésiam, & seipsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret, mundans lavácro aquæ in verbo vitæ, ut exhibéret ipse sibi gloriósam Ecclésiam, non habentem máculam, aut rugam, aut áliquid hujúsmodi; sed ut sit sancta & immaculáta.

℟. *br.* Flúminis ímpetus * lætíficat civitátem Dei, * Allelúia, allelúia. Flúminis. ℣. Sanctificávit* tabernáculum suum Altíssimus, * Allelúia. Glória. Flúminis. *Ps.* 45.

℣. Rivos ejus inébria, Dómine: ℟. Multíplica genímina ejus. 64.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. g. UNus Dóminus, una fides, unum baptísma, unus Deus, & Pater ómnium. *Ephes.* 4.

Ant. 5. C. Omnes fílii Dei estis per fidem quæ est in Christo Jesu. Quicumque enim in Christo baptizáti estis, Christum induístis. *Galat.* 3.

Ant. 2. Non est Judæus, neque Græcus: non est servus, neque liber; omnes enim vos unum estis in Christo Jesu. *Galat.* 3.

Ant. 6. Ablúti estis, sanctificáti estis, justificáti estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi, & in Spíritu Dei nostri. 1. *Cor.* 6.

Ant. 3. a. Caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis; & pax Christi exultet in córdibus vestris, in qua & vocáti estis in uno córpore. *Coloss.* 3.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

OMnia membra córporis, cùm sint multa, unum tamen corpus sunt; ita & Christus. Etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus, sive Judæi, sive gentíles, sive servi, sive líberi.

Hymnus, Emergit. 369.

℣. Ego dixi: Dii estis, ℟. Et fílii Excelsi omnes. *Ps.* 81.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Jesus plenus Spíritu sancto, regressus est à Jordáne; & agebátur à Spíritu in desértum. *Luc.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Deinde (si non sit Sabbatum) fit commem. S. Hilarii Episcopi & Ecclesiæ Doctoris. Ant. Beátus. ℣. Beátus homo. *ut in Communi Doct.* xxx.

Oratio.

PRosit nobis, Dómine, beáti Pontíficis Hilárii festíva solémnitas; ut sicut consubstantiális tibi Verbi fidem per universas Gállias servávit illæsam, ita

nos, ejus intercessióne, in eádem fide stábiles, ipsi soli semper Verbo vivámus Fílio tuo Dómino nostro.; Qui tecum vivit.

Posteà S. Felicis, Presbyteri. Ant. Notum fáciet. ℣. Oculi. *ut in Communi* xlv.

Oratio.

EXcita in Ecclésia tua, Dómine, Christiánæ paupertátis spíritum, quem sanctus Présbyter Felix tui nóminis conféssor religiósè cóluit; ut, ejus intercedéntibus méritis, promíssa paupéribus spíritu præmia felíciter consequámur; Per Dóminum.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 349.

In Feriis sequentibus post Octavam Epiphaniæ, omnia ut suprà in Feriis à Circumcisione Domini ad Septuagesimam.

Lectiones sequentes leguntur à Dominica intrà Octavam Epiphaniæ & per Hebdomad.

DOMINICA PRIMA post Epiphaniam, quæ est intrà Octavam.

IN I. NOCTURNO.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 11.

VErbum quod factum est à Dómino ad Jeremíam, dicens: Audíte verba pacti hujus, & loquímini ad viros Juda, & habitatóres Jerúsalem, & dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Maledictus vir, qui non audíerit verba pacti hujus, quod præcépi pátribus vestris in die, quâ edúxi eos de terra Ægypti, de fornáce férrea, dicens: Audíte vocem meam, & fácite ómnia, quæ præcípio vobis, & éritis mihi in pópulum, & ego ero vobis in Deum: ut súscitem juramentum, quod jurávi pátribus vestris, datúrum me eis terram fluentem lacte, & melle, sicut est dies hæc. Et respondi, & dixi: Amen, Dómine.

Lectio ij.

ET dixit Dóminus ad me: Vociferáre ómnia verba hæc in civitátibus Juda, & foris Jerúsalem, dicens: Audíte verba pacti hujus, & fácite illa: quia contestans contestátus sum patres vestros in die quâ edúxi eos de terra Ægypti usquè ad diem hanc: manè consurgens contestátus sum & dixi: Audíte vocem meam: & non audiérunt, nec inclinavérunt aurem suam: sed abiérunt unusquisque in pravitáte cordis sui mali: & indúxi super eos ómnia verba pacti hujus, quod præcépi ut fácerent, & non fecérunt.

Lectio iij.

ET dixit Dóminus ad me: Inventa est conjurátio in viris Juda, &

in habitatóribus Jerúsalem. Reversi sunt ad iniquitátes patrum suórum prióres, qui noluérunt audíre verba mea: & hi ergò abiérunt post deos aliénos, ut servírent eis: írritum fecérunt domus Israël, & domus Juda pactum meum, quod pépigi cum pátribus eórum. Quam ob rem hæc dicit Dóminus: Ecce egò indúcam super eos mala, de quibus exíre non póterunt: & clamabunt ad me, & non exáudiam eos.

In II. & III. Nocturno leguntur Lectiones de Dominica intra Octavam. 351. *Si verò dies Octava Epiph. venerit in Dominica, leguntur de die Octava, suprà*, 366.

FERIA SECUNDA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 12.

RElíqui domũ meam, dimísi hæreditátem meam: dedi dilectam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi hæréditas mea quasi leo in sylva: dedit contrà me vocem, ideò odívi eam. Numquid avis díscolor hæréditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? veníte, congregámini omnes béstiæ terræ, properáte ad devorandum.

[*Si contingat fieri Officium de Feria in diebus ante Dominicam II.* ℟℟℟. *sumentur è I. & II. Nocturno Officii Dominicarum à Circumcisione ad Septuagesimam alternatim secundùm Feriam.* 312. & 313.]

Lectio ij.

PAstóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam: dedérunt portiónem meam desiderábilem in desertum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxitque super me: desolatióne desoláta est omnis terra: quia nullus est qui recógitet corde. Super omnes vias deserti venérunt vastatóres, quia gládius Dómini devorábit ab extrémo terræ usquè ad extrémum ejus: non est pax universæ carni. Seminavérunt tríticum, & spinas messuérunt: hæreditátem accepérunt, & non eis próderit: confundémini à frúctibus vestris, propter iram furóris Dómini.

Lectio iij.

HÆc dicit Dóminus adversùm omnes vicínos meos péssimos, qui tangunt hæreditátem, quam distríbui pópulo meo Israël: Ecce ego evellam eos de terra sua, & domum Juda evellam de médio eórum. Et cùm evúlsero eos, convertar, & miserébor eórum: & redúcam eos, virum ad hæreditátem suam, & virum in terram suam. Et erit: si erudíti didícerint vias pópuli mei, ut jurent in nómine meo: Vivit

Dóminus, sicut docuérunt pópulum meum juráre in Baal: ædificabuntur in médio pópuli mei. Quòd si non audíerint, evellam gentem illam evulsióne & perditióne, ait Dóminus.

FERIA TERTIA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 13.

HÆc dicit Dóminus ad me: Vade, & pósside tibi lumbáre líneum, & pones illud super lumbos tuos, & in aquam non ínferes illud. Et posslédi lumbáre juxtà verbum Dómini, & pósui circà lumbos meos. Et factus est sermo Dómini ad me, secundò, dicens: Tolle lumbáre, quod possedisti, quod est circà lumbos tuos, & surgens vade ad Euphráten, & abscónde ibi illud in forámine petræ. Et ábii, & abscondi illud in Euphráte, sicut præceperat mihi Dóminus.

Lectio ij.

ET factum est post dies plúrimos, dixit Dóminus ad me: Surge, vade ad Euphráten: & tolle indè lumbáre, quod præcépi tibi ut abscónderes illud ibi. Et ábii ad Euphrátem, & fodi, & tuli lumbáre de loco, ubi abscónderam illud: & ecce computrúerat lumbáre, ita ut nulli úsui aptum esset.

Lectio iij.

ET factum est verbum Dómini ad me, dicens: Hæc dicit Dóminus: Sic putréscere fáciam supérbiam Juda, & supérbiam Jerúsalem multam: pópulum istum péssimum, qui nolunt audíre verba mea, & ámbulant in pravitáte cordis sui, abierúntque post deos aliénos ut servírent eis, & adorárent eos: & erunt sicut lumbáre istud, quod nulli úsui aptum est. Sicut enim adhæret lumbáre ad lumbos viri, sic agglutinávi mihi omnem domum Israël, & omnem domum Juda, dicit Dóminus: ut essent mihi in pópulum, & in nomen, & in laudem; & in glóriam, & non audiérunt.

FERIA QUARTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 14.

QUod factum est verbum Dómini ad Jeremíam de sermónibus siccitátis. Luxit Judæa, & portæ ejus corruérunt, & obscurátæ sunt in terra, & clamor Jerúsalem ascéndit. Majóres misérunt minóres suos ad aquam: venérunt ad hauriendum, non invenérunt aquam: reportavérunt vasa sua vácua: confusi sunt & afflicti, & operuérunt cápita sua. Propter terræ vastitátem, quia non venit plúvia in terram, confusi

sunt agrícolæ, operuérunt cápita sua.

Lectio ij.

HÆc dicit Dóminus pópulo huic, qui diléxit movére pedes suos, & non quiévit, & Dómino non plácuit: Nunc recordábitur iniquitátum eórum, & visitábit peccáta eórum. Et dixit Dóminus ad me: Noli oráre pro pópulo isto in bonum. Cùm jejunáverint, non exáudiam preces eórum: & si obtúlerint holocautómata, & víctimas, non suscípiam ea: quóniam gládio, & fame, & peste consúmam eos.

Lectio iij.

ET dixi, A, a, a, Dómine Deus: Prophétæ dicunt eis: Non vidébitis gládium, & fames non erit in vobis, sed pacem veram dabit vobis in loco isto. Et dixit Dóminus ad me: Falsò Prophétæ vaticinantur in nómine meo: non misi eos, & non præcépi eis, neque locútus sum ad eos: visiónem mendácem, & divinatiónem, & frauduléntiam, & seductiónem cordis sui prophétant vobis. Idcircò hæc dicit Dóminus de prophétis, qui prophétant in nómine meo, quos ego non misi, dicentes: Gládius, & fames non erit in terra hac: In gládio & fame consumentur prophétæ illi. Et pópuli quibus prophétant, erunt projecti in viis Jerúsalem præ fame & gládio, & non erit qui sepéliat eos; ipsi & uxóres eórum, filii & fíliæ eórum, & effundam super eos malum suum.

FERIA QUINTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 15.

ET dixit Dóminus ad me: Si stéterit Móyses, & Sámuël coram me, non est ánima mea ad pópulum istum: éjice illos à fácie mea, & egrediantur. Quòd si díxerint ad te: Quò egrediémur? dices ad eos: Hæc dicit Dóminus: Qui ad mortem, ad mortem: & qui ad gládium, ad gládium: & qui ad famem, ad famem: & qui ad captivitátem, ad captivitátem. Et visitábo super eos quátuor spécies, dicit Dóminus: Gládium ad occisiónem, & canes ad lacerandum, & volatília cœli & béstias terræ ad devorandum & dissipandum. Et dabo eos in fervórem univérsis regnis terræ: propter Manassem fílium Ezechíæ regis Juda, super ómnibus quæ fecit in Jerúsalem.

Lectio ij.

QUis enim miserébitur tuî, Jerúsalem? aut quis contristábitur pro te? aut quis ibit ad rogandum pro pace tua? Tu reliquisti me, dicit Dómi-

nus, retrorsùm abiisti : & extendam manum meam super te, & interfíciam te : laborávi rogans. Et dispergam eos ventilábro in portis terræ : interféci & dispérdidi pópulum meum, & tamen à viis suis non sunt reversi.

Lectio iij.

MUltiplicátæ sunt mihi víduæ ejus super arénam maris : indúxi eis super matrem adolescentis vastatórem merídie : misi super civitátes repentè terrórem. Infirmáta est quæ péperit septem, defécit ánima ejus : óccidit ei sol, cùm adhuc esset dies : confúsa est, & erúbuit : & resíduos ejus in gládium dabo in conspectu inimicórum eórum, ait Dóminus.

FERIA SEXTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 16.

ET factum est verbum Dómini ad me, dicens : Non accípies uxórem, & non erunt tibi fílii, & fíliæ in loco isto. Quia hæc dicit Dóminus super fílios & fílias, qui generantur in loco isto, & super matres eórum, quæ genuérunt eos : & super patres eórum, de quorum stirpe sunt nati in terra hac : Mórtibus ægrotatiónum morientur : non plangentur, & non sepelientur, in sterquilínium super fáciem terræ erunt : & gládio, & fame consumentur : & erit cadáver eórum in escam volatílibus cœli, & béstiis terræ.

Lectio ij.

HÆc enim dicit Dóminus : Ne ingrediáris domum convívii, neque vadas ad plangendum, neque consoléris eos : quia ábstuli pacem meam à pópulo isto, dicit Dóminus, misericórdiam & miseratiónes. Et morientur grandes, & parvi in terra ista : non sepelientur neque plangentur, & non se incídent, neque calvítium fiet pro eis. Et non frangent inter eos lugenti panem ad consolandum super mórtuo : & non dabunt eis potum cálicis ad consolandum super patre suo & matre.

Lectio iij.

ET cùm annuntiáveris pópulo huic ómnia verba hæc, & díxerint tibi : Quarè locútus est Dóminus super nós omne malum grande istud ? quæ iníquitas nostra ? & quod peccátum nostrum, quod peccávimus Dómino Deo nostro ? Dices ad eos : Quia dereliquérunt me patres vestri, ait Dóminus : & abiérunt post deos aliénos, & serviérunt eis, & adoravérunt eos : & me dereliquérunt, & legem meam non custodiérunt. Sed & vos pejus operáti estis, quàm patres vestri : ecce

enim ámbulat unusquisque post pravitátem cordis sui mali, ut me non áudiat. Et ejíciam vos de terra hac in terram, quam ignorátis vos, & patres vestri: & serviétis ibi diis aliénis die ac nocte, qui non dabunt vobis réquiem.

SABBATO.

¶ *Quando Septuagesima inciderit in Dominicam sequentem, tunc hodiè Officium (nisi occurrat Festum Semiduplex aut suprà) fit de Sabbato, ut in Feriis à Circumcis. ad Septuagesimam: duæ priores Lectiones sumuntur è I. Nocturno Domin. VI. de initio libri Baruch, tribus in unam junctis cum duobus prioribus* ℟℟. *II. Nocturni Dominicarum: tertia verò Lectio erit de Homilia in Evangelio Dom. II. cum* ℟. *vij. cui additur* Glória Patri. *ad Laudes Ant. ad* Benedictus. *& Oratio ex eadem Dom. II. (quæ Oratio dicitur ad Horas,) cum Comm. Virg. Deiparæ.*

Si fiat de Festo Solemnimin. vel Duplici, Lectiones I. Nocturni sumuntur è I. Noct. Dom. VI. de Baruch, & ix. Lectio de Homil. Dom. II. cum Comm. ejusdem in Laudibus ante Comm. Virg. Deiparæ.

Si fiat de Festo Semidup. prima Lectio erit de eodem Baruch, tribus in unam coactis: ij. de Sanct. duabus in unam junctis: iij. verò de Homil Dom. anticipandæ, cum Comm. ejusdem Dom. ante Comm. Virg. Deiparæ.

De Festo Simplici fit tantùm Comm. ante Comm. Virg. Deip.

Si fiat de Festo Annual. vel Solem. maj. fit Comm. Dominicæ anticipandæ in Off. Noct. tantùm per ix. Lectionem Homiliæ in Evang, & in Laudibus per Ant. ad Benedictus. ℣. *& Orat. Prætermittuntur in hoc casu Lectiones de Baruch.*

Hic porrò ritus servatur in sequentibus Sabbatis, si anticipandum sit Officium alicujus Dominicæ.

Vesperæ ut in Sabbato ante Septuagesimam; & deinceps nihil fiat de Officio à Circumcis. ad Septuag. nisi Comm. Virg. Deip.]

Si verò Septuagesima non occurrat in sequentem Dominicam, fiet Officium ut sequitur.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 17.

HÆc dicit Dóminus: Maledictus homo, qui confídit in hómine, & ponit carnem bráchium suum, & à Dómino recédit cor ejus. Érit enim quasi myrícæ in deserto, & non vidébit cùm vénerit bonum: sed habitábit in siccitáte in deserto, in terra salsúginis, & inhabitábili. Be-

nedictus vir, qui confídit in Dómino, & erit Dóminus fidúcia ejus. Et erit quasi lignum quod transplantátur super aquas, quod ad humórem mittit radíces suas: & non timébit cùm vénerit æstus. Et erit fólium ejus víride, & in témpore siccitátis non erit sollícitum, nec aliquandò désinet fácere fructum.

Lectio ij.

HÆc dicit Dóminus ad me: Vade, & sta in porta filiórum pópuli, per quam ingrediuntur reges Juda, & egrediuntur, & in cunctis portis Jerúsalem: & dices ad eos: Audíte verbum Dómini, reges Juda, & omnis Juda, cunctíque habitatóres Jerúsalem, qui ingredímini per portas istas. Hæc dicit Dóminus: Custodíte ánimas vestras, & nolíte portáre póndera in die sábbati: nec inferátis per portas Jerúsalem. Et nolíte ejícere ónera de dómibus vestris in die sábbati, & omne opùs non faciétis: sanctificáte diem sabbáti sicut præcépi pátribus vestris. Et non audiérunt, nec inclinavérunt aurem suam: sed induravérunt cervícem suam, ne audírent me, & ne accíperent disciplínam.

Lectio iij.

ET erit: Si audiéritis me, dicit Dóminus, ut non inferátis ónera per portas civitátis hujus in die sábbati: & si sanctificavéritis diem sábbati, ne faciátis in eo omne opus: ingredientur per portas civitátis hujus reges & príncipes, sedentes super sólium David, & ascendentes in cúrribus & equis, *ipsi* & príncipes eórum, viri Juda, & habitatóres Jerúsalem: & habitábitur cívitas hæc in sempiternum. Et vénient de civitátibus Juda, & de circúitu Jerúsalem, & de terra Bénjamin & de campéstribus, & de montuósis, & ab Austro, portantes holocaustum, & víctimam, & sacrifícium, & thus, & inferent oblatiónem in domum Dómini. Si autem non audiéritis me ut sanctificétis diem sábbati, & ne portétis onus, & ne inferátis per portas Jerúsalem in die sábbati: succendam ignem in portis ejus, & devorábit domos Jerúsalem, & non extinguétur.

AD VESPERAS.

Officium ut notatum est suprà in Sabbatis à Circumcisione ad Septuagesimam. 310.

Ad Magníficat.

Ant. 5. a. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum: quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. *Jerem.* 20.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA II.
post Epiphaniam.

Omnia ut in Dominicis à Circumcis. ad Septuagesimam. 311. additis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 18.

VErbum, quòd factum est ad Jeremíam à Dómino, dicens: Surge, & descende in domum fíguli, & ibi áudies verba mea. Et descendi in domum fíguli, & ecce ipse faciébat opus super rotam. Et dissipátum est vas, quod ipse faciébat è luto mánibus suis: conversusque fecit illud vas álterum, sicut placúerat in óculis ejus ut fáceret. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Numquid sicut fígulus iste, non pótero vobis fácere, domus Isräël, ait Dóminus? Ecce sicut lutum in manu fíguli, sic vos in manu mea, domus Isräël.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

REpentè loquar adversùm gentem, & adversùs regnum, ut eradícem, & déstruam, & disperdam illud. Si pœniténtiam égerit gens illa à malo suo, quod locútus sum adversùs eam: agam & ego pœniténtiam super malo, quod cogitávi ut fácerem ei. Et súbitò loquar de gente & de regno, ut ædíficem & plantem illud. Si fécerit malum in óculis meis, ut non áudiat vocem meam: pœniténtiam agam super bono, quod locútus sum ut fácerem ei.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

NUnc ergò dic viro Juda, & habitatóribus Jerúsalem, dicens: Hæc dicit Dóminus: Ecce ego fingo contrà vos malum, & cógito contrà vos cogitatiónem: revertátur unusquisque à via sua mala, & dirígite vias vestras, & stúdia vestra. Qui dixérunt: Desperávimus: post cogitatiónes enim nostras íbimus, & unusquisque pravitátem cordis sui mali faciémus. Ideò hæc dicit Dóminus: Interrogáte gentes: Quis audívit tália horribília, quæ fecit nimis virgo Isräël?

℟. Ecce dies véniunt. 312.

IN II. NOCTURNO.

Ex Commentário sancti Hierónymi Presbyteri in Jeremíam.

Lib. 2. Cap. 7. Lectio iv.

AUdíte verbum Dómini, omnis Juda, inquit Jeremías: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Nolíte confídere in verbis mendácibus, dicentes: Templum Dómini est: quóniam si benè direxéritis vias vestras....

habitábo vobiscum (sive habitáre vos fáciam) in isto loco. Præcépit & tunc pópulo Judæórum, & hódiè nobis qui vidémur in Ecclésia constitúti ne fidúciam habeámus in ædificiórum spendóre, & dicámus, Templum Dómini est. Illud enim Templum Dómini est, in quo hábitat vera fides, sancta conversátio, omniumque virtútum chorus. Déniquè infert: Si rectas fecéritis vias vestras; & cogitátio vestra non abíerit post errórem, & secúti fuéritis justítiam, & malum non fecéritis, neque effudéritis sánguinem innocentem, símplices quosque non scandalizantes; & post deos aliénos non ambulavéritis, perversa adorantes dógmata, quæ de vestro corde simulastis in malum vobismetipsis: vel habitábo vobiscum in loco isto, quem vocátis Templum Dei; & in terram quam dedi pátribus vestris, Apóstolis scílicèt & Apostólicis viris: vel certè firmâ statióne habitáre vos faciam à princípio usquè ad finem.

℟. Ecce dies vénient. 313.

Lectio v.

ITe ad locum meum in Silo, ubi habitávit nomen meum à princípio, inquit Dóminus, & vidéte quæ fécerim ei propter malítiam pópuli mei Israël. Ex prætéritis docet præséntia; & dicéntibus, Templum Dómini, Templum Dómini, Templum Dómini est; & pretiósæ domûs fulgóre gaudéntibus, Silo, ubi primùm fuit tabernáculum Dei, recordátur históriæ, de qua in Psalmo scriptum est, Et répulit tabernáculum Silo. Ut quómodò ille locus in ruínas cineresque collapsus est, ita & templum córruat, cùm simílium habitátio fúerit peccatórum. Sicut ígitur Silo Templi exemplum est, ita Templum nobis, quandò tempus advénerit illíus testimónii: Putas véniens Fílius hóminis, invéniet fidem super terram?

℟. In diébus. 313.

Lectio vj.

ET nunc quia fecistis ómnia ópera hæc, dicit Dóminus: & locútus sum ad vos manè consúrgens & loquens, & non audistis: fáciam dómui huic, sicut feci Silo; & projíciam vos à fácie mea, sicut projéci omnes fratres vestros, universum semen Éphraïm. Comminátur eis simília se esse factúrum Templo in Jerosólymis, quæ fecit loco Silo, ubi primùm fuit tabernáculum: ut peccáta simília pari senténtiâ feriantur. Et quómodò projécit Dóminus semen Éphraïm, id est,

cem tribus quæ vocaban- Israël, & habébant ncipes, propter Jeró- m fílium Nabat de tri- Éphraïm, sic étiam Je- lem & tribum Juda Bénjamin se abjectú- esse testátur. Abjécit ur Silo, abjectúrus & mplum: abjécit decem bus, abjectúrus & duas. uidquid illi pópulo díci- , intelligámus & de no- , si simília fecérimus.

℟. Adinvénit. 313.

N III. NOCTURNO.

ctio sancti Evangélii se- cundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 2.

N illo témpore; Núptiæ factæ sunt in Cana Gali- , & erat mater Jesu i: vocátus est autem & Jesus, & discípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 8. *in. Joan. n.* 1. & 3.

QUis est qui consíderat ópera Dei, quibus régitur & administrátur totus hic mundus, & non obstupescit obruiturque miráculis? Sed quia hómines in áliud intenti perdidérunt consideratiónem óperum Dei, in qua darent quotídiè laudem Creatóri; servávit sibi Deus inusitáta quædam quæ fáceret, ut tanquàm dormientes hómines ad se colendum mirabílibus excitáret. Prióra mirácula fecit per Verbum suum Deum apud se; posterióra fecit per ipsum Verbum suum incarnátum. Cùm ergò tanta videámus facta per Deum Jesum, quid mirámur aquam in vinum conversam per hóminem Jesum? Ipse fecit hoc, qui illa ómnia.

℟. Deus secundùm imáginem suam fecit hóminem: creávit ex ipso adjutórium símile sibi: * Justítiam & judícia sua ostendit illis, & magnália honóris ejus vidit óculus illórum. ℣. Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, & erat mater Jesu ibi; vocátus est autem & Jesus, & discípuli ejus ad núptias: * Justítiam. *Eccli.* 17. *Joan.* 2. *n.* 3. 4. 5. & 9. *Lectio viij.*

EXcepto miráculo, áliquid in ipso facto mystérii & sacramenti latet. Quid mirum si in illam domum ad núptias venit, qui in hunc mundum ad núptias venit? Verbum enim, sponsus; & sponsa, caro humána: & utrumque unus Fílius Dei, & idem fílius hóminis. Uterus Vírginis Maríæ thálamus ejus, indè procéssit tanquàm sponsus de thálamo suo. Certi sacramenti grátiâ, vidétur matrem de qua sponsus procéssit, non agnóscere, & dícere illi: Quid mihi & tibi est, múlier? Mirácu-

lum exigébat mater : at ille non agnoscit víscera humána, operatúrus facta divína, tanquàm dicens : Quod de me facit mirácu-lum, non tu genuisti ; divinitátem meam non tu genuisti ; sed quia genuisti infirmitátem meam, tunc te cognoscam, cùm ipsa infírmitas pendébit in cruce : hoc est enim, Nondùm venit hora mea.

℟. Deficiente vino, dicit mater Jesu ad eum : Vinum non habent. Et dicit ei Jesus : Nondùm venit hora mea. Dicit mater ejus ministris : * Quodcumque díxerit vobis, fácite. ℣. Fácite quæ præcepit Dóminus Deus, ut benè sit vobis : * Quodcumque. *Joan.* 2. *Deut.* 5.

Tract. 9. *n.* 2. *Lectio ix.*

QUòd Dóminus invitátus venit ad núptias, étiam exceptâ mysticâ significatióne, confirmáre vóluit quòd ipse fecit núptias. Futúri enim erant, de quibus dixit Apóstolus, prohibentes núbere, & dicentes quòd malum essent núptiæ, & quòd diábolus eas fecisset. Nec illæ quæ virginitátem Deo vovent, quanquam ampliórem gradum honóris & sanctitátis in Ecclésia téneant, sine núptiis sunt : nam & ipsæ pértinent ad núptias cum tota Ecclésia, in quibus núptiis sponsus est Christus. Ac per hoc ergò Dóminus invitátus venit ad núptias ; ut conjugális cástitas firmarétur, & ostenderétur sacramentum nuptiárum : quia & illárum nuptiárum sponsus persónam Dómini figurábat.

℟. Ego Dóminus Deus eórum, & exáudiam eos ; & * Lætábitur cor eórum quasi à vino, & † Exultábit cor eórum in Dómino. ℣. Dicit Jesus : Impléte hydrias aquâ. Et implevérunt. Et dicit eis Jesus : Hauríte nunc. * Lætábitur. Glória Patri. † Exultábit. *Zach.* 10. *Joan.* 2.

Ad Benedictus.

Ant. 3. *a.* Ut gustávit architriclínus aquam vinum factam, vocat sponsum, & dicit ei : Servasti bonum vinum usquè adhuc. *Joan.* 2.

Oratio.

DOmine Deus, qui ut núptias sanctificáres, iis interesse voluisti ; da nobis eárum intellígere mystérium, & ad illas núptias perveníre, in quibus ipse sponsus es castárum animárum : Qui vivis & regnas.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Fecit inítium signórum Jesus in Cana Galilææ, & manifestávit glóriam suam ; & credidérunt in eum discípuli ejus. *Joan.* 1.

Oratio, ut suprà.

RIA SECUNDA.

mnia ut in Feriis à ...mcis. 317. & sic in ...is seq.

...e Jeremía Prophéta.

...tio j. Cap. 19.

Æc dicit Dóminus : Vade, & áccipe lagúnculam téſteam à junióri... pópuli, & à senióri... sacerdótum : & egré... ad vallem filii Ennom, ...est juxtà intróitum ...æ fictilis : & prædicá... ibi verba, quæ ego lo... ad te. Et dices : Au... verbum Dómini reges ..., & habitatóres Jerú...m : Hæc dicit Dóminus ...cítuum Deus Israël : ...e ego indúcam afflictió...m super locum istum, ut omnis, qui audíerit ...m, tínniant aures ejus : quòd derelíquerint me, aliénum fécerint locum ...um : & libavérunt in eo ...is aliénis, quos nescié...nt ipsi, & patres eórum, reges Juda : & replevé...nt locum istum sánguine ...nocentûm.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

ET cónteres lagúnculam in óculis virórum, qui ibunt tecum. Et dices ad eos : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Sic cónteram pópulum istum, & civitátem istam, sicut contéritur vas fíguli, quod non potest ultrà instaurári : & in Topheth sepelientur, eò quòd non sit álius locus ad sepeliendum. Sic fáciam loco huic, ait Dóminus, & habitatóribus ejus : & ponam civitátem istam sicut Topheth. Et erunt domus Jerúsalem, & domus regum Juda sicut locus Topheth, immundæ : omnes domus, in quarum domátibus sacrificavérunt omni milítiæ cœli, & libavérunt libámina diis aliénis.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

VEnit autem Jeremías de Topheth, quò míserat eum Dóminus ad prophetandum, & stetit in átrio domûs Dómini, & dixit ad omnem pópulum : Hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Israël : Ecce ego indúcam super civitátem hanc, & super omnes urbes ejus universa mala, quæ locútus sum adversùm eam : quóniam induravérunt cervícem suam ut non audírent sermónes meos.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

FERIA TERTIA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 20.

ET audívit Phassur fílius Emmer sacerdos, qui constitútus erat princeps in domo Dómini, Jeremíam prophetantem sermónes istos. Et percussit Phassur Jeremíam prophétam, & misit eum in nervum, quod erat in

porta Bénjamin superióri, in domo Dómini. Cùmque illuxisset in crástinum, edúxit Phassur Jeremíam de nervo, & dixit ad eum Jeremías: Non Phassur vocávit Dóminus nomen tuum, sed pavórem undiquè. Quia hæc dicit Dóminus: Ecce ego dabo te in pavórem, te & omnes amícos tuos: & córruent gládio inimicórum suórum, & óculi tui vidébunt; & omnem Judam dabo in manum regis Babylónis: & tradúcet eos in Babylónem, & percútiet eos gládio. Et dabo universam substántiam civitátis hujus, & omnem labórem ejus, ómneque prétium, & cunctos thesauros regum Juda dabo in manu inimicórum eórum: & dirípient eos, & tollent, & ducent in Babylónem. Tu autem Phassur, & omnes habitatóres domûs tuæ íbitis in captivitátem: & in Babylónem vénies, & ibi moriéris, ibíque sepeliéris tu, & omnes amíci tui, quibus prophetasti mendacium.

℟. Ecce dies vénient. 313.

Lectio ij.

SEduxisti me Dómine, & seductus sum: fórtior me fuisti, & invaluisti: factus sum in derísum totâ die, omnes subsannant me. Quia jam olim loquor, vocíferans iniquitátem, & vastitátem clámito: & factus est mihi sermo Dómini in oppróbrium, & in derísum totâ die. Et dixi: Non recordábor ejus, neque loquar ultrà in nómine illíus: & factus est in corde meo quasi ignis exæstuans, clausúsque in óssibus meis: & deféci, ferre non sústinens.

℟. In diebus. 313.

Lectio iij.

AUdívi enim contumélias multórum, & terrórem in circúitu: Persequímini, & persequámur eum: ab ómnibus viris, qui erant pacífici mei, & custódientes latus meum: si quo modo decipiátur, & prævaleámus adversùs eum, & consequámur ultiónem ex eo. Dóminus autem mecum est quasi bellátor fortis: idcircò qui persequuntur me, cadent, & infirmi erunt: confundentur vehementer, quia non intellexérunt oppróbrium sempitérnum, quod nunquàm delébitur. Et tu Dómine exercítuum probátor justi, qui vides renes & cor: vídeam, quæso, ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meã. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum: quia liberavit ánimam páuperis de manu malórum.

℟. Adinvénit. 313.

FERIA QUARTA.
De Jeremía Prophéta.
Lectio j. Cap. 22.

HÆc dicit Dóminus: Descénde in domum regis Juda, & loquéris ibi verbum hoc, & dices: Audi verbum Dómini rex Juda, qui sedes super sólium David: tu & servi tui, & pópulus tuus, qui ingredímini per portas istas. Hæc dicit Dóminus: Fácite judícium & justítiam, & liberáte vi oppressum de manu calumniatóris: & ádvenam, & pupíllum, & víduam nolíte contristáre, neque opprimátis íniquè, & sánguinem innocentem ne effundátis in loco isto. Si enim faciéntes fecéritis verbum istud, ingrediéntur per portas domûs hujus reges sedentes de génere David super thronum ejus, & ascendentes currus & equos, ipsi & servi, & pópulus eórum. Quòd si non audiéritis verba hæc: in memetipso jurávi, dicit Dóminus, quia in solitúdinem erit domus hæc.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

HÆc dicit Dóminus ad Sellum fílium Josíæ regem Juda, qui regnávit pro Josía patre suo, qui egressus est de loco isto. Non revertétur huc ampliùs; sed in loco, ad quem tránstuli eum, ibi moriétur, & terram istam non vidébit ampliùs. Væ qui ædíficat domum suam in injustítia, & cœnácula sua non in judício: amícum suum ópprimet frustrà, & mercédem ejus non reddet ei. Qui dicit: Ædificábo mihi domum latam, & cœnácula spatiósa: qui áperit sibi fenestras, & facit laqueária cédrina, pingítque sinópide. Numquid regnábis, quóniam confers te cedro?

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

HÆc dicit Dóminus ad Jóakim fílium Josíæ regem Juda: Non plangent eum: Væ frater & væ soror: non concrepábunt ei: Væ Dómine, & væ ínclyte. Sepultúrâ ásini sepelíetur, putrefactus & projectus extrà portas Jerúsalem. Ascende Líbanum, & clama: & in Basan da vocem tuam, & clama ad transeúntes, quia contríti sunt omnes amatóres tui. Locútus sum ad te in abundántia tua; & dixísti: Non áudiam: hæc est via tua ab adolescéntia tua, quia non audísti vocem meam: omnes pastóres tuos pascet ventus, & amatóres tui in captivitátem ibunt: & tunc confundéris, & erubésces ab omni malítia tua.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

FERIA QUINTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 23.

Væ pastóribus, qui dispérdunt & dilácerant gregem páscuæ meæ, dicit Dóminus. Ideò hæc dicit Dóminus Deus Israël ad pastóres, qui pascunt pópulum meum: Vos dispersístis gregem meum, & ejecístis eos, & non visitástis eos: ecce ego visitábo super vos malítiam studiórum vestrórum, ait Dóminus. Et ego congregábo relíquias gregis mei de ómnibus terris, ad quas ejécero eos illùc: & convertam eos ad rura sua: & crescent & multiplicabuntur. Et suscitábo super eos pastóres, & pascent eos: non formidábunt ultrà, & non pavébunt: & nullus quærétur ex número, dicit Dóminus.

℟. Ecce dies vénient. 313.

Lectio ij.

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus: & suscitábo David germen justum: & regnábit rex, & sápiens erit: & fáciet judícium & justítiam in terra. In diébus illis salvábitur Juda, & Israël habitábit confidenter: & hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster. Propter hoc ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & non dicent ultrà: Vivit Dóminus, qui edúxit fílios Israël de terra Ægypti: sed: vivit Dóminus, qui edúxit & addúxit semen domûs Israël de terra Aquilónis, & de cunctis terris, ad quas ejéceram eos illùc: & habitábunt in terra sua.

℟. In diebus. 313.

Lectio iij.

Ad prophétas: Contrítum est cor meum in médio meî, contremuérunt ómnia ossa mea: factus sum quasi vir ébrius, & quasi homo mádidus à vino à fácie Dómini, & à fácie verbórum sanctórum ejus. Quia adúlteris repléta est terra, quia à fácie maledictiónis luxit terra, arefacta sunt arva deserti: factus est cursus eórum malus, & fortitúdo eórum dissímilis. Prophéta namque & sacerdos pollúti sunt: & in domo mea invéni malum eórum, ait Dóminus. Idcircò via eórum erit quasi lúbricum in ténebris: impellentur enim, & córruent in ea: áfferam enim super eos mala, annum visitatiónis eórum, ait Dóminus.

℟. Adinvénit. 313.

FERIA SEXTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 26.

In princípio regni Jóakim fílii Josíæ regis Juda, factum est verbum istud à Dómino, dicens: Hæc dicit Dóminus:

Sta in átrio domûs Dómini, & loquéris ad omnes civitátes Juda, de quibus véniunt ut adórent in domo Dómini, universos sermónes, quos ego mandávi tibi ut loquáris ad eos: noli subtráhere verbum, si fortè áudiant & convertántur unusquisque à via sua mala: & pœníteat me mali quod cógito fácere eis propter malítiam studiórum eórum. Et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus: Si non audiéritis me ut ambulétis in lege mea, quam dedi vobis, ut audiátis sermónes servórum meórum Prophetárum, quos ego misi ad vos de nocte consúrgens, & dírigens, & non audístis: Dabo domum istam sicut Silo, & urbem hanc dabo in maledictiónem cunctis géntibus terræ.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

Et audiérunt sacerdótes, & prophétæ, & omnis pópulus, Jeremíam loquentem verba hæc in domo Dómini. Cùmque complésset Jeremías loquens ómnia, quæ præcéperat ei Dóminus ut loquerétur ad universum pópulum, apprehendérunt eum sacerdótes, & prophétæ, & omnis pópulus, dicens: Morte moriátur. Quarè prophetávit in nómine Dómini, dicens: Sicut Silo erit domus hæc; & urbs ista desolábitur, eò quòd non sit habitátor? Et congregátus est omnis pópulus advérsùs Jeremíam in domo Dómini. Et audiérunt príncipes Juda verba hæc, & ascendérunt de domo regis in domum Dómini, & sedérunt in introítu portæ domûs Dómini novæ. Et locúti sunt sacerdótes & prophétæ ad príncipes, & ad omnem pópulum, dicentes: Judícium mortis est viro huic: quia prophetávit advérsùs civitátem istam, sicut audístis áuribus vestris.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

Et ait Jeremías ad omnes príncipes, & ad universum pópulum, dicens: Dóminus misit me ut prophetárem ad domum istam, & ad civitátem hanc ómnia verba quæ audístis. Nunc ergò bonas fácite vias vestras, & stúdia vestra, & audíte vocem Dómini Dei vestri: & pœnitébit Dóminum mali, quod locútus est advérsùm vos. Ego autem ecce in mánibus vestris sum: fácite mihi quod bonum & rectum est in óculis vestris: verúmtamen scitóte & cognóscite quòd si occidéritis me, sánguinem innocentem tradétis contrà vosmetipsos, & contrà civitátem istam, & habitatóres

ejus: in veritáte enim misit me Dóminus ad vos, ut lóquerer in áuribus vestris ómnia verba hæc. Et dixérunt príncipes, & omnis pópulus ad sacerdótes & ad prophétas: Non est viro huic judícium mortis: quia in nómine Dómini Dei nostri locútus est ad nos.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

SABBATO.

[*Si hoc sabbatum sit ultimum ante Septuagesimam, omissis lectionibus sequentibus, legentur tres lectiones de libro Baruch quæ habentur in Officio Dominicæ VI. Si non sit ultimum, legentur sequentes.*

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 25.

VErbum, quod factum est ad Jeremíam de omni pópulo Juda in anno quarto Jóakim fílii Josíæ regis Juda, (ipse est annus primus Nabuchodónosor regis Babylónis.) Quod locútus est Jeremías prophéta ad omnem pópulum Juda, & ad universos habitatóres Jerúsalem, dicens: A tértio décimo anno Josíæ fílii Ammon regis Juda usquè ad diem hanc; iste tértius & vigésimus annus, factum est verbum Dómini ad me, & locútus sum ad vos de nocte consurgens, & loquens: & non audístis. Et misit Dóminus ad vos omnes servos suos prophétas, consurgens dilúculo, mittensque: & non audistis, neque inclinastis aures vestras ut audirétis, cùm díceret: Revertímini unusquisque à via sua mala, & à péssimis cogitatiónibus vestris: & habitábitis in terra, quam dedit Dóminus vobis, & pátribus vestris, à século & usquè in séculum. Et nolíte ire post deos aliénos ut serviátis eis, adoretisque eos: neque me ad iracúndiam provocétis in opéribus mánuum vestrárum, & non affligam vos. Et non audistis me, dicit Dóminus, ut me ad iracúndiam provocarétis in opéribus mánuum vestrárum in malum vestrum.

[*Si fiat de Sabbato* ℟℟℟. *sumuntur de II. Nocturno Officii Dominicarum, ut suprà.*]

Lectio ij.

PRoptéreà hæc dicit Dóminus exercítuum: Pro eo quòd non audistis verba mea: Ecce ego mittam, & assúmam univérsas cognatiónes Aquilónis, ait Dóminus, & Nabuchodónosor regem Babylónis servum meum: & addúcam eos super terram istam, & super habitatóres ejus, & super omnes natiónes, quæ in circúitu illíus sunt: & interfíciam eos, & ponam eos in stu-

pórem & in sibilum, & in solitúdines sempitérnas. Perdamque ex eis vocem gáudii & vocem lætítiæ, vocem sponsi, & vocem sponsæ, vocem molæ, & lumen lucernæ. Et erit univérsa terra hæc in solitúdinem & in stupórem: & sérvient omnes gentes istæ regi Babylónis septuaginta annis.

Lectio iij.

CUmque impléti fúerint septuaginta anni, visitábo super regem Babylónis, & super gentem illam, dicit Dóminus, iniquitátem eórum, & super terram Chaldæórum: & ponam illam in solitúdines sempitérnas. Et addúcam super terram illam, ómnia verba mea, quæ locútus sum contrà eam, omne quod scriptum est in libro isto, quæcumque prophetávit Jeremías advérsùm omnes gentes: quia serviérunt eis, cùm essent gentes multæ, & reges magni: & reddam eis secundùm ópera eórum, & secundùm facta mánuum suárum. Quia sic dicit Dóminus exercítuum Deus Israël: Sume cálicem vini furóris hujus de manu mea: & propinábis de illo cunctis géntibus, ad quas ego mittam te. Et bibent, & turbabuntur, & insánient à fácie gládii, quem ego mittam inter eos.

Ad Magníficat.

Ant. 2. Ne tímeas, serve meus Jacob, ait Dóminus, neque páveas, Israël; quia ecce ego salvábo te. *Jerem.* 30.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DÓMINICA TERTIA post Epiphaniam.

IN I. NOCTURNO.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 35.

VErbum, quod factum est ad Jeremíam à Dómino in diébus Jóakim filii Josíæ regis Juda, dicens: Vade ad domum Rechabitárum: & lóquere eis, & introdúces eos in domum Dómini in unam éxedram thesaurórum, & dabis eis bíbere vinum. Et assumpsi Jezoníam filium Jeremíæ filii Habsaníæ, & fratres ejus, & omnes filios ejus, & universam domum Rechabitárum: & introdúxi eos in domum Dómini ad gazophylácium filiórum Hanan, filii Jegedelíæ hóminis Dei, quod erat juxtà gazophylácium príncipum, super thesaurum Maasíæ filii Sellum, qui erat custos vestíbuli. Et pósui coram fíliis domûs Rechabitárum scyphos plenos vino, & cálices: & dixi ad eos: Bíbite vinum. Qui respondérunt: Non bibémus vinum: quia Jó-

nadab filius Rechab, pater noster, præcépit nobis, dicens: Non bibétis vinum vos, & filii vestri usque in sempitérnum.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

ET factum est verbum Dómini ad Jeremíam, dicens: Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israël: Vade, & dic viris Juda, & habitatóribus Jerúsalem: Numquid non recipiétis disciplínam ut obediátis verbis meis, dicit Dóminus? Prævaluérunt sermónes Jónadab filii Rechab, quos præcépit fíliis suis ut non bíberent vinum: & non bibérunt usque ad diem hanc, quia obediérunt præcépto patris sui: ego autem locútus sum ad vos, de manè consúrgens & loquens, & non obedístis mihi. Misíque ad vos omnes servos meos prophétas, consurgens dilúculo, mittensque & dicens: Convertímini unusquísque à via sua péssima, & bona fácite stúdia vestra: & nolíte sequi deos aliénos, neque colátis eos: & habitábitis in terra, quam dedi vobis & pátribus vestris: & non inclinástis aurem vestram, neque audístis me. Firmavérunt ígitur filii Jónadab filii Rechab præcéptum patris sui, quod præcéperat eis: pópulus autem [illegible] non obedívit mihi.

℟. Dóminus. 3[illegible]

Lectio iij.

IDcircò hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israël: Ecce ego addúcam super Juda, & super omnes habitatóres Jerúsalem universam afflictiónem, quam locútus sum advérsum illos, eò quòd locútus sum ad illos, & non audiérunt: vocávi illos, & non respondérunt mihi. Dómui autem Rechabitárum dixit Jeremías: Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israël: Pro eo quod obedístis præcépto Jónadab patris vestri, & custodístis omnia mandáta ejus, & fecístis univérsa quæ præcépit vobis: proptéreà hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Israël: Non defíciet vir de stirpe Jónadab filii Rechab, stans in conspéctu meo cunctis diébus.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

IN II. NOCTURNO.

Ex Commentário sancti Hierónymi Presbyteri in Jeremíam.

Lib. 3. *c.* 14. *Lectio iv.*

SI iniquitátes nostræ respónderint (sive restíterint) nobis, inquit Jeremías; Dómine, fac propter nomen tuum: quóniam multæ sunt aversiónes nostræ. Tibi peccá-

...tium, exspectátio Israël, salvátor ejus in témpore tribulatiónis. Si dubitámus, quare non descendant pluviæ super terram, quare ... ariditáte marcescit, audiámus, iniquitátes nostræ restitérunt ... proptéreà; Dómine, non secundùm ópera nostra, sed secundùm sanctum nomen tuum, vince aversiónes nostras. ... enim peccávimus, ... cordis secréta non ... & te præstolámur, qui vera spes & exspectátio es Israël, & salvas eos in témpore tribulatiónis, juxta illud quod scriptum est: Ad Dóminum cum tribulárer clamávi, & exaudívit me. Dicámus & nos in témpore siccitátis, aquarúmque penúriæ: ... peccávimus, & ... contemptóres fécimus; ... præstolámur advéntum tuum, qui salvas Israël, non suo mérito, sed tua cleméntia.

℟. Ecce dies véniunt, 313.

Lectio v.

Quare futúrus es quasi colónus in terra, & quasi viátor declínans ad manéndum? Quare futúrus es velut vir vagus, ut fortis qui non potest salváre? Judæi hunc locum sic intélligunt: Quare ségregas te à pópulo tuo; & quasi viátor propter unius noctis refrigérium non quæras quasi unius hospítio: sed ad ália transitúrus, non salvas pópulum tuum, & templum quondam ínclytum déseris? Nostri verò de futúra Christi dispensatióne dici putant: quòd futúrus sit peregrínus in terra, & parvo témpore terræ usúrus hospítio: & quasi vir pertransíens ac robústus, relícto Israël tendat ad multitúdinem géntium, ut de loco ad locum, de pópulo ad pópulum, de templo ad Ecclésiam tránseat.

℟. In diébus illis, 313.

Lectio vj.

Tu autem in nobis es, Dómine, & nomen tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos, (sive ne obliviscáris nostri.) Qui apud Judæos quasi advena futúrus es, & viátor, & vir vagus; & antíquam déserens mansiónem in nobis hábitas; & nomen tuum invocátum est super nos, ut appellémur Christiáni, idcircò non derelínquas nos; & ne obliviscáris nostri, quibus de futúro advéntu tuo, ómnium Prophetárum ora cecinérunt.

℟. Adinvéni, 313.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 8.

In illo témpore: Cum descendísset Jesus de mon-

te, secútæ sunt eum turbæ multæ; & ecce leprósus véniens, adorábat eum. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. Lib. 5. n. 2.

Secundùm Matthæum primus hic post benedictiónes à Dómino sanátus indúcitur, ut quia díxerat Dóminus: Non veni sólvere legem, sed adimplére, ille qui excludebátur à lege, purgátus se Dómini potestáte præsúmens, non ex lege, sed supra legem esse grátiam judicáret, quæ leprósi máculam posset ablúere. Verùm ut in Dómino potestátis auctóritas, ita in illo fídei constántia declarátur. Ille in fáciem prócidit, quod humilitátis est & pudóris; ut unusquísque de suæ vitæ máculis erubéscat: sed confessiónem verecúndia non représsit. Osténdit vulnus, remédium postulávit; & ipsa religiónis & fídei plena conféssio est. Si vis, inquit, potes me mundáre. In voluntáte Dómini tríbuit potestátem: de voluntáte autem Dómini, non quasi pietátis incrédulus dubitávit, sed quasi colluviónis suæ cónscius, non præsúmpsit.

℟. Cùm descendísset Jesus de monte, ecce leprósus véniens, adorábat eum, dicens: Dómine, * Si vis, potes me mundáre. ℣. Dómine Deus, non erit tibi diffícile omne verbum; * Si vis. *Matth.* 8. *Jerem.* 32.

Lectio viij.

Qui morali quadam Dóminus sanctitáte respóndit: Volo, mundáre. Et contínuò lepra discéssit ab eo. Nihil enim médium est inter opus Dei, atque præceptum; quia in præcépto est opus. Dénique dixit, & facta sunt. Vidétis ígitur quòd dubitári non potest, quia volúntas Dei potéstas est. Itaque statim lepra discéssit; ut intélligas medentis afféctum qui veritátem óperi áddidit. Dénique secundùm Marcum, miserátus est eum Dóminus: quod pulchrè est pósitum. Et plerúmque tália posuérunt Evangelístæ, qui nos in utróque fundáre voluérunt, describentes signa potestátis ad fidem, exprimentes óperam pietátis ad imitatiónem. Undè & tangit non dedignátus, & ímperat non diffísus; hoc enim est indícium potestátis, quia quasi habens potestátem sanándi & jubéndi auctoritátem, operándi testimónium non refúgit. Volo, ergò dicit propter Photínum, ímperat propter Aríum, tangit propter Manichæum.

℟. Jesus misértus ejus, exténdit manum suam, & tangens eum, * Ait illi:

Volo; mundáre: & statim mundátus est. ℣. Omne quod volúerit, fáciet; & sermo illíus potestáte plenus est. * Ait. *Marc.* 1. *Eccles.* 8.

Lectio ix.

Simul illud mirábile, quòd eo sanávit génere, quo fúerat obsecrátus. Si vis, potes me mundáre. Volo, inquit; mundáre. Habes voluntátem, habes étiam pietátis effectum. Et extendens manum, tétigit illum. Lex tangi leprósos próhibet; sed qui Dóminus legis est, non obséquitur legi, sed legem facit. Non ergò tétigit, quia sine tactu mundáre non póterat; sed ut probáret quia subjectus non erat legi, nec contágium timébat ut hómines; sed quia contamináinformation non póterat, qui álios liberábat: simul ut è contrário lepra tactu Dómini fugarétur, quæ solébat contamináre tangentem. Osténdere autem se sacerdóti jubétur, ut intellígeret sacerdos non legis órdine, sed Dei grátiâ super legem esse curátum; & dum mundáto jubet offerre sacrifícium præceptū Móysi, osténderet Dóminus quia legem non sólveret, sed impléret, qui secundùm legem grádiens, supra legem sanáre eos quos remédia legis non sanáverant, viderétur. Et benè áddidit, Sicut præcépit Móyses. Lex enim spirituális est, ideóque vidétur sacrifícium spirituále mandasse.

℟. Ait Jesus: Vide, némini díxeris; sed vade, * Ostende te sacerdóti, & † Offer munus quod præcépit Móyses in testimónium illis. ℣. Hic est ritus leprósi, quandò mundandus est: Adducétur ad sacerdótem, qui præcípiet ei ut ófferat. * Ostende. Glória Patri. † Offer. *Matth.* 8. *Levit.* 14.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquétur. Et ait illi Jesus: Ego véniam, & curábo eum. *Matth.* 8.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice; atque, ad protegendum nos, déxteram tuæ majestátis extende; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Dixit Jesus Centurióni: Vade, & sicut credidísti fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora. *Matth.* 8.

FERIA SECUNDA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 36.

Et factum est in anno quarto Jóakim fílii Josíæ regis Juda:

factum est verbum hoc ad Jeremiam à Dómino, dicens: Tolle volúmen libri, & scribes in eo ómnia verba, quæ locútus sum tibi advérsum Israël & Judam, & advérsum omnes gentes: à die, quâ locútus sum ad te ex diébus Josíæ usquè ad diem hanc: Si fortè audiente domo Juda univérsa mala, quæ ego cógito fácere eis, revertátur unusquisque à via sua péssima: & propítius ero iniquitáti, & peccáto eórum. Vocávit ergò Jeremías Baruch fílium Neríæ: & scripsit Baruch ex ore Jeremíæ omnes sermónes Dómini, quos locútus est ad eum in volúmine libri.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

ET præcépit Jeremías Baruch, dicens: Ego clausus sum, nec váleo ingredi domum Dómini. Ingrédere ergò tu, & lege de volúmine in quo scripsisti ex ore meo verba Dómini, audiénte pópulo in domo Dómini in die jejúnii: insuper & audiénte universo Juda, qui véniunt de civitátibus suis, leges eis: Si fortè cadat orátio eórum in conspectu Dómini, & revertátur unusquisque à via sua péssima: quóniam magnus furor & indignátio est, quam locútus est Dóminus advérsus pópulum hunc. Et fecit Baruch fílius Neríæ juxta ómnia, quæ præcéperat ei Jeremías Prophéta, legens ex volúmine sermónes Dómini in domo Dómini.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

FActum est autem in anno quinto Jóakim fílii Josíæ regis Juda, in mense nono: prædicavérunt jejúnium in conspectu Dómini omni pópulo in Jerúsalem, & univérsæ multitúdini, quæ confluxerat de civitátibus Juda in Jerúsalem. Legitque Baruch ex volúmine sermónes Jeremíæ in domo Dómini in gazophylácio Gamaríæ fílii Saphan scribæ, in vestíbulo superióri, in introitu portæ novæ domûs Dómini audiénte omni pópulo.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

FERIA TERTIA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 24.

OStendit mihi Dóminus: & ecce duo cálathi pleni ficis, pósiti ante templum Dómini, postquàm tránstulit Nabuchodónosor rex Babylónis Jechoníam fílium Jóakim regem Juda, & príncipes ejus, & fabrum, & inclusórem de Jerúsalem, & addúxit eos in Babylónem. Cálathus unus ficus bonas habébat nimis, ut solent ficus esse primi témporis: & cálathus unus

ficus habebat malas nimis, quæ cómedi non póterant, eò quòd essent malæ. Et dixit Dóminus ad me: Quid tu vides, Jeremía? Et dixi: Ficus, ficus bonas, bonas valdè: & malas, malas valdè, quæ cómedi non possunt, eò quòd sint malæ.

℟. Ecce dies vénient. 313.

Lectio ij.

ET factum est verbum Dómini ad me, dicens: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Sicut ficus hæ bonæ: sic cognoscam transmigratiónem Juda, quam emísi de loco isto in terram Chaldæórum, in bonum. Et ponam óculos meos super eos ad placandum, & redúcam eos in terram hanc: & ædificábo eos, & non déstruam, & plantábo eos, & non evellam. Et dabo eis cor ut sciant me, quia ego sum Dóminus: & erunt mihi in pópulum, & ego ero eis in Deum: quia reverténtur ad me in toto corde suo.

℟. In diébus. 313.

Lectio iij.

ET sicut ficus péssimæ, quæ cómedi non possunt, eò quòd sint malæ: hæc dicit Dóminus, sic dabo Sedecíam regem Juda, & príncipes ejus, & réliquos de Jerúsalem, qui remansérunt in urbe hac, & qui hábitant in terra Ægypti. Et dabo eos in vexatiónem, afflictionemque ómnibus regnis terræ: in oppróbrium, & in parábolam, & in provérbium, & in maledictiónem in univérsis locis, ad quæ ejéci eos. Et mittam in eis gládium, & famem, & pestem: donec consumantur de terra, quam dedi eis, & pátribus eórum.

℟. Adinvénit. 318.

FERIA QUARTA

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 29.

ET hæc sunt verba libri, quem misit Jeremías prophéta de Jerúsalem ad relíquias seniórum transmigratiónis, & ad sacerdótes, & ad prophétas, & ad omnem pópulum, quem tradúxerat Nabuchodónosor de Jerúsalem in Babylónem: postquàm egressus est Jechonías rex, & dómina, & eunúchi, & príncipes Juda, & Jerúsalem, & faber, & inclúsor de Jerúsalem: in manu Elása filii Saphan, & Gamaríæ filii Helcíæ, quos misit Sedecías rex Juda ad Nabuchodónosor regem Babylónis in Babylónem, dicens: Hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Israël omni transmigratióni, quã tránstuli de Jerúsalem in Babylónem: Ædificáte domos, & habitáte: & plantáte hortos, & comédite fruc-

tum eórum. Accípite uxóres, & generáte filios & fílias: & date fíliis vestris uxóres, & fílias vestras date viris, & páriant filios & fílias: & multiplicámini ibi, & nolíte esse pauci número.

℟. Ecce nos. 311.

Lectio ij.

ET quærite pacem civitátis, ad quam transmigráre vos feci: & oráte pro ea ad Dóminum: quia in pace illíus erit pax vobis. Hæc enim dicit Dóminus exercítuum Deus Israël: Non vos sedúcant prophétæ vestri, qui sunt in médio vestrûm, & divíni vestri: & ne attendátis ad sómnia vestra, quæ vos somniátis: quia falsò ipsi prophétant vobis in nómine meo: & non misi eos, dicit Dóminus.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

QUia hæc dicit Dóminus: Cùm cœperint impléri in Babylóne septuaginta anni, visitábo vos: & suscitábo super vos verbum meum bonum, ut redúcam vos ad locum istum. Ego enim scio cogitatiónes, quas ego cógito super vos, ait Dóminus, cogitatiónes pacis, & non afflictiónis, ut dem vobis finem & patiéntiam. Et invocábitis me, & ibitis: & orábitis me, & ego exáudiam vos. Quærétis me, & inveniétis: cùm quæsiéritis me in toto corde vestro. Et invéniar à vobis, ait Dóminus: & redúcam captivitátem vestram, & congregábo vos de universis géntibus, & de cunctis locis, ad quæ expúli vos, dicit Dóminus: & reverti vos fáciam de loco, ad quem transmigráre vos feci.

℟. Ecce dies véniunt. 313.

FERIA QUINTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 30.

HOc verbum, quod factum est ad Jeremíam à Dómino, dicens: Hæc dicit Dóminus Deus Israël, dicens: Scribe tibi ómnia verba, quæ locútus sum ad te, in libro. Ecce enim dies véniunt, dicit Dóminus: & convertam conversiónem pópuli mei Israël & Juda, ait Dóminus: & convertam eos ad terram, quam dedi pátribus eórum: & possidébunt eam.

℟. Ecce dies véniunt. 313.

Lectio ij.

ET hæc verba, quæ locútus est Dóminus ad Israël & ad Judam: quóniam hæc dicit Dóminus: Vocem terróris audívimus: formído, & non est pax. Interrogáte, & vidéte si génerat másculus: quare ergò vidi omnis viri manum super lumbum suum, quasi parturiéntis, & con-

versæ sunt univérsæ fácies in auruginem. Væ, quia magna dies illa, nec est símilis ejus; tempúsque tribulatiónis est Jacob, & ex ipso salvábitur.

℟. In diébus, 313.

Lectio iij.

ET erit in die illa, ait Dóminus exercítuum: cónteram jugum ejus de collo tuo, & víncula ejus dirumpam, & non dominabuntur ei ámpliùs aliéni: sed sérvient Dómino Deo suo, & David regi suo, quem suscitábo eis. Tu ergò ne tímeas, serve meus Jacob, ait Dóminus, neque páveas Isráël: quia ecce ego salvábo te de terra longínqua, & semen tuum de terra captivitátis eórum: & revertétur Jacob, & quiéscet, & cunctis áffluet bonis, & non erit quem formídet: quóniam tecum ego sum, ait Dóminus, ut salvem te: fáciam enim consummatiónem in cunctis Géntibus, in quibus dispérsi te: te autem non fáciam in consummatiónem; sed castigábo te in judício, ut non videáris tibi innóxius.

℟. Adinvénit. 313.

FERIA SEXTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 31.

IN témpore illo, dicit Dóminus: Ero Deus universis cognatiónibus Isráël, & ipsi erunt mihi in pópulum. Hæc dicit Dóminus: Invénit grátiam in desérto pópulus, qui remánserat à gládio: vadet ad réquiem suam Isráël. Longè Dóminus appáruit mihi. Et in caritáte perpétua diléxi te, ídeò attráxi te, míserans. Rursúmque ædificábo te, & ædificáberis virgo Isráël: adhuc ornáberis tympanis tuis, & egrediéris in choro ludéntium.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

QUia hæc dicit Dóminus: exultáte in lætítia Jacob, & hinníte contrà caput Géntium: personáte, & cánite, & dícite: Salva, Dómine, pópulum tuum relíquias Isráël. Ecce ego addúcam eos de terra Aquilónis, & congregábo eos ab extrémis terræ: inter quos erunt cæcus & claudus, prægnans & páriens simul, cœtus magnus reverténtium huc. In fletu vénient: & in misericórdia redúcam eos: & addúcam eos per torrentes aquárum in via recta, & non impingent in ea: quia factus sum Isráëli pater, & Ephraïm primogénitus meus est.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

AUdíte verbum Dómini Gentes, & annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt, & dícite: Qui dis-

perdit Israel, congregábit eum: & custódiet eum sicut pastor gregem suum. Redémit enim Dóminus Jacob, & liberávit eum de manu potentióris. Et vénient, & laudábunt in monte Sion: & cónfluent ad bona Dómini super frumento, & vino, & óleo, & fœtu pécorum & armentórum: eritque ánima eórum quasi hortus irríguus, & ultrà non esúrient. Tunc lætábitur virgo in choro, júvenes & senes simul: & convertam luctum eórum in gáudium, & consolábor eos, & lætificábo à dolóre suo. Et inebriábo ánimam sacerdótum pinguédine: & pópulus meus bonis meis adimplébitur, ait Dóminus.

℟. Ecce dies véniunt. 572.

SABBATO.

[Si hoc Sabbatum sit ultimum ante Septuagesimam, legatur de libro Baruch, ut infrà in Officio Dominicæ VI. Si non sit ultimum, legetur ut sequitur.]

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 27.

Factum est verbum istud ad Jeremíam à Dómino, dicens: Hæc dicit Dóminus ad me: Fac tibi víncula, & caténas: & pones eas in collo tuo. Et mittes eas ad regem Edom, & ad regem Moab, & ad regem filiórum Ammon, & ad regem Tyri, & ad reg Sidónis in manu nunti rum, qui venérunt Je salem ad Sedecíam re Juda. Et præcípies eis ad dóminos suos loqua tur: Hæc dicit Dómin exercítuum Deus Israë Hæc dicétis ad dómi vestros: Ego feci terra & hómines, & jumen quæ sunt super fáciem tæ, in fortitúdine m magna, & in bráchio m extento: & dedi eam qui plácuit in óculis m Et nunc itaque ego omnes terras istas in m Nabuchodónosor regis bylónis servi mei: insu & béstias agri dedi ei, sérviant illi. Et servien omnes gentes, & fílio ej & fílio fílii ejus: donec niat tempus terræ eju ipsíus: & sérvient ei g tes multæ, & reges ma

[Si fiat de Sabbato, ℟℟. sumentur è II. Noctur Dominicarum.]

Lectio ij.

Gens autem & regnu quod non servíerit N buchodónosor regi Ba lónis, & quicumque curváverit collum suum jugo regis Babylónis, in gládio, & in fame, & in peste visitábo super gentem illam, ait Dóminus, donec consúmam eos in manu ejus. Vos ergo nolíte audíre prophétas vestros, & divínos, & somniatóres,

& augures, & maléficos, qui dicunt vobis: Non serviétis regi Babylónis. Quia mendácium prophétant vobis: ut longè vos fáciant de terra vestra, & ejíciant vos, & pereátis. Porrò gens, quæ subjécerit cervícem suam sub jugo regis Babylónis, & servíerit ei, dimittam eam in terra sua, dicit Dóminus, & colet eam, & habitábit in ea.

Lectio iij.

ET ad Sedecíam regem Juda locútus sum secundùm ómnia verba hæc, dicens: Subjícite colla vestra sub jugo regis Babylónis, & servíte ei, & pópulo ejus, & vivétis. Quarè moriémini, tu & pópulus tuus, gládio, & fame, & peste, sicut locútus est Dóminus ad gentem, quæ servíre nolúerit regi Babylónis? Nolíte audíre verba prophetárum dicéntium vobis: Non serviétis regi Babylónis; quia mendácium ipsi loquuntur vobis. Quia non misi eos, ait Dóminus; & ipsi prophétant in nómine meo mendáciter, ut ejíciant vos, & pereátis tàm vos, quàm prophétæ, qui vaticinantur vobis.

Ad Magníficat.

Ant. 2. Dómine Deus, ecce tu fecisti cœlum & terram in fortitúdine tua magna & in bráchio tuo extento: non erit tibi difficile omne verbum. *Jerem.* 32.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA IV.
post Epiphaniam.

IN I. NOCTURNO

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 34.

VErbum, quod factum est ad Jeremíam à Dómino, postquàm percussit rex Sedecías fœdus cum omni pópulo in Jerúsalem, prædicans: Ut dimítteret unusquisque servum suum, & unusquisque ancillam suã, Hebræum & Hebræam líberos: & nequáquàm dominarentur eis, id est, in Judæo & fratre suo. Audiérunt ergò omnes príncipes & univérsus pópulus, qui iníerant pactum ut dimítteret unusquisque servum suum, & unusquisque ancillam suam líberos, & ultrà non dominarentur eis: audiérunt ígitur, & dimiſérunt. Et conversi sunt deinceps: & retraxérunt servos & ancillas suas, quos dimíſerant líberos, & subjugavérunt in fámulos & fámulas.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

ET factum est verbum Dómini ad Jeremíam à Dómino, dicens: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Ego percussi fœdus cum pátribus vestris in die, quâ edúxi eos de terra Ægypti de domo servitútis, dicens: Cùm compléti fúerint septem anni, dimittat

unusquisque fratrem suum Hebræum qui vénditus est ei, & sérviet tibi sex annis: & dimittes eum à te líberum: & non audiérunt patres vestri me, nec inclinavérunt aurem suam. Et conversi estis vos hódiè, & fecistis quod rectum est in óculis meis, ut prædicarétis libertátem unusquisque ad amícum suum: & inistis pactum in conspectu meo in domo, in qua invocátum est nomen meum super eam. Et reversi estis, & commaculastis nomen meum: & reduxistis unusquisque servum suum, & unusquisque ancillam suam, quos dimiserátis ut essent líberi & suæ potestátis: & subjugastis eos ut sint vobis servi & ancillæ.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

PRoptéreà hæc dicit Dóminus: Vos non audistis me, ut prædicarétis libertátem unusquisque fratri suo, & unusquisque amíco suo: ecce ego prædico vobis libertátem, ait Dóminus, ad gládium, ad pestem, & ad famem: & dabo vos in commotiónem cunctis regnis terræ. Et dabo viros, qui prævaricantur fœdus meum, & non observavérunt verba fœderis, quibus assensi sunt in conspectu meo, vítulum quem concidérunt in duas partes, & transiérun divisiónes ejus: p Juda & príncipes J lem, eunúchi & sac tes, & omnis pópulus ræ, qui transiérunt in divisiónes vítuli: & d eos in manus inimicó suórum, & in manus réntium ánimam eó & erit morticínum e in escam volatílibus c & béstiis terræ.

℟. Ecce dies véni 312.

IN II. NOCTURNO

Ex Commentário s Hierónymi Presbyte Jeremíam.

Lib. 4. c. 23. Lectio

HÆc dicit Dómi Deus Israël ad p tóres qui pasc pópulum meum: Vos persistis gregem meu ejecistis eos, & non v tastis. Ecce ego visitábo per vos malítiam studió vestrórum: & ego con gábo relíquias gregis de ómnibus terris: & citábo super eos pastó & pascent eos. Ad pastó sive de pastóribus, p phéticus sermo est: & q de Jechonía penúltimo r Judæórum, légimus scri tum: Non erit de sémine ejus, vir qui sédeat super sólium David; omnisque spes regni Judáici fuerit amputáta, transit ad príncipes Ecclésiæ, & synagogâ cum suis pastóribus

derelictâ atque damnátâ; ad Apóstolos sermo fit, de quibus dícitur: Et suscitábo super eos pastóres, & pascent eos: non formidábunt ultrà, & non pavébunt, & nullus quærétur ex número. Apóstoli enim confidénter, & absque ullo timóre pascent ecclesiásticum gregem, & reliquiæ pópuli Israël salvabúntur de ómnibus terris, & converténtur ad rura, sive ad páscua sua, & crescent & multiplicabúntur. Super malos autem pastóres, Scribas & Pharisæos, visitábit Dóminus propter malítiam studiórum ipsórum.

℟. Ecce dies vénient. 313.

Lectio v.

ECce dies véniunt, dicit Dóminus, & suscitábo David germen justum, (sive Orientem justum,) & regnábit Rex, & sápiens erit, (sive intélliget,) & fáciet judícium & justítiam in terra. In diébus illis salvábitur Juda, & Israël habitábit confidenter: & hoc est nomen quod vocábunt eum, (sive vocábitur eum) : Dóminus justus noster, (sive justítia nostra.) Abjectis ergò pastóribus Synagógæ, Scribis vidélicet & Pharisæis, & salvátis relíquiis ex Israël, Apostolísque Evangélii in locum priórum príncipum constitútis, indúcitur Pastor pastórum, & Princeps príncipum, & Rex regum, & Dóminus dominántium, Christus vidélicet Salvátor noster, qui própriè est germen justum, sive Oriens justus; de quo légitur, Orietur in diébus ejus justítia; & in álio loco ecce vir, Oriens nomen ejus: ut quomodò in Isaía Emmánuel appellátur, hoc est, nobíscum Deus, sic in Jeremía nomen accípiat, Justítia nostra. Unde & Apóstolus lóquitur: Qui factus est sapiéntia nobis à Deo, & justítia, & sanctificátio, & redémptio. Et fáciet judícium & justítiam in terra. Non enim Pater júdicat quemquam; sed omne judícium dedit Fílio. In diébus illis, & duæ & decem tribus, Juda & Israël páriter, salvabúntur; & de duábus virgis, juxtà Ezéchiel, una virga fiet.

℟. In diébus illis. 313.

Lectio vj.

PRopter hoc, ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & non dicent ultrà, Vivit Dóminus, qui edúxit fílios Israël de terra Ægypti; sed, Vivit Dóminus, qui edúxit & addúxit semen domûs Israël de terra Aquilónis & de cunctis terris ad quas ejéceram eos illuc; & habitábunt in terra sua. Hujus capítuli hic sensus est, quòd nequáquam per Móysen pópulus Dei

Lectio ij.

ERgò cùm recessisset exércitus Chaldæórum ab Jerúsalem propter exércitum Pharaónis, egressus est Jeremías de Jerúsalem ut iret in terram Bénjamin, & divíderet ibi possessiónem in conspectu cívium. Cùmque pervenisset ad portam Bénjamin, erat ibi custos portæ per vices, nómine Jerías, fílius Selemíæ fílii Hananíæ, & apprehendit Jeremíam prophétam, dicens: Ad Chaldæos prófugis. Et respondit Jeremías: Falsum est, non fúgio ad Chaldæos. Et non audívit eum: sed comprehendit Jerías Jeremíam, & addúxit eum ad príncipes. Quam ob rem iráti príncipes contrà Jeremíam, cæsum eum misérunt in cárcerem, qui erat in domo Jónathan scribæ: ipse enim præpósitus erat super cárcerem. Itaque ingressus est Jeremías in domum laci & in ergástulum: & sedit ibi Jeremías diébus multis.

℟. Dóminus, 312.

Lectio iij.

MIttens autem Sedecías rex tulit eum: & interrogávit eum in domo sua abscónditè, & dixit: Putasne est sermo à Dómino? Et dixit Jeremías: Est: Et ait: In manus regis Babylónis tradéris. Et dixit Jeremías ad regem Sedecíam: Quid peccávi tibi, & servis tuis, & pópulo tuo, quia misísti me in domum cárceris? Ubi sunt prophétæ vestri, qui prophetábant vobis, & dicébant: Non véniet rex Babylónis super vos, & super terram hanc? Nunc ergò audi, óbsecro dómine mi rex: Váleat deprecátio mea in conspectu tuo: & ne me remittas in domum Jónathan scribæ, ne móriar ibi. Præcépit ergò rex Sedecías ut traderétur Jeremías in vestíbulo cárceris: & darétur ei torta panis quotídiè, excepto pulmento, donec consumerentur omnes panes de civitáte: & mansit Jeremías in vestíbulo cárceris.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

FERIA TERTIA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 32.

FActum est verbum Dómini ad Jeremíam, dicens: Ecce ego Dóminus Deus univérsæ carnis: numquid mihi diffícile erit omne verbum? Proptéreà hæc dicit Dóminus: Ecce ego tradam civitátem istam in manus Chaldæórum, & in manus regis Babylónis, & cápient eam. Et vénient Chaldæi præliantes adversùm urbem hanc, & succendent eam igni, & combúrent eam, & domos, in

quarum domátibus facrificábant Baal, & libábant diis aliénis libámina ad irritandum me. Erant enim filii Israël, & filii Juda júgiter facientes malum in óculis meis ab adolescéntia sua: filii Israël qui usquè nunc exacerbant me in ópere mánuum suárum, dicit Dóminus.

℟. Ecce dies vénient. 313.

Lectio ij.

QUia in furóre & in indignatióne mea facta est mihi cívitas hæc, à die quâ ædificavérunt eam, usquè ad diem istam, quâ auferétur de conspectu meo; propter malítiam filiórum Israël, & filiórum Juda, quam fecérunt ad iracúndiam me provocantes, ipsi & reges eórum, príncipes eórum, & sacerdótes eórum, & prophétæ eórum, viri Juda & habitatóres Jerúsalem. Et vertérunt ad me terga & non fácies: cùm docérem eos dilúculo, & erudírem, & nollent audíre ut accíperent disciplínam. Et posuérunt idóla sua in domo, in qua invocátum est nomen meum, ut pollúerent eam. Et ædificavérunt excelsa Baal, quæ sunt in valle filii Ennom, ut initiárent fílios suos & fílias suas Moloch: quod non mandávi eis, nec ascendit in cor meum ut fácerent abominatiónem hanc, & in peccátum dedúcerent Judam.

℟. In diébus. 313.

Lectio iij.

ET nunc propter ista, hæc dicit Dóminus Deus Israël ad civitátem hanc, de qua vos dícitis quòd tradétur in manus regis Babylónis in gládio, & in fame, & in peste: Ecce ego congregábo eos de univérsis terris, ad quas ejéci eos in furóre meo, & in ira mea, & in indignatióne grandi: & redúcam eos ad locum istum, & habitáre eos fáciam confidenter. Et erunt mihi in pópulum, & ego ero eis in Deum. Et dabo eis cor unum, & viam unam, ut tímeant me univérsis diébus: & benè sit eis, & fíliis eórum post eos. Et fériam eis pactum sempitérnum, & non désinam eis benefácere: & timórem meum dabo in corde eórum ut non recédant à me.

℟. Advénit 313.

FERIA QUARTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 33.

ET factum est verbum Dómini ad Jeremíam dicens: Hæc dicit Dóminus: Adhuc audiétur in loco isto (quem vos dícitis esse desertum, eò quòd non sit homo nec juméntum: in civitátibus Juda, & foris Jerúsalem,

quæ desolátæ sunt absque hómine, & absque habitatóre, & absque pécore) vox gáudii & vox lætítiæ, vox sponsi & vox sponsæ, vox dicéntium : Confitémini Dómino exercítuum, quóniam bonus Dóminus, quóniam in æternum misericórdia ejus : & portántium vota in domum Dómini : redúcam enim conversiónem terræ sicut à princípio, dicit Dóminus. Hæc dicit Dóminus exercítuum : Adhuc erit in loco isto deserto absque hómine, & absque jumento, & in cunctis civitátibus ejus, habitáculum pastórum accubántium gregum. In civitátibus montuósis, & in civitátibus campéstribus, & in civitátibus, quæ ad Austrum sunt : & in terra Bénjamin, & in circúitu Jerúsalem, & in civitátibus Juda adhuc transíbunt greges ad manum numerantis, ait Dóminus.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

ECce dies véniunt, dicit Dóminus : & suscitábo verbum bonum, quod locútus sum ad domum Israël & ad domum Juda. In diébus illis, & in témpore illo germináre fáciam David germen justítiæ : & fáciet judícium & justítiam in terra. In diébus illis salvábitur Juda, & Jerúsalem habitábit confidénter : & hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster. Quia hæc dicit Dóminus : Non interíbit de David vir, qui sédeat super thronum domûs Israël. Et de Sacerdótibus & de Levítis non interíbit vir à fácie mea, qui ófferat holocautómata, & incendat sacrifícium, & cædat víctimas ómnibus diébus.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

ET factum est verbum Dómini ad Jeremíam, dicens : Hæc dicit Dóminus : Si írritum potest fieri pactum meum cum die, & pactum meum cum nocte, ut non sit dies & nox in témpore suo : & pactum meum írritum esse póterit cum David servo meo, ut non sit ex eo fílius qui regnet in throno ejus, & Levítæ & Sacerdótes ministri mei. Sícuti enumerári non possunt stellæ cœli, & metíri aréna maris : sic multiplicábo semen David servi mei, & Levítas minístros meos.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

FERIA QUINTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 21.

VErbum, quod factum est ad Jeremíam à Dómino, quando misit ad eum rex Sedécias Phassur fílium Melchíæ, & Sophoníam fílium

Maasíæ, sacerdótem, dicens: Intérroga pro nobis Dóminum, quia Nabuchodónosor rex Babylónis prælíatur advérsùm nos: si fortè fáciat Dóminus nobíscum secundùm ómnia mirabília sua, & recédat à nobis. Et dixit Jeremías ad eos: Sic dicétis Sedecíæ: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Ecce ego convertam vasa belli, quæ in mánibus vestris sunt, & quibus vos pugnátis advérsùm regem Babylónis, & Chaldæos, qui óbsident vos in circúitu murórum: & congregábo ea in médio civitátis hujus. Et debellábo ego vos in manu extenta, & in bráchio forti, & in furóre, & in indignatióne, & in ira grandi. Et percútiam habitatóres civitátis hujus, hómines & béstias pestiléntiâ magnâ moriéntur.

℟. Ecce dies vénient. 313.

Lectio ij.

ET post hæc ait Dóminus: dabo Sedecíam regem Juda, & servos ejus, & pópulum ejus, & qui derelícti sunt in civitáte hac à peste, & gládio, & fame, in manu Nabuchodónosor regis Babylónis, & in manu inimicórum eórum, & in manu quæréntium ánimam eórum, & percútiet eos in ore gládii, & non flectétur, neque parcet, nec miserébitur. Et ad pópulum hunc dices: Hæc dicit Dóminus: Ecce ego do coram vobis viam vitæ, & viam mortis. Qui habitáverit in urbe hac, moriétur gládio, & fame, & peste: qui autem egressus fúerit, & transfúgerit ad Chaldæos, qui óbsident vos, vivet, & erit ei ánima sua, quasi spólium. Pósui enim fáciem meam super civitátem hanc in malum, & non in bonum, ait Dóminus: in manu regis Babylónis dábitur, & exúret eam igni.

℟. In diébus illis. 313.

Lectio iij.

ET dómui regis Juda: Audíte verbum Dómini, domus David, hæc dicit Dóminus: Judicáte manè judícium, & erúite vi oppréssum de manu calumniantis: ne fortè egrediátur ut ignis indignátio mea, & succendátur, & non sit qui extinguat propter malítiam studiórum vestrórum. Ecce ego ad te habitatrícem vallis sólidæ atque campestris, ait Dóminus: qui dícitis: Quis percútiet nos? & quis ingrediétur domos nostras? Et visitábo super vos juxtà fructum studiórum vestrórum, dicit Dóminus: & succendam ignem in saltu ejus: & devorábit ómnia in circúitu ejus.

℟. Adinvénit. 323.

FERIA SEXTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 38.

AUdívit Saphatías fílius Mathan, & Gedelías fílius Phassur, & Juchal fílius Selemíæ, & Phassur fílius Melchíæ, sermónes, quos Jeremías loquebátur ad omnem pópulum, dicens: Hæc dicit Dóminus: Quicúmque mánserit in civitáte hac, moriétur gládio, & fame, & peste: qui autem profúgerit ad Chaldæos, vivet, & erit ánima ejus sospes & vivens. Hæc dicit Dóminus: Tradendo tradétur cívitas hæc in manu exércitûs regis Babylónis, & cápiet eam. Et dixérunt príncipes regi: Rogámus ut occidátur homo iste: de indústria enim dissolvit manus virórum bellántium, qui remansérunt in civitáte hac, & manus universi pópuli, loquens ad eos juxtà verba hæc: síquidèm homo iste non quærit pacem pópulo huic, sed malum. Et dixit rex Sedecías: Ecce ipse in mánibus vestris est: nec enim fas est regem vobis quidquam negáre.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

TUlérunt ergò Jeremíam, & projecérunt eum in lacum Melchíæ, filii Amelech; qui erat in vestíbulo cárceris: & submisérunt Jeremíam fúnibus in lacum, in quò non erat aqua, sed lutum: descendit ítaque Jeremías in cœnum. Audívit autem Abdémelech Æthiops vir eunúchus, qui erat in domo regis, quòd misissent Jeremíam in lacum: porrò rex sedébat in porta Bénjamin. Et egressus est Abdémelech de domo regis, & locútus est ad regem, dicens: Dómine mi rex, malefecérunt viri isti ómnia quæcumque perpetrârunt contrà Jeremíam prophétam, mittentes eum in lacum ut moriátur ibi fame, non sunt enim panes ultrà in civitáte.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

PRæcépit ítaque rex Abdémelech Æthíopi, dicens: Tolle tecum hinc triginta viros, & leva Jeremíam prophétam de lacu ántequàm moriátur. Assumptis ergò Abdémelech secum viris, ingressus est domum regis, quæ erat sub cellário: & tulit indè véteres pannos & antíqua, quæ computrúerant, & submisit ea ad Jeremíam in lacum per funículos. Dixitque Abdémelech Æthiops ad Jeremíam: Pone véterès pannos, & hæc scissa & putrida sub cúbito mánuum tuárum, & super funes: fecit ergò Jeremías sic; & extraxérunt Jeremíam fúnibus, & eduxérunt

...t eum de lacu: mansit
...am Jeremías in vestíbulo
...ceris.
...Ecce dies véniunt. 912.

SABBATO.

Si hoc Sabbatum sit ulti-
...ante Septuagésimam,
...ur de Libro Baruch,
...rà in Officio Domini-
...E. Si non sit ultimum,
...ut sequitur.

...Jeremía Prophéta.
...ctio j. Cap. 39.

Anno nono Sedecíæ
regis Juda, mense
décimo, venit Na-
buchodonosor rex Baby-
...is, & omnis exércitus
...ad Jerúsalem, & obsi-
...ant eam. Undécimo au-
...anno Sedecíæ, mense
...rto, quinta mensis
...ta est cívitas. Et in-
...ssunt omnes príncipes
...Babylónis, & sedé-
...in porta média. Cum
...vidísset eos Sedecías
...Juda, & omnes viri
...atóres, fugérunt: &
...ssi sunt nocte de ci-
...te per viam horti re-
..., & per portam, quæ
...inter duos muros, &
...ssi sunt ad viam deserti.
...cútus est autem eos
...rcitus Chaldæórum:
...comprehendérunt Sede-
...am in campo solitúdinis
...richúntinæ, & captum
...uxérunt ad Nabucho-
...onosor regem Babylónis
in Réblatha, quæ est in
terra Emath: & locútus
est ad eum judícia.

[Si fiat de Sabbato, RR. sumentur è II. Nocturno Dominicarum.]

Lectio ij.

ET occídit rex Babylónis filios Sedecíæ in Réblatha, in óculis ejus: & omnes nóbiles Juda occídit rex Babylónis. Oculos quoque Sedecíæ éruit: & vinxit eum compédibus ut duceretur in Babylónem. Domum quoque regis, & domum vulgi succendérunt Chaldæi igni, & murum Jerúsalem subvertérunt. Et relíquias pópuli, qui remánserant in civitáte, & perfúgas, qui transfúgerant ad eum, & supérfluos vulgi, qui remánserant, tránstulit Nabuzardan magister mílitum in Babylónem. Et de plebe páuperum, qui nihil pénitùs habébant, dimísit Nabuzardan magister mílitum in terra Juda; & dedit eis víneas, & cisternas in die illa.

Lectio iij.

PRæcéperat autem Nabuchodónosor rex Babylónis de Jeremía Nabuzardan magístro mílitum, dicens: Tolle illum, & pone super eum óculos tuos, nihilque ei mali fácias: sed, ut volúerit, sic fácias ei. Misit ergò Nabuzardan princeps milítiæ, & omnes optimátes regis Babylónis misérunt, & tulérunt Jeremíam de vestíbulo cárceris, & tradi-

dérunt eum Godolíæ filio Ahícam fílii Saphan ut intráret in domum, & habitáret in pópulo.

Ad Magnificat.

Ant. C. Noli timére, serve meus Jacob, ait Dóminus: quia tecum ego sum. *Jerem.* 46.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA V.

post Epiphaniam.

IN I. NOCTURNO.

De Jerémia Prophéta.

Lectio j. Cap. 42.

ACcessérunt omnes príncipes bellatórum, & Jóhanan fílius Cáree, & Jezonías fílius Osaíæ, & réliquum vulgus à parvo usquè ad magnum: dixerúntque ad Jeremíam prophétam: Cadat orátio nostra in conspectu tuo: & ora pro nobis ad Dóminum Deum tuum pro universis relíquiis istis, quia derelícti sumus pauci de plúribus, sicut óculi tui nos intuentur: & annúntiet nobis Dóminus Deus tuus viam, per quam pergámus, & verbum, quod faciámus. Dixit autem ad eos Jeremías prophéta: Audívi: Ecce ego oro ad Dóminum Deum vestrum secundùm verba vestra. Omne verbum, quodcúmque respónderit mihi, indicábo vobis: nec celábo vos quidquam.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

CUm autem compléti essent decem dies, factum est verbum Dómini ad Jeremíam. Vocavítque Jóhanan fílium Cáree, & omnes príncipes bellatórum, qui erant cum eo, & universum pópulum à mínimo usquè ad magnum. Et dixit ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus Israël, ad quem misístis me, ut prostérnerem preces vestras in conspectu ejus: Si quiescentes manséritis in terra hac, ædificábo vos, & non déstruam: plantábo, & non evellam: jam enim placátus sum super malo quod feci vobis. Nolíte timére à fácie regis Babylónis, quem vos pávidi formidátis: nolíte metúere eum, dicit Dóminus: quia vobíscum sum ego, ut salvos vos fáciam, & éruam de manu ejus. Et dabo vobis misericórdias, & miserébor vestri, & habitáre vos fáciam in terra vestra.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

SI autem dixéritis vos: Non habitábimus in terra ista, nec audiémus vocem Dómini Dei nostri, dicentes: Nequáquam, sed ad terram Ægypti pergémus, ubi non vidébimus bellum, & clangórem tubæ non audiémus, & famem non sustinébi-

mus : & ibi habitábimus. Propter hoc nunc audíte verbum Dómini, relíquiæ Juda : Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israël : Si posuéritis fáciem vestram ut ingrediámini Ægyptum, & intravéritis ut ibi habitétis : gládius, quem vos formidátis, ibi comprehéndet vos in terra Ægypti : & fames, pro qua estis sollíciti, adhærébit vobis in Ægypto, & ibi moriémini. Omnésque viri, qui posuérunt fáciem suam ut ingrediantur Ægyptum, ut hábitent ibi, morientur gládio, & fame, & peste : nullus de eis remanébit, nec effúgiet à fácie mali, quod ego ásferam super eos.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

IN II. NOCTURNO.

Ex Commentário sancti Hierónymi Presbyteri in Jeremíam.

Lib. 5. cap. 26. Lectio iv.

IN princípio regni Jóakim, fílii Josíæ regis Juda, factum est verbum istud à Dómino, dicens : Hæc dicit Dóminus : Sta in átrio domûs Dómini, & loquéris ad omnes civitátes Juda, de quibus véniunt ut adórent in domo Dómini, univérsos sermónes quos ego mandávi tibi ut loquáris ad eos : Noli subtráhere verbum, si fortè áudiant & convertantur unusquisque à via sua mala, & pœníteat me mali, (sive, quiescam à malo) quod cógito fácere eis propter malítias studiórum eórum. Pulchrè stat in átrio atque vestíbulo Templi Dómini, ut per occasiónem oratiónis Dómini, & adorandi eum, sermónes Prophétæ audíre cogantur. Noli, inquit, subtráhere verbum : licèt triste sit, licèt adversùm te audiéntium rábies concitétur, tamen dícito quod tibi imperátum est, non formídans persecutiónes eórum qui adversùm te concitandi sunt, sed Dómini jubentis impérium.

℟. Ecce dies vénient. 313.

Lectio v.

SI fórsitan, inquit, áudiant & convertantur. Verbum ambíguum, fórsitan, majestáti Dómini non potest convenire, sed nostro lóquitur affectu : ut líberum hómini servétur arbítrium ; ne ex præsciéntia ejus, quasi necessitáte vel fácere quid, vel non fácere cogátur. Non enim ex eo quòd Deus scit futúrum áliquid, idcircò futúrum est ; sed quia futúrum est, Deus novit, quasi præscius futurórum. Et tamen sciendum juxtà hunc eumdem Jeremíam : & si mala prædíxerit Dóminus, & égerit pópulus pœniténtiam ; quòd & ipse actúrus sit

pœniténtiam super his quæ fácere comminátus est ; & si próspera pollícitus fúerit ; & égerit pópulus negligenter, mutet Deus senténtiam, & pro bonis mala ínferat.

℟. In diébus illis. 313.

Lectio vj.

ET dices ad eos : Hæc dicit Dóminus : Si non audiéritis me, ut ambulétis in lege mea quam dedi vobis, ut audiátis sermónes servórum meórum Prophetárum, quos ego misi ad vos de nocte consurgens, & dírigens, & non audístis : dabo domum istam sicut Silo, & urbem hanc dabo in maledictiónem cunctis géntibus terræ. In nostra ergò pósitum est potestáte, vel fácere quid, vel non fácere : ita dumtaxat ut quidquid boni óperis vólumus, appétimus, explémus, ad Dei grátiam referámus, qui juxtà Apóstolum dedit nobis & velle & perfícere.

℟. Adinvénit. 313.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

IN illo témpore : Parábolam propósuit turbis Jesus, dicens : Símile factum est regnum cælórum hómini qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

De verbis Evang. Serm. 88. *C.* 18.

HOc in mystério lectiónis hujus cognóvimus, fratres, esse intùs in Ecclésia & bonos & malos, quod sæpè dícimus frumentum & páleam. Nemo ante tempus déserat áream, toleret páleam in tritúra, toleret in área : quod enim toleret, in hórreo non habébit. Véniet ventilátor qui dívidet malos à bonis. Erit étiam corporális separátio, quam modò spirituális præcédit. A malis corde semper disjungímini, ad tempus cautè córpore copulámini. Nec tamen negligentes sitis in corrigendis vestris, ad curam scílicèt vestram quoquómodò pertinéntibus, monendo, docendo, hortando, terrendo.

℟. Símile factum est regnum cælórum hómini qui * Seminávit bonum semen in agro suo : cùm autem dormírent hómines, inimícus super seminávit zizánia. ℣. Ad imáginem similitúdinis suæ Deus fecit hóminem ; invídiâ autem diáboli mors introívit in orbem terrárum. * Seminávit. *Matth.* 13. *Sap.* 2.

Lectio viij.

DUóbus modis non te máculat malus ; si non consénties, & si redárguas :

hoc est, non communicáre, non consentíre. Communicátur quippè, quandò facto ejus consórtium voluntátis vel approbatiónis adjúngitur. Hoc ergò nos ádmonens Apóstolus, ait: Nolíte communicáre opéribus infructuósis tenebrárum. Et quia parùm erat non consentíre, si sequerétur negligéntia disciplínæ: Magis autem, inquit, & redargúite. Vidéte quemádmodùm utrumque compléxus est: Nolíte communicáre; magis autem & redargúite. Quid est, Nolíte communicáre? Nolíte consentíre, nolíte laudáre, nolíte approbáre. Quid est, Magis autem & redargúite? Reprehéndite, corrípite, coercéte. Deindè in ipsâ correctióne vel coercitióne alienórum peccatórum cavendum est ne se extollat qui álterum córripit. Neque ergò consentientes sitis malis, ut approbétis; neque negligentes, ut non arguátis; neque superbientes, ut insultanter arguátis.

℟. Zizánia, filii sunt nequam; inimícus autem qui seminávit ea, est diábolus. * Sicut colliguntur zizánia & igni comburuntur, sic erit in consummatióne sǽculi. ℣. In diem perditiónis servátur malus, & ad diem furóris ducétur. * Sicut. *Matth.* 13. *Job.* 21.

Lectio ix.

Qui deseruerit unitátem, violat caritátem; & quisquis violat caritátem, quódlibet magnum hábeat, ipse nihil est. Si linguis hóminum loquátur & Angelórum, si sciat ómnia sacramenta, si hábeat omnem fidem ut montes tránsferat, si distríbuat ómnia sua paupéribus, si corpus suum tradat ut árdeat, caritátem autem non hábeat; nihil est, nihil ei prodest. Universa inutíliter habet, qui unum illud quo univérsis utátur, non habet. Amplectámur ítaque caritátem, studentes serváre unitátem spíritûs in vínculo pacis. Non nos sedúcant qui carnáliter intélligunt, & corporálem separatiónem faciéntes, ab Ecclésiæ fruméntis toto orbe diffúsis spirituáli sacrilégio separantur. Per totum enim mundum seminátum est bonum semen.

℟. Mittet Fílius hóminis Angelos suos, & cólligent eos qui fáciunt iniquitátem, & mittent eos in camínum ignis: * Tunc † Justi fulgébunt sicut sol in regno Patris eórum. ℣. Justum & ímpium judicábit Deus, & tempus omnis rei tunc erit. * Tunc. Glória Patri. † Justi. *Matth.* 13. *Ecclef.* 3.

Ad Benedictus.

Ant. 3. g. Dómine, non

nè bonum semen seminasti in agro tuo? undè ergò habet zizánia? Et ait illis: Inimícus homo hoc fecit. *Matth.* 13.

Oratio.

FAmíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínuâ pietáte custódi; ut quæ in sola spe grátiæ cœlestis innítitur, tuâ semper protectióne muniátur; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Collígite primùm zizánia, & alligáte ea in fascículos ad comburendum; tríticum autem congregáte in hórreum meum. *Matth.* 13.

FERIA SECUNDA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 43.

FActum est autem, cùm complesset Jeremías loquens ad pópulum universos sermónes Dómini Dei eórum, pro quibus míserat eum Dóminus Deus eórum ad illos, ómnia verba hæc: Dixit Azarías fílius Osaíæ, & Jóhanan fílius Cáree, & omnes viri superbi, dicentes ad Jeremíam: Mendácium tu lóqueris: non misit te Dóminus Deus noster, dicens: Ne ingrediámini Ægyptum ut habitétis illìc. Sed Baruch fílius Neríæ íncitat te adversùm nos, ut tradat nos in manus Chaldæórum, ut interfíciat nos, & tradúci fáciat in Babylónem. Et non audívit Jóhanan fílius Cáree, & omnes príncipes bellatórum, & universus pópulus vocem Dómini, ut manérent in terra Juda. ℟. Ecce nos. 312.

Lectio. ij.

SEd tollens Jóhanan fílius Cáree, & universi príncipes bellatórum, universos reliquiárum Juda, qui reversi fúerant de cunctis Géntibus, ad quas fúerant antè dispersi, ut habitárent in terra Juda: Viros, & mulíeres, & párvulos, & fílias regis, & omnem ánimam, quam relíquerat Nabuzardan princeps milítiæ cum Godolía fílio Ahicam fílii Saphan, & Jeremíam prophétam, & Baruch fílium Neríæ. Et ingressi sunt terram Ægypti, quia non obediérunt voci Dómini: & venérunt usquè ad Taphnis. ℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

ET factus est sermo Dómini ad Jeremíam in Taphnis, dicens: Sume lápides grandes in manu tua, & abscondes eos in crypta, quæ est sub muro laterício in porta domûs Pharaónis in Taphnis, cernéntibus viris Judæis: & dices ad eos: Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Isráël: Ecce ego mittam, & assúmam Nabuchodónosor regem Babylónis ser-

vum meum: & ponam thronum ejus super lápides istos, quos abscondi, & státuet sólium suum super eos. Veniensque percútiet terram Ægypti: quos in mortem, in mortem: & quos in captivitátem, in captivitátem: & quos in gládium, in gládium. Et succendet ignem in delubris deórum Ægypti, & combúret ea, & captivos ducet illos: & amicietur terra Ægypti, sicut amicítur pastor pállio suo: & egredietur inde in pace. Et cónteret státuas domus Solis, quæ sunt in terra Ægypti: & delubra deórum Ægypti combúret igni.

℟. Ecce dies veniunt. 312.

FERIA TERTIA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 44.

Verbum, quod factum est per Jeremíam ad omnes Judæos, qui habitábant in terra Ægypti, habitantes in Mágdalo, & in Taphnis, & in Memphis, & in terra Phatúres, dicens: Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israel: Vos vidístis omne malum istud, quod addúxi super Jerúsalem, & super omnes urbes Juda: & ecce desertæ sunt hódie, & non est in eis habitátor: propter malítiam, quam fecérunt, ut me ad iracúndiam provo-cárent, & irent ut sacrificárent, & cólerent deos aliénos, quos nesciébant & illi, & vos, & patres vestri.

℟. Ecce dies veniunt. 313.

Lectio ij.

Et nunc hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israel: Quare vos fácitis malum grande hoc contra ánimas vestras, ut intereat ex vobis vir & múlier, párvulus & lactans de médio Judæ, nec relinquátur vobis quidquam relíquum: provocántes me in opéribus mánuum vestrárum, sacrificando diis aliénis in terra Ægypti, in quam ingréssi estis ut habitétis ibi: & dispereátis, & sitis in maledictiónem, & in oppróbrium cunctis géntibus terræ? Numquid obliti estis mala patrum vestrórum, & mala regum Juda, & mala uxórum ejus, & mala vestra, & mala uxórum vestrárum, quæ fecérunt in terra Juda, & in regiónibus Jerúsalem? Non sunt mundáti usque ad diem hanc: & non timuérunt, & non ambulavérunt in lege Dómini, & in præceptis meis, quæ dedi coram vobis & coram pátribus vestris.

℟. In diébus. 313.

Lectio iij.

Ideo hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Isr-

raël: Ecce ego ponam fáciem meam in vobis in malum: & dispérdam omnem Judam. Et assúmam relíquias Judæ, qui posuérunt fácies suas, ut ingrederéntur terram Ægypti, & habitárent ibi: & consuméntur omnes in terra Ægypti: cadent in gládio, & in fame: & consuméntur à mínimo usque ad máximum, in gládio, & in fame moriéntur: & erunt in jusjurándum, & in miráculum, & in maledictiónem, & in oppróbrium. Et visitábo super habitatóres terræ Ægypti, sicut visitávi super Jerúsalem in gládio, & fame, & peste. Et non erit qui effúgiat, & sit resíduus de relíquiis Judæórum, qui vadunt ut peregrinéntur in terra Ægypti: & revertántur in terram Juda, ad quam ipsi élevant ánimas suas, ut revertántur & hábitent ibi: non reverténtur nisi qui fúgerint.

℟. Adinvénit. [illegible]

FERIA QUARTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 46.

Quod factum est verbum Dómini ad Jeremíam prophétam contra Gentes, ad Ægyptum, advérsum exércitum Pharaónis Nechao regis Ægypti, qui erat juxta flúvium Euphráten in Chárcamis, quem percússit Nabuchodónosor rex Babylónis, in quarto anno Jóakim fílii Josíæ regis Juda. Præparáte scutum, & clýpeum, & procédite ad bellum. Júngite equos, & ascéndite équites: state in gáleis, políte lánceas, indúite vos lorícis. Quid igitur? vidi ipsos pávidos, & terga verténtes, fortes eórum cæsos: fugérunt concíti, nec respexérunt: terror undíque, ait Dóminus. Non fúgiat velox, nec salvári se putet fortis: Ad Aquilónem juxta flumen Euphráten victi sunt, & ruérunt.

℟. Ecce nos. [illegible]

Lectio ij.

Verbum quod locútus est Dóminus ad Jeremíam prophétam, super eo quod ventúrus esset Nabuchodónosor rex Babylónis, & percussúrus terram Ægypti. Annuntiáte Ægypto, & audítum fácite in Mágdalo, & resónet in Memphis, & in Taphnis, dícite: Sta, & præpara te, quia devorábit gládius ea, quæ per circúitum tuum sunt. Quare computrúit fortis tuus? non stetit: quóniam Dóminus subvértit eum. Multiplicávit ruéntes, cecidítque vir ad próximum suum, & dixérunt: Surge, & revertámur ad pópulum nostrum, & ad terram nativitátis nostræ, à fácie gládii colúmbæ.

℟. Dóminus. 311.

Lectio iij.

Dixit Dóminus exercítuum, Deus Isráël: Ecce ego visitábo super tumultum Alexandríæ, & super Pharaónem, & super Ægyptum, & super deos ejus, & super reges ejus, & super Pharaónem, & super eos, qui confídunt in eo. Et dabo eos in manus quæréntium ánimam eórum, & in manus Nabuchodónosor regis Babylónis, & in manus servórum ejus: & post hæc habitábitur sicut diébus prístinis, ait Dóminus. Et tu ne tímeas, serve meus Jacob, & ne páveas, Isráël: quia ecce ego salvum te fáciam de longinquo, & semen tuum de terra captivitátis tuæ: & revertétur Jacob, & requiéscet, & prosperábitur: & non erit qui extérreat eum. Et tu noli timére, serve meus Jacob, ait Dóminus: quia tecum ego sum, quia ego consúmam cunctas gentes ad quas ejéci te: te verò non consúmam, sed castigábo te in judício, nec quasi innocenti parcam tibi.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

FERIA QUINTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 47.

Quod factum est verbum Dómini ad Jeremíam prophétam contrà Palæstínos, ántequàm percúteret Phárao Gazam: hæc dicit Dóminus: Ecce aquæ ascendunt ab Aquilóne, & erunt quasi torrens inundans, & opérient terram, & plenitúdinem ejus, urbem & habitatóres ejus: clamábunt hómines, & ululábunt omnes habitatóres terræ à strépitu pompæ armórum, & bellatórum ejus, à commotióne quadrigárum ejus, & multitúdine rotárum illíus. Non respexérunt patres fílios mánibus dissolútis, pro adventu diéi, in quo vastabúntur omnes Philísthiim, & dissipábitur Tyrus, & Sydon cum ómnibus réliquis auxíliis suis. Depopulátus est enim Dóminus Palæstínos, relíquias ínsulæ Cappadóciæ.

℟. Ecce dies vénient. 313.

Lectio ij. Cap. 48.

Ad Moab, hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Isráël: Væ super Nabo, quóniam vastáta est, & confúsa: capta est Cariáthaim: confúsa est fortis, & trémuit. Non est ultrà exultátio in Moab contrà Hésebon: cogitavérunt malum. Veníte & disperdámus eam de gente, ergò silens conticésces, sequetúrque te gládius. Vox clamóris de Orónaim: vástitas, & contrítio magna. Contríta est Moab: an-

nuntiáte clamórem párvulis ejus.

℞. In diébus. 313.

Lectio iij. Cap. 49.

AD fílios Ammon, hæc dicit Dóminus: Numquid non fílii sunt Israël? aut hæres non est ei? Cur ígitur hæreditáte possédit Melchom, Gad: & pópulus ejus in úrbibus ejus habitávit? Ideò ecce dies véniunt, dicit Dóminus: & audítum fáciam super Rabbath filiórum Ammon frémitum prælii, & erit in túmulum dissipáta, filiæque ejus igni succendentur, & possidébit Israël possessóres suos, ait Dóminus. Ulula Hésebon, quóniam vastáta est Hai. Clamáte fílii Rabbath, accíngite vos cilíciis: plángite & circúite per sepes: quóniam Melchom in transmigratiónem ducétur, sacerdótes ejus & príncipes ejus simul.

℞. Adinvénit. 313.

FERIA SEXTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 50.

VErbum, quod locútus est Dóminus de Babylóne, & de terra Chaldæórum in manu Jeremíæ prophétæ. Annuntiáte in Géntibus, & audítum fácite: leváte signum, prædicáte, & nolíte celáre: dícite: Capta est Bábylon, confúsus est Bel, victus est Mérodach,
confúsa sunt sculptília ej
superáta sunt idóla eór
Quóniam ascendit co
eam gens ab Aquiló
quæ ponet terram eju
solitúdinem: & non
qui hábitet in ea ab hó
ne usquè ad pecus: & m
sunt, & abiérunt. In
bus illis, & in témp
illo, ait Dóminus:
nient fílii Israël, ip
fílii Juda simul: ambul
tes & flentes properáb
& Dóminum Deum su
quærent.

℞. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

IN Sion interrogábu
viam, huc fácies eóru
Vénient, & apponen
ad Dóminum fœdere sem
piterno, quod nullâ obl
vióne delébitur. Grex pe
ditus factus est pópulus meus: pastóres eórum seduxérunt eos, fecerúntque vagári in móntibus: de monte in collem transiérunt, oblíti sunt cubílis sui. Omnes, qui invenérunt, comedérunt eos: & hostes eórum dixérunt: Non peccávimus: pro eo quòd peccavérunt Dómino decóri justítiæ, & expectatióni patrum eórum Dómino. Recédite de médio Babylónis, & de terra Chaldæórum egredímini: & estóte quasi hœdi ante gregem.

℞. Dóminus. 312.

Lectio iij.

QUóniam ecce ego suscito, & addúcam in Babylónem congregatiónem Géntium magnárum de terra Aquilónis: & præparabuntur advérsus eam, & indè capiétur: sagitta ejus quasi viri fortis interfectóris, non revertétur vácua. Et erit Chaldæa in prædam: omnes vastántes eam replebuntur, ait Dóminus. Quóniam exultátis, & magna loquímini, diripientes hæreditátem meam: quóniam effúsi estis, sicut vítuli super herbam, & mugistis sicut tauri: Confúsa est mater vestra nimis, & adæquáta púlveri, quæ génuit vos: ecce novíssima erit in Géntibus, deserta, ínvia, & árens.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

SABBATO.

[*Si hoc Sabbatum sit ultimum ante Septuagesimam, legetur de libro Baruch, ut infrà in Officio Dominicæ VI. Si non sit ultimum, legetur ut sequitur.*]

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 51.

HÆc dicit Dóminus: Ecce ego suscitábo super Babylónem & super habitatóres ejus, qui cor suum levavérunt contrà me, quasi ventum pestilentem. Et mittam in Babylónem ventilatóres, & ventilábunt eam & demolientur terram ejus; quóniam venérunt super eam undiquè in die afflictiónis ejus. Non tendat qui tendit arcum suum, & non ascendat loricátus; nolíte párcere juvénibus ejus, interfícite ómnem milítiam ejus. Et cadent interfecti in terra Chaldæórum, & vulneráti in regiónibus ejus. Quóniam non fuit viduátus Israël & Juda à Deo suo Dómino exercítuum: terra autem eórum repléta est delicto à sancto Israël.

[*Si fiat de Sabbato, ℟℟. sumentur è II. Nocturno Dominicarum.*]

Lectio ij.

FUgite de médio Babylónis, & salvet unusquisque ánimam suam: nolíte tacére super iniquitátem ejus: quóniam tempus ultiónis est à Dómino, vicissitúdinem ipse retríbuet ei. Calix áureus Bábylon in manu Dómini, inébrians omnem terram: de vino ejus bibérunt Gentes, & ideò commótæ sunt. Súbitò cécidit Bábylon, & contríta est: ululáte super eam, tóllite resínam ad dolórem ejus, si fortè sanétur. Curávimus Babylónem, & non est sanáta: derelinquámus eam, & eámus unusquisque in terram suam: quóniam pervénit usquè ad cœlos judícium ejus, & elevátum est usquè ad nubes.

S vj

Lectio iij.

PRótulit Dóminus justítias nostras: veníte, & narrémus in Sion opus Dómini Dei nostri. Acúite sagittas, impléte pharétras: suscitávit Dóminus spíritum regum Medórum: & contra Babylónem mens ejus est ut perdat eam, quóniam ultio Dómini est, últio templi sui. Super muros Babylónis leváte signum, augéte custódiam: leváte custódes, præparáte insídias: quia cogitávit Dóminus, & fecit quæcúmque locútus est contra habitatóres Babylónis.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Beáti sumus, Israel; quia quæ Deo placent, manifésta sunt nobis. *Baruch* 4.

Oratio, ut infra ad Laudes.

DOMINICA SEXTA post Epiphaniam.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Baruch.

Lectio j. Cap. 1.

ET hæc verba libri, quæ scripsit Baruch fílius Nerías, fílii Maasíæ, fílii Sedecíæ, fílii Sédei, fílii Helcíæ, in Babylónia, in anno quinto, in séptimo die mensis, in témpore quo cepérunt Chaldæi Jerúsalem, & succendérunt eam igni. Et legit Baruch verba libri hujus ad aures Jechoníæ fílii Jóakim regis Juda, & ad aures univérsi pópuli veniéntis ad librum, & ad aures poténtium filiórum regum, & ad aures presbyterórum, & ad aures pópuli, a mínimo usque ad máximum eórum, ómnium habitántium in Babylónia, ad flumen Sud. Qui audiéntes plorábant, & jejunábant, & orábant in conspéctu Dómini.

℟. Ecce nos. 311.

Lectio ij.

ET collegérunt pecúniam secúndum quod pótuit uniuscujúsque manus, & misérunt in Jerúsalem ad Jóakim fílium Helcíæ fílii Salom Sacerdótem, & ad Sacerdótes, & ad omnem pópulum, qui invénti sunt cum eo in Jerúsalem: cum accíperet vasa templi Dómini, quæ abláta fúerant de templo, revocáre in terram Juda décima die mensis Sivan, vasa argéntea, quæ fecit Sedecías fílius Josíæ rex Juda, postéaquam cepísset Nabuchodónosor rex Babylónis Jechoníam, & príncipes, & cunctos poténtes, & pópulum terræ ab Jerúsalem, & duxit eos vinctos in Babylónem. Et dixérunt: Ecce mísimus ad vos pecúnias, de quibus émite holocautómata, & thus, & fácite manna, & offérte pro peccáto ad aram Dómini Dei nostri.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

ET oráte pro vita Nabuchodónosor regis Ba-

tympana; & oráte pro vita Baltassar fílii ejus, ut sint dies eórum sicut dies cæli super terram: & ut det Dóminus virtútem nobis, & illúminet óculos nostros ut vivámus sub umbra Nabuchodonosor regis Babylónis, & sub umbra Baltassar fílii ejus, & serviámus eis multis diébus, & inveniámus grátiam in conspéctu eórum. Et pro nobis ipsis oráte ad Dóminum Deum nostrum: quia peccávimus Dómino Deo nostro; & non est avérsus furor ejus à nobis usque in hunc diem. Et légite librum istum, quem misímus ad vos recitári in templo Dómini, in die solémni, & in die opportúno: & dicétis: Dómino Deo nostro justítia, nobis autem confúsio faciéi nostræ; sicut est dies hæc omni Juda, & habitántibus in Jerúsalem, régibus nostris, & princípibus nostris, & sacerdótibus nostris, & prophétis nostris, & pátribus nostris.

℟. Ecce dies veniunt 312.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

Lib. 3. cont. Fab. fragm. 11.

Lectio iv.

BEati Cypriáni accipiámus & amplectámur utrique senténtiam, qui scribens ad Quirínum, in libro secúndo, cápitulo sexto, sub título, Quod Deus sit Christus; inter ália testimónia etiam hoc prótulit: Hic Deus noster, & non deputábitur álius absque illo: qui invénit omnem viam prudéntiæ, & dedit eam Jacob púero suo, & Israel dilécto sibi. Post hæc in terris visus est, & cum homínibus conversátus est. Agnósce testimónio tanti mártyris, de Christo dictum: Hic Deus noster, & non æstimábitur álius absque illo: & disce ut divína dicta recte intélligas, & non adversùs Dei Fílium rebellis exístas.

℟. Ecce dies veniunt. 313.

Lectio v.

MYstérium enim divínæ Incarnatiónis beátus Prophéta volébat osténdere. Undè necesse eum fuit, ut & Deum nostrum, ad quem álius non æstimábitur, secundùm divinitátem Christum díceret, & eúmdem in terris visum secundùm veram carnis substántiam prophetáret. A fidélibus enim non æstimátur, (id est, non créditur, non accípitur, non putátur) álius absque Dei Fílio Deus: quia Deus non persónæ nomen est, sed natúræ.

℟. In diébus. 313.

Lectio vj.

SI ergò natúram atténdimus, quia Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus,

unus est Deus, hoc est, una natúra; sicut absque Patre non æstimátur álius Deus, sic absque Fílio non æstimátur álius Deus, sic étiam absque Spíritu sancto non æstimátur álius Deus. Ideò ergò absque Dei Fílio non potest álius Deus à fidélibus æstimári, quia extrà natúram Fílii Dei, quæ illi cum Patre & Spíritu sancto una est, nullátenùs potest álius Deus inveníri.

℟. Adinvénit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

IN illo témpore: Parábolam propósuit turbis Jesus, dicens: Símile est regnum cœlórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. in Matth.

REgnum cœlórum, prædicátio Evangélii est, & notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, & de qua dícitur ad Judæos: Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti facienti fructus ejus. Símile est ergò hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, à plerisque Salvátor intellígitur, quòd in ánimis credéntium séminet: Ab áliis, ipse homo séminans in agro suo, hoc est, in semetipso, & in corde suo.

℟. Locútus est Jesus in parábolis ad turbas, ut implerétur quod dictum est per Prophétam: * Eructábo abscóndita à constitutióne mundi. ℣. Apériam in parábolis os meum; loquar propositiónes ab inítio: * Eructábo abscóndita. *Matth. 13. Ps. 77.*

Lectio viij.

QUis est iste qui séminat, nisi sensus noster & ánimus; qui suscípiens granum prædicatiónis, & fovens sementem humóre fídei, facit in agro sui péctoris pulluláre? Prædicátio Evangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippè doctrínam fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Deum mórtuum, & scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, & libris eórum, & splendóri eloquéntiæ, & compositióni sermónum, & vidébis quantò minor sit céteris semínibus semen Evangélii.

℟. Dimissis turbis, venit Jesus in domum; & * Accessérunt ad eum discípuli ejus, dicentes: Edíssere nobis parábolam. ℣. Cor sapientis quærit doctri-

nam. * Accessérunt. Matth. 13. Prov. 15.

Lectio ix.

Sed illa cùm créverit, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demonstrat: sed totum fláccidum marcidumque & mollítum ebullit in ólera, & in herbas quæ citò arescunt & córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio, cùm vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exurgit in ólera, sed crescit in árborem; ita ut vólucres cœli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines Dei servítio mancipátas sentíre debémus) véniant & hábitent in ramis ejus. Ramos puto Evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis créverit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrum unaquæque requiescit.

℟. Quæ semináverit homo, hæc & metet; quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem: * Qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam. ℣. Qui séminat iniquitátem, metet mala: * Qui autem. Glória. * Qui autem. Galat. 6. Prov. 22.

Ad Benedictus.

Ant. 7. d. Símile est regnum cœlórum grano sinápis, quod mínimum quidèm est ómnibus semínibus: cùm autem créverit, majus est ómnibus oléribus. Matth. 13.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, & dictis exequámur & factis; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 1. a. Símile est regnum cœlórum fermento, quod acceptum múlier abscondit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum. Matth. 13.

FERIA SECUNDA.

De Baruch Prophéta.

Lectio j. Cap. 2.

Státuit Dóminus Deus noster verbum suum, quod locútus est ad nos, & ad júdices nostros, qui judicavérunt Israël, & ad reges nostros, & ad príncipes nostros, & ad omnem Israël, & Juda: ut addúceret Dóminus super nos mala magna quæ non sunt facta sub cælo, quemádmodùm facta sunt in Jerúsalem, secundùm quæ scripta sunt in lege Móysi, ut manducáret homo carnes fílii sui, & carnes fíliæ suæ. Et dedit eos sub manu regum ómnium, qui sunt in circúitu nostro, in impropérium, & in desolatiónem in ómnibus pópulis, in quibus nos dispersit Dóminus. Et

facti sumus subtùs, & non suprà: quia peccávimus Dómino Deo nostro, non obaudiendo voci ipsíus.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

DOmino Deo nostro justítia: nobis autem, & pátribus nostris confúsio faciéi, sicut est dies hæc. Quia locútus est Dóminus super nos ómnia mala hæc, quæ venérunt super nos: & non sumus deprecáti fáciem Dómini Dei nostri, ut reverterémur unusquísque nostrûm à viis nostris péssimis. Et vigilávit Dóminus in malis, & addúxit ea super nos: quia justus est Dóminus in ómnibus opéribus suis, quæ mandávit nobis: & non audívimus vocem ipsíus ut irémus in præceptis Dómini, quæ dedit ante fáciem nostram.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

ET nunc, Dómine Deus Israël, qui eduxísti pópulum tuum de terra Ægypti in manu válida, & in signis, & in prodígiis, & in virtúte tua magna, & in bráchio excelso, & fecísti tibi nomen sicut est dies iste: peccávimus, ímpiè égimus, iníquè géssimus, Dómine Deus noster, in ómnibus justítiis tuis. Avertátur ira tua à nobis: quia derelícti sumus pauci inter gentes, ubi dispersísti nos. Exaudi Dómine preces nostras, & oratiónes nostras, & educ nos propter te: & da nobis inveníre grátiam ante fáciem eórum, qui nos abduxérunt: ut sciat omnis terra quia tu es Dóminus Deus noster, & quia nomen tuum invocátum est super Israël, & super genus ipsíus.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

FERIA TERTIA.

De Baruch Prophéta.

Lectio j. Cap. 3.

AUdi, Israël, mandáta vitæ: áuribus pércipe, ut scias prudéntiam. Quid est, Israël, quòd in terra inimicórum es? Inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es cum mórtuis: deputátus es cum descendéntibus in inférnum. Dereliquísti fontem sapiéntiæ. Nam si in via Dei ambulásses, habitásses útiquè in pace sempitérna. Disce ubi sit prudéntia, ubi sit virtus, ubi sit intelléctus: ut scias simul ubi sit longitúrnitas vitæ & victûs, ubi sit lumen oculórum, & pax.

℟. Ecce dies véniunt. 313.

Lectio ij.

QUis invénit locum ejus? & quis intrávit in thesauros ejus? Ubi sunt príncipes Géntium, & qui dominántur super béstias, quæ sunt super terram? Qui in

stibus cœli ludunt, qui argentum thesaurizant, & aurum, in quo confidunt hómines, & non est finis acquisitiónis eórum? qui argentum fábricant & sollíciti sunt, nec est invéntio óperum illórum? Exterminati sunt, & ad ínferos descendérunt, & alii loco eórum surrexérunt.

℟. In diébus. 313.

Lectio iij.

JUvenes vidérunt lumen, & habitavérunt super terram: viam autem disciplínæ ignoravérunt, neque intellexérunt sémitas ejus, neque fílii eórum suscepérunt eam, à fácie ipsórum longè facta est: non est audíta in terra Chánaan, neque visa est in Theman. Fílii quoque Agar, qui exquírunt prudéntiam, quæ de terra est, negotiatóres Merrhæ, & Theman, & fabulatóres, & exquisitóres prudéntiæ & intelligéntiæ: viam autem sapiéntiæ nesciérunt, neque commemoráti sunt sémitas ejus.

℟. Adinvénit. 314.

FERIA QUARTA.

De Baruch Prophéta.

Lectio j. Cap. 3.

O Israël, quàm magna est domus Dei, & ingens locus possessiónis ejus! Magnus est, & non habet finem: excelsus & immensus. Ibi fuérunt gigántes nomináti illi, qui ab inítio fuérunt, statúrâ magnâ, sciéntes bellum. Non hos elégit Dóminus, neque viam disciplínæ invenérunt: proptéreà periérunt. Et quóniam non habuérunt sapiéntiam, interiérunt propter suam insipiéntiam.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

QUis ascéndit in cœlum, & accépit eam, & edúxit eam de núbibus? Quis transfretávit mare, & invénit illam, & áttulit illam super aurum eléctum? Non est qui possit scire vias ejus, neque qui exquírat sémitas ejus: sed qui scit universa, novit eam, & adinvénit eam prudéntiâ suâ.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

QUi præparávit terram in ætérno témpore, & replévit eam pecúdibus, & quadrupédibus: qui emíttit lumen, & vadit: & vocávit illud, & obédit illi in tremóre. Stellæ autem dedérunt lumen in custódiis suis, & lætátæ sunt: vocátæ sunt, & dixérunt: Adsumus: & luxérunt ei cum jucunditáte, qui fecit illas. Hic est Deus noster, & non æstimábitur álius advérsus eum. Hic adinvénit omnem viam disciplínæ, & trádidit illam Jacob púero suo, & Israël dilécto suo. Post hæc in

terris visus est: & cum hominibus conversátus est.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

FERIA QUINTA.

De Baruch Prophéta.

Lectio j. Cap. 4.

Hic liber mandatórum Dei; & lex, quæ est in ætérnum: omnes, qui tenent eam, pervénient ad vitam: qui autem dereliquérunt eam, in mortem. Convértere Jacob, & apprehénde eam, ámbula per viam ad splendórem ejus contra lumen ejus. Ne tradas álteri glóriam tuam, & dignitátem tuam genti aliénæ. Beáti sumus Israël: quia quæ Deo placent, manifésta sunt nobis.

℟. Ecce dies véniunt. 313.

Lectio ij.

Animæquior esto pópulus Dei, memorábilis Israël: venúndati estis Géntibus non in perditiónem: sed propter quod in ira ad iracúndiam provocástis Deum, tráditi estis adversáriis. Exacerbástis enim eum, qui fecit vos, Deum ætérnum, immolántes dæmóniis, & non Deo. Oblíti enim estis Deum, qui nutrívit vos, & contristástis nutrícem vestram Jerúsalem.

℟. In diébus, 313.

Lectio iij.

Vidit enim iracúndiam à Deo veniéntem vobis, & dixit: Audíte confínes Sion, addúxit enim mihi Deus luctum magnum: vidi enim captivitátem pópuli mei, filiórum meórum, & filiárum, quam superdúxit illis Ætérnus. Nutrívi enim illos cum jucunditáte: dimísi autem illos cum fletu & luctu. Nemo gáudeat super me víduam, & desolátam: à multis derelícta sum propter peccáta filiórum meórum, quia declinavérunt à lege Dei. Justítias autem ipsíus nesciérunt, nec ambulavérunt per vias mandatórum Dei, neque per sémitas veritátis ejus cum justítia ingréssi sunt.

℟. Adinvénit. 313.

FERIA SEXTA.

De Baruch Prophéta.

Lectio j. Cap. 4.

Véniant confínes Sion, & mementóte captivitátem filiórum & filiárum meárum, quam superdúxit illis Ætérnus. Addúxit enim super illos gentem de longínquo, gentem ímprobam, & altérius linguæ: qui non sunt revériti senem, neque puerórum miserti sunt, & abduxérunt dilectos víduæ, & à filiis únicam desolavérunt. Ego autem quid possum adjuváre vos? Qui enim addúxit super vos mala, ipse vos erípiet de mánibus inimicórum vestrórum.

℟. Ecce nos. 313.

Lectio ij.

ANimæquióres estóte filii, clamáte ad Dóminum, & erípiet vos de manu príncipum inimicórum. Ego enim sperávi in ætérnum salútem vestram: & venit mihi gáudium à sancto super misericórdia, quæ véniet vobis ab ætérno salutári nostro. Emísi enim vos cum luctu & plorátu: redúcet autem vos mihi Dóminus cum gáudio & jucunditáte in sempitérnum. Sicut enim vidérunt vicínæ Sion captivitátem vestram à Deo, sic vidébunt & in celeritáte salútem vestram à Deo, quæ supervéniet vobis cum honóre magno, & splendóre ætérno.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

FIlii patienter sustinéte iram, quæ supervénit vobis: persecútus est enim te inimícus tuus, sed citò vidébis perditiónem ipsíus, & super cervíces ipsíus ascendes. Delicáti mei ambulavérunt vias ásperas; ducti sunt enim ut grex direptus ab inimícis. Animæquióres estóte fílii, & proclamáte ad Dóminum: erit enim memória vestra ab eo qui duxit vos. Sicut enim fuit sensus vester ut erraretis à Deo: décies tantùm íterùm converténtes requirétis eum. Qui enim indúxit vobis mala, ipse rursùm addúcet vobis sempitérnam jucunditátem cum salúte vestra.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

SABBATO.

De Baruch Prophéta.

Lectio j. Cap. 4.

ANimæquior esto Jerúsalem, exhortátur enim te, qui te nominávit. Nocentes períbunt, qui te vexavérunt: & qui gratuláti sunt in tua ruína, puniéntur. Civitátes, quibus serviérunt fílii tui, puniéntur: & quæ accépit fílios tuos. Sicut enim gavísa est in tua ruína, & lætáta est in casu tuo, sic contristábitur in sua desolatióne. Et amputábitur exultátio multitúdinis ejus, & gaudimónium ejus erit in luctum. Ignis enim supervéniet ei ab ætérno in longitúrnis diébus, & habitábitur à dæmóniis in multitúdine témporis.

[*Si fiat de Sabbato,* ℟℟℟. *Sumentur è II. Nocturno Dominicarum.*]

Lectio ij. Cap. 4. & 5.

CIrcúmspice Jerúsalem ad Orientem, & vide jucunditátem à Deo tibi veniéntem. Ecce enim véniunt fílii tui, quos dimisísti dispersos, véniunt collecti ab Oriente usquè ad Occidentem, in verbo sancti gaudentes in honó-

rem Dei. Exue te Jerúsalem stola luctûs, & vexatiónis tuæ: & índue te decóre, & honóre ejus, quæ à Deo tibi est, sempiternæ glóriæ. Circúmdabit te Deus diplóide justítiæ, & impónet mitram cápiti honóris æterni. Deus enim ostendet splendórem suum in te omni, qui sub cœlo est. Nominábitur enim tibi nomen tuum à Deo in sempitérnum: Pax justítiæ, & honor pietátis.

Lectio iij. Cap. 5.

Exurge Jerúsalem, & sta in excelso: & circúmspice ad Orientem, & vide collectos filios tuos ab Oriente sole usquè ad Occidentem, in verbo sancti gaudentes Dei memóriâ. Exiérunt enim abs te pédibus ducti ab inimícis: addúcet autem illos Dóminus ad te portátos in honóre sicut filios regni. Constítuit enim Deus humiliáre omnem montem excelsum, & rupes perennes, & convalles replére in æqualitátem terræ: ut ámbulet Israël diligenter in honórem Dei. Obumbravérunt autem & sylvæ, & omne lignum suavitátis Israël ex mandáto Dei. Addúcet enim Deus Israël cum jucunditáte in lúmine majestátis suæ, cum misericórdia, & justítia, quæ est ex ipso.

SABBATO.

Ante Septugesimam.

AD VESPERAS.

[*Ab hac Hora usque ad Nonam Feriæ IV. majoris Hebdomadæ, initio cujuscumque Horæ Officii, loco Allelúia, dicitur* Laus tibi, Dómine, Rex æternæ glóriæ. *Si Vesperæ sint de Festo, dicitur* Allelúia *in principio & ad Antiph. ad* Magníficat, *& amplius non dicitur.*]

Psalmi de Psalterio, sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 6. Fide, intellígimus aptáta esse sǽcula verbo Dei, ut ex invisibílibus visibília fierent. *Hebr.* 11.

CAPITULUM. *Exod.* 31.

Custódiant filii Israël sábbatum, & célebrent illud in generatiónibus suis. Pactum est sempitérnum inter me & filios Israël, signumque perpétuum; sex enim diébus fecit Dóminus cœlum & terram, & in séptimo ab ópere cessávit.

HYMNUS.

Te læta, mundi Cónditor,
Unum manet semper quies:
Festíva cœlestes choros
Semper decent præcónia.
Nos, sanctitáte pérditâ,
Pœnális expectat labor:
Hymnos ne dulces pátriæ
Mœsti canámus éxules!
Qui te piis placábilem
Spondes futúrum flétibus,

Lugére, da longi, Pater,
Delicta, causas exilii.
Venûm salúbrem témperet
Spe nixa mœrórem fides;
Tu mox quiéti nos tuæ,
Latísque reddes cánticis.
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Filio;
Qui corda nostra cónsecras,
Sit & tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Priusquàm montes fierent, aut formarétur terra & orbis, ℟. A século & usquè in séculum tu es, Deus. *Ps.* 89.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Dóminus Deus noster fecit terram in fortitúdine sua, præparávit orbem in sapiéntia sua, & prudéntiâ suâ exténdit cœlos. *Jerem.* 51.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM, *Psalmi & Capitulum de Feria. Cetera ut infrà in Domínicis.*

DOMINICIS à Septuagesima ad Quadragesimam,

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Dóminum Deum Abraham, Deum Isaac, & Deum Jacob: *Veníte, adorémus. *Exod.* 3.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

REbus creátis nil egens,
Temet beátus, nunc tuo
Prodis ab arcáno, Deus,
Mundóque das primórdia.
Tu cuncta quæ non sunt vocas,
Et illa se sistunt tibi;
Miróque concentu, suo
Dant conditóri glóriam.
At mundus è sinu tuo
Dum prodit aspectábilis,
Augustiórem cógitas
Mundum, Creátor, álterum.
Illum Redemptor ártifex
Virtútibus condet suis,
Sparsóque terris ómnibus
Verbi poténtis sémine.
Illum, peráctis séculis,
Cœlo locábit; & throni
Mensæque consórtem suæ
Deo redonábit Patri.
Utríque mundo qui præes;
Utrumque consérva, Pater;
Utrumque, Fili, dírige;
Utrumque, Flamen, cónsecra.
Amen.

Psalmi de Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Fide, plúrimam hóstiam Abel quàm Caïn óbtulit Deo: per quam testimónium consecútus est esse justus. *Hebr.* 11.

Ant. 2. Fide, Henoch translátus est ne vidéret mortem; & non inveniebátur, quia tránstulit illum Deus. *Hebr.* 11.

Ant. 3. a. Fide, Noë, respónso accepto de iis quæ adhuc non videbantur, métuens aptávit arcam in salútem domûs suæ. *Hebr.* 11.

℣. Memor fui óperum

Dómini ; ℟. Quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum, Dómine. *Ps.* 76.

Lectiones ut infrà.

℟. j. In princípio creávit Deus cœlum & terram : * Et vidit Deus cuncta quæ fécerat, & erant valdè bona. ℣. Omnis domus fabricátur ab áliquo : qui autem ómnia creávit, Deus est. * Et vidit. *Gen.* 1. *Hebr.* 3.

℟. ij. Creávit Deus hóminem inexterminábilem, & ad imáginem similitúdinis suæ fecit illum : * Invídiâ autem diáboli, mors introívit in orbem terrárum. ℣. Deus, qui fecit mundum, fecit ex uno omne genus hóminum inhabitáre super universam fáciem terræ. * Invídiâ. *Sap.* 2. *Act.* 17.

℟. iij. Omnis caro corrúperat viam suam : factumque est dilúvium ; & delévit Deus omnem substántiam quæ erat super terram : * Remansit autem solus Noë, & qui cum eo erant in arca. ℣. In arca pauci, id est octo ánimæ, salvæ factæ sunt per aquam. * Remansit. Glória. * Remansit. *Gen.* 6. & 7. 1. *Petr.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *a.* Fide, qui vocátur Abraham, obedívit in locum exíre quem acceptúrus erat in hæreditátem. *Hebr.* 11.

Ant. 5. *a.* Fide, & de futúris benedíxit Isaac Jacob & Esaü. *Hebr.* 11.

Ant. 6. Fide, Jacob móriens síngulos filiórum Joseph benedíxit, & adorávit fastígium virgæ ejus. *Hebr.* 11.

℣. Meditábor in ómnibus opéribus tuis, Dómine, ℟. Et in adinventiónibus tuis exercébor. *Ps.* 76.

Lectiones ut infrà.

℟. iv. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cœlo, dicens ; Quia non pepercisti fílio tuo unigénito propter me, * Benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ. ℣. Abrahæ promittens Deus, jurávit per semetipsum dicens : Nisi benedícens benedícam te, & multíplicans multiplicábo te. * Benedicentur. *Gen.* 22. *Hebr.* 6.

℟. v. Appáruit Isaac Dóminus, & ait : Benedícam tibi cómplens juramentum quod spopondi Abraham patri tuo ; * Et benedicentur in sémine tuo ómnes gentes terræ. ℣. Non omnes qui ex Israël sunt, ii sunt Israëlítæ ; neque qui semen sunt Abrahæ, omnes fílii ; sed In Isaac vocábitur tibi semen. * Et benedicentur. *Gen.* 26. *Rom.* 9.

℟. vj. Vidit Jacob Dóminum dicentem sibi : erit semen tuum quasi pulvis terræ, & * Benedicentur

ante & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. ℣. Abrahæ dictæ sunt promissiónes & sémini ejus. Non dicit, & semínibus, quasi in multis; sed quasi in uno, & sémini tuo, qui est Christus. * Benedicentur. Glória. * Benedicentur. *Gen.* 28. *Gal.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Fide, Joseph móriens, de profectióne filiórum Israël memorátus est, & de óssibus suis mandávit. *Hebr.* 11.

Ant. 7. d. Fide, Móyses relíquit Ægyptum, non véritus animositátem regis: invisíbilem enim tamquàm videns sustínuit. *Hebr.* 11.

Ant. 8. c. Fide, transiérunt mare rubrum tamquàm per áridam terram: quod experti Ægyptii, devoráti sunt. *Hebr.* 11.

℣. Memor fui diérum antiquórum: ℞. Meditátus sum in ómnibus opéribus tuis, Dómine. *Ps.* 142.

Lectiones & ℞℞℞. ut infrà in qualibet Dominica.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Magnus Dóminus & laudábilis nimis; ℞. Et magnitúdinis ejus non est finis. *Ps.* 144.

A D L A U D E S.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. f. Creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum. *Gen.* 1.

Ant. 2. Per unum hóminem peccátum in mundum intrávit, & per peccátum mors; & ita in omnes hómines mors pertránsiit, in quo omnes peccavérunt. *Rom.* 5.

Ant. 3. g. Misericórdiæ Dómini quia non sumus consumpti; quia non defecérunt miseratiónes ejus. *Thren.* 3.

Ant. 5. F. Cogitáte.

CANTICUM. *Eccli.* 44.

Laus Sanctorum qui ante Christum vixerunt.

Laudémus viros gloriósos & parentes nostros * in generatióne sua.

Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adepti sunt, * & in diébus suis habentur in láudibus.

Qui de illis nati sunt, * reliquérunt nomen narrandi laudes eórum.

Illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: * cum sémine eórum pérmanent bona.

Hæréditas sancta nepótes eórum, * & in testaméntis stetit semen eórum.

Et filii eórum propter illos usquè in ætérnum manent: * semen eórum & glória eórum non derelinquétur.

Córpora ipsórum in pace sepulta sunt, * & nomen eórum vivit in generatiónem & generatiónem.

Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, * & laudem

eórum nuntiet eccléſiâ.

¶ *Dicitur tantùm in Officio de Tempore.* ¶

Ant. Cogitáte per generatiónem & generatiónem ; quia omnes qui ſperant in Dóminum, non infirmantur. 1. *Mach.* 2.

Ant. 4. a. Nihil odíſti eórum quæ feciſti : parcis autem ómnibus ; quóniam tua ſunt, Dómine, qui amas ánimas. *Sap.* 11.

CAPITULUM. *Eccli.* 18.

QUi vivit in ætérnum, creávit ómnia ſimul. Deus ſolus juſtificábitur, & manet invictus Rex in ætérnum. Quis ſufficit enarráre ópera illius ? Quis enim inveſtigábit magnália ejus ?

HYMNUS.

QUi nos creas ſolus, Pater,
De príſtino lapſos ſtatu
Non ſolus inſtauras : ſimul
Noſtros labóres éxigis.

Delicta pœniténtibus
Clemens reláxas ; improbos
Vocas morantes, & viam
Erróris urges línquere.

Scelus remordet ; intimo
Pectus dolóre ſcinditur :
Ultóris & partes Dei
Exercet in ſemet nocens.

Vitáre plagas ádmonet
Ægrè recepta ſánitas ;
Et arctiórem ſénſuum
Hortátur ad cuſtódiam.

Divína non ſcrutábilis
O altitúdo cónſilî !
Sic vel malórum próvidus
Edúcis è ſinu bona.

At obſtinátis vindicem
Iram reſervas ; mergitur
Sceleſtus orbis ; únicus
Noë ſuperſtes éffugit.

Hic, præco pœniténtiæ,
Novi ſequeſter fœderis,
Servátor orbis & parens,
Chriſti figúram prætulit.

Qui ſemen Abræ ſúſcipis,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, & almo Spíritu
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Magnus eſt Deus noſter præ ómnibus diis :
℟. Omnia quæcúmque vóluit, fecit. *Pſ.* 134.

Ant. ad Benedictus, & Oratio, ut in quálibet Dominica.

Ante Præſentationem fit Commemoratio de Virgine Deipara, ut ſuprà, 314.

AD HORAS.

Doxologia, Qui ſemen Abræ ſúſcipis, ut ſuprà ad Laudes.

AD PRIMAM.

Ant. 1. ſ. Creávit Deus

In ℟*. br.* ℣. Qui ſemen Abrahæ * apprehendiſti. *Hebr.* 2.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Per unum hóminem.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 11.

FRatres, Tímeo ne ſicut ſerpens Hevam ſedúxit aſtútiâ ſuâ, ita corrumpántur ſenſus veſtri, & excídant à ſimplicitáte quæ eſt in Chriſto.

℟. *br.* Salvum me fac, Dómine, * Quóniam defécit

fecit sanctus. Salvum. ℣. Diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum. * Quóniam. Glória. Salvum. *Ps.* 11.

℣. Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: ℟. Non est qui fáciat bonum, non est usquè ad unum. *Ps.* 13.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Misericórdiæ Dómini.

CAPITULUM. *Sap.* 10.

SApiéntia illum qui primus formátus est à Deo pater orbis terrárum, cùm solus esset creátus, custodívit, & edúxit illum à delicto suo, & dedit illi virtútem continendi ómnia.

℟. *br.* Quómodò miserétur pater filiórum, * Misertus est Dóminus timéntibus se. Quómodò. ℣. Quóniam ipse cognóvit * figmentum nostrum. * Misertus est. Glória. Quómodò.

℣. Recordátus est quóniam pulvis sumus: ℟. Homo sicut fœnum dies ejus. *Ps.* 102.

AD NONAM.

Ant. 4. a. Nihil odisti.

CAPITULUM. *Sap.* 1.

DEus mortem non fecit, nec lætátur in perditióne vivórum; creávit enim ut essent ómnia, & sanábiles fecit natiónes orbis terrárum.

℟. *br.* Deus, tu conversus * Vivificábis nos. Deus. ℣. Et plebs tua * lætábitur in te. * Vivificábis nos. Glória. Deus. *Ps.* 84.

℣. Dómine, misericórdia tua in séculum: ℟. Opera mánuum tuárum ne despícias. *Ps.* 137.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. DOmine Deus ómnium creátor, qui fecisti patres electos, & sanctificasti eos, custódi partem tuam, & sanctífica. 2. *Mach.* 1.

Ant. 4. E. Ne áuferas misericórdiam tuam à nobis, propter Abraham dilectum tuum, & Isaac servum tuum, & Israël sanctum tuum. *Dan.* 3.

Ant. 2. Juxtà fidem defuncti sunt isti, non acceptis repromissiónibus, sed à longè eas aspicientes, & salutantes, & confitentes quia peregríni & hóspites sunt super terram. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Deus non confúnditur vocári Deus eórum; parávit enim illis civitátem. *Hebr.* 11.

Ant. 3. a. Móyses secùs rubum dicit Dóminum, Deum Abraham, & Deum Isaac, & Deum Jacob: Deus autem non est mortuórum, sed vivórum. *Luc.* 20.

CAPITULUM. 1. *Mach.* 2.

MEmentóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatiónibus suis; &

accipiétis glóriam magnam, & nomen æternum.

HYMNUS.

VOs, ante Christi témpora,
Christi fidéles ásseclæ,
Verenda justórum cohors,
Primíque credentûm patres.
Vestram quis, ô, dignis queat
Efferre láudibus fidem?
Crebros anhelantis spei
Quis explicet suspíritus?
Hic éxules, hic ádvenæ,
Mundi figúram spérnitis:
Non litterâ, sed spíritu,
Promissa pensátis bona.
Intenta mens uni Deo
Respectat æternas domos:
Fac, Christe, nos veram quoque
Desideráre pátriam.
Qui semen Abræ súscipis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Cogitávi dies antíquos, ℟. Et annos ætérnos in mente hábui. *Ps.* 76.

Ant. ad Magníficat, & *Oratio, ut in qualibet Dominica.*

Ante Præsentationem Domini fit comm. de Virgine Deipara, ut suprà, 317.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. Est fides sperandárum substántia rerum, argumentum non apparéntium: in hac enim testimónium consecúti sunt senes. *Hebr.* 11.

HYMNUS.

QUæ legis ante témpora
Sub lege fecit & Patres
Justos fides, sub grátia
Tot Christiános párturit.
Nunc ergò nubem téstium,
Quæ lucis ostendit viam,
Spectémus; & veram fidem
Sanctis probémus móribus.
Agnoscit auctórem suum,
O Christe, nostra te fides:
Nobis eam da créscere;
Nobis eam da pérfici.
Dum corpus ággravat sopor,
Cor clamet ad te líberum;
Amémus usquè; cáritas
Numquàm precári désinat.
Qui semen Abræ súscipis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Capitulum & ℟. *br. ut in Psalterio.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. A. Moriátur ánima mea morte justórum, & fiant novíssima mea horum simília. *Num.* 23.

Cætera ut in Psalterio.

FERIIS

à Septuagesima ad Diem Cinerum.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium. Dóminum Deum Israël, * Veníte, adorémus. *Exod.* 5.

Ps. 94 Veníte. 2.

Hymnus. Rebus creátis, *ut suprà* 429.

Psalmi ut in Psalterio.
Antiphonæ, ℣. & ℟℟℟. *ex Officio Dominicarum præcedenti: scilicet,*
Feriâ II. IV. & VI. è primo Nocturno Dominicarum.
Feriâ III. V. & Sabbato, è secundo Nocturno.
Non dicitur Te Deum.
℣. *Sacerd. ut suprà in Dominicis.*

AD LAUDES.

Psalmi de Psalterio, cum Cantico Laudémus, *ut suprà in Dominicis sub sola Antiphona* Cogitáte. *quarta Laudum Dominicarum.*
Capitulum, Hymnus & ℣. *ut suprà in Dominicis.*

Ad Benedictus.

Ant. 2 Deus ab inítio constítuit hóminem, & relíquit illum in manu consílii sui: adjécit mandáta & præcepta sua. *Eccli.* 15.
Oratio Dominicæ præcedentis.
Ante Præsent. Domini, commem. sola de Virgine Deipara, ut suprà, 315.
Post Præsentationem, Suffragia consueta.

AD HORAS.

Doxologia, Qui semen Abræ súscipis, *ut suprà in Dominicis.*
[*Dicitur etiam in Offic. Sanctorum ad Horas, præterquàm in Offic. B. Mariæ. V.*]
Psalmi de Psalt. Antiphonæ ut suprà in Dominicis.
Ad Primam, in ℟. *br.* ℣. Qui semen Abrahæ * apprehendísti. *Hebr.* 11.
[*Dicitur tantùm in Officio de Tempore.*]
Ad Tertiam, Sextam & Nonam, Capitula, ℟℟℟. *brevia &* ℣℣℣. *ut suprà in Dominicis.*
Oratio Dominicæ præcedentis.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio sub sola Antiphona Domine Deus. *prima Vesperarum Dominicarum.*
Capitulum, Hymnus & ℣. *ut suprà in Dominicis.*

Ad Magníficat.

Ant. 7. *d.* Ante hóminem vita & mors, bonum & malum; quod placúerit ei, dábitur illi. *Eccli.* 15.
Oratio Dominicæ præcedentis.
Ante Præsentationem Domini, commem. sola de Virgine Deipara, ut suprà 317.
Post Præsentationem, Suffragia consueta.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Psalterio.
Ant. & Hymnus *ut suprà in Dominicis.*
Capitulum & ℟. *br. ut in Psalterio.*
Ad Nunc dimittis, *Ant. ut suprà in Dominicis.*
Cetera ut in Psalterio.

DOMINICA SEPTUAGESIMÆ.

Omnia ut in Dominicis à Septuagesima ad Quadragesimam, suprà, 429. additis quæ sequuntur.

AD OFFICIUM NOCT.
IN I. NOCTURNO.
Incipit liber Génesis.
Lectio j. Cap. 1.

IN princípio creávit Deus cœlum & terram. Terra autem erat inánis & vácua, & ténebræ erant super fáciem abyssi; & Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem, quòd esset bona: & divísit lucem à ténebris. Appellavitque lucem, Diem; & ténebras, Noctem. Factumque est véspere & mane dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in médio aquárum; & dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmamentum; divisitque aquas quæ erant sub firmamento, ab his quæ erant super firmamentum. Et factum est ita. Vocavitque Deus firmamentum, Cœlum. Et factum est véspere & mane, dies secundus. Dixit verò Deus: Congregentur aquæ quæ sub cœlo sunt, in locum unum; & appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram; congregationesque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quòd esset bonum. Et ait: Gérminet terra herbam virentem & faciéntem semen, & lignum pomíferum fáciens fructum juxtà genus suum, cujus semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, & faciéntem semen juxtà genus suum, lignumque fáciens fructum, & habens unumquodque seméntem secundùm spéciem suam. Et vidit Deus quòd esset bonum. Et factum est véspere & mane, dies tértius.

℟. In princípio. 430.

Lectio ij.

DIxit autem Deus: Fiant luminária in firmamento cœli, & dívidant diem ac noctem, & sint in signa & témpora, & dies & annos, ut lúceant in firmamento cœli, & illúminent terram. Et factum est ita. Fecitque Deus duo luminária magna: luminare majus, ut præesset diéi; & luminare minus, ut præesset nocti; & stellas. Et pósuit eas in firmamento cœli, ut lucérent super terram, & præessent diéi ac nocti, & divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quòd esset bonum. Et factum est véspere & mane, dies quartus. Dixit étiam Deus: Prodúcant aquæ réptile ánimæ viventis, & volátile super terram, sub firmamento cœli. Creavitque Deus cete grándia, & omnem ánimam viventem atque motábilem, quam prodúxerant

aquæ in species suas; & omne volatile secundùm genus suum. Et vidit Deus quòd esset bonum. Benedixitque eis, dicens: Créscite, & multiplicámini, & repléte aquas maris; avésque multiplicentur super terram. Et factum est véspere & mane, dies quintus.

℟. Creávit Deus. 430.

Lectio iij. Cap. 1. & 2.

Dixit quoque Deus: Prodúcat terra ánimam viventem in génere suo, jumenta, & reptília, & béstias terræ secúndùm spécies suas. Factumque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxtà spécies suas, & jumenta, & omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quòd esset bonum, & ait: Faciámus hóminem ad imáginem & similitúdinem nostram: & præsit píscibus maris, & volatílibus cœli, & béstiis, universǽque terræ, omníque réptili quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum: másculum & féminam creávit eos. Benedixitque illis Deus, & ait: Créscite, & multiplicámini, & repléte terram, & subjícite eam; & dominámini píscibus maris, & volatílibus cœli, & univérsis animántibus quæ movéntur super terram. Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, & univérsa ligna quæ habent in semetipsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam, & cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cœli, & univérsis quæ moventur in terra, & in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescendum. Et factum est ita. Viditque Deus cuncta quæ fécerat; & erant valdè bona. Et factum est véspere & mane, dies sextus. Igitur perfecti sunt cœli & terra, & omnis ornátus eórum. Complevitque Deus die séptimo opus suum quod fécerat; & requiévit die séptimo ab universo ópere quod patrárat. Et benedíxit diéi séptimo, & sanctificávit illum; quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo quod creávit Deus ut fáceret.

℟. Omnis caro. 430

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi, de Civitáte Dei.

Lib. 14. C. 15. & 16.

Lectio iv.

Quia contemptus est Deus jubens, qui creáverat, qui ad suam imáginem fécerat, qui céteris animálibus præposúerat, qui in paradíso constitúerat, qui rerum ómnium cópiam salutísque

præstiterat; qui præceptis nec pluribus, nec grandibus, nec difficilibus oneráverat; sed uno brevíssimo atque levíssimo ad obediéntiæ salubritátem adminiculáverat, quo eam creatúram cui libera servitus expedíret, se esse Dóminum commonébat; justa damnátio subsecúta est, talisque damnátio, ut homo qui custodiendo mandátum, futúrus fúerat étiam carne spirituális, fieret étiam mente carnális: & qui suâ supérbiâ sibi placúerat, Dei justítiâ sibi donarétur; nec sic ut in sua esset omnímoda potestáte, sed à se ipse quoque dissentiens, sub illo cui peccando consénsit, pro libertáte quam concupívit, duram miserámque ágeret servitútem; mórtuus spíritu volens, & córpore moritúrus invítus; desertor ætérnæ vitæ, étiam ætérnâ, nisi grátia liberáret, morte damnátus.

℟. Vocávit Angelus. 430.

Lectio v.

Quisquis hujúsmodi damnatiónem vel nímiam vel injustam putat, metíri profectò nescit quanta fúerit iníquitas in peccando, ubi tanta erat non peccandi facílitas. Sicut enim Abraham non immérito magna obediéntia prædicátur, quia, ut occíderet fílium, res difficíllima est imperáta; ita in paradíso tantò major inobediéntia fuit, quantò id quod præceptum est, nullíus difficultátis fuit. Et sicut obediéntia secúndi hóminis eò prædicabílior est, quò factus est obédiens usquè ad mortem; ita inobediéntia primi hóminis eò detestabílior, quò factus est inobédiens usquè ad mortem. Ubi enim magna est inobediéntiæ pœna propósita, & res à Creatóre fácilis imperáta; quisnam satis explicet, quantum malum sit non obedíre in re fácili, & tantæ potestátis império, & tanto terrénti supplício?

℟. Appáruit Isaac. 430.

Lectio vj.

Deníque, ut bréviter dicátur, in illíus peccáti pœna, quid inobediéntiæ, nisi inobediéntia retribúta est? Nam quæ hóminis est ália miséria, nisi advérsus eum ipsum inobediéntia ejus ipsíus; ut quóniam nóluit quod pótuit, quod non potest velit? In paradíso enim, etiámsi non ómnia póterat ante peccátum, quidquid tamen non póterat, non volébat; & ideò póterat ómnia quæ volébat: nunc verò, sicut in ejus stirpe cognóscimus, & divína Scriptúra testátur: Homo vanitáti símilis factus est. Quis enim enúmeret quàm

multa quæ non potest velit, dùm sibi ipsi, id est, voluntáti ejus, ipse ánimus ejus, eóque inférior caro ejus, non obtémperat? Ipso namque invíto, & ánimus plerumquè turbátur, & caro dolet, & veteráscit, & móritur.

℟. Vidit Jacob. 430.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 20.

IN illo témpore; Dixit Jesu discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 87. de verbis Evang.

TAnquàm primâ horâ vocantur, qui recentes ab útero matris incípiunt esse Christiáni; quasi tértiâ púeri, quasi sextâ júvenes, quasi nonâ vergentes in sénium, quasi undécimâ omnínò decrépiti; unum tamen vitæ ætérnæ denárium omnes acceptúri. Sed atténdite & intellígite, fratres mei, ne ideò quisque dífferat veníre ad víneam, quia secúrus est; quóniam, quandocumquè vénerit, ipsum denárium acceptúrus est. Secútus est quidèm quòd ipse denárius illi promíttitur; sed differre non jubétur.

℟. Paterfamílias éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam; & circà horam tértiam vidit álios in foro otiósos, & dixit: * Ite in víneam meam, & quod justum fúerit dabo vobis. ℣. Quid adhuc retardátis? operámini opus vestrum, & Dóminus dabit vobis mercédem vestram in témpore suo. * Ite. *Matth.* 20. *Eccli.* 51.

Lectio viij.

QUid ille datúrus sit, & quid factúrus sit, penès ipsum consílium est. Tu quandò vocáris, veni: merces enim cunctis æquális promíttitur; sed de ipsa hora operandi magna quæstio est. Si illi enim, verbi grátiâ, qui vocáti sunt horâ sextâ, in hac ætáte córporis constitúti, ubi juveníles anni fervent, sicut ipsa hora sexta fervet; si dícerent illi júvenes vocáti, Expecta; audívimus enim in Evangélio, quia omnes unam mercédem acceptúri sunt; cùm senes facti fuérimus, horâ undécimâ veniémus, tantumdèm acceptúri; quarè ámpliùs laboratúri? responderétur eis, & dicerétur: Laboráre non vis, qui utrùm vivas usquè ad senectam nescis? Sextâ horâ vocáris, veni.

℟. Circa undécimam ho-

vénit álios stantes, & dicit illis: Quid hìc statis totâ die otiósi? * Ite & vos in víneam meam. ℣. Non dissolvantur manus vestræ; erit enim merces óperi vestro. * Ite. *Matth.* 20. 2. *Paral.* 15.

Lectio ix.

Pater famílias tibi quidèm étiam undécimâ venienti denárium promísit; sed utrùm vivas usquè ad séptimam, nemo tibi promísit. Non dico usquè ad undécimam, sed usquè ad séptimam. Quarè ergò differs vocantem te, certus de mercéde, incertus de die? Vide ne fortè quod tibi ille datúrus est promittendo, tu tibi áuferas differendo. Si hoc rectè dícitur de infántibus, tanquàm ad horam primam pertinéntibus; si rectè dícitur de púeris, tanquàm ad horam tértiam pertinéntibus; si rectè dícitur de juvénibus, tanquàm in horæ sextæ flagrántia constitútis; quantò magis rectè de decrépitis dícitur: Ecce jam hora undécima est, & adhuc stas, veníre piger es?

℟. Dicit dóminus víneæ procuratóri suo: Redde operáriis mercédem, incípiens à novíssimis. Primi murmurábant; at ille uni eórum dixit: * Non fácio tibi injúriam; volo huic novíssimo dare sicut & tibi. ℣. Ego miserébor cui volúero, & clemens ero in quem mihi placúerit. * Non fácio. Glória. *Repet.* ℟. Dicit. *usque ad.* ℣. *Matth.* 20. *Exod.* 33.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Amíce, nonnè ex denário convenisti mecum? Tolle quod tuum est. Non licet mihi quod volo fácere? An óculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? *Matth.* 20.

Oratio.

Preces pópuli tui, quæsumus, Dómine, clementer exaudi; ut qui justè pro peccátis nostris affligimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Erunt novíssimi primi, & primi novíssimi; multi enim sunt vocáti, pauci verò electi. *Matth.* 20.

Oratio, ut suprà.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 2.

Istæ sunt generatiónes cœli & terræ, quandò creáta sunt, in die quo fecit Dóminus Deus cœlum & terram; & omne virgultum agri, ántequàm orirétur in terra; omnemque herbam regiónis, priusquàm germináret: non enim plúerat Dóminus Deus super terram, & homo non erat qui operaré-

tur terram; sed fons ascendébat è terra, írrigans universam superfíciem terræ. Formávit ígitur Dóminus Deus hóminem de limo terræ, & inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, & factus est homo in ánimam viventem. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis à princípio, in quo pósuit hóminem quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, & ad vescendum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni & mali. Et flúvius ègrediebátur de loco voluptátis ad irrigándum paradísum, qui indè divíditur in quátuor cápita.

℟. In princípio. 430.

Lectio ij.

Tulit ergò Dóminus Deus hóminem, & pósuit eum in paradíso voluptátis, ut operarétur & custodíret illum; præcepítque ei, dicens: Ex omni ligno paradísi cómede; de ligno autem sciéntiæ boni & mali ne cómedas: in quocúmque enim die coméderis ex eo, morte moriéris. Dixit quoque Dóminus Deus: Non est bonum esse hóminem solum: faciámus ei adjutórium símile sibi. Formátis ígitur Dóminus Deus de humo cunctis animántibus terræ, & universis volatílibus cœli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea; omne enim quod vocávit Adam ánimæ viventis, ipsum est nomen ejus. Appellavítque Adam nomínibus suis cuncta animántia, & universa volatília cœli, & omnes béstias terræ.

℟. Creávit Deus. 430.

Lectio iij.

Adæ verò non inveniebátur adjútor símilis ejus. Immísit ergò Dóminus Deus sopórem in Adam: cùmque obdormísset, tulit unam de costis ejus, & replévit carnem pro ea. Et ædificávit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulíerem; & addúxit eam ad Adam. Dixítque Adam: Hoc nunc os ex óssibus meis, & caro de carne mea: hæc vocábitur Virágo, quóniam de viro sumpta est. Quamobrem relinquet homo patrem suum & matrem, & adhærébit uxóri suæ: & erunt duo in carne una. Erat autem uterque nudus, Adam scílicèt, & uxor ejus; & non erubescébant.

℟. Omnis caro 430.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 3.

Sed & serpens erat callidior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui

dixit ad mulierem : Cur præcépit vobis Deus, ut non comederétis de omni ligno paradísi ? Cui respondit múlier : De fructu lignórum quæ sunt in paradíso, véscimur ; de fructu verò ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus, & ne tangerémus illud, ne fortè moriámur. Dixit autem serpens ad mulierem : Nequáquam morte moriémini ; scit enim Deus quòd in quocumque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri, & éritis sicut dii, sciéntes bonum & malum. Vidit ígitur múlier quòd bonum esset lignum ad vescendum, & pulchrum óculis, aspectúque delectábile : & tulit de fructu illíus, & comédit ; dedítque viro suo, qui comédit. Et aperti sunt óculi ambórum.

℟. Vocávit Angelus. 430.

Lectio ij.

CUmque cognovissent se esse nudos, consuérunt fólia ficûs & fecérunt sibi perizómata. Et cùm audíssent vocem Dómini Dei deambulantis in paradíso ad auram post merídiem, abscondit se Adam, & uxor ejus à fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi. Vocavítque Dóminus Deus Adam, & dixit ei : Ubi es ? Qui ait : Vocem tuam audívi in paradíso, & tímui, eò quòd nudus essem, & abscóndi me. Cui dixit : Quis enim indicávit tibi quòd nudus esses, nisi quòd ex ligno de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti ? Dixítque Adam : Múlier quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, & comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulierem : Quarè hoc fecisti ? Quæ respondit : Serpens decépit me, & comédi.

℟. Appáruit Isaac. 430.

Lectio iij.

ET ait Dóminus Deus ad serpentem : Quia fecisti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia & béstias terræ : super pectus tuum gradiéris, & terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te & mulierem, & semen tuum & semen illíus : ipsa cónteret caput tuum, & tu insidiáberis calcáneo ejus. Mulieri quoque dixit : Multiplicábo ærumnas tuas & concéptus tuos : in dolóre páries fílios, & sub viri potestáte eris, & ipse dominábitur tui. Adæ verò dixit : Quia audísti vocem uxóris tuæ, & comedísti de ligno ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledícta terra in ópere tuo : in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ. Spinas & tríbulos germinábit tibi, & cómedes herbam terræ. In sudóre vultûs tui vesce-

tis pane, donec revertáris in terram de qua sumptus es; quia pulvis es, & in púlverem revertéris. Et vocávit Adam nomen uxóris suæ, Heva; eò quòd mater esset cunctórum viventium.

℟. Vidit Jacob. 430.

FERIA QUARTA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 3.

FEcit Dóminus Deus Adæ & uxóri ejus túnicas pellíceas, & índuit eos; & ait: Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum & malum; nunc ergò ne fortè mittat manum suam, & sumat étiam de ligno vitæ, & cómedat, & vivat in ætérnum. Et emísit eum Dóminus Deus de paradíso voluptátis, ut operarétur terram, de qua sumptus est. Ejecitque Adam, & collocávit ante paradísum voluptátis Chérubim, & flámmeum gládium atque versátilem, ad custodiendam viam ligni vitæ.

℟. In princípio. 430.

Lectio ij. Cap. 4.

ADam verò cognóvit uxórem suam Hevam; quæ concépit, & péperit Caïn, dicens: Possédi hóminem per Deum. Rursùmque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor óvium, & Caïn agrícola. Factum est autem post multos dies ut offerret Caïn de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis sui, & de adípibus eórum: & respéxit Dóminus ad Abel, & ad múnera ejus; ad Caïn verò, & ad múnera illíus non respéxit: iratusque est Caïn veheménter, & cóncidit vultus ejus. Dixitque Dóminus ad eum: Quarè irátus es? & cur cóncidit fácies tua? Nonnè si benè égeris, recípies? sin autem malè, statìm in fóribus peccátum áderit? Sed sub te erit appetítus ejus, & tu domináberis illíus.

℟. Creávit Deus. 430.

Lectio iij.

DIxitque Caïn ab Abel fratrem suum: Egrediámur foràs. Cùmque essent in agro, consurréxit Caïn adversùs fratrē suum Abel, & interfécit eum. Et ait Dóminus ad Caïn: Ubi est Abel frater tuus? Qui respondit: Néscio; nùm custos fratris mei sum ego? Dixitque ad eum: Quid fecisti? vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc ígitur maledictus eris super terram, quæ apéruit os suum, & suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Cùm operátus fúeris eam, non dabit tibi fructus suos: vagus & prófugus eris super terram.

℟. Omnis caro. 430.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 4.

DIxit Caïn ad Dóminum : Major est iníquitas mea, quàm ut véniam mérear. Ecce éjicis me hódiè à fácie terræ, & à fácie tua abscondar, & ero vagus & prófugus in terra; omnis ígitur qui invénerit me, occídet me. Dixitque ei Dóminus : Nequáquàm ita fiet; sed omnis qui occíderit Caïn, séptuplùm puniétur. Posuitque Dóminus Caïn signum, ut non interfíceret eum omnis qui invenisset eum. Egressusque Caïn à fácie Dómini, habitávit prófugus in terra ad orientálem plagam Eden.

℟. Vocávit Angelus. 430.

Lectio ij.

COgnóvit autem Caïn uxórem suam, quæ concépit & péperit Henoch: & ædificávit civitátem, vocavitque nomen ejus ex nómine filii sui, Henoch. Porrò Henoch génuit Irad, & Irad génuit Mavíaël, & Mavíaël génuit Mathúsaël, & Mathúsaël génuit Lamech. Qui accépit duas uxóres : nomen uni Ada, & nomen álteri Sella. Genuitque Ada Jabel, qui fuit pater habitántium in tentóriis, atque pastórum. Et nomen fratris ejus, Jubal: ipse fuit pater canéntium cítharâ & órgano. Sella quoque génuit Tubálcaïn, qui fuit malleátor, & faber in cuncta ópera æris & ferri. Soror verò Tubálcaïn, Noéma.

℟. Appáruit Isaac. 430.

Lectio iij.

DIxitque Lamech uxóribus suis, Adæ & Sellæ : Audíte vocem meam, uxóres Lamech, auscultáte sermónem meum : Quóniam occídi virum in vulnus meum, & adolescéntulum in livórem meum. Séptuplùm últio dábitur de Caïn; de Lamech verò septuágiès séptiès. Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem suam; & péperit fílium, vocavitque nomen ejus Seth, dicens : Pósuit mihi Deus semen áliud pro Abel quem occídit Caïn. Sed & Seth natus est fílius, quem vocávit Enos : iste cœpit invocáre nomen Dómini.

℟. Vidit Jacob. 430.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 5.

HIc est liber generatiónis Adam. In die quâ creávit Deus hóminem, ad similitúdinem Dei fecit illum. Másculum & féminam creávit eos, & benedíxit illis; & vocávit nomen eórum Adam, in die quo creáti sunt. Vixit autem Adam centum triginta annis, & génuit ad imáginem & si-

militúdinem suam, vocavitque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam, postquàm génuit Seth, octingenti anni; genuitque fílios & fílias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam, anni nongenti triginta, & mórtuus est. Vixit quoque Seth centum quinque annis, & génuit Enos. Vixitque Seth, postquàm génuit Enos, octingentis septem annis; genuitque fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Seth nongentórum duódecim annórum, & mórtuus est. Vixit verò Enos nonaginta annis, & génuit Cáinan. Post cujus ortum vixit octingentis quíndecim annis, & génuit fílios & fílias. Factíque sunt omnes dies Enos nongenti quinque anni, & mórtuus est.

℟. In princípio. 430.

Lectio ij.

VIxit quoque Cáinan septuaginta annis, & génuit Maláleël, & vixit Cáinan postquàm génuit Maláleël, octingentis quadraginta annis, genuitque fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Cáinan nongenti decem anni, & mórtuus est. Vixit autem Maláleël sexaginta quinque annis, & génuit Jared. Et vixit Maláleël, postquàm génuit Jared, octingentis triginta annis, & génuit fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Maláleël octingenti nonaginta quinque anni, & mórtuus est. Vixitque Jared centum sexaginta duóbus annis, & génuit Henoch. Et vixit Jared postquàm génuit Henoch, octingentis annis, & génuit fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Jared nongenti sexaginta duo anni, & mórtuus est. Porrò Henoch vixit sexaginta quinque annis, & génuit Mathúsalam. Et ambulávit Henoch cum Deo: & vixit, postquàm génuit Mathúsalam, trecentis annis; & génuit fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecenti sexaginta quinque anni. Ambulavitque cum Deo; & non appáruit, quia tulit eum Deus.

℟. Creávit Deus. 430.

Lectio iij.

VIxit quoque Mathúsala centum octoginta septem annis, & génuit Lamech. Et vixit Mathúsala, postquàm génuit Lamech, septingentis octoginta duóbus annis; & génuit fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Mathúsala nongenti sexaginta novem anni, & mórtuus est. Vixit autem Lamech centum octoginta duóbus annis, & génuit fílium: Vocavitque nomen ejus Noë, dicens: Iste consolábitur nos ab opéribus & labóribus má-

annum nostrárum, in terra cui maledíxit Dóminus. Vixitque Lamech, postquàm génuit Noë, quingentis nonaginta quinque annis; & génuit fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Lamech septingenti septuaginta septem anni, & mórtuus est.

℟. Omnis caro. 430.

AD VESPERAS, à Capitulo de beata Maria in Sabbato, nisi occurrat Festum semid. Commemoratio de Simplici, si occurrat.

SABBATO.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 5. & 6.

NOë cùm quingentórum esset annórum, génuit Sem, Cham & Japheth. Cùmque cœpissent hómines multiplicári super terram, & fílias procreassent, videntes fílii Dei fílias hóminum quòd essent pulchræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus quas elégerant. Dixitque Deus: Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est: eruntque dies illíus centum viginti annórum. Gigantes autem erant super terram in diébus illis. Postquàm enim ingressi sunt fílii Dei ad fílias hóminum, illæque genuérunt, isti sunt poténtes à sǽculo viri famósi.

Lectio ij.

VIdens autē Deus quòd multa malítia hóminum esset in terra, & cuncta cogitátio cordis intenta esset ad malum omni témpore, pœnítuit eum quòd hóminem fecisset in terra. Et tactus dolóre cordis intrínsecùs, Delébo, inquit, hóminem quem creávi, à fácie terræ, ab hómine usquè ad animántia, à réptili usquè ad vólucres cœli: pœnitet enim me fecisse eos. Noë verò invénit grátiam coram Dómino. Hæ sunt generatiónes Noë: Noë vir justus atque perfectus fuit in generatiónibus suis: cum Deo ambulávit; & génuit tres fílios, Sem, Cham & Japheth. Corrupta est autem terra coram Deo, & repléta est iniquitáte.

Lectio iij.

CUmque vidisset Deus terram esse corruptam, (omnis quippè caro corrúperat viam suam super terram,) dixit ad Noë: Finis universæ carnis venit coram me; repléta est terra iniquitáte à fácie eórum, & ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis: mansiúnculas in arca fácies, & bitúmine línies intrínsecùs & extrínsecùs. Et sic fácies eam: Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquaginta cubitórum la-

latitúdo ; & triginta cubitórum altitúdo illíus. Fenestram in arca fácies ; & in cúbito consummábis summitátem ejus ; óstium autem arcæ pones ex látere : deorsùm, cœnácula & trístega fácies in ea. Ecce ego addúcam aquas dilúvii super terram, ut interfíciam omnem carnem in qua spíritus vitæ est subter cœlum. Univérsa quæ in terra sunt, consumentur. Ponamque fœdus meum tecum ; & ingrediéris arcam tu & fílii tui, uxor tua & uxóres filiórum tuórum tecum. Et ex cunctis animántibus univérsæ carnis bina indúces in arcam, ut vivant tecum, masculíni sexûs & feminíni.

AD VESPERAS.

Antiph. Fide. *ut suprà in Sabbato ante Septuagesimam.*

CAPITULUM. *Sap.* 14.

A B inítio cùm períreut supérbi gigantes, spes orbis terrárum ad ratem confúgiens, remísit século semen nativitátis, quæ manu tuâ, Pater, erat gubernáta.

Hymnus & ℣. ut in Sabbato ante Septuagesf. 428.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Noë vir justus atque perféctus fuit in generatiónibus suis : cum Deo ambulávit. *Gen.* 6.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA SEXAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 6. & 7.

F Ecit Noë ómnia quæ præcéperat illi Deus. Dixítque Dóminus ad eum : ingrédere tu, & omnis domus tua in arcam ; te enim vidi justum coram me in generatióne hac. Ex ómnibus animántibus mundis tolle septéna & septéna, másculum & féminam ; de animántibus verò immundis duo & duo, másculum & féminam. Sed & de volatílibus cœli septéna & septéna, másculum & féminam ; ut salvétur semen super fáciem univérsæ terræ. Adhuc enim, & post dies septem ego pluam super terram quadraginta diébus & quadraginta nóctibus ; & delébo omnem substántiam quam feci, de superfície terræ. Fecit ergò Noë ómnia quæ mandáverat ei Dóminus.

℟. In princípio. 430.

Lectio ij.

C Umque transíssent septem dies, aquæ dilúvii inundavérunt super terram. Anno sexcentésimo vitæ Noë, mense secundo, séptimo-décimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, & cataractæ cœli apértæ sunt : & facta est plúvia super terram quadraginta diebus

& quadraginta nóctibus. In artículo diéi illíus ingressus est Noë, & Sem, & Cham, & Japheth, filii ejus, uxor illíus, & tres uxóres filiórum ejus cum eis, in arcam; ipsi, & omne ánimal secundùm genus suum, univérsaque juménta in génere suo, & omne quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secundùm genus suum, universæ aves, omnésque vólucres, ingréssæ sunt ad Noë in arcam, bina & bina ex omni carne in qua erat spíritus vitæ. Et quæ ingressa sunt, másculus & fémina, ex omni carne introiérunt, sicut præcéperat ei Deus: & inclúsit eum Dóminus deforìs.

℞. Creávit Deus. 430.

Lectio iij.

FActúmque est dilúvium quadraginta diébus super terram; & multiplicátæ sunt aquæ, & elevavérunt arcam in sublíme à terra. Vehementer enim inundavérunt; & ómnia replevérunt in superfície terræ: porrò arca ferebátur super aquas. Et aquæ prævaluérunt nimìs super terram; opertíque sunt omnes montes excelsi sub universo cœlo. Quíndecim cúbitis áltior fuit aqua super montes, quos operúerat. Consúmptaque est omnis caro quæ movebátur super terram, vólucrum, animántium, bestiárum, omniúmque reptílium quæ reptant super terram, univérsi hómines, & cuncta in quibus spiráculum vitæ est in terra, mórtua sunt. Et delévit omnem substántiam quæ erat super terram, ab hómine usquè ad pecus, tàm réptile quàm vólucres cœli; & delépta sunt de terra. Remansit autem solus Noë, & qui cum eo erant in arca. Obtinuerúntque aquæ terram centum quinquaginta diébus.

℞. Omnis caro. 430.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi, de catechizandis rúdibus.

Cap. 18. *Lectio iv.*

QUidquid homo fécerit, laudábilem in suis factis ínvenit Deum: si rectè égerit, laudábilem ínvenit per justítiam præmiórum: si peccáverit, laudábilem ínvenit per justítiam suppliciórum: si peccáta conféssus ad rectè vivendum redíerit, laudábilem ínvenit per misericórdiam indulgentiárum. Cur ergò non fáceret Deus hóminem, quamvìs eum peccatúrum prænósceret, cùm & stantem coronáret, & cadentem ordináret, & surgentem adjuváret; semper & ubíque ipse gloriósus bonitáte, justítiâ, cleméntiâ? máximè quia & illud præs-

bat, de propágine morta-
tis ejus futúros sanctos.
℟. Vocávit Angelus. 430.
p. 19. *Lectio v.*
Rænuntiabátur dilúvii
sacramento, quo per
um justi liberáti sunt,
stra Ecclésia, quam Rex
& Deus Christus myf-
io suæ crucis ab hujus
uli submersióne suspen-
. Neque enim Deus ig-
rábat quòd étiam ex illis
fúerant in arca serváti,
scitúri erant mali: sed
men & exemplum futúri
ícii dedit, & sanctórum
eratiónem ligni mystério
nuntiávit. Nam & post
c non cessávit repullu-
e malítia per supérbiam,
libídines, & illícitas
pietátes. Neque tunc
è defuérunt justi, quos
risti ventúra humílitas
r Spíritum reveláta saná-
. Horum sanctórum,
i præcessérunt témpore
tivitátem Dómini, non
lùm sermo, sed étiam
a, & conjúgia, & fílii,
facta, prophetía fuit hu-
s témporis, quo per fidem
ssiónis Christi ex génti-
us congregátur Ecclésia.
℟. Appáruit Isaac. 430.
Lectio vj.

PEr illos sanctos Patriar-
chas & Prophétas car-
náli pópulo Israël & visi-
bília benefícia ministra-
bantur, quæ carnáliter à
Dómino desiderábant, &
coercitiónes pœnárum cor-
porálium, quibus pro tém-
pore terreréntur, sicut eó-
rum duritiéi congruébat.
Et in his tamen ómnibus
mystéria spirituália signifi-
cabantur, quæ ad Chris-
tum & Ecclésiam pertiné-
rent: cujus Ecclésiæ mem-
bra erant étiam illi sancti,
quamvis in hac vita fúe-
rint ántequàm secundùm
carnem Christus Dóminus
nasceréetur. Ipse enim uni-
génitus Dei Fílius, Ver-
bum Patris, æquále & coæ-
ternum Patri, per quod fac-
ta sunt ómnia, homo prop-
ter nos factus est, ut totíus
Ecclésiæ tanquàm totíus
córporis caput esset. Sed
velut totus homo dùm nás-
citur, etiamsi manum in
nascendo præmittat, ta-
men universo córpori sub
cápite conjuncta atque
compacta est, quemádmo-
dùm etiam nonnulli in ip-
sis Patriarchis ad hujus
ipsíus rei signum manu
præmissâ nati sunt: ita
omnes sancti qui ante Dó-
mini nostri Jesu Christi na-
tivitátem in terris fuérunt,
quamvis antè nati sunt,
tamen universo córpori,
cujus ille caput est, sub
cápite cohæsérunt.
℟. Vidit Jacob. 430.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii se-
cundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 8.

IN illo témore; Cùm
turba plúrima convení-

rent, & de civitátibus properárent ad Jesum, dixit per similitúdinem: Exiit qui séminat, semináre semen suum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 15. in Evang. habita in Basilica S. Pauli, Dominicâ Sexagesimæ. n. 1.

LÉctio sancti Evangélii, quam modò, fratres caríssimi, audistis, expositióne non índiget, sed admonitióne. Quam enim per semetipsam Véritas expósuit, hanc discútere humána fragílitas non præsúmit. Sed est quod sollícitè in hac ipsa expositióne Domínica pensáre debeátis: quia si nos vobis semen verbum, agrum mundum, vólucres dæmónia, spinas divítias significáre dicerémus, ad credendum nobis mens fórsitan vestra dubitáret. Undè & idem Dóminus per semetipsum dignátus est expónere quod dicébat, ut sciátis rerum significatiónes quærere in iis étiam quæ per semetipsum nóluit explanáre.

℟. Dixit Jesus per similitúdinem: Exiit qui séminat, semináre semen suum; & áliud * Semen cécidit in terram bonam, & ortum fecit fructum céntuplum. ℣. Sic erit verbum quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum. * Semen. *Luc.* 8. *Is.* 55.

Lectio viij.

EXponendo ergò quod dixit, figurátè se loqui innótuit: quátenùs certos vos rédderet, cùm vobis nostra fragílitas verbórum illíus figúras aperíret. Quis enim mihi unquàm créderet, si spinas divítias interpretári voluíssem; máximè cùm illæ pungant, istæ deléctent? & tamen spinæ sunt; quia cogitatiónum suárum punctiónibus mentem lácerant: & cùm usquè ad peccátum pértrahunt, quasi inflícto vúlnere cruentant. Quas benè hoc in loco, álio Evangelístâ attestante, nequáquàm Dóminus divítias, sed falláces divítias appellat.

℟. Vobis datum est nosse mystéria regni cœlórum; illis autem non est datum. * Ideò in parábolis loquor eis; quia videntes non vident, & audientes non áudiunt. ℣. Dixit Dóminus: Excæca cor pópuli hujus, & óculos ejus claude; ne fortè vídeat óculis suis, & sanem eum. * Ideò. *Matth.* 13. *Is.* 6.

n. 1. & 2. *Lectio ix.*

FAlláces enim sunt, quæ nobíscum diù permanére non possunt; falláces sunt, quæ mentis nostræ inópiam non expellunt. Solæ autem divítiæ veræ

sunt, quæ nos dívites virtútibus fáciunt. Si ergò, fratres caríssimi, dívites esse cúpitis, veras divítias amáte. Si culmen veri honóris quæritis, ad cœleste regnum téndite. Si glóriam dignitátum diligitis, in illa superna Angelórum cúria ascríbi festináte. Verba Dómini, quæ aure percípitis, mente retinéte. Cibus enim mentis est sermo Dei; & quasi acceptus cibus stómacho languente rejícitur, quandò audítus sermo in ventre memóriæ non tenétur. Sed quisquis aliménta non rétinet, hujus profectò vita desperátur.

℟. Sicut exaltántur cœli à terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ à viis vestris. * Et quómodò descéndit imber, & inébriat terram, & dat semen serénti, & panem comedénti; sic erit verbum meum. ℣. Sic est regnum Dei, quemádmodùm si homo jáciat seméntem in terram, & semen gérminet & increscat. * Et. Glória Patri. *Repet.* ℟. Sicut. *usque ad* ℣. *Is.* 55. *Marc.* 4.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Qui secùs viam, hi sunt qui áudiunt; & diábolus tollit verbum de corde eórum: qui autem supra petram, hi radíces non habent; ad tempus credunt, & in témpore tentatiónis recédunt. *Luc.* 8.

Oratio.

DEus, qui cónspicis quia ex nulla nostra actióne confídimus: concéde propítius, ut contrà advérsa ómnia, grátiæ tuæ protectióne muniámur. Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. J. Quod in spinas cécidit, hi sunt qui à sollicitudínibus, & divítiis, & voluptátibus vitæ euntes, suffocantur: quod autem in bonam terram, hi sunt qui in corde bono & óptimo audientes verbum rétinent, & fructum áfferunt in patiéntia. *Luc.* 8.

Oratio, ut suprà.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 8.

REcordátus Deus Noë, cunctorumque animántium, & ómnium jumentórum quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, & imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abyssi, & cataractæ cœli; & prohíbitæ sunt plúviæ de cœlo. Reversæque sunt aquæ de terra, euntes & redeuntes; & cœpérunt mínui post centum quinquaginta dies. Requievítque arca mense séptimo, vigésimo séptimo die mensis, super montes Arméniæ. At verò aquæ ibant & decrescébant usquè ad décimum mensem; décimo

enim mense, primâ die mensis, apparuérunt cacúmina móntium.

℟. In princípio. 430.

Lectio ij.

CUmque transíssent quadraginta dies, apériens Noë fenestram arcæ, quam fécerat, dimísit corvum, qui egrediebátur, & non revertebátur, donec siccarentur aquæ super terram. Emísit quoque columbam post eum, ut vidéret si jam cessássent aquæ super fáciem terræ. Quæ cum non invenísset ubi requiésceret pes ejus, reversa est ad eum in arcam; aquæ enim erant super univérsam terram. Extenditque manum, & apprehénsam íntulit in arcam. Expectátis autem ultrà septem diébus áliis, rursùm dimísit columbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergò Noë quòd cessássent aquæ super terram: expectavitque nihilóminùs septem álios dies, & emísit columbam, quæ non est reversa ultrà ad eum.

℟. Creávit Deus. 430.

Lectio iij.

IGitur sexcentésimo primo anno, primo mense, primâ die mensis, imminútæ sunt aquæ super terram: & apériens Noë tectum arcæ, aspéxit, viditque quòd exsiccáta esset superfícies terræ. Mense secundo, séptimo & vigésimo die mensis, arefacta e[st] terra. Locútus est autem Deus ad Noë, dicens: Egrédere de arca, tu & uxor tua, filii tui & uxores filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus, quàm in béstiis, & univérsis reptílibus quæ reptant super terram, educ tecum, & ingredímini super terram: créscite, & multiplicámini super eam. Egressus est ergò Noë, & filii ejus, uxor illíus, & uxóres filiórum ejus cum eo: Sed & ómnia animántia, juménta, & reptília quæ reptant super terram secundùm genus suum, egressa sunt de arca. Ædificávit autem Noë altáre Dómino; & tollens de cunctis pecóribus & volúcribus mundis, óbtulit holocausta super altáre. Odoratusque est Dóminus odórem suavitátis, & ait: Nequáquàm ultrà maledícam terræ propter hómines: sensus enim & cogitátio humáni cordis in malum prona sunt ab adolescéntia sua.

℟. Omnis caro. 430.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 9.

BEnedíxit Deus Noë & fíliis ejus; & dixit ad eos: Créscite, &

plicámini, & repléte
... Et terror vester ac
... sit super cuncta ani-
... terræ, & super om-
... lucres cœli, cum
... is quæ moventur su-
... ram. Omnes pisces
... mánui vestræ tráditi
... & omne quod mo-
... & vivit, erit vobis
... um: quasi ólera vi-
... trádidi vobis ómnia,
... o quòd carnem cum
... ne non comedétis:
... nem enim animá-
... vestrárum requíram
... nu cunctárum bestiá-
... & de manu hómi-
... de manu viri & fra-
... ejus, requíram áni-
... hóminis. Quicumque
... erit humánum sángui-
... fundétur sanguis il-
... ad imáginem quippè
... factus est homo.

... Vocávit Angelus. 430.

Lectio ij.

Æc quoque dixit Deus
... ad Noë, & ad fílios
... cum eo: Ecce ego stá-
... pactum meum vobis-
... , & cum sémine ves-
... post vos: & ad omnem
... am viventem quæ est
... scum, tàm in volúcri-
... quàm in jumentis &
... ecúdibus terræ cunctis,
... æ egressa sunt de arca,
... universis béstiis terræ.
... tátuam pactum meum vo-
... biscum, & nequáquàm ul-
... trà interficiétur omnis caro
... quis dilúvii, neque erit
... einceps dilúvium díssipans terram. Dixitque Deus: Hoc signum fœderis quod do inter me & vos, & ad omnem ánimam viventem quæ est vobiscum in generatiónes sempiternas: Arcum meum ponam in núbibus, & erit signum fœderis inter me & inter terram. Cùmque obdúxero núbibus cœlum, apparébit arcus meus in núbibus, & recordábor fœderis mei vobiscum, & cum omni ánima vivente quæ carnem végetat: & non erunt ultrà aquæ dilúvii ad delendum universam carnem.

℟. Appáruit Isaac. 430.

Lectio iij.

Erant ergò fílii Noë, qui egressi sunt de arca, Sem, Cham & Japheth: porrò Cham ipse est pater Chánaan. Tres isti fílii sunt Noë, & ab his disseminátum est omne genus hóminum super universam terram. Cœpitque Noë vir agrícola exercére terram, & plantávit víneam. Bibensque vinum inebriátus est, & nudátus in tabernáculo suo. Quod cùm vidísset Cham pater Chánaan, verenda scílicèt patris sui esse nudáta, nuntiávit duóbus frátribus suis foràs. At verò Sem & Japheth pállium imposuérunt húmeris suis, & incedentes retrorsùm, operuérunt verenda patris sui; faciesque eórum avérsæ erant,

& patris virilia non vidérunt. Evígilans autem Noë ex vino, cùm didicisset quæ fécerat ei filius suus minor, ait: Maledictus Chánaan, servus servórum erit frátribus suis. Dixitque: Benedictus Dóminus Deus Sem; sit Chánaan servus ejus. Diláret Deus Japhet, & hábitet in tabernáculis Sem; fitque Chánaan servus ejus. Vixit autem Noë post dilúvium trecentis quinquaginta annis: & impléti sunt omnes dies ejus nongentórum quinquaginta annórum, & mórtuus est.

℟. Vidit Jacob. 430.

FERIA QUARTA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 11.

Erat terra lábii uníus, & sermónum eorúmdem. Cùmque proficiscerentur de oriente, invenérunt campum in terra Sénnaar, & habitavérunt in eo. Dixitque alter ad próximum suum: Veníte, faciámus láteres, & coquámus eos igni. Habueruntque láteres pro saxis, & bitúmen pro cæmento, & dixérunt: Veníte, faciámus nobis civitátem, & turrim, cujus culmen pertingat ad cœlum; & celebrémus nomen nostrum ántequàm dividámur in universas terras. Descendit autem Dóminus ut vidéret civitátem, & turrim quam ædificábant filii Adam; & dixit: Ecce unus est pópulus, & unum lábium ómnibus; cœperuntque hoc fácere, nec desistent à cogitatiónibus suis, donec eas ópere compleant. Veníte igitur, descendámus, & confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquisque vocem próximi sui. Atque ita divísit eos Dóminus ex illo loco in universas terras, & cessavérunt ædificáre civitátem. Et idcircò vocátum est nomen ejus, Babel, quia ibi confúsum est lábium universæ terræ: & indè dispersit eos Dóminus super fáciem cunctárum regiónum.

℟. In princípio. 430.

Lectio ij.

Hæ sunt generatiónes Sem. Sem erat centum annórum quandò génuit Arphaxad biénnio post dilúvium. . . . Arphaxad génuit Sale. . . . Sale génuit Heber. . . . . Heber génuit Phaleg. . . . Phaleg génuit Reü. . . . Reü génuit Sarug. . . . Sarug génuit Nachor. . . . Nachor génuit Thare. . . . Vixitque Thare septuaginta annis, & génuit Abram, & Nachor, & Aran. Hæ sunt autem generatiónes Thare: Thare génuit Abram, Nachor, & Aran. Porrò Aran génuit Lot. Mortuusque est Aran ante Thare patrem suum, in

terra nativitátis suæ, in Ur Chaldæórum. Duxérunt autem Abram & Nachor uxóres: nomen uxóris Abram, Sáraï; & nomen uxóris Nachor, Melcha fília Aran, patris Melchæ, & patris Jeschæ. Erat autem Sáraï stérilis, nec habébat líberos. Tulit itaque Thare Abram fílium suum, & Lot fílium Aran fílium fílii sui, & Sáraï nurum suam, uxórem Abram fílii sui; & edúxit eos de Ur Chaldæórum, ut irent in terram Chánaan: veneruntque usque Haran, & habitavérunt ibi. Et facti sunt dies Thare ducentórum quinque annórum, & mórtuus est in Haran.

℟. Creávit Deus. 430.

Lectio iij. Cap. 12.

DIxit autem Dóminus ad Abram: Egrédere de terra tua, & de cognatióne tua, & de domo patris tui, & veni in terram quam monstrábo tibi; faciamque te in gentem magnam, & benedícam tibi, & magnificábo nomen tuum, erísque benedictus. Benedícam benedicéntibus tibi, & maledícam maledicéntibus tibi; atque in te benedicentur univérsæ cognatiónes terræ. Egressus est itaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus, & ivit cum eo Lot. Septuaginta quinque annórum erat Abram, cùm egrederétur de Haran. Tulitque Sáraï uxórem suam, & Lot fílium fratris sui, universámque substántiam quam possíderant, & ánimas quas fécerant in Haran; & egressi sunt, ut irent in terram Chánaan.

℟. Omnis caro. 430.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 13.

FActa est rixa inter pastóres gregum Abram & Lot. Eo autem témpore Chananæus & Pherezæus habitábant in terra illa. Dixit ergò Abram ad Lot: Ne, quæso, sit júrgium inter me & te, & inter pastóres meos & pastóres tuos; fratres enim sumus: ecce univérsa terra coram te est; recéde à me, óbsecro. Si ad sinistram íeris, ego déxteram tenébo: si tu déxteram elégeris, ego ad sinistram pergam. Elevátis itaque Lot óculis, vidit omnem circà regiónem Jordánis, quæ univérsa irrigabátur, ántequàm subvérteret Dóminus Sódomam & Gomorrham, sicut paradísus Dómini, & sicut Ægyptus veniéntibus in Segor. Elegitque sibi Lot regiónem circà Jordánem, & recessit ab Oriente.

℟. Vocávit Angelus. 430.

Lectio ij.

ABram habitávit in terra Chánaan: Lot verò

morátus est in óppidis quæ erant circà Jordánem, & habitávit in Sódomis. Hómines autem Sodomítæ péssimi erant, & peccatóres coram Dómino nimis. Dixitque Dóminus ad Abram, postquàm divísus est ab eo Lot: Leva óculos tuos, & vide à loco in quo nunc es, ad aquilónem & merídiem, ad orientem & occidentem. Omnem terram quam cónspicis, tibi dabo & sémini tuo usquè in sempiternum. Faciamque semen tuum sicut púlverem terræ: si quis potest hóminum numeráre púlverem terræ, semen quoque tuum numeráre póterit. Surge, & perámbula terram in longitúdine & in latitúdine sua; quia tibi datúrus sum eam.

℟. Appáruit Isaac. 430.

Lectio iij. Cap. 14.

Cum audisset Abram, captum vidélicèt Lot fratrem suum, numerávit expedítos vernáculos suos trecentos decem & octo; & persecútus est usque Dan. Et divísis sóciis, irruit super eos nocte; percussitque eos, & persecútus est eos usque Hoba, quæ est ad lævam Damasci. Reduxitque omnem substántiam, & Lot fratrem suum cum substántia illíus, mulíeres quoque & pópulum. Egressus est autem rex Sodomórum in occursum ejus, postquàm reversus est à cæde Chodorláhomor, & regum qui cum eo erant in valle Save, quæ est vallis regis. At verò Melchísedech rex Salem, próferens panem & vinum, (erat enim Sacerdos Dei altíssimi,) benedíxit ei, & ait: Benedictus Abram Deo excelso, qui creávit cœlum & terram: & benedictus Deus excelsus, quo protegente hostes in mánibus tuis sunt. Et dedit ei décimas ex ómnibus.

℟. Vidit Jacob. 430.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 17.

Postquàm Abram nonaginta & novem annórum esse cœperat, appáruit ei Dóminus, dixitque ad eum: Ego Deus omnípotens; ámbula coram me, & esto perfectus. Ponamque fœdus meum inter me & te, & multiplicábo te vehementer nimis. Cécidit Abram pronus in fáciem. Dixitque ei Deus: Ego sum, & pactum meum tecum, erisque pater multárum géntium. Nec ultrà vocábitur nomen tuum Abram, sed appelláberis Abraham; quia patrem multárum géntium constítui te. Faciamque te créscere vehementíssimè, & ponam te in géntibus, regesque ex te egredientur.

℟.

℟. In princípio. 430.

Lectio ij.

DIxit iterùm Deus ad Abraham: Et tu ergò custódies pactum meum, & semen tuum post te in generatiónibus suis. Hoc est pactum meum quod observábitis inter me & vos, & semen tuum post te: Circumcidétur ex vobis omne masculínum, & circumcidétis carnem præpútii vestri, ut sit in signum fœderis inter me & vos. Infans octo diérum circumcidétur in vobis, omne masculínum in generatiónibus vestris; tàm vernáculus quàm emptítius circumcidétur, & quicumque non fúerit de stirpe vestra; eritque pactum meum in carne vestra in fœdus æternum. Másculus cujus præpútii caro circumcísa non fúerit, delébitur ánima illa de pópulo suo; quia pactum meum írritum fecit.

℟. Creávit Deus. 430.

Lectio iij.

DIxit quoque Deus ad Abraham: Sáraï uxórem tuam non vocábis Saraï, sed Saram. Et benedícam ei, & ex illa dabo tibi fílium, cui benedictúrus sum: eritque in natiónes, & reges populórum orientur ex eo. Cécidit Abraham in fáciem suam, & risit, dicens in corde suo: Putasne centenário nascétur filius? & Sara nonagenária páriet? Dixitque ad Deum: Utinam Ismael vivat coram te! Et ait Deus ad Abraham: Sara uxor tua páriet tibi fílium, vocabisque nomen ejus Isaac, & constítuam pactum meum illi in fœdus sempitérnum, & sémini ejus post eum. Super Ismael quoque exaudívi te: ecce benedícam ei, & augébo, & multiplicábo eum valdè; duódecim duces generábit, & fáciam illum in gentem magnam. Pactum verò meum státuam ad Isaac, quem páriet tibi Sara témpore isto in anno áltero.

℟. Omnis caro. 430.

VESPERÆ, à Capitulo de Beata Maria in Sabbato, nisi occurrat Festum semiduplex. Commemoratio de Simplici occurrente.

SABBATO.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 19.

VEnérunt duo Angeli Sódomam véspere, & sedente Lot in fóribus civitátis. Qui cùm vidísset eos, surréxit, & ivit óbviàm eis, adoravitque pronus in terram, & dixit: Obsecro, Dómini, declináte in domum púeri vestri, & manéte ibi: laváte pedes vestros; & manè proficiscémini in viam vestram. Qui dixérunt: Mínimè, sed in platéa manébimus. Cómpulit illos óppidò ut divérterent ad

eum : ingressisque domum illíus fecit convívium, & coxit ázyma; & comedérunt. Priùs autem quàm irent cúbitum, viri civitátis vallavérunt domum à púero usquè ad senem, omnis pópulus simul. Vocaveruntque Lot, & dixérunt ei: Ubi sunt viri qui introiérunt ad te nocte? Educ illos hùc, ut cognoscámus eos.

Lectio ij.

VImque faciébant Lót vehementíssimè : jamque propè erat ut effríngerent fores. Et ecce misérunt manum viri, & introduxérunt ad se Lot, clauseruntque óstium : & eos qui foris erant, percussérunt cæcitáte à mínimo usquè ad máximum, ita ut óstium inveníre non possent. Dixérunt autem ad Lot; Habes hìc quémpiam tuórum? génerum, aut fílios, aut fílias, omnes qui tui sunt, educ de urbe hac : delébimus enim locum istum, eò quòd incréverit clamor eórum coram Dómino, qui misit nos ut perdámus illos. Egressus itaque Lot, locútus est ad géneros suos, qui acceptúri erant fílias ejus, & dixit : Súrgite, egredímini de loco isto; quia delébit Dóminus civitátem hanc. Et visus est eis quasi ludens loqui. Cùmque esset manè, cogébant eum Angeli, dicentes : Surge, tolle uxórem tuam, & duas fílias quas habes; ne & tu páriter péreas in scélere civitátis. Dissimulante illo, apprehendérunt manum eius, & manum uxóris, ac duárum filiárum ejus; eò quòd párceret Dóminus illi. Eduxeruntque eum, & posuérunt extra civitátem.

Lectio iij.

IGitur Dóminus pluit super Sódomam & Gomorrham sulphur & ignem à Dómino de cœlo : & subvertit civitátes has, & omnes circà regiónem, universos habitatóres úrbium, & cuncta terræ viréntia. Respiciensque uxor ejus post se, versa est in státuam salis. Abraham autem consurgens manè, ubi stéterat priùs cum Dómino, intúitus est Sódomam & Gomorrham, & universam terram regiónis illíus: viditque ascendentem favillam de terra quasi fornácis fumum. Cùm enim subvérteret Deus civitátes regiónis illíus, recordátus Abrahæ, liberávit Lot de subversióne úrbium in quibus habitáverat.

AD VESP. Antiph. Fideli ut *suprà in Sabbato ante Septuagesimam.*

CAPITULUM. *Eccli. 44.*

ABraham magnus pater multitúdinis géntium, & non est inventus símilis illi in glória; qui conservávit legem Excelsi, & fuit

in testamento eum illo.

Hymnus & ℣. ut in Sabbato ante Septuagesimam, 428.

Ad Magnificat.

Ant. 7. G. Abraham in tentatióne inventus est fidélis; ideò jurejurando dedit illi Deus glóriam in gente sua. *Eccli. 44.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA QUINQUAGESIMÆ.

IN I. NOCTURNO.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 21.

VIsitávit Dóminus Saram sicut promíserat, & implévit quæ locútus est. Concepitque, & péperit fílium in senectúte sua, témpore quo prædíxerat ei Deus. Vocavitque Abraham nomen filii sui quem génuit ei Sara, Isaac; & circumcídit eum octávo die, sicut præcéperat ei Deus, cùm centum esset annórum. Hâc quippè ætáte patris natus est Isaac. Dixitque Sara: Risum fecit mihi Deus: quicumque audíerit, corridébit mihi. Rursùmque ait: Quis auditúrum créderet Abraham, quòd Sara lactáret fílium, quem péperit ei jam seni?

℟. In princípio. 430.

Lectio ij. Cap. 22.

TEntávit Deus Abraham, & dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille respondit: Adsum. Ait illi: Tolle fílium tuum unigénitum, quem díligis, Isaac, & vade in terram visiónis; atque ibi ófferes eum in holocaustum super unum móntium quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consurgens, stravit ásinum suum, ducens secum duos júvenes, & Isaac fílium suum. Cùmque concidísset ligna in holocaustum, ábiit ad locum quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul, dixitque ad púeros suos: Expectáte hic cum ásino; ego & puer illùc usque properantes, postquàm adoravérimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocausti, & impósuit super Isaac fílium suum; ipse verò portábat in mánibus ignem & gládium. Cùmque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respondit: Quid vis, fili. Ecce, inquit, ignis & ligna; ubi est víctima holocausti? Dixit autem Abraham: Deus providébit sibi víctimam holocausti, fili mi.

℟. Creávit Deus. 430.

Lectio iij.

PErgébant ergò páriter, & venérunt ad locum quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre, & désuper ligna compósuit. Cùmque alligasset Isaac fi-

lium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum. Extenditque manum, & arrípuit gládium, ut immoláret fílium suum. Et ecce Angelus Dómini de cœlo clamávit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respondit: Adsum. Dixitque ei: Non extendas manum tuam super púerum, neque fácias illi quidquam: nunc cognóvi quòd times Deum, & non pepercisti unigénito fílio tuo propter me. Levávit Abraham óculos suos, viditque post tergum aríetem inter vepres hærentem córnibus, quem assúmens óbtulit holocaustum pro fílio.

℟. Omnis caro. 430.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei.

Libr. 16. *C.* 31. & 32.

Lectio iv.

NAtus est Abrahæ, secundùm promissiónem Dei, de Sara fílius. Tentátur Abraham de immolando dilectíssimo fílio ipso Isaac; ut pia ejus obediéntia probarétur, sǽculis in notítiam proferenda, non Deo. Nunquàm sanè créderet Abraham quòd víctimis Deus delectarétur humánis, quamvis, divíno intonante præcepto, obediendum sit, non disputandum. Verúmtamen Abraham confestim fílium, cùm fuisset immolátus, resurrectúrum credidisse laudandus est. Postrémò quia Isaac occídi non oportébat, posteáquàm est pater ferire prohíbitus; quis erat ille aries, quo immoláto implétum est significatívo sánguine sacrifícium? Nempè, quandò eum vidit Abraham, córnibus in frútice tenebátur. Quis ergò illo figurabátur, nisi Jesus, ántequàm immolarétur, spinis Judáicis coronátus? Sed divína per Angelum verba pótiùs audiámus: Per memetipsum jurávi, propter quod fecisti verbum hoc, & non pepercisti fílio tuo dilecto propter me, nisi benedícens benedícam te; & benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ. Hoc modo est illa de vocatióne géntium in sémine Abrahæ, post holocaustum quo significátus est Christus, étiam juratióne Dei firmáta promíssio. Sæpè enim promíserat; sed nunquàm juráverat. Quid autem est Dei veri veracísque jurátio, nisi promissi confirmátio, & infidélium quædam increpátio?

℟. Vocávit Angelus. 430.

Lectio v. Cap. 36.

ACcépit étiam Isaac oráculum tale quale pater ejus; de quo oráculo sic scriptum est: Státuam juramentum meum quod jurávi Abrahæ patri tuo, & multiplicábo semen tuum

[illegible]nquàm stellas cœli, & [illegible]abo sémini tuo omnem [illegible]erram hanc, & benedi[illegible]entur in sémine tuo om[illegible]es gentes terræ, pro eo [illegible]od obaudívit Abraham [illegible]ter tuus vocem meam. [illegible]e Patriarcha nec uxórem [illegible]buit áliam, nec áliquam [illegible]ncubínam; sed posteri[illegible]re duórum geminórum [illegible] uno concúbitu procrea[illegible]órum contentus fuit. Nec [illegible]eò tamen istum patri [illegible]us præferre debémus, [illegible]ia iste nullam féminam [illegible]æter unam cónjugem nó[illegible]erat. Erant enim procul [illegible]ubio paternæ fídei & obe[illegible]iéntiæ mérita potióra, in [illegible]antùm ut propter illum [illegible]icat Deus huic se fácere bona quæ facit, ut nové[illegible]imus non ex bonis singu[illegible]is inter se hómines com[illegible]aráre; sed in unoquó[illegible]ue considerémus univérsa. Fieri enim potest, ut há[illegible]eat áliquid in vita & in [illegible]óribus quíspiam quo sú[illegible]erat álium, idque sit lon[illegible]è præstabílius quàm est [illegible]lud undè ab álio superátur.

℟. Appáruit Isaac. 430.

Lectio vj. Cap. 37. & 38.

DUo Isaac fílii, Esaü & Jacob, páriter cresceunt. Primátus majóris transfúnditur in minórem ex pacto & plácito inter illos. Senescit Isaac, ejusque óculis per senectam visus aufertur. Vult benedícere fílium majórem; & pro illo nésciens benedícit minórem. Míttitur Jacob à paréntibus in Mesopotámiam, ut ibi ducat uxórem. Patris mitteritis hæc verba sunt: Deus meus benedícat te, & áugeat te, & multíplicet te; & eris in congregatiónes géntium; &, Det tibi benedictiónem Abrahæ patris tui, tibi & sémini tuo post te. Hic jam intellígimus segregatum semen Jacob ab álio sémine Isaac, quod factum est per Esaü. Quando enim dictum est, In Isaac vocábitur tibi semen, pértinens útique semen ad Civitátem Dei; separátum est indè áliud semen Abrahæ; quod erat in ancillæ fílio, & quod futúrum erat in fíliis Cethúræ. Sed adhuc erat ambíguum de duóbus gémini fíliis Isaac; an ad utrumque, an ad unum eórum illa benedíctio pertinéret; & si ad unum, quisnam esset illórum. Quod nunc declarátum est, cùm prophéticè à patre benedícitur Jacob, & dícitur ei, Et eris in congregatiónes géntium; &, Det tibi benedictiónem Abrahæ patris tui.

℟. Vidit Jacob. 430.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 18.

IN illo témpore; Assúmpsit Jesus duódecim &

ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, & consummabuntur ómnia, quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 2. in Evang. habita in Basilica S. Petri, Dom. Quinquagesimæ. n. 1.

Redemptor noster prævídens ex passióne sua discipulórum ánimos perturbandos, eis longè antè & ejúsdem passiónis pœnam, & resurrectiónis suæ glóriam prædícit; ut cùm eum moriéntem, sicut prædíctum est, cérnerent, étiam resurrectúrum non dubitárent. Sed quia carnáles adhuc discípuli nullo modo valébant cápere verba mystérii, venítur ad miráculum. Ante eórum óculos cæcus lumen récipit: ut qui cœléstis mystérii verba non cáperent, eos ad fidem cœléstia facta solidárent.

℟. Cæcus quidam sedébat secùs viam, mendícans. Dixérunt autem ei quòd Jesus transíret. Et clamávit, dicens: * Jesu, fili David, miserére meî. ℣. Dóminus firmaméntum virtútis, & adjutórium casûs, exaltans ánimam, & illúminans óculos: * Jesu. *Luc. 18. Eccli. 34.*

Lectio viij.

Sed mirácula Dómini & Salvatóris nostri sic accipienda sunt, fratres caríssimi, ut & in veritáte credantur facta, & tamen per significatiónem nobis áliquid innuant. Opera quippè ejus & per poténtiam áliud osténdunt, & per mystérium áliud loquuntur. Ecce enim, quis juxtà históriam cæcus iste fúerit, ignorámus; sed tamen, quem per mystérium significet, nóvimus. Cæcus quippè est genus humánum, quod in parente primo à paradísi gáudiis expulsum, claritátem supernæ lucis ignórans, damnatiónis suæ ténebras pátitur: sed tamen per Redemptóris sui præséntiam illuminátur; ut ætérnæ lucis gáudia jam per desidérium vídeat, atque in via vitæ boni óperis gressus ponat.

℟. Stans Jesus, jussit cæcum addúci ad se; & interrogávit illum, dicens: Quid tibi vis fáciam? At ille dixit: * Dómine, ut vídeam. ℣. Deus meus, illúmina ténebras meas: * Dómine. *Luc. 18. Ps. 17.*

Lectio ix. n. 2. 3. & 4.

Quisquis ergò cæcitátis suæ ténebras agnóscit, quisquis hoc quod sibi deest lumen æternitátis intélligit; clamet medullis cordis, clamet & vócibus mentis, dicens: Jesu fili David, miserére meî. Sed quid, clamante cæco, subjúngitur, audiámus: Et qui

præíbant, increpábant eum ut tacéret. Quid autem designant isti qui Jesum veniéntem præcédunt, nisi desideriórum carnálium turbas, tumultúsque vitiórum, qui, priúsquàm Jesus ad cor nostrum véniat, tentatiónibus suis cogitatiónem nostram díssipant, & voces cordis in oratióne perturbant? Sed quid ad hæc illuminandus iste cæcus fecit, audiámus. Séquitur: Ipse verò multò magis clamábat: Fili David, miserére mei. Ecce quem turba increpat ut táceat, magis ac magis clamat; quia quantò gravióri tumultu cogitatiónum carnálium prémimur, tantò oratióni insístere ardéntiùs debémus.

℟. Jesus dixit illi: Réspice, fides tua te salvum fecit. Et conféstim vidit: * Et sequebátur illum, magníficans Deum. ℣. Statim visum recépit, dicebatque: Benedíco te, Dómine Deus Israël. * Et. Glória Patri. Repetitur ℟. Jesus dixit. usquè ad ℣. Luc. 18. Tob. 11.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Assumpsit Jesus duódecim, & ait: Ecce ascéndimus Jerosólymam; & consummabúntur ómnia quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. *Luc* 18.

Oratio.

Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exaudi; atque à peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Fílius hóminis tradétur géntibus, & illudétur, & flagellábitur, & conspuétur; & postquàm flagelláverint, occídent eum: & tértiâ die resurget. *Luc.* 18.

Oratio, ut suprà.

FERIA SECUNDA.

De Libro Génesis.

Lectio j. Cap. 25.

HÆ sunt generatiónes Isaac filii Abraham: Abraham génuit Isaac; qui cùm quadraginta esset annórum, duxit uxórem Rebeccam fíliam Bathuélis Syri de Mesopotámia, sorórem Laban. Deprecatúsque est Isaac Dóminum pro uxóre sua, eò quòd esset stérilis; qui exaudívit eum, & dedit concéptum Rebeccæ. Sed collidebantur in útero ejus párvuli; quæ ait: Si sic mihi futúrum erat, quid necesse fuit concípere? Perrexítque ut consúleret Dóminum. Qui respondens, ait: Duæ gentes sunt in útero tuo, & duo pópuli ex ventre tuo dividentur; populúsque pópulum superábit, & major sérviet minóri. Jam tempus pariendi advénerat, & ecce gémini in útero ejus reperti sunt. Qui prior egres-

sus est, rufus erat & totus in morem pellis híspidus: vocatumque est nomen ejus, Esaü. Prótinus alter egrédiens, plantam fratris tenébat manu; & idcircò appellávit eum Jacob.

℟. In princípio. 429.

Lectio ij. Cap. 27.

DIxit Rebecca fílio suo Jacob: Audívi patrem tuum loquentem cum Esaü fratre tuo, & dicentem ei: Affer mihi de venatióne tua, & fac cibos ut cómedam; & benedícam tibi coram Dómino, ántequàm móriar. Nunc ergò, fili mi, acquiesce consíliis meis; & pergens ad gregem, affer mihi duos hædos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libenter véscitur: quas cùm intúleris, & comóderit, benedícat tibi priusquàm moriátur. Cui ille respóndit: Nosti quòd Esaü frater meus homo pilósus sit, & ego lenis: si attrectáverit me pater meus, & sénserit, tímeo ne putet me sibi voluisse illúdere, & indúcam super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledíctio, fili mi: tantùm audi vocem meam, & pergens affer quæ dixi. Abiit, & áttulit, deditque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illíus. Et véstibus Esaü valdè bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum; pelliculásque hædórum circúmdedit mánibus, & colli nuda protéxit. Deditque pulmentum; & panes quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit: Pater mi. At ille respóndit: Audio. Quis es tu, fili mi? Dixitque Jacob: Ego sum primogénitus tuus Esaü.

℟. Creávit Deus. 430.

Lectio iij.

DIxitque Isaac: Accéde huc, ut tangam te, fili mi, & probem utrùm tu sis fílius meus Esaü, an non. Accessit ille ad patrem; & palpáto eo, dixit Isaac: Vox quidèm, vox Jacob est; sed manus, manus sunt Esaü. Et non cognóvit eum, quia pilósæ manus similitúdinem majóris expresserant. Benedícens ergò illi, ait: Tu es fílius meus Esaü? Respóndit: Ego sum. At ille: Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi; ut benedícat tibi ánima mea. Quos cùm oblátos comedisset, óbtulit ei étiam vinum; quo hausto, dixit ad eum: Accéde ad me, & da mihi ósculum, fili mi. Accessit, & osculátus est eum. Statìmque ut sensit vestimentórum illíus fragrántiam, benedícens illi, ait: Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni,

cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguédine terræ abundántiam frumenti & vini. Et sérviant tibi pópuli, & adórent te tribus: esto dóminus fratrum tuórum, & incurventur ante te filii matris tuæ: qui maledíxerit tibi, sit ille maledíctus; & qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur.

℟. Omnis caro. 430.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 27. & 28.

ODerat semper Ésaü Jacob pro benedictióne quâ benedíxerat ei pater; dixitque in corde suo: Vénient dies luctûs patris mei, & occídam Jacob fratrem meum. Nuntiáta sunt hæc Rebeccæ; quæ mittens & vocans Jacob filium suum, dixit ad eum: Ecce Ésau frater tuus minátur ut occídat te. Nunc ergò, fili mi, audi vocem meam; & consurgens, fuge ad Laban fratrem meum in Haran; habitabisque cum eo dies paucos, donec requiescat furor fratris tui, & cesset indignátio ejus, obliviscaturque eórum quæ fecisti in eum: pósteà mittam, & addúcam te indè hùc. Cur utróque orbábor fílio in uno die? Dixitque Rebecca ad Isaac: Tædet me vitæ meæ propter fílias Heth: si accéperit Jacob uxórem de stirpe hujus terræ, nolo vívere. Vocávit itaque Isaac Jacob, & benedíxit eum, præcepitque ei, dicens: Noli accípere cónjugem de génere Chánaan; sed vade, & proficíscere in Mesopotámiam Syriæ, ad domum Báthuel patris matris tuæ, & áccipe tibi indè uxórem de filiábus Laban avúnculi tui. Deus autem omnípotens benedícat tibi, & créscere te fáciat, atque multíplicet, ut sis in turbas populórum.

℟. Vocávit Angelus. 430.

Lectio ij. Cap. 28.

IGitur egressus Jacob de Bersabée, pergébat Haran. Cùmque venisset ad quemdam locum, & vellet in eo requiéscere post solis occúbitum, tulit de lapídibus qui jacébant; & suppónens cápiti suo, dormívit in eódem loco. Viditque in somnis scalam stantem super terram, & cacúmen illíus tangens cœlum, Angelos quoque Dei ascendentes & descendentes per eam, & Dóminum innixum scalæ, dicentem sibi: Ego sum Dóminus Deus Abraham patris tui, & Deus Isaac; terram in qua dormis, tibi dabo & sémini tuo. Eritque semen tuum quasi pulvis terræ: dilatáberis ad occidentem & orientem, & septen-

triónem & merídiem ; & benedicentur in te & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. Et ero custos tuus quocumque perréxeris, & redúcam te in terram hanc ; nec dimittam, nisi complévero universa quæ dixi.

℟. Appáruit. 430.

Lectio iij. Cap. 35.

ERant autem filii Jacob duódecim. Filii Liæ, primogénitus Ruben, & Símeon, & Levi, & Judas, & Issachar, & Zabúlon : filii Rachel, Joseph & Bénjamin : filii Balæ ancillæ Rachélis, Dan & Néphthali : filii Zelphæ ancillæ Liæ, Gad & Aser. Hi sunt filii Jacob, qui nati sunt ei in Mesopotámia Syriæ. Venit étiam ad Isaac patrem suum in Mambre civitátem Arbée, hæc est Hebron : in qua peregrinátus est Abraham & Isaac. Et compléti sunt dies Isaac centum octoginta annórum. Consumptusque ætáte, mórtuus est : & appósitus est pópulo suo senex & plenus diérum ; & sepeliérunt eum Ésaü & Jacob filii sui.

℟. Vidit Jacob. 430.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS HIEMALIS.

Per Adventum, id est, à Vesperis Sabbati ante Dominicam I. Adventûs usquè ad Laudes Vigiliæ Natalis Domini inclusivè, fiet Commemoratio sequens, de Virgine Deum paritura, exceptis Festis Solemnibus & suprà, eorumque Octavis.

AD VESPERAS.

Ant. Ecce Virgo concípiet & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. *Is.* 7.

℣. Jurávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam : ℟. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. *Ps.* 131.

Oratio.

DEus, qui de beatæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti : præsta supplícibus tuis, ut, qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur : Per eumdem Dóminum.

AD LAUDES.

Ant. María, ecce concípies in útero, & páries fílium, & vocábis nomen ejus Jesum. *Luc.* 1.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Oratio, Deus, qui de beatæ Maríæ. *ut suprà.*

A Circumcisione ad Præsentationem Domini, fiet Commem. de Virgine Deipara, ut habetur in Proprio de Tempore, & Sanctorum; nisi de ea fiat Officium.

Post Præsentationem verò, in Vesperis Feriæ VI. & in Laudibus Sabbati cujusvis Hebdomadæ, fiet de B. Virgine Commem. tanquàm de Festo Simplici, ut infrà in Officio de B. in Sabbato; nisi de ea fiat Officium.

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

VESPERÆ de Sabbato ante Dominicam I. Adventûs, ut in Proprio de Temp.

Pro Commem. S. Lini, Papæ & Mart. Ant. Justum. ℣. Pósuisti. xv. *in Comm. unius Mart.*

Oratio.

QUæsumus, omnípotens Deus, ut nos virtúte sancti Spíritûs, & ad credendum fáciles, & ad confitendum fortes effícias, qui beáto Lino Pontífici, propter verbum tuum & testimónium Jesu, ánimam suam pónere tribuisti; Per eumdem Christum.

Deindè fit Commemoratio de Virgine Deum paritura.

¶ *Festa Semiduplicia (nisi cum simili Officio aut suprà concurrant) habent primas Vesperas integras, hoc modo: Psalmi dicuntur sub unica Antiphona, quæ est prima è primis Vesperis in Communi, vel propria, si adsit.*]

DIE XXIX.

IN FESTO SANCTI SATURNINI, MARTYRIS, TOLOSANORUM APOSTOLI ET PROTOPRÆSULIS.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. 1. D. MIttam ex eis qui ſalvári fúerint ad gentes, ad eos qui non audiérunt de me, & non vidérunt glóriam meam. *Iſ.* 66.

Ant. 2. Seminábo eos in pópulis, & confortábo eos in Dómino; & in nómine ejus ambulábunt. *Zach.* 10.

Ant. 3. a. Scient germen eórum in médio populórum: omnes qui víderint eos, cognoſcent illos, quia iſti ſunt ſemen cui benedíxit Dóminus. *Iſ.* 61.

Ant. 4. E. Annuntiábunt glóriam meam géntibus, & addúcent fratres veſtros de cunctis géntibus donum Dómino. *Iſ.* 66.

Ant. 5. a. Incurvábitur ſublímitas hóminum; & elevábitur Dóminus ſolus in die illa; & idóla pénitùs contererentur. *Iſ.* 2.

CAPITULUM. *Iſ.* 49.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ecce levábo ad gentes manum meam, & ad pópulos exaltábo ſignum meum. Et áfferent filios tuos in ulnis, & filias tuas ſuper húmeros portábunt.

℟. Dóminus Deus nunc magnificábitur uſquè ad términos terræ: * Et erit in die illa, dicit Dóminus, períre fáciam ſculptília tua, & non adorábis ultrà ópera mánuum tuárum.

℣. Géntibus missum est hoc salutáre Dei, & ipsi áudient. * Et. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Dóminus. *usquè ad* ℣. *Mich.* 5. *Act.* 28.

HYMNUS.

Lux redit terris, tibi sacra, Præsul,
Lux Tolosánæ celebranda genti;
Tu bonus nostros, (tua nos propágo,)
Excipe cantus.

Nostra gens per te modò Christiána
Se tibi debet, tibi cessit error,
Luce lustrasti pópulos sub alta
Nocte jacentes.

Dæmonum cultus, simulácra divûm
Sacra cum fanis, & adhuc madentes
Sórdido, vili pécudum cruóre
Díruis aras.

Hic labor magnus, sed enim feróces
Et reluctantes pópulos docéri,
Et jugo Christi, tibi pœna major
Súbdere gentes.

Impias gentes tenet obstinátus
Error, & densis frúitur tenébris:
Fers diem; vulsis melióra spinis
Sémina mandas.

Cáritas urget: malè-contumáces
Increpas audax; hóminem Deumque
Prædicas Christum, nece qui piávit
Crímina mundi.

Hunc Deum ligno crucis in probróso
Mórtuum rident, resonáre Christum
Non tamen cessas, cúpidus vicissim
Fúndere vitam.

Laus tibi, cuncti moderátor orbis,
Præmiis duros récreans labóres,
Quem fides veri studiósa, trinum
Credit & unum.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

Ad Magnificat.

Ant. 5. C. *duplic.* Ecce super montes pedes evangelizantis, & annuntiantis pacem. Célebra Juda, festivitátes tuas, & redde vota tua. *Nahum* 1.

Oratio, Deus, qui. *ut infrà ad Laudes.*

Fit sola Commem. Adventûs.

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum qui de ténebris nos vocávit in admirábile lumen suum, * Venite, adorémus. 1. *Petr.* 2. *Ps.* 94. Venite. 2.

HYMNUS.

O Vos, unánimes Tectósagum chori,
Justis Pontíficem tóllite láudibus;
Cujus tincta fuit sánguine cívitas
Sancto pláudite Mártyri.
Huc de sede Petri, sic píetas jubet,
Desertâ pátriâ, venit Apóstolus;
Nostris mortíferâ nocte jacéntibus
Portat lúmina pátribus.
Cæcis qui pópulis attúlerat diem,
Tetro nil méritus cárcere cláuditur;
Sed prodest hóminum quid furor ímpotens?
Ultrò víncula cóncidunt.
Liber, plùs pópulis quàm sibi rédditus,
Cœlesti ténebras lúmine díscutit;
Et quos dura premit, lóngaque sérvitus,
Hos Christi súbigit jugo.
Crescit sancta fides, fana solo ruunt:
Hinc sævit rábies in ténerum gregem
Inter mille lupos diræ ávidos necis
Jus pastóris erat mori.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini
Cujus præsídio prælia sústinet
Fortis Tectósagum parens. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. *G.* Audívi vocem Dómini dicentis: Quem mittam? & quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me. *Is.* 6.

Ant. 3. a. Dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo; ecce constítui te hódiè super gentes, ut evellas & plantes. *Jerem.* 1.

Ant. 6. Dóminus dixit mihi: In gentes nunc ego mitto te, aperíre óculos eórum, ut convertantur à ténebris ad lucem. *Act.* 26.

℣. Laudáte Dóminum, omnes gentes: ℟. Laudáte eum, omnes pópuli. *Ps.* 116.

Lect. de Script. occurr.

Post. j. Lect. ℟. Factum est verbum Dómini ad eum, dicens: * Surge, & vade in civitátem magnam, & prædica in ea prædicatiónem quam ego loquor ad te. ℣. Dixit Spíritus mihi ut irem nihil hæsitans. * Surge. *Jon.* 3. *Act.* 11.

Post ij. Lect. ℟. Cùm venissem propter Evangélium Christi, & óstium mihi apertum esset in Dómino, non hábui réquiem: * Deo autem grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco. ℣. Dóminus vóluit ut sanctificáret pópulum suum, & magnificáret legem, & extólleret: * Deo. 2. *Cor.* 2. *Is.* 42.

Post iij. Lect. ℟. Usquè ad vos pervénimus in Evangélio Christi, *Non gloriantes in aliénis labóribus; spem autem habentes crescentis fidei vestræ, in vobis magnificári, étiam in illa quæ ultrà vos sunt evangelizáre. ℣. Dóminus Deus oppróbrium pópuli sui áuferet de univerſa terra: exultábimus & lætábimur in salutári ejus; * Non. Glória Patri. * Non. 2. *Cor.* 10. *Is.* 25.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Fide obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hæreditátem. *Hebr.* 11.

Ant. 5. a. Surréxit, & ábiit juxtà verbum Dómini; & cœpit introíre in civitátem. *Jonæ* 3.

Ant. 8. c. Incitabátur spíritus ejus in ipso, videns idololátriæ déditam civitátem. *Act.* 17.

℣. Omnes dii géntium, dæmónia; ℟. Dóminus autem cœlos fecit. *Ps.* 95.

Ex passióne sancti Saturníni Tolosáni Epíscopi & Mártyris.

Lectio iv.

Apud Ruinardum, è variis Cod. Mss.

TEmpore illo, quo post corpóreum Salvatóris Dómini nostri adventum, exortus in ténebris sol justítiæ splendóre fidei illumináre occidentálem plagam cœperat, Décio & Grato consúlibus, primum & summum Christi Tolósa cívitas sanctum Saturnínum habére cœpit Sacerdótem. Cùmque dicto Epíscopo ad Ecclésiam id témporis párvulam juxtà Capitólium, quod inter domum suam & Domum Dei, frequens itus esset & réditus; sancti viri præséntiam sustinére fallax dæmonum turba non pótuit: & ut erant multa simulácra nonnullis adumbráta phantásiis ad sacrílega obséquia, & sollícita consuléntium vota, cœpérunt in siléntio permanére. Cuncti ítaque sacrílegæ superstitiónis antístites consulentes undè in númina sua venisset inusitáta tacitúrnitas, áudiunt á quodam religiónis nostræ inimíco, novam néscio quam surrexisse sectam superstitiónis gentilitátis inimícam, quæ Christiána appellátur, & in Deórum suórum excídium niterétur: hujus fidei esse Epíscopum Saturnínum, cujus ad conspectum deórum suórum ora siluissent.

℟. Dixit Dóminus illi: Lóquere, & ne táceas; propter quod ego sum tecum, * Quóniam pópulus est mihi multus in hac civitáte. ℣. Verbum meum non revertétur ad me vácuum; sed fáciet quæcumque vólui, & prosperábi-

mr. * Quóniam. *Act.* 18. *Is.* 55.

Lectio v.

INter hæc, cùm magna fuisset hóminum multitúdo congregáta, & paráto ad víctimam tauro, deos suos litatióne tàm ingentis hóstiæ vel redúcere cúperent, vel propitiáre, ecce ipsum Saturnínum ad offícium solemne veniéntem, unus è turba éminùs agnóscit, & dicit: En ipsum adversárium cúltibus nostris: nostram páriter deorumque nostrórum vindicémus injúriam, quos jam nunc aut sacrificándo placet, aut moriendo lætíficet. Ad tàm sacrílegæ vocis impulsum, sanctum virum omnis insaniéntium turba circumdat, & presbytero uno, ac duóbus diáconis, per fugam lapsis, ad Capitólium solus attráhitur. Cùmque immoláre dæmóniis cogerétur, clarâ voce testátur: Unum & verum Deum novi: huic laudis hóstias immolábo. Deos vestros dæmones scio, quos incassùm non tàm hóstiis pécudum, quàm animárum vestrárum mórtibus honorátis. Quómodò vultis ut eos ego tímeam à quibus, ut áudio, dícitis me timéri?

℟. Circumdántibus eum discípulis, surgens intrávit civitátem: * Cùmque evangelizassent civitáti, & docuissent multos, confirmábant ánimas discipulórum, exhortantes ut permanérent in fide. ℣. Adjuvábant eum fratres ejus, & directa est salus in manu ejus: * Cùmque. *Act.* 14. 1. *Mach.* 3.

Lectio vj.

AD sancti Epíscopi vocem, tauro illo qui fúerat víctimæ præparátus, fune circumacto & post terga demisso, pedes sancti viri ílligant, actumque stímulis acrióribus taurum de superióri Capitólii parte in plana præcípitant. Nec mora, inter primos descensus ipsius gradus cápite colliso, cerebróque excusso, & omni córpore lacerato, dignam Deo ánimam Christus excépit. Exánime verò corpus usquè ad eum locum tauro furente perductum est, ubi duæ muliérculæ sexûs infirmitátem fidei virtúte vincentes, & viris ómnibus fortióres beáti viri corpus condidérunt.

℟. Cùm sumpsisset cor ejus audáciam propter vias Dómini, étiam excelsa & lucos ábstulit, * Et † Misit de filiis ut docérent in civitátibus. ℣. Credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam: disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem; * Et. Glória

ria. † Misit. 2. *Paral.* 17. *Act.* 13.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantùm, sed & in virtúte, & in Spíritu sancto, & in plenitúdine multa. 1. *Thess.* 1.

Ant. 4. E. Etsi áliis non sum Apóstolus, sed tamen vobis sum; nam signáculum Apostolátûs mei vos estis in Dómino. 1. *Cor.* 9.

Ant. 5. C. Quæ est nostra spes, aut gáudium, aut coróna glóriæ? Nonnè vos ante Dóminum Jesum? vos enim estis glória nostra & gáudium. 1. *Thess.* 2.

℣. Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: ℟. Facti sumus lætantes. *Psal.* 125.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio vij. Cap. 16.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Euntes in mundum univérsum prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. V. Serm. 233. *al.* 86. *n.* 1. & 3.

AUdistis, quid díxerit Dóminus discípulis suis post resurrectiónem. Misit eos ad Evangélium prædicandum, & factum est: prædicátum est Evangélium, pervénit ad nos. Bréviter constítuit nobis, loquens discípulis suis, quid faciámus, quid sperémus. Ait enim: Qui credíderit, & baptizátus fúerit, salvus erit. Exígitur à nobis fides, offertur salus. Erígite fidem, evígilet cor vestrum: recordámini hóminem, in quo decepti sumus: recordámini hóminem, à quo redempti sumus. Ille homo numquid Fílius hóminis? Adam homo erat, fílius hóminis non erat. Ideò Dóminus Christus assíduè se dicit Fílium hóminis, ut fáciat nos recordári hóminem qui non fuit fílius hóminis: ut recordémur in illo mortem, in isto vitam; in illo peccátum, in isto remissiónem peccatórum; in illo vínculum, in isto libertátem; in illo damnatiónem, in isto absolutiónem.

℟. Scitis quáliter unumquemque vestrûm (sicut pater fílios suos) deprecántes vos & consolántes, testificáti sumus ut ambularétis digné Deo, * Qui vocávit vos in suum regnum & glóriam. ℣. Oculi vestri vidérunt ómnia ópera Dómini magna quæ fecit, ut custodiátis univérsa mandáta illíus, * Qui. 1. *Thess.* 2. *Deut.* 11.

Lectio viij. *n.* 4. & 5.

SAlvátor venit: mórtuus est, sed mortem occí-

dit: finívit in se quam timebámus; suscépit illam, & occídit illam. Ubi est mors? Quære in Christo, jam non est; sed fuit, & mórtua est ibi. O vita mors mortis! Bono ánimo estóte; moriétur & in nobis. Quod præcessit in cápite, reddétur in membris: moriétur & in nobis mors. Sed quandò? In fine séculi, in resurrectióne mortuórum quam crédimus: qui enim credíderit, & baptizátus fúerit, ipse salvus erit. Séquere quod tímeas: Qui autem non credíderit, condemnábitur. Ergò mors moriétur in nobis, victúra est in damnátis. Ubi mors nésciet mortem, sempiterna mors erit; quia æterna tormenta erunt. In nobis moriétur, & non erit. Vultis nosse? Dico vobis pauca verba triumphántium, ut habeátis quod meditémini, quod corde cantétis, quod toto ánimo sperétis, quod fide & bono ópere requirátis.

℟. Cùm apud vos essémus, prædicebámus vobis passúros nos tribulatiónes, sicut & factum est, & scitis: * Ideò consoláti sumus in omni necessitáte & tribulatióne nostra per fidem vestram. ℣. Vos scitis quanta ego & fratres mei fécimus, & angústias quales vídimus: * Ideò consoláti. 1. Thess. 3. 1. Mach. 13.

Lectio ix. *n.* 5.

AUdíte verba triumphántium, quandò non erit mors. Paulus Apóstolus dicit: Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem. Tunc fiet sermo qui scriptus est: Absorpta est mors in victória. Ista est mors mortis: absorbébitur, ut non appáreat. Gáudeant triumphantes, gáudeant; dicant quod séquitur: Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, acúleus tuus? ubi est? Nonnè confrégit illum Dóminus meus? O mors, quandò Dómino meo hæsisti, tunc & mihi periisti. Istâ salúte salvus erit qui credíderit, & baptizátus fúerit: qui autem non credíderit, condemnábitur. Fúgite condemnatiónem, amáte & speráte salútem ætérnam.

℟. Non in vácuum cucurri, neque in vácuum laborávi; * Sed etsi ímmolor supra sacrifícium, & obséquium fídei vestræ, gáudeo, & congrátulor ómnibus vobis; idipsum autem & vos gaudéte, & congratulámini mihi. ℣. Non mihi contingat párcere ánimæ meæ in omni témpore tribulatiónis; * Sed. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Non in vacuum. *usquè ad* ℣. *Philip* 2. 1. *Mach.* 13.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Dóminus dabit voci suæ vocem virtútis : ℟. Date glóriam Deo. *Ps.* 67.

AD LAUDES.

Ant. 3. a. VEnérunt qui cógerent immoláre, & accéndere thura, & à lege Dei discédere, & dixérunt ei. Accéde & fac sicut omnes gentes. 1. *Mach.* 2.

Ant. 5. C. Respondens, ait: Non colo idóla manufacta, sed viventem Deum, qui creávit cœlum & terram, & habet potestátem omnis carnis. *Dan.* 14.

Ant. 7. *d.* Levavérunt vocem suam dicentes: Tolle de terra hujúsmodi; non enim fas est eum vívere. *Act.* 22.

Ant. 4. E. Vir ætáte provectus.

CANTICUM. *Baruch* 5.

Prophetia de Gentium vocatione ab oriente sole usquè ad occidentem.

EXue te, Jerúsalem, stolâ luctûs & vexatiónis tuæ ; * & índue te decóre & honóre ejus, quæ à Deo tibi est, sempitérnæ glóriæ.

Circúmdabit te Deus diplóide justítiæ, * & impónet mitram cápiti honóris ætérni.

Deus enim ostendet splendórem suum in te * omni qui sub cœlo est.

Nominábitur enim tibi nomen tuum à Deo in sempitérnum : * Pax justítiæ, & honor pietátis.

Exurge, Jerúsalem, & sta in excelso, * & circúmspice ad orientem ;

Et vide collectos filios tuos ab oriente sole usquè ad occidentem, * in verbo Sancti gaudentes Dei memóriâ.

Exiérunt enim abs te pédibus ducti ab inimícis: * addúcet autem illos Dóminus ad te, portátos in honóre sicut filios regni.

Ant. Vir ætáte provectus, & vultu decórus, gloriosíssimam mortem compléctens, voluntáriè præibat ad supplícium. 2. *Mach.* 6.

Ant. 1. D. Intuens quemádmodùm, oportéret accédere, patienter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. 2. *Mach.* 6.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

SIcut abundant passiónes Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolátio nostra : sive autem tribulámur, pro vestra exhortatióne & salúte ; sive consolámur, pro vestra consolatióne.

HYMNUS.

HEu! te, sancte Senex, quis furor ímpetit.
Cur plebs imméritam te rapit ad necem?

Nil morum grávitas, nil venerábilis
Frontis caníties movet.
Tauro turba fremens álligat éffero
Artus; moxque gradus per Capitólii
Præceps dejíceris, non tímidus mori
Qui Christo móreris duce.
Urbem per médiam, víctima nóbilis,
Raptáris lácero córpore púlchrior.
Dùm fers tanta, siles; córporis ímmemor
Cœlum mente præóccupas.
Quò te cunquè furor bárbarus ábripit,
Fusus vulnéribus signat iter cruor,
Quo, sparso véluti sémine, lætior
Surgit Christíadum seges.
Cœlo quos génuit Pontíficis cruor,
Nos, ô Tectósages, fúndere sánguinem,
Quandò pace datâ non licet, hunc juvet
Saltèm móribus ássequi.
Saturníne, tibi tóllimus, en manus;
Si te nostra movent, áspice súpplices;
Nos, ô sancte Pater, te cúpidos sequi
Duc, regnas ubi, fílios.
Da te, summe Pater, tóllere láudibus;
Da te, Christe, sequi, láurea Mártyrum;
Per te, Numen Amor, frigída péctora
Sacris ígnibus árdeant.
Amen.

℣. In memória ætérna erit justus; ℟. Ab auditióne mala non timébit. *Ps.* 111.

Ad Benedictus.

Ant. 6. duplicanda. Ad supplícium trahebátur: sed cùm plagis perimerétur, ingémuit & dixit: Dómine, manifestè tu scis quia duros córporis sustíneo dolóres, secundùm ánimam verò propter timórem tuum libenter hæc pátior. 2. *Mach.* 6.

Oratio.

Deus, qui beáti Saturníni Mártyris tui atque Pontíficis prædicatióne, de incredulitátis ténebris, nos vocasti in admirábile Evangélii lumen; fac ut ejus intercessióne, crescámus in grátia & cognitióne Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui; Qui tecum.

Fit sola Commem. de Adventûs.

AD HORAS.

Doxologia.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Venérunt.

In ℟. *br.* ℣. Qui es autor fídei, * & consummátor. *Hebr.* 12.

AD TERTIAM.

Ant. 5. C. Respondens.

CAPITULUM. *Act.* 17.

GEnus cùm simus Dei, non debémus æstimáre auro, aut argento, aut lapídi sculptúræ artis, & cogitatiónis hóminis, divínum esse símile.

℟. *br.* Magnus Dóminus, * & laudábilis nimis, * Allelúia, allelúia. Magnus. ℣. Terríbilis est * super omnes deos. * Allelúia. Glória Patri. Magnus. *Ps.* 95.

℣. Confundantur omnes qui adórant sculptília, ℟. Et qui gloriántur in simulácris suis. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Levavérunt.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 4.

NEmo mihi áffuit; sed omnes me dereliquérunt: non illis imputétur. Dóminus autem mihi ástitit, & confortávit me.

℟. *br.* Dóminus mihi adjútor; * non timébo quid fáciat mihi homo, * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Dóminus mihi adjútor; * & ego despíciam inimícos meos. * Allelúia. Glória Patri. Dóminus. *Ps.* 117.

℣. Dóminus illuminátio mea & salus mea: quem timébo? ℟. Dóminus protector vitæ meæ; à quo trepidábo? *Ps.* 26.

AD NONAM.

Ant. 1. D. Intuens.

CAPITULUM. *Act.* 20.

NIhil véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodò consummem cursum meum, & ministérium verbi quod accépi à Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. *br.* In Deo * faciémus virtútem, * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Et ipse ad níhilum dedúcet * tribulantes nos. * Allelúia. Glória Patri. In Deo. *Ps.* 59.

℣. In nómine tuo, Dómine, ℟. Spernémus insurgentes in nobis. *Ps.* 43.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. HIc est qui fuit in Ecclésia cum pátribus nostris, qui accépit verba vitæ dare nobis. *Act.* 7.

Ant. 3. E. Ipse est directus divínitùs in pœniténtiam gentis, & tulit abominatiónes impietátis. *Eccl.* 49.

Ant. 6. Máximus in salútem electórum Dei: quam glóriam adeptus est! *Eccli.* 46.

Ant. 5. C. Ossa ipsíus visitáta sunt, & post mortem prophetavérunt. *Eccl.* 49.

at. 4. E. Non recédet
ória ejus, & nomen
quirétur à genera-
, in generatiónem.
. 39.
ITULUM. *Hebr.* 13.
Ementóte præpositó-
rum vestrórum, qui
s locúti sunt verbum
, quorum intuentes
um conversatiónis,
ámini fidem.
lelúia, allelúia. ℣. Sal-
a fecit Dóminus Chris
suum; exáudiet illum
cœlo sancto suo. Alle-
a. *Ps.* 19.

HYMNUS.

CHristo dùm frúitur pars
mélior tuî,
Dùm subjecta tibi sídera
déspicis,
Vix hìc indécori relíquias
tegit
Tellus ímpia céspite.
Ignótus pópulis non eris
ámpliùs
Quo tellus húmili te té-
nuit loco,
Surgunt templa tuo dé-
dita nómini,
Altis æmula núbibus.
Ultor nempè Deus córpora
mártyrum
Condi pulvéreo non pá-
titur situ
Tristes exúvias, oppró-
brium necis
Summis pensat honóri-
bus.
O dulcis píetas, dígnaque
láudibus,
Altári médio quæ pósuit
tui
Urnam, sancte Pater,
córporis hóspitam,
Urbi præsídium & de-
cus!
Quorum te méritis consó-
ciat fides,
Illis te cómitem marty-
rium dedit;
Illórum túmulo nunc
quoque cónderis,
Numquàm dispar Após-
tolis.
Hìc stas perpétuus Martyr,
& ímmolas
Tritum corpus adhuc;
non satis est tibi
Unâ morte mori, jugis
ut hóstia
Christo júngeris hóstiæ.
Talis depóliti nos sumus,
& tuæ
Custódes fidei; nos super
éxcuba
Ex illa spécula; de cá-
thedra doce
Plenus Númine Pónti-
fex.
Da te, summe Pater, tól-
lere láudibus
Da te, Christe, sequi,
láurea Mártyrum
Per te, Numen Amor,
frígida péctora
Sacris ígnibus árdeant.
Amen.

℣. Pretiósa in conspectu Dómini, ℟. Mors sanctórum ejus. *Ps.* 115.

Ad Magníficat.

Ant. J. *duplicanda.* Hic est fratrum amátor & pópuli; hic est qui multùm orat pro pópulo & univérsa civitáte. 2. *Mach.* 15.

Orat. Deus, qui. *ut suprà.*

Pro Commem. S. Andreæ Apostoli.

Ant. Invénit Andréas fratrem suum Simónem, & dicit ei: Invénimus Messíam; & addúxit eum ad Jesum. *Joan.* 1.

℣. Dóminus virtútum nobíscum; ℟. Suscéptor noster Deus Jacob. *Ps.* 45.

Oratio, Majestátem. *ut infrà ad Laudes.*

Ultimò fit Commemor. Advent. tantùm.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 5. a. Occupábit salus muros tuos, & portas tuas laudátio; & erit tibi Dóminus in lucem sempitérnam. *Is.* 60.

Hymnus, In noctis. *cum Doxologia.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Consolátus est Dóminus pópulum suum: parávit bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium. *Is.* 52.

DIE XXX.

In Festo

S. ANDREÆ, APOST.

Duplex-majus.

Omnia de Communi Apostolorum, exceptis quæ sequuntur.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Evangelio & Historia Ecclesiastica.

ANdréas Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discípulus Joannis Baptistæ, cùm eum de Christo dicentem audísset, Ecce Agnus Dei, secútus Jesum, fratrem quoque suum ad eumdem perdúxit. Cùm pósteà unà cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo à prætereunte Christo vocáti illis verbis, Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum; nullam interponentes moram, & relíctis rétibus, secúti sunt eum. Post cujus resurrectiónem & ascensiónem, Andréas in Scythia prædicávit. Cùmque in Græciam pervenísset, multis ab idolórum cultu ad Christum colendum adductis, urbem Patras in Achaia, suâ morte nobilitávit. Ejus relíquias Constántius Imperátor, ex voto Constantíni patris, anno vigésimo regni sui Constantinópolim transferri, & in augustíssimo Apostolórum templo collocári curávit; undè pósteà decerpta pígnora diversis locis quasi vitæ sémina dispersa sunt.

Sermo sancti Petri Chrysólogi.

Sermo 133. *Lectio v.*

BEátus Andréas hódiè moriendo pro Dómino, toto virtútis gradu Domínicis incumbit hærére vestígiis. Nec eum cursus fáciat dísparem fratri, quem natúra símilem, vocátio sócium,

cium, parem grátia ipsa perfécerat. Ad unam vocem Dómini, sicut ille, patrem, pátriam, censum relíquit. Solum est quòd témpore Domínicæ passiónis fugit; sed neque hoc impar, quia non est grávius fúgere quàm negáre. Sed æquávit fratres vénia, quos sic discréverat culpa. Nam crucem quam refúgerant, pósteà conjunctis víribus, ardenter invádunt; ut undè reátum súmpserant, indè conscénderent cœlum, indè præmium súmerent & corónam. Petrus namque crucem, árborem conscendit Andréas; ut qui Christo cómpati gestiébant, in semetipsis figúram, formamque ipsíus exprímerent passiónis, & redempti ligno consummarentur ad palmam. Sic Andréas noster, etsi cedit órdini, præmio tamen non cedit & labóri.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Sermo 2. de S. Andrea. n. 1.

Lectio vj.

BEáti Andréæ Apóstoli solémnitas hódie celebrátur: quam si piâ sollicitúdine perscrutémur, multa invenímus in ea, quæ ædíficent ánimas nostras. In ipso siquidèm conversiónis suæ inítio, magnum nobis perféctæ obediéntiæ præstitit exemplum: quod quidem Christiánis ómnibus necessárium. Sola enim est cáritas quæ obediéntiam gratam facit & acceptábilem Deo; hílarem quippè datórem díligit Deus. Undè autem in Andréa jamjam moritúro tàm spirituális mens fuit, tàm fervens cáritas, ánimus tàm robustus? Planè Spíritus erat qui adjuvábat infirmitátem ejus, per quem diffundebátur in corde ipsíus cáritas fortis ut mors, imò & fórtior morte. Cujus ô si & nos partícipes inveniámur! Et sicut beáto Andréæ crucem & mortem ipsam, sic nobis quoque labórem, & pœniténtiam nostram fáceret, non solùm non moléstam, sed étiam desiderábilem atque omnínò delectábilem esse.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 4.

IN illo témpore: Ambulans Jesus juxtà mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem qui vocátur Petrus, & Andréam fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

5. in Ev. habita in Bas. S. Andreæ, die nat. ejus. n. 1.

AUdistis, fratres caríssimi, quia ad unius jussiónis vocem Petrus & Andréas

relictis rétibus, secúti sunt Redemptórem; & ad unum Dómini præceptum, hoc quod possidére videbantur, oblíti sunt. In cœlo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet: jam jugo fidei colla Géntium súbdidit, jam mundi glóriam stravit, jam ruínis ejus crebrescéntibus, districti sui judícii diem propinquantem denúntiat: & tamen superba mens nostra non vult hoc sponte deférere, quod quotídiè perdit invíta. Quid ergò, fratres caríssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præsentis séculi, nec præceptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?

Lectio viij. *n. 2.*

SEd fortassè áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicit; Ad vocem Domínicam uterque iste piscátor quid aut quantùm dimísit, qui penè nihil hábuit? Sed hac in re, fratres caríssimi, affectum debémus pòtiùs pensáre quàm censum. Multum relíquit, qui sibi nihil retínuit: multum relíquit, qui quantúmlibèt parùm, totum deséruit. Certè nos & hábita cum amóre possidémus, & ea quæ mínimè habémus, ex desidério quærimus. Multum ergò Petrus, & Andréas, dimísit, quandò uterque étiam desidéria habendi derelíquit.

Lectio ix. *n. 4.*

QUia ergò, fratres caríssimi, beáti Andréæ Apóstoli natalítia celebrámus, debémus imitári quod cólimus. Ostendat nostra obséquium devotiónis, immutátæ solémnitas mentis: despiciámus quæ terréna sunt: relictis temporálibus, mercémur ætérna. Si autem necdùm póssumus relínquere própria, saltèm non concupiscámus aliéna. Si necdùm mens nostra accénditur igne caritátis, in ambitióne sua hábeat frenum timóris; ut proféctûs sui pássibus vegetáta, dùm ab alienórum appetítu compéscitur, quandóque ad própria contemnenda perducátur, adjuvante Dómino nostro Jesu Christo.

AD LAUDES.

℣. Mihi adhærére Deo bonum est. ℟. Pónere in Dómino Deo spem meam. *Ps.* 72.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Erant Petrus & Andréas piscatóres, & ait illis Jesus: Veníte post me, & fáciam vos fieri piscatóres hóminum. At illi contínuò, relictis rétibus, secúti sunt eum. *Matth.* 4.

Oratio.

MAjestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus, ut sicut Ecclésiæ

beátus Andréas Apóstolus éxtitit prædicátor & rector, ita apud te sit pro nobis perpétuus intercessor; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

Fit Commemoratio Adventûs & Virg. Deum paritura.

AD VESPERAS.

℣. Quid mihi est in cœlo, & à te quid vólui super terram? ℟. Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. *Ps.* 72.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Omnia detrimentum feci, ut Christum lucrifáciam, ad cognoscendum illum, & virtútem resurrectiónis ejus, & societátem passiónum illius, configurátus morti ejus. *Philipp.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. Adventûs & Virg. Deum parituræ.

FESTA DECEMBRIS.

Die II.

In Festo SANCTI FRANCISCI XAVERII, Presbyteri. *Semiduplex.*

Pridiè ad VESP. Psalmi sub sola Ant. Dicébat. *in Communi Justorum pro Sacerdotibus.* xliij. *Oratio*, Deus, qui. *infrà.*

Fit Commem. Adventûs & Virg. Deum parit.

Lectio ij.

Ex vita ejus per Turselinum scripta.

FRanciscus Xavérius, nóbilis Cántaber, Parísiis emenso philosóphico stádio, magistérium ártium consecútus, mox Philosóphiæ Proféssor, ac deindè Baccaláureus, Theológiæ cursum abrúpit, ut se beáto Ignátio sócium adjúngeret. Tùm sanctióris vitæ genus profitéri cœpit, non jejúniis modò aliísque córporis afflictatiónibus, & páuperum, præsértim infirmórum curâ; quibus in xenodóchiis minis trábat; sed & singulári religiónis propagandæ stúdio, summâ in Epíscopos & Presbyteros observántiâ, eóque in Deum fervóre caritátis, ut ejus incéndium in oratiónibus non ferens, sæpiùs exclamáret: Satis est, Dómine, satis est.

Lectio iij.

PRocurante Joanne Lusitániæ rege, à Paulo tértio Indiæ destinátus, multos passim toto Oriente Christiános ad melió rem frugem revocávit, & quàm plúrimos pópulos ignorántiæ ténebris invo lútos ad Christi fidem addúxit: nam præter Indos, Brachmánes & Malábares, ipse primus Parávis, Málais, Jais, Acénis, Mindánais, Malacénsibus & Japónibus, multis éditis miráculis & exantlátis labóribus, Evangélii lucem íntulit. Perlustrátâ tandèm Japóniâ, ad Sinas profectúrus, in ínsulà Sanciána óbiit, anno ætátis quadragésimo-quinto, Christi millésimo quingentésimo quinquagésimo secundo. Corpus ejus post menses quíndecim íntegrum & incorruptum, Goam delátum est. Hunc, Indiárum Apóstolum toto orbe appellátum, Gregórius décimus-quintus Sanctis adscripsit, anno millésimo sexcentésimo vigésimo secundo.

Oratio.

DEus, qui Indiárum gentes, beáti Francisci prædicatióne & mirá culis, Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti: concéde pro-

pitius, ut cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exempla; Per.

Fit Commem. Adventûs & Virginis Deum parit.

VESPERÆ, à Capitulo de sequenti, ut in Communi Doctorum. Oratio, Omnípotens. xxxiij.

Fit Commem. præcedentis, Ant. Operatus. ℣. Sacerdótes. lij. *Oratio,* Deus, qui. *suprà. Deindè Adventûs & Virg. Deum pariturae.*

DIE III.

In Festo

S. PETRI CHRYSOL.

Episcopi & Doctoris.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex ejus Oper. Hier. Rub. Lib. 2. Hist. &c.

PEtrus Chrysólogus Foro - Cornélii, quod Immolam vocant, in Æmília natus, à sancto Cornélio illíus civitátis Epíscopo, sanctíssimis móribus ac disciplínis institútus, & in Diáconum ordinátus, non ita multò pòst, Deo annuente, Ecclésiæ Ravennensis Epíscopus electus est. Annis círciter sexaginta Pontifício múnere præstantíssimè perfunctus est. Quantùm áureâ quâdam ingénii atque eloquéntiæ ubertáte præstíterit, undè & Chrysólogi nomen est adeptus, ex ejus oratiónibus existimáre licet, quæ præclárè dictis & rebus illústribus refertæ sunt.

Lectio iij.

DUóbus Concíliis, quorum álterum Ravennæ, Romæ álterum, Symmachi Pontíficis Máximi, itemque Theodoríci Ostrogothórum regis jussu, indictum est, intérfuit, subscripsítque. Illíus ætáte novas de Incarnatióne quæstiónes movit Eutyches; & ad hæresis suæ patrocínium, Petri suffrágia tentávit per lítteras: quibus veritátis & unitátis amans Petrus sic respondit: Tristis legi tristes lítteras tuas; & scripta mœróre débito percurri, quia sicut nos pax Ecclesiárum, Sacerdótum concórdia, tranquíllitas plebis gaudére facit gáudio cœlesti: ita nos afflígit & déjicit fraterna dissénsio. Tùm Eutychem hortátur ut se in his quæ à beatíssimo Papa Romanæ civitátis scripta sunt, obedienter atténderet. Obiit Immolæ circà médium quinti séculi.

Oratio, Omnípotens. xxxiij. *Fit Commem. Adv. & Virginis Deum pariturae.*

VESPERÆ, à Capitulo de sequenti, ut in Communi Virginum pro Martyre, Oratio, Deus coróna. *infrà. Fit Commem. præcedentis & Adventûs, ultimò Virg. Deum parit.*

Die IV.

In Festo SANCTÆ BARBARÆ, Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Lectio ij.

Tillemont.

Bárbara Virgo & Martyr légitur in orientáli Chrónico Martyrium subiisse tempóribus Herácliii Alexandríæ Epíscopi discípuli Orígenis ; qui Póntifex óbiit anno ducentésimo quadragésimo octávo. Cultus sanctæ Mártyris cœpit apud Latínos versùs nonum séculum, ut ex Martyrológiis Adónis & Usuardi collígitur : antíquior verò est & celebérrimus apud Græcos. Versùs finem noni séculi, Constantinópoli extábat Ecclésia sub invocatióne sanctæ Bárbaræ ab Imperatóre Leóne Philósopho dicto ædificáta. In constitutióne Imperatóris Manuélis Comnéni qui século duodécimo regnábat, festum sanctæ Bárbaræ diébus festis à pópulo observandis annumerátur.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Lectio iij.

In natali sanctæ Agnetis.

O quàm imitábile Virgínibus, Virgo, tui amóris tradidisti exemplum. O quàm sanctum pectóribus dandum Virgíneis, tribuisti responsum, contemnendo mundi divítias, execrando carnis concupiscéntias, & solam Christi pulchritúdinem adamando. Accédite ad puellam, puellæ, & díscite in annis infántiæ, quales in péctore suo circà amórem Christi flammas accendit. Veni jam, Virgo, ad thálamum quem quæsisti, ut sponsam te Virgínitas immaculáta comprobet Christi. Felix caterva Vírginum, quibus stúdium est tuæ sequi confessiónis vestígia. Habébunt enim tecum corónam in cœlo quæ tecum superavérunt inimícum in mundo. Nam sicut tibi vestígia Maríæ prosequenti participátio æternæ remuneratiónis appáruit ; ita eis te imitántibus æterna crédimus gáudia non negánda. Itaque ô spléndida Christo, pulchra Dei Fília, & ómnibus Angelis atque Archángelis grata, ut nostri meminisse dignéris, quibus précibus póssumus exorámus, ut nobis ille tríbuat peccatórum indulgéntiam, qui tibi tuórum ómnium labórum trádidit palmam.

Oratio.

Deus, coróna Vírginum, qui beátam Bárbaram Vírginem & Mártyrem tuam mérito passiónis æternâ glóriâ coronasti ; in hora mortis nos ejus protectióne vísita, & ab ignis

...rni flammis propítius ...fende; Per.

Deindè fit Commem. Ad...ntûs, & Virg. Deum pa...turæ; & sic ad Vesperas.

D I E V I.

In Festo
...ANCTI NICOLAI,
Myrensis Episcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum. Pridiè ad VESP. Psal. sub sola Ant. Suscitábo. xxij. *Oratio*, Deus, qui. *infrà.*

Fit Commemoratio Adventûs & Virg. Deum parituræ.

Lectio ij.

Ex historia ejus apud Surium, Tillemont, &c.

NIcoláus Myræ, quæ Lyciæ Metrópolis est, Epíscopus, pópulis ómnibus véteri & vulgátâ famâ notus est. Quanto honóre fúerit hábitus à Græcis, vel una testátur precátio inserta Litúrgiæ, quæ sancti Joannis Chrysóstomi nómine inscríbitur. Multæ sub ejus nómine erectæ sunt Constantinópoli Basílicæ. Illíus præsentem opem sensisse se Theodórus, qui Myrensem ejus sedem tenébat, coram Pátribus in Nicæna secunda Synodo contestátus est ad asserendam & confirmandam, quam priùs impugnáverat, débitam Sanctórum imagínibus veneratiónem. Cùm anno octingentésimo séptimo dux quidam Arabum, Chumid nómine, Myrâ occupátâ, sacram urnam in qua sancti Nicolái corpus asservabátur, confríngere tentáret; & in vicínam ex erróre vim & ictus inferret, eum, ut scribit Theóphanes, sanctus & Thaumaturgus Nicoláus manifestâ ultióne exagitávit: extempló enim, inquit, immánis ventórum procella, marinórum flúctuum ímpetus, tonítruum fulgurumque promíscua tempestas ádeò classem jactávit, ut pleræque naves conquassátæ submergerentur; ipseque Dei hostis Chumid, Sancti virtútem expertus, vix ac præter spem potúerit effúgere.

Lectio iij.

EX ejus sepulcro stillábat óleum depellendis váriis morbórum genéribus salúbre, quod penículo extractum ex urna fidélibus distríbui solébat in vásculis. Eórum nonnullis in Occidentem allátis, cœpit apud Latínos nóminis & miraculórum ejus fama celebrári quam prædicant nono século Martyrológia Usuardi & Adónis. In Gálliis jam ad annum millésimum trigésimum Robertus rex in palátio régio Parísiis Basílicam sub nómine sancti Nicolái condíderat. Aucta est autem imprímis sancti Pontíficis ve-

nerátio, ex quo, devastátâ à Turcis Myrâ, allátum est corpus ejus Bárium in Apúlia, anno salútis millésimo octogésimo séptimo. Ibi enim extructa est impensis civitátis Basílica, quam in honórem sancti Nicolái Urbánus Papa secundus, post biénnium in Apúliam véniens, dedicávit; in eáque sacrum corpus cóndidit.

Oratio.

DEus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorasti miráculis: tríbue, quæsumus, ut omnes qui ejus implórant auxílium, petitiónum suárum salutárem consequantur effectum; Per Dóminum.

Commem. de Adventu, & de Virgine Deum paritura, & sic ad Vesperas.

DIE VIII. DECEMBRIS.

IN FESTO

CONCEPTIONIS
B. MARIÆ VIRGINIS.

SOLEMNE MAJUS.

IN I. VESPERIS.
Pſalmi de Feria.

Ant. 8. G. A Mulíere inítium factum eſt peccáti, & per illam omnes mórimur. *Eccli.* 25.

Ant. 6. Dixit Dóminus Deus ad mulíerem: Quarè hoc feciſti? Quæ reſpondit: Serpens decépit me. *Geneſ.* 3.

Ant. 3. *a.* Ait Dóminus Deus ad ſerpentem: Quia feciſti hoc, inimicítias ponam inter te & mulíerem, & ſemen tuum & ſemen illíus. *Geneſ.* 3.

Ant. 1. D. Ipſa cónteret caput tuum; & tu inſidiáberis calcáneo ejus. *Gen.* 3.

Ant. 2. Dómine, erit hoc memoriále nóminis tui, cùm manus féminæ dejécerit eum. *Judith* 9.

CAPITULUM. *Sophon.* 3.

LÆtáre & exulta in omni corde, fília Jerúſalem: ábſtulit Dóminus judícium tuum; avertit inimícos tuos: Rex Iſraël Dóminus in médio tuî.

℟. Benedictus Dóminus, qui creávit cœlum & terram, *Qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum. ℣. Fecit poténtiam in bráchio ſuo: diſperſit ſuperbos mente cordis ſui. * Qui. Glória. *Repet.* ℣. Benedictus. *uſquè ad* ℣. *Judith* 13. *Luc.* 1.

HYMNUS.

DÉbitam morti ſóbolem creârat
Eva peccátrix: nova deſtinátur,
Quæ ſacro partu ſcelus atque mortem
Déſtruat, Eva.
Victa ſerpentis fuit illa fraude;
Intimis virus récipit medullis:
Vulnus hæc ſanat, tumidíque colla
Cónterit anguis.
Quò dolus ceſſit? Dómitâ parente,

Tótius sperat sóbolis ruinam :
Omnibus reddet Sóboles parentis
Una salútem.
Sic lucro cedunt, Dómino volente,
Damna, dùm gratâ vice per Maríam
Delet antíquam nova vita mortem,
Grátia culpam.
Díceris mater quoque nostra, Virgo;
Te proba nostram, pia Virgo, matrem,
Éfficax blandis précibus sevérum
Fléctere Numen.
Laus sit æternæ sua Trinitáti,
Quæ laborantem miseráta mundum,
Próximos Christi, præeunte matre,
Núntiat ortus.
Amen.

℣. Deus rex noster operátus est salútem : ℟. Tu confregisti cápita dracónis. *Ps.* 73.

Ant. 5. C. *duplic.* Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. *Judith* 13.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit tantùm Commem. de Adventu.

AD COMPLETORIUM, *Psalmi & Capit. de Fer. Reliqua, ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

LÆtis terra sonet pláusibus; huic Dei
Mater virgo datur : múnere quo nova
Se rerum fácies prótinùs éxerit,
Mundo pax redit áurea.
Hæc est illa domus, quâ Deus ádvena
In terris hábitat, digna Deo domus;
Templum grande, sibi quod própriâ manu
Summus cóndidit Artifex.
Aureis arca vetus fúlserit úndiquè
Scintillans rádiis : hæc vácuas decent
Umbras : intérior Núminis ípsius
Arcam nobílitas decet.
Non hìc manna latet, légifer aut lapis,
Non ramus stérilis : flos viget hìc ferax
Virtútum; sacer hìc panis, homo Deus;
Hìc legis résidet dator.
Sit laus summa Patri, summaque Fílio :
Ambórum sit idem Spirítui decus,
Arcánis hábilem qui thálamum modis
Christo præparat hóspiti.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ps. Dómine Dóminus noster. 46.

Verbum incarnatum, Angelis per mortalitatem minoratum, per divinitatem superexaltatum.

Ant. 1. g. Sanctificábo tabernáculum testimónii; & habitábo in médio filiórum Israël, eróque eis Deus. *Exod.* 29.

Ps. Cœli enarrant. *cum sua divisione.* 58.

Cælum, Apostoli: sol, Christus: Lex, Evangelium.

Ant. 5. a. Opus grande est: neque enim hómini præparátur habitátio, sed Deo. 1. *Paral.* 29.

Ps. Eructávit cor meum. 152.

Christus, Rex: Regina, Virgo Mater.

Ant. 2. Scient gentes quia ego Dóminus sanctificátor Israël, cùm fúerit sanctificátio mea in médio eórum. *Ezech.* 37.

℣. Hæc réquies mea: ℟. Hic habitábo, quóniam elégi eam. *Ps.* 131.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 44.

LAudáte, cœli, quóniam misericórdiam fecit Dóminus: jubiláte, extréma terræ: resonáte, montes, laudatiónem, saltus & omne lignum ejus; quóniam redémit Dóminus Jacob, & Israël gloriábitur. Hæc dicit Dóminus, redemptor tuus & formátor tuus ex útero: Ego sum Dóminus fáciens ómnia, extendens cœlos solus, stabíliens terram, & nullus mecum. Hæc dicit Dóminus Deus: Convertímini ad me, & salvi éritis. *Nihil respondetur.*

℟. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: * Deus in médio ejus: Dóminus virtútum nobíscum, suscéptor noster Deus Jacob. ℣. Virgo in útero habébit, & páriet fílium; & vocábunt nomen ejus Emmánuel, quod est interpretátum, Nobíscum Deus. * Deus. *Ps.* 45. *Matth.* 1.

Lectio ij. Cap. 45.

EGo Dóminus, & non est alter, formans lucem, & creans ténebras, fáciens pacem, & creans malum: ego Dóminus fáciens ómnia hæc. Roráte, cœli, désuper; & nubes pluant Justum: aperiátur terra, & gérminet Salvatórem; & justítia oriátur simul: ego Dóminus creávi eum. Hæc dicit, &c.

℟. Elégit Dóminus eam, * Elégit eam in habitatiónem sibi. ℣. Perficientur ea quæ dicta sunt à Dómino. * Elégit eam. *Ps.* 131. *Luc.* 1.

Lectio iij.

HÆc dicit Dóminus: Labor Ægypti, & Sabaïm viri sublímes ad te transíbunt, & tui erunt;

post te ambulábunt; vincti mánicis pergent, & te adorábunt, teque deprecabuntur. Tantùm in te est Deus, & non est absque te Deus. Verè tu es Deus abscóndiditus, Deus Israël salvátor. Confúsi sunt & erubuérunt omnes: simul abiérunt in confusiónem fabricatóres errórum. Israël salvátus est in Dómino salúte æternâ. Hæc dicit, &c.

℟. Descendet sicut plúvia in vellus: * Benedictum nomen majestátis ejus in æternum, & replébitur majestáte ejus omnis terra. ℣. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis; & ipse Deus cum eis erit eórum Deus. * Benedictum. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Descendet. *usquè ad* ℣. *Ps.* 71. *Apoc.* 21.

IN II. NOCTURNO.

Ps. Deus noster refúgium. 153.

Vivum Dei tabernaculum non commovebitur.

Ant. 7. *d.* Ipsa est múlier quam præparávit Dóminus Fílio Dómini mei. *Gen.* 24.

Ps. Deus, judícium tuum regi da. *cum sua divis.* 59.

Incarnati verbi ortus ineffabilis & immensa potestas.

Ant. 8. *G.* Benedícam ei, & ex illa dabo Fílium cui benedictúrus sum. *Gen.* 17.

Ps. Benedixisti Dómine, terram tuam. 63.

Terra Israël hóstibus liberata dat fructum suum Christum.

Ant. 1. *D.* Constítuam pactum meum illi in fœdus sempiternum, & sémini ejus. *Gen.* 17.

℣. Benedicentur in ipso omnes tribus terræ: ℟. Omnes gentes magnificábunt eum. *Ps.* 71.

Absol. & Benedict. de B. M. V.

Ex libro sancti Epiphánii Epíscopi adversus Hæreses.

Hær. 78. *Lectio iv.*

MAría significátur per Evam, quæ vivéntium mater ænígmatis involúcro nuncupátur. Illic enim mater vivéntium appelláta est, cùm jam illud audisset, Terra es, & in terram revertéris, post transgressiónem. Idque mirum est, quòd post offensiónem ádeò magnum cognómen ei attribútum fuit. Ac secundùm id quod sénsibus óbvium est, ab illa Eva totíus géneris humáni orígo in terra deducta est: hîc verò à María vita ipsa verè in mundum introducta est, ut viventèm páriat, & sit María mater vivéntium. Per ænigma ígitur María mater vivéntium vocáta est.

℟. Ecce draco stetit ante mulíerem quæ erat paritúra Fílium qui rectúrus erat omnes gentes: * Et

projectus est draco ille magnus, serpens antíquus, qui sedúcit universum orbem. ℣. Per manum féminæ percussit illum Dóminus Deus noster: * Et. *Apoc.* 12. *Judith.* 13.

Lectio v.

EVa homínibus causam mortis áttulit: per eam quippè mors intrávit in mundum. María verò vitæ causam præbuit, per quam vita nobis nata est. Atque ídeò Fílius Dei in mundum advénit; & ubi abundávit delictum, superabundávit grátia: & undè mors áccidit, vita illùc accessit, ut in mortis locum vita succéderet, & illátam à mulíere mortem, ille qui è mulíere, vita ut esset nostra, natus erat, exclúderet. Et quia illìc quidèm Eva, cùm esset virgo, in transgressióne inobediéntiæ éxtitit; rursùs per vírginem facta est obediéntia grátiæ, cùm evangelizátus est de cœlo advéntus vitæ ætérnæ secundùm carnem.

℟. In multitúdine fortitúdinis suæ dixit se júvenes occisúrum, infántes dare in prædam & vírgines: * Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, & confódit eum. ℣. Irátus est draco in mulíerem; & ábiit fácere prælium cum réliquis de sémine ejus: * Dóminus. *Judit.* 16. *Ap.* 12.

Lectio vj.

NAm illìc ait ad serpentem Deus: Inimicítias ponam inter te & inter illam, inter semen tuum & semen illíus. Atqui nusquàm semen mulíeris invenítur: undè non áliter, quàm per adumbratiónem ad Evam illæ inimicítiæ referuntur, quas cum hujus stirpe serpens, atque in eo diábolus & invídia exercent. Et perfectè quidèm accommodári ad illam universa néqueunt; verè autem implentur in sémine sancto, exímio, ac singulári, quod à sola María vírgine sine ullo viri consórtio propagátum est.

℟. Deus noster adimplévit misericórdiam suam quam promísit dómui Israël; * Et interfécit in manu mea hostem pópuli sui. ℣. Suscépit Deus Israël púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ: * Et interfécit. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Deus. *usquè ad* ℣. *Judith* 13. *Luc.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ps. Fundamenta ejus. 154. *Gloria civitatis Dei, in qua natus est Christus.*

Ant. 3. c. Ego sum Deus Abraham patris tui; noli timére, quia ego tecum sum: benedícam tibi. *Genes.* 26.

Ps. Dóminus regnávit, exultet terra. 64.

Regnat Christus; indè lætatur Sion, exultantque filiæ Judæ.

Ant. 6. Ponam thronum regni super Israël in sempiternum, sicut locútus sum David patri tuo. 3. *Reg.* 9.

Ps. Cantáte Dómino... quia. 50.

Christi Salvatoris manifestatio: indè universæ terræ gaudium.

Ant. 4. *E.* Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus, donec veníret desidérium cóllium æternórum. *Gen.* 49.

℣. Dispósui testamentum eléctis meis: ℟. Jurávi David: In æternum præparábo semen tuum. *Ps.* 88.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac, Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homília sancti Augustini Epíscopi.

Lib. 2. de consensu Evang. Cap. 1.

MAtthæus Evangelista sic orsus est: Liber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Quo exórdio suo satis osténdit, generatiónem Christi secundùm carnem se suscepisse narrandam. Secundùm hanc enim Christus filius hóminis est, quod étiam se ipse sæpissimè appellat, commendans nobis quid misericórditer dignátus sit esse pro nobis. Nam illa superna & æterna generátio, secundùm quam Fílius Dei unigénitus est ante omnem creatúram, quia ómnia per ipsum facta sunt; ita ineffábilis est, ut de illa dictum sit à Prophéta intelligátur: Generatiónem ejus quis enarrábit?

℟. Abrahæ dictæ sunt promissiónes, & sémini ejus. * Non dicit: Et semínibus, quasi in multis; sed, quasi in uno, Et sémini tuo, qui est Christus. ℣. Dixit Abraham Deus: Státuam pactum meum, ut sim Deus tuus, & séminis tui post te, dabóque tibi & sémini tuo possessiónem æternam. *Non dicit. *Galat.* 3. *Gen.* 17.

Lectio viij.

EXéquitur ergò humánam generatiónem Christi Matthæus, ab Abraham generatóres commémorans, quos perdúcit ad Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum à conjúgio Maríæ separandum putáret, quòd non ex ejus concúbitu, sed virgo péperit Christum. Hoc enim exemplo

magnificè insinuátur fidélibus conjugatis, étiam servátâ pari consensu continéntiâ, posse permanére vocarique conjúgium, non permixto córporis sexu, sed custodíto mentis afféctu; præsertìm quia nasci eis étiam fílius pótuit sine ullo compléxu carnáli, qui propter solos gignendos fílios adhibendus est.

℟. Deus Israël eréxit cornu salútis nobis in domo David púeri sui, * Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris, & memorári testamenti sui sancti, quod jurávit ad Abraham. ℣. Jurávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam, * Ad faciendam. *Luc.* 1. *Ps.* 131.

Lectio ix. *Cap.* 2.

CUm evidenter dicat Apóstolus Paulus ex sémine David secundùm carnem Christum, ipsam quoque Maríam de stirpe David áliquam consanguinitátem duxisse, dubitáre útiquè non debémus. Cujus féminæ quóniam nec sacerdotále genus tacétur, insinuante Lucâ, quòd cognáta ejus esset Elísabeth, quam dicit de fíliábus Áaron; firmíssimè tenendum est carnem Christi ex utróque génere propagátam, & regum scilicèt & sacerdótum, in quibus personis apud illum pópulum Hebræórum étiam mystica únctio figurabátur, id est, chrisma, undè Christi nomen elúcet, tantò antè étiam illâ evidentíssimâ significatióne prænuntiátum.

℟. Fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus: * Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. ℣. Cogitáte per generatiónem & generatiónem, quia omnes qui sperant in eum, non infirmantur; * Et misericórdia. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Fecit mihi. *usquè ad* ℣. *Luc.* 1. 1. *Mach.* 2.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Adjuvábit eam Deus ℟. Manè dilúculo. *Ps.* 45.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 8. G. BEnedicta es tu, fília, à Dómino Deo excelso præ ómnibus muliéribus super terram. *Judith* 13.

Ant. 3. a. Dóminus fáciens & formans te; ab útero auxiliátor tuus *Is.* 44.

Ant. 1. f. Ex te mihi egrediétur qui sit dominátor in Israël; & egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. *Mich.* 5.

Canticum, Incípite. *ut in Psalterio.* 149.

[*Dicitur per Octavam, quandò fit de ea.*]

Ant. 2. Soror nostra es, crescas: & possídeat semen

tuum portas inimicórum suórum. *Gen.* 24.

Ant. 4. a. In te benedicéntur universæ cognatiónes terræ. *Gen.* 12.

CAPITULUM. *Rom* 15.

ERit radix Jesse, & qui exurget régere gentes: in eum gentes sperábunt.

HYMNUS.

MOrtále, cœlo tolle, genus, caput:
En noctis horror désiit; en jubar
Nascentis auróræ propinquum
Admónuit properáre Solem.

Sacro tumentes gérmine jam polus
Terras amícis ímbribus írrigat:
De stirpe Jesse virga surgit,
Conspícuum paritúra florem.

Cœlestis illum grátia Spíritûs
Inunget: illi Justítia & Fides,
Timorque castus, Veritásque
Et Píetas cómites præíbunt.

Hunc ergò, quem tot sæcla fidélibus
Votis anhélant; quem místero Deus
Promísit orbi, spem salútis,
Accélera, pia Virgo, fructum.

Sit Trinitáti perpétuum decus,
Inflicta mundo quæ mi-
serans mala,
In matre pignus nascitú[...]
Non dúbium dat habé[...]
Christi. Amen.

℣. Semèl jurávi Da[...] in sancto meo: ℟. Seme[...] ejus in æternum manébi[...] *Ps.* 88.

Ad Benedictus.

Ant. 6. *duplicanda.* [...] me ancilla sua adimplév[...] Dóminus Deus noster m[...]sericórdiam suam, qua[...] promísit dómui Israël. *Judith* 13.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsu[...]mus, Dómine, cœle[...]tis grátiæ munus impertír[...] ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum; Per Dóminum.

Fit sola Comm. de Adv.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

[*Dicitur per Octavam, præterquàm in Officio Dominicæ.*]

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum, Quicumque.

Ant. 8. G. Benedicta es.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus

es * de María vírgine. *Matth.* 1.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Dóminus.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Israël hæreditáre, & in eléctis meis mitte radíces.

℟. *br.* De ventre matris meæ * Deus meus es tu, * Allelúia, allelúia. De ventre. ℣. Spes mea * ab ubéribus matris meæ, * Allelúia. Glória. De ventre. *Ps.* 21.

℣. Tu possedísti, Dómine, renes meos: ℟. Suscepísti me de útero matris meæ. *Ps.* 138.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Ex te mihi egrediétur.

CAPITULUM. *Mal.* 3.

ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam: & statim véniet ad templum suum Dominátor quem vos quæritis, & Angelus testamenti quem vos vultis: ecce venit, dicit Dóminus exercítuum.

℟. *br.* Propè timentes Dóminum * salutáre ipsíus, * Allelúia, allelúia. Propè. ℣. Ut inhábitet glória * in terra nostra. * Allelúia. Glória. Propè.

℣. Dóminus dabit benignitátem, ℟. Et terra nostra dabit fructum suum. *Ps.* 84.

AD NONAM.

Ant. 4. a. In te.

CAPITULUM. *Judith* 13.

NOmen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in æternum.

℟. *br.* Ipse est Dóminus Deus tuus, * & adorábunt eum, * Allelúia, allelúia. Ipse. ℣. Vultum tuum deprecabuntur * omnes dívites plebis, * Allelúia. Glória. Ipse.

℣. Pópuli confitebuntur tibi in æternum: ℟. Mémores erunt nóminis tui. *Ps.* 44.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Officio parvo.

Ant. 2. SIcut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. *Cant.* 2.

Ant. 4. E. Tota pulchra es, amíca mea; & mácula non est in te. *Cant.* 4.

Ant. 1. f. Hortus conclúsus soror mea sponsa; hortus conclúsus, fons signátus. *Cant.* 4.

Ant. 5. C. Fons hortórum, púteus aquárum viventium, quæ fluunt ímpetu de Líbano. *Cant.* 4.

Ant. 7. d. Surge, amíca mea, speciósa mea; & veni. *Cant.* 2.

CAPITULUM. *Is.* 61.

VOcábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominábit: & eris coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui.

Allelúia, allelúia. ℣. Afferentur Regi vírgines post eam; próximæ ejus afferentur tibi. Allelúia. *Ps.* 44.

HYMNUS.

UNus bonórum fons, Deus, ómnium,
Quàm liberáli fundis opes manu!
Non antè concessis Maríam
Quot própera cumuláre donis!

Inter rigentes, ceu rosa, cláuditur
Spinas, & acres vincit acúleos;
Præsens amáram virulenti
Grátia vim fruticis retundit.

Quantùm pudícas ínclyta vírgines
Præstat remóto quæ dóminam gradu
Sequuntur, & Regis parentem
Sidéreâ comitantur aulâ!

Nec Angelórum par decus: hi Deo
Adstant sedenti; fert hóminem Deum
María, nomen dulce matris
Virgíneo sócians honóri.

Regína mundi, Virgo clientium
Tutéla, mœstis perfúgium reis,
Fer nostra Nato vota: tristem
Non pátitur génitrix repulsam.

Sit Trinitáti perpétuum decus,
Inflicta mundo quæ míserans mala,
In matre pignus nascitúri
Non dúbium dat habére Christi. Amen.

℣. Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs; ℟. In fímbriis áureis circumamicta varietátibus. *Ps.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. *duplicanda.* Una est columba mea, perfecta mea: vidérunt eam fíliæ, & beatíssimam prædicavérunt. *Cant.* 6.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit sola commem. de Adventu.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capit. de Domin.

Ant. 1. Ecce ténebræ opérient terram, & calígo pópulos; super te autem oriétur Dóminus. *Is.* 60.

Hymn. Virgíneis. lxxxviij.

[*Dicitur per Octavam, quando fit de ea.*]

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. g. In splendóre ortûs tui, omnes vénient,

laudem Dómino annuntiantes. *Is.* 60.

DIEBUS

INTRA OCTAVAM CONCEPTIONIS B. M.

Semiduplex.

Omnia, dempto ritu solemni, ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Psal. de Feria in toto Officio.

AD NOCT. Tres Antiph. ℣. *&* ℟℟℟. *ex Nocturno diei secundùm Feriam.*

Lectio j. de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis.

Lectio ij. & iij. habentur infrà in qualibet die.

AD LAUDES, Ant. sola, quæ est quarta Laudum diei cum Cantico ut in die.

AD HORAS, non dicitur Allelúia. *in* ℟℟℟. *brev.*

AD VESPERAS, Antiphona sola, quæ est prima Vesperarum diei, sine Alleluia. *&* ℣.

AD COMPLET. Psal. & Capitulum de Feria, cetera ut in die.

DOMINICA

INTRA OCTAVAM.

Totum Officium fit de Dominica, incipiendo à I. Vesperis, quæ erunt integræ de Sabbato ante Dominicam, cum sola Commem. Octavæ Conceptionis in utrisque Vesperis & Laudibus.

DIE IX.

DE OCTAVA.

Sermo sancti Procli, Epíscopi.

In S. Deip. Orat. 1. *hab. in Con. Ephes.*

Lectio ij.

Virginális solémnitas linguam nostram hódiè, fratres, ad laudis præcónium próvocat. Hic nos quippè modò sancta Dei génitrix virgo María in unum coégit: impollútus ille Viginitátis thesaurus; spiritális secundi Adæ paradísus; uniónis naturárum officína; thálamus in quo sibi Verbum carnem desponsávit; animátus natúræ rubus quem divíni partûs ignis non combussit; verè levis nubes quæ sedentem super Chérubim cum córpore portávit; mundíssimum vellus imbre è cœlo infúsum, ex quo pastor ovem índuit.

Orat. 5. *Lectio iij.*

Quamvis ómnium sanctórum memóriæ mirábiles sint, nihil tamen diéi hujus solémniis æquále ad glóriam. Abel propter sacrifícium celebrátur; Abraham propter fidem præcláris láudibus cumulátur; Móyses tanquàm legislátor prædicátur; Elías, ut zelótes, testimónium habet; David, ut pater mystérii in carne peracti, commendátur: verùm nihil tale est qualis

est Dei génitrix María; ipsa enim, quem illi in ænígmate vidérunt, incarnátum in útero portávit. Cunctas res creátas, ô homo, cogitatióne percurre, & vide an quidquam sit æquále, vel majus María Deíparâ. Terram úndiquè lustra, cœlos mente scrutáre, invisíbiles omnes virtútes cógita, ac pérspice nùm sit in univérsis creátis áliud ejúsmodi miráculum.

Fit sola Commem. Adventûs in Laudibus & Vesperis.

DIE X.

DE OCTAVA.

Sermo sancti Bernardi, Abbátis

Hom. 2. de laud. Virg. Matris.

Lectio ij.

UT pauca loquar de plúribus, quam tibi áliam nisi beátam vírginem Maríam prædixisse Deus vidétur, quandò ad serpentem ait: Inimicítias ponam inter te & mulíerem? Et si adhuc dúbitas, quod de María non díxerit, audi quod séquitur: Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi Maríæ? Ipsa procul dúbio caput contrívit venenátum, quæ omnímodam maligni suggestiónem, tàm de carnis illécebra, quàm de mentis supérbia dedúxit ad níhilum.

Ex libro sancti Jo[illegible] Damascéni de fide [illegible]thodóxa.

Lib. 4. Cap. 14.

Lectio iij.

MAría in domo [illegible] plantáta, & per [illegible]ritum saginára, instar [illegible]væ fructíferæ virtútu[illegible]nium domicílium in[illegible]tur; ut quæ abs[illegible] mente ab omni sécul[illegible]nisque cupiditáte áni[illegible] unà cum córpore vírgi[illegible] conservasset, véluti d[illegible]bat illam quæ sinu suo c[illegible]ceptúra Deum erat, [illegible] cùm ipse sanctus sit [illegible] sanctis requiescit. U[illegible] sanctimóniam confecta[illegible] templum evádit sanc[illegible] & admirábile, De[illegible] altíssimi hospítio dign[illegible]

In LAUDIBUS, fit s[illegible] Commem. Adventûs.

VESP. à Capit. de [illegible]quenti cum Commem. O[illegible]tavæ & Adventûs tantùm

DIE XI.

In Festo

SANCTI DAMAS[illegible]

Papæ.

Semiduplex.

Omnia ut in Commun[illegible] Pontificum. Oratio, Dirige, *infrà.*

Lectio ij.

Ex scriptis ejus, & variis Scriptor. Ecclesiast.

DAmasus, post Libérium, Románus Póntifex, testante sancto Ambrósio, manifesto Dei ju-

lício eléctus, & tandèm confirmátus est, dejécto in Synodo Romána Ursicíno, qui quorumdam factióne pseudoepíscopus ordinátus fúerat. Hic in írritum misit Ariminensem conventum, in quo Cathólicis structa fraus, Valentis potíssimùm & Ursátii perfídiâ; detectamque in Synodo Apollináris hæresim primus anathémate percussit. Accépit lítteras à Pátribus in Concílio secundo œcuménico Constantinópoli congregátis, cujus decréta pro fide rata hábuit. Priscillianistas in Synodo Cæsaraugustána solemni judício proscriptos, cùm purgandæ fídei suæ spécie, Romam ad ipsum venissent, ne ad conspectum quidèm admíttere vóluit. Sanctum Hierónymum ad se vocávit, ut eo in conscribendis epístolis, & responsiónibus synodálibus uterétur. Ejus quoque jussu idem Hierónymus novum Testamentum Græcæ fídei réddidit, & Psaltérium, quo Romána utebátur Ecclésia, juxtà Septuaginta intérpretum translatiónem emendávit. Élegans in componendis vérsibus ingénium hábuit; versu, & solútâ oratione multa scripsit. Tandèm annis octódecim in Pontificátu exactis, Theodósio imperante, decessit, & viâ Ardeatínâ sepultus est.

De libro Apologétiæ sancti Hierónymi pro libris suis contrà Jovinianum.

Circa finem.

Lectio iij.

Dum advíveret sanctæ memóriæ Dámasus, librum contrà Helvídium de beátæ Maríæ virginitáte perpétua scrípsimus; in quo necesse fuit nobis ad virginitátis beatitúdinem prædicandam multa de moléstiis dícere nuptiárum. Nùm vir egrégius & erudítus in Scriptúris, & virgo, Ecclésiæ vírginis doctor, áliquid in illo sermóne reprehendit? In libro quoque ad Eustóchium, multò durióra de núptiis díximus, & nemo super hac re læsus est. Amátor quippè castitátis, præcónium pudicítiæ intentâ aure captábat. Lege Tertulliánum, lege Cypriánum, lege Ambrósium; & cum illis me vel accúsa, vel líbera.

Oratio.

Dirige oves tuas, Dómine, in viam salútis ætérnæ, quam beáti Pontíficis Dámasi vita cum doctrína monstrávit; & fac nos, eódem intercedente, sic ejus súbsequi vestígia, ut cum ipso coronári mereámur; Per Dóminum.

Fit Commem. de Octava & de Adventu tantùm.

AD VESPERAS, *fit à Capitulo de sequenti*, *cum Commemor. præcedentis*, *Octavæ & Adventûs tantùm*.

DIE XII.

In Festo SANCTI PAULI, primi Narbonensis Episcopi.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi Pontificum, *additis quæ sequuntur*. *Oratio*, Deus, qui. *infrà*.

Lectio ij.

Ex Actis ejus, *Usuardo*, *Adone & Galllia Christiana*.

PAulus primus Narbonensis Epíscopus, quarto & quinto século in Ecclésia célebris, juxtà véterem Narbonensis & Viennensis Gálliæ traditiónem, téstibus Usuardo & Adóne, ipsórum Apostolórum fuit discípulus, & à beáto Paulo Apóstolo in Hispániam pergenti, Narbónæ ad prædicandum Evangélium, sicut & Arelâte Tróphimus, Viennæque Crescens, relictus. Si verò Actis ejus credátur, Romæ jam pro Christi fide multa passus fúerat, cùm in Gállias indè missus, iter ad províncíam Narbonensem diréxit: in quibus Galliárum pártibus apostólicum munus exercens propagandæ religióni Christiánæ totus incúbuit, multosque ab idolórum cultu felíciter revocávit. C ad civitátem Biter pervenisset, altáre Dó consecrávit; primus cáthedram episcopál nuisse tráditur. Conc sibi póstmodùm per t latè regiónem exími tútis famâ, miss eum ferunt legatió Narbonénsibus, P ad suscipiendam Chri dem in Epíscopum p lántibus: quorum v libéntiùs ánnuit, qu hac urbe, quæ tunc t poris incolárum mul dine, advenárum fre tiâ, notíssima erat, in civitátes Christi Evá lium propagári comm posse existimávit.

Lectio iij.

PAulus, ordinátu fertur, in locum Biterris Aphrodísio . E copo, Narbónam se c tulit; cujus advent me mória quotannis undéci Calendas Aprílis pecul devotióne Narbónæ c brátur. Ibi illicò parv oratórium constrúxit dè salútis doctrínâ convalescente, ac cre in dies discipulórum mero, trans pontem ram ecclésiam, sub invocatióne beátæ Maríæ Virginis ædificári curávit. Demùm, cùm in summa sanctitátis laude vixisset Paulus, multis clarus miráculis, hinc indè acquisítis Eccle

pópulis, & fide sum-
ré dilatátâ, pacífico
quiévit. Narbónæ se-
.est in ea Ecclésia,
trans pontem conf-
at, ubi sacrum ejus
religiósè asservá-
váriis ægrotántium
nitáti redduntur, vo-
itur & honorátur.

Oratio.

us, qui per beátum
Paulum Pontíficem
les pópulos de téne-
d lucem veritátis ve-
ribuisti; da nobis,
intercessióne, in fide
s & à spe Evangélii
prædicávit, immó-
permanére; Per.

Commem. de Oc-
& de Adventu tan-
.

AD VESPERAS, fit à
itulo de sequenti, cum
memor. præcedentis,
væ & Adventûs tan-
.

DIE XIII.

In Festo
NCTÆ LUCIÆ,
Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Vir-
um Martyrum, additis
sequuntur. Oratio,
tercéssio. *infrà.*

x libro sancti Adelmi Sa-
risbariensis Epíscopi de
láudibus sanctæ virgini-
tátis.

Lectio ij. Cap. 23.

SIcut Catanense muni-
cípium, præ céteris
Trinácriæ úrbibus, Agathæ martyrio felíciter coronátur; ita famosíssimæ Christi tirúnculæ Lúciæ prærogatívâ, Syracúsæ, óppidum Sicíliæ, próspe- ris succéssibus sublimantur. Quæ genitrícem prolíxâ valetúdine fatigátam, & méritis Agathæ à rivo cruóris curátam, cùm alternátim confabularentur, hujuscémodi précibus interpellans: Per ipsam, inquit, te déprecor, quæ te servávit, ne tu mihi sponsum nómines, nec de mea posteritáte fructum immortalitátis inquíras; sed ómnia quæ mihi eunti ad corruptiónis meæ auctórem hóminem moritúrum eras datúra, da mihi eunti ad integritátis meæ auctórem Dóminum nostrum Jesum Christum. Matre ígitur consentiente, fit rerum repentína distráctio, arcánum cistellæ reserantur, mancórum marsúpia replentur, sponsália erogantur crepúndia, & cœli comparantur triclínia; ac dùm carnále dissipátur patrimónium, spirituále exercétur matrimónium.

Lectio iij.

VErùm pro hujúsmodi negótio sponsus iracúndiæ fácibus inflammátur. Pascháſius Consul tribunítiâ potestáte fretus, facti angóre affícitur, eò, quòd Christi tirúncula, nec

sermónum severitáte castigáta, nec lenónum fallaci lenocínio trádita, à rígido virginitátis propósito penitùs inflecti váluit. Quamvis réstibus constrictam, ad detestábile prostíbulum & invísum lupánar scortórum trúdere niterentur Sanctam; sed ab omni magórum máchina illæsam, & arúspicum superstitióne incontaminátam Christi tutélâ protéxit. Postrémò furibundus Consul flammívomis assandam tórribus trádidit; ita ut atræ picis & résinæ fomentum cum scintillante óleo, rogórum incéndia cumulárent. Sed hæc divínæ potestátis ímbribus sopíta, dicto cítiùs tabuérunt. Igitur beáta Lúcia, salvo pudóris signáculo, & consummáto vitæ curriculo, gloriósum martyrii triumphum méruit; dùm mucróne confossa, máluit purpúreum sánguinem fúndere, quàm pretiósam pudicítiam pérdere.

Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus, Dómine, sanctæ Lúciæ Mártyris tuæ votíva consóveat; ut ejus sacra natalítia & temporáliter frequentémus, & conspiciámus ætérna; Per Dóminum.

Commem. de Octava & de Adventu tantùm.

VESPERÆ à Capit. de sequenti, cùm Commem. præcedentis, Octavæ & Adventûs tantùm.

DIE XIV.

In Festo
SANCTI HONORATI,
Tolosani Episcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum, additis quæ sequuntur. Oratio, Omnípotens. *infrà.*

Lectio, ij.

Ex Gallia Christ. Martyrol. Gallic. & Tolosana traditione.

HOnorátus secundus Tolósæ Epíscopus, natióne Cántaber, à beáto Saturníno baptizátus, cùm Pampilónem urbem Cantabrórum præcípuam, docendi verbi Dei grátiâ profectus esset, tantos in Christiánæ vitæ institúto fecit progressus, ut sancto Saturníno de médio subláto, ejus pontificális dignitátis honóre sit donátus. Cujus vitam móribus expressit, & cum beáto Honesto Nemausensi, quem Sanctus Saturnínus in itínere sibi sócium & labórum partícipem assúmpserat, ómnia Orientis pia loca visitávit.

Lectio iij.

CUm autem Honorátus Tolósæ óptimi Pastóris partes obíret, Honestus, quem Saturnínus presbyterum regendæ Pampilonensi

ſonensi Eccléſiæ instituérat, ad ipſum mittit Firmínum, quem tanquàm populárem ſuum Pampilonenſes exímiè colunt, christiánæ vitæ præceptis, moribuſque piis instituendum. Tanto magiſtro dignus diſcípulus evásit, probatáque indúſtriâ, ab Honoráto initiátur ſacris Ordínibus, & várias in partes Gálliæ legátur: quas omnes cœleſti Evangélii face felíciter colluſtrávit: traditurque fundaſſe Eccléſiam Ambianenſem, & eam primus Epiſcopáli poteſtáte obtinuiſſe. Honorátus tandèm quam plúrimis rerum benè geſtárum méritis illuſtris, vitam hanc mortálem cum æterna commutávit Tolóſæ, ubì cónditus jacet. Nam cùm excitáta eſſet ædes ſacra ſancto Saturníno, in eam corpus ejus delátum, & in eádem póſtmodùm inventum, juxtà gradus per quos ad ſancti Saturníni monumentum eſt aſcenſus, in lapídeo túmulo fuit collocátum; præter caput quod argénteâ thecâ conclúſum, in eádem æde viſitur & honorátur.

Oratio.

OMnípotens Deus, qui beátum Honorátum Pontíficem æternæ glóriæ conceſſiſti fieri partícipem: concéde nobis, ipſo intercedente, áditum regni cœleſtis, cujus ad benè vivendum informámur exemplis; Per Dóminum.

Commem. de Octava & Adventûs tantùm.

VESPERÆ de ſequenti, ut in I. Veſperis Feſti, dempto ritu Solemni, cùm Commem. præced. & Adventûs tantùm.

¶ *Si ſit Sabbatum, fit tantùm Commem. Octavæ ut in I. Veſperis Feſti, cum ſola Commem. S. Honorati.*

DIE XV.

OCTAVA

CONCEPTIONIS. B. M. V.

Duplex-minus.

Omnia, dempto ritu ſolemni, ut in die, exceptis quæ ſequuntur. Pſalmi de Feria in toto Officio.

¶ *Si ſit Dominica, fit tantùm Commem. Octavæ in Laudibus & Veſperis, ut in die Feſti.*

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Leónis, Papæ.

III. De nativ. Domini.

Lectio iv.

SEmper quidèm, dilectiſſimi, diverſis modis, multiſque menſúris humáno géneri bónitas divína conſúluit, & plúrima providéntiæ ſuæ múnera ómnibus retrò ſéculis clementer impértiit: ſed in noviſſimis tempóribus omnem abundántiam ſólitæ benignitátis exceſſit,

quandò in Christo ipsa ad peccatóres misericórdia, ipsa ad errantes via, ipsa ad mórtuos vita descendit: ut Verbum illud coæternum, & coæquále genitóri, in unitátem Deitátis suæ natúram nostram humilitátis assúmeret; & Deus de Deo natus, idem étiam homo de hómine nascerétur.

Lectio v.

PRomissum quidèm hoc à constitutióne mundi, & multis significatiónibus rerum atque verbórum semper fúerat prophetátum. Hinc enim est quòd Dóminus Abrahæ ait, In sémine tuo benedicentur omnes gentes. Hinc David promissiónem Dei prophético spíritu canit; Jurávit Dóminus David & non frustrábitur eum, De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Lectio vi.

HInc idem Dóminus per Isaíam, Ecce virgo, inquit, in útero accípiet & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuël. Et íterùm, Exiet virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascendet: in qua virga non dúbiè beáta virgo María prædicta est, quæ de Jesse & David stirpe progénita, & Spíritu sancto fœcundáta, novum florem carnis humánæ, útero quidèm materno, sed partu est eníxa virgíneo.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham: Abraham génuit Isaac, Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homília sancti Leónis, Papæ.

Serm. 3. de Nativitate Domini.

CEssent illórum querélæ, qui ímpio múrmure divínis dispensatiónibus obloquentes, de Domínicæ Nativitátis tarditáte causantur, tanquàm prætéritis tempóribus non sit impensum, quod in última mundi ætáte est gestum. Verbi incarnátio hoc cóntulit facienda, quod facta: & sacramentum salútis humánæ in nulla umquàm antiquitáte cessávit. Quod prædicavérunt Apóstoli, hoc annuntiavérunt Prophétæ: nec serò est implétum, quod semper est créditum. Sapiéntia verò & benígnitas Dei hâc salutíferi óperis morâ capaciores nos suæ vocatiónis effécit: ut quod multis signis, multis vócibus, multísque mystériis per tot fúerat sécula prænuntiátus, in his diébus

Evangélii non esset ambíguum.

Lectio viij. *Serm.* 10.

OMnes sancti qui Salvatóris nostri témpora præcessérunt, per hanc fidem justificáti, & per hoc sacramentum, Christi sunt corpus effecti, expectantes universálem credéntium redemptiónem in sémine Abrahæ, de quo dicit Apóstolus: Abrahæ dictæ sunt repromissiónes, & sémini ejus. Non dicit, Et semínibus, quasi in multis; sed quasi in uno, Et sémini tuo, qui est Christus.

Lectio ix.

PRopter quod Matthæus ut promissiónem ad Abraham factam osténderet in Christo esse complétam, generatiónum órdinem percurrit; & in quo ómnibus géntibus dispósita fuisset benedíctio, demonstrávit. Lucas quoque ab ipso Dómini ortu sériem géneris sui sursùm versus retéxuit, ùt étiam illa sécula quæ dilúvium prævenérunt, & huic sacramento docéret fuisse connéxa; omnesque ab inítio successiónum gradus, ad eum in quo uno erat salus ómnium, tetendisse.

Fit sola Csmmem. Adventûs.

AD VESPERAS, fit sola Commem. Adventûs per Ant. O. *quæ ter dicitur, ut proprio notatur loco.*

DIE XVIII.

SANCTI GATIANI, primi Turonensis, Episc.

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, Ant. Elégit. ℣. Beátus. xxiij. *Oratio,* Deus, qui. *infrà.*

Deindè commem. de Virgine Deum paritura.

Ex sancto Gregório Turonensi.

Lectio iij.

Hist. Franc. l. 10. *c.* 31.

PRimus Turónicus Epíscopus Gatiánus, anno impérii Décii primo, à Románæ sedis Papa transmissus est. In qua urbe multitúdo paganórum idolólátriis dédita commorabátur: de quibus nonnullos prædicatióne suâ converti fecit ad Dóminum. Sed interdùm occulébat se ob impugnatiónem potentûm, eò quòd sæpiùs eum injúriis & contuméliis, cùm repérerant, affecissent: ac per cryptas & latíbula cum paucis christiánis per eumdem conversis, mystérium solemnitátis diéi Domínici clánculò celebrábat. Erat autem valdè religiósus, & timens Deum: ut nisi fuisset talis, non útiquè domos, parentes & pá-

triam ob Domínici amóris diligéntiam reliquisset : in hac urbe sub tali conditióne, ut ferunt, annos quinquaginta commorátus, óbiit in pace, & sepultus est in ipsíus vici cœmetério quod erat Christianórum.

AD LAUDES, pro Commem. ejusd. Ant. Ego sum. ℣. Elégit. xxvj.

Oratio.

Deus, qui per beátum Gatiánum Pontíficem infidéles pópulos de ténebris ad lucem veritátis veníre tribuísti : da nobis, ejus intercessióne, in fide stábiles, & à spe Evangélii quod prædicávit immóbiles permanére ; Per Christum.

Deindè Commem. de Virg. Deum paritura.

DIE XXI.

In Festo

S. THOMÆ APOSTOLI.

Duplex-majus.

Omnia de Communi Apostolorum, exceptis quæ sequuntur.

IN I. VESPERIS.

Post Hymnum.

℣. Adhæsit ánima mea post te, Dómine : ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Dixit Jesus Thomæ : Ego sum via, véritas, & vita ; nemo venit ad Patrem nisi per me. *Joan.* 14.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. de Adventu, Ant. O. *& de Virgine Deum paritura.*

AD OFFIC. NOCT.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Evangelio & Histor. Eccles.

THomas, qui & Dídymus, unus fuit ex Duódecim quos Christus è discípulis suis elégit & Apóstolos nominávit. Dóminum, auditâ morte Lázari, in Judæam proficisci volentem cùm discípuli objecto lapidatiónis perículo deterrére conarentur, dixit Thomas : Eámus & nos, ut moriámur cum eo. Cùm autem Christus transitúrus ad Patrem dixisset discípulis, Vado paráre vobis locum ; sciscitátus Thomas quò váderet & quam iníret viam, his ab eo verbis edoctus est : Ego sum via, véritas & vita ; nemo venit ad Patrem, nisi per me.

Lectio v.

POst octo à Resurrectióne dies vidit stantem Dóminum in médio discipulórum ; & qui priùs eum resurrexisse non crediderat, præsentem intúitus, exclamávit : Dóminus meus & Deus meus. Erat autem cum Petro &

Nathanaële & filiis Zebedæi, & duóbus áliis discípulis, quandò manifestávit se íterùm Jesus ad mare Tiberíadis. Post acceptum Spíritum sanctum, Parthis & Medis Evangélium annuntiávit. Tùm ad Indos se cóntulit: quibus in Christiána religióne erudítis, apostolátûs honórem martyrii corónâ cumulávit.

Lectio vj.

MAximo in honóre apud fidéles fuit; cujus plúrima olim extitére monumenta. In Indiæ loco in quo corpus ejus primùm cónditum fuit, extructum est monastérium, & templum miræ magnitúdinis, in quo Deus multis mirâculis Apóstoli sui glóriam declarávit. Edessæ in Mesopotámia quò ejus relíquiæ translátæ sunt, ædificáta est Basílica insignis ejusque nómine dicáta; in qua propter loci sanctitátem collectæ sine intermissióne celebrabantur. Hujus spectandæ causâ Valens Imperátor Edessam profectus, cùm pulsos ex ea orthodóxos úndiquè in campum vicínum confluére ægrè ferret, extréma quæque licèt minátus, frustrà prohibére tentávit, & parátos omnes invénit ad mortem pro fide óppetendam.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 20.

IN illo témpore: Thomas unus ex Duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis quandò venit Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 26. in Evang. n. 2.

QUid, fratres caríssimi, quid inter hæc animadvértitis? Numquid casu gestum créditis, ut electus ille discípulus tunc deesset, pòst autem véniens audíret, áudiens dubitáret, dúbitans palpáret, palpans créderet? Non hoc casu, sed divínâ dispensatióne gestum est. Egit namque miro modo superna cleméntia, ut discípulus ille dúbitans, dùm in magistro suo vúlnera palpáret carnis, in nobis vúlnera sanáret infidelitátis. Plùs enim nobis Thomæ infidélitas ad fidem, quàm fides credéntium discipulórum prófuit; quia dùm ille ad fidem palpando redúcitur, nostra mens, omni dubitatióne postpósitâ, in fide solidátur.

Lectio viij. n. 8.

SIc quippè discípulum Dóminus post resurrectiónem suam dubitáre permísit, nec tamen in dubitatióne deséruit; sicut ante nativitátem suam habére

Maríam sponsum vóluit, qui tamen ad ejus núptias non pervénit. Nam ita factus est discípulus dúbitans & palpans, testis veræ resurrectiónis, sicut sponsus matris fúerat custos integérrimæ virginitátis. Palpávit autem, & exclamávit: Dóminus meus & Deus meus. Dicit ei Jesus: Quia vidisti me, Thoma, credidisti. Cùm Paulus Apóstolus dicat: Est autem fides sperandárum substántia rerum, argumentum non apparéntium; profectò liquet quia fides illárum rerum argumentum est, quæ apparére non possunt. Quæ étenim appárent, jam fidem non habent, sed agnitiónem.

Lectio ix. *n. 9.*

DUm ergò vidit Thomas, dùm palpávit, cur ei dícitur, Quia vidisti me, credidisti? Sed áliud vidit, áliud crédidit. A mortáli quippè hómine divínitas vidéri non pótuit. Hóminem ergò vidit, & Deum conféssus est, dicens: Dóminus meus, & Deus meus. Videndo ergò crédidit, qui considerando verum hóminem, hunc Deum esse quem vidére non póterat, exclamávit. Lætíficat valdè quod séquitur: Beáti qui non vidérunt, & credidérunt. In qua nimírùm senténtia nos speciáliter signáti sumus, qui eum quem carne non vídimus, mente retinémus. Nos signáti sumus, sed si fidem nostram opéribus séquimur. Ille étenim verè credit, qui exercet operando quod credit.

AD LAUDES.

℣. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum; ℟. Quandò véniam & apparébo ante fáciem Dei? *Ps.* 41.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum: & noli esse incrédulus, sed fidélis *Joan.* 20.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, beáti Apóstoli tui Thomæ solemnitátibus gloriári; ut ejus semper & patrocíniis sublevémur, & fidem cóngruâ devotióne sectémur; Per Dóminum.

Fit Comm. de Adv. & de Virgine Deum paritura.

AD II. VESPERAS.

℣. Deus meus es tu, & confitébor tibi; ℟. Deus meus es tu, & exaltábo te. *Ps.* 117.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Quia vidisti me, Thoma, credidisti: beáti qui non vidérunt, & credidérunt. *Joan.* 20.

Pro Comm. de Adv. Ant. O. ℣. *& Orat. Dominicæ præc.* ~~*Deinde Commem. de Virgine Deum paritura.*~~

DIE XXIII.

SANCTÆ ANASTASIÆ Viduæ & Martyris, *Commemoratio.*

~~*Pridiè AD VESPERAS* *Ant.* Deus tuorum. ℣. Factus eſt. lxij. *Oratio*, Mártyris tuæ. *infrà.*~~

~~*Deindè Comm. de Virgine Deum paritura.*~~

Ex Martyrológio Sancti Adónis Viennenſis Epiſcopi.

Lectio iij.

OCtávo Calendas Januárii, natális ſanctæ Anaſtáſiæ, quæ témpore Diocletiáni, primò diram & immítem cuſtódiam à viro ſuo perpeſſa eſt : in qua tamen à Chryſógono confeſſóre Chriſti multùm conſoláta & confortáta eſt. Deindè à Præfecto Illyrici in graviſſima æquè atque diútina cuſtódia maceráta eſt : in qua duóbus ménſibus refecta eſt cœléſtibus eſcis per ſanctam Theódotem, quæ martyrium priùs paſſa eſt. Deindè navi impóſita cum ducentis viris & quingentis féminis, ut demergerétur in mare, perláta eſt ad ínſulas Palmárias : ubi per manus & pedes extenſa, & ligáta ad palos fixos, circà média ejus ignis accenſus eſt, in quo martyrium conſummávit, & omnes qui cum illa vénerant, váriis interfectiónibus martyrium celebrárunt. Tunc Apollónia Chriſtiána matróna, tollens corpus beátæ Anaſtáſiæ, exoſculabátur ; & aromátibus cóndiens, digniſque linteamínibus obvolvens, intrà viridárium domûs ſuæ fabricátâ Baſílicâ, ut décuit Mártyrem, ſepelívit.

AD LAUDES, pro ejus Commem. Ant. Invocávi. ℣. Adhæſit. lxv.

Oratio.

MArtyris tuæ Anaſtáſiæ, nos, Dómine, conféſſio ſancta commúniat : & fragilitáti noſtræ contínuum ímpetret ſubſídium ; Per Chriſtum.

Deindè Comm. de Virgine Deum paritura.

FESTA JANUARII.

¶ *Officium Feſti ſancti Baſilii, & aliorum quæ uſquè ad diem decimam quartam hujus menſis occurrunt, habentur in Proprio de Tempore.*]

In omni Officio à die II. Januarii uſquè ad Præſentationem Domini, exceptis Feſtis Solemnibus & ſuprà, (ſi quæ occurrant) eorumque Octavis, fit Comm. de Virgine deipara, ut ſequitur.

AD LAUDES.

Ant. Péperit María Fi-

lium suum primogénitum, & pannis eum involvit, & reclinávit eum in præsépio. *Luc.* 2.

℣. Confiteantur tibi, Deus, pópuli omnes: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum.

AD VESPERAS.

Ant. Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxísti. Quinimmò, beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. *Luc,* 11.

℣. Benedixísti, Dómine, terram tuam: ℟. Avertísti captivitátem Jacob. *Ps.* 84.

Oratio ut suprà.

DIE XIV.

In Festo

S. HILARII, EPISCOPI, & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ sequuntur.

In I. NOCT: Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex scriptis ejus, & ex vita ipsius per Fortunat. ap. Bolland.

HIlárius Pictávis in Gállia Aquitánica nóbili génere natus, doctrínâ & eloquéntiâ excélluit. Ætáte matúrâ in cathólica consubstantiális Trinitátis fide renátus, hanc ita dídicit ac ténuit, ut áliter crédere se nec posse, nec velle constanter assèreret. Adhuc láicus & uxorátus à Cathólicæ religiónis hóstibus abhorrébat. Electus Pictavórum Epíscopus, quo témpore terróribus, bonórum spoliatióne, aliáque omni sævítiâ Constántius Cathólicos vexábat, nisi ad Ariánas partes transírent, Hilárius tanquàm firmíssimum murum Ariánis se fórtiter oppósuit, & à Saturníni Arelatensis, Ursácii & Valentis communióne se unà cum Gallicánis Epíscopis sejunxit. Itaque multis expetítus insídiis, tandèm ejusdem Saturníni factióne ad Biterrensem Synodum ire compulsus, cùm vel impietátis, vel exílii necéssitas imponerétur; exílium ampléxus, de ipsa Synodo in Phrygiam relegátus est, ubi duódecim libros de Trinitáte scripsit. Quarto èxílii anno, cùm Constán-

tius Imperátor Concílium apud Seléuciam Isáuriæ urbem convocasset, quo témpore celebrabátur in Occidente Ariminensis Synodus, dicto Concílio adesse compulsus est Hilárius. Illìc interrogátus quæ esset Gallórum fides, expósitâ fide suâ juxtà ea quæ à Pátribus Nicænis conscripta fúerant, Occidentálibus perhíbuit testimónium, eosque à Sabelliánæ hæréseos criminatióne vindicávit.

Lectio v.

SOlúto Concílio, legátos ejus decem Constantinópolim secútus, per scelus victos Seleuciensis Synodi Epíscopos, Ariminenses verò per fraudem deceptos advertit. In tanto fídei discrímine poposcit Imperatóris audiéntiam, ut de fide coram adversáriis disceptáret. Id annuente Constántio, libellum edit, quo Arianórum impietátem, delusamque fraude ac mendáciis Príncipis religiónem ostendens, enixè rogat ut nutantis fídei integritátem restítuat. Sed Arianórum factiónibus effectum est, ut quasi discórdiæ seminárium, & perturbátor Orientis, manente tamen exílii pœnâ, redíre ad Gállias juberétur. Antequàm verò se itíneri accíngeret, de Orientálium Antístitum céleri resipiscéntiâ cértior factus, lítteras quas statìm ab ipsis accéperat, ante se præmittendas ad Gallos Epíscopos judicávit, ut per eas edocti, Ariminenses legátos à sua communióne contínuò removérent, & frátribus per Orientem exulántibus, quòd Usiæ vocábulo constanter uterentur, quamprímùm subveníren. His accéptis lítteris, Synodus apud Parísios congregátur; in qua, ex mente Hilárii qui à Pátribus fidélis Domínici nóminis prædicátor appellátur, abrogátis Ariminensis Synodi gestis, ejus legáti totíus fraudis architecti, communiónis exsortes declarantur, pax adímitur erróris consórtibus, & cum Orientálibus sancitur; suffecti déniquè sédibus exulántium intrà Gállias proscribuntur.

Lectio vj.

INtéreà Hilárius permensus orbem penè terrárum, dùm redit in Gállias, Romam venit; eóque sanctus Martínus ex ora maris Ligústici, illi ut occúrreret, accessit: sed cùm eum jam præteriisse audíret, ad Gállias usquè secútus est. Tunc Galliárum Ecclésia, ut ait sanctus Hierónymus, Hilárium de prælio reverténtem com-

pléxa est: qui per frequentes Synodos & Epístolas in id totus incúbuit, ut detectâ Ariminensis Synodi fraude, ea quæ ibi gesta fúerant, ab ómnibus tandèm Epíscopis damnarentur, & sic Gálliæ ab hæresis contagióne servarentur; frustrà consuétas artes opponente Saturníno, qui propter hæresim, & ália nefanda crímina ab Ecclésia ejectus est. In Itália quoque & Illyrico instaurandis Ecclésiis cum sancto Eusébio Vercellensi, natúrâ lénior, & ad persuadendum áptior, allaborávit Hilárius. Medioláni Auxéntium Ariánum in pública disputatióne coégit ut Christum verum Deum profiterétur. Sed cùm Auxéntii, qui captióso fídei libello Valentiniánum Imperatórem decéperat, dolis obsísteret; Medioláno pulsus, quod ibi gestum esset, scriptâ ad omnes Orthodóxos epistolâ, expósuit. Demùm innúmeris ad Cathólicam fidem tuendam labóribus perfunctus, multisque éditis miráculis conspícuus, óbiit Pictávis circà annum trecentésimum sexagésimum octávum, Valentiniáno & Valente regnántibus. Quos scripsit libros, inoffenso pede decurri posse testátur sanctus Hierónymus.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Circumdedérunt Jesum Judæi, & dicébant ei: Quousquè ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palàm. Respondit eis Jesus: Loquor vobis, & non créditis. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

Lib. contr. Const. Aug.

TEmpus est loquendi, quia jam prætériit tempus tacendi. Clament pastóres, quia mercenárii fugérunt. Ponámus ánimas pro óvibus; quia fures introiérunt, & leo sæviens círcuit. Ad martyrium exeámus, & commoriámur Christo, ut Christo conregnémus. Ultériùs enim tacére diffidéntiæ signum est, non modéstiæ rátio; quia non minùs perículi est semper tacuisse, quàm nunquàm. Ego, fratres, ut mihi omnes qui me vel áudiunt, vel familiaritáte cógnitum habent, testes sunt, gravíssimum fídei perículum longè ànteà prævidens, quinto ab hinc anno à Saturníni, & Ursácii, & Valentis communióne me cum Gallicánis Epíscopis separávi, indultâ ceteris consórtibus eórum resipis-

cendi facultáte; atque exindè toto hoc témpore in exílio detentus, neque decedendum mihi esse de Christi confessióne decrévi, neque honestam áliquam ac probábilem ineundæ unitátis ratiónem státui respuendam. Nunc mihi non ália ad dicendum causa quàm Christi est, cui & hoc débui quòd usque nunc tácui, & ex réliquo me intélligo debére ne táceam.

[*Si Festum transferatur, ex sequenti Lectione duæ fiunt, divisione factâ ad asteriscum,* * Nunc.]

Lectio viij.

ATque útinam illud pótiùs, omnípotens Deus & universórum creátor, sed & uníus Dómini nostri Jesu Christi Pater, ætáti meæ & témpori præstitisses, ut hoc confessiónis meæ in te atque in Unigénitum tuum, ministérium Neroniánis Decianisve tempóribus explessem! Nec ego per misericórdiam Dómini, & Dei Fílii tui Jesu Christi, calens Spíritu sancto, equúleum metuissem; nec ignes timuissem, nec crucem, & fragmenta crurum meórum vitassem, nec profundum maris trepidassem. Pugnarémus enim palàm & cum fidúcia contrà negantes te, contrà torquentes, contrà jugulantes; & nos pópuli tui tanquàm duces suos ad confessiónis religiónem intelligéntiâ persecutiónis públicæ, comitarentur. * Nunc pugnámus contrà persecutórem fallentem, contrà hostem blandientem. Sed me ipse Unigénitus Deus quem in me perséqueris, admónuit ne tibi créderem, neque me hoc fallax in te ementîtumque nomen illúderet. Vide tu si præferens nomen Dómini in verbis, voluntátem effícias Dei Patris in rebus. Clamat ille: Hic est Fílius meus dilectus; & tu decernis non esse Fílium, neque esse Patrem, sed adoptiónis nómina. Clamat Fílius: Ego & Pater unum sumus; &, Opéribus meis crédite, quia Pater in me, & ego in Patre: tu Christum objurgas veritátis, tu Patrem árguis professiónis, & orbem terræ profánâ simultáte committis, negans hoc de Deo quod ipse de se professus est.

De Sancto Felice,
Lectio ix.
Ex S. Paulin. Nol. & S. Greg. Tur.

FElix, Présbyter Nolánus, à Máximo Epíscopo, qui declinandæ persecutiónis causâ, juxtà Dómini præceptum secésserat, pascendi gregis curam ad tempus accépit. Quo múnere dùm fúngitur,

ab iis qui Pontíficem quærébant, conjícitur in cárcerem: sed ab Angelo eductus, Máximum in monte latitantem adit, exánimem penè & humi jacentem érigit, uvâ divínitùs repertâ refocillat, revectumque húmeris commendat anui quæ sola ex Præsulis famulítio supérerat. Felix domum reversus, in ea látuit, donec pax Ecclésiæ redderétur. Exortâ rursùs persecutióne, ab iis étiam qui eum quærébant ad necem; concionantemque audiébant & alloquebantur, agnosci non pótuit; atque inter dírutos paríetes per angustum ingressus est áditum, quem repentè ex rúdere córruens agger præclúsit; & aránea sic telis obtéxit, ut némini recentis látebræ suspício relicta sit. In sicca deindè cisterna sex menses delitescentem Christus ministério cujusdam mulíeris mirabíliter pavit. Finitâ tandèm persecutióne, oblátum sibi post Máximi mortem Episcopátum constanter recúsans, obtínuit ut Quinto deferrétur, qui septem ante se diébus Présbyter fúerat ordinátus. Quintus dignitáte major Felícem ut sanctitáte potiórem semper obsérvávit, eíque prædicandi munus injunxit. Cæterùm Felix paupertátem exímiè cóluit: nec prædia amplíssima in persecutióne proscripta vóluit repétere; sed tribus terræ jugéribus, iisque conductis, & hórtulo próprii juris contentus, labóre mánuum victum quærébat, parte frúctuum paupéribus erogátâ. Tot virtútibus insignis migrávit in cœlum: ejusque sepulcrum crebris nobilitátum est miráculis.

Oratio.

PRosit nobis, Dómine, beáti Pontíficis Hilárii festíva solémnitas; ut sicut consubstantiális tibi Verbi fidem per universas Gállias servávit illæsam, ita nos, ejus intercessióne, in eádem fide stábiles, ipsi soli semper Verbo vivámus Fílio tuo Dómino nostro; Qui tecum vivit.

Fit Commem. sancti Felicis, Presb. Ant. Fidúciam habémus. ℣. Emitte. *ut in Communi Justorum*, xlix.

Oratio.

EXcita in Ecclésia tua, Dómine, Christiánæ paupertátis spíritum, quem sanctus Présbyter Felix sui nóminis conféssor religiósè cóluit; ut, ejus intercedéntibus méritis, promissa paupéribus spíritu præmia felíciter consequámur; Per Christum.

Ultimò, de Virg. Deipara.

AD VESP. fit Commem. S. Mauri, Abbatis. Ant. Egrédere. ℣. Potens. *ut in*

Communi Abbatum, xxxvij.
Oratio, Da nobis. xlj.
Deindè Virg. Deiparæ.

DIE XV.
In Festo
SANCTI MAURI,
Abbatis.
Semiduplex.
Lectio ij.
Ex S. Greg. Magno, & Odone Abb. Glannof.

MAurus Diáconus, qui à multis séculis, ut ex libro miraculórum sancti Benedicti constat, is créditus est quem jussu ejusdem patris Benedicti super aquas cucurrisse ut puerum Plácidum eríperet, narrat in Diálogis beátus Gregórius; cùm in Gálliam venisset, Glannofoliense monastérium in Andegavénsium solo ad Lígerim sub título Salvatóris constrúxit. Cœnóbium illud Theodebertus Austrasiórum rex, ejusque succéssor Theodevaldus ac Clotárius primus multis prædiis locupletârùnt. Cùm autem Maurus annis plúribus Mónachos ibi sanctíssimè rexisset, suffecto in locum suum Bertulfo, ábiit ad Dóminum; & in ea è quátuor monastérii basílicis quæ sancti Martíni dicebátur, sepultus est, ad austrálem altáris partem.

Lectio iij.

ANno Dómini octingentésimo quadragésimo quinto, Mártii die duodécimâ, ossa beáti Mauri è suo loco subláta, ad partem orientálem, ponè scílicèt altáre in arca férrea cóndita sunt. Tùmque in túmulo membránula vetustíssima inventa est, hæc verba cóntinens: Hìc requiéscit corpus Mauri Mónachi & Levítæ, qui témpore Theodeberti regis in Gálliam venit, & octávo-décimo Calendárum Februariárum migrávit à século. Vigésimo post translatiónem hanc anno, corpus idem propter Normannórum incursiónem, ad pagum Sagiensem Hildebrando antístite delátum est; & in villa quæ Mérula nuncupátur, in Ecclésia sancti Juliáni depósitum, indè post annum in Burgúndiam, tandèm jubente Cárolo Calvo, ad monastérium Fossatense agri Parisiensis ad Mátronam flúvium illátum est: undè anno millésimo septingentésimo quinquagésimo ad monastérium sancti Germáni apud Parísios fuit translátum.

Fit Commem. Virginis Deip.

VESPERÆ à Capitulo de sequenti. Oratio, Deus, pro. *infrà.*

Fit Commem. S. Mauri, *Ant.* Attendite. ℣. Justus. xliij. *Oratio*, Da nobis. xlj.

Deindè Virginis Deiparæ.

DIE XVI.
In Festo
SANCTI FULGENTII,
Episcopi & Doctoris.
Semiduplex.

Omnia de Comm. Doctorum, additis quæ sequuntur.

Lectio ij.
Ex ejus vita per discipulum scripta.

FUlgéntius parentes hábuit in Senátu Carthagínensi præcípuos. Ingénio præstans simul & índole, magnos in lítteris, in pietáte majóres progressus fecit. Vix annum attígerat ætátis suæ vigésimum, cùm, jam régii procuratóris múnere in Byzacéna Província fungerétur. Sed non multò pòst mundi pertæsus, in monastérium se cóntulit, ut ibi totus Deo vacáret & cœléstibus. Ab Ariáno presbytero cæsus immániter, Confessóris Christi nomen adeptus est & glóriam. In Epíscopum Ruspensem præter spem & mentem raptus, mox Trazimundi Regis Ariáni jussu, exul in Sardíniam deportátus est.

Lectio iij.

IN Sardíniam jam exulábant Præsules plusquàm sexaginta: quibus licèt ætáte & ordinatióne postrémus, ipsis tamen ad propugnanda tùm grátiæ divínæ, tùm Incarnatiónis dógmata, lingua fuit & ingénium. Hinc ádeò percrébuit Fulgéntii nomen, ut ipsum Trazimundus Cartháginem evocáverit, qui tantum virum de fácie cognósceret. Verùm ibi diù quiéscere non lícuit: quòd enim multa & præclára pro fide scríberet, secundò in Sardíniam exílio depéllitur. Mórtuo Trazimundo, Ecclésiæ suæ restitútus, cùm hanc per annos adhuc decem summis curis pavisset & exemplis, móritur calendis Januárii anno quingentésimo trigésimo tértio. Longâ ante óbitum ægritúdine, acerrimisque fatigátus dolóribus, hæc sæpiùs iterábat verba, digna sanè quæ pósteris in patiéntiæ & humilitátis commendentur exemplum: Da mihi, Dómine, hìc patiéntiam, pósteà indulgéntiam.

Oratio.

DEus, pro cujus verbo beátus Fulgéntius Conféssor tuus, Póntifex & Doctor, vexatiónes invictâ fide sustínuit; da nobis ejus exemplo magis elígere afflígi in hoc sǽculo, quàm temporális peccáti habére jucunditátem; Per Dóminum.

Commem. Virg. Deip.

VESPERÆ, à Capitulo de sequenti, cum Commem. præcedentis & Virginis Deiparæ.

DIE XVII.

In Festo

SANCTI ANTONII,

Abbatis.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex vita ejus per S. Athanasium scripta.

ANtónius, nóbilis Ægyptius, cùm circà annum ætátis vigésimum ingressus Ecclésiam, ex Evangélio audiisset: Si vis perfectus esse, vade, vende ómnia quæ habes, & da paupéribus; tanquàm ea sibi dicta essent, amplíssima quæ habebat prædia partítus est inter vicános, totiusque vénditæ supelléctilis prétium paupéribus erogávit, ac primùm secessit haud procul à vico suo, ubi rebus ómnibus abdicátis, non déstitit ex labóris emolumento assuétis eleemósynis páuperes fovére, non áliud sibi servans ad victum quàm undè panem émeret, quo non ante solis occásum vescebátur, adhíbito tantùm sale ad condimentum, & aquâ ad sitim temperandam. Arctióris posthàc solitúdinis desidério, in monumento occlúsus remansit, familiári cuídam mandans ut panem sibi statútis diébus afferret. Anno ætátis trigésimo quinto erémum pétiit, undè post annos propè viginti, Spíritûs sancti impulsu éxiit, ut Cœnobítas moderarétur. Sæviente deindè Maximíno, martyrii desidério flagrans, Mártyres usquè ad Alexandríam, quò ducebantur, secútus est. Sed cùm votis non respondéret successus, finítâ persecutióne, in cœnóbium rédiit.

Lectio iij.

TAntam suî venerationem sensim ubíque concitávit Antónius, ut ab ipsis gentílibus homo Dei nuncuparétur. Magnum Athanásium ab Ariánis penè oppressum crebrò invísit. Ejus grátiâ ad Constantínum non semèl scripsit. Ab hæreticórum congressu semper abstínuit. Ariános ejus auctoritáte se tuentes, público sermóne damnávit. Dæmones, quorum conflíctibus jam indè ab adolescéntia frequenter lacessítus fúerat, vicit semper ac fugávit, ac docens quibus armis illi superarentur: Mihi crédite, dicébat, fratres; pertimescit sátanas piórum vigílias, oratiónes, jejúnia, voluntáriam páupertátem, misericórdiam & humilitátem, máximè verò ardentem amórem in Christum, cujus único sanctíssimæ crucis signo debilitátus áufugit. Morti próximus, inter ália mónita hæc frátribus inculcávit: Custodienda est pia fides in Christum, &

Patrum servanda tradítio. Paulum Anachoretárum primum, quem senex adíerat, sepelívit. Vixit annos quinque supra centum. Scripsit Ægyptíacè septem Epístolas, quæ in Græcam linguam translátæ sunt.

Oratio.

DEus, cujus verbo fóris sonante, & grátiâ intùs movente, excitátus Antónius, ut perfectus esset, ómnia relíquit: da cunctis, Evangélicæ perfectiónis stádium ingressis sic cúrrere, ut bravíum æternæ felicitátis accípiant. Per Dóminum.

Commem. de Virgine Deipara.

VESPERÆ de sequenti.

DIE XVIII.

In Festo
PONTIFICATUS,
seu CATHEDRÆ S. PETRI,
Apostoli,
Quâ primùm Antiochiæ sedit, tùm Romæ.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Psalmi sub sola Ant. 1. g. Suscitábo super oves meas Pastórem unum, ipse pascet eas. *Ezech.* 34.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 1.

QUæ stulta sunt mundi elégit Deus, ut confundat sapientes; & infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia: & ignobília mundi & contemptibília elégit Deus, & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret; ut non gloriétur omnis ca[...] in conspectu ejus.

HYMNUS.

INconcussa tuo; summ[...]
Deus, paras
Fundamenta óperi; [...]
tamen éligis
Pollentes ópibus, [...]
célebres vocas
Claris stemmátibus vir[...]
Petro divítiæ cymba; [...]
mare:
Gentes innúmeras [...]
súbigit tamen;
Et qui navígium píscib[...]
ánteà,
Orbem Christíadis repl[...]
Tu, nullíus opis scilic[...]
índigus,
Unus cuncta potens [...]
simul & facis:
Uti debílibus te juvat; [...]
ínfimis
Gaudes árdua víncere.
Sit laus summa Patri, súmmaque Filio:
Ambórum sit idem Spíritui decus,
Per quem, Christe, tuam
vox hóminum crucem
Terris éxtulit ómnibus.
Amen.

℣. Humília réspicit Dóminus in cœlo & in terra,
℟. Súscitans à terra ínopem. *Ps.* 112.

Ad Magnificat.

Ant. J. Súscitat Dóminus de púlvere egénum, & de stércore élevat páuperem, ut sédeat cum princípibus, & sólium glóriæ téneat. 1. *Reg.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.
Fit. Comm. sancti Antonii, *Ant.* Atténdite. ℣. Justus. xliij. *Orat.* Deus, *suprà.*
Ultimò, de Virg. Deipara.

AD COMPLETORIUM,
ut infrà post II. Vesperas.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Caput córporis Ecclésiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Ephes.* 5. *Ps.* 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

SAcri senátûs, Petre, caput, gregis
Verende pastor; grande tuæ decus
Dùm prædicámus dignitátis,
Fer súpero pia vota Regi.
Christo vocanti promptus ades: ratem
Tu deserendo déseris ómnia:
Temet relinquis, paupérique
Non dúbitas comes ire pauper.
Cœlestis intùs te Pater áddocet,
Hinc voce certâ progénitum Deo
Parente Christum confitéris,
Ingénito símilem Parenti.
Nunc ergò Petro nomen erit tibi:
Innixa petram quam super árdua
Fundátur ædes veritátis,
Tartáreas domitúra portas.
Dùm, Christe, Patri nos quoque te parem
Cantámus, auge quam tríbuis fidem;
Infunde sacrum, quo vigémus,
Pectóribus, Deus alme, Flamen. Amen.

Psalmi de Feria, sub tribus Antiphonis sequentibus.

Ant. 8. *G.* Addúxit Andréas fratrem suum Simónem ad Jesum. Intúitus autem eum Jesus, dixit: Tu es Simon filius Jona; tu vocáberis Cephas, quod intérpretátur Petrus. *Joan.* 1.

Ant. 2. Stupor circumdéderat Petrum, & omnes qui cum illo erant in captúra píscium quam céperant. Et ait illi Jesus: Noli timére; ex hoc jam eris hómines cápiens. *Luc.* 5.

Ant. 1. D. Vocávit Jesus discípulos suos, & elégit duódecim ex ipsis, quos & Apóstolos nominávit. Primus Simon qui dícitur Petrus. *Luc.* 6. *Matth.* 10.

℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii, ℟. Constítues eos príncipes super omnem terram. *Ps.* 44.

Lectio j. de Scriptura occurr. tribus in unam junctis.

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dicit Jesus discípulis suis. Respondens Petrus, dixit: Tu es Christus, Fílius Dei vivi. * Ait Jesus: Et ego dico tibi, quia tu es Pé-

trus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro & smaragdo ædificabuntur; & ex lápide pretiôso omnis circúitus murórum ejus. * Ait Jesus. *Matth.* 16. *Tob.* 13.

℟. Sermo Sancti Leónis Papæ.

Serm. 80. *Cap.* 3.

Lectio ij.

CUm duódecim Apóstoli, acceptâ per Spíritum sanctum ómnium locutióne linguárum, imbuendum Evangélio mundum, distribútis sibi terrárum pártibus, suscepissent, beatíssimus Petrus princeps apostólici órdinis ad arcem Románi destinátur Impérii; ut lux veritátis quæ in ómnium géntium revelabátur salutem, efficáciùs se ab ipso cápite per totum mundi corpus effúnderet. Cujus autem natiónis hómines in hac tunc urbe non essent? aut quæ usquàm gentes ignorárent quod Roma didicisset? Hìc conculcandæ philosóphiæ opiniónes, hìc dissolvendæ erant terrénæ sapiéntiæ vanitátes, hìc confutandus dæmonum cultus, hìc ómnium sacrificiórum impíetas destruenda, ubi diligentíssimâ superstitióne habebátur collectum quidquid usquàm fúerat vanis erróribus institútum. Ad hanc ergò urbem tu, beatíssime Petre Apóstole, veníre non métuis; & consorte glóriæ tuæ Paulo Apóstolo aliárum adhuc Ecclesiárum ordinatiónibus occupáto, sylvam istam freméntium bestiárum, & turbulentíssimæ profunditátis océanum, constántior quàm cùm supra mare graderéris, ingréderis. Nec mundi dóminam times Romam, qui in Cáiphæ domo expáveras sacerdótis ancillam. Numquid aut Judício Piláti aut sævítiâ Judæórum minor erat, vel in Cláudio potestas, vel in Nieróne crudélitas? Vincébat ergò matériam formídinis vis amóris; nec æstimábas terróri cedendum, dùm horum salúti cónsulis, quos suscéperas diligendos.

℟. Tibi dabo claves regni cœlórum: * Et quodcumque ligáveris super terram, erit ligátum & in cœlis; & quodcumque sólveris super terram, erit solútum & in cælis. ℣. Vocábo servum meum, & dabo clavem domûs David super húmerum ejus; & erit in sólium glóriæ dómui patris ejus. * Et. *Matth.* 16. *Is.* 22.

Lectio iij.

HUnc autem intrépidæ caritátis affectum jam tunc profectò concéperas, quandò proféssio tui amó-

ris in Dóminum trinæ interrogatiónis est solidáta mystério. Nec áliud ab hac mentis tuæ intentióne quæsítum est, quàm ut pascendis ejus quem dilígeres óvibus, cibum quo ipse eras opimátus, impénderes. Augébant quoque fidúciam tot signa miraculórum, tot dona charísmatum, atque experimenta virtútum. Jam pópulos qui ex circumcisióne credíderant, erudíeras; jam Antiochénam Ecclésiam, ubì primùm Christiáni nóminis dígnitas est orta, fundáveras; jam Pontum, Galátiam, Cappadóciam, Asiam, atque Bithyniam légibus evangélicæ prædicatiónis impléveras; nec aut dúbius de provectu óperis, aut de spátio tuæ ignárus ætátis, trophæum crucis Christi Románis árcibus inferébas, quò te divínis præordinatiónibus anteíbant, & honor potestátis, & glória passiónis.

℞. Dixit Dóminus Petro: Quis, putas, est fidélis dispensátor & prudens, quem constítuit Dóminus supra famíliam suam? * Verè dico vobis quóniam † Supra ómnia quæ póssidet, constítuet illum. ℣. Multi hómines misericordes vocantur; virum autem fidélem quis invéniet? * Verè. Glória Patri. † Supra. *Luc.* 12. *Prov.* 20.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Pópulus Dómini, & oves páscuæ ejus, ℞. Introíte portas ejus in confessióne. *Ps.* 99.

AD LAUDES.

Ant. Ait Dóminus: Simon, Simon, ecce sátanas expetívit vos ut cribráret sicut tríticum; ego autem rogávi pro te. *Luc.* 22.

Ant. 2. Ego rogávi ut non defíciat fides tua; & tu aliquandò convérsus, confírma fratres tuos. *Luc.* 22.

Ant. 3. *a.* Dicit Jesus Simóni Petro: Simon Joannis, díligis me plùs his? Dicit ei: Etiam, Dómine; tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. *Joan.* 21.

Ant. 4. E. Dicit ei íterùm: Simon Joannis, díligis me? Ait illi: Etiam, Dómine; tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. *Joan.* 21.

Ant. 6. Dicit ei tértiò: Simon Joannis, amas me? Contristátus est Petrus, & dixit: Dómine, tu ómnia nosti; tu scis quia amo te. Dixit ei: Pasce oves meas. *Joan.* 21.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

SEnióres qui in vobis sunt óbsecro, consénior & testis Christi passiónum, qui & ejus, quæ in futúro revelanda est, glóriæ communicátor,

páſcite qui in vobis eſt gregem Dei.

HYMNUS.

QUalis poteſtas, Petre, quis terris honos, Cui jura Chriſtus ipſe conceſſit ſua!
Quidquid ligábis, quidquid & ſolves ſolo, Hoc & ligábit, ſolvet & polo Deus.
Tui probáto cordis affectu, ſuum Paſtor ſuprémus crédidit tibi gregem:
Serva, tuére, paſce nos, Paſtor bone: Illíus & nos, Petre, pars gregis ſumus.
Patri ſuprémo ſit ſupréma glória: Tibíque laudes totus orbis cóncinat,
Æterne Fili, quem Petrus confeſſus eſt: Compar ſit almo laus decuſque Flámini. Amen.

℣. Póſui adjutórium in potente, ℟. Et exaltávi electum de plebe mea. *Pſ.* 88.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Eccléſia ædificabátur, ámbulans in timóre Dómini, & conſolatióne ſancti Spíritûs replebátur: Petrus autem pertransíbat univerſos. *Act.* 9.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóſtolo tuo, collátis clávibus regni cœleſtis, ánimas ligandi atque ſolvendi pontifícium tradidiſti: concéde ut interceſſiónis ejus auxílio, à peccatórum noſtrórum néxibus liberémur; Qui vivis.

Fit Commem. de Virg. Deipara.

AD HOR. Doxologia de Tempore, ſive ante ſive poſt Septuageſimam.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Ait Dóminus.

In ℟. *br.* ℣. Qui es Paſtor, & Epíſcopus * animárum noſtrárum. 1. *Petr.* 2.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Ego.

CAPITULUM. *Jerem.* 15.

COnvertam te, & ante fáciem meam ſtabis; & ſi ſeparáveris pretióſum à vili, quaſi os meum eris: convertentur ipſi ad te, & tu non convertéris ad eos: & bellábunt adversùm te, & non prævalébunt; quia ego tecum ſum, ut ſalvem te & éruam te, dicit Dóminus.

℟. *br.* Dómine, * Lábia mea apéries. Dómine. ℣. Et os meum * annuntiábit laudem tuam. * Lábia. Glória. Dómine. *Pſ.* 50.

℣. Narrábo nomen tuum frátribus meis: ℟. In médio Eccléſiæ laudábo te. *Pſ.* 21.

AD SEXTAM.

Ant. 3. *a.* Dicit Jeſus.

CAPITULUM. 1. *Paral.* 11.

TU eras, qui educébas & introducébas Iſraël; tibi enim dixit Dóminus

Deus tuus : Tu pasces pópulum meum Israël, & tu eris princeps super eum.

℟. br. Accépit eum, * Páscere Jacob servum suum. Accépit. ℣. Et Israël * hæreditátem suam, * Páscere. Glória Patri. Accépit. Ps. 77.

℣. Qui regis Israël, intende: ℟. Qui dedúcis velut ovem Joseph. Ps. 79.

AD NONAM.

Ant. 6. Dicit ei.

CAPITULUM. Ezech. 34.

IPse erit eis in Pastórem, ego autem Dóminus ero eis in Deum, & servus meus princeps in médio eórum : ego Dóminus locútus sum.

℟. br. Pavit eos * In innocéntia cordis sui. Pavit. ℣. Et in intelléctibus mánuum suárum * dedúxit eos, * In innocéntia. Glória. Pavit. Ps. 77.

℣. Nos pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in séculum. Ps. 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. g. LOquente Petro in domo Cornélii, cécidit Spíritus sanctus super omnes qui audiébant verbum. Act. 10.

Ant. 2. Obstupuérunt ex circumcisióne fidéles, quia & in natiónes grátia Spíritûs sancti effúsa est. Act. 10.

Ant. 3. a. Cùm ascendisset Petrus Jerosólymam, disceptábant adversùs illum : incípiens autem Petrus, exponébat illis órdinem. Act. 11.

Ant. 4. a. Si eamdem grátiam dedit illis Deus, sicut & nobis qui credídimus in Dóminum Jesum Christum; ego quis eram, qui possem prohibére Deum? Act. 11.

Ant. 5. a. Tacuérunt, & glorificavérunt Deum, dicentes : Ergò & Géntibus pœniténtiam dedit Deus ad vitam. Act. 11.

CAPITULUM. Act. 15.

DEus in nobis elégit per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere : & qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum, sicut & nobis.

HYMNUS.

PRome commissas tibi, Petre, claves;
Nam tibi tradit sua jura Christus:
Quæ polum claudunt, scélerum, precámur,
Víncula solve.
Prima te sedes Orientis oris
Éxtulit : cunas ibi Christiánum
Obtinet nomen; simul indè toto
Spárgitur orbe.
Roma mox sortis melióris hæres,
Éxtitit mundi fideíque centrum

Quam tuo, Pastor pariterque Martyr,
Sánguine claras.
Qui fidem Petro stábilem rogasti,
Ne sinas, Jesu, titubáre nostram:
Vita fac concors fidei sit omen
Dulce salútis.
Qui revelávit Génitum, supréma
Laus Parenti sit; Genitóque compar;
Quem revelávit Pater; æqua detur
Laus tibi, Flamen.
Amen.

℣. Exaltent eum in ecclésia plebis, ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum. *Ps.* 106.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Simon narrávit quemádmodùm primùm Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo; & huic concordant verba Prophetárum. Notum à século est Dómino opus suum. *Act.* 15.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commemoratio sancti Sulpitii Episcopi, Ant. Elégit. ℣. Beatus. xxiij. *Oratio*, Deus, qui. *infrà. Deindè Virginis Deiparæ.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Beátus es, Simon Bar-Jóna, quia caro & sanguis non revelávit tibi, inquit Christus; sed Pater meus qui in cœlis est. *Matth.* 16.

Hymnus de Tempore cum sua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine, & de lege tua docúeris eum. *Ps.* 93.

DIE XIX.

In Festo

SANCTI SULPITII, Episcopi. *Semiduplex.*

Omnia ut in Communi Pontificum, additis quæ sequuntur.

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Bollandum, & ex Gallia Christ.

Sulpítius, secundus nómine, cognomento pius, à púero pietáti déditus, cùm Ecclésiis & Monastériis construendis, ac misericórdiæ opéribus esset intentus, ab Austregísilo Bituricensi Epíscopo ad Diaconátum promótus est, ut in Ecclésia offícium docendi exercéret: jamque à Deo in morbos & in dæmones potestátem accéperat. Présbyter factus, à Clotário secundo postulátus est, ut in ejus castris Abbátis offício fungerétur; regemque ipsum morbo graviśsimo laborantem, septem diérum oratióne & jejúnio, sanitáti restítuit. Austregísilo succeffor datus, óptimi Præsulis partes implévit, tàm virtútibus, quàm miráculis ómnium in se óculos convertens. Diœcesánas sæpè Sy-

nodos, interdùm étiam Provinciáles celebrávit. Judæos omnes in Biturígibus degentes, ad Christi fidem addúctos, baptizávit. Cùm ad Ecclésiam noctu oratiónis causâ veníret, non antè recedébat, quàm Psalmórum librum íntegrum recitasset. Indícto trídui jejúnio, suis précibus obtínuit à Dagoberto ut vectígal insólitum quod plebi Bituricensi imposúerat, abrogáret.

Lectio iij.

SEdit Sulpítius in Concílio Remensi sub Sonnátio Remórum archiepíscopo. Anno octávo Dagoberti Regis sanctum Desidérium, pópuli clerísque suffrágiis ad Episcopátum Cadurcensem eléctum, convocátis províncíæ suæ Epíscopis, autoritáte metropolitáni, ordinávit invitátus régiis lítteris. Intercessit semper arcta necessitúdo inter Sulpítium & Desidérium, quam mútuis fovére curáverant epístolis. Coadjutórem sibi in senectúte ex consensu regis Volfolendum cooptávit: tuncque totum se dedit levandis & instruendis paupéribus. Plenus tandèm diérum, quiévit in Dómino die décimâ séptimâ Januárii, circà annum sexcentésimum quagésimum quartum; & in urbe Bituricensi sepultus est.

Oratio.

DEus, qui sacrum ministérium fidéliter exequentes in gáudium Dómini sui tríbuis benignus intráre; da nobis, intercessióne beáti Sulpítii Pontíficis tui, ut in módico fidéles, mercédem magnam, quæ ipse es, cónsequi mereámur; Per Dóminum.

Commem. Virg. Deip.

VESP. de sequenti, Oratio, Vide, Dómine. *infrà. Fit Commem. præced. deindè S. Fabiani, Papæ & Mart. Ant.* Ecce. ℣. In Deo. ix. *Orat.* Omnípotens. xiij.

Ultimò Virg. Deiparæ.

DIE XX.

In Festo

SANCTI SEBASTIANI, Martyris. *Duplex-minus.*

Omnia de Communi unius Mart. additis quæ sequuntur.

IN II. NOCTURNO.

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Serm. 20. n. 43. & 44.

Lectio iv.

NOn unus persecútor est, multos minístros habet; sed non te térreant. Per multas enim tribulatiónes oportet nos introíre in regnum Dei. Si multæ persecutiónes, multæ probatiónes; ubi multæ corónæ, multa certámina. Tibi ergò próficit

quòd multi persecutóres sunt; ut inter multas persecutiónes facíliùs invénias quemádmodùm coronéris. Utámur exemplo Sebastiáni mártyris, cujus hódiè natális est. Hic Mediolanensis oriundus est. Fortassè aut jam discésserat persécútor, aut adhuc non vénerat in hæc pártium, aut mítior erat. Advertit hic aut nullum esse, aut tepére certámen. Romam profectus est, ubì propter fídei stúdium persecutiónis acerba fervébant: ibi passus est, hoc est, ibi coronátus. Itaque illìc, quò hospes advénit, domicílium immortalitátis perpétuæ collocávit.

Lectio v. *n.* 45.

SI unus persecútor fuisset, coronátus hic Martyr útiquè non fuisset. Sed quod pejus; non hi solùm persecutóres sunt qui videntur, sed étiam qui non videntur; & multò plures persecutóres. Sicut enim unus persecútor rex multis persecutiónis præcepta mittébat, & per síngulas vel civitátes, vel províncias, erant diversi persecutóres; ita étiam diábolus multos ministros suos dírigit, qui non foris tantúmmodò, sed étiam intùs fáciant persecutiónes in ánimis singulórum. De his dictum est persecutiónibus: Omnes qui volunt piè vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiuntur. Omnes dixit, nullum excépit. Quis enim exceptus potest esse, cùm ipse Dóminus persecutiónum tentamenta toleráverit? Perséquitur avarítia, perséquitur ambítio, perséquitur luxúria, perséquitur supérbia, perséquitur fornicátio. Undè & Apóstolus ait: Fúgite fornicatiónem. Nam quâ causâ fúgeres, nisi illa te persequerétur? Est enim malus spíritus fornicatiónis, est malus spíritus avarítiæ, malus spíritus supérbiæ.

Lectio vj.

ISti sunt persecutóres graves, qui sine gládii terróre mentem hóminis frequenter elídunt, qui illécebris magis quàm terróribus ánimos expugnant fidélium. Hi tibi hostes cavendi, hi graviórcs tyranni, per quos Adam captus est. Multi in persecutióne pública coronáti, occultâ hâc persecutióne cecidérunt. Foris, inquit, pugnæ, intùs timóres. Advertis quàm grave certámen sit, quod est intrà hóminem; ut secum ipse confligat, cum suis cupiditátibus præliétur. Ipse Apóstolus flúctuat, hæret, astríngitur, captivári se ásserit in lege peccáti, & mortis córpore debellári, nec potuisse evádere, nisi esset Dómini Jesu grátiâ liberátus.

IN

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Dicébat Jesus discípulis suis: Injícient vobis manus suas, & persequentur tradentes in synagógas & custódias, trahentes ad reges & præsides propter nomen meum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 35. in Evang. n. 3.

POnite in córdibus vestris non præmeditári quemádmodùm respondeátis. Ego enim dabo vobis os & sapiéntiam, cui non póterunt resístere & contradícere omnes adversárii vestri. Ac si apertè membris suis infirmántibus dicat: Nolíte terréri, nolíte pertiméscere: vos ad certámen accéditis, sed ego prælior: vos verba éditis, sed ego sum qui loquor.

Lectio viij.

SEd quia dura sunt quæ prædicuntur de afflictióne mortis, prótinùs consolátio súbditur de gáudio resurrectiónis, cùm dícitur: Capillus de cápite vestro non períbit. Scimus, fratres, quia caro incísa dolet, capillus incísus non dolet. Ait ergò Martyribus suis: Capillus de cápite vestro non períbit; vidélicèt apertè dicens: Cur timétis ne péreat quod incísum dolet, quandò & illud in vobis períre non potest quod incísum non dolet? Séquitur: In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras. Idcircò posséssio ánimæ in virtúte patiéntiæ pónitur; quia radix ómnium custósque virtútum patiéntia est.

Si Festum transferatur.

Lectio ix.

PEr patiéntiam possidémus ánimas nostras; quia dùm nobis ipsis dominári díscimus, hoc ipsum incípimus possidére quod sumus. Patiéntia verò est aliéna mala æquanímiter pérpeti; contrà eum quoque qui mala írrogat, nullo dolóre mordéri. Scriptum quippè est: Cáritas pátiens est, benigna est. Pátiens namque est, ut aliéna mala tóleret; benigna verò est, ut ipsos étiam quos portat, amet. Hinc namque per semetipsam Véritas dicit: Dilígite inimícos vestros; benefácite his qui odérunt vos: oráte pro persequéntibus & calumniántibus vos. Virtus ítaque est coram homínibus adversários toleráre, sed virtus coram Deo dilígere; quia hoc solum Deus sacrifícium áccipit, quod ante ejus óculos in altári boni óperis flamma caritátis incendit.

De sancto Fabiano.

Lectio ix.

Fabiánus, post mortem Anterótis, qui Románam sedem mensis unius spátio ténuit, ad Pontificátum, præter ómnium expectatiónem, divínitùs vocátus est. Nam, ut refert Eusébius, cùm de electióne Románi Pontíficis agerétur, ac nemo de Fabiáno cogitáret, columba è sublími delapsa, repentè cápiti ejus insedisse fertur. Quo spectáculo permóti omnes, simul exclamáre cœpérunt Fabiánum dignum esse; statímque Pontificáli cáthedræ imposuérunt. Per lítteras ácriter reprehendit Privátum hæréticum, in Concílio nonaginta Episcopórum Africanórum, ob multa & grávia delicta condemnátum. Ad ipsum Orígenes epístolam de sua fide conscripsit. Passus est autem in persecutióne Décii. De cujus agóne sanctus Cypriánus per epístolam Cleri Románi cértior factus, sic rescripsit: Plúrimùm grátulor quòd ejus memóriam tàm célebri & illustri testimónio persequámini; ut & per vos innotésceret nobis, quod & vobis esset circà præpósiti memóriam gloriósum, & nobis quoque fídei ac virtútis præbéret exemplum. Fabiáno suffectus est Cornélius.

Oratio.

Vide, Dómine, infirmitátes nostras; & intercedente beáto Sebastiáno Mártyre tuo, célerì nobis pietáte succurre. Per Dóminum nostrum.

Fit Commem. S. Fabiani, Ant. Bonum. ℣. Adjútor. xij. *Oratio*, Omnipotens. xiij. *Deindè Virg. Deiparæ.*

AD VESP. fit Commem. S. Agnetis, Ant. Infirma. ℣. Deus. *ut in Comm.* lib. *Oratio*, Omnípotens. *infrà.*

Ultimò, de Virg. Deiparæ.

DIE XXI.

In Festo

SANCTÆ AGNETIS, Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Virgínibus. *Ad Marcellinam sororem.* *Lib.* 1. *Cap.* 2. *Lectio ij.*

Hodiè natális est sanctæ Agnès. Hæc trédecim annórum martyrium fecisse tráditur. Quò detestabílior crudélitas, quæ nec minúsculæ pepercit ætáti: immò magna vis fídei, quæ étiam ab illa testimónium invénit ætáte. Fuitne in illo corpúsculo vúlneri locus? Et quæ non hábuit quò ferrum recíperet, hábuit quo ferrum vínceret. Hæc inter cruentas carníficum impávida

hamus, hæc ſtridéntium grávibus immóbilis trácti- bus catenárum, nunc fu- rentis mucróni mílitis to- tum offerri corpus, mori adhuc néſcia, ſed paráta; vel ſi ad aras invíta rape- rétur, téndere Chriſto in- ter ignes manus, atque in ipſis ſacrílegis focis tro- phæum Dómini ſignáre victóris; nunc ferrátis colla manuſque ambas inſérere néxibus. Sed nullus tàm tenúia membra póterat nexus inclúdere. Novum martyrii genus! Nondùm idónea pœnæ, & jam ma- túra victóriæ: certáre dif- fícilis, fácilis coronári, magiſtérium virtútis im- plévit, quæ præjudícium vehébat ætátis.

Lectio iij.

NOn ſic ad thálamum nupta properáret, ut ad ſupplícii locum, læta ſucceſſu, gradu feſtína virgo proceſſit. Flere omnes, ipſa ſine fletu. Mirári pleríque quòd tàm fácilè vitæ ſuæ pródiga, quam nondùm háuſerat, jam quaſi per- functa donáret. Stupére univerſi quòd jam divini- tátis teſtis exíſteret, quæ adhuc árbitra ſuí per ætá- tem eſſe non poſſet. Quanto terróre egit cárnifex ut ti- merétur, quantis blandítiis ut ſuadéret, quantórum vota ut ſibi ad núptias pro- veníret! At illa: Et hæc ſponſi injúria eſt, inquit, expectáre placitúrum. Qui me ſibi prior elégit, accí- piet. Quid, percuſſor, moráris? Péreat corpus quod amári poteſt óculis quibus nolo. Stetit, orá- vit, cervícem inflèxit. Cér- neres trepidáre carníficem, quaſi ipſe addictus fuiſſet; trémere percuſſóris dúxte- ram; pallére ora alieno ti- mentis perículo, cùm puella non timéret ſuo. Habétis ígitur in una hóſtia duplex martyrium, pudóris & re- ligiónis. Et virgo perman- ſit, & martyrium obtí- nuit.

Oratio.

OMnípotens, ſempiter- ne Deus, qui infirma mundi éligis ut fórtia quæ- que confundas: concéde propítius, ut qui beátæ Agnétis, vírginis & már- tyris tuæ, ſolémnia cóli- mus, ejus in fide conſ- tántiam ſubſequámur; Per Dóminum.

Commem. de Virgine Deipara.

VESPERÆ à Capitulo de ſequenti, cum Commem. præcedentis & Virginis Dei- paræ.

DIE XXII.
In Feſto
SANCTI VINCENTII,
Diaconi & Martyris.
Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, additis quæ ſe- quuntur. Oratio, Da no- bis. infrà.

Lectio ij.

Ex Actis ejus apud Boll. & Ruin.

VIncéntius Diáconus in persecutióne Diocletiáni apud Valéntiam Hispániæ civitátem ad Daciánum præsidem ductus, quòd palàm Christum prædicáret, vinctus retortis bráchiis, extensus est, donec ossa membrátìm avellerentur. Deindè férreis únguibus semèl atque iterùm excarnificátus. At ille tormenta contempsit; nec addúci pótuit, ut libros sacros tráderet igni comburendos. Quapropter in cratícula subjectis prunis ardéntibus impósitus, & candéntibus láminis exustus est, arvínæ guttis, & sale perfúsus. Post hæc trúditur in cárcerem stratum testáceis fragmentis, ut ejus nudum corpus testárum acúleis cruciarétur, divaricátis étiam in nervo crúribus. Verùm illustráto cœlitùs cárcere, ab Angelo ad martyrium accénditur: illumque cárceris custos ruptis caténis ambulantem conspíciens, spectáculo stupefactus, Christum conféssus est. Eductus indè, collocátur in molli cúlcitra, ut recreátus aliquántulùm, acriùs dénuò torquerétur; sed exhaustus víribus, ánimam exhalávit. Corpus ejus cùm projectum esset inhumátum, corvus & à volúcribus & à lupo, únguibus, rostro, alis mirabíliter defendit. Quá re cógnitâ, Daciánus insútum cúleo, saxóque illigátum, in mare demergi jubet; sed indè étiam divínitùs ejectum ad littus Christiáni sepéliunt.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 276. in natali S. Vincentii, 3. C. 4.

Lectio iij.

QUæ hódiè régio, quæve província ulla, quousquè vel Románum Impérium, vel Christiánum nomen exténditur, natálem non gaudet celebráre Vincéntii Diáconi? Quis autem hódiè Daciáni vel nomen audísset, nisi Vincéntii passiónem legísset? Quòd verò tantâ curâ servávit Dóminus Mártyris corpus, quid áliud demonstrávit, nisi se gubernasse viventem, quem non relíquit exánimem? Vicit ergò Daciánum vivens Vincéntius: vicit & mórtuus. Vivens tormenta calcávit, mórtuus mária transnatávit. Sed ipse inter undas gubernávit cadáver extinctum, qui inter úngulas ánimum donávit invictum. Non flexit flamma tortóris cor ejus, non mersit aqua maris corpus ejus. Sed in his & hujúsmodi ómnibus nihil est áliud, nisi pretió-

sa in conspectu Dómini mors Sanctórum ejus.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, omnípotens Deus, advería mundi invictâ mentis constántiâ toleráre, qui beátum Levítam Vincéntium nec minis terréri, nec pœnis passus es superári; Per Dóminum.

Fit Comm. Virg. Deip.

AD VESP. fit à Capit. de sequenti in Communi Justorum. cum Comm. præced. & Virginis Deip.

DIE XXIII.

In Festo

SANCTI RAYMUNDI

de Pegnafort, Presbytéri.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Bulla Canonisat.

RAymundus Barcinonensis, nóbili génere ortus, adhuc puer magna dedit futúræ sanctitátis indícia. Adolescens humanióres litteras in Pátria professus, Bonóniam se cóntulit, ubì pietátis offíciis, ac Pontifício civilíque juri sédulò incumbens, & doctóris láureâ insignítus, ibídèm sacros Cánones multa cum laude est interpretátus. Eum Berengárius Barcinonensis Epíscopus, cùm Româ suam ad Ecclésiam rédiens, Bonóniâ transíret, secum Barcinónam redúxit, moxque ejusdem Ecclésiæ Canonicátu & Præpositúrâ donávit. His munéribus auctus Raymundus, integritáte, modéstiâ, doctrínâ, morum suavitáte, ómnium ætátum atque órdinum hómines in amórem suî rápuit & admiratiónem. Singulári erga beátam Deíparam vírginem pietáte affectus, honórem & cultum ejus semper pro víribus auxit. Matúrâ jam ætáte, abdicátis honóribus, Ordinem Fratrum Prædicatórum ingressus est, ubì omni virtútum génere, humilitáte præsertìm & obediéntiâ céteris antecélluit.

Lectio iij.

IN pauperes, ac præcípuè captívos ab infidélibus detentos propensíssimus, cum sancto Petro Nolasco Ordinem Beátæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis captivórum instítuit, cui certas vivendi leges prescripsit Raymundus, quarum approbatiónem à Gregório Nono impetrávit, & dictum Petrum primum Generálem órdinis Magistrum creávit. Ab eódem Pontífice Romam accersítus, & Cappelláni, ac Pœnitentiárii, & Confessárii sui múnere decorátus, ejusdem jussu Romanórum Pontíficum decréta in diversis Concíliis & Epístolis sparsa, in unum decretálium volúmen redégit. Archiepiscopátum Tarraconensem ab ipso

Pontífice sibi oblátum constantíssimè recusávit. Totíus Ordinis Prædicatórum generále Magistérium, quod per biénnium sanctíssimè administráverat, sponte dimísit. Jacóbo Aragóniæ regi sacræ inquisitiónis offícii suis in regnis instituendi auctor fuit. Multis clarus miráculis, virtútibus & méritis cumulátus, óbiit ferè centenárius, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quinto. Eum Clemens Octávus in Sanctórum númerum rétulit.

Oratio, Deus, qui. l.

Commem. Virg. Deiparæ.

AD VESPERAS, *fit à Capitulo de sequenti.*

DIE XXIV.

In Festo

SANCTI TIMOTHEI, Ephesini Episc. & Mart.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi unius Martyris, exceptis quæ sequuntur.

Pridiè AD VESPERAS, post Hymnum, ℣. Oculi mei ad fidéles terræ, ℟. Ut sédeant mecum. *Ps.* 100.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Ecce discípulus quidam erat lystræ nómine Timótheus: huic testimónium bonum reddébant fratres: hunc vóluit Paulus secum profícisci. *Act.* 16.

Oratio, Deus, qui beátum. *infrà ad Laudes.*

Fit Commem. S. Titi Cretensis Episcopi, ut sequitur.

Ant. Grátias Deo, qui dedit eamdem sollicitúdinem pro vobis in corde Titi, quóniam exhortatiónem quidèm suscépit, sed cùm sollicítior esset, suâ voluntáte proféctus est ad vos. 2. *Cor.* 8.

℣. Accépit eum Dóminus páscere Jacob servum suum, ℟. Et Israël hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Oratio, Deus, qui per. *infrà ad Laudes.*

Deindè fit Commem. S. Raymundi, Ant. Operátus. ℣. Sacerdótes. lij. *Oratio*, Deus, qui. l.

Ultimò Virginis Deip.

AD OFFICIUM NOCT.

Lectio ij.

Ex Actis Apost. Epist. S. Pauli, Eusebio, S. Joan. Chrysost. Theodor.

Timótheus Lystris in Lycaónia natus patre gentíli, & matre Judæa fidéli, christiánam colébat religiónem, cùm in ea loca venit Paulus Apóstolus. Ab infántia sacras lítteras didícerat, & testimónium illi reddébant, qui in Lystris erant & Icónio fratres. Hinc factum est ut illum Paulus adhibúerit sibi sócium suæ peregrinatiónis; sed propter Judæos qui se ad Christum convérterant, scientes Timóthei patrem esse gentí-

lem, eum circumcídit. Cùm ígitur ambo Éphesum veníssent, ibi ordinátus est Epíscopus ab Apóstolo, ut eam Ecclésiam, imò ut totam Asiam minórem gubernáret. Ad eum Apóstolus duas epístolas scripsit, primam è Macedónia, álteram Româ, quibus in pastorális officii cura ipsum confírmat. Ipse créditur esse hunc Angelum Éphesi Ecclésiæ, quem commendat & ádmonet Christus in Joannis Apocalypsi. Sic verò post hanc admonitiónem profécit, ut cùm pópulum Ephesínum in quadam celebritáte diis immolantem, ab illa impietáte removére conarétur, fústibus & lapídibus, ut fert Græcórum tradítio, óbrutus, inter discipulórum manus paulò pòst reddíderit spíritum.

De S. Tito Cretensi Episcopo.

Lectio iij.

Ex Epist. S. Pauli, & variis Scriptor. Ecclesiast.

ALter dilectíssimus sancti Pauli discípulus fuit Titus, ad quem scripsit Epístolam, quæ duárum ad Timótheum Epistolárum quasi compéndium est. Interpres fuisse in Evangélio à Sancto Hierónymo scríbitur. Corinthum ab eódèm missus est ad componendas illíus Ecclésiæ controvérsias; & deindè in ínsula Creta relictus, ut ea quæ deessent, corrígeret, & Epíscopos per civitátes constitúeret. Undè ab Eusébio vocátur Cretæ Ecclesiárum Epíscopus. Constat ipsum, jubente Paulo, ad prædicandum Evangélium Dalmátiam profectum esse. Tandèm Cretam redux, in pace, ut tráditur, quiévit.

AD LAUDES, post Hymnum,

℣. Ambulans in via immaculáta, ℟. Hic mihi ministrábat. *Ps.* 100.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Spero in Dómino Jesu Timótheum me citò míttere ad vos: néminem enim hábeo tàm unánimem, qui sincérâ affectióne pro vobis sollícitus sit. Sicut patri fílius, mecum servívit in Evangélio. *Philip.* 2.

Oratio.

DEus, qui beátum Timótheum verbis fídei & bonæ doctrínæ enutrítum, fidélem Evangélii minístrum effecísti; da nobis, ejus intercessióne, dívites fíeri in opéribus bonis; ut ejus exemplo, justítiam sectantes, veram vitam aprehendámus; Per Dóminum.

Fit Commem. S. Titi, ut sequitur.

Ant. Relíqui te Cretæ, ut ea quæ desunt córrigas, & constítuas per ci-

vitátes prefbyteros, ficut & ego difpófui tibi. *Tit.* 1.

℣. Pavit eos in innocéntia cordis fui, ℟. Et in intelléctibus mánuum fuárum dedúxit eos. *Pf.* 77.

Oratio.

DEus, qui per apoftólicos beáti Titi labóres Ecclésiam tuam propagári voluifti; quæfumus, ut contínuo ejus præsidio muníta, fpirituálibus femper profíciat increméntis; Per Chriftum.

Ultimò de Virgine Deip.

VESPERÆ de fequenti.

DIE XXV.

In Fefto Converfionis SANCTI PAULI, Apoftoli.

Duplex - majus.

IN I. VESPERIS.

Pfalmi de Feria; & fic in toto Officio.

Ant. 2. EGo Ifraelíta fum, ex fémine Abraham, de tribu Bénjamin. *Rom.* 11.

Ant. 6. Si quis álius vidétur confídere in carne, ego magis, circumcífus octávo die, Hebræus ex Hebræis. *Philipp.* 3.

Ant. 1. a. Sum natus in Tarfo Cilíciæ, nutrítus autem in civitáte Jerúfalem fecùs pedes Gamáliel. *Act.* 22.

Ant. 3. c. Eram fecundùm legem Pharifæus, fecundùm juftítiam quæ in lege eft, converfátus fine queréla. *Philip.* 3.

Ant. 7. d. Supra modum perfequébar Ecclésiam Dei, & expugnábam illam, abundántiùs æmulátor exiftens paternárum meárum traditiónum. *Galat.* 1.

CAPITULUM. *Genef.* 49.

BÉnjamin, lupus rapax, manè cómedet prædam, & véfpere dívidet fpólia.

℟. Ut quid, Dómine, víneam tuam exterminávit aper de fylva, & finguláris ferus depaftus eft eam? * Deus virtútum, convértere; réfpice de cœlo, & vide, & † Vífita víneam iftam. ℣. Audívi quanta mala fecit fanctis tuis in Jerúfalem: & hic habet poteftátem alligandi omnes qui ínvocant nomen tuum. * Deus. Glória Patri. †. Vífita. *Pf.* 79. *Act.* 9.

HYMNUS.

PAftóre percuffo, minas
Spirábat & cædes lupus;
Sparfumque vaftábat gregem,
Te, Chrifte, Saulus néfciens.

Et jam caténas ftríngere
Ferox parábat, jam cruces;
Sed ô! repentè ftérnitur,
Verbóque percuffus ruit.

Quid, Saule, Saule, quid ftruis?
Agnofce victrícem manum:
Cœlo relùctári nefas;
Abfifte Jefum pérfequi.

Jam tendit imbelles manus;
Jam colla ſubmittit jugo:
Stupens jacet, clamat tremens:
Quid, Chriſte, quid victor jubes?
Ex hoſte miles, ex lupo
Agnus, gregi ſe dévovet;
Et raptor ipſe nóbili
Raptus triumpho dúcitur.
O celſa cedrórum, Deus,
Qui voce vertis cúlmina!
O qui potenti ſúbjicis
Mentes ſuperbas grátiæ!
Tu, Paſtor, inſenſas tuo
Vires ovíli cóntere;
Et noſtra, ſi quid dévium,
Ad te refleƈte péƈtora.
Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De noƈte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Uſquequò, Deus, improperábit inimícus? ℟. Irrítat adverſárius nomen tuum in finem? *Pſ.* 73.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Egreſſum tuum & intróitum tuum cognóvi, cùm fúreres adversùm me: ponam ergò frenum in lábiis tuis, & redúcam te in viam per quam veniſti. *Iſ.* 37.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit *Commem. S. Timothei, ut ſequitur.*

Ant. Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam: ſed hábeo adversùm te quòd caritátem tuam primam reliquiſti: age pœniténtiam; & prima ópera fac. Vincenti dabo édere de ligno vitæ, quod eſt in paradíſo Dei mei. *Apoc.* 2.

℣. Juſtus, cùm cecíderit, non collidétur; ℟. Quia Dóminus ſuppónit manum ſuam. *Pſ.* 36.

Oratio, Deus, qui beátum, *ſuprà.*

Deindè S. Titi, ut ſequitur.

Ant. In ómnibus teipſum præbe exemplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte; verbum ſanum, irreprehensíbile. *Tit.* 2.

℣. Cuſtódi innocéntiam, & vide æquitátem; ℟. Quóniam ſunt relíquiæ hómini pacífico *Pſ.* 36.

Oratio. Deus, qui per. *ut ſuprà.*

Ultimò de Virgine Deipara.

AD COMPLETORIUM, *ut infrà poſt II. Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum qui vocávit Paulum per grátiam ſuam, * Veníte, adorémus. *Gal.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

QUos in hoſtes, Saule, tendis?
Quo furóre pércitus?
Immoláre quid tot ardes
Innocentes víƈtimas?
Inſequendo quem laceſſis,
Sénties mox vindicem.

Chriſtus inſtat; impotentem
Cæcat, urget, déjicit:
Ille cedit imperanti,
Seque totum ſúbjicit;
Inſecútor antè Chriſti,
Præco Chriſtum pérſonat.
Antè plenus qui minárum
Præparábat víncula,
Nunc tremens, nec jam rebellis,
Per manus deducitur:
Qui lupus rapax furébat,
Nunc in agnum vértitur.
Dura, Chriſte, quàm potenti
Corda verſas dexterâ!
Qui tuum delére nomen
Vult tuórum ſánguine,
Univerſum mox per orbem
Ipſe clarábit ſuo.
Sit ſupréma laus Parenti,
Qui creávit ómnia;
Filióque qui redémit
Morte nos volens ſuâ:
Par & illi, cujus almo
Confovémur hálitu.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Lapidábant Stéphanum: & teſtes depoſuérunt veſtimenta ſua ſecùs pedes adoleſcentis, qui vocabátur Saulus. *Act.* 7. & 8.

Ant. 1. a. Saulus erat conſéntiens neci ejus: facta eſt autem in illa die perſecútio magna in Eccléſia quæ erat Jeroſólymis. *Act.* 7. & 8.

Ant. 3. a. Omnes diſperſi ſunt præter Apóſtolos: Saulus autem devaſtábat Eccléſiam. *Act.* 8.

℣. Quanta malignátus eſt inimícus in ſancto! ℟. Et gloriáti ſunt qui odérunt te. *Pſ.* 73.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. Exiſtimáveram me adversùs nomen Jeſu Nazaréni debére multá contrária ágere: * Quod & feci Jeroſólymis, & multos ſanctórum ego in carcéribus inclúſi; & cùm occiderentur, détuli ſenténtiam. ℣. Dixit inimícus: Pérſequar, & comprehendam; dívidam ſpólia, implébitur ánima mea: * Quod. *Act.* 26. *Exod.* 15.

Poſt. ij. Lect. ℟. Eram conclúdens in cárcerem, & cædens eos qui credébant in te: & * Cùm funderétur ſanguis Stéphani teſtis tui, ego aſtábam, & conſentiébam, & cuſtodiébam veſtimenta interficiéntium illum. ℣. Caſtigaſti me, & erudítus ſum, quaſi juvénculus indómitus: * Cùm. *Act.* 22. *Jerem.* 31.

Poſt iij. Lect. ℟. Ego ſum mínimus Apoſtolórum, qui non ſum dignus vocári Apóſtolus, quóniam * Perſecútus ſum Eccléſiam Dei; † Grátiâ autum Dei ſum id quod ſum. ℣. Hæc mutátio déxteræ

excelsa : quis Deus magnus sicut Deus noster ? * Perfectus sum. Glória Patri. Gratiâ. 1. Cor. 15. Ps. 76.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Saulus per domos intrans, & trahens viros ac mulíeres, tradébat in custódiam. Act. 8.

Ant. 7. c. Spirans minárum & cædis in discípulos Dómini, accessit ad príncipem Sacerdótum. Act. 9.

Ant. 2. Pétiit ab eo epístolas in Damascum ad synagógas ; ut si quos invenisset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem. Act. 9.

℣. Miserátor & miséricors Dóminus : ℟. Longánimis & multùm miséricors. Ps. 102.

De Actibus Apostolórum.

Lectio iv. Cap. 9.

SAulus adhuc spirans minárum & cædis in discípulos Dómini, accessit ad príncipem Sacerdótum, & pétiit ab eo epístolas in Damascum ad synagógas ; ut si quos invenisset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem. Et cùm iter fáceret, cóntigit ut appropinquáret Damasco ; & súbitò circumfulsit eum lux de cœlo. Et cadens in terram, audívit vocem dicentem sibi : Saule, Saule, quid me perséqueris ? Qui dixit : Quis es, Dómine ? Et ille : Ego sum Jesus, quem tu perséqueris. Durum est tibi contrà stímulum calcitráre. Et tremens ac stupens dixit : Dómine, quid me vis fácere ? Et Dóminus ad eum : Surge, & ingrédere civitátem ; & ibi dicétur tibi quid te opórteat fácere. Viri autem illi qui comitabantur cum eo, stabant stupefacti, audientes quidèm vocem, néminem autem videntes. Surréxit autem Saulus de terra, apertisque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahentes, introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns ; & non manducávit, neque bibit.

℟. De cœlo circumfulsit me lux copiósa ; & décidens in terram, audívi vocem dicentem mihi : * Saule, Saule, quid me perséqueris ? ℣. Audívi vocem sermónum ejus, & áudiens jacébam consternátus super fáciem terræ : * Saule. Act. 22. Dan. 10.

Lectio v.

ERat autem quidam discípulus Damasci, nómine Ananías ; & dixit ad illum in visu Dóminus : Ananía. At ille ait : Ecce ego, Dómine. Et Dóminus ad eum : Surge, & vade in vicum qui vocátur Rectus, & quære in domo Judæ Saulum nómine, Tarsensem ; ecce enim orat. (Et

vidit virum, Ananíam nómine, introeuntem, & imponentem ſibi manus, ut viſum recípiat.) Reſpondit autem Ananías: Dómine, audívi à multis de viro hoc, quanta mala fécerit ſanctis tuis in Jerúſalem; & hic habet poteſtátem à princípibus Sacerdótum alligandi omnes qui invocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus: Vade, quóniam vas electiónis eſt mihi iſte, ut portet nomen meum coram géntibus, & régibus, & fíliis Iſraël; ego enim oſtendam illi quanta opórteat eum pro nómine meo pati. Et ábiit Ananías, & introívit in domum; & impónens ei manus, dixit: Saule frater, Dóminus miſit me Jeſus, qui appáruit tibi in via quâ veniébas, ut vídeas, & impleáris Spíritu Sancto. Et confeſtim cecidérunt ab óculis ejus tanquàm ſquamæ, & viſum recépit, & ſurgens baptizátus eſt. Et cùm accepiſſet cibum, confortátus eſt. Fuit autem cum diſcípulis qui erant Damaſci per dies áliquot. Et contínuò in Synagógis prædicábat Jeſum, quóniam hic eſt Fílius Dei.

℟. Ego reſpondi ei qui loquebátur mecum: Quis es, Dómine? Dixitque ad me: Ego ſum Jeſus Nazarénus, quem tu perſéqueris. Et dixit: * Quid fáciam, Dómine? ℣. Tu terríbilis es, & quis reſiſtet tibi? de cœlo audítum feciſti judícium. * Quid. Act. 22. Pſ. 75.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 279. de Paulo Apoſt.

Lectio vj.

In præclára prophetía, cùm Jacob ſanctus Patriarcha benedíceret filios ſuos, præſentes tangens, futúra proſpíciens, prædictum erat quod in Paulo cóntigit. Erat enim Paulus, ſicut ipſe teſtátur, de tribu Bénjamin. Cùm autem Jacob benedícens filios ſuos veniſſet ad Bénjamin benedicendum, ait de illo: Bénjamin, lupus rapax, manè rápiet, & ad véſperum dívidet eſcas. Hoc in Apóſtolo Paulo complétum eſt, quia & de illo prædictum erat. Jam, ſi placet, inſpiciámus illum manè rapientem, & ad véſperum eſcas dividentem. Manè & véſperum póſita ſunt pro eo ac ſi dicerétur, Priùs & póſteà. Sic ergò accipiámus, Priùs rápiet, póſteà dívidet eſcas. Atténdite raptórem: Saulus, ſicut Actus Apoſtolórum teſtantur, ibat ſpirans & anhélans cædes. Hic eſt ille manè rápiens. Nam & quandò lapidátus eſt Stéphanus primus Martyr pro nómine Chriſti, evidén-

nobis áderat & Saulus. Audívimus, Manè rápiet: videámus, Ad vésperum dívidet escas. Voce Christi de cœlo prostrátus audívit: Saule, Saule, quid me persequeris? Membris adhuc in terra pósitis, caput in cœlo clamábat; & non dicébat: Quid persequeris servos meos? sed, Quid me persequeris? Et ille: Quid me vis fácere? Jam parat se ad obediendum qui priùs sæviébat ad persequendum. Jam informátur ex persecutóre prædicátor, ex lupo ovis, ex hoste miles. Ut interióre luce fulgéret cor ejus, extérior ad tempus erepta est; & eo tamen témpore quo cétera non vidébat, Jesum vidébat. Ita & in ipsa ejus cæcitáte mystérium informabátur credéntium; quóniam qui credit in Christum, ipsum intuéri debet, cétera nec nata computáre; ut creatúra vilescat, & Creátor in corde dulcescat.

℞. Exurge, & sta super pedes tuos; * Ad hoc enim appárui tibi, ut constítuam te ministrum & testem eórum quæ vidísti, & eórum quibus apparébo tibi. ℣. Intéllige verba quæ ego loquor ad te, & sta in gradu tuo, & noli metúere. * Ad hoc. Glória Patri. * Ad hoc. *Act.* 26. *Dan.* 10.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Dóminus dixit ad me: Surgens vade Damascum, & ibi dicétur tibi de ómnibus quæ te opórteat fácere. *Act.* 22.

Ant. 6. Cùm non vidérem præ claritáte lúminis illíus, ad manum deductus à comítibus, veni Damascum. *Act.* 22.

Ant. 2. Qui mecum erant, lumen quidèm vidérunt, vocem autem non audiérunt ejus qui loquebátur mecum. *Act.* 22.

℣. Tu illúminas lucernam meam, Dómine: ℞. Deus meus, illúmina ténebras meas. *Ps.* 17.

Lectio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 15.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Non vos me elegistis, sed ego elégi vos, & pósui vos ut eátis, & fructum afferátis, & fructus vester máneat. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 86. *Ed. Bened.*

HÆc eléctio grátiæ est, de qua dicit Apóstolus: Sic ergò & in hoc témpore relíquiæ per electiónem grátiæ salvæ factæ sunt. Unde subjungit: Si autem grátiâ, jam non ex opéribus; alióquin grátia jam non est grátia. Audi, ingráte; ingráte,

audi : Non vos me elegiſtis, ſed ego elégi vos. Non eſt ut dicas, Ideò electus ſum, quia jam credébam ; ſi enim credébas in eum, jam elégeras eum. Sed audi : Non vos me elegiſtis. Quid ergò dictúri ſumus audiendo, Non vos me elegiſtis, niſi quia mali erámus, & electi ſumus, ut boni per grátiam nos eligentis eſſémus ? Non eſt enim grátia, ſi præceſſerant mérita ; eſt autem grátia : hæc ígitur non invénit, ſed effécit mérita.

℟. Ananía, ſurge, & vade in vícum qui vocátur Rectus, & quære in domo Judæ Saulum nómine, Tarſenſem ; * Quóniam vas electiónis eſt mihi iſte, ut portet nomen meum coram Géntibus : ego enim oſtendam illi quanta opórteat eum pro nómine meo pati. ℣. Abiit vagus in via cordis ſui : vias ejus vidi, & ſanávi eum, & redúxi eum ; * Quóniam. *Act.* 9. *Iſ.* 57.

Lectio viij.

Serm. 168. *Edit. Ben. C.* 3. 4. & 7.

ITerùm dicit Apóſtolus: Miſericórdiam conſecútus ſum. O conféſſio ! Non ait, Miſericórdiam conſecútus ſum, quia fidélis eram ; ſed, Ut fidélis eſſem, miſericórdiam conſecútus ſum. Veniámus ad ejus primórdia. Date mihi mérita ejus. Si mérita quæris, damnatiónis ſunt, non liberatiónis. Ibat ſævíre in membra Chriſti ; ibat ſánguinem fúndere ; ibat lupus, paſtor futúrus. Sic ibat. Non enim póterat áliter ire ad illa, propter quæ ibat. Et cùm ſic ámbulat, cógitat, anhélat cædes : cùm ducit pedes ejus ira, movet membra ódium ; dùm pergit & ámbulat, obtémperat mancípium crudelitáti ; & ecce vox de cœlo : Saule, Saule, quid me perſéqueris ? Ecce quarè dixit, Miſericórdiam conſecútus ſum. Non ſum, inquit, dignus vocári Apóſtolus, quia perſecútus ſum Eccléſiam Dei ; ſed grátiâ Dei ſum id quod ſum.

℟. Abiit Ananías in domum, & impónens Saulo manus, dixit : Dóminus miſit me Jeſus, qui appáruit tibi in via, ut vídeas, & impleáris Spíritu ſancto. Et * Confeſtìm cecidérunt ab óculis ejus tanquàm ſquamæ ; & viſum recépit. ℣. Obturátus eſt óculus hóminis, qui viſiónem Omnipotentis intúitus eſt ; cadit, & ſic aperiuntur óculi ejus. * Confeſtìm. *Act.* 9. *Num.* 24.

Lectio ix.

ET grátia ejus, inquit, vácua in me non fuit. Ecce evangelízat fidem ; quam aliquandò vaſtábat,

nec grátia ipſa vacat in illo, qui ait, In me vácua non fuit, ſed plùs ómnibus illis laborávi. Obſerva; erígere te cœpiſti: Plùs ómnibus illis laborávi. Dic undè. Quid enim habes, quod non accepiſti? Statim reſpéxit; & cùm dixiſſet, Plùs ómnibus illis laborávi, quaſi expávit ad verba ſua, & mox ſubjécit ſe húmilem Paulum: Non autem ego, ſed grátia Dei mecum. Nemo ſe extollat: nemo ſibi árroget, quaſi ſibi áliquid déderit. Qui gloriátur, in Dómino gloriétur.

℟. Véniens ad me Ananías dixit: Saule frater, Deus præordinávit te ut vidéres Juſtum, & audíres vocem ex ore ejus; quia eris teſtis illíus ad omnes hómines: * Et nunc quid moráris? exurge, baptizáre, & áblue peccáta tua. ℣. Inſíliet in te Spíritus Dómini, & prophetábis, & mutáberis in virum álium. * Et nunc. Glória. * Et. *Act.* 22. 1. *Reg.* 10.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in æternum; ℟. Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me. *Pſ.* 85.

AD LAUDES.

Ant. 1. *ſ.* BAptizátus eſt Saulus: fuit autem cum diſcípulis qui erant Damaſci, per dies áliquot; & contínuò in ſynagógis prædicábat Jeſum. *Act.* 9.

Ant. 2. Stupébant omnes qui audiébant, & dicébant: Nonnè hic eſt qui expugnábat in Jerúſalem eos qui invocábant nomen iſtud? *Act.* 9.

Ant. 5. a. Damaſci conſílium fecérunt Judæi, & cuſtodiébant portas die ac nocte, ut eum interfícerent. Accipientes autem eum diſcípuli nocte, per murum dimiſérunt eum, ſubmittentes in ſporta. *Act.* 9.

Ant. 7. a. Cùm veniſſet in Jerúſalem, Bárnabas duxit illum ad Apóſtolos; & narrávit illis quómodò in via vidiſſet Dóminum. *Act.* 9.

Ant. 3. a. Erat cum illis intrans & éxiens in Jerúſalem, & fiduciáliter agens in nómine Dómini; loquebátur quoque Géntibus, & diſputábat cum Græcis. *Act.* 9.

CAPITULUM. *Act.* 26.

NOn fui incrédulus cœleſti viſióni; ſed his qui ſunt Damaſci, primùm & Jeroſólymis, & in omnem regiónem Judææ, & Géntibus annuntiábam ut pœniténtiam ágerent, & converterentur ad Deum, digna pœniténtiæ ópera facientes.

HYMNUS.

QUæ glorióſum tanta cœlis évocat
Te, Chriſte, cauſa? tune rursùm víſere
Mundum redemptor? tune Judex ſéculi?
Novum-ne prodis ultor hoſtem pérdere?
Heu quàm cruentus perſecútor! quàm ferox
Inſurgit! horret, ac fugit grex quà premit;
Humána tanto nulla par hoſti manus,
Te, Chriſte, ſparſæ víndicem poſcunt oves.
Hunc ergò voce victor unâ ſúbjicis,
Totum ſed uno ſubdis in Saulo tibi,
Vinciſque mundum; ſternis ut mox érigas,
Agniſque prædam dívidat lupus tuis.
Sit Trinitáti ſempiterna glória,
Honor, poteſtas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubernans ómnia,
Per cuncta regnat ſeculórum ſécula. Amen.

℣. Miſericórdias Dómini in æternum cantábo: ℟. In generatiónem & generatiónem annuntiábo veritátem tuam. *Pſ.* 88.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Eram ignótus fácie Eccléſiis Judææ; tantùm autem audítum habébant: Quóniam qui perſequebátur nos aliquándò, nunc evangelízat fidem quam expugnábat; & in me clarificábant Deum. *Galat.* 1.

Oratio.

DEus omnípotens & clemens, qui virtútem & miſericórdiam tuam magnam in peccatórum converſióne manifeſtas: quæſumus, ut illa nos ad te grátia convertat, quæ beátum Apóſtolum Paulum de perſecutóre vas electiónis effécit; Per Dóminum.

Fit Commem. de Virg. Deipar.

AD HORAS, Doxológia de Tempore, ſive ante ſive poſt Septuageſimam.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Baptizátus eſt.

In ℟. *br.* ℣. Qui apparuiſti Pauló, * ut conſtitúeres illum miniſtrum tuum. *Act.* 26.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Stupébant omnes.

CAPITULUM. *Galat.* 1.

CUm plácuit ei qui me ſegregávit ex útero matris meæ, & vocávit per grátiam ſuam, ut reveláret Fílium ſuum in me, ut evangelizárem illum in Géntibus; contínuò non acquiévi carni & ſánguini.

℟. *br.* Deus, docuiſti me; * Pronuntiábo mirabília tua. Deus. ℣. Dó-

mine, * memorábor juſtítiæ tuæ ſolſus. * Pronuntiábo. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 70.

℣. Doce me fácere voluntátem tuam, ℟. Quia Deus meus es tu. *Pſ.* 142.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Damaſci.

CAPITULUM 2. *Cor.* 11.

SI gloriári oportet, quæ infirmitátis meæ ſunt, gloriábor: Deus & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti ſcit quòd non méntior. Damaſci præpóſitus gentis Arétæ regis cuſtodiébat civitátem Damaſcenórum, ut me comprehénderet: & per feneſtram in ſporta dimiſſus ſum per murum, & ſic effúgi manus ejus.

℟. *br.* Liberátor meus * De inimícis meis iracúndis. Liberátor. ℣. A viro iníquo * erípies me, * De inimícis. Glória Patri. Liberátor.

℣. Quis Deus præter Dóminum? ℟. Quis Deus præter Deum noſtrum? *Pſ.* 17.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Erat cum illis.

CAPITULUM. *Act.* 22.

FActum eſt revertenti mihi in Jerúſalem, & oranti in templo, fíeri me in ſtupóre mentis, & vidére Jeſum dicentem mihi: Feſtína, & exi velóciter ex Jerúſalem; quóniam non recípient teſtimónium tuum de me: vade, quóniam ego in natiónes longè mittam te.

℟. *br.* Vivit Dóminus, * Et benedíctus Deus meus. Vivit. ℣. Et exaltétur * Deus ſalútis meæ. * Et benedíctus. Glória Patri. Vivit.

℣. Erípies me de contradictiónibus pópuli; ℟. Conſtítues me in caput géntium. *Pſ.* 17.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. FIdélis ſermo, quòd Chriſtus Jeſus venit in hunc mundum peccatóres ſalvos fácere, quorum primus ego ſum. 1. *Tim.* 1.

Ant. 3. a. Grátias ago ei, quia fidélem me exiſtimávit, ponens in miniſtério; qui priùs blaſphémus fui, & perſecútor, & contumelióſus. 1. *Tim.* 1.

Ant. 6. Miſericórdiam conſecútus ſum, quia ignórans feci in incredulitáte. 1. *Tim.* 1.

Ant. 5. C. Superabundávit grátia Dómini noſtri, cum fide & dilectióne quæ eſt in Chriſto Jeſu. 1. *Tim.* 1.

Ant. 8. G. Grátia ejus in me vácua non fuit; ſed abundántiùs ómnibus laborávi non ego autem, ſed grátia Dei mecum. 1. *Cor.* 15.

CAPITULUM. *Galat.* 2.

VIvo, jam non ego; vivit verò in me Chriſtus: quòd autem nunc vivo

in carne, in fide vivo Filii Dei, qui diléxit me, & trádidit semetipsum pro me.

Hymnus, Pastóre percusso. *ut in I. Vesperis*, 536.

℣. Psallam tibi in natiónibus, Dómine; ℟. Quia magna est super cœlos misericórdia tua. *Ps.* 107.

Ad Magnificat.

Ant. 6. Ideò misericórdiam consecútus sum, ut in me primo osténderet Christus Jesus omnem patiéntiam ad informatiónem eórum qui creditúri sunt illi, in vitam æternam. 1. *Tim.* 1.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. sequentis & S. Paulæ, Viduæ. Ant. Exultávit. ℣. Averte. lxij. *Oratio*, Deus, in quem sperat. lxvj.

Ultimò de Virgine Deipara.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. Miserébor cui volúero, & clemens ero in quem mihi placúerit, ait Dóminus. *Exod.* 33.

Hymnus temporis cum sua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. F. Ecce sicut lutum in manu figuli, sic vos in manu mea, domus Israël, inquit Dóminus. *Jerem.* 18.

DIE XXVI.

In Festo

SANCTI POLYCARPI, Smyrnensis Episcopi & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, exceptis quæ sequuntur. Oratio. Omnípotens. *infrà.*

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio ij. Cap. 27.

Polycarpus Joannis Apóstoli discípulus, & ab eo Smyrnæ Epíscopus ordinátus, totíus Asiæ princeps fuit; quippè qui nonnullos Apostolórum & eórum qui víderant Dóminum, magistros habúerit & víderit. Hic propter quasdam super die Paschæ quæstiónes, sub imperatóre Antoníno Pio, Ecclésiam in urbe regente Anicéto, Romam venit; ubi plúrimos credéntium, Marciónis & Valentíni persuasióne deceptos, redúxit ad fidem. Cúmque ei fortúitò óbviam fuisset Márcion, & díceret: Cognoscis nos? Respondit: Cognosco primogénitum Sátanæ. Pósteà verò, regnante Marco Antoníno, & Lúcio Aurélio Cómmodo, quartâ post Nerónem persecutióne, Smyrnæ sedente Procónsule, & universo pópulo in amphiteátro adversùs eum personante, igni trá-

ditus est. Scripsit ad Philippenses valdè útilem epístolam, quæ usquè hódiè in Asiæ conventu légitur.

De S. Paula.

Lectio iij.

Ex Vita ejus per S. Hieron. scripta.

PAula Románа, ex Scipiónum & Gracchórum génere, post mortem Toxótii cónjugis, ex quo quátuor fílias, Blæsíllam, Paulínam, Eustóchium cognomento Júliam, & Rufínam, filiumque unum Toxótium suscéperat, divítias penè omnes in páuperes erogávit. Episcopórum autem Paulíni Antiochíæ, & Epiphánii Salamínæ, qui tunc Romam vénerant, virtútibus accensa, post annos à morte Toxótii cónjugis quinque, Eustóchio solâ cómite, pátriam relíquit, ut loca sancta invíseret ac veneraréтur: & apud Béthlehem consédit, ubi tria vírginum monastéria, virorumque unum constrúxit. Illic Hierónymo disserente, vetus & novum Testamentum cum Eustóchio perlégit, magnam adepta Hebráicæ linguæ perítiam. Elapsis annis viginti, mortem jam imminentem séntiens, quasi ad suos pérgeret, alienósque desérere*t*, has voces, Déficit ánima mea in átria Dómini, aliósque ejúsdem Psalmi versículos ad extrémum usquè spíritum assíduè repetébat; digitumque ad os tenens, crucis signum exprimébat in lábiis. Obiit anno Dómini quadringentésimo quarto, & sepulta est apud Béthlehem in médio Ecclésiæ speluncæ Salvatóris.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui in ómnium sanctórum tuórum es virtúte mirábilis: da nobis beáti Polycarpi festivitátem cóngruis honóribus & sédulâ imitatióne celebráre; qui Fílii tui Martyr & Póntifex, quod ministério gessit, testimónio comprobávit, & quod prædicávit ore, confirmávit exemplo; Per eumdem.

Fit Commem. S. Paulæ & Virginis Deip.

VESPERÆ, à Capitulo de sequenti.

DIE XXVII.

In Festo

SS. MARTYRUM.

Qui pro sacris Libris interierunt.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi plurium Martyrum, exceptis quæ sequuntur.

~~*Pridiè* AD VESP.~~

Psalmi ~~sub sola Ant.~~ Venit ~~hora.~~ xv.

Post Hymnum, ℣. Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas; ℟. Testimónium Dómini fidéle,

ſapiéntiam præſtans párvulis. *Pſ.* 18.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Quæcumque ſcripta ſunt, ad noſtram doctrínam ſcripta ſunt; ut per patiéntiam & conſolatiónem ſcripturárum ſpem habeámus. *Rom.* 15.

Oratio. Præſta, quæſumus. *infrà.* *Fit Comm. de Virg. Deip.*

Lecti ij.

Ex Martyrologio Romano, Baroniique in ipſum notis.

Romæ commemorátio plurimórum ſanctórum Mártyrum, qui ſpreto Diocletiáni Imperatóris edicto, quo tradi ſacri códices jubebantur, pótiùs córpora carnifícibus, quàm ſancta dare cánibus maluérunt. Sunt hi ex vetéribus monumentis in martyrológio reſtitúti. Quod ſpectat ad edictum Diocletiáni Imperatóris de tradendis cremandiſque religióſis Chriſtianórum codícibus, ſcribit ſanctus Auguſtínus in libris ſuis de baptiſmo, promulgátum illud fuiſſe poſt paſſiónem beáti Cypriáni annis quadraginta & quod excurrit. Numerátur is annus promulgáti edicti décimus nonus impérii Diocletiáni, quandò, inquit Euſébius, menſe Mártii Diocletiánus & Maximiánus Imperatóres de diruendis cunctis Chriſtianórum eccléſiis, ſacriſque codícibus igne cremandis promulgárunt edictum. Deplórat ejuſmodi ſacrórum librórum conflagratiónem Arnóbius in libris ſuis adversùs gentes. Optátus Milevitánus in ſuis libris contrà Parmeniánum frequenter méminit ejuſdem edicti, ſicut & ſanctus Auguſtínus in epíſtolis & áliis commentáriis adversùs Donatiſtas conſcriptis. Acta prætéreà pública ſanctórum Mártyrum de eódem edicto ſæpiùs agunt.

Ex Actis ſanctórum Saturníni, Datívi & aliórum plurimórum Mártyrum in Africa.

Lectio iij.

Apud Ruinart.

Tempóribus Diocletiáni & Maximiáni, bellum diábolus Chriſtiánis indíxit iſto modo, ut ſacroſancta Dómini Teſtamenta, Scripturaſque divínas ad exurendum péteret, baſílicas Domínicas ſubvérteret, & ritus ſacros, cœtuſque ſanctíſſimos celebrári Dómino prohibéret. Sed non tulit exércitus Dómini Dei tàm immáne præceptum. Et quamvis tradendo Gentílibus Scriptúras Domínicas, atque Teſtamenta divína profánis ígnibus comburenda cecidére nonnulli; conſervando tamen eas, & pro ipſis libenter ſuum ſánguinem effundendo fór-

titer finiére quàm plúrimi. Quique pleni Deo, devicto atque prostráto diábolo, victrícem palmam in passióne gestantes, senténtiam in traditóres, atque in eórum consortes, quâ illos ab Ecclésiæ communióne rejécerant, cuncti Mártyres próprio sánguine consignábant. Fas enim non fúerat, ut in Ecclésia Dei simul essent Mártyres & Traditóres.

AD LAUDES, post Hymnum.

℣. Quómodò diléxi legem tuam, Dómine! ℟. Totâ die meditátio mea est. *Ps.* 118.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Omnis Scriptúra divínitùs inspiráta útilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in justítia. 2. *Tim.* 3.

Oratio.

Præsta, quæsumus, Deus miséricors; ut recolendo sanctos Mártyres, qui pótiùs elegérunt mortem subíre, quàm Scriptúras sacras comburendas trádere, eórum æmulando fidem & constántiam, in ómnibus advérsis habeámus solátio sanctos libros qui sunt in mánibus nostris; Per Dóminum.

Fit Commem. Virg. Deip.

AD VESPERAS, fit à Capitulo de sequenti, ut in Communi Doctorum, Oratio, Deus, qui. *infrà.*

Deindè fit Commemor. de præcedentibus Martyribus, ut sequitur.

Ant. Non voluntáte humáná alláta est aliquandò prophetía; sed Spíritu sancto inspiráti, locúti sunt sancti Dei hómines. 2. *Petr.* 1.

℣. Bonum mihi lex oris tui, Dómine, ℟. Super míllia auri & argenti. *Ps.* 118.

Oratio. Præsta, quæsumus. *ut suprà.*

Ultimò de Virgine Deip.

DIE XXVIII.

In Festo

SANCTI CYRILLI,

Alexandrini Episcopi & Ecclesiæ Doctoris.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi Doctorum, exceptis quæ sequuntur.

Lectio ij.

Ex Hist. Eccles. Scriptor. & ex Actis Conc. Ephes.

Cyrillus, Theóphili Patriarchæ Alexandríni soróris fílius, ingénio pérspicax & ánimo fortis, ab infántia sacris lítteris imbútus; cùm esset doctríná & zelo cathólicæ fídei insignis, ad sedem Alexandrínam divíno nutu provectùs est. Episcopátum vix adeptus, Novatiános schismáticos Alexandríá éxpulit; & deindè Judæos, propter eórum adversùs

Christiános injúrias & cædes. Oresti urbis ejusdem Præfecto, sibi valdè infenso, eò quòd autoritátem suam usurpátam ab eo créderet, non injúrias injúriis rependit; sed eum per Christi Evangélium obtestando, ut ódium omne depóneret, sibi conciliáre curávit. Sanctum Joannem Chrysóstomum, quem aliquandò in sacra díptycha, avúnculi sui judício præoccupátus, referre nolúerat, ipse veritátis cértior factus, coactâ Synodo, sanctórum Episcopórum catálogo inséruit. Cyrilli zelus imprímis enítuit adversùs Nestórium Patriarcham Constantinopolitánum, qui Christi persónam cum duábus suis natúris dívidens, beátam Vírginem Maríam, Dei matrem légitimè dici negábat.

Lectio iij.

PRavæ Nestórii doctrínæ se constanter Cyrillus oppónens, primùm eam confutávit per epístolam quam scripsit ad solitários, réticens nomen Nestórii; quem scriptis ad eum amíco stylo lítteris de senténtia concepta dimovére conátus est. Verùm cùm nihil profíceret, adversùs hanc ipsam doctrínam duódecim anathematísmos cóndidit. Exindè Cœlestíni summi Pontíficis autoritáte, & illíus vices gerens, Concílio generáli Ephesíno, eádem de causa convocáto, præfuit: ubi hæresis Nestoriána pénitùs proscripta est. Quantis calúmniis, injúriis & persecutiónibus hac ex causa Cyrillus impetítus fúerit, per Nestórium & ejus ásseclas, éxprimi non potest: sed mirum quàm sanctè & generósè eas toleráverit; ita ut de sola fidei doctrína sollícitus, atrocióres injúrias & calúmnias nequíssimas quas adversùs eum excogitábant hærétici, níhili omnínò fáceret. In Ecclésiam suam reversus Cyrillus cum iisdem lætítiæ signis, quibus áliàs sanctus Athanásius regrédiens à debelláta hæresi Ariána, à pópulo Alexandríno receptus est. Omnium schismaticórum in Ecclésiam réditum modis ómnibus procurávit. Tandèm post tot labóres pro fide cathólica exantlatos, óbiit, anno Episcopátûs sui trigésimo secundo.

Oratio.

DEus, qui ad debellandos incarnáti Verbi tui Virginisque Deíparæ hostes, beátum Cyrillum Epíscopum & Doctórem exímium mirâ virtúte præcinxisti; da ut ejus fídei vestígiis inhærentes, integrâ tanti mystérii confessióne salvémur; Per eúmdem Dóminum.

ommem. Virg. Deip.
ESPERÆ de sequenti
Commem. præceden-
Virginis Deip.

D I E XXIX.

In Festo

RANCISCI SALESII, Episcopi.

Duplex - minus.

mnia de Communi Pon-
um. Oratio, Deus, qui.
d.

II. NOCTURNO.

Lectio iv.

variis vitæ ejus Scriptoribus.

F Rancíscus Salésius è stirpe nóbili in Sabáudia, Paríſiis Phi- sophiæ ac Theológiæ in- uit, ibíque in Ecclésia cti Stéphani de Gréssibus am imágine Vírginis Deí- ræ ſupplex votum virgi- átis emíſit. Tùm Patá- i Jurisprudéntiæ óperam dit, índeque Romam etátis grátiâ ſe cóntulit. pátriam reverſus, ab- tis forénſibus ſtúdiis qui- us ſeſe déderat ut parén- bus obſequerétur, preſ- yterátu initiátus, & An- ecéii quò ſedes Geneven- is tranſláta fúerat, Præ- óſitus majóris Ecclésiæ lectus eſt. Hoc in múnere, Calviniánam hæreſim in Cabalíacis graſſantem, Garnéro Epíſcopo jubente, dortus, poſt incredíbiles labóres felíciter expugnávit. His in locis, Thunóne máximè, cùm ſacrum fácere non licéret, in arcem Ablingiánam quátuor milliáribus diſtantem ſe recípere, ibíque amnículum, inníxus trabi quæ glácie plerùmque obriguérat, pédibus & mánibus reptans, trajícere cogebátur. Calúmniis & inimicórum insídiis appetítus, látuit ſæpè in ſylvis, in furnis & rudéribus; nec idcircò ſuſceptos pro extirpanda hæreſi labóres deſéruit; compluréſque doctríná célebres viros ad veritátis lumen addúxit.

Lectio v.

S Uſcepto regímine Paróchiæ quam Thunóne eréxerat, cùm eam regiónem dira lues depopularétur, ómnia ómnibus córporis & ánimæ ſubsídia amanter, conſtanter atque indúſtriè procurávit. In Coadjutórem aſcítus à Garnéro Genevenſi Epíſcopo, Annecéii Seminárium Clericórum inſtítuit. Apud Regem Christianíſſimum perfécit, ne quid à Genevénſibus, qui tùm Gallis adversùs Sabaudos auxílio erant, in religiónis negótio innovarétur; utque ejecti Párochi Ecclésiis ſuis reſtituerentur. Garnéro mórtuo, coégit Synodum; & eccle-

siásticæ disciplínæ leges Clero sanxit.

Lectio vj.

MUltùm étiam Ecclésiæ prófuit, tùm libris sincérum Dei amórem spirántibus conscriptis; tùm sermónibus quos públicè ac privátìm, étiam extra diœcésim, Divióne potíssimùm, Gratianópoli & Paríśiis hábuit; tùm Congregatiónis Moniálium Visitatiónis sub régula sancti Augustíni institutióne. Dùm autem, recusáto Coadjutóris Parisiensi múnere, ad diœcésim lustrandam revértitur, Lugdúni apopléxiâ correptus, munítus sacramentis, óbiit die vigésimâ octávâ Decembris, anno ætátis quinquagésimo sexto, Christi millésimo sexcentésimo vigésimo secundo. Quem miráculis clarum Alexander séptimus Sanctórum albo inséruit; ejúsque colendam memóriam státuit quarto Calendas Februárii, quo die Annecéii sepultus fúerat.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Veníte ad me, omnes qui laborátis & oneráti estis, & ego refíciam vos. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 39. in Matth.

TOllite jugum meum super vos. Nolíte audientes jugum pertiméscere: suavitátis enim exímiæ plenum est. Neque metuátis, étiamsi onus díxerim, leve enim est. Sed quómodò, ínquies, leve hoc onus est: cùm dicátur: Nisi quis ódio habúerit patrem, ac matrem, & nisi quis tollat crucem suam, & sequátur me, non est me dignus: cùm júbeat ipsam quoque ánimam esse tradendam; quómodò, inquam, leve est? Dóceat te Paulus dicens: Quis nos separábit à caritáte Christi? Tribulátio, an angústia? Dóceant te illi qui à synagógis Judæórum post mille flagella ac vérbera, summo gáudio affecti redíbant, quia vidélicèt digni sunt inventi, qui pro Christi nómine contuméliam paterentur.

Lectio viij.

QUod si adhuc jugum & onus audiendo, formídas nímiùm atque perhorrescis, non natúræ rerum hujúsmodi timórem, sed ignáviæ totum attríbuas: nam si accinctus & præparátus eris, & nulli desídiâ effeminátus, cuncta tibi facília, levissímaque videbuntur.

idebuntur. Quapropter Christus ut quantâ curâ vitandum esset, certióres nos rédderet, non cómmoda & suávia tantùm pósuit, nec étiam onerósa, sed utrumque compléxus, & jugum dixit, & suáve appellávit; onus appósuit, & leve adjécit, ne aut nímiùm laborióSa fúgeres, aut tanquàm nímiùm facília contemptu prosequeréris.

Lectio ix.

QUòd si hæc ómnia, vehementer árdua difficilíaque tibi videantur, véniat in mentem tibi quantò difficílior est vita vítio dédita: quod ipse occúltiùs signíficat, quandò ántequàm de jugo suo áliquid díxerit, exclámat: Veníte ad me, omnes qui laborátis & onerati estis. Hinc enim osténdere vóluit quantum labórem, quantum gravámen intolerábile peccátum homínibus ásferat. Idcircò, non, Qui laborátis, solùm ait, sed étiam, Qui oneráti estis. Quod Psalmista significávit apértiùs, & natúram ipsíus peccáti descripsit dicens: Sicut onus grave graváta sunt super me. Zacharías quoque, peccátum símiliter descríbens, & plumbi talentum esse ait. Id étiam rerum experiéntiâ fácilè intellígimus. Nullo enim póndere gráviùs prémitur ánima, nihil magis déjicit quàm mala vitæ, ac peccatórum consciéntia & recordátio.

Oratio.

DEus, qui ad animárum salútem beátum Franciscum Saléfium Pontíficem ómnibus ómnia fíeri voluisti: concéde propítius, ut caritátis tuæ dulcédine perfúsi, ejus dirigéntibus mónitis, ac suffragántibus méritis, ætérna gáudia consequámur; Per.

Commem. de Virg. Deip.

AD VESP. sit Commem. seq. Oratio, Deus, in quem. *Deindè Viginis Deiparæ.*

DIE XXX.

In Festo

SANCTÆ BATHILDIS, Reginæ Francorum, Viduæ. *Semiduplex.*

Omnia de Communi Sanctarum Mulierum.

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Bollandum & Mabillonium.

BAthildis in Anglia, Sáxonum génere orta, à prædónibus Ercunvaldo Majóri domûs régiæ véndita, ab eo ad porrigenda sibi pócula adhíbita est; ac demùm mórtuâ cónjuge, in uxórem expetíta. Quas illa ut vitáret núptias, látebras quæsívit; sed póstmodùm ob exímias córporis & ánimi dotes, ad Clodovéi secundi conjúgium insperátò pertráhitur. Tùm páuperes & Ecclésias Clodovéo studiósè

commendávit; quod ádeò gratum fuit príncipi, ut Genésium Abbátem, pósteà Lugdunensem Epíscopum, Regínæ piis opéribus exequendis adjutórem déderit. Mórtuo Clodovéo, trium filiórum, Clotárii, Childeríci, & Theodoríci, quorum natu máximus vix quintum annum attígerat, tutélam gessit; regnumque ac palátium, consíliis Chrodoberti Parisiensis Epíscopi, & Audóeni Rotomagensis, sapientíssimè moderáta est.

Lectio iij.

MUlta præclárè sanxit. Simoníacas Ordinatiónes obolévit hortátu Sacerdótum: prohíbuit ne quis Christiános vénderet éxteris, aut áliò vendendos abdúceret; plures étiam à servitúte suis súmptibus redémit. Effécit ut, Pontíficum & Abbátum stúdio, reguláris disciplína in monastériis sanctórum Dionysii, Germáni, Petri, Medardi, Aniáni, Martíni, & áliis, aut servarétur, aut restitueréntur. Corbéiæ ad Sumínam cœnóbium extrúxit; aliudque Calæ ad Mátronam, in quo, relictâ Clotário jam adulto regni administratióne, ipsa, suscepto religiónis hábitu, sub obediéntia Bertillæ Abbatissæ, ómnibus exemplo & admiratióni fuit; ibíque mórtua est ætátis suæ anno quinquagésimo quinto.

Oratio.

DEus, in quem sperat omnis ánima quæ longè à te éxulans in terris se verè víduam sentit ac desolátam: tríbue nobis, quæsumus, ut exemplo beátæ Bathildis nocte ac die obsecratiónibus & oratiónibus instantes, cœléstium consolatiónum mereámur esse partícipes; Per.

Commemor. Virg. Deip.

AD VESP. fit à Capitulo de sequenti, cum Commem. præcedentis & Virg. Deip.

DIE XXXI.

In Festo S. PETRI NOLASCI, San-Papulensis, institutoris Ordinis B. Mariæ de Mercede.

Semiduplex.

Omnia de Communi Justorum exceptis quæ sequuntur. Oratio, Deus, qui. *infrà.*

Lectio ij.

Ex Hist. Ord. Monast. Bolland. & Hist. Occit.

PEtrus Nolascus, propè Carcassónam in paróchia sancti Pápuli, eo in loco qui dícitur Mansus sanctárum Puellárum, nóbili génere natus, singulári erga próximum caritáte excélluit. Adolescens paréntibus orbátus, jamque milítiæ matúrus, prima arma tulisse fertur adversùs Albigenses hæréticos, & in castris sub Simóne de

Monteforti aliquándiù meruisse. Deindè cùm idem hujus belli dux, devicto propè Murétum interfectóque Petro Aragóniæ rege, Jacóbum ejus filium, eâ quâ par erat ratióne educári exoptáret, delectus ab eo, ob virtútis Viri famam, missusque Nolascus; ut Jacóbi adhuc júvenis, qui paulò antè obses à patre tráditus, tùm Carcassónæ in custódia detinebátur, institutióni præficerétur. Quo in múnere omnes curas ad id potíssimùm cóntulit, ut viri príncipis mens animusque ad pietátem colendam, eamdemque aliquandò tutandam informarentur. Datâ póstmodùm Jacóbo regi in Hispániam redeundi cópiâ, cum eo Nolascus Barcinónam venit.

Lectio iij.

TUm summa Nolasci cáritas præcípuè enítuit, in liberandis à servitúte infidélium captívis. Quam in rem cùm patrimónium absúmere cogitáret, novum Ordinem, sub título beátæ Maríæ de Mercéde, Barcinónæ instítuit, qui in iis misericórdiæ opéribus totam inpósterùm naváret óperam. Cùm autem Nolascus in redimendis captívis multùm labóris posuisset; ac patiéntiâ, humilitáte, abstinéntiâ, castitáte, ceterisque virtútibus mirum in modum excelluisset, tandèm annis, meritisque plenus obdormívit in Dómino ipsâ nocte médiâ Nativitátis Dómini anno millésimo ducentésimo quinquagésimo sexto. Ab Urbáno octávo in Sanctórum númerum relátus est; ejusque festivitáti hanc últimam Januárii diem assignávit Alexander séptimus.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro zelum fidéles redimendi captívos infudisti; da servis tuis illam córporis & ánimæ libertátem, quâ Christus Fílius tuus nos liberávit; Qui tecum vivit.

Commemor. Virg. Deip.

AD VESP. fit à Capitulo de sequenti cum Commem. præcedentis & Virg. Deip.

FESTA FEBRUARII.

DIE I.

In Festo

SANCTI IGNATII, Antiocheni Episcopi, & Martyris. *Semiduplex.*

Omnia de Communi unius Mart. additis quæ sequuntur. Orat. Omnípotens. xiij.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio ij. Cap. 16.

IGnátius Antiochénæ Ecclésiæ tértius post Pe-

trum Apóstolum Epíscopus, commovente persecutiónem Trajáno, damnátus ad béstias, Romam vinctus míttitur. Cùmque návigans Smyrnam venisset, ubi Polycarpus audítor Joannis Epíscopus erat, scripsit unam epístolam ad Ephésios, álteram ad Magnesiános, tértiam ad Trallenses, quartam ad Romános: & indè egrédiens scripsit ad Philadélphios & ad Smyrnæos, & própriam ad Polycarpum, commendans illi Antiochensem Ecclésiam, in qua & de Evangélio, quod nuper à me translátum est, super persóna Christi ponit testimónium, dicens: Ego verò & post resurrectiónem in carne eum vidi.

Lectio iij.

DIgnum autem vidétur, quia tanti viri fécimus mentiónem, & de epístola ejus, quam ad Romános scribit, pauca pónere: De Syria usquè ad Romam pugno ad béstias in mari & in terra, nocte diéque ligátus cum decem leopardis, hoc est, milítibus qui me custódiunt, quibus & cùm beneféceris, pejóres fiunt. Iníquitas autem eórum mea doctrína est; sed non idcircò justificátus sum. Utinam fruar béstiis quæ mihi sunt præparátæ, quas & oro mihi velóces esse ad intéritum & ad supplícia & állici ad comedendum me; ne, sicut & aliórum Mártyrum, non áudeant corpus meum attíngere. Quòd si veníre nolúerint, ego vim fáciam, ut dévorer. Ignóscite mihi, filíoli: quid mihi prosit, ego scio. Nunc incípio Christi esse discípulus; nihil de his quæ videntur desíderans, ut Jesum Christum invéniam. Ignis, crux, béstiæ, confráctio óssium, membrórum divísio, & totíus córporis contrítio, & tota tormenta diáboli in me véniant; tantùm Christo fruar. Cùmque jam damnátus esset ad béstias, & rugientes audíret leónes, ardóre patiendi ait: Frumentum Christi sum: déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéniar. Passus est anno undécimo Trajáni. Relíquiæ córporis ejus Antiochíæ jacent extra portam Daphníticam, in cœmetério.

Commem. de Virgine Deipara.

VESPERÆ de sequenti.

DIE II. FEBRUARII.

IN FESTO PRÆSENTATIONIS DOMINI, ET PURIFICATIONIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 3. a. EXulta, fília Sion: ecce Rex tuus véniet tibi justus, & salvátor. *Zach.* 9.

Ant. 1. f. Véniet Desiderátus cunctis géntibus; & implébo domum istam glóriâ, dicit Dóminus. *Agg.* 2.

Ant. 5. C. Magna erit glória domûs istíus novíssimæ plusquàm primæ; & in loco isto dabo pacem. *Agg.* 2.

Ant. 6. Qui adhærent Dómino, ut colant eum, addúcam eos, & lætificábo eos in domo oratiónis meæ. *Is.* 56.

Ant. 7. a. Aperíte portas, & ingrediátur gens justa, custódiens veritátem. *Is.* 26.

CAPITULUM. *Malach.* 3.

ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam. Et statìm véniet ad templum suum Dominátor quem vos quæritis, & Angelus testamenti quem vos vultis. Ecce venit, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Ex Sion spécies decóris ejus; Deus manifestè véniet. * Congregáte illi sanctos ejus, qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia. ℣. Umbram habens lex futurórum bonórum, hóstiis quas ófferunt, nunquàm potest accedentes perfectos fácere: * Congregáte. Glória Patri. *Resumitur* ℟. Ex Sion. *usquè ad* ℣. *Ps.* 49. *Hebr.* 10.

HYMNUS.

Templi sacrátas pande, Sion, fores;
Christus sacerdos intrat & hóstia:
Cedant inánes veritáti
Quæ se ánimis áperit, figúræ.

Non immolandi jam pécudum greges;
Fumábit ater non cruor ámpliùs:
Et ipse placando Parenti
Ipse suis Deus astat aris.

Virgo latentis cónscia Núminis,
Demissa vultus, quem péperit Deum,
Hunc gestat ulnis; pauperumque
Múnera fert, téneras volúcres.

Hic omnis ætas, omnis & ástitit
Sexus propinquo Númine plénior:
Omnes anhelantis tot annos
Nunc fídei prétium reportant.

Testes tot inter magnánimo, Deus,
Tibi litábat firma siléntio
Verbi silentis muta mater:
Cuncta ánimo pénitùs premébat.

Sit summa Patri, súmmaque Fílio,
Sanctóque compar glória Flámini:
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu. Amen.

℣. Conféssio & pulchritúdo in conspectu ejus: ℟. Sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus. *Ps.* 95.

Ad Magníficat.

Ant. J. *duplicanda.* Ecce Dominátor quem quæritis, & purgábit fílios Levi quasi aurum: & erunt Dómino offerentes sacrifícia in justítia; & placébit Dómino sacrifícium. *Malach.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Nulla fit Commemoratio.

AD COMPLETORIUM,
Psalmi & Capit. de Feria; cetera ut infrà post II. Vesperas.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Ecce venit ad templum suum dominátor Dóminus: * Veníte, adorémus. *Malach.* 3.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Fumant Sabæis templa vapóribus;
Nos sacra poscunt: jam præit hóstia:
Sequámur omnes, & vicíssim
Puro ánimo mémores litémus.

Lumen ministret splendídior fides:
Ministret ignes flámmea cáritas;
Fundatque divínos odóres
Innócuæ bona fama vitæ.

Vitæ nocentis quid tráhimus moras?

Sit fas beáto cum sene
cómmori;
Ut quem sub aris immolátum
Vídimus, hoc étiam fruámur.
Sit summa Patri, súmmaque Fílio,
Sanctóque compar glória Flámini:
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ps. Expectans. *cum sua divisione*, 130.

Christus victoriam suam prænuntiat, primitivam suî oblationem recolens.

Ant. 2. Ecce vénio, ut fáciam, Deus, voluntátem tuam: Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Ps. Eructávit. 152.

Carmen de Christi & Ecclesiæ ejus sponsæ dotibus.

Ant. 5. a. Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis; proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ps. Deus noster refúgium. 153.

Christus verus Emmanuel Ecclesiam suam sanctificat & tuetur.

Ant. 1. g. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

℣. Deus in dómibus Sion cognoscétur, ℟. Cùm suscípiet eam. *Ps.* 47.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 13.

AIt Móyses ad pópulum: Cùm introdúxerit te Dóminus in terram Chananæi, sicut jurávit tibi & pátribus tuis, & déderit tibi eam, separábis omne quod áperit vulvam Dómino, & quod primitívum est in pecóribus tuis: quidquid habúeris masculíni sexûs, consecrábis Dómino. Primogénitum ásini mutábis ove: quòd si non redémeris, interfícies. Omne autem primogénitum hóminis de fíliis tuis prétio rédimes. Cùmque interrogáverit te fílius tuus cras, dicens: Quid est hoc? respondébis ei: In manu fortì edúxit nos Dóminus de terra Ægypti, de domo servitútis. Nam cùm indurátus esset Phárao, & nollet nos dimíttere, occídit Dóminus omne primogénitum in terra Ægypti, à primogénito hóminis usquè ad primogénitum jumentórum: idcircò ímmolo Dómino omne quod áperit vulvam masculíni sexûs, & ómnia primogénita filiórum meórum rédimo.

℟. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: *Sanctífica mihi omne primogénitum in fíliis Israël. ℣. Tulérunt Jesum in Jerúsalem,

ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini: * Sanctífica. *Exod.* 13. *Luc.* 2.

De libro Levítici.

Lectio ij. Cap. 13.

LOcútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere fíliis Israël, & dices ad eos: Múlier, si suscepto sémine, pepérerit másculum, immunda erit septem diébus, juxtà dies separatiónis ménstruæ. Et die octávo circumcidétur infántulus: ipsa verò triginta tribus diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ. Omne sanctum non tanget, nec ingrediétur in sanctuárium, donec impleantur dies purificatiónis suæ. Sin autem féminam pepérerit, immunda erit duábus hebdomádibus juxtà ritum fluxûs ménstrui, & sexaginta sex diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ. Cùmque expléti fúerint dies purificatiónis suæ pro fílio, sive pro fília, déferet agnum annículum in holocaustum, & pullum columbæ sive túrturem pro peccáto, ad óstium tabernáculi testimónii; & tradet sacerdóti, qui ófferet illa coram Dómino, & orábit pro ea; & sic mundábitur à proflúvio sánguinis sui. Ista est lex parientis másculum aut féminam. Quòd si non invénerit manus ejus, nec potúerit offerre agnum; sumet duos túrtures, vel duos pullos columbárum, unum in holocaustum, & álterum pro peccáto; orabitque pro ea sacerdos, & sic mundábitur.

℟. Múlier, cùm expléti fúerint dies purificatiónis suæ, déferet agnum annículum in holocaustum, & pullum columbæ sive túrturem pro peccáto: quòd si non potúerit offerre agnum, sumet * Par túrturum, aut duos pullos columbárum. ℣. Postquàm impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, dedérunt hóstiam secundùm quod dictum est in lege Dómini, * Par. *Levit.* 12. *Luc.* 2.

De Zacharía Prophéta.

Lectio iij. Cap. 2.

LAuda, & lætáre, fília Sion; quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus. Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tuî; & scies quia Dóminus exercítuum misit me ad te. Et possidébit Dóminus Judam partem suam in terra sanctificáta, & éliget adhuc Jerúsalem. Síleat omnis caro à fácie Dómini, quia consurréxit de habitáculo sancto suo.

℟. Majestas Dómini ingressa est templum per viam

æ respiciébat ad
; * Et ecce re-
t glóriâ Dómini
. Induxérunt púe-
n in templum pa-
us ; * Et ecce.
Resumitur ℟. Ma-
què ad ℣. *Ezech.*
2.

NOCTURNO.
agnus Dóminus.

i Dei frustrà im-
ur ; in Christo suf-
misericordiam.
. G. Suscépimus,
isericórdiam tuam
templi tui.
uàm dilecta. 110.
io videndi Deum
ima : & ipse in
e præsentat viden-

6. Benedictiónem
gislátor ; ibunt de
in virtútem : vi-
Deus deórum in

Benedixisti, Dómi-

è captivitate libe-
Redemptorem ex-
t, quem in Christo

4. E. Misericórdia
as obviavérunt sibi :
& pax osculátæ

Propè timentes Dó-
salutáre ipsíus ;
inhábitet glória in
ostra. *Ps.* 84.
il. & Bened. de B.
rg.

Sermo sancti Gregórii Nysséni.

De Occursu Domini.

Lectio iv.

QUandò circà primitívum præsentis festi tempus, is qui in forma divína existens, formam servi assúmpserat, Dei & hóminum mediátor factus, legále præceptum éxequens, quadraginta dies natus infans, sempiternum illud Verbum, unà cum Genitríce convenientem atque præscriptam hóstiam portante, ad templum pergébat ; incorporeórum spirítuum órdines, servíliter cervícem flectentes, invisibíliter Deo convenientem pompam parábant, & ineffábilis sapiéntiæ pélagus venerabantur ; atque ejus quæ óbvia est, legális lítteræ constitutiónis expletiónem, pro mystérii in Deo ómnium creatóre abscónditi manifestatióne, expectábant. Cujus nos mystérii memóriam hódiè celebrantes, spirituálibus speculatiónibus, incorporeárum méntium more, nosmet oblectémus.

℟. Hóstiæ non possunt perfectum fácere servientem, solúmmodò in justítiis carnis usquè ad tempus correctiónis impósitis : nunc autem * Ad destitutiónem peccáti per hóstiam suam Christus appáruit.

℣. Quò mihi multitúdinem victimárum, dicit Dóminus? plenus sum; ne offerátis ultrà sacrifícium frustrà: * Ad destitutiónem. *Hebr.* 9. *Is.* 1.

Lectio v.

JAm quidèm carnem indútus Deus primogénitam diáboli sóbolem, id est peccátum, enecârat páriter ac aboléverat; atque simul ac carne natus est, malítiæ damnatiónem decernens, ejusque in se omnímodam abolitiónem fáciens, adversárias virtútes lamentis oppléverat, tanquàm vasa quædam ab iis áuferens, Magos ab Oriente profectos; suíque eos domínii adoratióne ac agnitióne, vasa apta Dómino reddens, in subsídium ædificatiónis Ecclésiæ, à Deo revérà confecti tabernáculi illíus, quod Dóminus fixit, & non homo.

℟. Sacrifícium & oblatiónem noluisti, aures autem perfecisti mihi: * Holocaustum & pro peccáto non postulasti; tunc dixi, Ecce vénio. ℣. Impossíbile est sánguine taurórum & hircórum auferri peccáta; ídeò Christus ingrédiens mundum dicit: * Holocaustum. *Ps.* 39. *Hebr.* 10.

Lectio vi.

DEo & Patri, nedùm primogénita hóminum, sed & universum ipsum sanctíficat genus, per eas quas in se assumpsit massæ nostræ primítias, id est, per carnem ánimâ intelligente præditam, à nobis acceptam; totam humánæ natúræ massam ad sanctificatiónem novo velut fermento conspergens. Nam & ego nunc méritò díxerim, sicut divínus ait Apóstolus: Si primítiæ sanctæ, & massa. Ac quemádmodùm olìm legis sermo tribum illam, cui sacerdótii munus obtígerat, pro primogenitórum primítiis typicè Deo offerébat; ita nunc in spléndido veritátis caractére Pontíficem & Apóstolum nostræ confessiónis sanctum illum & innocentem, impollutumque, ac segregátum ab ómnibus sórdibus & cogitatiónibus peccatóris, Deo & Patri corporáliter, pro ea quæ ei per fidem sanctificáta est humána natúra, oblátum esse intellígimus.

℟. Deus Fílium suum mittens in similitúdinem carnis peccáti, & de peccáto damnávit peccátum in carne, * Ut justificátio legis implerétur in nobis. ℣. Oblátus est: justificábit ipse Justus multos: & ipse peccáta multórum tulit; * Ut. Glória. *Resumitur* ℟. Deus. *usquè ad* ℣. *Rom.* 8. *Is.* 53.

NOCTURNO.
ıntáte. . . . omnis
.
s Deus excelsius,
versæ terræ, in
ıo adorandus.
'. ç. Tóllite hóf-
introíte in átria
loráte Dóminum
sancto ejus.
'óminus regnávit,
64.
ıs Rex universæ
b Angelis adoran-
Sion cum gaudio
'.
3. a. Adoráte
omnes Angeli ejus,
& lætáta est Sion.
ıntáte. . . . mirabí-
, 50.
'isto innotuit salu-
, per quod imple-
livina promissa.
5. C. Notum fecit
ıs salutáre suum :
ıus est misericórdiæ
'eritátis suæ dómui
.
cut audívimus, sic
, ℟. In civitáte
i virtútum. Ps. 47.
sancti Evangélii
undùm Lucam.
o vij. Cap. 2.
llo témpore; Post-
n impléti sunt dies
ıónis Maríæ secun-
ıgem Móysi, tulé-
ısum in Jerúsalem,
ırent eum Dómino,
scriptum est in lege
ii. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.
In Luc. Lib. 2. C. 2. n. 55.

FActus est sub lege Christus, ut eos qui sub lege essent, lucrifáceret. Sístitur in Jerúsalem. Vides omnem legis véteris sériem fuisse typum futúri. Omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur; verbis enim legis promittebátur Vírginis partus, & verè sanctus, quia immaculátus. Solus enim per ómnia ex natis de fémina sanctus Dóminus Jesus, qui terrénæ contágia corruptélæ immaculáti partûs novitáte non sénserit, & cœlesti majestáte depúlerit. Et ecce homo erat in Jerúsalem, cui nomen Símeon; & homo iste justus & timorátus, expectans consolatiónem Israël. Non solùm ab Angelis & Prophétis, à pastóribus & paréntibus, sed étiam à senióribus & justis generátio Dómini áccipit testimónium. Omnis ætas, & uterque sexus, eventorúmque mirácula fidem ástruunt. Virgo génerat, stérilis parit, mutus lóquitur, Elísabeth prophétat, Magus adórat, útero clausus Joannes exultat, vídua confitétur, justus expectat.

℟. Homo erat in Jerúsalem, cui nomen Si-

meon : * Et iste justus & timorátus responsum accéperat à Spíritu sancto, non visúrum se mortem, nisi priùs vidéret Christum Dómini. ℣. Véniet, & non tardábit; justus autem in fide sua vivet. * Et. *Luc.* 2. *Habac.* 2.

Lectio viij. *n.* 58. & 59.

ET benè justus, qui non suam, sed pópuli grátiam requirébat, cúpiens ipse corpóreæ vínculis fragilitátis absolvi, sed expectans vidére promissum; sciébat enim quia beáti óculi qui eum vidérent. Et accépit eum in mánibus suis, & benedíxit Deum, & dixit : Nunc, Dómine, dimitte servum tuum in pace. Vide justum velut corpóreæ cárcere molis inclúsum, velle dissolvi. Dissolvi enim multò mélius est. Sed qui vult dimitti, véniat in templum, véniat in Jerúsalem, expectet Christum Dómini, accípiat in mánibus Verbum Dei; compleétátur; velut quibusdam fidei suæ bráchiis, opéribus suis : tunc dimittétur, ut non vídeat mortem, qui víderit vitam.

℟. Cùm indúcerent púerum Jesum parentes ejus, ut fácerent secundùm consuetúdinem legis pro eo, Símeon * Accépit eum in ulnas suas. ℣. Desidérium cordis ejus tribuisti ei, Dómine, & voluntáte labiórum ejus non fraudasti eum. * Accépit. *Luc* 1. *Ps.* 20.

Lectio ix. *n.* 60.

VIdes úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam, & prophetíam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce & Símeon prophétat in ruínam & resurrectiónem plurimórum venisse Dóminum Jesum Christum, ut justórum iniquorumque mérita discernat, & pro nostrórum qualitáte factórum, Judex verus & justus aut supplícia decernat, aut præmia.

℟. Benedíxit Deum Símeon, & dixit : * Nunc dimittis servum tuum, Dómine, secundùm verbum tuum, in pace; quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. ℣. Expectans expectávi Dóminum, & intendit mihi; & exaudívit preces meas, & immísit in os meum cánticum novum : * Nunc. Glória Patri. *Resumitur* ℟. Benedíxit. *usquè ad* ℣. *Luc.* 2. *Ps.* 39.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Magnus Dóminus, & laudábilis nimis in civitáte Dei nostri, ℟. In monte sancto ejus. *Ps.* 47.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. a. ERat pater Jesu & mater mirantes

super his quæ dicebantur de illo. *Luc.* 2.

Ant. 3. *a.* Benedíxit illis Símeon, & dixit ad Maríam matrem ejus: Ecce pósitus est hic in ruínam, & in resurrectiónem multórum in Israël. *Luc.* 2.

Ant. 4. E. Pósitus est in signum cui contradicétur; (& tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius;) ut revelentur ex multis córdibus cogitatiónes. *Luc.* 2.

Ant. 7. d. Erat Anna.

CANTICUM. *Sophon.* 3.

Laudandum & exultandum propter Christi adventum & præsentiam.

LAuda, fília Sion; júbila, Israël: * lætáre, & exulta in omni corde, fília Jerúsalem.

Abstulit Dóminus judícium tuum, * avertit inimícos tuos.

Rex Israël Dóminus in médio tuî: * non timébis malum ultrà.

In die illa dicétur Jerúsalem: Noli timére; * Sion, non dissolvantur manus tuæ.

Dóminus Deus tuus in médio tuî, fortis; * ipse salvábit.

Gaudébit super te in lætítia, silébit in dilectióne sua, * exultábit super te in laude.

Ant. Erat Anna prophetissa; & hæc vídua usquè ad annos octoginta quátuor: & hæc ipsâ horâ supervéniens, confitebátur Dómino. *Luc.* 2.

Ant. 6. Loquebátur de Jesu ómnibus qui expectábant redemptiónem Israël. *Luc.* 2.

CAPITULUM. *Coloss.* 1.

MYstérium quod abscónditum fuit à séculis & generatiónibus, nunc manifestátum est sanctis ejus, quibus vóluit Deus notas fácere divítias glóriæ sacramenti hujus.

HYMNUS.

QUi sacris hódiè sístitur aris,
Stat signum pópulis ómnibus Infans;
Idem Judáicæ glória gentis,
Et toti nova lux áddita mundo.
Plausus insólitos audit uterque,
Miraturque parens: vota faventûm
Votis excípiunt, & sua lætis
Gratantûm omínibus gáudia miscent.
Afflátæ súbitò Númine mentes
Vix sese cápiunt; spesque salútis
Hàc inclúsa tenùs corde sub imo,
Ipsis jam mánibus prensa tenétur.
Quem vidére procul mente Prophétæ,
Nunc te das óculis, Christe, fruendum;

Mox idem féries, ora
resolvens,
Dictis attónitas grándibus aures.
Si nostris modò te sénsibus aufers,
Horum firma fides súppleat usum;
Hâc te, Christe, manu tángere fas est:
In templis résides nunc quoque nostris.
Æterno sit honor lausque Parenti:
Qui placáre paras víctima Patrem,
Æquális tibi sit glória, Nate:
Ambórum símilis laus sit Amóri. Amen.

℣. Annuntient in Sion nomen Dómini, ℟. Et laudem ejus in Jerúsalem. *Ps.* 101.

Ad Benedictus.

Ant. 2. *duplicanda.* Ut perfecérunt pater Jesu & mater ómnia secundùm legem Dómini, reversi sunt in Galilæam in civitátem suam Názareth. *Luc.* 2.

Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus, ut sicut unigénitus Fílius tuus hodiernâ die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus, ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur Doxologia:

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *a.* Erat.

Non dic. Symb. Quicumque.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matt.* 1.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 3. *a.* Benedíxit.

CAPITULUM. *Isaiæ* 8.

DOminum exercítuum ipsum sanctificáte: ipse pavor vester, & ipse terror vester: & erit vobis in sanctificatiónem; in lápidem autem offensiónis, & in petram scándali duábus dómibus Israël; in láqueum & in ruínam habitántibus Jerúsalem.

[*Temp. Septuag. omisso* Allelúia. *in* ℟. *br. resumptio fit ad primum Asteriscum* *; *& sic ad Sextam & Nonam.*

℟. *br.* Lápidem quem reprobavérunt, * Factus est in caput ánguli, * Allelúia, allelúia. Lápidem. ℣. A Dómino factum est istud; * & est mirábile in óculis nostris, * Allelúia. Glória Patri. Lápidem. *Ps.* 117.

℣. Benedicentes ei hæreditábunt terram; ℟. Ma-

ıutem ei dispe-
. 36.

EXTAM.

:. Pósitus est.
JM. *Isaiæ* 42.
us sicut fortis
iétur, sicut vir
ıscitábit zelum:
:ur, & clamábit;
ıícos suos con-
.
agittæ tuæ acú-
puli sub te ca-
\lleluia, allelúia.
r. In corda * ini-
regis, * Alle-
ia Patri. Sagittæ.

cábit in natióni-
lébit ruínas; ℟.
ibit cápita in ter-
um. *Ps.* 109.

NONAM.

. Loquebátur.
LUM. *Isaiæ* 12.
:e Dómino, quó-
magnífice fecit.
ıte hoc in universa
ulta & lauda, ha-
ion; quia magnus
ɔ tuî Sanctus Is-

Vidérunt * In-
ıos, Deus, * Al-
ılleluia. Vidérunt.
ssus Dei mei, * re-
qui est in sancto,
ia. Glória. Vidé-
s. 67.
icant nunc qui ti-
óminum, ℟. Quó-
ı séculum miseri-
ejus. *Ps.* 117.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Officio parvo.

Ant. IN Christo Jesu in-
4. E. hábitat omnis ple-
nitúdo divinitátis corporá-
liter. *Coloss.* 2.

Ant. 5. C. De plenitú-
dine ejus nos omnes accé-
pimus, & grátiam pro grá-
tia. *Joan.* 1.

Ant. 1. D. Lex per Móy-
sen data est, grátia & vé-
ritas per Jesum Christum
facta est. *Joan.* 1.

Ant. 6. Finis legis Chris-
tus ad justítiam omni cre-
denti: omnis qui credit in
illum, non confundétur.
Rom. 10.

Ant. 8. *G.* Lex pædagó-
gus noster fuit in Christo,
ut ex fide justificémur.
Gal. 3.

CAPITULUM. *Hebr.* 8.

CUm essent qui offerrent
secundùm legem múne-
ra, qui exemplári & um-
bræ desérviunt cœléstium;
nunc Christus mélius sor-
títus est ministérium, quan-
tò & melióris testamenti
mediátor est, quod in me-
lióribus repromissiónibus
sancítum est.

[*Ante Septuagesimam,
dicitur*

Allelúia, allelúia. ℣. Ecce
dies vénient, dicit Dómi-
nus, & fériam dómui Is-
raël & dómui Juda fœdus
novum. Allelúia. *Jerem.*
31.]

HYMNUS.

STupéte, gentes: fit
Deus hóstia;
Se spontè legi Légifer
óbligat:
Orbis Redemptor nunc
redemptus;
Seque piat sine labe ma-
ter.
De more matrum, Virgo
puérpera
Templo statútos abstí-
nuit dies.
Intráre sanctum quid pa-
vébas,
Facta Dei priùs ipsa tem-
plum?
Arâ sub unâ se vovet hóstia
Triplex; honórem virgí-
neum ímmolat
Virgo sacerdos, parva
mollis
Membra puer, seniorque
vitam.
Eheu! quot enses transádi-
gent tuum
Pectus! quot altis nata
dolóribus,
O Virgo! Quem gestas
cruentam
Imbuet hic sacer agnus
aram.
Christus futúro, corpus
adhuc tener,
Prælúdit insons víctima
fúneri:
Crescet; profúso vir
cruóre,
Omne scelus móriens
piábit.
Sit summa Patri, súmma-
que Fílio,
Sanctóque compar glória
Flámini:
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu.
Amen.

℣. Protector noster, ás-
pice, Deus; ℟. Et réspice in fáciem Christi tui. *Ps.* 83.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *duplicanda.* Sanctificáti per oblatiónem córporis Jesu Christi, accedámus & ipsi, domus spirituális, sacerdótium sanctum, offerre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo per Jesum Christum. *Hebr.* 10. 1. *Petr.* 2.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Blasii, Episc. & Mart. Oratio, Deus, cujus. xiii.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capit. de Dominica.

Ant. 2. In ipso vita erat, & vita erat lux hóminum, & lux in ténebris lucet. *Joan.* 1.

Hymnus, Virgo, Dei génitrix. 317.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Salutáre tuum parasti, Dómine, lumen ad revelatiónem géntium, & glóriam plebis tuæ Israël. *Luc.* 2.

¶ *De B. Maria Virgine, fiet Commem. tanquàm de Festo Simplici, in Vesperis Feriæ VI. & in Laudibus Sabbati cujusvis Hebdomadis, usquè ad Quinquagesimam, ut infrà in Officio de B. Maria in Sabbato, nisi de ea fiat Officium.*]

E V.
Festo
AGATHÆ,
& Martyris.
duplex.
Communi Vir-
t. exceptis quæ
·idiè ad VESP.
sola Ant. Quid
'. Oratio, Deus,
atis. infrà.
ctio ij.
ɔud Bollandum,
Damasi Papæ.
virgo, quam
nitáni & Cati-
em suam fuisse
t, glorióſi mar-
nam sub Décio
e consecúta est.
ripsit de ea sanc-
ısus Papa, qui
século quarto
o in cármine vír-
ímiam canit gé-
ım, elegantem
óribus elegantió-
e, terréna prós-
il reputasse, ut
s obtemperáret:
am trúcibus for-
ıris, membra sua
xposuisse, acer-
nillæ tortæ doló-
ido péctore tole-
cùmque à beáto
creáta in cárcere
lætiórem indè ac
agrantem, ad fla-
ncta alácriter cu-
Addit sanctus Pón-
átæ Mártyris ope
n ab igne fuisse
rum turbam. Lé-
gitur in Actis ejus pagános, anno vertente à martyrio sanctæ vírginis, confugisse ad ejus túmulum, & velo quo túmulus obtegebátur oppósito, ignem repressisse, qui ab Æthna monte exundábat. Cátinæ velum illud asservári créditur: mosque solemnis ac pius civitátis est, ubi Æthna mons ignes évomit, flammis erumpéntibus id velum objícere, quo non semèl sedátæ leguntur.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Hom. 11. *Lectio iij.*

DE cœlestis vitæ dilectióne rectè per Salomónem dícitur: Fortis est ut mors diléctio. Quia vidélicèt, sicut mors corpus intérimit, sic ab amóre rerum corporálium æternæ vitæ cáritas occídit. Nec enim Sancta hæc, cujus hódiè natalítia celebrámus, mori pro Dómino potuisset in córpore, si priùs à terrénis desidériis mórtua non fuisset in mente. Erectus namque in virtútis cúlmine ánimus tormenta despéxit, præmia contempsit. Ante armátos reges & præsides ducta stetit, feriente robústior, judicante sublímior. Quid inter hæc nos bárbari & débiles dícimus, qui ire ad regna cœléstia puellas per ferrum vidémus? quos ira súperat, supérbia inflat, ambítio per-

turbat, luxúria ínquinat. Qui si adipisci regna cœlórum per bella persecutiónum non póssumus, hoc ipsum nobis turpe sit, quòd Deum nólumus per pacem sequi. Ecce nulli nostrûm hoc témpore dicit Deus: Pro me mórere; sed: Illícita tantùm desidéria in te occíde. Qui ergò in pace subígere carnis desidéria nólumus, quómodò in bello pro Dómino ipsam carnem domémus?

Oratio.

DEus, sanctæ puritátis amátor, qui beátæ Agathæ castum virginitátis propósitum infudisti: da nobis, quæsumus, sic ejus agónem glorióſum venerári, ut perpétuis ejusdem mereámur fovéri præsídiis; Per Dóminum nostrum.

VESPERÆ à Capitulo de sequenti, cum Commem. præcedentis.

DIE VI.

In Festo

SANCTI AMANDI,

Trajectensis Episcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum. Oratio, Deus, qui per. *infrà.*

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Bolland.

AMandus, in agro Nannetensi natus, sacris lítteris à pueritia erudítus, secessit in Ogiam ínsulam nunc diœcésis Rupellensis; undè Túrones petens sancti Martíni sepulcrum veneratúrus, tonsis capillis Clero ascriptus est. Hinc Bitúrigum, deindè Romam pétiit. Undè reversus in Gálliam, non ad certam Diœcésim gubernandam, sed ad fidem géntibus nondùm Christiánis prædicandam, Tréviris ordinátus est Epíscopus. Primùm Brabantínis, deindè Sclavis Evangélium annuntiávit. In exílium pulsus à Rege Dagoberto, ob reprehensam vivendi licéntiam, Váscones Christo acquisívit, & iis qui Pyrenæos montes íncolunt Evangélii lucem íntulit: sic disponente Deo ut regis malè infensi vindicta occásio fíeret fidei Christiánæ propagandæ.

Lectio iij.

MOx, à Rege revocátus Amandus, consentiente Epíscopo Noviomensi, Gándavis prædicávit fidem. Undè, promovente Sigeberto qui ab eo baptismum suscéperat, ad Trajectensem sedem assumptus est anno sexcentésimo quadragésimo nono. Ob depravátos Cleri mores, quibus reprimendis impar sibi videbátur, de sede deserenda cógitans, scripsit ad sanctum Martínum Papam, qui, missis decrétis quæ Concílium Lateranense contrà Monothelítas nuper ediderat,

reverántiam hor-
d Romam íte-
is, & liber à
ensi dimissus,
licandi causâ,
agrávit. Multa
onastéria consi-
um præcípuum
è ad Scarpam,
què sénio con-
arus miráculis
o réddidit. Ip-
eumdem esse ac
ccléfiæ Cathe-
nsis Patrónum,
uidèm habétur
autóre Aqui-
mo conscripta,
nómine éadem
nter has quæ de
iando Trajec-
opo traduntur.

Oratio.

qui per beátum
dum Pontíficem
ópulos de téne-
em veritátis ve-
sti: da nobis,
cessióne, in fide
& à spe Evangé-
rædicavit, im-
ermanére; Per
l.

E VIII.

In Festo
N. DE MATHA,
ri, Instit. Ord.
S. Trinit.
miduplex.
de Comm. Just.
ridiè ad VESP. Ps.
Ant. Dicébat. xiij.
Deus, qui. *infrà.*

Lectio ij.

Ex Gaquino, Spondano, Macedone, & aliis vitæ ejus Scriptoribus.

JOannes, cui de Matha cognómen, in província Narbonensi secunda, Falcóne natus est à paréntibus pietáte & nobilitáte conspícuis. Studiórum causâ primùm Aquas-Séxtias, & pósteà Parísios profectus, emenso Theológiæ currículo, Magistérii láuream adeptus est. In Clerum Parisiensem ab Epíscopo Maurítio ascriptus, & tandèm Présbyter ordinátus, cùm in ejus sacello primum sacrifícium offerret, divínitùs inflammátum se sensit ad rediméndos ab infidélium servitúte captívos Christiános. Ut tamen matúriùs in re tanta procéderet, in solitúdinem quamdam Vadensis pagi intrà límites Meldensis Episcopátûs secessit; ibíque inítâ societáte cum Felíce Eremíta, qui illìc jam ab annis plúribus vitam agébat ascéticam, per triénnium, oratióne & jejúnio, humilitáte & obediéntiâ se exércuit. Romam cum Felíce proféctus, ab Innocéntio tértio recèns elécto Pontífice, facultátem impetrávit sese & suos redimendis captívis devovendi: céterùm Parísios ad Odónem Epíscopum qui Maurítio succésserat, &

Absalónem Abbátem sancti Victóris remissus, ut communicáto cum eis consílio, vitæ órdinem institutumque selígeret, regulamque sóciis, quam sequerentur, perscríberet.

Lectio iij.

ITaque Felíce in prístinam pagi Vadensis solitúdinem remeante, ut sócios congregáret, & exemplis régeret, Joannes Parísios ad Epíscopum, de modo ordinandæ famíliæ tractatúrus, accédit; ac tandèm compósitis ex senténtia rebus ómnibus, ad Felícem revértitur. Tunc ædificátâ conjunctis curis Ecclésiâ cum qualicumque domo, aliisque ædifíciis, primum Ordinis monastérium in loco dicto Cervo frígido sub nómine & clientéla sanctíssimæ Trinitátis constítuit. Régula autem, ut eam ipse perscrípserat, paucis adjectis, statim ab Apostólica Sede confirmáta est; nec multò pòst institútum Parísiis, annuente Epíscopo & Capítulo Parisiensi, in domo sancti Maturíni receptum. Ab eo témpore Joannes innúmera per Itáliam, Gálliam & Hispánias ædificávit cœnóbia, & captivórum immensam multitúdinem per se & per Ordinis alumnos in libertátem asséruit. Déniquè Romæ plenus opéribus bonis, óbiit die vigésimâ primâ Decembris anno millésimo ducentésimo décimo tértio.

Oratio.

DEus, qui beáto Joanni Presbytero, ac sóciis ejus, zelum fidéles redimendi captívos infudisti: da servis tuis illam córporis & ánimæ libertátem, quâ Christus Fílius tuus nos liberávit; Qui tecum vivit & regnat.

VESPERÆ, à Capitulo de sequenti, cum Commem. præcedentis.

DIE IX.

In Festo

S. APOLLONIÆ,

Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Virg. Mart. Oratio, Deus, qui inter, in Communi, lviij.

Ex Epístola sancti Dionysii Alexandríni, ad Fábium Antiochénum.

Lectio ij.

Eus. Hist. Lib. 6. Cap. 41.

NEquáquàm ex Décii Imperatóris edicto persecútio apud nos cœpta est, sed íntegro anno antevérterat. Nam infaustus quidam vates ac poéta commóvit Alexandríæ adversùs nos gentílium turbas. Ab illo ígitur stimuláti, hanc solam pietátem cultumque dæmonum suórum existimábant, si cædibus adversùs nostros sævírent. Primùm ítaque senem quemdam, Metram nómi-

tum ímpia ver-
: jubent. Quod
bnúeret, fústi-
em verberantes,
arundínibus vul-
-oculosque pun-
eductum in su-
apídibus obrué-
st hæc fidélem
mulíerem Quin-
ine, ad idóli
perductam, ado-
coëgérunt. Quod
iversarétur atque
ir, constrictis pé-
i per totíus civi-
os áspero sílice
s rapientes, saxis
oláribus, flagris
verberantes, ad
m ítidèm abdú-
ísque lapídibus in-
t.

Lectio iij.

es deindè uno ím-
a in domos Chris-
a irrúere cœpé-
t quos quisque sibi
nóverat, eos íllicò
ntes agébant, spo-
ac diripiébant: ea
quæ máximè præ-
ssent, in sinum
ongerentes, vilióra
& lígnea quæque
bant, ac per vias
nábant. Fratres ve-
linábant, & subdu-
se fugâ; ac direp-
i bonórum suórum
ac illi de quibus
testificátus est, cum
excepérunt. Nec
quísquam, quod équidèm sciam, nisi for-
tassè unus áliquis, in illó-
rum manus íncidens, hác-
tenùs quidèm Deum negá-
vit. Sed & admirandam il-
lam provectæ jam ætátis
vírginem Apollóniam tunc
comprehendérunt; & ma-
xillas quidèm ejus percu-
tientes, cunctos ei dentes
excussérunt. Accenso au-
tem extra urbem rogo,
minabantur vivam se illam
combustúros, nisi unà cum
ipsis ímpia verba pronun-
tiáret. At illa véniam de-
precári paulisper visa, at-
que ínterìm dimissa, celé-
riter in ignem insíliit, &
conflagrávit.

AD VESP. fit Comm. seq.

D I E X.

In Festo S. SCHOLASTICÆ, Virginis. *Simplex.*

Lectio iij.

Ex S. Gregorio magno & Mabill.

SCholástica Benedicti Abbátis soror, Deo ab infántiæ témpore dedicáta, ad fratrem quotannis ve-nîre consuéverat, ut ejus sacris collóquiis fruerétur. Ad hanc vir Dei non longè extra jánuam in possessió-ne monastérii descendébat. Quâdam verò die, cùm diútiùs eum apud se reti-nére vellet, & ille non acquiésceret, insertas di-gitis manus ad oratiónem super mensam pósuit, ut Deus fratris mentem in-

flécteret. Tántaque fúbitò tonítrui vis, & inundátio plúviæ erúpit, ut Benedictus pedem extra limen efferre non posset. Sicque factum est ut totam noctem pervígilem in spiritáli collóquio transígerent. Hinc reversus ad cellam Benedictus, post tríduum elevátis óculis, vidit ejusdem foróris suæ ánimam in columbæ spécie cœli secréta penetráre. Qui ex hac visióne óbitum ejus intélligens, prótinùs fratres misit, qui corpus ejus ad monastérium suum deferrent, & in sepulcro quod sibi paráverat, pónerent.

Oratio.

TRibue, quæsumus, virtútum cœléstium Deus, ut sancta Vírginis tuæ Scholásticæ exempla terréna contémnere nos éxcitent, & bona ambíre sempiterna; Per Dóminum.

DIE XI.

In Festo SANCTI BENEDICTI, Anianensis Abbatis.

Semiduplex.

Pridiè AD VESP. Psal. sub sola, Ant. Quid prodest. xxxvj. *in Communi Abbatum. Oratio.* Deus, qui beátum. *infrà.*

Lectio ij.

Ex vita ipsius per S. Ardonem ejus discipulum & Monach. Anian.

BEnedictus Anianensis disciplínæ monásticæ per totum ferè Occidentem instaurátor, patre Magalonensi Cómite natus, in aula Pipíni Regis disciplínis liberálibus institútus; sub ejus fílio Cárolo magno, aliquándiù in castris & in aula, cum summa laude méruit. Fratri suo undis penè submerso cùm tentáret opem ferre, periclitátus & ipse, memor voti quod jam pridem concéperat, spopondit rerum ómnium abdicatiónem. Nec multò pòst ad sancti Séquani monastérium in Burgundiónibus se cóntulit. Ibi, suscepto religiónis hábitu, abstinéntiâ, humilitáte, patiéntiâ, paupertátis amóre, régulæ observántiâ, rerum cœléstium contemplatióne, ómnibus præfulsit. In Abbátis defuncti locum, ob singulárem doctrínam & eloquéntiam, jam substituendus, abscessit in pátriam: & in paterno solo excitátâ céllulâ ad rivum Aniánum propè sacellum sancti Saturníni (quod nunc vocant sancti Lauréntii,) cum frátribus áliquot sanctíssimè vixit. Verùm confluéntibus ad eum úndiquè discípulis, monastérium áliud in loco spatiosióre, (nunc in urbe Aniána) ædificáre coactus est. In quo trecenti mónachi & ampliùs congregáti, divínæ Psalmódiæ & Scripturárum in-

vacábant : ex
imi in Epíſ-
bbátes delecti

tio iij.

item in Occi-
Aquitánia, &
a meridionáli
monáſticam,
adversùs malé-
tus, reſtituen-
vit Benedictus.
o Pio impera-
rancórum rege
uctis ab Ania-
óbio mónachis,
ſe in monaſté-
i Cornélii ad In-
longè ab Aquiſ-
quod imperátor
m curáverat, ut
consíliis uteré-
na monaſtéria in
Germánia, Im-
uſſu reformávit,
e novo fundávit.
io Aquiſgranenſi
régulæ ſenſum,
niis ſtatútis, ex-
lura erudítè ſcrip-
quæ éminet con-
gulárum. Offícii
citatiónem nun-
termíſit, étiam
à febre correptus,
tante morte. Pſal-
cum frátribus ad
a : Fac cum ſervo
ndùm miſericór-
m ; annum agens
ſimum, ánimam
didit, in Indenſi
rio, ubi corpus
uieſcit.

Oratio.

DEus, qui beátum Benedictum Abbátem Spíritûs tui fervóre & diſciplínæ zelo replétum, reguláris obſervántiæ inſtauratórem ſtrénuum effeciſti ; da nobis, ejus méritis & interceſſióne, ut reformáti in novitáte ſenſûs noſtri, & in ſancta converſatióne viventes, viam mandatórum tuórum dilatáto corde currámus ; Per Dóminum.... in unitáte ejuſdem.

DIE XVII.

In Feſto

SANCTI SYLVINI,

Epiſcopi, Toloſæ nati.

Semiduplex.

Pridiè ad VESP. Pſalm. ſub ſola Ant. Suſcitábo. xxij. *in Communi Pontif. Orat.* Miſericórdiam. *infrà.*

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Bollandum & Mabillonium.

SYlvínus ſéculo ſéptimo nóbili génere natus, relictâ uxóre, quam juvenis dúxerat, Chriſto ſoli, adhæſit. Várias peregrinatiónes ſuſcépit, ut, intercedéntibus ſanctis quorum ſepulcra viſitábat, conſequerétur grátiam fidéliter in ſua vocatióne perſeverandi. Viſitátis celebrióribus Európæ ſanctis locis, in Palæſtínam tránſiit, ut paſſiónem Salvatóris efficáciùs in memóriam revocáret. Has om-

nes páuperi apparátu, interióris humilitátis indício, perfécit peregrinatiónes. Regrédiens Romam venit, ubi consecrátus est Epíscopus, nullíus quidèm certi loci, sed ut quocumque loco utíliùs ad propagandam Christi fidem laboráret.

Lectio iij.

IN Gállias redux Sylvínus, ad Morínos, seu in Artésiam, ut vocant, se cóntulit, multosque verbo & exemplo ibi ad Christum addúxit. Miris virtútibus, imprímis fídei ardóre, caritáte in páuperes, vitæ austeritáte, paupertátis amóre, fastûs contemptu, eximiâque vigilántiâ ac sedulitáte enítuit. In Teruanensi præsertìm diœcési diversátus est, ubi amplum excolendum invénit agrum, non solùm apud infidéles hujus regiónis pópulos, sed apud ipsos étiam Christiános qui cum ipsis negótia exercébant. Consúmptis in divíno ministério víribus, méritis clarus & miráculis, Alcíaci óbiit, anno círciter vigésimo supra septingentésimum. Corpus ejus Audomaröpolim ad sancti Bertíni monastérium translátum, ibi religiósè assservátur.

Oratio.

MIsericórdiam tuam nobis, quæsumus, Dómine, sancti Sylvíni Pontíficis intercéssio beáta concíliet; ut qui incessábili culpâ offéndimus, ejúsdem assíduis précibus, ab omni reátu liberémur; Per.

VESPERÆ, à Capit. de seq. Commem. præced.

DIE XVIII.

In Festo

SANCTI SIMEONIS, Episcopi Hierosolymitani, & Mart.

Semiduplex.

Omnia Communi unius Mart. Oratio, Deus, cujus. xiij

Ex libro quinto Commentariórum sancti Hegesippi Historiógraphi.

Eus. Hist. L. 3. Lectio ij.

SImeon, cognátus Dómini, fílius Cléophæ, secundus post Jacóbum Hierosólymæ Epíscopus, calúmniam passus ab hæréticis, accusátus est coram Attico Consulári; & per plúrimos dies acerbíssimis tormentis excruciátus, fidem Christi constantíssimè professus est; ita ut omnes supra modum admirarentur, & ipse quoque Consuláris, quómodò is qui centum viginti annos attígerat, tália pertulisset. Tandèm verò senténtiâ júdicis cruci affixus est.

Lectio iij.

AD hæc usquè tempora Ecclésia virgo pura & incorrupta permansit, in obscuro

huc recessu deli-
; quicumque rec-
ris prædicatiónis
depraváre nite;
'ostquàm autem
stolórum cœtus
rtis génere ex-
t, effluxeratque
ómiuum illórum
m ipsam Sapién-
áuribus auscul-
erant; tunc de-
ta est ímpii erró-
rátio, nullo vi-
ipliùs ex Aposto-
ite.

E XXIV.

nno Bissextili,
e xxv.]
In Festo
MATTHIÆ,
Apostoli.
lex - majus.
idat in Quadrag.
itur in Feriam III.
nicam Quinquag.]
a de Communi
um, exceptis quæ
r.
post Hymnum,
i mei ad fidéles
℣. Ut sédeant me-
. 100.
Magníficat.
. Oportet ex his
i nobíscum sunt
íti in omni tém-
intrávit & exívit
s Dóminus Jesus,
resurrectiónis ejus
n fíeri unum ex
t. 1.
Deus, qui. *infrà.*
s Hiemalis.

In I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

De Actibus Apostolórum.

Lectio. iv. Cap. 1.

In diébus illis, exurgens Petrus in médio fratrum, dixit: (erat autem turba hóminum simul ferè centum viginti:) Viri fratres, oportet impléri Scriptúram quam prædíxit Spíritus sanctus per os David, de Juda qui fuit dux eórum qui comprehendérunt Jesum, qui connumerátus erat in nobis, & sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidèm possédit agrum de mercéde iniquitátis, & suspensus crépuit médius, & diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, linguâ eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum deserta, & non sit qui inhábitet in ea, & episcopátum ejus accípiat alter. Oportet ergò ex his viris qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore quo intrávit & exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens à baptísmate Joannis usquè in diem quâ assumptus est à nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fíeri

unum ex istis. Et statuérunt duos: Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus; & Matthíam. Et orantes dixérunt: Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus & apostolátûs, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis; & cécidit sors super Matthíam: & annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

Ex Commentário sancti Joannis Chrysóstomi in Actus Apostolórum.

Homil. 3. *Lectio v.*

IN diébus illis, exurgens Petrus. Tanquàm fervidus; & tanquàm is cui à Christo grex commissus fúerat, & tanquàm chori princeps, ubíquè primus íncipit loqui. Viri fratres, oportébat impléri Scriptúram. Illud consídera quòd Petrus agit ómnia ex commúni senténtia, nihil ex autoritáte, nihil cum império. Oportet ígitur ex viris nobíscum congregátis in omni témpore. Quamóbrem commúnicat hoc negótium cum illis? Ne delaberentur in contentiónem: nam si his ipsis hoc áccidit, multò magis accidísset illis. Proptéreà ait: Viri fratres, oportet elígere è nobis. Multitúdini permittit judícium; simul eos qui eligebantur reddens venerandos, & seipsum líberans ab ódio ceterórum. Ex quibus autem facienda sit eléctio, ipse interpretátur, dicens: Ex viris nobíscum congregátis in omni témpore. Etenim si dixísset, Modestos oportet adesse; céteros affecísset contumélià. Et statuérunt duos: Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus; & Matthíam. Quarè non multos? Ne major fíeret animórum dejéctio, neve res in multos distraherétur.

Lectio vj.

ET verò omnes commúniter precantur dicentes: Tu, Dómine, qui nosti corda ómnium, ostende. Tu, inquiunt, non nos. Aptè córdium cognitórem appellant; hinc enim eléctio erat facienda, non ab exterióribus. Neque dixérunt, Elige; sed, Ostende electum, hoc est quem tu elegisti; scientes ómnia præfiníta esse à Deo. Et dedérunt eis sortes. Nondùm judicábant se esse idóneos ut rem ipsi sibi permítterent. Ideóque cúpiunt áliquo signo edocéri. Alióqui, si illic ubi non erat precátio, neque viri probi, tantùm váluit sors eò quòd recto ánimo fíeret super Jona; multò magis hic explévit chorum, ac

órdinem. Nec alter
iit; non enim ce-
Apóstoli próprios
, qui de ipsis pri-
; non vériti sunt
quòd álibi com-
erint indignatióne:
on semèl, sed sæ-
os ígitur & nos imi-
Non jam ómnibus
sed his tantùm qui
itum affectant. Si
ei esse electiónem,
néris: illi enim in-
, & irritáris adver-
n. Ille est qui elé-

. NOCTURNO.
sancti Evangélii se-
dùm Joannem.
vij. Cap. 13.
diem festum Paf-
e dixit Jesus discí-
is: Amen, amen
bis; non est servus
ómino suo, neque
us major est eo qui
um. Si hæc scitis,
itis si fecéritis ea.
ua.
ia sancti Augustíni
Epíscopi.
59. in Joan. n. 1.
m hæc Dóminus
præmisisset, ad-
unxit: Non de óm-
bis dico, ego scio
egerim. Notum est
loquátur: Judas
litor ejus attíngi-
gò ipsum non elé-
undè ab eis quos
isto sermóne se-
Quid est ergò quod

álio loco dicit: Nonnè ego vos duódecim elégi, & unus ex vobis diábolus est? An & ipse ad áliquid est electus, ad quod útiquè erat necessárius: non autem ad beatitúdinem, de qua modò ait: Beáti éritis si fecéritis ea? Hoc non de ómnibus dicit; scit enim quos ad satietátem beatitúdinis hujus elégerit. Non est ex eis iste qui panem illíus sic edébat, ut super eum leváret calcáneum.

Lectio viij.

Tract. 27. n. 10.

Electi in laude solent dici. An electus est & iste, de quo nolente & nesciente magnum áliquid boni fíeret? Hoc est próprium Dei; contrárium iníquis. Omnibus bonis Dei malè útitur malus: contrà, malis hóminum malórum benè útitur bonus. Et quid tàm bonum quàm unus Deus? Quandóquidèm ipse Dóminus dixit: Nemo bonus nisi unus Deus. Quantò ergò ille mélior, tantò mélius útitur & malis nostris. Quid Judâ pejus? Sed malo ejus benè usus est Dóminus. Tradi se permísit, ut redímeret nos. Ecce malum Judæ in bonum conversum est. Potest & sic intélligi quod ait: Duódecim elégi, quia sacrátus est númerus. Non enim quia périit indè unus,

ídeò illíus númeri honor demptus est: nam in locum pereuntis álius subrogátus est.

Lectio ix.

Tract. 50. *n.* 10.

ECce audíte quia Judas iste non tunc perversus factus est, quandò à Judæis corruptus Dóminum trádidit. Pleríque enim incurióſi Evangélii exíſtimant tunc periiſſe Judam, quandò accépit à Judæis pecúniam, ut Dóminum tráderet. Non tunc périit: jam fur erat, & Dóminum pérditus sequebátur, quia non corde, sed córpore sequebátur. Duodenárium númerum Apostolórum implébat, Apostólicam beatitúdinem non habébat, ad imáginem fúerat duodécimus: quo decedente & álio succedente, & suppléta est Apostólica véritas, & númeri permansit intégritas.

AD LAUDES.

℣. Consumétur nequítia peccatórum, & díriges justum, ℟. Scrutans corda & renes, Deus. *Ps.* 7.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde quem élegeris accípere locum ministérii hujus. *Act.* 1.

Oratio.

DEus, qui beátum Matthíam Apostolórum tuórum collégio sociásti: tríbue, quæsumus, ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus; Per.

AD II. VESPERAS.

℣. Funes cecidérunt mihi in præcláris; ℟. Etenim hæréditas mea præclára est mihi. *Ps.* 15.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Dedérunt sortes eis: & cécidit sors super Matthíam; & annumerátus est cum úndecim Apóstolis. *Act.* 1.

DIE XXVIII. [*vel* XXIX.]

In Festo

SS. MARTYRUM

Qui obierunt in caritatis Officio erga pestilentiâ afflictatos Alexandriæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum, exceptis quæ sequuntur.

IN I. VESPERIS.

Psalmi sub sola Ant. Venit hora. xv.

CAPITULUM. *Rom.* 12.

SIcut in uno córpore multa membra habémus; ómnia autem membra non eundem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altérius membra.

HYMNUS.

FEstus dies non éxhibet,
Quos sanguis ornet Mártyres,
Sed Númini quos ígneæ
Vis caritátis ímmolat.

ferax cùm plú-

arbem spárgitur;
nant invísere,
ori, dùm súble-
,
ui juvârunt lán-
os,
irus ópprimit:
his, qui própriæ
iistrent pródigi.
péstifer tenet va-
,
in ulnis cónfo-
;
humandi déferunt
a collo córpora.
tátis múnere,
ors repellit ímmi-
s;
norbus ater præri-
,
fides tot súscitat.
us Patri, laus Fílio;
tibi laus, Spíritus,
nte, mortis néscia,
fidéles cáritas.
nen.
ropter fratres meos
ximos meos, ℟.
oar pacem de te,
em. Ps. 121.
d Magníficat.
8. G. In hoc cognó-
caritátem Dei, quó-
ille ánimam suam
obis pósuit, & nos
us pro frátribus áni-
ónere. 1. Joan. 3.
tio, Da, quæsumus.

OFFICIUM NOCT.
itat. Dóminum, qui
ánimam suam pro nobis
pósuit, * Veníte, adoré-
mus. 1. Joan. 3.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Festus Dies. *ut suprà ad I. Vesperas.*

Ex Epístola sancti Dionysii Alexandríni Epíscopi de peste quæ Alexandríæ grassabátur.

Lectio ij.

Apud Euseb. Hist. l. 7. c. 22.

MUlta quidèm & acerba nobis contigérunt. Primùm enim nos urbe expulérunt. Cùmque soli ab ómnibus fugarémur atque opprimerémur, nihilóminus tunc quoque festos égimus dies. Quivis déniquè locus in quo várias ærumnas singillátim pertúlimus: ager, inquam, solitúdo, navis, stábulum, carcer, instar templi ad sacros conventus peragendos fuit. Sed ómnium lætíssimam festivitátem egérunt consummáti Mártyres, qui in cœlo epuláti sunt. Post hæc bellum & fames excépit: quæ quidèm nos cum Gentílibus junctìm pertúlimus. Et ea quidèm mala quibus nos attrivérunt, soli sustinúimus: quæ autem ipsi sibi vicissìm intulérunt, ac passi sunt, eórum partem tolerávimus. Sed rursùs oblectávit nos pax illa quam Christus nobis solis indul-

ſit. Cùm autem breviſſimo témporis ſpátio nos & illi reſpiraſſèmus , repentè ingruit lues illa : ipſis quidèm res ómnium formidoloſiſſima , & calamitoſiſſima ; & quæ ſola , ut próprius quidam ipſórum ſcriptor lóquitur , ómnium ſpem opinionemque ſuperávit. Nobis verò non ejúſmodi fuit ; ſed pótiùs exercitamentum quoddam ac probamentum perindè ac cétera. Neque enim à nobis abſtínuit lues illa , licèt plúrimùm in Gentiles graſſáta ſit.

Lectio iij.

PLúrimi quidèm ex frátribus noſtris ob nimiam caritátem , curam omnem própriæ ſalùtis abjicientes , ſibíque mútuò adhæreſcentes ; dùm ægros ſecúrè atque audacter inviſunt , eiſque aſſíduè miniſtrant , & curatiónem ádhibent in Chriſto , unà cum illis mórtui ſunt libentíſſimè : aliórum ægritúdine ſeſe implentes , & proximórum morbum in ſemetipſos quodámmodò attrahentes , doloreſque eórum ſponte ſuâ exprimentes atque extergentes. Multíque étiam qui álios ægrotantes curáverant , & in príſtinam valetúdinem reſtitúerant , ipſi interiérunt , mortem illórum in ſeipſos traducentes ; verbumque illud vulgáre quod officióſæ duntaxat comitátis hàctenùs viſum fuerat , reipsâ adimplentes , cùm aliórum peripſéma effecti ex hac vita migrárent. Et hoc quidèm pacto óptimi quique ex frátribus noſtris quorum nonnulli presbyteri erant ac diáconi , & ex pópulo laudatíſſimus quiſque mortem oppetiérunt ; adeò ut genus hoc mortis ob pietátem fideíque conſtántiam nequáquàm inferius martyrio cenſeatur.

AD LAUDES.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

SI quid pátitur unum membrum, compatiuntur ómnia membra : ſive gloriátur unum membrum, congaudent ómnia membra. Vos autem eſtis corpus Christi , & membra de membro.

HYMNUS.

DElapſa cœlo cáritas,
O quale robur méntibus,
Pulſu ſuperno quas moves,
Senſuſve quales íngeris !
Non illa te diſcrímina ,
Non damna te terrent : tuî
Secúra , tantùm próximi
Palles perículis ánxia.
Inſána dùm furit lues ,
Urbeſque vaſtat , fers opem :
Ades , paráta pro tuis
Vitam paciſci frátribus.

ıeáta, quâ manu,
ratrum péctore,
sibi solátium
æger réperit!
ô sacrátos, cári-
,
:r orbem súscita:
& fac mútui
t ardor péctora.
us Patri, laus Fi-
,
ibi laus, Spíritus,
nte, mortis né-

idéles cáritas.
ıen.
árticeps ego sum
ı timéntium te,
:, ℟. Et custodién-
mandáta tua. *Ps.*

d Benedictus.
J. Sicut corpus
st, & membra ha-
lta; ómnia autem
a, unum tamen
sunt: ita & Chris-
Cor. 12.

Oratio.

, quæsumus, om-
ípotens Deus, in-
entibus sanctis Mar-
s tuis, qui frátribus
ıe afflictis cum vitæ
dio ministráre non
runt, nos eódem spí-
erventes, necessitáti-
anctórum communi-
Per Dóminum nos-
trum Jesum Christum Fí-
lium tuum, qui tecum vi-
vit & regnat in unitáte
Spíritûs sancti Deus, per
ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

AD PRIMAM, *in* ℟. *br.*
℣. Qui nobis mandasti, * ut diligámus ínvicem. *Joan.* 15.

AD II. VESPERAS.

Post Hymnum.

℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundum, ℟. Habitáre fratres in unum! *Ps.* 132.

Ad Magnificat.

Ant. 4. a. In uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus; & omnes in uno Spíritu potáti sumus. 1. *Cor.* 12.

Oratio, Da, quæsumus, *ut suprà.*

Fit Commem. sequentis, *Ant.* Elégit. ℣. Beátus. xxiij.

Oratio.

FAmulos tuos, quæsumus, Dómine, interveniente beáto Albíno Pontífice, tibi fácias toto corde subjectos; ut tuæ caritátis spíritu repléti, à terrénis mundémur cupiditátibus, & cœlesti beatitúdine, te donante, digni efficiámur; Per Dóminum..... in unitáte ejusdem.

FESTA MARTII.

DIE I.

In Festo

SANCTI ALBINI, Andegavensis Episcopi.

Simplex.

Omnia de Communi Pontificum, exceptis quæ sequuntur.

Lectio iij.

Ex Fortunato apud Bollandum.

ALbínus, Venétiæ in Aremóricis claro génere natus, relictis à púero paréntibus, in Cincillacense monastérium ingressus est. Anno ætátis trigésimo quinto Abbas creátus, singulári vigilántiâ cœnóbium, adminiſtrávit annis quinque & viginti. Undè invítus ad cáthedram Andegavensem evectus, totus alendis paupéribus, tuendis cívibus, ægris visitandis, captívis redimendis, incúbuit. Ecclesiásticæ disciplínæ vindex fuit acérrimus; ádeò ut nec précibus nec minis potentiórum moverétur: quod ei multórum invídiam conflávit. Váriis in Synodis, ac præcípuè in Aurelianensi tértia, plúrimùm laborávit, ut incestæ núptiæ damnarentur. Cæsárium quoque Arelatensem super ea re consultúrus ádiit unà cum sancto Leobíno tùm Abbáte Brajacensi, póſteà Carnutensi Epíscopo. Jussus ab Epíscopis Albínus quosdam à se excommunicátos absólvere, páruit sacerdotáli judício; ab iisque rogátus ut & ipse signáret eulógias quas ad unum ex illis dirigendas benedíxerant, respondit: Etsi ad impérium vestrum signáre compellor, dùm vos causam Dei recusátis defféndere, ipse potens est vindicáre. At ille, nondùm acceptis eulógiis, intériit. Explétis demùm Episcopátûs annis viginti, ménsibus sex, ætátis octoginta, mortalitátem éxuit. Corpus ejus primùm in Basílica sancti Petri, Andégavi, sepultum, póstmodùm ab Eutrópio ejus successóre & à sancto Germáno Parisiensi, aliisque Epíscopis, in novam Basílicam translátum est. Quædam sancti Albíni Epíscopi relíquiæ Rivis coluntur.

Oratio.

FAmulos tuos, quæsumus, Dómine, interveniente beáto Albíno Pontífice, tibi fácias toto corde subjectos; ut tuæ caritátis spíritu repléti, à terrénis mundémur cupiditátibus, & cœlesti beatitúdi-

onante, digni effi-
·Per Dóminum...
te ejusdem.

I E V I I.

In Festo
E R P E T U Æ
: L I C I T A T I S,
ım. *Simplex.*
a de Communi SS.
un.
è ad VESPERAS,
ULUM. *Ephes.* 5.
ıquet homo patrem,
matrem suam, &
oit uxóri suæ; &
uo in carne una. Sa-
tum hoc magnum
go autem dico in
ı & in Ecclésia. Ve-
nen & vos sínguli
ıisque uxórem suam
ipsum díligat; uxor
tímeat virum suum.
I Y M N U S.
núptias Agni Pater
atres & innuptas vo-
ıt:
beátam, cui thorus
ne sponsas sors da-
ır!
nuptiárum cáritas;
magna, paupertas,
ibi,
re falláces opes,
ca corde spérnere.
multus oblectat fa-
oor,
que jejúniam preces:
œnitentem lácrymæ:
ura pánperum juvat.
uacumquè confíxam ft-
bi,

Per probra sponsam, per
cruces
Trahit Magister; & se-
qui
Despecta gaudes, & pati.
Beáta quæ sponso Deo
Castis adhæret vínculis:
Sic corpus unum póssumus,
Sic unus esse spíritus.
Hoc præstet almo cum
Patre,
Natóque nobis Spíritus,
Qui trinus ac unus Deus
Regnat per omne séculum.
Amen.

℣. Deus noster, refú-
gium & virtus; ℟. Adjú-
tor in tribulatiónibus quæ
invenérunt nos omnis. *Ps.*
45.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Timor Dó-
mini cum electis féminis
gráditur, & cum justis &
fidélibus agnóscitur. *Eccli.*
1.

Oratio, Deus, forti-
túdo. *infrà.*

AD OFFICIUM NOCT.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.
I. in Nat. Mart. Perpet.
& Felicit. qui est 280.

Lectio iij.

HOdiernus dies nobis in memóriam révocat, & quodam modo repræsentat, diem quo sanctæ fámulæ Dei Perpétua & Felícitas, corónis martyrii decorátæ, perpétuâ felicitâte floruérunt, tenentes nomen Christi in prælio,

& simul inveniéntes étiam suum nomen in præmio. Exhortatiónes eárum in divínis revelatiónibus, triumphosque passiónum, cùm legeréntur, audívimus; éaque ómnia verbórum digesta & illustráta lumínibus, aure percépimus, mente spectávimus, religióne honorávimus, caritáte laudávimus. Debétur tamen étiam à nobis tàm devótæ celebritáti sermo solemnis, quem si méritis eárum ímparem prófero, ímpigrum tamen afféctum gáudio tantæ festivitátis exhíbeo. Quid enim gloriósius his féminis quas viri mirantur facílius quàm imitantur? Quid hoc spectáculo suávius? quid hoc certámine fórtius? quid hâc victóriâ gloriósius? Tunc cùm béstiis sancta objiceréntur córpora, toto amphitheátro fremébant gentes, & pópuli meditabántur inánia. Sed qui hábitat in cœlis, irridébat eos, & Dóminus subsannábat eos. Nunc autem pósteri illórum, quorum voces in carnem Mártyrum ímpiè sæviébant, mérita Mártyrum piis vócibus laudant. Neque tunc tanto concursu hóminum ad eos occidendos cávea crudelitátis impléta est, quanto nunc ad eos honorandos Ecclésia pietátis implétur. Omni anno spectat cum religióne cáritas, quod uno die cum sacrilégio commísit impíetas. Spectavérunt & illi, sed voluntáte longè dissímili. Illi clamando faciébant, quod mordendo béstiæ non implébant. Nos autem & quod fecérunt ímpii, miserámur, & quod pii passi sunt venerámur. Illi vidérunt óculis carnis, quod cordis immanitáti refúnderent: non aspícimus óculis, quod illis ereptum est, ne vidérent. Illi mórtua lætáti sunt córpora Mártyrum; nos mentes mórtuas dolémus illórum. Illi sine lúmine fídei Mártyres putavérunt extinctos; nos fidelíssimo intúitu cérnimus coronátos. Déniquè illórum insultátio facta est nostra exultátio: & hæc quidèm religiósa & sempiterna; illa verò tunc ímpia, nunc planè jam nulla.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in æternum, ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Psi* 5.

AD LAUDES.

Quinque Psalmi sub sola Ant. 4. a. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. *Prov.* 31.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3.

MUlíeres súbditæ sint viris suis; ut & si qui non credunt verbo, per

ı converſatiónem
o lucrifiant, con-
s in timóre caſ-
.verſatiónem veſ-

Y M N U S.
Deo quæ Fémina,
ère fruſtrà cógi-

ıdigos hæc ſúble-
,
ıditur præcónibus.
ſſe quærit ómni-
,
>neſtis ánxia;
cuſtos vírginum,
mater órphanis,
s latentem vílibus
n fovébat hóſpi-
ı:
ıra ſubtráxit ſibi,
fundit pródiga.
n domi, pacem fo-

lit ſiléntio:
nat compónere,
mens ſit ómni-
s.
na proles féminæ,
tibi ſit glória,
'atre, eumque Spí-
'u,
x per omne ſéculum.
n.
:xultavérunt fíliæ Ju-
℟. Propter judícia
)ómine. *Pſ.* 96.
Ad Benedíctus.
.4.E. Infirma mundi
Deus, ut confundat
; ut non gloriétur
caro in conſpectu
1. *Cor.* 1.

Oratio.

Deus, fortitúdo certántium, & palma Mártyrum, qui fámulas tuas Perpétuam & Felicitátem contrà tormentórum immanitátem mirâ virtúte roboraſti: quæſumus, ut ſicut eárum nos triumpho lætíficas, ita ſemper ſupplicatióne deféndas; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Sicut ſol óriens mundo in altíſſimis Dei, ſic mulíeris bonæ ſpécies in ornamentum domûs ejus. *Eccli.* 26.

In ℟. *br.* ℣. Cui miniſtravérunt * ſanctæ mulíeres. *Luc.* 8.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Múlier fortis oblectat virum ſuum; & annos vitæ illíus in pace implébit. *Eccli.* 26.

CAPITULUM. *Epheſ.* 5.

Mulíeres viris ſuis ſúbditæ ſint, ſicut Dómino; quóniam vir caput eſt mulíeris, ſicut Chriſtus caput eſt Eccléſiæ: ipſe ſalvátor córporis ejus.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam, * Quia Deus meus es tu. Doce me. ℣. Spíritus tuus bo-

nus * dedúcet me, * Quia. Glória Patri. Doce me. *Ps.* 142.

℣. Ab omni via mala prohíbui pedes meos; ℟. Ut custódiam verba tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Múlier sensáta, & tácita: non est immutátio erudítæ ánimæ. *Eccli.* 26.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

MUlier in siléntio discat cum omni subjectióne. Docére autem mulíeri non permitto, neque dominári in virum, sed esse in siléntio.

℟. *br.* Custódiam vias meas, * Ut non delinquam in lingua mea. Custódiam. ℣. Pósui ori meo * custódiam, * Ut non. Glória Patri. Custódiam. *Ps.* 38.

℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ: ℟. Dicam Deo, Suscéptor meus es. *Ps.* 41.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Non discedébat de templo, jejúniis & obsecratiónibus sérviens nocte ac die. *Luc.* 2.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

VOlo oráre mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & sobrietáte ornantes se, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósâ; sed quod decet mulíeres, promittentes pietátem per ópera bona.

℟. *br.* Expectávi Dóminum, * Et inténdit mihi. Expectávi. ℣. Et exaudívit * preces meas, * Et. Glória Patri. Expectávi. *Ps.* 39.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dei, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

DIE IX.

In Festo

SS. QUADRAGINTA MARTYRUM.

Simplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum.

Pridiè AD VESPERAS.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4.

SI exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit.

HYMNUS.

CHristi Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere séculum.
Cœléstis Pátriæ mens ínhians bonis,
Mundi spernit opes, fúxaque gáudia:
Vitæ quin étiam, præ Dómini lucro,

ı fácilem putant.
s métuunt çarní-
truces :
ſupplíciis deſpí-
manus :
flagra , rotas ,
ı pérpeti
ːdócuit fides.
ɔilem vim patién-

ırtus láceros qui
ıt dolor,
ıet gémitum, non
móniam
ııtibus élicit.
ː própior, Chriſ-
ibi ſedet
turba nitens uſ-
iréntibus ,
mque gerens præ-
nóbiles
ánguine láureas.
ımma Patri, ſúm-
ıe Fílio :
, ſancte, tibi gló-
Spíritus ,
ræſídio prælia ſúſ-
ıt ,
nptâ nece , Már-
:. Amen.
ríliter ágite , &
:ur cor veſtrum ,
es qui ſperátis in
. *Pſ.* 30.
Magníficat.
. G. Cùm vos óde-
nines , & expro-
t propter Fílium
, gaudéte & exul-
cce enim merces
ıulta eſt in cœlo.

ı , Præſta. *infrà.*

Sermo ſancti Basílii Epíſcopi.

Homil. in 40. *Mart.*

Lectio iij.

QUadraginta Chriſti mílites magnitúdine córporis , & ætátis flore ac virtúte , céteris ómnibus præcellentes , ad militáres órdines regendos promóti ſunt ; & propter militárem experiéntiam animíque fortitúdinem , jam primos honóres apùd Imperatóres obtinébant. Ubi verò ímpium edictum denuntiátum eſt ne quis Chriſtum profiterétur, tunc horum quílibet in médium procédens : En , ait , Chriſtiánus ſum. Quæ ut áudiit bárbarus judex, cùm conſideraſſet regiónis natúram quòd eſſet frígida , & anni tempus quòd hibernum , & noctem , in qua bóreas máximè ſpiráret , juſſit omnes nudos ſub dio in média civitáte congelandos mori. Qui, loco ſumma cum lætítia conſpecto, últimum étiam amictum alácriter abjicientes, ad mortem properârunt. Una autem erat ómnium orátio : Quadraginta in ſtádium ingreſſi ſumus ; quadraginta, ô Dómine , coronémur. Unus autem ex eórum número vacillans ad pœnam , deſertor ábiit , luctum inconſolábilem ſanctis relinquens. Verùm Dó-

minus eórum preces írritas esse non permísit. Etenim custos Mártyrum rei éxitum observábat, mílites eos qui ad ipsum confúgerent, suscípere parátus. Nam & hoc quoque excogitátum fúerat, ut in propinquo bálneum esset, quo remédium promptum senténtiam mutántibus denuntiarétur. Cùm autem hi decertárent, ille verò eventum observáret, mirum vidit spectáculum: Virtútes quasdam è cœlis descendentes, & tanquàm à Rege magna dona milítibus distribuentes, unum verò solum indonátum dimisérunt, qui statim dolóres detrectans, ad adversários transfúgit. Lictor autem ut illum defecisse vidit, & ad bálneum accurrisse, seipsum in desertóris locum substítuit; & abjíciens vestes, mu[...] se permíscuit, eamdemq[...] cum sanctis vocem emis[...] Christiánus sum. Hic bapti[...]ma suscépit, non ab ullo, sed à própria fide; non i[...] aqua, sed in próprio sa[...]guine. Sicque illucesce[...] die, adhuc spirantes i[...] tráditi sunt; & ignis reli[...]quiæ in flúvium projectæ.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

'TA QUÆDAM E RUBRICIS
ommunis Sanctorum contingentia.

n *Duplex*, & *suprà*, *nisi cum æquali aut* ncurrat, *habet I. & II. Vesperas integras*; *ttimum tres Nocturnos*, & *Psalmos Feriæ* *Dominica*, *vel proprios pro qualitate Fes-* *fusè dicitur in Communi Apostolorum*.

Semiduplex habet etiam I. Vesperas inte- *isto modo : quinque Psalmi dicuntur sub* *phona*, *quæ est prima è I. Vesperis de Com-* *si adsit propria. Unico verò ad Matutinum* *octurno*, *in quo dicuntur tres Antiphonæ* *em Psalmos*, *scilicèt unaquæque Antiphona* *Psalmos*; *deindè Versiculus*, *tres Lectiones* *esponsoria. Lectio j. semper est de Scriptura* *e*, *tribus in unam junctis*, *ij. & iij. haben-* *roprio Sanctorum : tres autem Antiphonæ*, ℣. ℟. *sumenda sunt secundùm Feriarum ordi-* *est ; Feriâ II. & V. de primo Nocturno ; Fe-* *; VI. de secundo ; Feriâ IV. & Sabbato de* *cturno. Quinque habet Antiphonas ad Laudes* *Vesperas*, *nisi aliter fieri debeat propter Oc-* *ut suis locis notatur*.

m Simplex incipit à Capitulo I. Vesperarum, *habet Antiphonam ad Laudes*, *quæ semper* *ta ex assignatis. Hoc Officium desinit ad No-* *lusivè. Unico ad Matutinum constat Nocturno*, *dinatur ut in Officio Semiduplici. Excipiendæ* *ectiones j. & ij. quæ erunt de Scriptura occur-* *è tribus duæ : scilicèt j. legitur sola*, *ij. & iij.* *n junguntur ; Lectio verò iij. ut assignatur in* *Sanctorum*.

is dicendi Invitatorii in quolibet Officio varia- *gradu Festorum. In solemnibus & suprà*, *Invi-* *m ante Psalmum* ℣enite. *bis dicitur*, *& post* *s ejus versus repetitur integrum : post* Glória. *icut* erat. *repetitur ab Asterisco*, *id est*, *à me-* *ac posteà integrè adhuc dicitur. In Duplicibus* *cumque & Dominicis*, *idem servatur ritus*, *nisi* *post II. & IV. versum repetitur dumtaxat à me-* *In Semiduplicibus & infrà*, *semèl tantùm dicitur*

ante Psalmum Venite. *repetitur integrum post I. versum & Glória. cum* Sicut erat. *à medio autem per alios versus ; licèt aliter notetur in Psalterio.*

Responsorium in I. Vesperis assignatum dicitur tantum in Duplcibus-majoribus , & suprà , licet aliter notetur in Communi. Modus autem illius dicendi variatur in Solemnibus & Annualibus. In Solemnibus quibusvis , post Glória Patri. *omissâ reclamatione repetitur ℟. integrum usquè ad ℣. In Annualibus post* Glória. *dicitur reclamatio , post quam resumitur ℟. integrum usquè ad ℣. Ad Officium Noctur. in Solemnibus-minor. ℟. IX. omissâ reclamatione post* Glória. *repetitur usquè ad ℣. In Solemnibus-major. ℟. III. VI. & IX. dicitur modo supradicto. In Annualibus verò dicitur* Glória Patri. *in omnibus ℟℟. sed ad III. VI. & IX. post ultimam reclamationem , resumitur ℟. integrum usquè ad ℣.*

Ab Adventu usquè ad Quadragesimam , loco Doxologiarum unicuique Communi assignatarum ad Horas , dicuntur Doxologiæ in Proprio de Tempore assignatæ ; præterquàm in solemnibus & suprà , eorumque Octavis. Excipiuntur tamen intrà Octavas , Dominicæ Adventûs , Septuagesimæ , Sexag. & Quinquag. quæ cùm sint privilegiatæ , in his semper dicitur Doxologia de Tempore.

Antiphonæ ad Completorium dicuntur de Festo , de quo dictæ sunt Vesperæ , vel de quo factum est à Capitulo.

COMMUNE

ɔ M M U N E ANCTORUM.

ᵓ ARS HYEMALIS.

MUNE APOSTOLORUM.

ıoc Communi, & ;s, ad I. Vesperas licuntur Psalmi de

VESPERIS.

V Ocávit Jesus discípulos suos, & luódecim ex ipsis, Apóstolos nominá- *c. 6.*

3. a. Vocávit ad se luit; & dedit illis :em curandi infirmi- & ejiciendi dæmó- *arc. 3.*

4. E. Hos misit Je- æcípiens eis: Ite ad ıæ periérunt domûs *Matth.* 10.

5. C. Euntes prædicentes: Quia apuávit regnum cœló- *Matth.* 10.

7. d. Egressi au- circuíbant per cas- evangelizantes, & es ubíquè. *Luc.* 9.

TULUM. *Hebr.* 2.

ı inítium accepisset lus enarrári per Dó- ı, ab eis qui audié- ı nos confirmáta est, tante Deo signis & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs sancti distributiónibus secundùm suam voluntátem.

℟. Ecce dedi vobis potestátem super omnem virtútem inimíci: * Verúmtamen in hoc nolíte gaudére: † Gaudéte quòd nómina vestra scripta sunt in cœlis. ℣. Dabo vos in nomen, & in laudem ómnibus pópulis: * Verúmtamen. Glória Patri. † Gaudéte. *Luc.* 10. *Soph.* 3.

HYMNUS.

LÆtáre, cœlum; pláusibus
Tellus resultet æmulis:
Apostolórum glóriam
Solemnis instaurat dies.
Vos, ceu tubis sonántibus,
Christum per orbem spárgitis:
Vos illa sacris vátibus
Prædicta mundi lúmina.
Qui, dante Christo, pánditis,
Qui cláuditis cœli fores,
Nos críminum tenácibus
Vinclis ligátos sólvite.
Potente qui nutu graves

Morbos fugátis córporum,
Desiderátam póscite
Ægris medélam móribus.
Sublímis ut cùm vénerit,
Vobis simul sedéntibus,
Ad déxterum Judex latus
Nos inter agnos cóllocet.
¶ Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra antè & post Canticum : & sic in cæteris Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Prædicábant ut pœniténtiam ágerent : & dæmónia multa ejiciébant; & ungébant óleo multos ægros, & sanábant. *Marc.* 6.

Oratio, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM,

(*In qua semper dicuntur Ps. Feriales.*)

Ant. 1. a. Vos estis lux mundi : lúceat lux vestra coram homínibus. *Matth.* 5.

Doxologia, ¶ Uni sit & trino Deo, *ut suprà.*

Ad Nunc dimittis,

Ant. 3. E. Vox speculatórum Sion : parávit Dóminus • bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium. *Is.* 52.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Apostolórum Magistrum & Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 13.

Ps. 94. Veníte 2.

HYMNUS.

Supréme, quales, Arbiter,
Tibi ministros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vasis amas commíttere!
Hæc nempè plena lúmine
Tu vasa frangi præcipis :
Lux indè magna rúmpitur,
Ceu, nube scissâ, fúlgura.
Totum per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant :
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, coruscant, pérpluunt.
Christum sonant : versæ ruunt
Arces superbæ dæmonum.
Circùm tubis clangéntibus,
Sic versa quondàm mœnia.
Fac, Christe, cœlestes tubæ
Somno graves nos éxcitent :
Accensa de te lúmina
Pellant tenébras méntium.
Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus ad Officium Noct. itemque ad II. Vesperas, Psalmi sunt proprii, prout designantur in*

Ecclesiarum; vel,
nt ejusmodi, Su-
e Dominica: ad
erò, ad Horas,
mpletorium, di-
Dominica; & sic
lio Communi.
mnibus minoribus
, Psalmi in toto
nper sunt de Fe-

IN I. NOCTURNO.

g. Convocátis Je-
ecim Apóstolis,
os míttere binos
regnum Dei.
Marc. 6.
Præcípiens, di-
: Infirmos cu-
órtuos suscitáte,
ejícite: gratis
, gratis date.
).
g. Nolíte possi-
m, neque argen-
que pecúniam in
ris: dignus enim
árius cibo suo.
).
odiébant testimó-
℟. Et præceptum
it illis. Ps. 98.
noster. Benedic-
bentur post Psal-

rimæ Lectiones de
occurrente.
nnualibus & So-
- majoribus, Lec-
t propriæ; & sic
lio Communi.]
Ecce ego mitto vos
s in médio lupó-
Estóte ergo pru-
dentes sicut serpentes, & símplices sicut columbæ. ℣. Ex ore Dómini prudéntia; & próteget gradientes simplíciter: * Estóte. Matth. 10. Prov. 2.

℟. ij. Tradémini à paréntibus, & cognátis, & amícis; & morte affícient ex vobis, & capillus de cápite vestro non períbit: * In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras. ℣. Nolíte timére oppróbrium hóminum, & blasphémias eórum ne metuátis; ego, ego ipse consolábor vos: * In patiéntia. Luc. 21. Is. 51.

℟. iij. Cùm tradent vos, nolíte cogitáre quómodò, aut quid loquámini: * Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis. ℣. Spíritus meus erit in médio vestrûm, nolíte timére: * Non. Glória. * Non. Matth. 10. Agg. 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. In quamcumque domum intravéritis, dícite: Pax huic dómui; & si ibi fúerit fílius pacis, requiéscet super illum pax vestra. Luc. 10.

Ant. 5. a. Qui vos audit, me audit; & qui vos spernit, me spernit: qui autem me spernit, spernit eum qui misit me. Luc. 10.

Ant. 6. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; & quod in aure

audítis, prædicáte super tecta. *Matth.* 10.

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95.

Pater noster. *Benedictiones habentur post Psalterium.*

Tres Lectiones, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *iv.* Vos estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis: * Et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum. ℣. Dispósui testamentum eléctis meis: * Et ego. *Luc.* 22. *Ps.* 88.

℟. *v.* Jam non dicam vos servos: vos autem dixi amícos; * Quia ómnia quæcumque audívi à Patre meo, nota feci vobis. ℣. Antíqua ne intueámini: ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur: útique cognoscétis ea; * Quia. *Joan.* 15. *Is.* 43.

℟. *vj.* Elégi vos, & pósui vos, ut eátis, & fructum afferátis, & fructus vester máneat; * Ut quodcumque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. ℣. Quod salvátum fúerit de domo Juda, fáciet fructum: zelus Dómini exercítuum fáciet istud; * Ut. Glória Patri. * Ut. *Joan.* 15. *Is.* 37.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Príncipes géntium dominantur eórum; & qui majóres sunt, potestátem exercent in eos: non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Ant. 7. d. Quicumque volúerit inter vos major fieri, sit vester minister sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre. *Matth.* 20.

Ant. 3. a. Cùm fecéritis ómnia quæ præcepta sunt vobis, dícite: Servi inútiles sumus; quod debúimus fácere, fécimus. *Luc.* 17.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, sed nómini tuo da glóriam, ℟. Super misericórdia tua & veritáte tua. *Ps.* 113.

Pater noster. *Benedictiones habentur post Psalterium.*

Evangelium & Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *vij.* Mementóte sermónis mei quem ego dixi vobis: * Non est servus major dómino suo: si me persecúti sunt, & vos persequentur. ℣. Locúti sunt adversùm me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me: * Non est. *Joan.* 15. *Ps.* 108.

℟. *viij.* De mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo; proptéreà odit vos mundus: sed * Confídite, ego vici mundum. ℣. Non derelinquet Dóminus sanctos suos; éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos: * Confídite. *Joan.* 15. *Ps.* 36.

℟. *ix.* Pater sancte, serva

n nómine tuo quos de-
mihi. Sicut tu me mi-
n mundum, ego misi
i mundum; &. * Pro
o sanctífico meipsum,
t & ipsi sanctificáti in
te, ℣. Sanctificábunt
um Jacob, & Deum
prædicábunt: * Pro.
i Patri. * Pro. *Joan.*
ſ. 29.

Te Deum.

Sacerd. Confitémini
no, & invocáte no-
ius: ℟. Annuntiáte
gentes ópera ejus.
j.

LAUDES.

[Esus locútus est ún-
decim discípulis,
: Data est mihi om-
:estas in cœlo & in
euntes ergo, docéte
gentes. *Matth.* 28.
6. Prædicáte Evan-
omni creatúræ, bap-
; eos, docentes ser-
mnia quæcumque
i vobis. *Marc.* 16.
28.
2. Quorum remi-
eccáta, remittun-
; & quorum re-
is, retenta sunt.
).
4. *D.* Accipiétis vir-
upervenientis Spíri-
ti in vos; & éritis
stes usque ad últi-
rræ. *Act.* 1.
1. a. Ecce ego vo-
sum ómnibus dié-
ie ad consummatió-
uli. *Matth.* 28.

CAPITULUM. *Ephes.* 4.

CHristus dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelistas, álios autem Pastóres, & Doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi.

HYMNUS.

COElestis aulæ Príncipes,
Sacri duces exércitûs,
Bisséna mundi lúmina,
Olim futúri júdices:
Mersis gravi calígine,
Per vos dies renáscitur:
Quos vanus error lúserat,
Illustrat alma véritas.
Non vi, nec armis mílitum,
Fandi nec ullis ártibus,
Verbo sed irrísæ Crucis,
Christo rebelles súbditis.
Quibus gemébat súbditus,
Rumpuntur orbis víncula:
Jam gaudet, excusso jugo,
Liber Dei sub légibus.
Vulgata terris ómnibus
Per vos Dei mystéria:
Sic vestra terris ómnibus
Præclára facta pérsonant.
¶ Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

℣. Príncipes populórum congregáti sunt. ℟. Cum Deo Abraham. *Ps.* 46.

[*In Solemnibus-minori-*

bus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra, antè & post Canticum: & sic in cæteris communibus.]

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Vos qui secúti estis me, in regeneratióne cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos judicantes duódecim tribus Israël. *Matth.* 19.

Oratio, ut in Proprio.

AD HORAS,

Antiphonæ de Laudibus, quartâ prætermissâ; quod semper observatur, nisi aliter notetur: & sic in quolibet communi.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Jesus.

Capitulum & cætera indè sumuntur, undè sumpti sunt Psalmi: & sic in aliis communibus.

In ℟. *br.* ℣. Qui Ecclésiæ tuæ * Apóstolos dedisti. *Ephes.* 4.

Cetera ut in Psalterio.

AD TERTIAM.

Ant. 6. Prædicáte.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 2.

DEo grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco.

℟. *br.* In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ * verba eórum. * Exívit. Glória Patri. In omnem.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, ac per Octav. Annualium (nisi aliter notetur) in* ℟℟. *brevibus additur* * Allelúia, allelúia. *Isque ritus servatur in quolibet Communi.*]

℣. Non sunt loquélæ neque sermónes, ℟. Quorum non audiantur voces eórum. *Ps.* 18.

Oratio, ut in Proprio.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Quorum.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 2.

POsuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur, tanquàm Deo exhortante per nos. Obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo.

℟. *br.* Dóminus excelsus * Subjécit pópulos nobis. Dóminus. ℣. Elégit nobis * hæreditátem suam: * Subjécit. Glória Patri. Dóminus. *Ps.* 46.

℣. Nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: ℟. Nimis confortátus est principátus eórum. *Ps.* 138.

AD NONAM.

Ant. 1. 2. Ecce.

CAPITULUM. 2. *Thess.* 2.

STate, & tenéte traditiónes quas didicistis sive per sermónem, sive per epístolam nostram. Ipse autem Dóminus noster Jesus Christus, & Deus, & Pater noster, qui diléxit nos, & dedit consolatiónem ætemam, & spem bonam in grátia, exhortétur corda

ſtra, & confirmet in om-
ópere & sermóne bono.
br. Confitébimur tibi,
us: * Invocábimus no-
tuum. Confitébimur.
Narrábimus * mirabília
: * Invocábimus. Gló-
Patri. Confitébimur.
74.
In generatiónem &
ratiónem ℟. Annun-
mus laudem tuam.
78.

II. VESPERAS.

INjecérunt manus
in Apóstolos, &
runt eos in custódia.
5.
. 2. Cæsis denuntiavé-
ne omnínò loqueren-
nómine Jesu. *Act.* 5.
t. 4. E. Ibant gauden-
conspectu concílii,
am digni hábiti sunt
ómine Jesu contumé-
ati. *Act.* 5.
. 1. g. Loquebantur
m Dei cum fidúcia;
úte magnâ reddébant
ónium resurrectiónis
Christi. *Act.* 4.
. 3. a. Tradidérunt
s suas pro nómine
ni nostri Jesu Christi.
5.
TULUM. 1. *Cor.* 4.
us nos Apóstolos no-
íssimos ostendit, tan-
morti destinátos;
pectáculum facti su-
undo, & ángelis,
mínibus.
olemnibus & Annua-
Allelúia, allelúia.

℣. Exulta, cœlum, & sancti Apóstoli, quóniam judicávit Deus judícium vestrum. Allelúia. *Apoc.* 18.

[*Omittitur post Septuagesimam: & sic in aliis communibus.*]

HYMNUS.

QUem misit in terras Deus,
Ut morte nos servet suâ,
Amóris hic fidos sui
Vos éligit vicários.
Occísus Agnus à lupis,
Vos misit agnos ad lupos:
Mores ferínos éxuunt,
Agni repentè de lupis.
Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Vestris eam sudóribus,
Vestro piastis sánguine.
Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta surrexit seges!
Et ista nos seges sumus.
Quam si bonus respéxeris,
Qui das rigátis créscere;
Frumenta nos cœléstibus
Matúra condes hórreis.
Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: ℟. Constítues eos príncipes super omnem terram. *Ps.* 44.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra antè & post Canticum: & sic in cæteris Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. In fundaméntis civitátis sanctæ Jerúsalem nómina duódecim Apostolórum Agni : & lucerna ejus est Agnus. *Apoc.* 21.

Oratio, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Antiphonæ ut pridiè, Capitulum & cætera indè sumuntur undè sumpti sunt Psalmi : & sic in aliis communibus.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

IN I. VESPERIS.

Ant. 8.G. FOrtitúdo símplicis via Dómini : justus in æternum non commovébitur. *Prov.* 10.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, & non pavébit ; quóniam ipse est spes ejus. *Eccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit Sapiéntiam, permanébit confídens ; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, & in primis éligit eum. *Eccli.* 4.

Ant. 6. Timórem, & metum, & probatiónem indúcet super illum, donec credat ánimæ illíus ; & firmábit illum. *Eccl.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne Deus illum conservábit, & liberábit à malis ; & non illidétur quasi in procella navis. *Eccli.* 33.

CAPITULUM. *Josue* 1.

ECce præcípio tibi : Confortáre, & esto robustus. Noli metúere, & noli timére ; quóniam tecum est Dóminus Deus tuus.

In Duplicibus, & suprà :

℟. Cepérunt me inimíci mei gratìs : dixi, Périi ; vocem meam, Dómine, audísti : * Dixísti, Ne tímeas : † Judicásti causam ánimæ meæ, Redemptor vitæ meæ. ℣. Ego non solùm alligári, sed & mori parátus sum propter nomen Dómini Jesu : * Dixísti. Glória Patri. † Judicásti. *Thren.* 3. *Act.* 21.

HYMNUS.

EX quo, salus mortálium,
Fluxit sacer Dei cruor ;
Homo redemptus æmulum
Deo litávit sánguinem.

Non jam crucis Christi pudet :
Quin surgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.

Hoc iste plenus spíritu
Ridet minas, ridet neces ;
Tuáque fretus dexterâ,
Tibi, Redemptor, mílitat.

Paráta spectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat :
Sic pugnat, ut speret mori,
Et morte mortem víncere.

Jnus tot armátas manus
ipente lassat júdice;
tortus ipsis qui cadit
rquéntibus fit fórtior.
Da, Christe, tanti mi-
litis
juáre facta fórtia:
sustinére pro tuo,
odcumque durum, nó-
mine.
Sit laus Patri; laus
Fílio,
sti fidéli, quo duce
rmenta vincunt Márty-
res;
& tibi laus, Spíritus.
Amen.
Hæc Doxologia dicitur
Completorium, & ad
ies Horas.]
In Deo sperávi, ℟. Non
ébo quid fáciat mihi
). *Ps.* 55.
Ad Magníficat.
nt. 8. G. Ecce Deus
átor meus, fiduciáliter
n, & non timébo;
fortitúdo mea, &
mea Dóminus, &
is est mihi in salútem.
2.
ratio, ut infrà ad Lau-
nisi sit propria.

COMPLETORIUM.

nt. 3. *a.* Qui séquitur
non ámbulat in téne-
; sed habébit lumen vi-
licit Dóminus. *Joan.* 8.
Ad Nunc dimittis.
nt. 6. Ego ad Dómi-
aspíciam: expectábo
m salvatórem meum.
i. 7.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum patiéntiæ & solátii, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Felix morte tuâ, qui
cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere
amas viam,
Et signáre cruóre
Quam Christo déderas
fidem!
Pœnis victa quibus defíce-
ret fides?
Tu pœnas ávidâ mente
præóccupas:
Cui non súfficit una,
Ambis innúmeras neces.
Te pro lege sua magnáni-
mum mori,
Te Christus púgilē spec-
tat ab æthere:
Ne succúmbere possis,
Tecum prælia sústinet.
Et nos delícias, vana per
ótia,
Gens infida Deo, quæ-
rimus ánxii:
Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.
Patri máxima laus; máxi-
ma Fílio;
Amborúmque sacro má-
xima Flámini,
Cujus róbore freti,
Vincunt fúnera Márty-
res.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Omnis qui te colit, Dómine, vita ejus, si in probatióne fúerit, coronábitur. *Tob.* 3.

a v

Ant. 8. G. Hæc est grátia, si propter Dei consciéntiam sústinet quis tristítias, pátiens injustè. 1. *Petr.* 2.

Ant. 6. Qui sustinúerit in finem, hic salvus erit. *Marc.* 13.

℣. Cepérunt ánimam meam; irruérunt in me fortes: ℟. Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine. *Ps.* 58.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Probávit me Dóminus quasi aurum quod per ignem transit: * Vestígia ejus secútus est pes meus; viam ejus custodívi, & non declinávi ex ea. ℣. Omnia detrimentum feci ad cognoscendum Christum, & societátem passiónum illíus, configurátus morti ejus: * Vestígia. *Job.* 23. *Philipp.* 3.

℟. *ij.* Certámen forte dedit illi Dóminus, * Ut vínceret, & sciret quóniam ómnium poténtior est sapiéntia. ℣. Confortátus est fide, dans glóriam Deo, * Ut vínceret. *Sap.* 10. *Rom.* 4.

℟. *iij.* Custodívit illum Dóminus ab inimícis: * Descendit cum illo in fóveam, & † In vínculis non derelíquit illum. ℣. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus: * Descendit. Glória. † In vínculis. *Sap.* 10. *Act.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Etsi in præsenti témpore supplíciis hóminum erípiar, manum Omnipotentis nec vivus, nec defunctus effúgiam; quamóbrem fórtiter vitâ excedendo, exemplum forte relinquam. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. *d.* Prompto ánimo pro graevíssimis ac sanctíssimis légibus honestâ morte perfungar. 2. *Mach.* 6.

Ant. 8. c. E cœlo membra ista possídeo; sed propter Dei leges hæc ipsa despício, quóniam ab ipso me ea receptúrum spero. 2. *Mach.* 7.

℣. Fortitúdinem meam ad te custódiam; ℟. Quia Deus susceptor meus es. *Ps.* 58.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Factus es mihi adjútor, Dómine, & liberasti me * A rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me. ℣. Dóminus mihi ástitit, & confortávit me; & liberátus sum de ore leónis, * A rugiéntibus. *Eccli.* 51. 2. *Tim.* 4.

℟. *v.* Dómine, qui habes sanctam sciéntiam, manifestè tu scis quia cùm à morte possem liberári, * Duros córporis sustíneo dolóres; secundùm ánimam verò, propter timórem tuum, libenter hæc

tior. ℣. Gáudeo in
ſſiónibus, & adímpleo
quæ deſunt paſſiónum
riſti in carne mea; * Dù-
córporis. 2. Mach. 6.
loſſ. 1.
℟. vj. Liberávit me Dó-
nus ab omni ópere malo,
Et ſalvum fáciet in reg-
m ſuum cœleſte. ℣. In
tribulatiónis exultábo
Deo Jeſu meo : ſuper
elſa dedúcet me victor.
Et ſalvum. Glória. * Et.
Tim. 4. Habac. 3.

III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Scio ópera
, & labórem, & pa-
ntiam tuam; & quia
tinuiſti propter nomen
um, & non defeciſti.
oc. 2.

Ant. 4. a. Scient omnes
ia ego dilexi te : quó-
m ſervaſti verbum pa-
ntiæ meæ, & ego ſer-
bo te ab hora tentatió-
. *Apoc.* 3.

Ant. 3. g. Qui vícerit,
cuſtodíerit uſquè in finem
era mea, dabo illi poteſ-
em ſuper gentes, ſicut
ego accépi à Patre meo.
oc. 2.

℣. In die tribulatiónis
am te, ℟. Et honori-
ibis me. *Pſ.* 49.

Evangelium & Homilia, in Proprio.

℟. vij. Qui volúerit áni-
m ſuam ſalvam fácere,
det eam; * Qui autem
díderit ánimam ſuam
pter me & Evangélium,
ſalvam fáciet eam. ℣. Erit
tibi ánima tua in ſalútem,
quia in me habuiſti fidú-
ciam, ait Dóminus. * Qui.
Marc. 8. *Jerem.* 39.

℟. *viij.* Eſto fidélis uſquè
ad mortem, & dabo tibi
corónam vitæ : * Qui více-
rit, non lædétur à morte
ſecunda. ℣. Uſquè ad mor-
tem certa pro juſtítia, &
Deus expugnábit pro te ini-
mícos tuos : * Qui. *Apoc.*
2. *Eccli.* 4.

℟. *ix.* Qui vícerit, fá-
ciam illum columnam in
templo Dei mei; * Et
foràs non egrediétur ám-
pliùs : & † Scribam ſuper
eum nomen Dei mei, &
nomen civitátis novæ Jerú-
ſalem. ℣. Plantábo eum,
& non turbábitur ámpliùs;
nec addent fílii iniquitátis,
ut afflígant eum ſicut priùs,
* Et. Glória. † Scribam.
Apoc. 3. 2. *Reg.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dó-
mine, fortitúdinem tuam :
℟. Et exultábo manè miſe-
ricórdiam tuam. *Pſ.* 58.

AD LAUDES.

Ant. 3. a. DOminus mecum
eſt, quaſi bellá-
tor fortis : idcircò qui per-
ſequuntur me, cadent, &
infirmi erunt. *Jerem.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedé-
runt me úndiquè, & non
erat qui adjuváret : me-
morátus ſum miſericórdiæ
tuæ, Dómine, quóniam é-
ruis ſuſtinentes te. *Eccli.* 51.

Ant. 2. Bonus Dóminus, & confortans in die tribulatiónis, & sciens sperantes in se. *Nahum* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuisti me de témpore iníquo; proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini. *Eccli.* 51.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, vestiétur vestimentis albis; & non delébo nomen ejus de libro vitæ: & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

HYMNUS.

ECquis magnánimus se pugil éxhibet?
Fit verbum gládius, fit clypeus fides;
Athletámque Dei præparat árdua
Ad certámina véritas.

I nunc, sancte pugil, quò pia prælia,
Quò te magna vocant præmia mílitem:
Præsens Christus adest: hoc duce, non cades,
Ni victâ nece fórtior.

Frustrà barbáries explícuit cruces;
Nil tormenta movent, ore serénior,
Et fidens ánimi, promptus ad ómnia;
Pœnas inter ovat suas.

Reges antè feros impávidus volat,
Testatúrque fidem, nil métuit mori:
Os, viréſque, sui pollíciti memor
Præsens suppéditat Deus.

Æternum cita mors vívere Mártyri
Quod spondet, próperas, Martyr ovans mori;
Palmam dum moriens conséqueris tibi,
Firmas, nósque mori doces.

Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque sacro máxima Flámini,
Qui dat Martyribus mille neces pati,
Et per fúnera víncere.
Amen.

℣. Adjútor meus, tibi psallam; ℟. Quia Deus suscéptor meus es. *Ps.* 58.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: in réliquo repósita est mihi coróna justítiæ. 2. *Tim.* 4.

Oratio.

ADesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injustè persequéntium, nec ullis perturbémur adversis; Per.

Alia Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, intercedente beáto *N.* Mártyre tuo, in

fide & sinceritáte consʃ-
tiam; ut in caritáte di.
a firmáti, nullis tenta-
iibus ab ejus integritáte
llámur; Per.
fit Pontifex, Oratio.
Mnípotens sempiterne
Deus, qui beáto *N.* dig-
1 Mártyre atque Pontí-
fidem & fortitúdinem
uisti: fac nos ejus mé-
; vitæ frágilis amórem
cere, & ad te, qui so-
vera vita es, perveníre;

Alia Oratio.
Eus, cujus grátia beá-
tum *N.* Pontíficem
m in sacerdótium elé-
, doctrína ad prædican-
1 erúdiit, poténtia ad
severandum confirmá-
: da nobis ex ejus imi-
óne pópulum christiá-
n & instrúere vivendi
mplo, & confirmáre pa-
ido; Per.
fit Sacerdos tantùm, Oratio.
Eus, à quo constán-
tiam fides, & virtú-
sumit infírmitas: quæ-
us, ut beáti *N.* Sacer-
s & Mártyris tui exem-
& précibus, quidquid
persecutiónibus sævum
quidquid in morte ter-
le, fácias nos tui nómi-
confessióne superáre;

D PRIMAM.
Ant. 3. a. Dóminus.
℟. *br.* ℣. Qui es testis *
lis & verus. *Apoc.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedé-
runt me.

CAPITULUM. *Is.* 41.

ERunt quasi non sint, & véluti consúmptio, hómines bellantes adversùm te; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicensque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo salutáre meum, * Et glória mea. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * & spes mea in Deo est, * Et. Glória Patri. In Deo. *Ps.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum: ℟. Protector meus, & cornu salútis meæ. *Ps.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Bonus Dóminus.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 1.

PAtior, sed non confúndor: scio enim cui crédidi; & certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

℟. *br.* Si consistant adversùm me castra, * Non timébit cor meum. Si. ℣. Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo: * Non. Glória Patri. Si. *Ps.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Ps.* 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuisti me.

CAPITULUM. *Tob.* 3.

POst tempestátem tranquillum facis, Dómine; & post lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis. Sit nomen tuum, Deus Israël, benedictum in sǽcula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * Susceptor meus. Factus es. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis, * Suscéptor. Glória. Factus es. *Ps.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuvisti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8.G. PRopter opus Christi usquè ad mortem accessit, tradens ánimam suam. *Philipp.* 2.

Ant. 3. a. Patienter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. 2 *Mach.* 6.

Ant. 7. a. Divítias æstimans impropérium Christi, aspiciébat in remuneratiónem. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Gloriosíssimam mortem magis quàm odíbilem vitam compléctens, voluntáriè præíbat ad supplícium. 2. *Mach.* 6.

Ant. 1. D. Hoc modo vitâ decessit, universæ genti memóriam mortis suæ ad exemplum virtútis & fortitúdinis derelinquens. 2. *Mach.* 6.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

BEátus vir qui suffert tentatiónem; quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia.

℣. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam, custódit eam. Allelúia. *Joan.* 12.

HYMNUS.

JAm non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas cœlítuum choros:
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas domos.

Non jam vincla manus, non cóhibent pedes;
Tu liber súperûm regna perámbulas:
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.

Nec te dira fames, nec sitis ámpliùs,
Nec probrósa premit te modò núditas:
Nunc te lúmine puro
Pascit Christus & índuit.

Sic tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet;
Confundísque tyrannum,
Dum quos déprimit, élevas.

Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque sacro máxima Flámini,

Cujus róbore freti
Vincunt fúnera Mártyres.
Amen.

℣. Posuisti, Dómine, in cápite ejus corónam, ℟. De lápide pretióso. *Ps.* 20.

Ad Magnificat.

Ant. 4. *D.* Justum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam advérsùs eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem æternam. *Sap.* 10.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. VEnit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obsequium se præstáre Deo. *Joan.* 16.

Ant. 3. g. Injícient vobis manus suas, & persequentur, trahentes ad reges & præsides propter nomen meum. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; & insurgent fílii in parentes, & morte eos afficient. *Matth.* 10.

Ant. 1. D. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum: qui autem perseveráverit usquè in finem, hic salvus erit. *Matth.* 10.

Ant. 8. *G.* Dabo vobis os & sapiéntiam, cui non póterunt resístere & contradícere omnes adversárii vestri. *Luc.* 21.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4.

SI exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiescit.

In Duplicibus, & suprà:

℟. In nullo terreámini ab adversáriis; * Quia vobis donátum est pro Christo, non solùm ut in eum credátis, sed ut étiam pro illo patiámini. ℣. Confortámini, & non dissolvantur manus vestræ: erit enim merces óperi vestro; * Quia. Glória Patri. * Quia. *Philipp.* 1. 2. *Paral.* 15.

HYMNUS.

CHristi Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere séculum.
Cœlestis Pátriæ mens inhians bonis,
Mundi sprevit opes, flúxaque gáudia:
Vitæ quin etiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.
Non vultus métuunt carníficum truces:

Fœtus suppliciis despíciunt manus :
Enses, flagra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.
O incredíbilem vim patiéntiæ!
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extorquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.
Ergo nunc própior, Christe, tibi sedet
Palmis turba nitens usque viréntibus,
Victorumque gerens prǽmia, nóbiles
Multo sánguine láureas.
Sit laus summa Patri, súmmaque Fílio :
Sit par, sancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præsídio prælia sústinent,
Contemptâ nece, Mártyres.
Amen.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, ℟. Omnes qui sperátis in Dómino. *Ps.* 30.

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. Cum vos óderint hómines, & exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte & exultáte : ecce enim merces vestra multa est in cœlo. *Luc.* 6.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Complebuntur dies luctûs tui, Sion : non óccidet ultrà sol tuus : pópulus tuus omnes justi. *Is.* 60.

Doxologia, ¶ Festis fidélis, *ut infrà ad Off. Noct.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Sérvient Deo servi ejus, & vidébunt fáciem ejus ; & nomen *ejus in* fróntibus eórum. *Apoc.* 22.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum legítimè certantes coronantem, *. Veníte, adorémus. 2. *Tim.* 2.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

FOrtes cadendo Mártyres,
Quos empta fuso sánguine
Cœlestis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.
Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur, & Christo duce,
Portus beátos óccupant.
Sævit tyrannus, állicit :
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem díligunt.
Quem lictor insánus sitit,
Quem cæcus effundit furor,
Amor sacerdos pródigum
Christo cruórem cónsecrat.
Et ille mixtus sánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non cessat Deum.
Implére vos omnes decet
Passo Deo quod défuit :
Per tot neces læso Patri

lena Christus hóstia.
Testis fidélis, quo duce
nenta vincunt Mártyres,
, tibi sit glória
Patre, cumque Spíritu. Amen.

I. NOCTURNO.

nt. 3. g. Convenérunt
rsùm nos, ut nos disant : quómodò potéri-
subsístere, nisi tu,
, ádjuves nos ? 1.
h. 3.
nt. 5. a. Séquimur te in
corde, & timémus te,
uærimus fáciem tuam :
nos, & da glóriam
ini tuo, Dómine.
. 3.
nt. 8. G. Omnes qui
ndunt servis tuis mala,
undantur in omnipo-
ia tua ; & sciant quia
s Dóminus Deus solus.
. 3.
. Da nobis auxílium de
ulatióne, ℟. Quia vana
s hóminis. Ps. 59.
ectiones de Scriptura oc-
ente.
. j. Nos stulti propter
istum : maledícimur,
enedícimus : * Perse-
ónem pátimur, & sus-
mus : blasphemámur,
bsecrámus. ℣. Propter
Dómine, mortificámur
i die : æstimáti sumus
t oves occisiónis : * Per-
itiónem. 1. Cor. 4.
43.
. ij. Quis nos separábit
aritáte Christi ? Tribulátio ? an angústia ? an fames ? an persecútio ? an gládius ? * Neque mors, neque vita póterit nos separáre à caritáte Dei. ℣. Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te, Dómine ; * Neque mors. Rom. 8. Ps. 43.

℟. iij. Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam suam glóriam in Christo Jesu, * Módicùm passos ipse perfíciet : ipsi glória & impérium † In sécula sæculórum. ℣. Rex mundi defunctos nos pro suis légibus in æternæ vitæ resurrectióne suscitábit : Módicùm. Glória Patri. † In sécula. 1. Petr. 5. 2. Mach. 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. b. In mortem trádimur propter Jesum, ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. 2. Cor. 4.

Ant. 3. b. Paráti sumus mori, magis quàm pátrias Dei leges prævaricári. 2. Mach. 7.

Ant. 6. Propítius sit nobis Deus : non est nobis útile relínquere legem & justítias Dei, ut eámus álterâ viâ. 1. Mach. 2.

℣. In Deo faciémus virtútem ; ℟. Et ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos. Ps. 59.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. iv. Absit à nobis, ut relinquámus Dóminum,

& serviámus diis aliénis : * Dómino Deo nostro serviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. ℣. Et si sunt qui dicantur dii, sive in cœlo, sive in terra ; nobis tamen unus Deus : * Dómino. *Jos.* 24. 1. *Cor.* 8.

℟. v. Dóminus Deus aspíciet veritátem, & consolábitur in nobis. * Pótius est ab homínibus morti datos spem expectáre à Deo, íterùm ab ipso resuscitandos. ℣. Sicut abundant passiónes Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolátio nostra : * Pótius est. 2. *Mach.* 7. 2. *Cor.* 1.

℟. *vj.* Exhibeámus nosmetipsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, * In necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus. ℣. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes transiérunt fidéles, * In. Glória Patri. * In. 2. *Cor.* 6. *Judith* 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Ruent in gládio, & in flamma, & in captivitáte ; ut conflentur, & dealbentur usque ad tempus præfinítum. *Dan.* 11.

Ant. 4. A. Distenti sunt, non suscipientes redemptiónem, ut meliórem invenírent resurrectiónem. *Hebr.* 11.

Ant. 8. c. Ecce quómodò computáti sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illórum est ! *Sap.* 5.

℣. Salus justórum à Dómino ; ℟. Et protector eórum in témpore tribulatiónis. *Ps.* 36.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Ludíbria & vérbera experti, ínsuper & víncula & cárceres, * Lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua, ne servírent, & ne adorárent omnem deum, excepto *Deo* suo : * Lapidáti sunt. *Hebr.* 11. *Dan.* 3.

℟. *viij.* Vicérunt propter sánguinem Agni, & propter verbum testimónii sui, & non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem : * Proptéreà lætámini, cœli, & qui habitátis in eis. ℣. Módico dolóre sustentáto, sub testamento æternæ vitæ effecti sunt : * Proptéreà. *Apoc.* 12. 2. *Mach.* 7.

℟. *ix.* Antíquus diérum judícium dedit sanctis excelsi ; * Et † Regnum obtinuérunt sancti. ℣. Per fidem operáti sunt justítiam, adepti sunt repromissiónes ; * Et. Glória. † Regnum. *Dan.* 7. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Salvasti nos, Dómine, de affligéntibus nos ; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in sǽculum. *Ps.* 43.

AD LAUDES.
[A]nt. 1. DAtum est béstiæ [P]s. 62. bellum fácere [cu]m sanctis, & víncere eos. [Ap]oc. 13.
[A]nt. 7. d. Elegérunt ma[gis] mori, & noluérunt in[frín]gere legem Dei sanc[tam]; & trucidáti sunt. 1. [Ma]ch. 1.
[A]nt. 1. f. Si coram homí[nib]us tormenta passi sunt, [spes] illórum immortalitáte [ple]na est. Sap. 3.
[A]nt. 2. In paucis vexá[ti], in multis benè dispo[nen]tur, quóniam Deus ten[tavi]t eos, & invénit illos [dig]nos se. Sap. 3.
[A]nt. 7. d. Tanquàm au[rum] in fornáce probávit il[los], & quasi holocausti hós[tia]m accépit illos; & in [tem]pore erit respectus illó[rum]. Sap. 3.
[C]APITULUM. Jac. 1.
[O]Mne gáudium existi[máte], fratres mei, cùm [in t]entatiónes várias inci[der]itis: sciéntes quòd pro[bat]io fídei vestræ patién[tia]m operátur; patiéntia [aut]em opus perfectum ha[bet].

HYMNUS.
[Q]Uam, Christe, signasti viam
[Cal]mus, profúso sánguine,
[Per] hanc tui te fórtiter
[Du]cem sequuntur mílites.
[F]ossus manus, fossus pedes,
[Tr]ans ad astra tránsvolas;
[Et] membra trunci Mártyres
Addunt triumpho se tuo.
Omnes in ostro spléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt;
Accepta monstrant vúlnera,
Et per tot ora súpplicant.
Audíre si nos réspuis,
Quos críminum moles gravat;
Audi tuos, qui sánguinem
Fudére pro te, Mártyres.
Fac, si tyrannus déficit,
Ne blandiendo mólliùs
Frangat voluptas péctora,
Ipsis tyrannis sævior.
¶ Testis fidélis, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu. Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

℣. Multæ tribulatiónes justórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. Ps. 33.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Beáti qui persecutiónem patiúntur propter justítiam; quóniam ipsórum est regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Oratio.

DEus, invisíbilis fortitúdo certántium, adesto, quæsumus, nobis supplicántibus; ut qui hodiernâ die sanctórum Mártyrum tuórum *N.* & *N.* gloriósum triumphum recólimus, eórum méritis & précibus contra spirituália nequítias muniámur; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, qui in sanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis: da méntibus nostris eamdem fídei caritatísque virtútem; ut Mártyris tui *N.* & sociórum, quorum gaudémus victóriis, proficiámus exemplis; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Datum est bestiæ.

In ℟. *br.* ℣. Qui es testis * fidélis & verus. *Apocal.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Elegérunt.

CAPITULUM. *Sap.* 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, & æstimáta est afflíctio éxitus illórum; & quod à nobis est iter, extermínium: illi autem sunt in pace.

℟. *br.* Dóminus loquétur pacem * In plebem suam. Dóminus. ℣. Et super * sanctos suos. * In. Glória. Dóminus. *Ps.* 84.

℣. Custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si coram homínibus.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 4.

QUod in præsenti est momentáneum & leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália sunt; quæ autem non videntur, ætérna sunt.

℟. *br.* Probasti nos, Deus, * Et eduxisti nos in refrigérium. Probasti. ℣. Igne nos examinasti * sicut examinátur argentum, * Et eduxisti. Glória Patri. Probasti. *Ps.* 65.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti; ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam aurum.

CAPITULUM. *Isaiæ* 9.

LÆtabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exultant victóres captâ prædâ, quando dívidunt spólia.

℟. *br.* Qui séminant in lácrymis, * In exultatióne metent. Qui. ℣. Euntes ibant & flebant, * mitténtes sémina sua; * In exultatióne. Glória Patri. Qui séminant.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes maníplos suos. *Ps.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. VIdi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter testimónium quod habébant. *Apoc.* 6.

Ant. 4. *D.* Stabant antè thronum in conspectu Agni; & palmæ in mánibus eórum. *Apoc.* 7.

Ant. 8. *G.* Venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt stolas suas & dealbavérunt eas in sánguine Agni. *Apoc.* 7.

Apoc. 1. *D.* Antè thronum Dei sunt, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Non esúrient, nequè sítient ámpliùs, nec cadet super illos sol, nequè ullus æstus. *Apoc.* 7.

CAPITULUM. *Apoc.* 21.

ABsterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum; & mors ultrà non erit; nequè luctus, nequè clamor, nequè dolor erit ultrà, quia prima abiérunt.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, Allelúia.

℣. In his secunda mors non habet potestátem; sed erunt Sacerdótes Dei & Christi, & regnábunt cum illo. Allelúia. *Apoc.* 20.

HYMNUS.

QUanto, morte sacrâ quos tibi dévoves,
Firmas, Christe, tuos róbore mílites!
Ad tormenta rapit, non pávidos mori,
Quam das, ígnea cáritas.
Tortóris rábies sæviat ímpotens;
Addat carcéribus férrea víncula;
Constanti púgiles péctore prælia,
Trunci córpore sústinent.
Alto de sólio nunc, Deus, áspice,
Non indigna tuo númine múnera;
Quot prostráta jacent córpora Mártyrum,
Astant tot tibi víctimæ.
Ad te lethífero vúlnere saúcii,
Vectantur róseo flúmine sánguinis:
Emensi, duce te, Christe, perícula,
Tangunt líttora pátriæ.
Sed quid barbáries ímpia próficit?
Non hæc Christiádas vúlnera déprimunt:
Gens exorta sacro fúnere Núminis,
Crescit sánguine Mártyrum.
Patri máxima sit, máxima Fílio,
Sit par Spirítui, laus tibi, Trínitas,
Quæ te Martyribus pródiga præmium,
Das, & vívere per neces.
Amen.

℣. In æternum exultábunt, ℟. Et habitábis in eis. *Ps.*

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Datæ sunt illis síngulæ stolæ albæ; & dictum est illis ut requiéscerent, donec compleantur conservi eórum, qui

interficiendi sunt sicut & illi. *Apoc.* 6.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. Suscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet. 1. *Reg.* 2.

Ant. 8. G. Elégi eum ex ómnibus mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incensum. 1. *Reg.* 2.

Ant. 2. Ædificábo ei domum fidélem; & ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipsi pactum sacerdótii sempitérnum, quia zelátus est pro Deo suo, & expiávit scelus filiórum Israël. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus, ipse erit sanctus. *Num.* 16.

CAPITULUM. *Hebr.* 5.

NEc quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquàm Aaron. Sic & Christus non semetipsum clarificávit ut póntifex fíeret, sed qui locútus est ad eum; Fílius meus es tu, ego hódiè génui te; quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es sacerdos in æternum secundùm órdinẽ Melchísedech.

In duplicibus, & suprà:

℟. Locútus es sanctis tuis, Dómine, & dixisti: Invéni servum meum, * Oleo sancto meo unxi eum: † Manus mea auxiliábitur ei. ℣. Huic Deus testimónium pérhibens, dixit: Invéni virum secundùm cor meum: * Oleo. Glória Patri. † Manus. *Ps.* 88. *Act.* 13.

HYMNUS.

CHriste, Pastórum caput atque princeps,
Præsulis festam veneráta lucem,
Débitis supplex tua templa votis
Turba frequentat.

Ille non vano ténuit tremendam
Spíritu sedem, próprio nec ausu:
Sed sacrum jussus, Dómino vocante,
Sumpsit honórem.

Strénuum bello púgilem superni
Chrísmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, posuítque sanctam
Páscere gentem.

Fit gregis pastor, pater atque forma:
Lætus impendit sua, séque; servus
Omnium, curis gravis, omnibúsque
Omnia factus.

reis orat, réficit gementes,
rigit lapsos, tenebrasque pellit;
it potens verbo, docet alta, pravum
ónterit hostem.
ut illíus précibus juvémur,
hriste; fac Patrem, pariterque tecum
píritum jugi celebrémus hymno
mne per ævum.
Amen.
. Beátus quem elegisti ssumpsisti; ℟. Inhabitá- in átriis tuis. *Ps.* 64.
Ad Magníficat.
nt. 4. *E.* Elégit ipsum ninus ab omni vivente rre sacrifícium Deo, nsum & bonum odó- pro pópulo suo. *Eccli.*

ratio, ut infrà ad Lau-

COMPLETORIUM.
nt. 3. *a.* Die noctúque iébat somnus ab óculis s pro grégibus tuis, mine. *Gen.* 31.
Doxologia, ¶ Supréme iste Póntifex, *ut infrà Laudes.*
Ad Nunc dimittis.
nt. 7. G. Cùm vénerit minus, & pulsáverit, ti servi quos invénerit ilantes. *Luc.* 12.
OFFICIUM NOCT.
nvit. Christum Pastó- n príncipem, * Veníte, rémus. 1. *Petr.* 5.

Ps. 94. Veníte. 2.
HYMNUS.

CHriste, decréto Patris institútus
Póntifex summo, tibi, qui fidéles
Quos legis, formas pópulis regendis
Ipse ministros:
Hunc juvat festo celebráre cantu,
Qui licèt magnis méritis abundans,
Flens & invítus, duce te, tremendum
Sumpsit honórem.
Nóverat quantis páteat perículis
Ille, qui summos ápices adeptus,
Omnium curas, sibi raptus uni,
Sústinet omnes.
Fécerat fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura poscit,
Advolat promptus: mora non euntem
Ulla retardat.
Dux iter, vitâ præeunte, monstrat;
Cómprobat factis sua dicta magnis;
Et domum sanctam benè olente Christi
Implet odóre.
Lux erat cæco, cólumen labanti,
Una spes lapso, mísero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibusque
Omnia factus.

Christe, Pastórum bonus ipse Pastor,
Qui greges pascis próprio cruóre,
Fac ut ætérnæ súbeant opíma
Páscua vitæ. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Vocávit eum Dóminus, & ait: Vidi afflictiónem pópuli mei: veni, & mittam te, ut edúcas pópulum meum. *Exod.* 3.

Ant. 1. g. Dixit ad Deum: Quis sum ego, ut vadam & edúcam fílios Israël? Qui dixit ei: Ego ero tecum. *Exod.* 3.

Ant. 8. G. Vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Israël: scito quòd míserim te. *Judic.* 6.

℣. Pósui adjutórium in potente, ℟. Et exaltávi eléctum de plebe mea. *Ps.* 88.

Lectiones de Script. occurrente.

℟. *j.* Rectórem te posuérunt, noli extolli: * Esto in illis quasi unus ex ipsis; curam illórum habe. ℣. Si quis vult primus esse, erit ómnium novíssimus, & ómnium minister: * Esto. *Eccli.* 32. *Marc.* 9.

℟. *ij.* Speculatórem dedi te dómui Israël: * Audiens ergo ex ore meo sermónem, annuntiábis eis ex me. ℣. In mente habe quáliter accéperis & audíeris, & serva: * Audiens. *Ezech.* 33. *Apoc.* 3.

℟. *iij.* Accéde ad altáre, & ímmola pro peccáto tuo: * Offer holocaustum, & † Deprecáre pro te & pro pópulo. ℣. Debet Pontifex quemádmodùm pro pópulo, ita étiam & pro semetipso offerre pro peccátis: * Offer. Glória Patri. † Deprecáre. *Levit.* 9. *Hebr.* 5.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. In lege Dómini congregatiónem judicávit, & in fide sua probátus est prophéta; & cógnitus est in verbis suis fidélis. *Eccli.* 46.

Ant. 1. a. Dedit illis legem, ne obliviscerentur præcepta Dómini, & ut non exerrárent méntibus; & hortabátur ne legem amovérent à corde suo. 2. *Mach.* 2.

Ant. 8. c. Apériet os suum, & in oratióne confitébitur Dómino; & ipse díriget consílium ejus & disciplínam. *Eccli.* 39.

℣. Invocábant Dóminum sacerdótes ejus; ℟. Ipse exaudiébat eos, & loquebátur ad eos. *Ps.* 98.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Audívit eum Dóminus & vocem ipsíus, & dedit illi præcepta & legem vitæ & disciplínæ, * Docére Jacob testaméntum suum, & judícia sua Israël. ℣. Hic est qui fuit in Ecclésia cum pátribus nostris, qui accépit verba vitæ dare nobis, * Docére.

Docére. *Eccli.* 45. *Act.* 7.

℟. v. Pactum meum fuit cum eo vitæ & pacis ; & dedi ei timórem, & tímuit me: * Lex veritátis fuit in ore ejus ; & iníquitas non est inventa in lábiis ejus. ℣. Fidélis erat in tota domo ejus tanquàm fámulus, in testimónium eórum quæ dicénda erant : * Lex. *Malach.* 2. *Hebr.* 3.

℟. vj. In pace & in æquitáte ambulávit, & multos avertit ab iniquitáte : * Lábia enim sacerdótis custódient sciéntiam, & legem requírent ex ore ejus ; † Quia ángelus Dómini exercítuum est. ℣. Oportet Epíscopum amplecti eum, qui secundùm doctrínam est, fidélem sermónem ; ut potens sit exhortári in doctrína sana : * Lábia. Glória Patri. † Quia. *Malach.* 2. *Tit.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. A. In omni ópere dedit confessiónem Sancto & Excelso in verbo glóriæ. *Eccli.* 47.

Ant. 7. *d.* Erogávit pecúnias multas : justítiam & fidem conservávit genti suæ, & exquisívit omni modo exaltáre pópulum suum. 1. *Mach.* 14.

Ant. 1. *a.* Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. *Eccli.* 9.

℣. Justítia ejus manet in sǽculum sǽculi : ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Ps.* 111.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. vij. Quis est fidélis servus & prudens, quem constítuit dóminus suus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore ? * Beátus ille servus, quem cùm vénerit dóminus ejus, invénerit sic faciéntem. ℣. A dómino suo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum : * Beátus. *Matth.* 24. *Genes.* 39.

℟. viij. Dóminus supra ómnia quæ póssidet, constítuet illum : * Omni autem cui multùm datum est, multùm quærétur ab eo ; & cui commendavérunt multùm, plus petent ab eo. ℣. In manu Dei potestas terræ, & útilem rectórem suscitábit in tempus super illam : * Omni autem. *Luc.* 12. *Eccli.* 10.

℟. ix. Euge, serve bone & fidélis ; quia super pauca fuisti fidélis, super multa te constítuam : * Intra in gáudium dómini tui. ℣. Super pópulum meum constítui te : sapiéntia & sciéntia data sunt tibi ; & glóriam dabo tibi : * Intra. Glória. * Intra. *Matth.* 25. 2. *Paral.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Domus Aaron, benedícite Dómino : ℟. Domus Levi, benedícite Dómino. *Ps.* 134.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. QUi intrat per óstium, pastor est óvium: huic ostiárius áperit; & oves vocem ejus áudiunt. *Joan.* 10.

Ant. 2. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, & ante eas vadit. *Joan.* 10.

Ant. 7. d. Oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus; aliénum autem non sequuntur, sed fúgiunt ab eo. *Joan.* 10.

Ant. 6. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam donec invéniat eam; & cùm invénerit, impónit in húmeros suos gaudens. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat; mercenárius videt lupum, & fugit: bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. *Joan.* 10.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

PAscite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontáneè secundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, sed voluntáriè; neque ut dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo.

HYMNUS.

JEsu, Sacerdótum decus,
In hac die, quâ glóriâ
Sanctum corónas Præsulem,
Votis adesto súpplicum.

Sui probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.

Hos novit, & præit vocans
In tuta quemque páscua,
Victumque præbet: áudiunt,
Sequuntur, & vivunt oves.

Quam sentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet inventam suo
Portans ovíli réddere.

Arcet frementes béstias,
Lupi retundit ímpetus,
Dolosque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.

Offert frequentem víctimam
Cum plebe Pastor ínnocens;
Secumque devótum gregem
Pius Sacerdos ímmolat.

¶ Supréme, Christe, Póntifex,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Ego sum óstium: per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui pópulis tuis regendis vicários caritátis tuæ præficis minis-

ros: da, quæsumus, in-
ercedente beáto *N.* Pon-
fice, Spíritum sapiéntiæ,
uibus præesse dedisti Ec-
léfiæ tuæ, ut de profectu
nctárum óvium fiant gáu-
ia ætenna pastórum; Per...
unitáte ejusdem Spíritûs.

Alia Oratio.

DEus, fidélium lumen
& Pastor animárum,
ui beátum *N.* Epíscopum
Ecclésia posuisti, ut oves
uas verbo páfceret, & in-
ormáret exemplo: da no-
is ejus intercessióne, &
dem serváre quam dócuit,
viam sequi quam exem-
lo monstrávit; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Qui intrat.

In ℟. *br.* ℣. Qui es Pón-
fex * confessiónis nostræ.
ebr. 3.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Próprias oves.

CAPITULUM. *Prov.* 27.

DIligenter agnosce vul-
tum pécoris tui, tuos-
ue greges consídera; non
im habébis júgiter potes-
tem; sed coróna tribué-
r in generatiónem & ge-
ratiónem.

℟. *br.* Deus protector
eus, * In ipso sperávi.
eus. ℣. Qui subdit * pó-
lum meum sub me, * In
o. Glória Patri. Deus.
. 143.

℣. Nisi Dóminus custo-
erit civitátem, ℟. Frus-
vígilat qui custódit eam.
. 126.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

CAPITULUM. *Jerem.* 3.

INtrodúcam vos in Sion,
& dabo vobis Pastóres
juxtà cor meum; & pascent
vos sciéntiâ & doctrínâ.

℟. *br.* Deduxit eos * In
viam rectã. Deduxit. ℣. Ut
irent * in civitátem habi-
tatiónis, * In viam. Glória
Patri. Deduxit. *Ps.* 106.

℣. Abstulit sicut oves pó-
pulum suum, ℟. Et de-
duxit eos in spe. *Ps.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

CAPITULUM. *Act.* 20.

ATténdite vobis, & uni-
verso gregi in quo vos
Spíritus sanctus pósuit Epís-
copos régere Ecclésiam Dei,
quam acquisívit sánguine
suo.

℟. *br.* Pavit eos * In in-
nocéntia cordis sui. Pavit
eos. ℣. Et in intelléctibus
mánuum suárum * deduxit
eos, * In innocéntia. Gló-
ria. Pavit eos. *Ps.* 77.

℣. Nos pópulus tuus &
oves páscuæ tuæ, ℟. Con-
fitébimur tibi in séculum.
Ps. 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. ECclésiæ factus sum
ego minister se-
cundùm dispensatiónẽ Dei,
quæ data est mihi in vos,
ut ímpleam verbum Dei.
Coloss. 1.

Ant. 4. E. Scitis quó-
modò nihil subtráxerim utí-
lium, quóminùs annuntiá-

rem vobis, & docérem vos públicè, & per domos. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus sum à sánguine ómnium; non enim subterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodò consúmmem cursum meum, & ministérium verbi quod accépi à Dómino Jesu. *Act.* 20.

Ant. 7. ç. Absit à me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam. 1. *Reg.* 12.

CAPITULUM. *Act.* 20.

NOcte & die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrûm; & nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, & dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, allelúia. ℣. Dedit illi Dóminus sacerdótium gentis, & beatificávit illum in glória. Allelúia. *Eccli.* 45.

HYMNUS.

SEdibus, Præsul, súperis recepte,
Advola terris: sacra te reposcunt,
Nostra dum cantu tibi dedicáto
Templa resultant.

Pro Deo vitam cúpidus pacisci,
Otíum durus tibi denégasti;
Prælium Christi benè præliári
Una voluptas.

Si reis vindex minitátur ira,
Súpplici defers prece vim Tonanti:
Et Deum, jugis grege pro tuendo
Víctima placas.

Erudis, vitâ præeunte, Clerum;
Légibus sacris pópulum coërces:
Quas Deus dotes dedit, ad salúbrem
Cóntrahis usum.

Laude non unâ, memorande Præsul,
Nos ama patris stúdio benigni;
Et laborantem médiis perìclis
Dírige plebem.

Christe, pro nobis, Patre sic jubente,
Póntifex factus, tibi laus, tuóque
Una sit Patri, sit & una sancto
Semper Amóri. Amen.

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum: ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Sacerdótes tui induantur salútem: Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui: meménto misericordiárum servi tui. 2. *Paral.* 6.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE DOCTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. A Deo profecta est 4. E. sapiéntia : & in ore fidéli abundábit ; & Dominátor dabit eam illi. *Eccli.* 15.

Ant. 5. C. Denudábit abscónsa sua illi, & thesaurizábit super illum sciéntiam & intelléctum justítiæ. *Eccli.* 4.

Ant. 8. *G.* Firmábitur in illo, & non flectetur ; & continébit illum, & non confundétur ; & exaltábit illum apud próximos suos. *Eccli.* 15.

Ant. 3. a. In médio Ecclésiæ apériet os ejus, & adimplébit illum Spíritu sapiéntiæ & intelléctûs. *Eccli.* 15.

Ant. 1. D. Stolâ glóriæ véstiet illum ; & nómine æterno hæreditábit illum. *Eccli.* 15.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

ANimam meam direxi ad Sapiéntiam, & in agnitióne invéni eam : possédi cum ipsa cor ab inítio ; propter hoc non derelinquar.

In Duplicibus, & suprà :

℟. Dóminus dat sapiéntiam sapiéntibus, & sciéntiam intelligéntibus disciplínam : * Ipse revélat profunda & abscóndita, & † Lux cum eo est. ℣. Spíritus ómnia scrutátur, étiam profunda Dei : * Ipse. Glória. † Lux. *Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.

HYMNUS.

O Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox æterna Patris, Christe, vicários
Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm benè súfficis!

Hi semper vígilant, ne quid adúlterum
Corrumpat fídei virgíneum decus :
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His custódibus íntegra.

Infámes ábolent rellíquias deûm :
Erróres ábigunt, crímina dédocent :
Christo restítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúserat hæresis.

Patrum canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, undè nitet fides :
Quæ sunt prisca, docent ; quæ nova, súbruunt :
Servant depósitum Dei.

Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Pátrum quandò foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Beátus homo quem

tu erudíeris, Dómine, ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Ps.* 93.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Beátus qui excógitat vias sapiéntiæ in corde suo, vadens post illam quasi investigátor: protegétur sub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requiescet. *Eccli.* 14.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Dedit illi Dóminus in præceptis suis potestátem docére Jacob testimónia, & in lege sua lucem dare Israël. *Eccli.* 45.

In fine Hymni,

¶ Jesu, Magister únice
Tibi decus, laus, glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne séculum.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Qui vigiláverit propter sapiéntiam, citò securus erit; quóniam dignos se ipsa círcuit quærens, & in viis ostendit se illis hiláriter. *Sap.* 6.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fontem sapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

JAm nunc, quæ número tot tibi víndices,
Effer sidéreum, Relígio, caput:
Quot sunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.
Cùm per mille neces impíetas furit,
Oppónis válido péctore Mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæresis,
Doctóres tibi súscitas.
Quandò sparsa lues úndiquè críminum,
Hi gliscens vítium prótinus ámputant:
Quandò plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenũ révehunt diem.
Firmant instábiles, & dúbios regunt:
Monstrant tuta procul líttora náufragis:
Nobis, qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.
Quæ dixêre tuis cónsona sénsibus,
Nostris illa, Deus, córdibus ímprimas:
Quos terris cólimus, quos séquimur duces,
Fac nos móribus ássequi.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum, quandò foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Sapiéntia nos est multis manifesta; quibus autem cógnita est, per

ıanet uſque ad conſpec-
ım Dei. *Eccli. 6.*
Ant. 4. E. Os prudentis
ıæritur in eccléſia, &
ːrba illíus cogitábunt in
ırdibus ſuis. *Eccli.* 21.
Ant. 5. a. Sciéntia ſa-
entis tanquàm inundátio
ɔundábit, & consílium
líus ſicut fons vitæ pér-
ıanet. *Eccli.* 21.
℣. Os juſti meditábitur
piéntiam, ℟. Et lingua
us loquétur judícium. *Pſ.*
6.
*Lectiones de Scriptura oc-
ırrente.*
℟. *j.* Sápiens apériet os
ıum in oratióne: * Si
ıim Dóminus magnus vo-
ıerit, Spíritu intelligén-
æ replébit illum. ℣. Si
ıis veſtrûm índiget ſapién-
â, póſtulet à Deo qui dat
nnibus affluentèr. * Si.
ccli. 39. *Jac.* 1.
℟. *ij.* Ipſe tanquàm im-
ːes mittet elóquia ſapién-
æ ſuæ: * Ipſe palàm fá-
et diſciplínam doctrínæ
æ, & in lege teſta-
enti Dómini gloriábitur.
. Multos filiórum Iſ-
ël convertet ad Dómi-
ım Deum ipſórum. * Ipſe.
ccli. 39. *Luc.* 1.
℟. *iij.* Omnis ſcriba doc-
s in regno cœlórum * Sí-
ilis eſt hómini patrifamí-
ıs qui † Profert de the-
uro ſuo nova & véte-
. ℣. In corde prudentis
ːquieſcit ſapiéntia, &
ıdoctos quoſque erúdiet.
* Símilis. Glória. † Pro-
fert. *Matth.* 13. *Prov.* 14.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Ecce dedi ver-
ba mea in ore tuo: ecce
conſtítui te ut evellas, &
déſtruas, & diſperdas, &
ædífices, & plantes. *Je-
rem.* 1.
Ant. 8. G. Ne retíneas
verbum in témpore ſalútis:
in lingua enim ſapiéntia
dignóſcitur; & ſenſus, &
ſciéntia, & doctrína in
verbo ſensáti. *Eccli.* 4.
Ant. 2. Depóſitum cuſ-
tódi, devítans profánas vo-
cum novitátes, & oppoſi-
tiónes falſi nóminis ſcién-
tiæ. 1. *Tim.* 6.
℣. Deus, docuiſti me à
juventúte mea: ℟. Pronun-
tiábo mirabília tua. *Pſ.* 70.
Lectiones, ut in Proprio.
℟. *iv.* Qui habet ſermó-
nem meum, loquátur ſer-
mónem meum verè. * Num-
quid non verba mea ſunt
quaſi ignis, & quaſi mál-
leus cónterens petram? ℣.
Si quis volúerit voluntátem
fácere ejus qui miſit me,
cognoſcet de doctrína,
utrùm ex Deo ſit. * Num-
quid. *Jerem.* 23. *Joan.* 7.
℟. *v.* Ponam verba mea
in ore ejus, loqueturque
ómnia quæ præcépero illi:
* Qui autem verba ejus au-
díre nolúerit, ego ultor
exiſtam. ℣. Qui à ſemetipſo
lóquitur, glóriam própriam
quærit: qui quærit glóriam
ejus qui miſit eum, hic ve-
b iv

rax est. * Qui. *Deut.* 18. *Joan.* 7.

℟. *vj.* Dabo te, dicit Dóminus, in murum æreum, fortem: * Et bellábunt adversùm te, & † Non prævalébunt; quia ego tecum sum. ℣. Exurgent viri loquentes perversa, ut abdúcant discípulos post se: * Et bellábunt. Glória Patri. † Non. *Jerem.* 15. *Act.* 20.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Propósui sapiéntiam addúcere mihi ad convivendum; sciens quóniam mecum communicábit de bonis. *Sap.* 8.

Ant. 7. d. Quæsívi sapiéntiam palàm in oratióne mea; & efflóruit tanquàm præcox uva. *Eccli.* 51.

Ant. 1. f. Inventi sunt sermónes tui, Dómine; & comédi eos: & factum est mihi verbum tuum in lætítiam cordis mei. *Jerem.* 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine; ℟. Et custódiam illam in toto corde meo. *Ps.* 118.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Super salútem & spéciem dilexi sapiéntiam: * Et propósui pro luce habére illam: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa. ℣. Quæ desursùm est sapiéntia, pudíca est, pacífica, plena misericórdiâ & frúctibus bonis; * Et propósui. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. *viij.* Optávi, & datus est mihi sensus; & invocávi, & venit in me Spíritus sapientiæ: & præpósui illam regnis & sédibus, * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. ℣. Exístimo ómnia detrimentum esse propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei; * Et divítias. *Sap.* 7. *Philipp.* 3.

℟. *ix.* Sapiéntia bonórum ómnium mater est; quam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico: infinítus enim thesaurus est; * Quo qui usi sunt, † Partícipes facti sunt amicítiæ Dei. ℣. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum; * Quo. Glória Patri. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 2. DOminus dedit mihi linguam erudítam; ut sciam sustentáre eum qui lassus est, verbo. *Is.* 50.

Ant. 6. Sermo meus non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis; sed in ostensióne Spíritûs & virtútis. 1. *Cor.* 2.

Ant. 3. g. Auxílio adjútus Dei sto, testíficans minóri

atque majóri, nihil extra dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti sunt. *Act.* 26.

Ant. 4. *E.* Non judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc crucifixum. 2. *Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim mystéria ómnia, & omnem sciéntiam; caritátem autem non habúero, nihil sum. 1. *Cor.* 13.

CAPITULUM. *Sap.* 7.

Mihi dedit Deus dícere ex senténtia, & præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium emendátor: in manu enim illíus & nos, & sermónes nostri, & omnis sapiéntia, & óperum sciéntia & disciplína.

HYMNUS.

Vos succensa Deo spléndida lúmina:
Vos sal, nos hómines quo sápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterum.
Per vos Relligio, tútaque Véritas,
Per vos virgíneis fulget honóribus:
Per vos Christus amat pándere dívites
Thesauros sapiéntiæ.
Vestris unda fluit pura canálibus;
Christi floret ager; munda nitet seges:
Lac aptum púeris, & sólidum viris
Cauti sufficitis cibum.
Hi sunt, summe Deus, qui tibi mílitant;
Hi sunt, qui stábiles ædíficant domos:
Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros cónstruit álterâ.
Vicistis stygias vos quibus hæreses,
Hæc nos accípimus tela supérstites:
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu;
His armis quoque víncimus.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna; ℟. Ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

Ad Benedictus.

Ant. J. Sapiéntia & fortitúdo Dómini sunt: tibi, Deus, confíteor, teque laudo; quia sapiéntiam & fortitúdinem dedisti mihi. *Dan.* 2.

Oratio.

Omnípotens, æterne Deus, qui Ecclésiæ tuæ fílios, sicut non cessas erudíre, ita non désinis adjuváre: da fidélibus tuis intercessióne beáti *N.* quem eis ætérnæ salútis minis-

trum tribuisti, ut, te miserante, sciéntiam recta faciendi, & virtútem cápiant exequendi; Per.

Alia Oratio.

Excita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo beátus *N.* servívit: ut eódem nos replente, studeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit; Per.... in unitáte ejusdem Spíritûs.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Dóminus.

In ℟. *br.* Qui Magister noster * unus es. *Matth.* 23.

AD TERTIAM.

Ant. 6. Sermo meus.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

Unicuíque datur manifestátio Spíritûs ad utilitátem: álii quidèm per Spíritum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intellectum, * Et scrutábor legem tuam. Da mihi. ℣. Státue servo tuo * elóquium tuum, Dómine, * Et. Glória Patri. Da mihi. *Ps.* 118.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Auxílio.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 6.

Si quis áliter docet, & non acquiescit sanis sermónibus Dómini nostri Jesu Christi, & ei quæ secundùm pietátem est doctrínæ, superbus est, nihil sciens.

℟. *br.* Viam veritátis elégi, * Judícia tua non sum oblítus. Viam. ℣. Adhæsi * testimóniis tuis, Dómine, * Judícia. Glória Patri. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi; ℟. Quia tu legem posuísti mihi. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

Finis præcepti est cáritas de corde puro, & consciéntiâ bonâ, & fide non fictâ: à quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vanilóquium, volentes esse legis doctóres, non intelligéntes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.

℟. *br.* Veritátem tuam * Et salutáre tuum dixi. Veritátem. ℣. Non abscondi misericórdiam tuam, * & veritátem tuam; * Et salutáre. Glória Patri. Veritátem. *Ps.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℟. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. Fuit gratus Deo, & erudítus omni sapiéntiâ; & erat potens in verbis & in opéribus suis. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei sui bonam super se,

arávit cor suum, ut in-
estigáret legem Dómini,
fáceret, & docéret. 1.
sdr. 7.

Ant. 8. c. Postquàm se
mpliùs dedit ad diligén-
am lectiónis legis & Pro-
hetárum, vóluit & ipse
ríbere quæ ad doctrínam
sapiéntiam pértinent.
rolog. Eccli.

Ant. 3. a. Cùm esset sa-
ientíssimus, dócuit pópu-
ım: quæsívit verba utí-
ia, & conscripsit sermó-
es rectíssimos ac veritáte
lenos. *Eccles.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam
jus enarrábunt gentes; &
audem ejus enuntiábit Ec-
cléfia. *Eccli.* 39.

CAPITULUM. *Prov.* 3.

BEátus homo qui invé-
nit sapiéntiam, & qui
áffluit prudéntiâ: mélior est
acquisítio ejus negotiatióne
argenti & auri primi; &
puríssimi fructus ejus: pre-
tiósior est cunctis ópibus;
& ómnia quæ desiderantur,
huic non valent comparári.

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia.

℣. Qui fécerit & docúerit,
hic magnus vocábitur in
regno cœlorum. Allelúia.
Matth. 5.

HYMNUS.

LUx lucis & fons lúminis,
A quo dies hic náscitur,
Quàm dignióri lúmine
Lucére das Ecclésiam!

Sanctis eam Doctóribus
Indesinenter ínstruens,
Quibus tenébris quæritat
Error latére, détegis.

His stat fides, his véritas
Intamináta pérmanet;
Ab hisque, quam nos vis sequi,
Doctrína sana tráditur.

His hauriámus fóntibus
Verbi tui sciéntiam,
Horumque puris móribus
Præcepta fac nos ássequi.

Qui vera lux es méntium,
Jesu, Magister únice,
Sit laus tibi, sit laus Patri,
Sancto simul cum Spíritu.
Amen.

℣. Beátus vir qui dispónet sermónes suos in judício: ℟. In æternum non commovébitur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmamenti, & qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. *Dan.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE SS. ABBATUM; Monachorum, Cœnobitarum, & Anachoretarum.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. QUid prodeſt hómini, ſi mundum univerſum lucrétur, ánimæ verò ſuæ detrimentum patiátur? *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perfectus eſſe, vade, vende quæ habes, & da paupéribus; & habébis theſaurum in cœlo. *Matth.* 19.

Ant. 6. Nemo eſt qui relíquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat cénties tantùm in témpore hoc, & in ſéculo futúro vitam æternam. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam tuam: noli reſpícere poſt tergum; ſalvum te fac, ne péreas. *Geneſ.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me, & dimitte mórtuos ſepelíre mórtuos ſuos. *Matth.* 8.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 6.

EXíte de médio eórum, & ſeparámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis: & ego recípiam vos; & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Suſceptor meus es tu, Dómine, & in verbum tuum ſuperſperávi: * Declináte à me, maligni, & † Scrutábor mandáta Dei mei. ℣. Magiſter, ſequar te quocumquè ieris. * Declináte. Glória Patri. † Scrutábor. *Pſ.* 118. *Matth.* 8.

HYMNUS.

FElíces némorum pángimus íncolas,
Certo conſílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio ſecli
Mores læderet íntegros.
Ut te poſsídeant, quem ſítiunt Deum,
Urbes, regna, ſuos, ſe quoque déſerunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléſtia cógitant.
Nudi, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles ócius ádvolant:
Ut vaſtum mare tranent,
Prudentes onus éxuunt.
Æternas ut opes, cértaque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confiſi melióribus.
Illis ſumma fuit glória, déſpici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis ſumma voluptas,
Longo ſupplício mori.

Fac nos, summe Deus, quæ
pátimur mala,
In pœnam scélerum ferre
libéntiùs;
Et, tellúre relictâ,
Immortália quærere.
Patri máxima laus; máxima
Fílio,
Amborumque sacro máxima
Flámini,
Quo deserta petívit
Quondàm ductus homo
Deus. Amen.

Si sit Abbas, ℣. Potens in terra erit semen ejus: ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monstrábo tibi: faciamque te ingentem magnam, & benedícam tibi. *Genes.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Abbas, ℣. In umbra alárum tuárum sperábo, ℟. Donec tránseat iníquitas. *Ps.* 56.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Reliquisti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo, ad quem venisti, & sub cujus confugisti alas. *Ruth.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. c. Qui hábitant in deserto, secúri dórmient in sáltibus: & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem. *Ezech.* 34.

Doxologia, ¶ Qui sponte desertum petis, *ut infrà ad Laudes.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. Habitábit in solitúdine judícium; & erit opus justítiæ pax, & cultus justítiæ siléntium, & secúritas usque in sempitèrnum. *Is.* 32.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum, qui ductus est in desertum à Spíritu, * Veníte, adorémus. *Matt.* 4.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Pulchras ácies, cástraque fórtia,
Quæ spes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege sub una,
Uno sub duce mílitant.
Heu! quantis rápiunt astra labóribus!
Pulsant perpétuis questibus æthera,
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.
Votis unánimes, vi quoque flétuum
Instant, & sócias ingéminant preces,
Et concórdibus armis
Vim cœlo simul ínferunt.
Hæc vis grata Deo: sic amat óptimus
Vinci per lácrymas, per gémitus, Pater:
Sic duris referátur
Cœlum conditiónibus.
Fervent quandò die cuncta tumúltibus,
Altum turba silet: cætera dum tacent,

Hi per cántica rumpunt
Noctis longa siléntia.
Exercet vígiles contínuus labor;
Incumbunt óperi non résides manus;
Tellus culta colónis
Victum suppéditat suis.
Quin regína suî mens quoque súbditur,
Rectorisque studet nútibus óbsequi:
Nil servat sibi juris,
Capto libérior jugo.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini,
Quo deserta petívit
Quondàm ductus homo Deus. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Omnis ex vobis qui non renúntiat ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. *Luc.* 14.

Ant. 7. c. Véndite quæ possidétis, & date eleemósynam: fácite vobis thesaurum non deficientem in cœlis. *Luc.* 12.

Ant. 8. G. Nolíte quærere quid manducétis, aut quid bibátis: quærite primùm regnum Dei, & justítiam ejus; & hæc ómnia adjicientur vobis. *Luc.* 12.

℣. Non est inópia timéntibus Dóminum: ℟. Dívites eguérunt, & esuriérunt. *Ps.* 33.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Fúgite de médio Babylónis, & salvet unusquisque ánimam suam; * Quóniam tempus ultiónis est à Dómino. ℣. Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partícipes sitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis; * Quóniam. *Jerem.* 51. *Apoc.* 18.

℟. *ij.* Vade, pópule meus, intra in cubícula tua, abscóndere módicùm, * Donec pertránseat indignátio. ℣. Veníte seorsùm in desertum locum, & requiéscite, * Donec. *Is.* 26. *Marc.* 6.

℟. *iij.* Exeámus ad Jesum extrà castra, impropérium ejus portantes: * Non enim habémus hîc manentem civitátem, sed futúram inquírimus. ℣. Peregríni sumus coram te, Deus: dies nostri quasi umbra super terram. * Non. Glória Patri. * Non. *Hebr.* 13. 1. *Paral.* 29.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te. *Matth.* 19.

Ant. 7. c. Esurímus, & sitímus, & nudi sumus, & laborámus operantes mánibus nostris. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. Non defícimus: sed licèt is qui foris est, noster homo corrumpátur; tamen is qui intùs est, renovátur de die in diem. 2. *Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de intéritu vitam tuam:

ſ. Renovábitur ut áquilæ
ventus tua. Pſ. 102.
Lectiones, ut in Proprio.
℟. iv. Omnis qui in agóne
ntendit, ab ómnibus ſe
ſtinet : * Ego ígitur ſic
rro, non quaſi in incer-
m : ſic pugno, non quaſi
rem vérberans ; ſed caſ-
o corpus meum, & in
rvitútem rédigo. ℣. A
ventúte mea inveſtigá-
m ſapiéntiam : colluctáta
t ánima mea in illa, & in
ciendo eam confirmátus
m. * Ego ígitur. 1. Cor.
Eccli. 51.
℟. v. Non ſecundùm car-
m ambulámus, ſed ſe-
ndùm ſpíritum; quóniam
piéntia carnis inimíca eſt
eo : * Qui autem in
rne ſunt, Deo placére
n poſſunt. ℣. Excelſus
eus & hábitans cum con-
ito & húmili ſpíritu ;
vivíficet ſpíritum humí-
m, & vivíficet cor con-
itórum. * Qui. Rom. 8.
57.
℟. vj. Quæ mihi fué-
nt lucra, hæc arbitrátus
m propter Chriſtum de-
imenta ; * Ut invéniar in
o habens juſtítiam quæ
fide eſt, configurátus
orti ejus. ℣. Elégi abjec-
s eſſe in domo Dei mei,
agis quàm habitáre in
bernáculis peccatórum ;
Ut. Glória. * Ut. Philipp.
Pſ. 83.
N III. NOCTURNO.
Ant. 4. E. Omnes erant
perſeverantes unanímiter in
oratióne. Act. 1.
Ant. 5. F. Poſſeſſiónes &
ſubſtántias vendébant, &
dividébant illa ómnibus,
proùt cuíque opus erat.
Act. 11.
Ant. 6. Plorábant, &
jejunábant, & orábant
in conſpectu Dómini. Baruch. 1.
℣. Flévimus, cùm recor-
darémur Sion : ℟. Quó-
modò cantábimus in terra
aliéna? Pſ. 136.
Evangelium & Homilia
ut in Proprio.
℟. vij. Sapiéntia direxit
ópera eórum : * Iter fecé-
runt per deſerta quæ non
habitabantur ; & in lo-
cis deſertis fixérunt caſas.
℣. Circuiérunt in péllibus
caprínis, egentes, anguſ-
tiáti, afflicti ; quibus dig-
nus non erat mundus : in
ſolitudínibus errantes, &
in cavernis terræ. * Iter.
Sap. 11. Hebr. 11.
℟. viij. Multitúdinis erat
cor unum, & ánima una :
nec quiſquam áliquid ſuum
eſſe dicébat; ſed * Erant illis
ómnia commúnia. ℣. Ecce
quàm bonum & quàm jù-
cundum habitáre fratres in
unum ! * Erant. Act. 4.
Pſ. 132.
℟. ix. Pars Dómini pó-
pulus ejus : invénit eum in
terra deſerta, circumduxit,
& dócuit, atque portávit
in húmeris ſuis, * Et conſ-
títuit ſuper excelſam ter-

ziam. ℣. Confitentes quia peregríni & hóspites sunt super terram, pátriam melióre̅m áppetunt: ídeò parávit illis civitátem, * Et. Glória. * Et. *Deut.* 32. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, sancti, & húmiles corde, Dómino: ℟. Laudáte, & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. PErféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro sancto tuo, qui dixit patri suo & matri suæ: Néscio vos; & frátribus suis: Ignóro vos. *Deut.* 33.

Ant. 1. g. Non sedi in concílio ludéntium: solus sedébam, quóniam comminatióne replesti me. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me stolâ pacis, índui autem me sacco obsecratiónis; & venit mihi gáudium à Sancto. *Baruch.* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. *Galat.* 6.

Ant. 8. G. In voce laudis immolábo tibi: quæcumque vovi, reddam pro salúte Dómino. *Jonæ* 2.

CAPITULUM. *Isaïæ* 51.

COnsolábitur Dóminus Sion, & consolábitur omnes ruínas ejus: & ponet desertum ejus quasi delícias, & solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum actio, & vox laudis.

HYMNUS.

QUid tu, relictis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? quid tu vides,
Solusque tecum cógitas?
Mentis volátu líbero,
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
Præsens choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.
Quàm pura, qui te díligunt,
O Christe, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.
¶ Qui sponte desertum petis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Si sit Abbas, ℣. Veníte, fílii, audíte me: ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in signum & in portentum Israël à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion. *Is.* 8.

Oratio.

DEus, cujus múnere beátus *N.* Abbas Christum páuperem sequi, & húmilem corde usque in finem perseverávit imitári: da cunctis sémitam mandatórum tuórum ingressis, ut nec retrò aspíciant, nec in via hæreant; sed ad te sine offensióne currentes, vitam ætenam apprehendant; Per eumdem.

Alia Oratio.

DA nobis, quæsumus, Deus noster, beáti Abbátis *N.* intercessiónibus sublevári; ut per quem servis tuis perfectiónis evangélicæ documenta donasti, per eum nobis subsídia perpétuæ salutis impendas; Per.

Si non sit Abbas, ℣. Clamávi ad te, Dómine; dixi: Tu es spes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea. Bonus est Dóminus ánimæ quærenti illum. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei. *Thren.* 3.

Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis: da nobis exemplo & intercessióne beáti *N.* cujus hódiè tránsitum celebrámus, temporália ómnia despícere, & ad ætera totâ mentis intentióne festináre; Per.

Alia Oratio.

QUæréntium te, Dómine, Salvátor & custos, qui beáto *N.* ne párticeps esset coinquinatiónis, renuntiáre século, & sub alas tuas confúgere tribuisti: ejus intercessióne da pópulo tuo diabólica vitáre contágia, & te solum Dóminum purâ mente sectári; Qui vivis.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perféctio.

In ℟. *br.* ℣. Qui ductus es in desertum * à Spíritu. *Matth.* 4.

AD TERTIAM.

Ant. 1. g. Non sedi.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 2.

SI quis díligit mundum, non est cáritas Patris in eo; quóniam omne quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, & concupiscéntia oculórum, & supérbia vitæ, quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus transit, & concupiscéntia ejus: qui autem facit voluntátem Dei, manet in æternum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens: * Mansi in solitúdine. Elongávi. ℣. Quóniam vidi iniquitátem * & contradictiónem in civitáte, * Mansi. Glória. Elongávi. *Ps.* 54.

℣. Confíge timóre tuo carnes meas: ℟. A judíciis enim tuis tímui. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

OMnis disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris; póstea autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam reddet justítiæ.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórum * Ego custodívi vias duras. Propter. ℣. Pérfice gressus meos * in sémitis tuis. * Ego. Glória Patri. Propter. *Ps.* 16.

℣. Induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. *G.* In voce laudis.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

VIdéte óculis vestris quia módicùm laborávi, & invéni mihi multam réquiem. Assúmite disciplínam in multo número argenti, & copiósum aurum possidéte in ea. Lætétur ánima vestra in misericórdia ejus; & non confundémini in laude ipsíus.

℟. *br.* Séptiès in die * Laudem dixi tibi. Séptiès in die. ℣. Super judícia * justítiæ tuæ, * Laudem. Glória Patri. Séptiès.

℣. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. SUmus húmiles in universa terra, Dómine: sed in ánimo contríto & spíritu humilitátis suscipiámur; quóniam non est confúsio confidéntibus in te. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes; ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. Quasi morientes, & ecce vívimus; quasi tristes, semper autem gaudentes; tanquàm nihil habentes, & ómnia possidentes. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, misericordes, modesti, húmiles. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. d. Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit,) & considerémus ínvicèm in provocatiónem caritátis & bonórum óperum. *Hebr.* 10.

CAPITULUM. *Deut.* 7.

DOminus Deus ipse est fortis & fidélis, custódiens pactum & misericórdiam diligéntibus se, & his qui custódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, allelúia; ℣. In loco solitúdinis, Dóminus eum dócuit, & custodívit quasi pupillam óculi sui. Allelúia. *Deut.* 32.

HYMNUS.

Uas ferat pœnas pia
turba flentûm,
rba crudélis sibi quis re-
narret?
evenit læsi nimìs ah! timendas
Júdicis iras.
'róferunt longas vigi-
lando noctes,
dies ducunt sólidos ca-
nendis
udibus sacris, precibus-
que juncti
Astra lacessunt.
Frígidos temnunt, cali-
dosque soles:
æ tegit nudos malè ves-
tis artus
it, intonsis & acúta
figit
Spícula setis.
Invidet cœlum, próprios
reposcit,
ente qui regnant super
astra, cives:
um novos terris hómines
iníquus
Déspicit orbis.
Sic ad æternas datur ire
sedes;
illus intrábit, nisi durus
ultor
apiet fletu cruciánda
sævis
Crímina flammis.

Ipse desertum petis, ô
Redemptor,
Factus exemplum: decus
hinc tibi sit:
Par decus Patri: decus &
tibi par,
Spíritus alme. Amen.

Si sit Abbas, ℣. Justus ut palma florébit: ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Atténdite ad patrem vestrum, qui sequímini quod justum est, & quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum. *Is.* 51.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Abbas, ℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Ps.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Scimus quóniam, si terrestris domus nostra dissolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus æternam in cœlis: nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram quæ de cœlo est, superíndui cupientes. 2. *Cor.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. Dicébat Jesus ad omnes: Si quis vult post me veníre, ábneget semetipsum, & tollat crucem suam quotídiè, & sequátur me. *Luc.* 9.

Ant. 2. Dico vobis:

Nisi abundáverit justítia vestra plusquàm Scribárum & Pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Ant. 6. Nisi conversi fuéritis, & efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 18.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi : Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlórum. *Matth.* 7.

Ant. 4. *d.* Contendíte intráre per angustam portam; quia multi, dico vobis, quærent intráre, & non póterunt. *Luc.* 13.

CAPITULUM. *Eccli.* 2.

QUi timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum; & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; & illuminabuntur corda vestra.

In Duplicibus, & suprà :

℟. Qui timent Dóminum non erunt incredíbiles verbo illíus; & * Qui díligunt illum, conservábunt viam illíus. ℣. Plenitúdo legis est diléctio. * Qui. Glória. * Qui. *Eccli.* 2. *Rom.* 13.

Si sit Sacerdos;

HYMNUS.

JAm satis fluxit cr
hostiárum;
Prístinæ cessent ho
causta legis;
Christe, quos formá
melióra libant
Sacra Ministri.

Orat Elías; celer ig
astat:
Mysta nunc major jub
& potenti
Obsequens verbo, D
astat aris,
Hóstia factus.

Pingue libámen, novu
Sacerdos,
Orbe jam toto, D
immolátur:
Se, manu Mystæ,
incruento
Fúnere Christus.

Tale nil priscis pátri
tribútum;
Angelis nusquàm d
par potestas:
Se, manu Mystæ, De
ipse cunctis
Præbet in escam.

Christe, fac semper tu
sacra puro
Corde tractémus, ma
busque puris;
Cáritas aptos tua nos t
mendis
Applicet aris.

Lúminis splendor, Patr
una proles,
Christe, te pronus ven
rétur orbis,
Qui Sacerdótes per am
ris almi
Flamen inungis. Amen

Oculi mei ad fidéles
e, ut sédeant mecum;
ambulans in via imma-
ta, hic mihi ministrá-
Ps. 100.

Ad Magníficat.
nt. 5. c. Notū fáciet Dó-
us qui ad se pertíneant,
anctos applicábit sibi,
uos elégerit, appropin-
bunt ei. *Num.* 16.
tio, ut infrà ad Laudes.
i non sit Sacerdos,

HYMNUS.

Ummi pusillus grex Pa-
tris,
móre mentem sólvite:
paternus vos amor
lt esse regni cómpotes.
En regnat inter Cœlites,
ii vixit olim século
nótus, exósus sibi,
ui pauper, & sciens pati.
Angusta pœniténtiæ
igressus, & viam crucis,
er dura Christum prælia,
er damna non timet sequi.
Carnem terit jejúniis;
inguam domat siléntio:
n páuperum, parcus sibi,
bscondit & spargit sinu.
Sapóre verbi páscitur;
Totóque legem péctore
crutátus, orat pérvigil:
Mens celsa versátur polo.
Hâc surgit ad cœlum viâ:
Et nos eádem da, Pater,
Da, Nate, da cum Spíritu,
Ad te veníre sémitâ. Amen.

℣. Sperent in te qui
novérunt nomen tuum;
℞. Quóniam non dereli-
quisti quærentes te, Dó-
mine. *Ps.* 9.

Ad Magníficat.

Ant. 5. Qui confídunt in
Dómino, intélligent veri-
tátem, & fidéles in dilec-
tióne acquiescent illi; quó-
niam donum & pax est elec-
tis ejus. *Sap.* 3.
Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Vigiláte, & estóte
paráti; quia quâ nescítis
horâ Fílius hóminis ventú-
rus est. *Matth.* 24.

Si sit Sacerdos,
In fine Hymni.

¶ Jesu, Sacerdos máxime,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, & almo Spí-
ritu,
Per cuncta semper sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Si non sit Sacerdos, Æterna Justórum quies, *ut infrà ad Officicium Noct.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Oculus non ví-
dit, Deus, absque te, quæ
præparasti expectántibus
te. *Is.* 64.

AD OFFICIUM NOCT.

Si sit Sacerdos,

Invitatorium. Sacerdó-
tem in æternum Jesum
Christum, * Veníte, ado-
rémus. *Hebr.* 5.
Psalmus. Veníte.

HYMNUS.

O Tuâ dignum pietáte
munus!
Christe, cùm per te légi-
tur Sacerdos

Ille, qui primum decus,
& ministris,
Reddit & aris.
Quàm pavens, sanctus, procul à tumultu,
Cùm dapes Christi meditátur Agni,
In quibus manat sacer incruento
Fúnere sanguis!
Thure fumantes quis hic inter aras?
Quanta majestas sedet ore sancto!
Nec minùs fervent calefacta puris
Péctora flammis.
Nec sacrum durus sedet ad tribúnal:
Súblevat tristès miseráta casus
Cáritas, clemens, aliísque mater,
Dum sibi judex.
Quas relaxávit, luit ipse noxæ
Innocens pœnas; aliéna culpa
Hunc reum fecit; piat acta largo
Non sua fletu.
Lúminis splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

Si non sit Sacerdos,
Invit. Diligentem justos Dóminum, * Veníte, adorémus. *Ps.* 145.
Ps. 94. Veníte. 2.

H y m n u s.

Non parta solo sánguine
Ornat beátos púrpura:
Sunt incruenta, quæ suos
Habent triumphos, prælia.
Non iste flammas, non cruces,
Non sensit uncos *péctines*:
Crudélis & durus sibi
Se morte lentâ cónficit.
Si lictor illi défuit,
Si vincla, fustes, úngulæ;
Paráta pro Christo mori
Hoc supplet omne cáritas.
Corpus subégit cástitas,
Et líberam mentem fides:
Amor supernis ígnibus
Totam litávit hóstiam.
Venis apertis ómnibus
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fusus in fletum cruor.
Da, Christe, sic nos vívere,
Discámus ut semper mori:
Da, post brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.
¶ Æterna justórum quies,
Tibi beáta Trínitas,
Sit summa laus, summum decus
In sempiterna sécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Qui vult vitam dilígere, & dies vidére bonos, declínet à malo, & fáciat bonum. 1. *Petr.* 3.
Ant. 4. d. Cùm ingressus fúeris sémitas æquitátis, non arctabuntur gressus tui; & currens, non

ébis offendículum. *Pro-*
b. 4.
Ant. 7. d. Inhabitábis
n justítia, & próteget te
sempitěrnum; & in die
itiónis invénies firma-
ntum. *Eccli.* 27.
. In n mine tuo exul-
unt justi, Dómine, ℟.
in justítia tua exalta-
itur. *Ps.* 88.
ct. de Script. occurrente.
. *j.* Tóllite jugum meum
er vos, & díscite à me
a mitis sum & húmilis
de: * Et inveniétis ré-
iem animábus vestris;
ıum enim meum suáve
, & onus meum leve. ℣.
terrogáte quæ sit via bo-
, & ambuláte in ea:
Et inveniétis. *Matth.* 11.
rem. 6.
l. ij. Nihil dúlcius, quàm
pícere in mandátis Dó-
ini. * Glória magna est
qui Dóminum. ℣. Si quis
ihi ministrat, me sequá-
r; & ubi sum ego, illîc
minister meus erit.* Gló-
a magna. *Eccli.* 23. *Joan.*
.
℟. *iij.* Omnis qui venit
l me, & audit sermónes
eos, & facit eos, osten-
im vobis cui símilis sit:
Símilis est hómini ædifi-
nti domum, qui † Fodit
altum, & pósuit funda-
ientum super petram. ℣.
eátus homo, cui doná-
ım est habére timórem
Dei: qui tenet illum, cui
ssimilábitur? * Símilis est.
Glória. † Fodit. *Luc.* 6.
Eccli. 25.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Turris fortís-
sima nomen Dómini: ad
ipsum currit justus, & exal-
tábitur. *Prov.* 18.

Ant. 6. Deridétur justi
simplícitas: lampas con-
tempta apud cogitatiónes
dívitum, paráta ad tempus
statútum. *Job.* 12.

Ant. 5. a. Benedíctio Dei
in mercédem justi festínat;
& in hora velóci procéssus
illíus fructíficat. *Eccli.* 11.

℣. Gloriabuntur in te
omnes qui díligunt nomen
tuum, ℟. Quóniam tu be-
nedíces justo. *Ps.* 5.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Quàm magnus qui
invénit sapiéntiam & scién-
tiam! sed * Non est super
timentem Dóminum. ℣.
Mundémus nos ab omni
inquinamento carnis & spí-
ritûs, perficientes sanctifi-
catiónem in timóre Dei:
* Non est. *Eccli.* 25. 2.
Cor. 7.

℟. *v.* Si quis emundáve-
rit se, * Erit vas in ho-
nórem sanctificátum, &
útile Dómino, ad omne
opus bonum parátum. ℣.
Sápiens cor abstinébit se à
peccátis, & in opéribus
justítiæ succéssus habébit.
* Erit vas. 2. *Tim.* 2. *Ec-
cli.* 3.

℟. *vj.* Beátus qui inven-
tus est sine mácula, & qui
post aurum non ábiit, nec

sperávit in pecúnia & thesauris : * Qui probátus est in illo , & perféctus est , † Erit illi glória ætérna. ℣. Probátio fídei multò pretiósior auro. * Qui. Glória. † Erit. *Eccli.* 31. 1. *Petr.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Qui sperant in Dómino , mutábunt fortitúdinem ; current , & non laborábunt ; ambulábunt , & non defícient. *Is.* 40.

Ant. 2. Tenébit justus viam suam , & mundis mánibus addet fortitúdinem. *Job.* 17.

Ant. 3. a. Qui fidúciam habet meî , hæreditábit terram , & possidébit montem sanctum meum. *Is.* 57.

℣. Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus ; ℟. Et non respexit in vanitátes & insánias falsas. *Ps.* 39.

Evangelium & Homilia , ut in Proprio.

℟. *vij.* Sint lumbi vestri præcincti , & lucernæ ardentes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum ; ut , cùm vénerit , conféstim apériant ei. ℣. Qui vigiláverint ad illum , justítias quasi lumen accendent. * Et vos. *Luc.* 12. *Eccli.* 32.

℟. *viij.* Ego in justítia apparébo conspéctui tuo , Dómine : * Satiábor , cùm apparúerit glória tua. ℣. Nunc cognosco ex parte ; tunc autem cognoscam sicut & cógnitus sum. * Satiábor. *Ps.* 16. 1. *Cor.* 13.

℟. *ix.* Sapiéntia justum deduxit per vias rectas , & ostendit illi regnum Dei ; & * Dedit illi sciéntiam sanctórum : † Honestávit illum in labóribus ; & complévit labóres illíus. ℣. Regnum Dei justítia est ; & pax in Spíritu sancto : qui in hoc servit Christo , placet Deo. * Dedit. Glória. † Honestávit. *Sap.* 10. *Rom.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite , servi Dómini , Dómino : ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. ANte Dóminum qui elégit me , vílior fiam plusquàm factus sum ; & ero húmilis in óculis meis. 2. *Reg.* 6.

Ant. 8. c. Semper quasi tumentes super me fluctus tímui Deum , & pondus ejus ferre non pótui. *Job.* 31.

Ant. 4. a. A mandátis labiórum ejus non recessi , & in sinu meo abscondi verba oris ejus. *Job.* 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum : zelátus sum bonum , & non confundar. *Eccli.* 51.

Ant. 3. à. Donec súperest hálitus in me , non loquentur lábia mea iniquitátem , nec lingua mea meditábitur

ditábitur mendácium. *Job.* 27.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

GLória nostra hæc est, testimónium consciéntiæ nostræ, quòd in simplicitáte cordis & sinceritáte Dei, & non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo.

Si sit Sacerdos,

HYMNUS.

O Sacerdótum veneranda jura!
Ceu vices Christi téneant salútis
Arbitri, claudunt, reserantque nobis
Atria cœli.

Omne pendentes scelus in statéra,
Cùm reum solvunt, Deus ipse solvit;
Cùm ligant sontem, Deus ipse sontis
Víncula nectit.

Quàm manus morbis ádhibent perítas!
Cùm secant, semper pia dextra cædit;
Cùm fovent, semper pia lenit ungens
Vúlnera dextra.

Verba dum promunt, pópulus fidélis.
Excipit vocem, cúpidus docéri;
Nempè divínæ sacra verba legis
Mente recondunt.

Irruens prompti cohibére fulmen,
Stant ab adverso, Dominumque placant,
Víndices in nos quótiès ab alto
Déplnit iras.

Dùm Sacerdótes tua sacra tractant,
Christe, fac sacris quibus applicasti,
Cónsonent mores, populique fiat
Forma Sacerdos.

Lúminis splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, Dómine:
℟. Ipsa me deduxérunt & adduxérunt in tabernácula tua. *Ps.* 42.

Ad Benedictus.

Ant. J. Fidúciam habémus per Christum ad Deum, qui & idóneos nos fecit ministros novi testamenti, non litterâ, sed spíritu. 2. *Cor.* 3.

Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut sacerdótio tibi fungerétur, à pópulo segregasti: ejus nos intercessióne à peccatóribus ségrega; ut, secundùm vocatiónem nostram, gens sancta, & regále sacerdótium coram te efficiámur; Per.

Alia Oratio.

DEus, qui in Ecclésiæ tuæ decus & subsídium, beátum *N.* verendo sacerdótii ministério decorasti: præsta ut, per quem pópulus tuus Evangélii verbum, & Domínici córporis sacramentum suscépit, ejus patrocínio dignos utriusque fructus percípiat; Per eumdem.

Si non sit Sacerdos,

HYMNUS.

QUi te, Deus, sub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suspírat, oblítus suî.
Quìd ergo gaudes néctere
Tristes moras amántibus?
Terris retardas éxules
Cives polo quos déstinas.
Hinc fervet in dies amor;
In vota toti díffluunt:
Ad astra festinántibus
Fit pœna vita lóngior.
Vix iste tardi córporis
Pondus molestum sústinet;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo se júngere.
¶ Æterna justórum quies,
Tibi beáta Trínitas,
Sit summa laus, summum decus
In sempiterna sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

℣. Proba me, Deus, & vide si via iniquitátis in me est; ℟. Et deduc me in via æterna. *Ps.* 138.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Qui facit veritátem, venit ad lucem, ut manifesténtur ópera ejus; quia in Deo sunt facta. *Joan.* 3.

Oratio.

FAc, quæsumus, Dómine Deus noster, *intercedente* beáto *N.* pópulum tuum in tua dilectióne ambuláre; quia perpétua est & plena felícitas, si bonórum ómnium serviámus auctóri; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ante Dóminum.

Si fiat de Sacerdote,

In ℟. *br.* ℣. Qui es Sacerdos * in æternum. *Ps.* 109.

Si fiat de non Sacerdote,

In ℟. *br.* ℣. Qui exemplum * dedisti nobis. *Joan.* 13.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Semper.

CAPITULUM. *Philipp.* 2.

CUm metu & tremóre vestram salútem operámini; Deus est enim qui operátur in vobis & velle & perfícere, pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertantur mihi * Timentes te, Dómine. Convertantur. ℣. Et qui novérunt * testimónia tua, * Timentes. Glória Patri. Convertantur.

℣. Párticeps ego sum ómnium timéntium te, ℟. Et custodiéntium mandáta tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. a. A mandátis.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

QUi perspéxerit in legem perfectam libertátis, & permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis; hic beátus in facto suo erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus meis * Verbum tuum, Dómine. Lucerna. ℣. Et lumen * sémitis meis, * Verbum. Glória Patri. Lucerna.

℣. Servávi mandáta tua & testimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conspectu tuo. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 3. *a.* Donec súperest.

CAPITULUM. *Eccli.* 15.

JUstítia longè abest à supérbia & dolo: viri mendáces non erunt illíus mémores; & viri veráces invenientur in illa, & succéssum habébunt usquè ad inspectiónem Dei.

℟. *br.* Justítia tua, Dómine, * Justítia in ætérnum. Justítia tua. ℣. Et lex tua, * véritas. * Justítia. Glória Patri. Justítia tua.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáquè; ℟. Quia in judíciis tuis supersperávi. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. ECce verè Israëlíta, in quo dolus non est. *Joan.* 1.

Ant. 4. *E.* Erat vir simplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo. *Job.* 1.

Ant. 1. D. Custodívit ánimam suam, & memor fuit Dómini in toto corde suo. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de universis mandátis, nec unum quidem verbum quod jússerat Dóminus. *Josue* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permansit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. *Tob.* 2.

CAPITULUM. *Galat.* 6.

FRatres, quæ seminá verit homo, hæc & metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem: qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam.

Si sit Sacerdos,

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia. ℣. Induit eum Deus stolam glóriæ, & coronávit eum in vasis virtútis. Allelúia. *Eccli.* 45.

HYMNUS.

QUantis micas honóribus,
Cœlo Sacerdos áddite,
Cùm, præmiórum pródigus,
Totum tibi dat se Deus!
Partis labóre plúrimo
Quot clarus es virtútibus;
Tot fulgurantem glóriâ
Ornant corónæ vérticem.
Quos parturisti Númini,

Te filii nunc ámbiunt :
Tuóque lætis cántibus
Certant triumpho pláudere.
Christus tuum fit præmium,
Quem consecrasti víctimam ;
Dehinc, aperto Númine,
Te pascet escâ Cœlitûm.
Adhuc Sacerdos, hóstiam
Gratam Deo, nos dévove ;
Undisque mersos naúfragis,
Duc ad salútis littora.
Jesu, Sacerdos máxime,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Sacerdótes Sion índuam salutári : ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 131.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Operátus est bonum, & rectum, & verum coram Dómino Deo suo in universa cultúra ministérii domûs Dómini : fecitque, & prosperátus est. 2. *Paral.* 31.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Sacerdos,

In Solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia. ℣. Timenti Dóminum benè erit in extrémis, & in die defunctiónis suæ benedicétur, Allelúia. *Eccli.* 1.

HYMNUS.

Tuâ beandos glóriâ,
Miris, Deus, prob[...]
modis ;
Qui dum lates præsenti[...]
Votis amantûm pásceris.
Procul remóti, súppli[...]
Tendunt manus, & [...]
trium,
Per vota, per suspíria,
Cœlum salútant éxules.
Te sola mors cùm de[...]
frui,
Sese necant labóribus,
Sese necant jejúniis,
Et, quâ licet, vellent m[...]
ri.
Quam, morte prompt[...]
férvidi
Emêre palmam Mártyre[...]
Hic doctus in dies mori,
Longo reportat fúnere.
Æterna justórum quies,
Tibi beáta Trínitas,
Sit summa laus, summ[...]
decus
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Innocens mánibus [...] mundo corde, ℟. Hic ac[...]cípiet benedictiónem à Dó[...]mino. *Ps.* 23.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Tu fecisti [...] Dómine, cum servo tu[...] misericórdiam magnam, si[...]cut ambulávit in conspe[...] tuo in veritáte, & justíti[...] & recto corde tecum. 3 *Reg.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE VIRGINUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. QUid Dómini bonum est, & quid pulchrum ejus, nisi frumentum electórum, & vinum germinans vírgines? *Zach.*

Ant. 6. Laudábunt, & confluent ad bona Dómini; & ultrà non esúrient: tunc lætábitur virgo in choro. *Jerem.* 31.

Ant. 5. a. Non dicat: Ecce ego lignum áridum; quia hæc dicit Dóminus: Qui tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea locum. *Is.* 56.

Ant. 1. D. Dabo eis nomen mélius à fíliis & filiábus: nomen sempiternum dabo eis, quod non períbit. *Is.* 56.

Ant. 7. a. Non omnes capiunt verbum istud, sed quibus datum est. *Matth.* 19.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7.

UNusquisque próprium donum habet ex Deo: alius quidem sic, álius verò sic. Dico autem non nuptis, & víduis: Bonum est illis, si sic permáneant.

In duplicibus, & suprà:

℟. Nescítis quóniam córpora vestra membra sunt Christi? membra vestra templum sunt Spíritûs sancti qui in vobis est. * Glorificáte, & † Portáte Deum in córpore vestro. ℣. Ponam tabernáculum meum in médio vestrî: ambulábo inter vos, & ero Deus vesteri. * Glorificáte. Glória Patri. † Portáte. 1. *Cor.* 6. *Levit.* 26.

Si sit Martyr, HYMNUS.

FEstis læta sonent sídera cántibus:
Nunc aptáte tubas, súmite tympana,
Cœtus Angélici: dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.
Vestris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.
Sed quid cogis, amor? Fórtiter ámbiit
Sponso virgíneum fúndere sánguinem:
Oblíti méminit tunc benè córporis,
Præclaræ sítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos superéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis íntegram
Testári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia sústinent,

Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Deus præcinxit me virtúte, ℟. Et pósuit immaculátam viam meam. *Ps.* 17.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus. 1. *Cor.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

Vos ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponsum virgíneo progénitum sinu
Puris tóllite láudibus.

Hæc est sacra dies, óbvia quâ suo
Cum plena rútilans lámpade júngitur
Sponso, stansque throno próxima cóncinit
Virgo cántica Vírgini.

Solo digna Deo cónjuge, réspuit
Mortáles thálamos: ut semèl óbligat
Sese fida suo, quem benè déperit,
Ultrò se Deus óbligat.

Purum ne máculent pectus imágines,
In se tota sui córporis ímmemor
Mens sese récipit; nil óculi vident,
Surdis nil sonat áuribus.

Ægro vix sua sunt pábula córpori,
Ardet mille modis ante diem mori:
Quidquid mors rápiet, jam sibi præripit;
Unus sit Deus ómnia.

Fac, ô Christe, tuæ Vírginis æmulos
Hâc nos ire tibi, quâ gráditur viá:
Qui gens sancta sumus, móribus íntegris
Fac soli tibi vívere.

Da te, summe Pater, tóllere láudibus:
Da te, Christe, sequi, láurea Vírginum:
Fac incensa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora.
Amen.

℣. Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam: ℟. Obliviscere pópulum tuum, & domum patris tui. *Ps.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Complácuit Dómino in te: & gaudébit super te Deus tuus. *Is.* 62.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Ego dilecto meo; & ad me convérsio ejus. *Cant.* 7.

In fine Hymni.

¶ Æterne Sponse Vírginum,
Jesu tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox dilecti mei pulsántis : Aperi mihi, sóror mea, immaculáta mea. *Cant.* 5.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum quem sequuntur Vírgines, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 14.

Ps. 94. Veníte. 2.

Si sit Martyr, HYMNUS.

VIrginum robur, Deus, atque custos :
Sexus imbellis, médios per enses,
Dum faves, quas non súperat viríli
Péctore mortes!

Pro tuis aris animósa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus :
Non suos sentit, memor ô! tuórum,
Christe, dolórum.

Non graves plagæ, válidi nec ictus
Integram possunt violáre mentem :
Quin sacri crescit magìs obstinátus
Ardor amóris.

Sponsa dilecto placitúra Sponso,
Déspicit ruptum laniáta corpus :
Est suus truncis honor, & venustas
Est sua membris.

Omnis à Recto fluit ille splendor :
Christe, sic olim cruce tensus altâ,
Obsequens Patri, láceros placébas
Hórridus artus.

Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriusque Nexus :
Fac tibi semper placeámus uni
Péctore mundo. Amen.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

CŒlestis aula pánditur :
En Sponsus; omnes óbviæ
Exíte sponso vírgini,
Exíte, sponsæ Vírgines.

Hæc nuptiális est dies,
Quæ, longa post suspíria,
Dat ómnibus, dat síngulis
Jam pléniùs frui Deo.

Quæ casta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite :
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit?

Hunc propter unum víluit
Superba regum púrpura :
Dotáta quæ sponso Deo,
Quid Virgo terris ámbiat?

O virgináles núptiæ,
Per quas caro fit spíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!

Sit laus Patri, laus Fílio :
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. Oleum effúsum nomen tuum; ídeò adolescéntulæ dilexérunt te. *Cant.* 1.

Ant. 3. g. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. *Cant.* 1.

Ant. 5. a. Exultábimus & lætábimur in te; recti díligunt te. *Cant.* 1.

℣. Deus meus, impollúta via ejus: ℟. Protector est ómnium sperántium in se. *Ps.* 17.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Súscipe me, Dómine, secundùm elóquium tuum, & vivam: * Non confundas me ab expectatióne mea. ℣. Ut Deo vivam, in fide vivo Fílii Dei qui dilexit me. * Non. *Ps.* 118. *Galat.* 2.

℟. *ij.* Lex tua, Dómine, meditátio mea est: * Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, ut non confundar. ℣. Secundùm expectatiónem & spem meam, magnificábitur Christus in córpore meo. * Fiat. *Ps.* 118. *Philipp.* 1.

℟. *iij.* Ecce qui elongant se à te, Dómine, períbunt: * Mihi adhærére Deo bonum est, pónere in Dómino Deo spem meam. ℣. Qui adhæret Dómino, unus spíritus est. * Mihi. Glória Patri. * Mihi. *Ps.* 72. 1. *Cor.* 6.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. *G.* In caritáte perpétua dilexi te; ideò attraxi te, míserans. *Jerem.* 31.

Ant. 4. *E.* Ingressus sum pactum tecum, & facta es mihi. *Ezech.* 16.

Ant. 7. b. Cave nequandò oblivíscáris pacti Dómini Dei tui, quod pépigit tecum; quia Dóminus Deus tuus, Deus æmulátor. *Deuter.* 4.

℣. Concupíscet rex decórem tuum; ℟. Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. *Ps.* 44.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Sponsábo te mihi in sempitérnum: * Et sponsábo te in justítia & judício, & in misericórdia, & in miseratiónibus. ℣. Sectáre justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem.* Et sponsábo. *Os.* 2. 1. *Tim.* 6.

℟. *v.* Scient quia ego dilexi te: * Tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. ℣. Dedi corónam decóris in cápite tuo: & profecisti in regnum, quia perfecta eras in decóre meo. * Tene. *Apoc.* 3. *Ezech.* 16.

℟. *vj.* Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum; * Quia † Fortis est ut mors dilectio. ℣. Neque instántia, neque fortitúdo, neque creatúra ália póterit separáre à caritáte Dei; * Quia. Glória Patri. † Fortis est. *Cant.* 8. *Rom.* 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Grátia cum ómnibus qui díligunt Dóminum nostrum Jesum Chris-

-um in incorruptióne. *Ephes.* 6.

Ant. 3. *a.* Incorrúptio facit esse próximum Deo. *Sap.* 6.

Ant. 1. a. Omnis ponderátio non est digna continentis ánimæ. *Eccli.* 26.

℣. Beáti immaculáti in via, ℟. Qui ámbulant in lege Dómini. *Ps.* 118.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. vij. O quàm pulchra est casta generátio cum claritáte! * Immortális est enim memória illíus; quóniam & apud Deum nota est, & apud hómines. ℣. Relígio munda apud Deum & Patrem hæc est, immaculátum se custodíre ab hoc século. * Immortális. *Sap.* 4. *Jac.* 1.

℟. *viij.* Felix est stérilis; * Et incoinquináta habébit fructum in respectióne animárum sanctárum. ℣. Deus reddet iis qui secundùm patiéntiam boni óperis incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam; * Et incoinquináta. *Sap.* 3. *Rom.* 2.

℟. *ix.* Dábitur illi sors in templo Dei acceptíssima; * Bonórum enim labórum gloriósus est fructus, & quæ non cóncidat radix sapiéntiæ. ℣. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. * Bonórum. Glória Patri. * Bonórum. *Sap.* 3. *Matth.* 5.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo tibi, Dómine: ℟. Psallam, & intélligam in via immaculáta. *Ps.* 100.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Diléctus meus descendit in hortum suum ad aréolam arómatum, ut lília cólligat. *Cantic.* 6.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimittam. *Cant.* 3.

Ant. 2. Ego dilécto meo, & diléctus meus mihi, qui páscitur inter lília. *Cant.* 6.

Ant. 6. Diléctus meus ordinávit in me caritátem: fulcíte me flóribus, stipáte me malis. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant.* 2.

CAPITULUM. *Sap.* 8.

Scivi quóniam áliter non possem esse cóntinens, nisi Deus det; & hoc ipsum erat sapiéntiæ, scire cujus esset hoc donum.

Si sit Martyr.

HYMNUS.

Quid sacram, Virgo, generósa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempè non unum gémino reportas
Hoste triumphum.
Móllior fregit neque te voluptas;
Impotens flexit neque te tyrannus:
Tu graves pœnas, pa-

riterque blandos
Vincis amóres.
Líliis Sponsus récubat, rosísque:
Tu, tuo semper benè fida Sponso,
Et rosas martyr, simul & dedisti
Lília virgo.
Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriusque Nexus:
Fac tibi semper placeámus uni
Péctore mundo. Amen.

℣. Hæréditas immaculatórum in æternum erit: ℟. Non confundentur in témpore malo. *Ps.* 36.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Factus est Dóminus firmamentum meũ: liberávit me, quia complácui ei: secundùm mundítiam mánuum meárum reddet mihi. 2. *Reg.* 22.

Oratio.

DEus, qui inter cétera potentiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti: concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis & martyrii palmam adepta est: da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis serváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

NOn vana dilectum gregem
Pavêre mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo lusit séculi.
Sed hæc tuárum própria
Sunt, Christe, sponsárum bona,
Te semper, & tecum tuis
In te potíri gáudiis.
Castis vicissìm tu tibi
In córdibus thorum struis;
Interque flammas íntimo
Amans quiescis in sinu.
Hic unus est sponsis amor,
Unusque tecum spíritus;
Beasque sponsus síngulas,
In teque transformas, Deus.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsùs ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Sit laus Patri, laus Fílio:
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Ps.* 62.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vestimentis salútis, quasi sponsam ornátam monílibus suis. *Isaiæ.* 61.

Oratio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco onstituisti : concéde, ut qui fidélis sponsæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obséquio, piæ conversatiónis exemplo sequámur; Per.

Alia Oratio.

FIdéles tuos, quæsumus, Dómine, intercedente beátâ *N.* Vírgine tuâ, córpore & mente purífica; ut tuâ inspiratióne compuncti, & tuâ semper suavitáte affecti, nóxias delectatiónes vitáre præváleant; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dilectus meus.

In ℟. *br.* ℣. Quem sequuntur * vírgines. *Apoc.* 14.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Invéni.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7.

DE virgínibus præceptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tanquàm misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis.

℟. *br.* Lætétur mons Sion : * Exultent fíliæ Judæ. Lætétur. ℣. Propter judícia tua, * Dómine, * Exultent. Glória Patri. Lætétur. *Ps.* 47.

℣. Audívit, & lætáta est Sion; ℟. Et exultavérunt fíliæ Judæ. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Ego.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7.

MUlier innupta, & virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore & spíritu : quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodò pláceat viro.

℟. *br.* Quid mihi est in cœlo? * Et à te quid vólui super terram? Quid. ℣. Deus cordis mei, * & pars mea Deus in æternum.* Et. Glória Patri. Quid. *Ps.* 72.

℣. Concupiscit, & déficit ánima mea in átria Dómini : ℟. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 11.

ÆMulor vos Dei æmulatióne : despondi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. *br.* Afferentur Regi vírgines * In lætítia & exultatióne. Afferentur Regi vírgines. ℣. Adducentur * in templum Regis, * In lætítia. Glória Patri. Afferentur.

℣. Delectavérunt te fíliæ regum, ℟. In honóre tuo. *Ps.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* VIrgines accipientes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso & sponsæ. *Matth.* 25.

Ant. 3. a. Prudentes ac-

cepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades suas. *Matth.* 25.

Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. *Matth.* 25.

Ant. 2. Venit sponsus ; & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines sequuntur Agnum quocumquè íerit : sine mácula enim sunt ante thronum Dei. *Apoc.* 14.

CAPITULUM. *Apoc.* 19.

REgnávit Dóminus Deus noster omnípotens : gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei ; quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se.

In Solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia.

℣. Cantábant vírgines quasi cánticum novum ante sedem Dei & Agni. Allelúia. *Apoc.* 14.

Si sit Martyr,

HYMNUS.

ADeste, Sponsæ Vírgines,
Christi gregis pars óptima :
O vos, furóris víctimæ,
O vos, amóris hóstiæ.

Adeste, solemnis dies
Hæc consecráta Vírgini,
Quæ dúplicem gestat suo
Tinctam cruóre laúream.

Inter choros cantántium
Agno litáto Vírginum,
Hæc jure fusi sánguinis
Virgo sedet non última.

Quæ córpori pœnæ nocent,
Illas amans ampléctitur ;
His nempè pœnis líbera
Mortále corpus éxuit.

Amat rosas & lília
Sponsus rubens & cándidus ;
Martyr dedit Sponso rosas,
Dedítque Virgo lília.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus,
Qui corda pura Vírginum
Puris adúris ígnibus.
Amen.

℣. Conféssio & pulchritúdo in conspectu Dei :
℟. Sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus. *Ps.* 95.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Casta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens. *Sap.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

O Virgo, pectus cui sacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intùs suis ardóribus
Sanctus peruffit Spíritus!

Non te voluptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérsequi
Cœlestis Agni núptias.

Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus

Mundána cuncta témneres.
Beáta cui nunc, Cœlítûm
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponsi potíri gáudiis.
Æterne sponse Vírginum,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini; ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus. *Ps.* 148.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. In resurrectióne neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. *Matth.* 22.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE SANCTARUM MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 6. DOmine, qui habes ómnium sciéntiam, tu scis quòd nunquàm lætáta sit ancilla tua nisi in te, Dómine Deus. *Esther* 14.

Ant. 2. Ad te, Dómine, óculos meos dírigo: tu scis quia mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntia. *Tob.* 3.

Ant. 8. c. Nunquàm cum ludéntibus míscui me; neque cum his qui in levitáte ambulant, partícipem me præbui. *Tob.* 3.

Ant. 3. a. Dómine Pater, omne desidérium averte à me, & ánimæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me. *Eccli.* 23.

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habentem, nisi te, Dómine, qui nosti quia óderim glóriam iniquórum. *Esther.* 14.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

RElinquet homo patrem, & matrem suam, & adhærébit uxóri suæ; & erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum est; ego autem dico in Christo & in Ecclésia. Verúmtamen & vos sínguli unusquisque uxórem suam sicut seipsum díligat; uxor autem tímeat virum suum.

In Duplicibus, & suprà:

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea consensi suscípere: * Sit nomen tuum, Deus Israël, benedíctum in sécula. ℣. Non vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. * Sit. Glória. * Sit. *Tob.* 3. 1. *Thess.* 4.

HYMNUS.

AD núptias Agni Pater
Matres & innuptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Interque sponsas sors datur!
Lex nuptiárum cáritas;
Dos magna, paupertas, tibi,
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde spérnere.
Te multus oblectat labor,
Fusæque jejúnam preces:
Te pœnitentem lácrymæ:
Te cura páuperum juvat.
Quacumquè confixam sibi,
Per probra sponsam, per cruces
Trahit Magister; & sequi
Despecta gaudes, & pati.
Beáta quæ sponso Deo
Castis adhæret vínculis:
Sic corpus unum póssumus,
Sic unus esse spíritus.
Hoc præstet almo cum Patre,
Natóque nobis Spíritus,
Qui trinus ac unus Deus
Regnat per omne séculum. Amen.

Si sit Martyr, ℣. Factus es spes mea, Dómine: ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Ps.* 60.

Ad Magnificat.

Ant. 4. d. Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua misericórdia præsumentem; ut gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te. *Judith* 9.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Martyr, ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: ℟. In via tua vivífica me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum est os meum; quia lætáta sum in salutári tuo. 1. *Reg.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Gustávit, & vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucerna ejus. *Prov.* 31.

Doxologia, ¶ Divína proles féminæ, *ut infrà ad Off. Noct.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Indue te decóre sempitérnæ glóriæ; Deus enim ostendet splendórem suum in te. *Baruch* 5.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum in quo sperant sanctæ mulíeres, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 3.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

ADeste, sanctæ Cónjuges;
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triumphat Cœlites.
Blandos ut hostes vínceret,
Hanc fortitúdo véstiit:
Ut prosit intuéntibus,
Cœlestis ornávit decor.
Non vana pompa séculi
Sensus fefellit, nec malis
Gliscens voluptas ártibus
Viríle pectus mólliit.
Non illa luxu véstium,
Non crine torto spléndui:

Cultu nitens sed símplice,
Puris placébat móribus.
Se sub serénis vúltibus
Austéra virtus ócculit:
Timet vidéri, ne suum,
Dum prodit, amittat decus.
Pascenda cœlesti cibo,
Sacris studébat lítteris;
Templo frequens, sed sédula
Redíbat ad curam domûs.
¶ Divína proles féminæ,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
Nunc & per omne séculum.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Inítium sapiéntiæ timor Dómini, & cum eléctis féminis gráditur. *Eccli.* 1.

Ant. 2. Sápiens múlier ædíficat domum: múlier gratiósa invéniet glóriam. *Prov.* 14.

Ant. 3. *a.* Pars bona, múlier bona: in parte timéntium Deum dábitur. *Eccli.* 26.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus; ℟. Et non supplantabuntur gressus ejus. *Ps.* 36.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Mulíerem fortem quis invéniet? Procul & de últimis fínibus prétium ejus. * Confídit in ea cor viri sui: reddet ei bonum, & non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. ℣. Vir imágo & glória Dei est: múlier autem glória viri est. * Confídit. *Prov.* 31. 1. *Cor.* 11.

℟. *ij.* Grátia mulíeris sédulæ delectábit virum suum: * Disciplína illíus datum Dei est. ℣. Quæ fílios aut nepótes habet, discat domum suam régere; hoc enim acceptum est coram Deo. * Disciplína. *Eccli.* 26. 1. *Tim.* 5.

℟. *iij.* Grátia super grátiam; múlier sancta & pudoráta: * Fundamenta ætérna supra petram sólidam; mandáta Dei in corde mulíeris sanctæ. ℣. Venérunt flúmina, & flavérunt venti; & irruérunt in domum, & non cécidit; fundáta enim erat super petram. * Fundamenta. Glória. * Fundamenta. *Eccli.* 26. *Matth.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Deprecabátur Dóminum, dicens: Dómine mi, qui rex noster es solus, ádjuva me, cujus præter te nullus est auxiliátor álius. *Esther* 14.

Ant. 5. a. Ostende quóniam non derelinquis præsumentes de te; & præsumentes de se, & de sua virtúte gloriantes humílias. *Judith* 6.

Ant. 6. In consílium eórum non véniat ánima mea, & in cœtu illórum non sit glória mea. *Genes.* 49.

℣. Non habitábit in médio domûs meæ, qui facit supérbiam: ℟. Qui lóquitur iníqua, non diréxit in

conspectu oculórum meórum. *Ps.* 100.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Misericórdia tua, Dómine, ante óculos meos est; & * Complácui in veritáte tua: non sedi cum concílio vanitátis. ℣. Quæ participátio justítiæ cum iniquitáte? * Complácui. *Ps.* 25. 2. *Cor.* 6.

℟. *v.* Dilexi, Dómine, mandáta tua super aurum & topázion; * Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: omnem viam iníquam ódio hábui. ℣. Non in abundántia cujusquam vita ejus est ex his quæ póssidet. * Proptéreà. *Ps.* 118. *Luc.* 12.

℟. *vj.* Ego in Dómino sperávi: * Exultábo & lætábor in misericórdia tua; † Quóniam respexisti humilitátem meam, salvasti de necessitátibus ánimam meam. ℣. Ubi Spíritus Dómini, ibi libertas. * Exultábo. Glória Patri. † Quóniam. *Ps.* 30. 2. *Cor.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri. *Judith* 15.

Ant. 8. G. Benedicta es à Dómino; scit enim omnis pópulus mulíerem te esse virtútis. *Ruth* 3.

Ant. 5. C. Gaudébit super te Dóminus in lætítia, silébit in dilectióne sua, exultábit super te in laude. *Soph.* 3.

℣. Benedícat te Dóminus ex Sion; ℟. Et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ. *Ps.* 127.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergressa es universas. * Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. ℣. In incorruptibilitáte modesti spíritûs, qui est in conspectu Dei lócuples, sanctæ mulíeres ornábant se. * Fallax. *Prov.* 31. 1. *Petr.* 3.

℟. *viij.* Fecisti viríliter, & confortátum est cor tuum, eò quòd castitátem amáveris: * Ideò & manus Dómini confortávit te, & ídeò eris benedicta in æternum. ℣. O múlier, magna est fides tua: * Ideò. *Judith* 15. *Matth.* 15.

℟. *ix.* Omnia quæ locúta es, vera sunt; & non est in sermónibus tuis ulla reprehénsio: * Nunc ergo † Ora pro nobis, quóniam múlier sancta es, & timens Deum. ℣. Fides tua te salvam fecit. * Nunc. Glória. † Ora. *Judith* 8. *Luc.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in æternum; ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 5.

AD LAUDES.

nt. SIcut sol óriens mun-
a. do in altíssimis Dei,
: mulíeris bonæ spécies in
námentum domûs ejus.
ccli. 26.

Ant. 2. Múlier fortis
olectat virum suum; &
nnos vitæ illíus in pace
nplébit. *Eccli.* 26.

Ant. 3. g. Múlier sensá-
a, & tácita : non est im-
nutátio erudítæ ánimæ. *Ec-
li.* 26.

Ant. 4. a. Os suum apé-
uit sapiéntiæ, & lex cle-
néntiæ in lingua ejus. *Prov.*
31.

Ant. 5. a. Non discedébat de templo, jejúniis & obse-crationibus sérviens nocte ac die. *Luc.* 2.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3.

MUlíeres súbditæ sint viris suis; ut & si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrifíant, considerantes in timóre castam conversatiónem vestram.

HYMNUS.

ARdet Deo quæ Fémina,
Latére frustrà cógitat:
Quot índigos hæc súblevat,
Tot próditur præcónibus.
Prodesse quærit ómnibus,
Curis honestis ánxia;
Patróna custos vírginum,
Secunda mater órphanis.
Pannis latentem vílibus
Christum fovébat hóspitem;
Quas dura subtraxit sibi,
Opes refundit pródiga.
Pacem domi, pacem foris
Alto colit siléntio:
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.
¶ Divína proles féminæ,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne séculum.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Si sit Martyr, ℣. Adhæsit ánima mea post te, Deus meus: ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ad Benedictus.

Ant. J. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ; & exaudíta est orátio mea. *Eccli.* 51.

Oratio.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur: largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ passiónem recoléntibus; ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat; Per.

Si non sit Martyr, ℣. Humiliábam ánimam meam. ℟. Et orátio mea in sinu meo convertétur. *Ps.* 34.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Orátio humiliantis se nubes penetrábit; & non discédet, donec Altíssimus aspíciat. *Eccli.* 35.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

SOLEMNE-MAJUS.

(Ipso die Dedicationis, *ANNUALE.)*

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1.D. CErnitis quòd Dóminus Deus vester vobiscum sit: præbéte ígitur corda vestra, ut quærátis Dóminum; & consúrgite, & ædificáte sanctuárium Dómino. 1. *Paral.* 22.

Ant. 7. *d.* Domus quam ædificári volo Dómino, talis esse debet, ut in cunctis regiónibus nominétur: præparábo ergo ei necessária. 1. *Paral.* 22.

Ant. 5. C. Magnus est Deus noster super omnes deos: quis ergo póterit prævalére, ut ædíficet dignam Deo domum? 2. *Paral.* 2.

Ant. 6. Si cœlum & cœli cœlórum cápere eum néqueunt, quantus ego sum, ut possim ædificáre ei domum? 2. *Paral.* 2.

Ant. 3. a. Dóminus Deus cœli ipse præcépit mihi ut ædificárem ei domum. 1. *Esdr.* 1.

CAPITULUM. *Agg.* 1.

HÆc dicit Dóminus exercítuum: Pónite corda vestra super vias vestras: ascéndite in montem, portáte ligna, & ædificáte domum; & acceptábilis mihi erit, & glorificábor, dicit Dóminus.

℟. Cuncta, Dómine, quæ in cœlo sunt & in terra, tua sunt; & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi: * Dómine Deus noster, † Omnis hæc cópia quam parávimus, ut ædificarétur domus nómini sancto tuo, de manu tua est. ℣. Quis prior Dómino dedit, & retribuétur ei? Ex ipso sunt ómnia: ipsi glória in sécula. * Dómine. Glória. † Omnis. 1. *Paral.* 29. *Rom.* 11.

HYMNUS.

QUisquis ô! sacram próperas ad ædem,
Dírigat gressus píetas fidésque;
Regis hæc regum Domus, & Tonantis
Altera Sedes.

Cujus in cœlo thronus est perennis,
Parva vult terris habitáre tecta:
Incapax claudi, latet hospes, arcto

Clausus in orbe.
Non malos ultor venit inter ignes,
Non nigrâ nimbi tonat è procellâ:
Nec minùs credas plácido verenda
Número templa.
Quid vetus fluxit cruor hostiárum?
Prístinæ cessent holocausta legis:
Ipse libámen Deus, & Sacerdos,
Se litat aris.
Quid venis, audax? procul hinc profánus;
Sancta ni fletûs lavet unda crimen.
Munda quàm multis jubet esse mundum
Vócibus ædes!
Quæ tibi fumant, Deus alme, templis,
Thura, jucundo pláceant odóre;
Et pluant pingues resolúta lætis
Núbibus imbres.
Amen.

℣. Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion: ℟. Deus in dómibus ejus cognoscétur. *Ps.* 47.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Domus mea ædificábitur in Jerúsalem; & consolábitur adhuc Dóminus Sion, & éliget adhuc Jerúsalem. *Zach.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*Si sit Dominica, fit Commemoratio Dominicæ occurrentis in utrisque Vesperis & Laudibus.*]

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 6. Sint óculi tui aperti super domum hanc nocte ac die, Dómine, ut exáudias deprecatiónem pópuli tui. 3. *Reg.* 8.

Doxologia, Qui nos tibi templum facis, *ut infrà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Implébo domum istam glóriâ, & in loco isto dabo pacem. *Agg.* 2.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum in templo sancto suo, * Veníte, adorémus. *Habac.* 2.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Ecce sedes hìc Tonantis;
Ecce cœli jánua:
Hìc Sacerdos, ara, templum,
Hìc Deus fit hóstia;
Incruentâ morte, jugis
Hìc amor litat Deum.
Qualis ara, quanta sedes,
Ipsíus capax Dei!
Quem nec universa terra,
Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo se coarctans
Hìc latére sústinet.
Quàm libentèr hìc pudícis
Inserit se córdibus!
Hìc amantis tota Christi
Exerit se cáritas;
Hìc Pater caros sedére
Gestit inter fílios.
Hinc facesse, quem profána

Pólluit contágio ;
Neu ſacrum transíre límen
Inquinátus aúdeas :
Ultor aſtat cum flagellis,
Púniens ſontes Deus.
Sit perennis laus Parenti;
Sit perennis Fílio :
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perennis, Spíritus,
Chriſma cujus nos inungens,
Viva templa cónſecrat.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

In Pſalm. Verba mea. *p.* 85. *Ant.* 6. Salvábit Dóminus Deus gregem pópuli ſui, quia lápides ſancti elevabuntur ſuper terram ejus. *Zach.* 9.

In Pſ. Dómini eſt terra. 63. *Ant.* 7. *d.* Glória Líbani véniet ad ornandum locum ſanctificatiónis meæ, & locum pedum meórum glorificábo. *Iſ.* 60.

In Pſ. Júdica me, Dómine. 68. *Ant.* 2. Dabo ſanctificatiónem meam in médio eórum, & erit tabernáculum meum in eis. *Ezech.* 37.

℣. Lætátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi : ℟. In domum Dómini íbimus. *Pſ.* 121.

De libro ſecundo Paralipómenon.

Lectio j. Cap. 7.

Cum compleſſet Sálomon fundens preces, ignis deſcendit de cœlo, & devorávit holocauſta & víctimas : & majeſtas Dómini implévit domum ; nec póterant ſacerdótes íngredi templum Dómini, eò quòd impleſſet majeſtas Dómini templum Dómini. Sed & omnes fílii Iſraël vidébant deſcendentem ignem, & glóriam Dómini ſuper domum : & corruentes proni in terram ſuper pavimentum ſtratum lápide, adoravérunt & laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. Rex autem & omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóſtias ; boum viginti duo míllia, aríetum centum viginti míllia : & dedicávit domum Dei rex, & univerſus pópulus.

℟. Non manſi in domo uſque ad diem hanc, dicit Dóminus ; ſed fui ſemper in tentório manens cum omni Iſraël : * Nunc ígitur dedi locum pópulo meo; plantábitur, & ultrà non commovébitur. ℣. Tabernáculum teſtimónii fuit cum pátribus in deſerto uſque in diébus David ; Sálomon autem ædificávit Dómino domum : * Nunc. 1. *Paral.* 17. *Act.* 7.

Lectio ij.

Sacerdótes autem ſtabant in officiis ſuis : & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David

x ad laudandum Dómi-
im : Quóniam in ætern-
um misericórdia ejus ;
mnos David canentes per
nus suas. Porrò sacer-
tes canébant tubis ante
s, cunctusque Israël sta-
t. Sanctificávit quoque
lomon médium átrii ante
nplum Dómini : obtúle-
: enim ibi holocausta &
pes pacificórum ; quia
áre æneum quod fécerat,
n póterat sustinére holo-
usta & sacrifícia & ádi-
s. Fecit ergo Sálomon
lemnitátem in témpore
o septem diébus ; & om-
s Israël cum eo, ecclésia
gna valdè, ab intróitu
nath usque ad torrentem
gypti. Fecitque die octá-
collectam, eò quòd de-
casset altáre septem dié-
s, & solemnitátem cele-
ásset diébus septem.

℟. In templo hoc ponam
men meum in sempiter-
um, & ultrà non fáciam
mmovéri pedem Israël,
Si tamen custodíerint
nnia ópera quæ præcépi
. ℣. Vos estis templum
ei vivi ; sicut dicit Deus :
uóniam inhabitábo in il-
, & inambulábo inter
s, * Si. 4. *Reg.* 21. 2.
or. 6.

Lectio iij.

Omplevitque Sálomon
domum Dómini, & do-
um regis, & ómnia quæ
sposúerat in corde suo,
fáceret in domo Dómini, & in domo sua ; & prospérátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, & ait : Audívi oratiónem tuam, & elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cœlum, & plúvia non flúxerit ; & mandávero & præcépero locustæ ut dévoret terram ; & mísero pestiléntiam in pópulum meum : conversus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis suis péssimis ; & ego exáudiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum, & sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meæ erectæ ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim & sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, & permáneant óculi mei & cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Elégi locum istum mihi in domum sacrifícii : * Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meæ erectæ † Ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. ℣. De omni re quamcumque petíerint fiet ; ubi enim sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum. * Oculi. Glória. † Ad oratiónem. 2. *Paralip.* 7. *Matth.* 18.

IN II. NOCTURNO.

In Ps. Afferte Dómino. 151.

Ant. 1. *f.* Sanctificávi dómum hanc quam ædificasti, ut pónerem nomen meum ibi in sempiternum. 3. *Reg.* 9.

In Ps. Deus noster. 153.

Ant. 5. a. Sanctificábitur altáre in glória mea : sanctificábo & tabernáculum cum altári, & habitábo in médio filiórum Israël. *Exod.* 29.

In Ps. Magnus Dóminus. 154.

Ant. 4. *E.* Scient gentes quia ego Dóminus sanctificátor Israël, cùm fúerit sanctificátio mea in médio eórum in perpétuum. *Ezech.* 37.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus : ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. *de Dedicatione*, *N.* 1. *Lectio iv.*

FEstívitas hodierna, fratres, tantò nobis debet esse devótior, quantò familiárior est. Nam céteras quidèm Sanctórum solemnitátes cum Ecclésiis áliis habémus commúnes : hæc verò sic nobis est própria, ut necesse sit, vel à nobis eam, vel à némine, celebrári. Nostra est, quia de Ecclésia nostra : magis autem nostra, quia de nobis ipsis. Mirámini fórsitan, & erubéscitis ce brári festa de vobis. S quid lápides isti potuéru sanctitátis habére, ut e rum solémnia celebrému Habent útique sanctitáte sed propter córpora vest An verò córpora vestra san ta esse quis dúbitet, q templum sancti Spíriti sunt; ut sciat unusquisq vas suum possidére in san tificatióne ? Itaque sanct sunt ánimæ propter inh bitantem Spíritum Dei i vobis : sancta sunt córpo propter ánimas : sancta e étiam propter córpora de mus.

℟. Mactávit hóstias, dedicávit domum Dei re & universus pópulus; Sa cerdótes autem stabant & Levítæ ad laudandum Dó minum : * Quóniam i æternum misericórdia eju

℣. Christus dilexit Eccle siam, & seipsum trádid pro ea, ut illam sanctific ret : * Quóniam. 2. *Par* 7. *Ephes.* 5.

N. 3. & 4. *Lectio v.*

QUando domus ista per manus Pontíficum dedicáta est Dómino, propter nos sine dúbio factum est. In nobis proindè spirituáliter impléri neces est, quæ in pariétibus visibíliter præcessérunt. Et vultis scire, hæc útique sunt : aspérsio, inscríptio, inúnctio, illuminátio, benedíctio. Hæc quidem in hac

hac visibili domo fecêre Pontífices; hæc Christus assistens Póntifex futurórum bonórum invisibíliter quotídiè operátur in nobis. Aspergit nos hyssópo, ut mundémur, lavémur, dealbémur: lavat nos in confessióne; lavat nos lacrymárum imbre; lavat sudóre pœnitentiæ: magìs autem lavat nos aquâ illâ pretiósâ quæ de fonte pietátis, id est, ab ejus látere, emanávit. Non solùm autem, sed inscríbit dígito Dei, in quo ejiciébat dæmónia, haud dúbium quin in Spíritu sancto. Inscríbit, inquam, legem suam, non jam in lápide, sed in tábulis cordis carnálibus, prophéticam implens promissiónem, quâ se pollícitus est ablatúrum cor lapídeum, & cárneum cor esse datúrum, id est, non durum, non obstinátum, non Judáicum; sed pium, sed mansuétum, sed tractábile, sed devótum. Beátus quem tu erudíeris, Dómine, & de lege tua docúeris eum.

℟. Qui adhærent Dómino, ut colant eum, & díligant nomen ejus, lætificábo eos in domo oratiónis meæ; * Quia domus mea, domus oratiónis vocábitur cunctis pópulis. ℣. Nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. * Quia. *Is.* 56. *Joan.* 2.

N. 4. 5. 6. *Lectio vj.*

BEáti, inquam, qui docti & mémores sunt mandatórum ejus, sed ad faciendum ea: alióquin scienti bonum & non facienti, peccátum est illi; & servus sciens voluntátem dómini sui, & non fáciens, plagis vapulábit multis. Undè necesse est, ut únctio spirituális grátiæ ádjuvet infirmitátem nostram, observantiárum & multímodæ pœnitentiæ cruces devotiónis suæ grátiâ líniens; quia nec est sine cruce sequi Christum; & sine unctióne, crucis asperitátem ferre quis posset? Hinc est quòd multi abominantur & fúgiunt pœniténtiam, crucem quidem videntes, sed non étiam unctiónem. Vos qui experti estis, ecce ipsi scitis quia verè crux nostra inuncta est, & per grátiam Spíritûs adjuvantis, suávis & delectábilis est pœniténtia nostra. At postquàm únctio grátiæ hujus præcésserit, jam lucernam suam Christus non ponit sub módio, sed super candelábrum; quia tempus est ut lúceat lux nostra coram homínibus. Jam verò benedictiónem quidem expectámus in fine, quando apériet manum suam, & implébit omne ánimal benedictióne. Nam in quátuor præmissis mérita constant: in benedictióne sunt præ-

mia. In benedictióne tota complébitur grátia sanctificátiónis, quandò jam in domum transíbimus non manufactam, æternam in cœlis.

℟. Tu, Dómine universórum, qui nullíus índiges, voluisti templum habitatiónis tuæ fieri in nobis: * Et nunc, Sancte Sanctórum, Dómine, † Conserva in æternum impollútam domum istam. ℣. Si quis templum Dei violáverit, disperdet illum Deus: templum enim Dei sanctum est. * Et. Glória Patri. † Conserva. 2. *Mach.* 14. 1. *Cor.* 3.

IN III. NOCTURNO.

In Ps. Te decet hymnus. 86. *Ant.* 1. g. Majestas Dómini implévit domum; nec póterant Sacerdótes íngredi domum Dómini, eò quòd implesset majestas Dómini templum Dómini. 2. *Paral.* 7.

In Ps. Quàm dilecta. 110. *Ant.* 6. Verè Dóminus est in loco isto: quàm terríbilis est locus iste! Non est hic áliud nisi domus Dei, & porta cœli. *Genes.* 28.

In Ps. Fundamenta. 154. *Ant.* 3. g. Ipse qui habet in cœlis habitatiónem, visitátor & adjútor est loci; & venientes ad malefaciendum pércutit ac perdit. 2. *Mach.* 3.

℣. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? ℟. Qui ingréditur sine mácula, & operátur justítiam. *Ps.* 14.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Cùm intrasset Jesus Jerosólymam, commóta est universa cívitas, dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Basílii Epíscopi.

In Ps. 28. *Ed. Ben.* 1721. *n.* 3.

NEcessária est adorátio, non ea quæ fit extrà Ecclésiam, sed quæ in ipsa Dei aula perfícitur. Ne mihi privátas aulas aut ecclésias excogitétis. Una est aula sancta Dei. Synagóga Judæórum priùs aula erat; sed post admissum in Christum peccátum, facta est habitátio eórum deserta. Quapropter & Dóminus: Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli. Cùm autem loquátur de iis qui ex Géntibus ad salútem præordináti sunt, aulam própriam præter Judæórum aulam ostendit. Non ígitur extrà sanctam hanc aulam adoráre oportet, sed intrà ipsam, ne quis extrà ipsam constitútus, aut ab iis qui extrà illam sunt, attractus, in aula Dómini esse désinat. Inter-

sunt enim multi in hábitu quidèm precatiónis; nec sunt tamen in aula ob mentis evagatiónem, & ánimi eórum aberratiónem, ex vanis ac inutílibus curis nascentem.

℟. Cùm intulisset Móyses arcam in tabernáculum, pósuit & mensam, & candelábrum è regióne mensæ, * Juxtà præceptum Dómini. ℣. Lucernam ponunt super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt: sic lúceat lux vestra coram homínibus: * Juxtà. *Exod.* 40. *Matth.* 5.

n. 7. *Lectio viij.*

IN templo adstant sancti Angeli: adest Dóminus, qui ánimum ingrediéntium intuétur. Preces uniuscujusque manifestæ Deo sunt, quis ex affectu, quis sciéè exquírat cœléstia; quis perfunctoriè & extrémis labris verba pronúntiet, cor verò ipsíus procul à Deo sit. Quòd si orat; carnis sanitátem, opesque terrestres, & humánam glóriam exquírit. Oportet autem nihil horum quærere, ut Scriptúra docet: sed in templo ejus unusquisque dicit glóriam. Creatúra omnis tum silens, tum loquens, tum cœlestis, tum terréna, dat glóriam Conditóri: miserábiles verò hómines, postquàm, ædibus suis derelictis, ad templum concurrérunt, quasi quidpiam consecutúri emolumenti, tamen Dei verbis aures non præbent, suam ipsórum natúram non séntiunt: præoccupáti peccáto, non affliguntur: non mœrent, dum reminíscuntur peccatórum; non timent judícium; sed arridentes, & inter se jungentes dextras, precatiónis domum in locum immódicæ loquacitátis vertunt.

℟. Móyses tabernáculum & ómnia vasa ministérii aspersit; & ómnia in sánguine secundùm legem mundantur: * Necesse est ergo exemplária quidèm cœléstium his mundári; ipsa autem cœléstia melióribus hóstiis, quàm istis. ℣. Tulit Móyses unctiónis óleum, quo linívit tabernáculum cum ómni supelléctili sua: óbtulit & vítulum pro peccáto. * Necesse est. *Hebr.* 9. *Levit.* 8.

[*Si sit Dominica, loco sequentis Lectionis, legitur Evangelium & Homilia Dominicæ occurrentis.*]

Lectio ix.

CAve ne quandò ábeas unà cum iis qui ímpia & contumeliósa verba in Dei nomen évomunt, condemnátus, cùm debuisses mercédem pro rerum divinárum celebratióne recípere. Habes Psalmum, habes Prophetíam, præcepta Evangélica, Apostolórum prædicatiónes. Lingua psal-

lat : mens eórum quæ dicta sunt, scrutétur intelligéntiam; ut psallas spíritu, psallas item & mente. Deus enim minimè índiget glóriâ : sed te vult esse dignum, quî glóriam consequáre. Quapropter quod séminat homo, hoc & metet. Sémina glorificatiónem, ut corónas, honoresque & laudes in regno cœlórum metas. Hæc à nobis ídeò dicta sunt, quòd sunt qui loquendi finem in Dei templo nunquàm fáciant, ac inutíliter ingrediantur. Utinàm inutíliter, non cum detrimento !

℟. Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pedum ejus, quóniam sanctum est : adoráte in monte sancto ejus, * Quóniã sanctus Dóminus Deus noster. ℣. Veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu & veritáte : nam & Pater tales quærit qui adórent eum : * Quóniam. Glória Patri. * Quóniam. *Ps.* 98. *Joan.* 4.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino cánticum novum : ℟. Laus ejus in ecclésiâ sanctórum. *Ps.* 149.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 3. a. DOmus Dei est Ecclésia Dei vivi, columna & firmamentum veritátis. 1. *Tim.* 3.

Ant. 4. E. Christi domus sumus nos, si fidúciam & glóriam spei usque ad finem, firmam retineámus. *Hebr.* 3.

Ant. 8. c. Ad Dóminum accedentes, lápidem vivum & electum, & ipsi tamquàm lápides vivi superædificámini, domus spirituális. 1. *Petr.* 2.

Ant. 5. a. Omnis ædificátio.

CANTICUM. *Tob.* 13.

De Ecclesia Prophetia.

JErúsalem cívitas Dei, luce spléndidâ fulgébis, * & omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longinquo ad te vénient : & múnera deferentes adorábunt in te Dóminum, * & terram tuam in sanctificatiónem habébunt;

Nomen enim magnum * invocábunt in te.

Maledicti erunt qui contémpserint te; & condemnáti erunt omnes qui blasphemáverint te; * benedictíque erunt qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fíliis tuis; * quóniam omnes benedicentur & congregabuntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui díligunt te, * & qui gaudent super pace tua.

Anima mea, bénedic Dóminum; * quóniam liberávit Jerúsalem civitátem suam à cunctis tribulatió-

nibus ejus Dóminus Deus noster.

Beátus ero si fúerint relíquiæ séminis mei * ad vid/endam claritátem Jerúsalem.

Portæ Jerúsalem ex sápphíro & smaragdo ædificabuntur; * & ex lápide pretióso omnis circúitus murórum ejus.

Ex lápide cándido & mundo omnes plátéæ ejus sternentur: * & per vicos ejus Allelúia cantábitur.

Benedíctus Dóminus qui exaltávit eam; * & sit regnum ejus in sécula seculórum super eam. Amen.

Glória Patri, &c.

Ant. Omnis ædificátio constrúcta in Christo Jesu, crescit in templum sanctum in Dómino; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu. *Ephes.* 2.

Ant. 1. a. Dei ædificátio estis, fundamentum pósui: unusquisque vídeat quómodò superædíficet; fundamentum enim Christus Jesus. 1. *Cor.* 3.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 6.

AN nescítis quóniam membra vestra templum sunt Spíritûs sancti qui in vobis est, quem habétis à Deo, & non estis vestri? Empti enim estis prétio magno: glorificáte & portáte Deum in córpore vestro.

HYMNUS.

PAtris æterni Sóboles coæva,
Dum tuæ sacros pia plebs honóres
Ædis instaurat, Deus alme, nostris
Annue votis.

Hîc sacri fontis látices ab ortu
Inditi purgant máculam reátûs:
Hîc & infúsum nova membra Christo
Chrisma coaptat.

Hîc suâ pascit pópulos fidéles
Carne, qui mundi scelus omne tollit
Agnus, & fusi prétium cruóris
Ipse propínat.

Hîc salus ægris ánimis parátur:
Hîc reos Judex fácilis relaxat,
Atque lethálem redivíva pellit
Grátia cùlpam.

Cujus in cœlo thronus est perennis,
Incolit parvam Deus altus ædem:
Hîc adorátor sibi quisque sedem
Præparat astris.

Nullus hanc turbo quatit, irruentis
Nulla vis nimbi, rapidíve fluctûs:
Cedit hanc contra furor inferórum
Irritus omnis.

Laus Deo, qui nos sibi
consecrávit :
Una sit Patri, parilísque
Próli :
Par sit ambórum tibi
nexus omni,
Spíritus, ævo.
Amen.

℣. Domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, ℟. In longitúdinem diérum. *Ps.* 92.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. Domus tua, Dómine, in sanctificatióne tua permáneat; & omnes gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te. *Judith* 9.

[*Ipso die Dedicationis, & per Octavam,*

Oratio.

DEus, qui invisibíliter ómnia cóntines, & tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter ostendis: Templum hoc poténtiâ tuæ inhabitatiónis illustra, & concéde ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacumque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequantur; Per Dóminum.]

In Anniversario Dedicationis, & per Octavam,

Oratio.

DEus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti Templi tui consecratiónis réparas diem, & sacris semper mystériis repræsentas incólumes: exaudi preces pópuli tui, & præsta ut quisquis hoc Templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrasse lætétur; Per Dóminum.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui nos tibi templum
facis,
Ter sancte, ter potens
Deus,
Jugis tibi sit glória,
Per cuncta semper sécula.
Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Domus Dei.

In ℟. *br.* ℣. Qui magníficas in nobis * locum tuum & Templum. 2. *Mach.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Christi domus.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

HAbentes, fratres, fidúciam in intróitu sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, (id est, carnem suam,) & Sacerdótem magnum super domum *Dei*; accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei.

℟. *br.* In multitúdine misericórdiæ tuæ * introíbo in domum tuam, * Allelúia, allelúia. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum * in timóre tuo, * Allelúia. Glória Patri. In. *Ps.* 5.

℣. Introíbo in domum tuam in holocaustis: ℟.

Reddam tibi vota mea. *Ps.* 65.

[*Per Octavam Anniversarii, omisso* Allelúia. *resumptio fit ad primum asteriscum* * ; *& sic ad alias Horas.*]

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Ad Dóminum.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei, & foràs non egrediétur ámpliùs : & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis Dei mei novæ Jerúsalem, quæ descendit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum.

℟. *br.* Beátus * quem elegisti & assumpsisti, * Allelúja, allelúia. Beátus. ℣. Inhabitábit * in átriis tuis, * Allelúia. Glória. Beátus. *Ps.* 64.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine : ℟. In sécula seculórum laudábunt te. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Dei.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 5.

SCimus quóniam si terrestris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, æternam in cœlis. Nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupientes.

℟. *br.* Replébimur * in bonis domûs tuæ, * Allelúia, allelúia. Replébimur. ℣. Sanctum est templum tuum, * mirábile in æquitáte, * Allelúia. Glória Patri. Replébimur. *Ps.* 64.

℣. Quàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum ! ℟. Concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini. *Ps.* 83.

AD II. VESPERAS.

In Ps. Lætatus sum. 74.

Ant. 4. E. UNus de septem Angelis sústulit me in spíritu, & ostendit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendentem de cœlo à Deo. *Apoc.* 21.

In Ps. Nisi Dóminus. 96.

Ant. 8. G. Erat structúra muri ejus ex lápide jáspide ; ipsa verò cívitas aurum mundum, símile vitro mundo. *Apoc.* 21.

In Ps. Memento. *cum sua divisione*, 157. *Ant.* 1. D. Templum non vidi in ea ; Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus est, & Agnus. *Apoc.* 21.

In Ps. Super flúmina. 55.

Ant. 3. a. Cívitas non eget sole neque lunâ, ut lúceant in ea ; nam cláritas Dei illuminávit eam, & lucerna ejus est Agnus. *Apoc.* 21.

In Ps. Lauda, Jerúsalem, Dóminum. 107. *Ant.* 6. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens & mendácium, nisi qui scripti

sunt in libro vitæ Agni. *Apoc.* 21.

CAPITULUM. *Isaiæ* 33.

RESpice Sion civitátem solemnitátis nostræ: óculi tui vidébunt Jerúsalem, habitatiónem opulentam, tabernáculum quod nequáquàm transferri póterit: nec auferentur clavi ejus in sempiternum, & omnes funículi ejus non rumpentur; quia solúmmodò ibi magníficus est Dóminus noster.

Allelúia, allelúia. ℣. Erit Jerúsalem sancta, & aliéni non transíbunt per eam ámpliùs, allelúia. *Joël.* 3.

HYMNUS.

URbs beáta, vera pacis
Vísio Jerúsalem,
Quanta surgit! celsa saxis
Cónditur vivéntibus:
Quæ polívit, hæc coaptat
Sédibus suis Deus.

Síngulis ex margarítis
Síngulæ portæ nitent:
Murus omnis fulget auro,
Fulget uniónibus:
Anguláris petra Christus
Fundat urbis mœnia.

Ejus est sol cæsus Agnus,
Ejus est templum Deus:
Æmulantes hìc beáti
Purióres Spíritus,
Laude jugi Numen unum
Terque Sanctum cóncinunt.

Undequáquè sunt aperta
Civitátis óstia:
Quisquis ambit huc veníre,
Inférique mœnibus,
Antè duris hìc probári
Débuit labóribus.

Sit perennis laus Parenti;
Sit perennis Fílio;
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perennis, Spíritus;
Chrisma cujus nos inungens,
Viva templa cónsecrat.
Amen.

℣. Glorióſa dicta sunt de te, cívitas Dei: ℟. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te. *Ps.* 86.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Gressus rectos fácite pédibus vestris; accessistis enim ad civitátem Dei viventis Jerúsalem cœlestem: ítaque regnum immóbile suscipientes, serviámus Deo cum metu & reveréntia. *Hebr.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica. Cetera ut heri, lxix.

[¶ *De Dominica (si occurrat intra Octav. Anniversarii Dedic.) fit Officium ut in Psalterio, cum Commem. Octavæ in utrisque Vesp. & Laudibus.*]

DIEBUS
INTRA OCTAVAM.

Semiduplex.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCTURNUM.

Tres Antiph. ℣. *&* ℟℟℟. *ex Nocturno Festi, juxtà Feriam.*

Lectio j. de Script. occ. è tribus fit una; ij & iij. ut habent. infrà pro qualibet die.

AD LAUDES.

Ant. sola 5. a. Omnis ædificátio constructa in Christo Jesu, crescit in templum sanctum in Dómino; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu. *Ephes.* 2.

Cantic. Jerúsalem. lxxvj.

AD HORAS, omittitur Allelúia. *in* ℟℟℟ *brevibus.*

AD VESPERAS.

Ant. sola 4. E. Unus de septem Angelis sústulit me in spíritu, & ostendit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendentem de cœlo à Deo. *Apoc.* 21.

SECUNDA DIE.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 336. in Dedic. Tom. 5.

Lectio ij.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domûs oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum, ista est; domus Dei, nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc século ædificámur, ut in fine séculi dedicémur. Ædifícium, imò ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hîc fiébat, quandò ista surgébant; hoc fit modò, cùm congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de sylvis & móntibus ligna & lápides præciduntur. Cùm verò catechizantur, baptizantur, formantur; tanquàm inter manus fabrórum & opíficum dolantur, collineantur, complanantur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quandò caritáte compaginantur.

Lectio iij.

LIgna ista & lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacíficè innécterent, si non se ínvicèm, cohærendò sibi, quodam modo amárent, nemo huc intráret. Déniquè quandò vides in áliqua fábrica lápides & ligna benè sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, & in nobis habitáre, tanquàm ædificando dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicèm diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis; véteres enim erátis, domum mihi nondùm faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini de vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicèm amáte.

TERTIA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Unde suprà. *Lectio ij.*

DUm novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libenter atténdimus, quam divíno nómini hódiè dedicámus; invenímus à nobis debéri, & Deo nostro máximam lau-

dem, & sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domûs ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intériùs ædificante, profíciat. Quod hîc factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus: & quod hîc perfectum cérnimus in lapídibus & lignis, hoc, ædificante gratiâ Dei, perficiátur in córdibus vestris.

Lectio iij.

PRincipáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, à quo est omne datum óptimum, & omne donum perfectum: & ejus bonitátem totâ cordis alacritáte laudémus; quóniam ad construendam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit affectum, surrogávit auxílium; inspirávit necdùm voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent; ac per hoc Deus, qui operátur in suis & velle & perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit. Et quia ópera bona in conspectu suo nunquàm esse permittit inánia; fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condignam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámpliùs agendæ sunt grátiæ Deo nostro: hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámpliùs honorári.

QUARTA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 337. de Dedic. Eccles. C. 1. *Lectio ij.*

BOna ópera fidéliũ de suâ temporáli terrenâque substántiâ, cùm in thesauris cœléstibus reconduntur; fides hoc videt, quæ pietátis óculum habet in corde. Undè & ista ædifícia, quæ congregandis religiósis cœtibus extruuntur, cum óculo carnis inspéxerit, laudat intériùs quod cernit extériùs; & visíbili áccipit lúmine, ad quod gáudeat invisíbili veritáte. Neque enim occupáta est fides inspícere quàm pulchra sint membra hujus habitatiónis, sed de quanta interióris hóminis pulchritúdine procédant hæc ópera dilectiónis.

Lectio iij.

REtríbuet ergo Dóminus fidélibus suis tam piè, tam hiláriter, tam devótè ista operántibus, ut eos quóque ipsos in suæ fábricæ constructióne compónat, quò currunt lápides vivi, fide formáti, spe solidáti, caritáte compacti: ubi sá-

piens ille architectus Apóstolus fundamentum pósuit Christum Jesum, summum ipsum lápidem angulárem; sicut & Petrus de prophética Scriptúra comméмorat, ab homínibus quidèm reprobátum, à Deo autem electum & honorificátum. Huic adhærendo, pacámur; huic incumbendo, firmámur.

QUINTA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Unde suprà. Lectio ij.

CHristus simul est & lapis fundamentális, quia ipse nos regit; & anguláris, quia ipse conjungit. Ipsa est petra suprà quam vir sápiens ædíficans domum suam, contrà omnes hujus séculi tentatiónes tutíssimus persevérat; nec plúviâ irruente lábitur, nec flúmine inundante subvértitur, nec ventis flántibus commovétur. Ipse est & pax nostra, qui fecit útraque unum: in ipso enim neque circumcíssio quidquam valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Hi enim duo tanquàm paríetes ex diverso venientes, longè ab ínvicem fúerant; donec ad illum, tanquam ad ángulum ducti, etiam in illo síbimet copuláti sunt.

Cap. 2. Lectio iij.

ITaque sicut hoc ædifícium visíbile factum est nobis corporáliter congregandis; ita illud ædifícium, quod nos ipsi sumus, Deo spirituáliter habitatúro constrúitur. Templum enim Dei sanctum est, inquit Apóstolus, quod estis vos. Sicut hoc terrénis mólibus construímus, sic illud benè compósitis móribus erigámus. Hoc enim nunc visitántibus nobis, illud in fine séculi, Dómino veniente, dedicábitur, quandò corruptíbile hoc nostrum índuet incorruptiónem, & mortále hoc nostrum índuet immortalitátem; quia corpus humilitátis nostræ conformábit córpori glóriæ suæ.

SEXTA DIE.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 33. in Matth.

Lectio ij.

COmmúnis ómnium domus est Ecclésia, in quam vobis priùs ingressis, nos intrámus, discipulórum formam retinentes: ideòque commúniter ómnibus, statìm atque ingressi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdiâ tórpeat, némo secuiláribus rebus suspensum ánimum hábeat, cùm jam ad prædicandum Sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidèm milliès pótiùs malim in domum alicújus vestrûm ingressus des-

ſtitui, quàm hìc prædicans non audíri. Hoc mihi moléſtius eſſet quàm illud; quandóquidèm hæc magis própriè domus noſtra eſt, quàm illa.

Lectio iij.

HIc magnæ illæ noſtræ opes póſitæ ſunt, hìc ſpes noſtra omnis. Quid enim hoc loco non magnum eſt & admirandum? Nam hæc menſa longè pretióſior eſt atque jucúndior; & lucerna hæc quàm illa, ut nôrunt qui cum fide óleo peruncti, à morbis liberáti ſunt. Arca étiam hæc multò mélior, magìſque neceſſária. Non enim veſtes, ſed miſericórdiam inclúſam cóntinet; quamvis pauci ſint qui eam poſsídeant. Hìc & léctulus eſt valdè illo præſtántior; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto ſuávior eſt.

SEPTIMA DIE.

De Sermóne ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Hom. in Vidi Dóminum.

Lectio ij.

CUm ánimi divìtias conſídero in vobis augéſcere, gáudeo ſemper, ut qui non fruſtrà ſementem fécerim, ut qui non incaſsùm labóres pertúlerim. Undè ígitur hoc lucrum conjício, undè perſpíçio ſermónes ad ópus profícere? Nimírùm, ex hoc concurſu; ex eo quòd Eccléſiam ómnium matrem ſtudióſè amplectímini; ex hac pernocte perpetuâque ſtatióne; ex eo quòd angelicórum órdinum ſtatiónem imitantes, ſine ceſſatióne laudes & hymnos offertis Conditóri. O mira Chriſti dona! In ſupernis, exércitus Angelórum canunt glóriam: in terris, hómines in Eccléſiis choros agentes, ad illórum exemplum eamdem canunt glóriam. In ſupernis, Séraphim ter ſanctum illum hymnum réſonant: in terris, eumdèm hóminum promit multitúdo; communiterque, tum cœléſtium, tum terréſtrium plaudit celébritas.

Lectio iij.

NUlla res tantùm affert gáudii vitæ noſtræ, quantùm hoc, quòd ex ánimo gaudétis in Eccléſia congregári. In Eccléſia, gaudéntium conſervátur gáudium. In Eccléſia, ánimo dejectórum eſt recreátio. In Eccléſia, doléntium eſt voluptas. In Eccléſia, defatigatórum eſt reſpirátio. In Eccléſia, laborántium eſt réquies. Venite enim, inquit, poſt me, qui laborátis & oneráti eſtis; & ego refíciam vos. Quid hâc voce poteſt eſſe deſiderabílius? quid hâc invitatióne jucúndius? Ad épulum te vocat, qui in Eccléſiam te vocat.

VESPERÆ de die Octava, ut in I. Veſperis Feſti.

OCTAVA DEDICATIONIS.

Duplex-minus.

Officium, dempto ritu Solemni, ut in die, præter Lect.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Cæsárii Epíscopi.

In App. t. 5. Op. S. Aug. Serm. 229. qui est in Dedic. Ecclesiæ. *Lectio iv.*

QUotiescumquè, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligenter atténdimus, & sanctè ac justè vívimus; quidquid in templis manufactis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; & íterùm: Nescítis quia córpora vestra templum sunt Spíritûs sancti? Quia verò nullis præcedéntibus méritis, sed per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei; quantùm póssumus, cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ majestátis offendat: sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, & virtútibus repleátur; claudátur diábolo, & aperiátur Christo.

Serm. 230. *Lectio v.*

QUia, fratres, habitáre desíderat in nobis Deus, cum ipsíus adjutório ita cor nostrum studeámus bonis semper cogitatiónibus occupáre, & córpora nostra ab omni sorde luxúriæ munda custodíre, ut Deum in nobis deleÊtet habitáre. In templo enim à Salomóne ædificáto légimus duo altária fuisse constitúta, unum forìs, áliud intùs: in illo quod forìs erat, animálium celebrabátur sacrifícium; in illo verò quod intùs erat, thymiámatis offerebátur incensum. Videámus ergo ne fortè in nobis duo sint altária constitúta; córporis scílicet, & cordis nostri. Déniquè duplex à nobis sacrifícium quærit Deus: unum, ut simus casto córpore; áliud, ut mundo corde esse debeámus.

Lectio vj.

IN illo altári, quod à Salomóne légitur dedicátum, júgiter quotidiánus ignis ardébat: quod útinàm & in nobis píetas divína perfíciat! Undè non solùm oratiónibus; sed étiam bonis opéribus placandus est Deus; ut in altári cordis nostri ignem suum semper accendat, illum de quo ipse dixit: Ignem veni míttere in terram; & quid volo nisi ut accendátur? Quia duo sunt ignes; cupiditátis scí-

licèt, & caritátis: & unus de parte Dei, alter de parte diáboli: unus dévorans ómnia mala, alter universa bona consúmens. Consíderet unusquisque consciéntiam suam: & si in se videt ignem cupiditátis ardére, cum Dei adjutório festínet extínguere; quia nihil in illo boni remanére póterit, quem ignis cupiditátis accénderit; sicut è contrário nihil in eo mali remanébit, in quo ignis árserit caritátis.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Facta sunt Encænia in Jerosólymis; & hyems erat: & ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Expos. in Evang. Joan.

ENcænia vocabátur solémnitas dedicatiónis templi, quam pópulus Dei ex antíqua patrum traditióne per annos síngulos celebráre consuéverat. Sed notandum est quòd hæc Encænia quæ hìc leguntur, non ad primam templi dedicatiónem, sed ad últimam pértinent: quod ex eo fácile collígitur, quia híeme facta referuntur. Prima síquidem ejusdem templi dedicátio à Salomóne, tempore autumni; secunda autem à Zoróbabel & Jesu sacerdóte, témpore veris; tértia à Juda Machabæo, témpore híemis est facta; quandò speciáliter constitútum esse légitur, ut éadem dedicátio per omnes annos in memóriam solémnibus renovarétur offíciis: quæ étiam ad tempus usque Domínicæ Incarnatiónis observáta fuit, sicut modò, cùm legerétur Evangélium, audívimus. Quæ étiam dedicátio salúbri consuetúdine in Ecclésiis Christi moderno témpore dignóscitur.

Lectio viij.

ET ambulábat Jesus in pórticu Salomónis. Si Dei Fílius ambuláre vóluit in templo, in quo caro & sanguis brutórum animálium offerebátur; multò magis nostram oratiónis domum, ubi carnis ipsíus ac sánguinis sacramenta celebrantur visitáre gaudébit. Si perambuláre non despexit pórticum in qua rex quondam mortális ac terrénus, quamvìs potentíssimus ac sapientíssimus, ad orandum stare solébat; quantò magìs penetrália córdium nostrórum invísere atque illustráre desíderat: si tamen ea pórticum esse Salomónis, hoc est, si ea timórem suum, qui est inítium sapiéntiæ, habére perspéxerit?

¶ *Si Octava Dedicationis*

in Dominicam inciderit, loco sequentis Lectionis legitur Evangelium cum Homilia Dominicæ occurrentis.]

Lectio ix.

NEque enim putandum est, quia domus solúmmodò in qua ad orandum, vel ad mystéria celebranda convenímus, templum sit Dómini; & non ipsi qui in nómine Dómini convenímus, multò ampliùs templum ejus appellémur & simus; cùm manifestè dicat Apóstolus: Vos estis templum Dei vivi; sicut dicit Deus: Inhabitábo in eis, & inter illos ambulábo.

OFFICIUM B. MARIÆ IN SABBATO.

Simplex.

IN VESPERIS Feriæ sextæ præcedentis,

CAPITULUM. *Genes.* 3.

AIt Dóminus Deus ad serpentem: Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & semen tuum & semen illíus: ipsa cónteret caput tuum.

HYMNUS.

AVe, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis Natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus tibi, Christe,
Cujus Virgo parens:
Laus par sit & Patri,
Sit par tibi, Flamen. Amen.

Ante Præsentationem.

℣. Benedixísti, Dómine, terram tuam; ℟. Avertísti captivitátem Jacob. *Ps.* 84.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Beátus venter, qui te portávit, & úbera quæ suxísti. Quinimmò beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. *Luc.* 11.

Oratio Beáta témpora. *ut infrà ad Laudes.*

Post Præsentationem.

℣. Deus operátus est sa-

litem in médio terræ ; ℟. Tu confregísti cápita dracónis. Ps. 73.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Benedíctus Dóminus qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum. Judith 13.

Oratio, Concéde nos. ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 5. a. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israël. Judith 13.

HYMNUS.

Virgíneis títulis matris quæ jungis honóres,
Hâc natos fóveas nocte benigna tuos.
Fúlgida stella maris, secli dum mérgimur undis,
Sis lux in ténebris, & benè fida quies.
Si sopor obrépit, casti fac Mater amóris,
Cor vígilans uno spiret amóre Dei.
O Régina potens, própiùs res áspice nostras.
Dicáris pópuli vita salúsque tui.
Cujus Virgo parens, sit laus tibi summa Redemptor;
Compar sit Patri, Spirituíque decus.
Amen.

Cùm in Vesperis Feriæ sextæ facta est tantùm commemoratio de B. M. tunc ad Complerorium dictæ Feriæ vj. In fine Hymni dicitur Doxologia.

Qui natus es de Vírgine, ut infrà ad Horas.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. E. Memoráre diérum humilitátis tuæ, & ínvoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. Esther 15.

AD NOCTURNUM.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. Matth. 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Quàm glorífica luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis résidens, Virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedisti:
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne;
A quo, te précibus subveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:

Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

Psalmi de Sabbato, sub tribus Antiphonis sequentibus.

Ant. 1. a. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: Benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Ant. 8. c. Ecce concípies in útero, & páries fílium; & vocábis nomen ejus Jesum. *Luc.* 1.

Ant. 2. Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Descendet sicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

Pater noster, &c.

Absolutio & Benedictiones ut ordinantur post Psalter.

Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente; è tribus fiunt duæ.

Post j. Lect. ℟. Benedícam ei, & ex illa dabo fílium cui benedictúrus sum: *Constítuam pactum meum illi in fœdus sempiternum. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur; & regnábit in domo Jacob in æternum. * Constítuam. *Genes.* 17. *Luc.* 1.

Post ij. Lect. ℟. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium; * Ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus. * Ipse. *Matth.* 1. *Eccli.* 44.

Pro tertia Lectione legitur una è sequentibus, secundùm diversitatem mensium.

Post iij. Lect. ℟. Deus ex sémine David * Secundùm promissiónem eduxit Israël salvatórem Jesum. ℣. Jurávit Dóminus David veritátem: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. * Secundùm. Glória. * Secundùm. *Act.* 13. *Ps.* 131.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Psal. de Sabbato, sub sola Ant. 4. A. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

Creávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum.

HYMNUS.

Nunc auróra, novæ núntia lucis,
Tristes orbe procul díssipat umbras:
O quàm lucídior, nocte sepultis
Portans ipsa diem, Virgo, refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas indè tuæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memor reddet olympus!

Inter perpétuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine junctum
Ne dedisce genus: nostra fuisti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

Ante Præsentationem.

℣. Ipse tanquàm sponsus, ℟. Procédens de thálamo suo. *Ps.* 18.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Péperit María Fílium suum primogénitum, & pannis eum involvit, & reclinávit eum in præsépio. *Luc.* 2.

Oratio.

BEáta témpora celebrantes, quæ per temporálem Unigéniti tui Nativitátem, & partum Maríæ Vírginis consecrasti; quæsumus, Dómine, ut ejusdem Dei genitrícis intercessióne, & in illo renasci, & tanti mystérii fructum júgiter in nobis conserváre mereámur; Per eumdem Dóminum.

Post Præsentationem,

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israël. *Ps.* 97.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Beáta quæ credidisti; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére; & gloriósâ beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, à præsenti liberári tristítia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ; *Per Dóminum.*

AD HORAS, Doxologia:

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Fílius Dei factus est ei ex sémine David secundùm carnem. *Rom.* 1.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es* de María vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 4. a. De María natus est Jesus, qui vocátur Christus. *Matth.* 1.

CAPITULUM. *Isaiæ* 7.

DAbit Dóminus ipse vobis signum: *Ecce Virgo* concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio

is ; * Non commovébi-
r. Deus. ℣. Adjuvábit
m * mane dilúculo :
Non commovébitur. Gló-
a Patri. Deus. *Ps.* 45.
℣. Elégit eam Dóminus
. In habitatiónem sibi.
s. 131.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Péperit fílium
áſculum, qui rectúrus erat
mnes gentes. *Apoc.* 12.

CAPITULUM. *Mich.* 5.

Grediétur qui sit domi-
nátor in Iſraël , &
greſſus ejus ab inítio , à
ébus æternitátis.

℟. *br.* Dominábitur * A
ari uſque ad mare. Do-
inábitur. ℣. Et à flú-
ine * uſque ad términos
rbis terrárum. * A mari.
lória. Dominábitur.

℣. Adorábunt eum om-
es reges terræ ; ℟. Omnes
entes sérvient ei. *Ps.* 71.

AD NONAM.

Ant. 1. g. Manifeſtum eſt
uòd ex Juda ortus ſit Dó-
minus noſter. *Hebr.* 7.

CAPITULUM. *Galat.* 4.

UBi venit plenitúdo tém-
poris , miſit Deus Fí-
ium ſuum , factum ex mu-
líere , factum ſub lege ; ut
eos qui ſub lege erant redí-
meret , ut adoptiónem fi-
liórum reciperémus.

℟. *br.* Miſericórdia &
véritas * Obviavérunt ſibi.
Miſericórdia. ℣. Juſtítia &
pax * oſculátæ ſunt , * Ob-
viavérunt ſibi. Glória. Mi-
ſericórdia.

℣. Véritas de terra orta
eſt , ℟. Et juſtítia de cœlo
proſpexit. *Ps.* 84.

LECTIONES ſequentes dicuntur ſingulis menſibus in Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

MENSE JANUARIO.

Ex libro Epiſtolárum ſancti
Cyrilli Alexandríni.

Conc. Eph. part. 1. *cap.* 9.
Lectio iij.

QUòd Verbum caro fac-
tum perhibétur , id
áliud nihil eſt , quàm quòd ,
perindè ac nos , carni &
ſánguini communicávit ,
noſtróque córpore ſibi ad-
juncto , ex mulíere pro-
díerit , deitáte intérim , aut
ex Patre nativitáte non ab-
jectâ : manſit enim in ipſa
quoque carnis aſſumptióne
quod priùs erat. Hoc exac-
tióris fídei doctrína ubí-
què prædicat : hoc ſanctos
Patres ſanxiſſe , eâque de
causâ ſacram Vírginem
Deíparam appelláre míni-
mè dubitaſſe conſtat ; non
quòd Verbi natúra , ipſiuſ-
ve divínitas , ortûs ſui prin-
cípium ex ſancta Vírgine
ſúmpſerit ; ſed quòd ſacrum
illud corpus ánimâ intelli-
gente perfectum , ex ea
tráxerit ; cui & Dei Ver-
bum ſecundùm hypóſtaſim
unítum , ſecundùm carnem
natum dícitur.

MENSE FEBRUARIO.

Sermo sancti Gregórii Nysséni.

Orat. in Nativ. Christi.

Lectio iij.

AUdi pudícam Vírginis vocem. Angelus partum núntiat : at illa virginitáti inhæret, & integritatem angélicæ demonstratióni anteponendam júdicat : nec Angelo fidem non habet, nec à propósito recédit suo. Interdixi, inquit, mihi consuetúdine viri. Quómodò istud erit mihi, quóniam virum non cognosco ? Hæc Maríæ vox, demonstrátio est eórum quæ in occulta históría referuntur. Si enim nuptiárum causâ ducta fuisset à Joseph, quómodò paritúram Angelo prænuntianti se rem novam & aliénam audíre præ se tulisset, cùm ipsa quoque sese obstrinxisset natúræ lege ut aliquandò mater esset ? Verùm quia carnem Deo consecrátam, tanquàm sanctum áliquod oblátum munus, oportébat intactam integramque præstáre; idcircò, Licèt, inquit, Angelus sis, licèt è cœlo vénias, licèt id quod osténditur, natúram súperet humánam; tamen me virum cognóscere nefas est : quómodò sine viro mater ero ? Joseph enim sponsum novi, sed virum non cognosco.

MENSE MARTIO.

Ex libro sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris, adversùs hæreses.

Lib. 5. cap. 19. Lectio iij.

IN sua própria veniente Dómino; & suâ própriâ eum bajulante conditióne, quæ bajulátur ab ipso; & recapitulatiónem ejus quæ in ligno fuit inobediéntiæ, per eam quæ in ligno est, obediéntiam faciente; & seductióne illâ solútâ quâ seducta est malè illa quæ jam viro destináta erat virgo Eva : per veritátem evangelizáta est benè ab Angelo jam sub viro Virgo María. Quemádmodùm enim illa per angélicum sermónem seducta est, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus; ita & hæc per angélicum sermónem evangelizáta est, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et sicut illa seducta est, ut *effúgeret* Deum; sic hæc suása est obedíre Deo, uti vírginis Evæ virgo María fieret advocáta. Et quemádmodùm astrictum est morte genus humánum per vírginem, solvátur per vírginem; æquâ lance dispósita virginális inobediéntia per virginálem obediéntiam.

OFFICIUM PARVUM BEATÆ MARIÆ.

[*Dicitur in Choro secundùm consuetudinem locorum Ecclesiarum, & ut præscribitur parte 3. Rubricarum generalium.*]

Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo: Officium Nocturnum, Laudes & Vesperæ dicuntur intrà suffragia. Prima post Primam diei, antè Officium Capituli: Tertia post Benedicámus. *Tertiæ; & sic de ceteris Horis.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Quàm gloríficâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis résidens, Virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedisti:
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne;
A quo, te précibus subveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

Ant. sola Ave.

PSALMUS 44.

Christus, Rex; Regina, Virgo Mater.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * prósperè procéde,

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justítiam, & odisti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Divisio Psalmi 44.

AUdi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui:

Et concupiscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fímbriis áureis circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram,

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in séculum séculi.

PSALMUS 45.

Vivum Dei tabernaculum non commovebitur.

DEus noster refúgium & virtus; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimìs.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat çivitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: *

ledit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Ave, grátiâ plena, Dóminus tecum, benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Pater noster, &c.

Absolutio & Benedictiones de B. M. post Psalterium.

Lectio j. Isaiæ 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parum vobis est molestos esse homínibus; quia molesti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Tu autem.

℟. Benedícam. lxxxix.

Lectio ij. Galat. 4.

QUanto témpore hæres párvulus est, nihil differt à servo, cùm sit dóminus ómnium; sed sub tutóribus & actóribus est, usque ad præfinítum tempus à patre: ita & nos, cùm essémus párvuli, sub eleméntis mundi eràmus serviéntes. At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliére, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Tu autem.

℟. Quod in ea. lxxxix.

Lectio iij. Apoc. 11. & 12.

APertum est templum Dei in cœlo, & visa est arca testamenti ejus in templo ejus: & facta sunt fúlgura, & voces, & terræ motus, & grando magna. Et signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amicta sole, & luna sub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna stellárum duódecim. Tu autem.

℟. Deus ex fémine. lxxxix.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

Si Laudes non sequantur, dicitur hîc Oratio, Concéde. *ut infrà ad Sextam.* xcvij.

AD LAUDES.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Psalm. Deus misereátur. 108. Dóminus regnávit; decórem. 11. Jubiláte Deo, omnis terra; servíte, 11.

CANTICUM. *Zach.* 2.

De adventu Christi Prophetia.

LAuda & lætáre, fília Sion; * quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tuî.

Et scies quia Dóminus exercítuum * misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Judam partem suam in terra sanctificáta; * & éliget adhuc Jerúsalem.

Síleat omnis caro à fácie Dómini, * quia consurrexit de habitáculo sancto suo.

Psalm. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 149. *sub sola Ant.* Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

CReávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum.

HYMNUS.

NUnc auróra, novæ núntia lucis,
Tristes orbe procul díssipat umbras
O quàm lucídior, nocte sepultis
Portans ipsa diem, Virgo, refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas indè tuæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus Olympo,
Quæ non dona memor reddet Olympus!
Inter perpétuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine junctum
Ne dediscе genus: nostra fuisti,
Summi facta Parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória, Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israël. *Ps.* 97.

Ad Benedictus.

Ant. Beáta quæ credidisti; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

Oratio

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti: præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eumdem Dóminum nostrum.

Fit Suffragium de omnibus Sanctis.

AD PRIMAM.

HYMNUS.

MEmento, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine,
Nostrî misertus, pérditi
Mundi redemptor véneris.

Et nos, Dei Virgo parens,
Vultu benigno réspice:
Placábilem tuâ prece
Fac esse nobis Fílium.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Ps. Dómine Dóminus noster. 46. Fundamenta. 154. Cantáte... quia mirabília. 50. *sub Ant.* Fílius Dei factus est ei ex sémine David secundùm carnem. *Rom.* 1.

CAPITULUM. *Isaiæ* 11.

EGrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascendet, & requiescet super eum Spíritus Dómini.

Pars Hyemalis.

℟. *br.* Semen ejus * In æternum manébit. Semen. ℣. Et thronus ejus sicut sol * in conspectu meo, * In. Glória Patri. Semen.

℣. Ponam in séculum séculi semen ejus, ℟. Et thronum ejus sicut dies cœli. *Ps.* 88.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis; & beátæ Maríæ semper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóstibus & perículis redde secúros; Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus Memento, de Deo Deus. *ut suprà.*

Ps. Crédidi propter. 114. Ad te levávi. 95. Nisi quia. 54. *sub Ant.* De María natus est Jesus, qui vocátur Christus. *Matth.* 1.

CAPITULUM. *Isaiæ* 7.

DAbit Dóminus ipse vobis signum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * mane dilúculo: * Non commovébitur. Glória Patri. Deus. *Ps.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ, humáno

géneri præmia præstitísti: tríbue, quǽsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui.

AD SEXTAM.

Hymnus, Memento, xcvij.

Ps. Qui confídunt. 96. In convertendo. 55. Beáti omnes. 157. *sub Ant.* Péperit fílium másculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

CAPITULUM. *Mich.* 5.

EGrediétur qui sit dominátor in Israël; & egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis.

℟. *br.* Dominábitur * A mari usque ad mare. Dominábitur. ℣. Et à flúmine * usque ad términos orbis terrárum. * A mari. Glória. Dominábitur.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ; ℟. Omnes gentes sérvient ei. *Ps.* 71.

Oratio.

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, à nostris iniquitátibus resurgámus; Per eumdem.

AD NONAM.

Hymnus, Memento. xcvij.

Ps. Memento. 157. *Divisio hujus Ps.* Juravit. 158. Ecce quàm bonum, 75. *sub Ant.* Manifestum est quòd ex Juda ortus sit Dóminus noster. *Hebr.* 7.

CAPITULUM. *Galat.* 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Misericórdia & véritas * Obviavérunt sibi. Misericórdia. ℣. Justítia & pax * osculátæ sunt, * Obviavérunt sibi. Glória Patri. Misericórdia.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospéxit. *Ps.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quǽsumus, Dómine, delictis ignosce; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eumdem Dóminum.

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Ps. Dixit Dóminus. 28. Laudáte, púeri. 30. Lætátus sum. 74. Nisi Dóminus. 96. Lauda Jerúsalem. 107. *sub sola Ant.* In me ancillâ suâ adimplévit Dóminus misericórdiam suam quam promísit dómui Israël. *Judith* 13.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo

neo; & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Israël hæreditáre, & in electis meis mitte radíces. Et sic in Sion firmáta sum.

Hymnus, Ave, maris stella. lxxxvij.

℣. Anima mea exultábit in Dómino: ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34.

Ad Magníficat.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

Oratio.

Cordibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde; & intercedente sanctíssimâ Dei genitríce Maríâ, córpora nostra castitáte, & mentes nostras humilitáte & caritáte sanctífica; Per eumdem.

Fit Suffragium de omnibus Sanctis.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos. ℣. Deus, in adjutórium.

Ps. Sæpè expugnavérunt. 135. De profundis. 96. Dómine non est exaltátum. 97. *sub Ant.* In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israël. *Judith* 13.

HYMNUS.

Virgo Dei génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua se clausit víscera, factus homo.
Hinc méritò dicent te sécula cuncta beátam:
Hinc pópuli matrem te dominamque colunt.
Súscipe, quos pia plebs tibi péndere certat, hónores:
Annue, sollícitâ quam prece poscit, opem.
Cujus Virgo parens, laus sit tibi summa, Redemptor;
Compar sit Patri, Spirituíque decus.
Amen.

CAPITULUM. *Judith* 13.

Nomen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in æternum.

℟. *br.* Vultum tuum * Deprecabuntur. Vultum. ℣. Omnes dívites * plebis. * Deprecabuntur. Glória Patri. Vultum.

℣. Mémores erunt nóminis tui ℟. In omni generatióne & generatiónem. *Ps.* 44.

Ad Nunc dimittis.

Ant. Memoráre diérum humilitátis tuæ; & invoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Esther* 15.

Oratio.

Beátæ & gloriósæ semperque vírginis Maríæ, quæsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, & ad vitam perdúcat æternam; Per Dóminum nostrum.

PROSA DE BEATA ad devotionem.

INviolâta, íntegra & casta es, María:
Quæ es effecta fúlgida cœli porta.
O mater alma Christi caríssima,
Súscipe pia laudum præcónia.
Nostra ut pura péctora sint & córpora,
Te nunc flágitant devóta corda & ora.
Tua per precáta dulcísona,
Nobis concédas véniam per sécula.
O benigna! O benigna! O benigna!
Quæ sola inviolâta permansísti.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignosce; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eumdem Christum.

PSALMI PŒNITENTIALES.

Dicuntur secundùm consuetudinem locorum & Ecclesiarum, & ut præscribitur parte 3. Rubricarum generalium.

PSALMUS 6.
Pœnitentis gemitus & fiducia.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte, qui memor sit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dó-

minus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam : * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei : * convertantur & erubescant valde velóciter.

PSALMUS 31.

Misericordia Dei peccatorem per gratiam suam justificantis commendatur.

BEáti quorum remissæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * conversus sum in ærumna mea, dum confígitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor adversùm me injustítiam meam Dómino ; * & tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & ínstruam te in via hac quâ gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris : * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, justi ; * & gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 37.

Mala hujus vitæ sustinenda ad obtinendam peccatorum veniam.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me ;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmasti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum : * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt & corruptæ

sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem: * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus sum nimìs: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei, & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxtà me erant, de longè stetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquàm surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequandò supergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum; * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine; Deus meus, ne discésseris à me: * intende in adjutórium meum, Dómine Deus salútis meæ.

PSALMUS 50.

Cor mundum à Deo postulandum: Ecclesiæ bona desideranda.

MIserére meî, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & ma

tum coram te feci ; * ut justificéris in sermónibus tuis , & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum , * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : * incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssópo , & mundábor : * lavábis me , & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam ; * & exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis , * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me , Deus ; * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua ; * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui ; * & spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas ; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine , lábia mea apéries ; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrifícium , dedissem útiquè ; * holocaustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum , Deus , non despícies.

Benignè fac , Dómine , in bona voluntáte tua Sion , * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ , oblatiónes & holocausta ; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

PSALMUS 101.

Pœnitentis inter mundi, hujus adversa spes in Dei Verbo, per quod omnia facta sunt.

Domine , exaudi oratiónem meam ; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me : * in quacumque die tríbulor , inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te , * velóciter exaudi me ;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei , * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum , & áruit cor meum ; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno solitúdinis ; * factus

sum sicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, advérsùm me jurábant.

Quia cínerem tanquàm panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam;

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisísti me,

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miseréberis Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundasti: * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt; * tu autem pérmanes:

Et omnes sicut vestimentum veterascent; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt; * & semen eórum in séculum dirigétur.

PSALMUS 129.

Pœnitentis spes in Redemptore Christo.

De profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem * speret Israël in Dómino;
Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

PSALMUS 142.

Pœnitentis nihil de se, omnia de Deo misericorde, præsumentis instantia & fiducia.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justítia.
Et non intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.
Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.
Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi; * & anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.
Memor fui diérum antiquórum: meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.
Expandi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.
Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero descendéntibus in lacum.
Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; * quia in te sperávi.
Notam fac mihi viam in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.
Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.
Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.
Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Dómine, memor esto meî, & ne vindictam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea, vel paréntum meórum. *Tob.* 3.

LITANIÆ.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Christe, audi nos. Christe, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, Miserére nobis.
Fili, redemptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriël, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli & Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti Beatórum Spírituum órdines, oráte pro nobis.
Sancte Joannes Baptista, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, [*Zeb.*] ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Marce, ora.
Sancte Luca, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelistæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Fabiáne, ora.
Sancte Saturníne, ora.
Sancte Pápule, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Antoníne, ora.
Sancte Sebastiáne, ora.
Sancte Pothíne, cum sóciis tuis, ora.
Sancte Irenæe cum sóciis tuis, ora pro nobis.
Sancte Dionysi *cum sóciis* tuis, ora pro nobis.
Sancte Mauríci, cum sóciis tuis, ora.
Sancti Ascisclí & Victória, oráte pro nobis.
Sancti Joannes & *Paule*, oráte pro nobis.
Sancti Cosma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gerváſi & Protáſi, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambróſi, ora pro nobis.
Sancte Augustíne, ora pro nobis.
Sancte Hierónyme, *ora pro* nobis.

Sancte Athanási, ora.
Sancte Basíli, ora.
Sancte Gregóri Nazianzéne, ora pro nobis.
Sancte Joannes Chrisóstome, ora pro nobis.
Sancte Hilari, ora.
Sancte Cæsari, ora.
Sancte Honoráte, ora.
Sancte Hilari, (*Tolos.*) ora.
Sancte Sylvi, ora.
Sancte Exúperi, ora.
Sancte Germéri, ora.
Sancte Eremberte, ora.
Sancte Ludovíce, (*Tolos.*) ora pro nobis.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Remígi, ora.
Sancte Bertrande, ora.
Sancte Cárole, ora.
Sancte Francisce Saléfi, ora pro nobis.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Thoma Aquínas, ora pro nobis.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Honeste, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Berengári, ora.
Sancte Ægidi, ora.
Sancte Guillelme, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francisce, ora.
Sancte Petre Noláſce, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Roche, ora.
Sancte Gauderíce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléne, ora pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Sancta Clotildis, ora.
Sancta Radegundis, ora.
Sancta Bathildis, ora.
Sancta Theréſia, ora.
Sancta María Ægyptia, ora.
Sanctæ Puellæ, oráte.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exaudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea & improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab immundis cogitatiónibus, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A fúlgure & tempestáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera nos, Dómine.

Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Adventum tuum, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per Baptísmum & sanctum Jejúnium tuum, líbera nos, Dómine.
Per Crucem & Passiónem tuam; líbera.
Per mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per adventū Spíritûs sancti paracléti, líbera nos, Dómine.
In die judícii, líbera nos, Dómine,
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut remissiónem peccatórum nostrórum nobis dones, te rogámus, audi nos.
Ut compunctiónem cordis, fontemque lacrymárum nobis dones, te.
Ut fidem, spem & caritátem nobis dones, te.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere & conserváre dignéris, te.
Ut Domnum Apostólicum, & omnes gradus Ecclésiæ in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Antístitem nostrum, & omnes congregatiónes illi commissas, in tuo sancto obséquio conserváre dignéris, te.
Ut Regem nostrum custodíre dignéris, te.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te.
Ut Régibus & Princípibus Christiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te.
Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre & conserváre dignéris, te.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempiterna bona retríbuas, te.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum, ab æterna damnatióne erípias, te.
Ut fructus terræ dare & conserváre dignéris, te.
Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem æternam donáre dignéris, te.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.
Fili Dei, te rogámus, audi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, non secundùm peccáta nostra fácias nobis: ℟. Neque secundùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. *Ps.* 102.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Orémus pro summo Pontífice *N.* ℟. Det illi Dóminus assistrícem sapiéntiam, ut dispónat pópulum Dei justè. *Sap.* 9.

℣. Pro Pastóre nostro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro Rege nostro *N.* ℟. Dómine, salvum fac Regem; & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro benefactóribus nostris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, & áugeat increménta frugum justítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiã ejus. *Mich.* 7.

℣. Pro infirmis, afflictis, captívis, & peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ, ℟. Quam possedisti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, &c.

Orémus.

DEus, cui próprium est miseréri semper, & párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absolvat.

EXaudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde; ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpas delinquéntium districtè feriéndo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúsas: quæsumus, ut qui pondus tuæ animadversiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam sentiámus.

DEus, ómnium fidélium pastor & rector, fámulum tuum *N.* quem pastórem Ecclésiæ tuæ præesse voluisti, propítius réspice; da ei, quæsumus, verbo & exemplo, quibus præest profícere, ut ad vitam unà cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam.

OMnípotens, sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro *N.* & dírige eum secundùm tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ; ut, te donante, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perfíciat.

QUæsumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noster *N.* qui tuâ miseratióne suscépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta; quibus decenter ornátus, vitiórum monstra devitáre, hostes superáre, & ad te, qui via, véritas, & vita es, gratiósus váleat perveníre.

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília, & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla.

URe igne sancti Spíritûs renes nostros, & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

ACtiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni, & adjuvando proséquere; ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te semper finiátur.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famularumque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul & mortuórum, omniumque miseréris, quos tuos fide & ópere futúros esse prænoscis: te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens séculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum suórum véniam consequantur; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ
ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.
Sancta María, Ora pro eo (*vel* ea.)
Omnes ſancti Angeli, oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Juſtórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Bapt. ora.
Sancte Joſeph, ora.
Omnes ſancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte.
Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocentes, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Saturníne, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Omnes ſancti Mártyres, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancte Sylveſter, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Franciſce, ora.
Omnes ſancti Confeſſóres, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancta María Magdaléne, ora pro eo (*vel* ea.)
Sancta Thecla, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines, oráte pro eo (*vel* ea.)
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro eo (*vel* ea.)
Propítius eſto, Parce ei, Dómine.
Propítius eſto, Adjuva eum, (*vel* eam,) Dómine.
Propítius eſto, Líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A mala morte, líbera.
A poteſtáte diáboli, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.
Per Crucem & Paſſiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per glorióſam Reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Aſcenſiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs ſancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kyrie, eléison. Christe, éleison. Kyrie, eléison.

Deinde, cùm in agone sui exitûs anxiatur anima, dicitur :

PRoficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, In nómine Dei Patris omnipotentis, qui te creávit : In nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est : In nómine Spíritûs sancti, qui in te effúsus est. Egredienti de córpore áditus tibi páteat ad Sion montem, civitátem Dei viventis, Jerúsalem cœlestem, & multórum Angelórum frequéntiam, & Ecclésiam primitivórum qui conscripti sunt in cœlis. Exurgat Deus, & dissipentur omnes potestátes tenebrárum; fúgiant cuncta spirituália nequítiæ in cœléstibus, & ovem pretióso Christi sánguine redemptam violáre non áudeant. Líberet te à cruciátu Christus, qui pro te crucifixus est. Líberet te ab æterna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Ovem suam te bonus pastor agnoscat, atque in electórum suórum grege constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præsens semper assistens manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem in sécula seculórũ. ℟. Amen.

COmmendámus tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ]; precamurque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendisti, eam *in pace* suscípias, & *in sinu* Abrahæ per manus sanctórum Angelórum collocáre dignéris. Agnosce, Dómine Jesu, creatúram tuam, per te renátam ex aqua & Spíritu sancto, consecrátam signo crucis tuæ, nutrítam córpore & sánguine tuo, & in Ecclesiæ tuæ sinu verbo veritátis instructam. Ne péreat prétium quod pro ejus æterna redemptióne persolvisti. Delicta juventútis ejus & ignorántias clementer indulge. Ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, quas suscitávit furor mali desidérii : sed memento miseratiónum tuárum, & glóriæ nóminis tui. Licèt enim peccáverit, tamen *in te* sperávit & crédidit, *teque* Deum & Salvatórem suum unà cum Patre & Spíritu sancto fidéliter adorávit. ℟. Amen.

PSALMUS 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, ſceptor meus es: * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormívi, & ſoporátus ſum; * & exurrexi, quia Dóminus ſuſcépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine; ſalvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percuſſiſti omnes adverſantes mihi ſine causa: * dentes peccatórum contrivíſti.

Dómini eſt ſalus, * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater. ℣. Et ne nos, &c.

℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvum me fac, Deus;

℟. Quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam. *Pſ.* 68.

℣. In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me,

℟. In veritáte ſalútis tuæ. *Pſ.* 68.

℣. Eripe me de luto, ut non infígar: ℟. Líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum. *Pſ.* 68.

℣. Non me demergat tempeſtas aquæ, neque abſórbeat me profundum: ℟. Neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum. *Pſ.* 68.

℣. Exurge in adjutórium mihi: ℟. Dic ánimæ meæ, Salus tua ego ſum. *Pſ.* 34.

℣. Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuviſti me, & conſolátus es me. *Pſ.* 85.

Orémus.

Unigénite & dilecte Fili Dei vivi, qui pro redemptióne mundi voluiſti in præſépio naſci, à Judæis reprobári, à Juda proditóre óſculo tradi, vínculis alligári, ſicut agnus ad víctimam duci, flagellis & cólaphis cædi, ſputis fœdári, ſpinis coronári, cruci affígi, cum ſcelerátis deputári, & inter acerbíſſimos dolóres expiráre: quæſumus ut per has ſanctíſſimas pœnas tuas, & per crucem ac mortem tuam, liberáre dignéris * fámulum tuum *N.* [*vel* fámulam tuam *N.*] à pœnis inferni, & perdúcere quò perduxiſti latrónem tecum crucifixũ; Qui cum Patre & Spíritu ſancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Poſteà legitur de Paſſione Domini noſtri Jeſu Chriſti.

(Ex Matth. Marc. Luc.)

Assúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joannem ſecum; & cœpit pavére & tædére, contriſtári & mœſtus eſſe. Tunc ait illis: Triſtis eſt ánima mea uſque ad mortem; ſuſti-

néte hîc, & vigiláte mecum. Et progressus pusillùm, pósitis génibus, orábat dicens: Pater, si vis, transfer cálicem istum à me: verúmtamen non mea voluntas, sed tua fiat. Appáruit autem illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et prócidit super terram in fáciem suam, orans; & factus in agónia, prolíxiùs orábat, ut, si fíeri posset, transíret ab eo hora. Et dixit: Abba, Pater, si possíbile est, tránseat à me calix iste: ómnia tibi possibília sunt; transfer cálicem hunc à me: sed non quod ego volo, sed quod tu. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram.

PSALMUS 69.

DEus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me festína.

Confundantur & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm & erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & læténtur in te omnes qui quærunt te; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu, * Dómine, ne moreris.

Glória Patri, &c.

℣. Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: ℟. Intende mihi, & exaudi me. *Ps.* 54.

℣. Cor meum conturbátum est in me: ℟. Et formído mortis cécidit super me. *Ps.* 54.

℣. Timor & tremor venérunt super me: ℟. Et contexérunt me ténebræ. *Ps.* 54.

℣. Ego autem in te sperávi, Dómine; ℟. Dixi: Deus meus es tu; in mánibus tuis fortes meæ. *Ps.* 30.

℣. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte; ℟. Nequandò dicat inimícus meus: Præválui adversùs eum. *Ps.* 12.

℣. Custódi ánimam meam, & érue me: ℟. Non erubescam; quóniam sperávi in te. *Ps.* 24.

Orémus.

DOmine Jesu Christe, cleméntiam tuam humíliter implorámus, per illam ánimæ tuæ tristítiam usque ad mortem, & per agóniam quam, instante passióne, pertulisti, quandò factus est sudor tuus sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram: succur-

* fámulo tuo, [*vel* fá- ulæ tuæ] in agóne mor- * constitúto [*vel* const- itæ] : tuére * eum [*vel* m] in hac hora contrà ból icos incursus: líbera um [*vel* eam] à mortis minentis terróribus; & peccatórum suórū con- ntia formidantem, fac um [*vel* eam] de mise- córdiæ tuæ immensa lar- áte * secúrum [*vel* secú- m] : Qui vivis & regnas eus. ℟. Amen.

PSALMUS 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi, * voce meâ Dóminum deprecátus m.

Effúndo in conspectu ejus atiónem meam, & tri- ulatiónem meam ante ip- m pronúntio, * in de- ciendo ex me spíritum eum.

Et tu cognovisti sémitas meas : * in via hac quâ am- bulábam, abscondérunt lá- queum mihi.

Considerábam ad dexte- ram, & vidébam; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me; * & non est qui requírat áni- mam meam.

Clamávi ad te, Dómine; * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivén- tium.

Intende ad deprecatió- nem meam; * quia humi- liátus sum nimis.

Líbera me à persequén- tibus me; * quia confor- táti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confiténdum nó- mini tuo : * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Glória Patri, &c.

℣. Vide, Dómine, hu- militátem meam & labó- rem meum : ℟. Et dimitte univérsa delicta mea. *Ps.* 24.

℣. Dómine Deus miserá- tor & miséricors, pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax; ℟. Réspice in me, & miserére meî. *Ps.* 85.

℣. Ne derelínquas me, Dómine; ℟. Deus meus, ne discésseris à me. *Ps.* 37.

℣. Quis dabit mihi pen- nas sicut columbæ? ℟. Et volábo & requiéscam. *Ps.* 54.

℣. Moriátur ánima mea morte justórum : ℟. Et fiant novíssima mea horum símilia. *Num.* 23.

Orémus.

DOmine Jesu Christe, qui per os Prophétæ dixisti : In caritáte perpé- tua dilexi te; ídeò attráxi te, míserans : te súpplices deprecámur per istam cari- tátem quâ dilexisti nos, ut omnes amaritúdines passió- num tuárum quas pro no- bis peccatóribus sustinuisti in cruce, offerre & osten- dere dignéris Deo Patri pro ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] in hac hora éxitûs ejus; quátenùs cum

ipsa misericórdiùs agátur, quàm ejus peccáta meruérunt: Qui cum eódem Deo Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Finitis Psalmis & Orationibus, (vel etiam antequàm finiantur,) si instet momentum exitûs animæ de corpore, legitur super moribundum quod sequitur de Passione Domini nostri Jesu Christi. (Ex Matth. Luc. Joann.)

Tenebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam, & obscurátus est sol. Et circà horam nonam clamávit Jesus voce magnâ, dicens: Eli, Eli, lamma sabacthání? hoc est: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Póstea, sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Vas ergò erat pósitum acéto plenum. Et contínuò currens unus ex eis, acceptam spóngiam implévit acéto, & impósuit arúndini; & dabat ei bíbere. Cùm ergò accepisset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et íterùm clamans voce magnâ, ait: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. Et hæc dicens, inclináto cápite, trádidit spíritum.

Orémus.

Memor esto, piíssime Dómine Jesu, illíus horæ in qua de cruce pendens, clamasti voce magnâ: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? & íterùm: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum; & hæc dicens expirasti. Per istam ergò pretiosíssimam mortẽ quæ vita nostra fuit, obsecrámus cleméntiam tuam, ut non derelinquas in hac hora * fámulum tuum [*vel* fámulam tuam] cujus præter te nullus est auxiliátor álius; sed suscípere dignéris spíritum ejus, & introdúcere in regnum tuum, ubi te cum Deo Patre & Spíritu sancto perpétuâ caritáte díligat, & cum sanctis & electis in æternum cantet misericórdias tuas.

℟. Amen.

[*Finitâ præcedenti Oratione, & egresâ animâ, statim dicitur* ℟. In te, Dómine, sperávi. *cum Versibus & Oratione infrà.*]

Si autem adhuc anxiatur anima, recitantur sequentes Psalmi, vel eorum pars, proùt necesse erit.

Ps. 21. Deus, Deus meus, réspice in me. 133.

Ps. 34. Júdica, Dómine, nocentes me. 67.

Ps. 53. Deus, in nómine tuo. 124.

Ps. 56. Miserére meî, Deus. . . . . quóniam in te confídit. 145.

Ps. 70. In te, Dómine, sperávi. 124.

Ps. 85. Inclína, Dómine, aurem tuam. 160.

Ps. 87. Dómine Deus salútis. 150.

Ps. 90. Qui hábitat in adjutório. 33.

Ps. 138. Dómine, probásti me. 135.

Egressâ autem animâ, dicitur ℟. In te, Dómine, sperávi; non confundar in ætérnum: accélera ut éruas me: in manus tuas commendo spíritum meum: * Redemísti me, Dómine Deus veritátis: illústra fáciem tuam super * servum tuum [*vel* ancillam tuam]; * salvum [*vel* salvam] me fac in misericórdia tua. ℣. Dómine Jesu, súscipe spíritum meum: * Redemísti me. *Ps.* 30. *Act.* 7.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos, &c.

℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum * servo tuo [*vel* ancilla tua,] Dómine; ℟. Quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. *Ps.* 142.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi: ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exaudi, &c.

℣. Dóminus vobiscū, &c.

Orémus.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* ut * defunctus [*vel* defuncta] século, tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis abstérge; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Quælibet Hora sequentis Officii inchoatur absolutè.

AD VESPERAS.

In Psalm. Diléxi. 53. *Ant.* 3. b. O Dómine, líbera ánimam meam.

In hoc Officio, in fine omnium Psalmorum & Canticorum tantùm, dicitur:

Réquiem æternam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis.

In Ps. Ad Dóminum. 74. *Ant.* 2. e. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est!

In Ps. Levávi óculos. 54. *Ant.* 8. d. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram.

In Ps. De profúndis. 96. *Ant.* 4. g. Si iniquitátes observáveris, Dómine; Dómine, quis sustinébit?

In Ps. Confitébor tibi, Dómine. . . quóniam audísti. 115. *Ant.* 6. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

Continuò dicitur:

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; & eum qui venit ad me, non ejíciam foràs. *Joan.* 6.

Secretò. Pater. *Clarâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. In memória ætérna erunt justi; ℟. Ab auditióne mala non timébunt. *Ps.* 111.

℣. A porta ínferi ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. *Ps.* 88.

℣. Credo vidére bona Dómini ℟. In terra vivéntium. *Ps.* 26.

Dicitur Psalmus. Lauda, ánima mea, Dóminum, 127. *in cujus fine non additur*, Réquiem æternam, *sed continuò dicitur:*

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

In depositione Defuncti,

Oratio.

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur, ut ánimam fámuli tui N. quam de hoc sǽculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas,

& sanctórum tuórum júbeas esse consortem : Per.

Pro Diacono, post litteram N. *additur* Diáconi.

In depositione Defunctæ, Oratio.

QUæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ *N.* & à contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue : Per Dóminum.

In depositione Sacerdotis, Oratio.

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum *N.* sacerdotáli fecisti dignitáte vigére : præsta, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio : Per.

(*Pro Episcopo, loco* sacerdotáli. *dicitur* pontificáli.)

In Anniversariis dicuntur tres sequentes Orationes.

DEus indulgentiárum, Dómine, da ánimæ * fámuli tui *N.* [sacerdótis, *vel* potíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] cujus [*vel* animábus famulórum tuórum *N.* & *N.* quorum] [*vel* famumulárum tuárum *N.* & *N.* quarum] anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem.

Pro Benefactoribus.

DEus, véniæ largítor, & humánæ salútis amátor : quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propinquos, & benefactóres, qui ex hoc século transiérunt, beátâ Maríâ semper vírgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtiu pervenire concédas.

Pro omnibus Defunctis.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famularumque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum ; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

Si aliud Officium non sequatur, dicitur :

Requiescant in pace.

℟. Amen.

[*Privatim pro patre & matre,*

Oratio.

DEus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepisti : miserére clementer animábus patris mei ac matris meæ, eorumque peccáta dimitte ; meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére ; Per Dóminum nostrum.]

AD VIGILIAS.

Invit. Deum, cui omnes vivunt, * Veníte, adorémus. *Luc.* 20.

Psalmus. Veníte. *in cujus fine, loco* Glória Patri. *dicitur* : Réquiem ætérnam

dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

[*Invitat. & Psalmus,* Veníte. *dicuntur tantùm in Commemoratione omnium Fidel. Def. in depositione corporis, & in Anniversariis solemniter celebratis.*]

Vigiliæ in depositione corporis, & in omnibus Anniversariis dicuntur cum unico Nocturno sic: die Dominicâ primum: Feriâ II. & V. dicitur etiam primum; Feriâ III. & VI. secundum; Feriâ IV. & Sabbato, tertium.

Cæterùm Vigiliæ dicunt. cùm unico, vel cùm tribus Nocturnis secundum usum locorum.

Si Vigiliæ celebrentur manè, dicitur Nocturnum diei: si verò celebrentur vespere, dicitur Nocturnum diei sequentis.

IN I. NOCTURNO.

In Ps. Verba mea. 58. *Ant.* 7. b. Dómine, deduc me in justítia tua: propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam.

In Ps. Dómine, ne in furóre. . . . Miserére. 56. *Ant.* 8. b. Salvum me fac propter misericórdiam tuam; quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

In Ps. Usquequò Dómine. 77. *Ant.* 1. e. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi; ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. *Ps.* 73.

Secretò, Pater. *Clarâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Lectiones leguntur sine Absolutione, sine Benedictionibus & sine Titulo.

Lectio j. Job 7.

PArce mihi, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid apónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, & súbitò probas illum. Usquequò non parcis mihi, nec dimittis me ut glútiam salívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, ô custos hóminum? Quare posuisti me contrárium tibi, & factus sum mihimetipsi gravis? Cur non tollis peccátum meum? & quarè non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam; & si manè me quæsíeris, non subsístam.

In fine Lectionum nihil additur.

℟. Defecérunt sicut fumus dies mei, & ossa mea sicut crémium aruérunt: * Dies mei sicut umbra declinavérunt. ℣. Quæ est vita nostra? Vapor est ad módicum parens. * Dies. *Ps.* 101. *Jac.* 4.

Lectio ij. Job 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ: dimittam adversùm

adversùm me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre ; índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, & ópprimas me opus mánuum tuárum, & consílium impiórum ádjuves ? Numquid óculi cárnei tibi sunt ? aut sicut videt homo, & tu vidébis ? Numquid sicut dies hóminis dies tui, & anni tui sicut humána sunt témpora ; ut quæras iniquitátem meam, & peccátum meum scrutéris ? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cùm sit nemo qui de manu tua possit erúere. Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me totum in circúitu ; & sic repentè præcípitas me ? Meménto, quæso, quòd sicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nonnè sicut lac mulsísti me, & sicut cáseum me coagulásti ? Pelle & cárnibus vestísti me ; óssibus & nervis compegísti me. Vitam & misericórdiam tribuísti mihi, & visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Peccávi valdè ; sed * Precor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem servi tui, quia stultè egi nimìs. ℣. Deus, propítius esto mihi peccatóri. * Precor, Dómine. 2. Reg. 24. Luc. 18.

Lectio iij. Job 10.

QUarè de vulva eduxísti me ? qui útinàm consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuissem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi ? Dimitte ergò me, ut plangam páululùm dolórem meum, ántequàm vadam, & non revertar, ad terram tenebrósam & opertam mortis calígine, terram misériæ & tenebrárum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Ad Dóminum aspíciam ; expectábo Deum salvatórem meum ; consúrgam, cùm sédero in ténebris : * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei. ℣. Flagellat Dóminus omnem fílium quem récipit : * Iram. *Mich.* 7. *Hebr.* 12.

IN II. NOCTURNO.

In Ps. Dóminus regit me. 111. *Ant.* 6. In médio umbræ mortis non timébo mala ; quóniam tu mecum es, Dómine.

In Ps. Ad te, Dómine, levávi. 48. *Ant.* 4. g. Delicta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

In Divisionem ejusd. Ps. Quis est homo. 48. *Ant.* 2. e. Custódi ánimam meam, & érue me ; non erubéscam, quóniam sperávi in te.

℣. Amove à me plagas tuas, Dómine; ℟. A fortitúdine manûs tuæ ego deféci. *Ps.* 38.

Lectio iv. Job 13.

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta, scélera mea & delicta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscondis, & arbitráris me inimícum tuum? Contrà fólium quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, & stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contrà me amaritúdines, & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuisti in nervo pedem meum, & observasti omnes sémitas meas, & vestígia pedum meórum considerasti; qui quasi putrédo consumendus sum, & quasi vestimentum quod coméditur à tínea.

℟. Ecce ánimam meam porto in mánibus meis: * Etiamsi occíderit me, in ipso sperábo, & ipse erit Salvátor meus. ℣. Sive vívimus, sive mórimur, Dómini sumus: * Etiamsi. *Job* 13. *Rom.* 14.

Lectio v. Job 14.

HOmo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquàm in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immundo conceptum sémine? Nonnè tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt; númerus ménsium ejus apud te est; constituisti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiescat, donec optáta véniat sicut mercenárii dies ejus.

℟. Hi qui cum pietáte dormitiónem accepérunt, óptimam habent repósitam grátiam. * Sancta ergò & salúbris est cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis solvantur. ℣. Si quis superædíficat super fundamentum, & opus ejus árserit, detrimentum patiétur; ipse autem salvus erit, sic tamen quasi per ignem. * Sancta ergò. 2. *Mach.* 12. 1. *Cor.* 3.

Lectio vj. Job 14.

QUis mihi hoc tribuat, ut in inferno prótegas me, & abscondas me, donec pertránseat furor tuus, & constítuas mihi tempus in quo recordéris meî? Putasne mórtuus homo rursùm vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expecto donec véniat immutátio mea. Vocabis me, & ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidèm gressus meos dinumerasti

rasti : sed parce peccátis meis.

℟. Dómine omnípotens, Deus Israël, * Audi nunc oratiónem mortuórum Israël : noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum ; sed memento manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occísus es, Dómine, & redemisti nos Deo in sánguine tuo : * Audi nunc. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.

IN III. NOCTURNO.

In Ps. Dóminus illuminátio. 109. *Ant.* 5. e. Unam pétii à Dómino, hanc requíram, ut inhábitem in domo Dómini.

In Divisionem ejusd. Ps. Exaudi, Dómine. 110. *Ant.* 1. g. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

In Ps. Quemádmodum desíderat. *cum sua divisione* 90. *Ant.* 3. c. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : quandò véniam & apparébo ante fáciem Dei !

℣. Quarè tristis es, ánima mea ? & quarè conturbas me ? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Ps.* 42.

Lectio vij. Job 16. & 17.

BReves anni tránseunt; & sémitam per quam non revertar, ámbulo. Spíritus meus atteruábitur; dies mei breviabuntur, & solum mihi súperest sepulcrum. Non peccávi, & in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, & pone me juxtà te ; & cujusvis manus pugnet contrà me.

℟. Scio quòd Redemptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum meum. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem ; * Et in carne. *Job* 19. 1. *Cor.* 15.

Lectio viij. Job 17.

DIes mei transiérunt ; cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquentes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rursùm post ténebras spero lucem. Si sustinúero, infernus domus mea est ; & in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es ; Mater mea & soror mea, vérmibus. Ubi est ergò nunc præstolátio mea ? & patiéntiam meam quis consíderat ?

℟. Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt ; álii in vitam æternam ; & álii in oppróbrium, ut vídeant semper. ℣. Omnes quidèm resurgémus ; sed non omnes immutábimur : * Evigilábunt. *Dan.* 12. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix. Job 19.

PElli meæ, consumptis cárnibus, adhæsit os meum ; & derelicta sunt

tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miserémini meì, miserémini meì, saltèm vos amíci mei; quia manus Dómini tétigit me. Quarè persequímini me sicut Deus, & cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribantur sermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro stylo férreo & plumbi láminâ, vel celte sculpantur in sílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: & rursùm circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum; quem visúrus sum ego ipse, & óculi mei conspectúri sunt, & non álius. Repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non absórbeat me profundum, neque úrgeat super me púteus os suum: * Exaudi me, quóniam † Benigna est misericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Dómine Deus, rex sæculórum, solus pius es: * Exaudi me, quóniam benigna est misericórdia tua: intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Miserére meì, Dómine fili David: Dómine, ádjuva me: † Benigna est misericórdia tua: intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Propósuit te Deus propitiatiónem per fidem propter remissiónem delictórum: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. *Repetitur* ℟. Líbera. *usque ad* ℣. Dómine. *Ps.* 68. *Apoc.* 15. *Matth.* 15. *Rom.* 3.

[*Quando Vigiliæ celebrantur manè, prætermissis quæ sequuntur, continuò inchoantur Laudes.*

℣. Réquiem æternam dona eis, Dómine; ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Absolve, quæsumus *, Dómine, ánimam * fámuli tui *N.* [Sacerdótis *vel* Pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] [*vel* ánimas * famulórum tuórum *N.* & *N.* [*vel* famulárum tuárum *N.* & *N.*] [& ánimas ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glória, inter sanctos & electos tuos resuscitáti respírent; Per eum qui ventúrus est judicáre vivos & mórtuos, & séculum per ignem.

℟. Amen.

℣. Requiescant in pace.

℟. Amen.]

AD LAUDES.

In Psalm. Miserére. 159. *Ant.* 1. *g.* Secundùm multitúdinem miseratiónū tuá-

rum dele iniquitátem meā.

In Ps. Te decet. 86. *Ant.* 3. b. Exaudi, Deus, oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

In Ps. Dómine, exaudi oratiónem meam; áuribus. 151, *Ant.* 5. e. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me.

Ant. 2. e. Miserére.

CANTICUM. *Baruch* 3.

Misericordia Dei in angustiis animæ humiliter obsecranda.

DOmine omnípotens, Deus Israël, * ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te :

Audi, Dómine, & miserère, quia Deus es miséricors; * & miserére nostrî, quia peccávimus ante te.

Quia tu sedes in sempiternum; * & nos períbimus in ævum?

Dómine omnípotens, Deus Israël, * audi nunc oratiónem mortuórum Israël,

Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei sui : * & agglutináta sunt nobis mala.

Noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum; * sed memento manûs tuæ, & nóminis tui in témpore isto :

Quia tu es Dóminus Deus noster; * & laudábimus te, Dómine.

Ant. Miserére nostri, Dómine; quia peccávimus ante te.

In Ps. Laudáte Dóminum in sanctis. 66. *Ant.* 7. b. Omnis spíritus laudet Dóminum.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Ego sum resurréctio & vita : qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit, vivet; & omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in æternum. *Joan.* 11.

Pater. *& cetera ut suprà in Vesperis, excepto quòd locò Psalmi* Lauda. *dicitur Ps.* De profundis. 96.

COMMENDATIONES.

Pro pluribus dicuntur in plurali.

℟. DOmine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Israël, qui peccavérunt ante te. Noli meminisse iniquitátum patrū nostrórum, sed * Memento manûs tuæ & nóminis tui.

℣. Occísus es, Dómine, & redemisti nos Deo in sánguine tuo : * Memento. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *Clarâ voce*, Et ne nos indúcas, &c.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui *N.* ut defunctus [*vel* fámulæ tuæ *N.* ut defuncta] século, tibi vivat : & quæ per fragilitátem mundánæ conver-

satiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis abstérge; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

MIsericórdiam tuam, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro nostris rogáre peccátis nequáquàm sufficimus; tamen de tua confísi gratúita pietáte & inólita benignitáte, cleméntiam tuam depóscimus, ut ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ad te reverténtem cum pietáte suscípias: adsit ei Angelus testaménti tui Míchaël, & per manus sanctórum Angelórum tuórum inter sanctos & electos tuos in sínibus Abrahæ, Isaac & Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris: quátenùs liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis seu fragilitátis confundátur erróribus; sed agnoscátur à Sanctis tuis & beatitúdinis réquie perfruátur: atque cùm magni judícii dies advénerit, inter sanctos & electos tuos * resuscitátus [*vel* resuscitáta] glóriâ manifestæ contemplatiónis tuæ perpétuò satiétur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

In Ps. In éxitu. 30. *in cujus fine dicitur* Réquiem. *Ant.* 7. b. Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino; adjútor eórum & protéctor eórum est. *Ps.* 113.

Orémus.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui humáno córpori ánimam ad similitúdinem tuam inspiráre dignátus es: dùm, te jubénte, pulvis in púlverem revértitur; tu imáginem tuam cum sanctis & eléctis tuis ætérnis sédibus præcípias sociári; eamque ad te reverténtem de Ægypti pártibus blandè lenitérque suscípias, & Angelos tuos sanctos ei óbviàm mittas, viámque illi justítiæ demónstra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repélle, quæsumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum, & agnósce depósitum fidéle quod tuum est. Súscipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, sed à te solo Deo vivo & vero; quia non est álius Deus præter te, Dómine, & non est secundùm ópera tua. Lætífica, clementíssime Pater, ánimam ejus, & clarífica eam in multitúdine misericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæsumus, iniquitátum ejus antiquárum quas suscitávit furor

mali desidérii : licèt enim peccáverit, tamen te non negávit; sed signo fídei insigníta, te qui ómnia, & eam inter ómnia fecisti, fidéliter adorávit; Qui vivis & regnas Deus.

℟. Amen.

In Psalm. Dilexi. 53. Crédidi. 114. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 149. Confitémini. 15. & Beáti immaculáti. 16. *integrè*, *Ant. sola*, 4. g. Circumdedérunt me dolóres mortis, & perícula inferni invenérunt me. O Dómine, líbera ánimam meam. *Ps.* 114.

Orémus.

DIri vúlneris novitáte perculsi, & quodámmodò córdibus sauciáti; misericórdiam tuam, mundi Redemptor, flebílibus vócibus implorámus; ut * cari nostri *N.* [*vel* caræ nostræ *N.*] ánimam ad tuam cleméntiam, qui fons pietátis es, revertentem blandè leniterque suscípias; & quas ex carnáli commoratióne contráxit máculas, tu Deus, inólita bonitáte clementer déleas, *Chorus*, Amen : Piè indúlgeas, *Chorus*, Amen : Oblivióni in perpétuum tradas, *Chorus*. Amen : Atque hanc laudem tibi cum céteris redditúram, & ad corpus próprium quandóquè reversúram, Sanctórum tuórum cœtibus aggregári præcípias; Qui cum Deo Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Pater, &c. ℣. Et ne nos, &c. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réquiem æternam dona ei, Dómine; ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. Anima ejus in bonis demorétur, ℟. Et semen ejus hæréditet terram. *Ps.* 24.

℣. Non intres in judícium cum * servo tuo, [*vel* ancilla tua,] Dómine; ℟. Quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. *Ps.* 142.

℣. A porta ínferi ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus. *Ps.* 88.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

PArtem beátæ resurrectiónis obtíneat, quæsumus, Dómine, ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* vitamque ætérnam habére mereátur in cœlis, per te, Jesu Christe, Salvátor mundi.

DEus, cui soli cómpetit medicínam præstáre post mortem : præsta, quæsumus, ut ánima * fá-

muli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Requiescat in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIONES MENSÆ, ET GRATIARUM ACTIONES.

BENEDICTIO MENSÆ ANTE PRANDIUM.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; & tu das illis escam in témpore opportúno: áperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Ps.* 144.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit: Jube, domne, benedícere.

Bened. Mensæ cœlestis partícipes fáciat nos Rex æternæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO POST PRANDIUM.

BEátus qui manducábit panem in regno Dei. *Luc.* 14.

Glória Patri, &c.

Qui benedixit mensam, dicit:

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

Deindè procedendo ad Ecclesiam, dicitur Ps. Miserére. 159. *Si verò non procedatur, dicitur Ps.* Laudáte Dóminum, omnes gentes. 149. *Qui Psalmus semper dicitur, quando absolvitur Gratiarum actio in loco refectionis.*

In fine Psalmi dicitur Glória Patri.

Deindè Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dispersit, dedit paupéribus; ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore; ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Ps.* 33.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant mansuéti, & læntentur. *Ps.* 33.

℣. Magnificáte Dóminum mecum; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33.

℣. Sit nomen Dómini benedictum, ℟. Ex hoc nunc, & usque in séculum. *Ps.* 112.

RETribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen sanctum tuum, vitam æternam.

℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Demissiori voce, Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace.

℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ ANTE CŒNAM.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Omnia à te expectant ut des illis escam in témpore: dante te illis cólligent; aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte. *Ps.* 103.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *Clarâ voce*, Et ne nos, &c.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex æternæ glóriæ.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST CŒNAM.

BEáti qui vocáti sunt ad cœnam nuptiárum Agni. *Apoc.* 19.

Glória Patri, &c.

Qui benedixit mensam, dicit:

BEnedictus Deus in donis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis; Qui vivit & regnat in sécula seculórum.

℟. Amen.

Psalm. & reliqua, ut suprà.

¶ IN JEJUNIIS, *ad refectionem fit Benedictio mensæ & Gratiarum actio, ut notatum est pro Cœna.*

AD UTRAMQUE refectionem.

A NATALI DOMINI, ad Vigiliam Epiphaniæ.

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Verbum caro factum est, allelúia, & habitávit in nobis, allelúia. *Joan.* 1.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison, Kyrie, eléison.

Et reliqua, ut suprà.

GRATIARUM ACTIO.

NOtum fecit Dóminus, allelúia, salutáre suum, allelúia. *Ps.* 97.

Glória Patri. *Et reliqua, ut suprà, excepto quòd loco Psalmi* Miserére. *dicitur Psalmus*, Cantáte..... quia mirabília fecit. 50.

IN EPIPH. DOMINI, ET PER OCTAVAM.

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Omnes de Saba vénient, allelúia, aurum & thus deferentes, allelúia. *Is.* 60.

Glória Patri. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Et reliqua, ut suprà.*

GRATIARUM ACTIO.

REges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, allelúia; reges Arabum & Saba dona addúcent, allelúia. *Ps.* 71.

Glória Patri. *Et reliqua, ut suprà, excepto quod loco Ps.* Miserére. *dicitur Ps.* Deus, judicium. *cum sua divisione.* 59.

ITINERARIUM.

Viator, in ipsò itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur, in singulari; si cum sociis, in plurali, ut sequitur.

In Cantic. Benedictus. 14.

Ant. 5. C. In viam pacis & prosperitátis dírigat nos omnípotens & miséricors Dóminus: & Angelus Ráphaël comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte & gáudio revertámur ad própria.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò. Pater. *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac servos tuos, ℟. Deus meus, sperantes in te. *Ps.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto; ℟. Et de Sion tuére nos. *Ps.* 19.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis, ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Ps.* 88.

℣. Benedictus Dóminus die quotídiè: ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum. *Ps.* 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demonstra nobis, ℟. Et sémitas tuas édoce nos. *Ps.* 24.

℣. Utinàm dirigantur viæ nostræ, ℟. Ad custodiendas justificatiónes tuas! *Ps.* 118.

℣. Erunt prava in dirécta, ℟. Et áspera in vias planas. *Is.* 40.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te, ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *Ps.* 90.

℣. Dómine, exaudi, &c.

Orémus.

DEus, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecisti, quique Magis iter ad te, stellâ duce, pandisti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum tempusque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demùm ad ætérnæ salútis portum, perveníre felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodisti; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procinctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia & frígore tegumentum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, prósperè perveniámus; & demùm incólumes ad própria redeámus.

ADesto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: & viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes, tuo semper protegámur auxílio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incëdat; & beáti Joannis præcursóris hortamenta sectando, ad eum quem prædíxit secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM,

AD LIBITUM SACERDOTIS.

Psalmi, Quàm dilecta. 110. Benedixisti. 63. Inclína, Dómine. *cum sua divisione*, 160. Crédidi. 114. De profundis clamávi. 96.

Ant. Dómine, memor esto meî; & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea. *Tob.* 3.

P R E C E S.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, &c.

Ego dixi: Dómine, miserére meî: sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

Convértere, Dómine; úsquequò? & deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

Sacerdótes tui induantur justítiam, & sancti tui exultent. *Ps.* 131.

Ab occultis meis munda me, Dómine; & ab aliénis parce servo tuo. *Ps.* 18.

Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

AUres tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, & grátiâ sancti Spíritûs illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis dignè ministráre, teque æternâ caritáte diligere mereámur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis volúntas lóquitur, & quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem sancti Spíritûs cogitatiónes cordis nostri, ut te perfectè dilígere, & dignè laudáre mereámur.

URe igne sancti Spíritûs renes nostros & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

ADsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti; quæ & corda nostra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur advérsis.

DEus, qui corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus sem-

per consolatióne gaudére.

Conscientias nostras, quæsumus, Dómine, visitando purífica; ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem; Qui tecum vivit & regnat Deus. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Psalmi, Dóminus regit me. 111. Benedícam Dóminum. *cum sua divisione*, 112. Bénedic, ánima mea, Dómino; & ómnia. *cum sua divisione*, 92.

Ant. O quàm suávis est, Dómine, Spíritus tuus! qui ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esurientes reples bonis, dívites dimittens inánes. *Sap.* 12. & 16. *Luc.* 1.

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, &c.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

Quid est homo, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea; & lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Ps.* 62.

Non nobis, Dómine, non nobis; sed nómini tuo da glóriam. *Ps.* 113.

Nunc dimittis servum tuum, Dómine, secundùm verbum tuum, in pace; quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. *Luc.* 2.

Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

Visita, quæsumus, Dómine, famíliam tuam: & corda sacris dicáta mystériis pervígili tuére pietáte; ut remédia salútis ætérnæ, quæ te miserante percípiunt, te protegente custódiant.

Quæsumus, Dómine Deus noster, ut quos divíná tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis.

Cognóscimus, Dómine, tuæ circà nos clementiæ largitátem: & ideò fiduciáliùs implorámus, ut quos páscere non désinis imméritos, & dignè tibi

ſervíre perfícias, & donis uberióribus proſequáris.

MAjeſtátem tuam, Dómine, ſupplíciter exorámus, ne períre patiáris quibus tanta remédia providiſti; ſed cum divíni frequentatióne myſtérii creſcat noſtræ ſalútis effectus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando prævéni, & adjuvando proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te ſemper finiátur.

ADjuvet nos grátia tua, omnípotens Deus; ut qui offícium ſacerdotále ſuſcépimus, dignè ac devótè tibi in omni puritáte & conſciéntia bona famulári valeámus: & ſi non póſſumus in tanta innocéntia vitæ converſári ut debémus, concéde nobis tamen dignè flere mala quæ géſſimus, & in ſpíritu humilitátis, ac bonæ voluntátis propóſito tibi ferventiùs de cétero deſervíre; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. Amen.

CANONES
PARTIS HIEMALIS.

De Adventûs Tempore. De reverentia sacris Scripturis debita, & de sacrorum Canonum auctoritate atque observantia.

DOMINICA PRIMA ADVENTUS.

Ex Synodo Trecensi * & ** Litterâ sancti Cároli de Adventûs témpore.

* *Anno* 1459.
** *An.* 1573.

IN Adventu Dómini est multùm commendábile jejúnium illis quibus Dóminus déderit voluntátem páriter & facultátem, & máximè Cléricis. . . . . Jejúnium toto Adventu à multis olìm fidélibus observátum; útpotè quibus totum hoc tempus sit instar Natalitiórum Dómini vigíliæ; quod lóngius vidéri non debet, considerátâ Festi illíus excelléntiâ. Tu autem, &c.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Toletáno quarto.

Ann. 633. *Cap.* 25.

SCiant Sacerdótes Scriptúras sanctas, & Cánones meditentur; ut omne opus eórum in prædicatióne divína & doctrína consistat; atque ædíficent cunctos, tàm fídei sciéntiâ, quàm óperum disciplínâ.

FERIA TERTIA.

Ex Epístola Leónis Papæ quarti, ad Epíscopos Británniæ.

Script. post ann. 847. *tom.* 8. *Conc.*

NOn cónvenit áliquem judicáre, & sanctórum Conciliórum Cánones relínquere, vel Decretálium régulas quæ habentur apud nos simul cum illis in Cánone; quia qui illórum sanctórum Patrum Statúta quæ apud nos Cánones prætitulantur, non recéperit, ipse se convincit nec Cathólicam & Apostólicam fidem, nec sancta Christi Evangélia quátuor utíliter & efficáciter, & ad effectum suum retinére vel crédere.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Nicæno secundo.

Ann. 787. *C.* 1.

CAnones ampléctimur non solùm qui ab almis Apóstolis & universálibus Synodis, sed qui étiam in áliis Concíliis quæ locáliter per Províncias & regiónes sunt collecta, in expositiónem hujúsmodi De-

cretórum promulgáti sunt, & qui à sanctis Pátribus nostris proláti fuisse probantur. Ab uno enim omnes eodemque Spíritu illumináti, quæ erant utília definiérunt.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Meldensi.

Anno 845. *C.* 34.

CAnonum statúta ab ómnibus custodiantur; & nemo in actiónibus vel judíciis Ecclesiásticis suo sensu; sed eórum auctoritáte ducátur.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Seff.* 25. *de Ref.* *C.* 18.

SCiant universi sacratíssimos Cánones exactè ab ómnibus & quoad fieri póterit indistinctè observandos. Quòd si urgens jústaque rátio, & major quandóquè utílitas postuláverit, cum alíquibus dispensandum esse; id, causâ cógnitâ, ac summâ maturitáte, atque gratìs à quibuscumque, ad quos dispensátio pertinébit, erit præstandum: aliterque facta dispensátio, surreptítia censeátur.

SABBATO.

Ex Epístola Innocéntii Papæ primi, ad Macédones Epíscopos.

Scripta anno 416. *n.* 3.

QUod pro remédio ac necessitáte témporis statùtum est, constat prímitùs non fuisse, ac fuisse régulas véteres quas ab Apóstolis, aut Apostólicis viris tráditas Ecclésia Románа custódit, custodiendasque mandat his qui audíre eam consuevérunt. Ergò quod pro remédio necéssitas réperit, cessante necessitáte, debet útiquè cessáre; quia álius est ordo legítimus, ália usurpátio quam ad præsens tantùm fieri tempus impellit.

De tyrocinio Clericali, Tonsúra & minoribus Ordinibus.

DOMINICA II.

ADVENTUS.

Ex Concílio Sárdicensi.

Ann. 347. *Can.* 13.

COnvéniens non est, nec rátio, vel disciplína pátitur, ut témerè ordinétur, aut Epíscopus, aut Présbyter, aut Diáconus; máximè cùm & magister Géntium beátus Apóstolus, ne hoc fíeret, denuntiasse & prohibuisse videátur; sed hi quorum per longum tempus examináta sit vita, & mérita fúerint comprobáta.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Seff.* 23. *de Reform.* *C.* 4.

PRimâ tonsúrâ non initientur qui Sacramentum Confirmatiónis non suscéperint, & fidei rudi-

ɪnta edócti non fúerint, ique légere & scríbere sciant, & de quibus probilis conjectúra non sit s, ut Deo fidélem culn præstent, hoc vitæ ges elegisse.

ERIA TERTIA.
ɛ Concílio Tridentíno.
Ann. 1563. *Seʃʃ.* 23.
de Reform. C. 11.

Minóres Ordines iis qui saltèm intélligunt ɪguam Latínam, per mporum interstítia, nisi iud Epíscopo expedíre agis vidébitur, conferanr; ut eò accurátiùs ɪantum sit hujus disciplíe pondus possint edocéri, : in unoquóque múnere xtà præscriptum Epísɔpi se exérceant, idque ı ea cui ascripti erunt Ecéſia, nisi fortè ex causa udiórum absint.

FERIA QUARTA.
ɪx Concílio Tridentíno.
Ann. 1563. *Seʃʃ.* 23.
de Reform. C. 11.

ITa de gradu in gradum ascendant Clérici minóes, ut in eis cum ætáte viæ méritum & doctrína maɔr accrescat: quod & boórum morum exemplum, ɛ assíduum in Ecclésia ɪinistérium, atque major rga Presbyteros & supeióres Ordines reveréntia, ɛ crébrior quàm ánteà órporis Christi Commúɪio máximè comprobáɔunt.

FERIA QUINTA.
Ex Statútis Synodálibus Joannis d'Orleans, Archiepíscopi Tolosáni.
Ann. 1531. *Tit.* 37.

INhibémus, ne quis promoveátur, vel ei líteræ dimissóriæ ad sacrum Subdiaconátûs Ordinem concedantur, nisi sub benefícii título, vel próprii patrimónii, super quo per Vicários nostros, aut Officiálem nostrum, aut álios à nobis delegandos, fiat díligens inquisítio, per testes omni exceptióne majóres.

FERIA SEXTA.
Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1563. *Seʃʃ.* 23.
de Reform. C. 13.

SUbdiáconi & Diáconi ordinentur habentes bonum testimónium, & in mininóribus Ordínibus jam probáti, ac lítteris & iis quæ ad Ordinem exercendum pértinent, instructi. Qui sperent, Deo auctóre, se continére posse, Ecclésiis quibus ascribentur, insérviant; sciantque máximè decére, si saltèm diébus Domínicis & solémnibus, cùm altári ministráverint, sacram Communiónem percéperint.

SABBATO.
Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1563. *Seʃʃ.* 23.
de Reform. C. 14.

QUi ad Presbyterátûs Ordinem assumuntur, bonum hábeant testimó-

nium. Non modò in Diaconátu ad minus annum íntegrum, nisi ob Ecclésiæ utilitátem ac necessitátem áliud Epíscopo viderétur, ministráverint, sed étiam ad pópulum docendum ea quæ scire ómnibus necessárium est ad salútem, ac ad ministranda Sacramenta, diligenti exámine præcedente, idónei comprobentur; atque ita piétate ac castis móribus conspícui, ut præclárum bonórum óperum exemplum & vitæ mónita ab eis possint expectári.

De Jejuniis quatuor Temporum, & de Ordinationibus.

DOMINICA III. ADVENTUS.

Ex Concílio Tolosáno.

Ann. 1590. *Part.* 2. *Cap.* 7.

DOmínico die qui solemnem Ordinum collatiónem antecédet, hábitâ Conciúnculâ, Párochi jejúnium eâ potissimùm de causâ ab Ecclésia indictum esse pópulum dóceant, ut ritè Ordinátio ministrétur.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 23. *de Refor. C.* 12.

SCiant Epíscopi, non síngulos in ætáte constitútos, debére ad Ordines assúmi, sed dignos duntáxat, & quorum probáta vita senectus sit.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanensi quarto, sub sancto Cárolo.

Anno 1576. *Part.* 2. *Tit.* 7.

IMpedimento irretítus ne ad sacram Ordinatiónem contrà sacrórum Cánonum & Conciliórum præscriptum accédat. Impedimento irretíti hi sunt; minóres natu, Sacramento Chrísmatis non confirmáti, rudes & ignári, criminósi, solémniter pœnitentes, neóphyti, ebrietáti & gulæ déditi, impudíci, lapsi post Ordinem susceptum, perjúri, usurárii manifesti, infámes, ratiocíniis obligáti, servi, córpore vitiáti, insígniter deformes, illegítimè nati, peregríni & ignóti, bígami, irreguláres, suspensi, interdicti, excommunicáti, morbo cadúco laborantes, energúmeni, non examináti, & non probáti.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Mediolanensi quarto.

Ann. 1576. *Part.* 1. *Cap.* 5. *de Feriis iv. Temp.*

SAcra quátuor jejuniórum Témpora, sicut olìm solemni celebritáte & religióso supplicatiónum officio colebantur; ita ad illórum cultum, pastoráli curâ erudítis fidélium méntibus, in usum antíquæ pietátis revocanda sunt.

FERIA QUINTA.
Ex Concílio Coloniensi.
Ann. 1536. *Part.* 1. *Cap.* 21.

QUo affectu ac propósito accédant Ordinandi, videndum accuratéque investigandum est, nùm vidélicèt Dei causâ tantùm, an pótiùs suæ commoditátis grátiâ ad Ordines capessendos aspírent, quærentes quæ sua sunt, non quæ Jesu Christi.

FERIA SEXTA.
Ex Concílio Mediolanensi quarto.
Ann. 1576. *Part.* 2.

ANte sacræ Ordinatiónis tempus Párochi intrà Missárum solęmnia pópulum ad illud éxcitent, ut Dei Sanctorumque ope piis fidélium precatiónibus impetrátâ, Epíscopus Ordines iis cónferat quos útiles operários Ecclésia Dei póstulat.

SABBATO.
Ex Epístola sancti Leónis, Papæ, ad Dióscorum Epíscopum Alexandrínum.
Anno 445. *C.* 1.

QUod à Pátribus nostris propensióre curâ nóvimus esse servátum, à vobis hoc vólumus custodíri; ut non passìm diébus ómnibus Sacerdotális, vel Levítica Ordinátio celebrétur; sed post diem Sábbati, ejus noctis quæ in prima Sábbati lucescit, exórdia deligantur in quibus his qui consecrandi sunt, jejúniis, & à jejunántibus sacra benedíctio conferátur.

De Functionibus & officiis sex Ordinum inferiorum.

DOMINICA IV.
ADVENTUS.
Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1563. *Seff.* 23. *de Ord.* 1. *Cap.* 2.

NOn solùm de Sacerdótibus, sed & de Diáconis sacræ lítteræ apertam mentiónem fáciunt; & quæ máximè in illórum Ordinatióne attendenda sunt, gravíssimis verbis docent: & ab ipso Ecclésiæ inítio sequéntium Ordinum nómina, atque uniuscujusque eórum própria ministéria, Subdiáconi scilicèt, Acólythi, Exorcistæ, Lectóris & Ostiárii in usu fuisse cognoscuntur, quamvis non pari gradu. Nam Subdiaconátus ad majóres Ordines à Pátribus & à sacris Concíliis refertur, in quibus & de áliis inferióribus frequentíssimè légimus.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Aquisgranensi.
Anno 816. *L.* 1. *C.* 7.

DIaconórum Ordo à tribu Levi accépit exórdium, in Evangélio autem primórdia eórum & in Ac-

tibus Apostolórum leguntur. Ex hinc jam decrevérunt Apóstoli Apostolorumque successóres per omnes Ecclésias Diáconos ordinandos esse, qui sublimióri gradu céteris circà aram Christi quasi columnæ assisterent.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Anno 816. *L.* 1. *C.* 6.

SUbdiáconi in Esdra inveniuntur, appellanturque ibi Nathinæi, id est, in humilitáte Dómino servientes: isti oblatiónes in templo Dómini suscípiunt à pópulis: isti obédiunt offíciis Levitárum: isti quoque vasa córporis & sánguinis Christi Diacónibus ad altária Dómini offérunt. De quibus quidèm plácuit Pátribus, ut quia sacra mystéria contrectant, casti & continentes sint ab uxóribus.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Anno 1579. *Part.* 3. *Cap.* 3.

QUi subdiaconátûs Ordini ascriptus est, cùm statìm lege astrictus sit Canonicárum horárum offícium recitandi; nemo ad eum Ordinem capessendum recipiátur, qui horárii illíus Offícii cujus lege devinctus tenétur, rectè ac ritè recitandi perítus non sit.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1576. *Part.* 3. *Cap.* 3.

UNusquisque eórum qui sacris Ordínibus initiabuntur, diligenter admoneátur, quàm sanctum munus susceptúrus est. Verùm ejus sermónis vis in Subdiáconis potíssimùm monendis versétur, quò réctiùs, dùm íntegrum est, deliberáre possint, an castitátem quæ perpétua illi Ordini est annéxa, profitéri velint; ne in eo Ecclesiástico spiritualíque múnere suscipiendo quidquam agnatórum vel hujúsmodi aliénâ voluntáte, sed suâ spontáneâ deliberatióne agant; nec verò in sacri ejúsdem Ordinis susceptióne vitæ hujus cómmodum aut áliud quidquam ejúsmodi, sed Dei honórem sibi propósitum hábeant.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Sess.* 22. *de Reform.* *Cap.* 4.

QUi cujuscumque Ordinis offícia ac quælibet Benefícia in Ecclésiis óbtinent, aut impósterùm obtinébunt, quibus vária ónera sunt annéxa, vidélicèt ut álii Missas, álii Evangélium, álii Epístolam dicant seu cantent: quocumque ii privilégio, exemptióne, prærogatívâ,

...eris nobilitáte sint in... íti, teneantur justo im... dimento cessante, infra ...um Ordines suscípere ...uisítos.

...IE XXIV. DECEMBRIS.

IN VIGILIA ...ATALIS DOMINI.

...x Concílio Bituricensi.

Anno 1584. *C.* 1.

SErvétur Vigília Nativitátis Dómini, ad ...itandum pietátem Pas...rum, qui Christo Dó...ino eâ nocte adoratiónis ...unus impendérunt.

DIE XXV. DECEMBRIS.

...N NATALI DOMINI.

Ex Concílio Toletáno.

Anno 684. *Cap.* 10.

SI quis Jesu Christo Dei Fílio, ex útero Maríæ ...rginis nato, áliquid aut Divinitátis immínuit, aut ...e suscepta humanitáte sub...icit, exceptâ solâ lege peccáti, & non eum verum Deum, Hominemque perfectum in una Persóna subsistentem sinceríssimè credit; anáthema sit.

DIE XXVI. DECEMBRIS.

In Festo

SANCTI STEPHANI.

Ex Epístola sancti Cœlestíni Papæ primi ad Clerum populumque Constantinopolitánum.

Lect. in Conc. Eph. 1. An. 431.

PAtiéntiæ vobis atque constántiæ forma Stéphanus primus Christi testis exiſtat. Plebs in hunc prædicantem strídui perfidórum: nec tamen idóneus Christi comes tácuit, quod vidébat.

DIE XXVII. DECEMBRIS.

In Festo

S. JOANNIS EVANG.

Ex Epístola sancti Cœlestíni Papæ primi ad Concílium Ephesínum.

Lecta in Conc. Ephes. Actione II. Ann. 431.

VOs hortor, fratres beatíssimi, respiciátur illa sola diléctio, in qua útiquè secundùm vocem Joannis Apóstoli, cujus relíquias præsentes venerámini, manére debémus.

De solemni Presbyterorum officio, & partibus muneris eorum ordinarii, ac operis.

DIE XXVIII. DECEMB.

Ex Decrétis Præsulum Ecclésiæ Gallicánæ Melodúni congregatórum.

An. 1579. *Tit. de Sacr. Ordin.*

DUóbus constat totum Presbyterórum ministérium, quorum álterum est ut in commissum sibi pópulum Deum réddere propítium nitantur piis précibus ac sacris sacrifíciis; álterum, ut sint religiónis magistri, meditantes in lege Dómini die ac nocte.

DIE XXIX. DECEMBRIS.
Ex Concílio Cloveshoviensi secundo.

Anno 747. *Can.* 8.

PResbyteri sciant se necessáriò pro Dei intúitu debére à seculáribus negótiis causísque, in quantum præváleant, vacáre, altáris offícium divinúque cultûs obséquium summâ intentióne persólvere; Oratórii domum & cuncta ad cultum ipsíus pertinéntia sub sua cura conserváre; Lectióni, Oratióni, Missárum celebratióni, Psalmísque canendis invigiláre.

DIE XXX. DECEMBRIS.
Ex Concílio Parisiensi sexto.

Ann. 829. *Lib.* 1. *Cap.* 4.

QUandò vita Sacerdótum cum doctrína non concordat, & auditóribus infirmis scándalum, & animárum proveníre perículum non est dúbium. Proindè summóperè cavendum Sacerdótibus, ne offendículum fiant his quibus præsunt: tunc enim offendículum fiunt illis, quandò quod verbis prædicant, móribus impugnant.

DIE XXXI. DECEMBRIS.
Ex Capítulis *Herardi, Turonensis Epíscopi, atque ex **Concílio Parisiensi.

**An.* 858. ***An.* 1429. *C.* 22.

PResbyteri, sicut órdine sanctióres, ita verbo, incessu & actu sint reverentióres; quia celsitúdo gráduum gravórem peccáti facit cúmulum. . . . Quantò Ecclesiástici viri perfectióris statûs & majóris dignitátis honóre illustrantur, tantò majórem Dómino tenentur exhibére reveréntiam, & ab ómnibus illícitis diligéntiùs abstinére.

DIE I. JANUARII.
In Festo CIRCUMCISIONIS DOMINI.
Ex Concílio Lugdunensi secundo œcuménico.

Anno 1274. *Constit.* 25.

† QUod generáliter scríbitur ut in nómine Jesu omne genu flectátur, sínguli singuláriter in seipsis implentes, præcípuè dùm aguntur Missárum sacra mystéria, gloriósum illud nomen quandocúmquè recólitur, flectant génua cordis sui, quod vel cápitis inclinatióne testentur.

DIE II. JANUARII.
Ex Capituláribus Theodulphi, Aurelianensis Epíscopi.

Anno 797. *C.* 2.

OPortet (Sacerdótes) & assiduitátem habére legendi, & instántiam orandi; quia vita viri justi lectióne instrúitur & ornátur, & assiduitáte lectiónis munítur homo à peccáto, juxtà illum qui dicébat: In corde meo abscondi eló-

ua tua, ut non peccem
ii. Hæc sunt enim arma,
ctio vidélicèt & orátio,
ibus diábolus expugná-
: hæc sunt instrumenta
ibus æterna beatitúdo ac-
ritur, vítia comprimun-
, virtútes nutriuntur.

DIE III. JANUARII.

Ex Capituláribus Theodul-
phi, Aurelianensis Epís-
copi.

Anno 797. *C.* 3.

SI quandò à lectióne ces-
sátur, debet operátio
subsequi; quia otiósitas
inimíca est ánimæ: & án-
tiquus hostis, quem à lec-
tióne sive ab oratióne va-
cantem invénerit, fácilè
ad vítia rapit. Per usum
namque lectiónis discétis
qualiter & vos vivátis, &
alios doceátis. Per usum
oratiónis, & vobis & his
quibus in caritáte conjuncti
estis, prodesse valébitis. Per
operatiónem & córporis
maceratiónem, & vítiis
alimenta negábitis, & ves-
tris necessitátibus subvenié-
tis, & habébitis quò neces-
sitátem patiéntibus porri-
gátis.

DIE IV. JANUARII.

Ex sancto Ambrósio.

L. 3. *de Offic. C.* 20.

TEmpora quibus ab Ec-
cléſia vacas, (ô Sa-
cerdos,) lectióni impen-
das. Cur non Christum re-
vísas, Christum alloquá-
ris, Christum áudias? Il-
lum allóquimur, cùm orá-
mus; illum audímus, cùm
divína légimus orácula.
Quid nobis cum aliénis dó-
mibus? Illi pótiùs ad nos
convéniant, qui nos re-
quírunt. Quid nobis cum
fábulis? Ministérium altá-
ribus Christi, non obsé-
quium homínibus deferen-
dum recépimus. Húmiles
decet esse, mites, man-
suétos, graves, patientes.
Modum nos tenére in óm-
nibus, vel tácitus vultus,
vel sermo annúntiet.

DIE V. JANUARII.

IN VIGILIA EPIPHAN.

Ex Concílio Aurelianensi
quarto.

Anno 541. *C.* 1.

† PLácuit Deo propítio,
ut sanctum Pascha, ab
ómnibus Sacerdótibus uno
témpore celebrétur: quæ
festívitas annis síngulis Epi-
phaniórum die in Eccléſia
pópulis denuntiétur.

DIE VI. JANUARII.

IN EPIPHANIA
DOMINI.

Ex Concílio Ephesíno.

Anno 431. *Part.* 2.

QUóniam Christus Rex
& Deus est, & mor-
tem ob passiónis dispensa-
tiónem gustávit, múnera
mysteriórum sunt indícia.
Offerunt Magi aurum, re-
cognoscentes ipsum esse
Regem: ófferunt thus, no-
runt enim se Deo offerre:
ófferunt myrrham propter
mortem in mystério Pas-
siónis.

De hierarchicis Presbyterorum functionibus Episcoporum auctoritati specialiter subordinatis.

DIE VII. JANUARII.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 23. *Cap.* 4.

QUóniam in Sacramento Ordinis sicut & in Baptismo & Confirmatióne caracter imprímitur, qui nec deléri nec auferri potest; méritò sancta Synodus damnat eórum senténtiam, qui ásserunt novi Testamenti Sacerdótes temporáriam tantúmmodò potestátem habére; & semèl ritè ordinátos, iterùm láicos fíeri posse, si verbi Dei ministérium non exérceant. Tu autem, Dómine, miserére nostrí.

℟. Deo grátias.

DIE VIII. JANUARII.

Ex Concílio Hispalensi secundo.

Anno 619. *Can.* 7.

Præerat sanctus Isidorus Hispal.

PRæcipiente Dómino, solus Móyses in tabernáculo Dei eréxit altáre, solus ipse unxit; útiquè quia summus Sacerdos Dei erat, sicut scriptum est: Móyses & Aáron in Sacerdótibus ejus. Ideóque id quod tantùm fácere princípibus Sacerdótum jussum est, quorum typum Móyses & Aáron tenuérunt, Presbyteri qui filiórum Aáron gestant figúram, arrípere non præsúmant.

DIE IX. JANUARII.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Sess.* 23. *Cap.* 4. *de Ord.*

SAcrosancta Synodus declárat, præter céteros Ecclesiásticos gradus, Epíscopos qui in Apostolórum locum successérunt, ad hierárchicum órdinem præcípuè pertinére, & pósitos, sicut Apóstolus ait, à Spíritu sancto régere Ecclésiam Dei; eosque Presbyteris superióres esse, ac Sacramentum Confirmatiónis conferre, minístros Ecclésiæ ordináre, atque ália pléraque perágere ipsos posse, quarum functiónum potestátem réliqui inferióris órdinis nullam habent.

DIE X. JANUARII.

Ex Diálogo sancti Hierónymi, Presbyteri advérsus Luciferiános.

Script. ann. 38[illegible]

ECclésiæ salus in summi Sacerdótis dignitáte pendet: cui si non exsors quædam & ab homínibus éminens detur potéstas, tot in Ecclésiis efficiéntur schísmata quot Sacerdótes. Indè venit ut sine chrísmate Epíscopi, neque Présbyter, neque Diáconus jus hábeant baptizándi; quod frequenter, si tamen necéssitas cogit, scimus étiam licére láicis.

DIE

Die XI. Januarii.
Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1563. *Seſſ.* 23.
de Reform. Cap. 15.

QUamvis Preſbyteri in ſua ordinatióne à peccátis abſolvendi poteſtátem accípiant; decernit tamen ſancta Synodus nullum étiam regulárem poſſe confeſſiónes ſeculárium, étiam ſacerdótum, audíre, nec ad id idóneum reputári, niſi aut parochiále Benefícium, aut ab Epíſcopis per exámen, ſi illis vidébitur eſſe neceſſárium, aut áliàs idóneus judicétur, & approbatiónem quæ gratis detur, obtíneat, privilégiis & conſuetúdine quácumque, étiam immemorábili, non obſtántibus.

Die XII. Januarii.
Ex Concílio Burdigalenſi.
Ann. 1582. *Tit.* 20.

NOs Evangélicæ & Apoſtólicæ régulæ inniténtes, ſtatúimus atque præcípimus ne quis, ſive ſit ſeculáris, ſive reguláris, públicè ad pópulum verba fácere de Religióne áudeat, niſi ab Epíſcopo facultátem & mandátum id ſpeciátim munus obeundi habúerit. Tu autem, Dómine, &c.

Die XIII. Januarii.
Octava
EPIPHANIÆ,
et Baptismus Christi.
Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1547. *Seſſ.* 7.
Can. 1. 7. *&* 12.

† SI quis dixerit Baptiſmum Joannis eamdem vim habuiſſe cum Baptiſmo Chriſti; baptizátos per Baptiſmum ipſum, ſolíus tantùm fídei debitóres, non autem univerſæ legis Chriſti ſervandæ; & néminem eſſe baptizandum, niſi eâ ætáte quâ Chriſtus baptizátus eſt, vel in ipſo mortis artículo, anáthema ſit.

De virtutibus Clero neceſſariis, ac primùm de obedientia erga ſuperiores præſcripta, & unitate in miniſterio ſervanda & inſinuanda.

DOMINICA PRIMA
poſt Epiphaniam, quæ eſt intra Octavam.

¶ *Ab hac die Canones præcedentes qui nondùm lecti ſunt, deſeruntur, excepto Canone diei Octavæ Epiphaniæ, qui nunquàm omittitur,) & ſubjuntur ſequentes.*]

Ex Concíliis Toletáno quarto & undécimo.
Anno 633. *&* 675.
Can. 27. *&* 10.

QUandò Preſbyteri vel Diácones per Paróchias conſtituuntur, oportet eos primùm profeſſiónem Epíſcopo ſuo fácere, ut caſtè & purè vi-

vant sub Dei amóre...... ut unusquisque fidem Cathólicam sincérâ cordis devotióne custódiens, in nullis opéribus suis canónicis régulis contradícat; débitum per ómnia honórem atque obséquii reveréntiam præeminenti sibi dependat.

FERIA SECUNDA.
Ex Epístola sancti Hieronymi ad Nepotiánum.

Script. ann. 394. *num.* 7.

ESto subjectus Pontífici tuo, & quasi ánimæ parentem súscipe. Amáre filiórum, timére servórum est. Epíscopi Sacerdótes se esse nóverint, non dóminos. Honórent Cléricos quasi Cléricos; ut & ipsis à Cléricis quasi Epíscopis honor deferátur. Quod Aáron & filios ejus, hoc esse Epíscopum & Presbyteros novérimus. Unus Dóminus, unum templum, unum sit étiam ministérium.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Calcedonensi.

Ann. 451. *Can.* 8.

QUi præficiuntur Paróchiis, vel qui ordinantur in Monastériiis & Basílicis Mártyrum, sub Episcopórum qui in unaquáque civitáte sunt, secundùm sanctórum Patrum traditiónes, potestáte permáneant, nec per contumáciam ab Epíscopo suo dissíliant; qui verò audent evértere ejúsmodi formam quocumque modo, nec próprio subjiciuntur Epíscopo, Cánonum correptiónibus subjáceant.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Carthaginensi sexto.

Anno 419. *C.* 10.

SI quis Présbyter à Præpósito suo correptus, & supérbiâ (quod absit) inflátus secernendum se ab Epíscopi sui communióne dúxerit, ac separátim cum alíquibus schísma fáciens, sacrifícium Deo obtúlerit; anáthema habeátur, & locum amittat.

FERIA QUINTA.
Ex Concílio Carthaginensi sexto.

Temp. Cœlestini Papæ, ann. 419. *C.* 31.

QUicumque Clérici vel Diáconi pro necessitátibus Ecclesiárum non obtemperáverint Epíscopis suis voléntibus eos ad honórem amplióre m in Ecclésia sua promovére, nec illi ministrent in gradu suo undè recédere noluérunt.

FERIA SEXTA.
Ex Concílio Carthaginensi quarto.

Ann. 398. *Can.* 59.

DIscordantes Cléricos Epíscopus, vel ratióne, vel potestáte ad concórdiam trahat; inobediéntes Synodus per audiéntiam damnet.

SABBATO.
Ex Canónibus Apostolórũ.
Can. 38.

PResbyteri & Diáconi sine voluntáte Epíscopi nihil fáciant. Is étenim est cujus fídei pópulus Dómini créditus est, & à quo pro animábus rátio exigétur.

DOMINICA II.
post Epiphaniam.
Ex Concílio Parisiensi.
Ann. 1212. *Part.* 2. *Can.* 12.

SUmmópere cavendum est súbditis ne inobediéntiæ vítium incurrant: sed Prælátis suis, in his quæ secundùm Deum sunt, humíliter obédiant & devótè.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Lugdunensi secundo.
Ann. 567. *Can.* 1.

UNitátem Sacerdótum, quam & Dóminus díligit, & Scriptúra commendat, & concórdia caritátis expóscit, cónvenit ab ómnibus custodíri; ita ut in omni tractátu & definitióne, uno spíritu, unâ senténtiâ, Sacerdótum constántia persevéret.

FERIA TERTIA.
Ex libro séptimo sancti Optáti, Epíscopi, de schísmate Donatistárum.
Script. circa ann. 370. *n.* 3.

CHristus omnes discípulos suos vóluit in uno esse. Dùm nollet se negári, promísit se apud Patrem negatúrum esse qui se negáret; & tamen bono unitátis beátus Petrus cui satis erat, si post quod negáverat saltèm véniam consequerétur, claves regni cœlórum communicandas céteris solus accépit. Bono unitátis sepelienda esse peccáta multa hinc intélligi datur.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Arelatensi sexto.
Ann. 813. *C.* 12.

DEfiníre nos oportet de pacis bono atque concórdia, ut ab ómnibus omnínò indisrupta teneátur inter Epíscopos, inter Cléricos & Mónachos, & omnem pópulum Christiánum, ut beátus Apóstolus dócuit, dicens: Sectámini caritátem & sanctimóniam sine qua nemo vidébit Deum.

FERIA QUINTA.
Ex Concílio Arelatensi sexto.
Ann. 813. *C.* 12.

QUidquid illud est, quod nos ad veræ pacis stúdium & caritátis perfectiónem próvocat; totis víribus nostris sectandum est: quidquid nos ab illa disjungit, ut venénum mortíferum à nobis cavendum est.

FERIA SEXTA.
Ex Concílio Cloveshoviensi secundo.
Ann. 747. *Can.* 2.

SIt concórdia in ómnibus viris Ecclesiásticæ Religiónis, in sermóne, in ópere, in judício sine cujusquam adulatióne persónæ,

útpotè, uníus Dómini ministri, uniusque ministérii conservi. Licèt sédibus sint divísi per diversa loca, tamen méntibus conjuncti in uno spíritu, Deo in fide & spe & caritáte desérviant, orantes diligenter pro ínvicèm, ut sui certáminis cursum fidéliter unusquisque consummáre possit.

SABBATO.

Ex Statútis Provinciálibus sancti Edmundi, Cantuariensis Epíscopi.

Ann. 1236. Cap. 5.

MAgna nobis (ô Sacerdótes) injuncta est necéssitas pacis observandæ, cùm Deus ipse pacis sit auctor & amátor, qui non solùm cœléstia, sed étiam terréstria venit ad ínvicèm pacificáre. Pacem, quantùm in vobis est, cum ómnibus habentes, Parochiános vestros moneátis, ut in unitáte fidei & pacis vínculo unum corpus sint in Christo: inimicítias, si exortæ fúerint in Paróchia vestra, diligenter sedantes, amicítias copulantes, discordantes à discórdia revocantes; quantùm in vobis est non permittentes quòd sol óccidat super iracúndiam Parochianórum vestrórum.

De spiritu paupertatis & modestiâ Ecclesiasticâ in possessione, usu, vel acquisitione rerum temporalium.

DOMINICA III. *post Epiphaniam.*

Ex Concílio Mediolanensi quarto.

Ann. 1576. Part. 3. Monit.

PAupertátem diléxit & dócuit Cœlestis Magister Christus, qui nascens in præsépio pónitur, & nudus in Cruce móritur. Scitóte paupertáti sócias adjungi sobrietátem, abstinéntiam & réliquas virtútes quibus prælucére oportet Ministros Dei.

FERIA SECUNDA.

Ex libro secundo sancti Isidóri, Hispalensis Epíscopi, de Officiis Ecclesiásticis.

Circa annum 630. Cap. 1.

CLéricos vocári aiunt Doctóres nostri, eò quòd in sortem hæreditátis Dómini dentur, vel pro eò quòd ipse Dóminus sors illórum est. Undè oportet ut qui Deum hæreditáte possident absque ullo impedimento séculi, Deo servíre stúdeant, & páuperes spíritu esse contendant; ut cóngruè illud Psalmistæ dícere possint: Dóminus pars hæreditátis meæ. Tu autem.

FERIA TERTIA.

Ex sancto Isidóro Hispalensi.

L. 2. de Off. Ecclesiast. Cap. 4.

EST in Cléricis tonsúra signum quoddam quod in córpore figurátur, sed in ánimo ágitur; scílicet,

t hoc signo vitia in religióne resecentur, & crinínibus carnis nostræ quasi rínibus exuámur.

FERIA QUARTA.

Ex libro sancti Ambrósii de Offíciis Ministrórum.

Lib. 1. Cap. 36.

CONsídera quemádmodùm eos qui ad offícia Ecclésiæ accédunt, despiciéntiam rerum humanárum habére dóceat Apóstolus: tibi contemptum divitiárum suádet, nihil permittens nisi quod te exérceat ad pietátem. Exérceat ergò te píetas ad justítiam, continéntiam, mansuetúdinem. Non te ímplices negótiis secùláribus, quóniam Deo mílitas.

FERIA QUINTA.

Ex Sermóne sancti Augustíni de Pastóribus Ecclésiæ.

Extat in Concilio Aquisg. Ann. 816. Lib. 1. Cap. 12.

APóstolus dicit sic Dóminum dispoſuisse, ut qui Evangélium annúntiant, de Evangélio vivant: non tanquàm venále sit Evangélium, ut istud sit prétium ejus, quod sumunt qui annúntiant, undè vivant. Si enim sic vendunt, magnam rem vili vendunt. Accípiant sustentatiónem necessitátis à pópulo, mercédem dispensatiónis à Dómino.

FERIA SEXTA.

Ex libro Juliáni Pomérii de vita contemplatíva.

Script. circa ann. 491.

Cap. 10.

SI Apóstolus qui nihil habébat, nóluit de Evangélio, ubi laborábat, sed suis mánibus vívere, ne mercédem amítteret; quid nos qui & própria nólumus, amóre possidendi, non vivendi necessitáte, relínquere, & accípere ínsuper vólumus, non undè vivámus, sed undè censum nostrum damnabílibus increméntis augeámus?

SABBATO.

Ex Concílio Mediolanensi quarto.

Ann. 1576. Part. 3.

EXemplo sanctórum vos, páupertáte, sobrietáte, ac parcimóniâ ita ágite; ut non modò à supervacaneárum rerum úsibus abstinentes, sed vestro étiam defraudantes victu, Ecclésias vestras & altária exornétis, aliénis item necessitátibus subveniátis & paupéribus opitulémini.

DOMINICA IV.

post Epiphaniam.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Ann. 816. Cap. 20.

SAcerdótis prædicátio opéribus confirmanda est, ita ut quos docet verbo, ínstruat exemplo. Vera enim illa doctrína, quam vivendi séquitur forma.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Valentíno.
Ann. 855. *C.* 15.

SAcerdos maturitáte morum, & repudiatióne ómnium levitatum ac vanitátum, ómnibus sibi adhæréntibus, seque intuéntibus formam disciplínæ & verecúndiæ, ac modéstiæ infundat.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Tridentíno.
An. 1562. *Sess.* 22. *de Ref. C.* 1.

SIc decet omnínò Cléricos in sortem Dómini vocátos, vitam moresque suos omnes compónere, ut hábitu, gestu, incessu, sermóne, aliisque ómnibus rebus nihil nisi gráve, moderátum, ac religióne plenum præ se ferant.

FERIA QUARTA.
Ex Statútis Synodálibus Joannis d'Orleans, Archiepíscopi Tolosáni.
Ann. 1531. *Tit.* 49.

QUóniam hábitûs extrínseci decéntia, intrínsecam morum honestátem osténdit, sancímus & ordinámus, ut Sacerdótum vestis sit taláris, in qua Clericális órdinis honestas & modéstia deprehendátur, non autem fastûs jactántia, vel elatiónis vítium.

FERIA QUINTA.
Ex Concílio Parisiensi.
Ann. 1528. *Cap.* 23.
In Decretis morum.

OMnes Clérici, máximè in sacris constitúti, cùm in loco Sanctórum sint, ópera Sanctórum exérceant: insuper professiónem suam probent; hábitu scilicèt, ut per decéntiam hábitûs extrínseci intrínsecam morum honestátem ostendant.

FERIA SEXTA.
Ex sancto Bernardo.
Apol. ad Guillelm. Abb. C. 9. *script. vers. ann.* 1125.

MOllia indumenta ánimi mollítiem índicant. Non tantò curarétur córporis cultus, nisi priùs neglecta fuisset mens inculta virtútibus.

SABBATO.
Ex Concílio Burdigalensi.
Ann. 1583. *Tit.* 21. *de vit. & morib. Cleric.*

IN omni vestítu & hábitu Clericáli, nec affectáta & immoderáta cultûs & elegántiæ diligéntia, nec sordes & nimis abjecta incúria appáreant.

DOMINICA V.
post Epiphaniam.
Ex Concílio Parisiensi sexto.
Ann. 829. *Lib.* 1. *C.* 29.

SUnt multa divínæ legis præcepta & sanctórum Patrum dicta; quæ Sacerdótes Dómini à terrénis & seculáribus negótiis expedíri, cœlestique milítiæ líberè sánciunt servíre. Quisquis ígitur Presbyterórum se ab his cohibére detrectáverit, dignum est ut ab

Epíscopo suo rígidâ corripiátur invectióne.

FERIA SECUNDA.

Ex Concíliis * Carthaginensi tértio & ** Cabilonensi secundo.

* *Ann.* 388. *Cap.* 15.
** *Ann.* 813. *C.* 5.

PLácuit ut Epíscopi & Presbyteri, & Diáconi vel Clérici non sint conductóres & procuratóres, neque ullo turpi vel inhonesto negótio victum quærant. . . . . A túrpibus lucris & usúris non solùm abstíneant, verùm étiam plebes sibi súbditas abstinére móneant.

FERIA TERTIA.

Ex sancto Bernardo.

In Prolog. vit. S. Malach.

QUem das mihi contentum necessáriis, contemptórem superfluórum? Lex est tamen præfixa ab Apóstolis Apostolórum successóribus. Victum & vestítum habentes, ínquiunt, his contenti sumus. Ubi forma hæc? in libris cérnimus eam, sed non in viris.

FERIA QUARTA.

Ex Commentário sancti Hierónymi in Epístolam ad Titum.

Script. ann. 387.

QUæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Turpis quoque lucri appetítus ab eo qui Epíscopus (sive Présbyter) futúrus est, debet esse aliénus. Sunt enim multi docentes quæ non oportet, turpis lucri grátiâ; qui totas domos subvertunt, & putant quæstum esse pietátem. Mélior est autem, juxtà Salomónem, módica accéptio cum justítia, quàm multa genímina cum iniquitáte; & magis eligendum in paupertáte nomen bonum, quàm in divítiis nomen péssimum. Turpis lucri appetítio est plusquàm de præséntibus cogitáre.

FERIA QUINTA.

Ex Statútis Synodálibus Joannis d'Orleans Archiepíscopi Tolosáni.

Ann. 1531. *Tit.* 50.

CUm scriptum habeátur: Nemo potest Deo servíre & mammónæ; statúimus & districtè præcípimus, quòd nullus in sacris Ordínibus constitútus, vel Benefícium assecútus, per se, vel per álium negotiatiónem exérceat.

FERIA SEXTA.

Ex libro Juliáni Pomérii de vita contemplatíva.

Script. circa ann. 492.
Lib. 2. *C.* 13.

EIs qui mílitant Deo fugiendæ sunt ex toto corde divítiæ, quas qui habére volunt, sine labóre non quærunt, sine difficultáte non invéniunt, sine cura non servant, sine anxia delectatióne non póssident, sine dolóre non perdunt.

SABBATO.
Ex Synodo Ebroicensi.
Ann. 1576.

IN primis cáveant omnes Ecclesiástici ab illis vítiis propter quæ irritátur Deus, & nomen ejus blasphemátur inter gentes, atque Ecclésia Dei afflígitur. Sint mores eórum sine avarítia; pro quocumque offício contenti his quæ sibi vel jus ipsum, vel laudábilis consuetúdo constítuit: ac ne quidèm avídiùs sive inhumániùs quod sibi debétur éxigant, atque in ómnibus pauperiórum ratiónem hábeant.

De castitate, verecundia, & temperantia Clericali.

DOMINICA VI.
post Epiphaniam.
Ex Concílio Toletáno quarto.
Ann. 633. *C.* 21.

INoffensos & immaculátos decet Dei Sacerdótes exístere, nec ullo eos fornicatiónis contágio pólllui: sed castè viventes, mundos semetipsos celebrandis exhíbeant Sacraméntis.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Turonensi primo.
Ann. 451. *Can.* 1.

SI univérsis fidélibus, secundùm Apostólicam doctrínam, cástitas custodienda indícitur; ut qui habent uxóres, ita sint quasi non habentes: quantò magis Sacerdótes Dei ac Levítæ, divíno mancipáti altári, custodíre debent, ut non solùm cordis, verùm étiam córporis puritátem servantes, pro plebe supplicatúri, ad divínum introíre mereantur audítum. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Toletáno quarto.
Ann. 633. *C.* 21.

ABstineámus nos ab omni ópere malo, & ab omni inquinamento carnis líberi maneámus; ut mundi córpore, purgáti mente, possímus ad sacrifícium Christi digni accédere, & Deum pro delictis ómnibus deprecári. Tu autem, *Dómine*, &c.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Toletáno quarto.
Ann. 633. *Cap.* 22.

QUamvis consciéntiam nos habére puram apud Deum opórteat, tamen apud hómines famam óptimam custodíre cónvenit; ut, juxtà præceptum Apostólicum non tantùm coram Deo, sed étiam coram homínibus vitæ sanctæ testimónium habeámus.

FERIA QUINTA.

Ex Concíliis * Agathensi, & ** Turonensi.

* *Ann.* 506. *Cap.* 10. *Aderat Heraclianus Episc. Tolos.* ** *Ann.* 567. *C.* 10.

NUllus Clericórum extráneæ féminæ quâlibet familiaritáte jungátur, & in domum illíus extránea mulier non accédat..... Extránea est, dùm non est mater, aut soror, aut fília.

FERIA SEXTA.

Ex Epístola sancti Hieronymi Presbyteri, ad Nepotiánum.

Script. ad ann. 394.

HOspitíolum tuum, aut raró, aut nunquàm mulíerum pedes terant. Omnes puellas & vírgines Christi, aut æquáliter ignóra, aut æquáliter dílige. Ne sub eódem tecto mánsites: nec in prætérita castitáte confídas. Nec Samsóne fórtior, nec Davíde sánctior, nec Salomóne potes esse sapiéntior.

SABBATO.

Ex Epístola sancti Hierónymi Presbyteri, ad Nepotiánum.

Script. ad ann. 394.

SOlus cum sola, secretò & absque árbitro, vel teste, non sédeas. Cavéto omnes suspiciónes, & quidquid probabíliter fingi potest, ne fingátur, antè devíta.

DOMINICA SEPTUAGESIMÆ.

Ex Concílio Mediolanensi tértio.

Ann. 1573. *Tit.* 1.

† STúdeat Epíscopus, ut, quo témpore in Septuagésimæ, Sexagésimæ, & Quinquagésimæ, hebdómadis Ecclésia mater pópulum Dei ínstruit ac præparat ad sanctè recolendam Christi Dómini passiónem & crucem, fidéles spectácula, ludos scénicos, & ália tunc præsertìm morum corruptélis introducta, tanquàm à sanctíssimis Ecclésiæ institútis abhorréntia, omnínò fugientes, ad pietátis christiánæ stúdia, & ad oratiónem attentióres sint, propósitâ omni christianárum actiónum exercitatióne.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Cameracensi.

Ann. 1565. *Canone* 50. *quem sanctus Carolus an.* 1576. *suis Decretis ascivit.*

NE pastóres & Clérici libros apud se téneant aut legant, ex quibus corrumpi Relígio, boníque mores, ac stúdium boni óperis, timorque & amor Dómini languére possit: ut sunt libri qui lascíva, scurrília, vana & impúra cóntinent. Instruant autem bibliothécas suas bonórum & piórum auctórum libris; ex quibus doctrínam háu-

riant, quam salúbriter suis populáribus possint effúndere. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Ann. 829. Lib. I. Can. 38.

CUm ab ómnibus Christiánis, juxtà Apóstoli documentum, stultilóquium & scurrílitas sit cavenda; multò magis à Sacerdótibus Dómini, qui áliis exemplum & condimentum salútis esse debent, cavéri oportet. Hæc quippè à sanctis viris pénitùs sunt propellenda, quibus magis cónvenit lugére, quàm ad scurrilitátes & stultilóquia, & céteras vanitátes quæ ánimum christiánum à rigóre suæ rectitúdinis emollíre solent, in cachinnos ora dissólvere. Tu autem, Dómine. &c.

FERIA QUARTA.

Ex sancto Bernardo.

Lib. 2. de Consid. Cap. 13.

INter seculáres nugæ, sunt in ore Sacerdótis blasphémiæ. Consecrasti os tuum Evangélio: tálibus jam aperíre illícitum, assuéscere sacrilégium est. Lábia Sacerdótis custódiunt sciéntiam; & legem requírent de ore ejus, non nugas profectò vel fábulas. Verbum scúrrile, quod facéti urbanísve nómine colórant, non sufficit peregrinári ab ore; procul & ab aure relegandum. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUINTA.

Ex Libro secundo sancti Isidóri, Hispalensis Epíscopi, de Offíciis Ecclesiásticis.

Cap. 2. de Regulis Clericorum. Ann. 630.

Extat in Concilio Moguntino, ann. 813. C. 10.

CLéricis lege Patrum cavétur ut à vulgári vita seclúsi, à mundi voluptátibus sese abstíneant, nec spectáculis nec pompis intersint, seculária negótia fúgiant, non vagis óculis, non infræni linguâ, aut petulanti tumidóque gestu incédant; sed pudórem ac verecúndiam mentis símplici hábitu incessúque osténdant.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Turonensi tértio.

Ann. 813. Can. 7. & 8.

AB ómnibus quæcumque ad áurium & ad oculórum pértinent illécebras, undè vigor ánimi emollíri posse credátur, Dei sacerdótes abstinére debent; quia per áurium oculorumque illécebras vitiórum turba íngredi solet. Sacerdótibus non expedit seculáribus & túrpibus quibúslibet interesse jocis: venatiónes quoque ferárum vel ávium minimè sectentur.

SABBATO.

Ex Concilio Londinensi.

Ann. 1268. *Can.* 4.

QUóniam in armis virtútum consistit secúritas innocéntiæ christiánæ, docet Apóstolus ut induámur armatúram Dei, & gládio spíritûs accingámur; eò quòd non sit nobis colluctátio adversùs carnem & sánguinem; sed adversùs príncipes tenebrárum, qui non armis férreis, sed oratiónibus, & lácrymis, & virtútum opéribus expugnantur. Cléricis ígitur qui ad præcláram Christi hæreditátem assumpti sunt, usus armórum sit omnínò prohíbitus.

DOMINICA SEXAGESIMÆ.

Ex Capituláribus Theodulphi, Aurelianensis Epíscopi.

Cap. 36.

✝ HEbdómadâ ante inítium Quadragésimæ, Confessiónes Sacerdótibus dandæ sunt, pœniténtia accipienda, discordantes reconciliandi, & ómnia júrgia sedanda: & dimíttere debent débita ínvicèm de córdibus suis, ut libériùs dicant: Dimitte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris; & sic ingredientes in beátæ Quadragésimæ tempus, mundis & purificátis méntibus ad sanctum Pascha accédant, & per pœniténtiam se rénovent, quæ est secundus baptismus.

FERIA SECUNDA.

Ex Concilio Turonensi primo.

Ann. 461. *Can.* 1.

CUm Láico abstinéntia imperétur, ut possit oratióni vacans, & Deùm déprecans, exaudíri: quantò magis Sacerdótibus vel Levítis, qui omni momento paráti esse Deo debent in omni mundítia & puritáte secúri; ne aut sacrifícium offerre aut baptizáre, si id témporis necéssitas popóscerit, cogantur! Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.

Ex Concilio Aquileiensi.

Ann. 1596. *Tit.* 11.

COnvívia, & nímiam Laicórum familiaritátem multárum offensiónum & scandalórum oríginem, debent Clérici in quocumque gradu constitúti declináre ac fúgere. Meminisse verò debent non aliundè Clericális órdinis dignitátem gráviùs fuisse offensam, quàm à nímia Laicórum familiaritáte. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUARTA.

Ex Concilio Parisiensi.

Ann. 1429. *Cap.* 10.

CUm morum grávitas & vitæ honestas in Ecclesiásticis viris præcipuè débeant relucére, Epis-

copi & álii ad quos spectat inferiórum mores reformáre, diligenter servent & curent à suis fúbditis obſervári quæ in sanctórum Patrum Decrétis & canónicis institutiónibus de vita & honestáte Clericórum fuérunt laudabíliter instisúta: máximè autem provídeant circà Cléricos qui tabernas, quod non cónvenit, adíre & frequentáre non verentur. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUINTA.

Ex Statútis Synodálibus Valthéri, Aurelianensis Epíscopi.

Ann. 858. *Can.* 16.

PResbyteri vel réliqui Ordinis Ecclesiástici in tabernis non bibant, nec scurrilitátibus cachinnum movéntibus consuescant; sciéntes quòd de omni verbo otióso ratiónem reddent, hi máximè quorum sermo omni témpore sale debet esse condítus; ut verbo & ópere, exemplo sint & forma cunctis cernéntibus; præstentque grátiam audiéntibus.

FERIA SEXTA.

Ex Synodo Ebroicensi.

Ann. 1576.

SEculáribus homínibus nec Joannis Baptistæ austéritas, nec Christi in victu populáritas probári pótuit. Proindè sátius est Ecclesiásticos viros fúgere promíscua contubérnia secuIárium, ac pótiùs hospitalitátem inter se exercére.

SABBATO.

Ex Concílio Tridentino.

Anno 1562. *Sess.* 22. *de Reform. C.* 1.

QUæ áliàs à summis Pontifícibus & à sacris Concíliis de Clericórum vita, honestáte, cultu, doctrináque retinenda, ac simul de luxu, comessatiónibus, choréis, áleis, lúsibus, ac quibuscumque crimínibus, necnon seculáribus negótiis fugiendis copiósè ac salúbriter sancíta fuérunt, éadem in pósterum iisdem pœnis vel majóribus arbítrio Ordinárii imponendis observentur; nec appellátio executiónem hanc quæ ad morum correctiónem pértinet, suspendat.

De præparatione ad Quadragesimalem Pænitentiam.

DOMINICA *QUINQUAGESIMÆ.*

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

An. 1579. *Part.* 1. *Tit.* 7.

† PArochus die Domínico qui Fériam aspersiónis Cínerum próximè præcédit, pópulum salutáres utilitátes dóceat quas in eórum benedictióne multis oratiónibus Ecclésia petit. Hæ quidèm præter céteras sunt, ut fidéles qui sacro cínere aspergúntur, ad íntimam

cordis humilitátem adjuventur; ut in eos benedíctio cœlestis descendat, quâ adjúti verè intiméque toto ánimo peccáta dóleant, hoc mente reputantes ad hóminis peccátum terram maledictam fuisse, nosque omnes in cínerem ac terram reditúros.

FERIA SECUNDA.

Ex venerábili Guillelmo Arverno, Parisiensi Epíscopo.

Ann. 1230. *Sermon.* 1. *Domin. Quinquag. n.* 1.

SIcut ille qui ingressúrus est Religiónem, prætentat áliqua quæ sunt Religiónis, & eis ante ingressum assuescit; sic ante Quadragésimam áliquid pœniténtiæ inchoandum esset. Contrárium verò hómines fáciunt, qui in delíciis hoc témpore excédunt, quasi nésciant quòd quantò magìs tálibus assuevérunt, tantò difficíliùs eis carébunt. Hoc (ígitur) témpore multùm conandum est ad sobrietátem.

FERIA TERTIA.

Ex Líttera sancti Cároli de témpore Septuagésimæ.

Ann. 1574.

QUantò magìs mundus suis ómnibus dissolutiónibus, profánis lúsibus, dæmonisque opéribus insaníre vidébitur; tantò magìs ex caritátis débito cæcitáti eórum (qui ad convívia, festa, aliaque vétita oblectamenta læti & álacres currunt,) debétis unà cum Ecclésia condolére, & ardentióribus oratiónibus Dóminum deprecári, nolit ad tot ingráti nostri erga ipsum ánimi vítia respícere; sed pro immensa sua misericórdia his dignétur, útpotè frátribus nostris, licèt obcæcátis, compunctiónis spíritum, nobisque emendatiónem impertíri.

CANONES PROPRII PRO QUIBUSDAM FESTIS.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

IN FESTO SANCTI SATURNINI, TOLOSANORUM APOSTOLI ET MART.

Ex antíquis Constitutiónibus Ecclesiárum Orientálium.

Tom. 2. *Conc. Labb.* *p.* 350. *C.* 62.

SAnctórum Mártyrum qui bonum certámen pro Christo, ejusque orthodóxa fide certârunt, ossa deponantur in Ecclésiis & monastériis; ut emánent ex iis sanitátes, & utilitátes ægrótis, infirmis, paralyticis, & indigéntibus áliis. Eórum fiat quotannis commemorátio ab universa Christiána plebe: nec reputentur ut réliqui mórtui, sed máximus deferátur illis honor; quóniam amíci Dei, & Ecclésiæ diadéma & coróna: suo quippè pretióso sánguine cornu Christiánæ Religiónis extulérunt præ cunctis géntibus & pópulis.

DIE VIII. DECEMBRIS.

IN FESTO CONCEPTIONIS B. M. V.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1546. *Sess.* 5. *Decr. de peccato originali.*

DEclárat sancta Synodus, non esse suæ intentiónis comprehéndere in decréto ubi de peccáto origináli ágitur, beátam & immaculátam Vírginem Maríam Dei genitrícem; *sed* observandas esse Constitutiónes Sixti Papæ quarti, sub pœnis in eis Constitutiónibus contentis, quas ínnovat.

DIE II. FEBRUARII.

IN PRÆSENTATIONE DOMINI ET PURIFICATIONE B. MARIÆ VIRGINIS.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo. *Ann.* 1579. *Part.* 1. *Tit.* 7.

DIe sacro (Præsentatiónis Dómini, &) Purificatiónis beátæ Maríæ usus ritusque benedictiónis candelárum cereorumve cùm plenus mysteriórum est, tùm salutárium utilitátum; cùm illíus benedictiónis precátio ad mul-

a referátur, tùm ad hæc imprímis ut mentes & corda fidélium igne & splendóre sancti Spíritûs accendantur illustrenturque; ac depulsis vitiórum ténebris, vídeant quæ sint Deo grata & salúti utília; ut ignis caritátis cum lúmine fídei in ánimis accendátur, quo ad lumen æternum vitæ cœlestis perducámur: hæc à Christo Dómino, qui est Deus verus & splendor lucis ætemæ, sibi concédi precantur fidéles.

IN PRÆCIPUA SOLEMNITATE SS. PATRONORUM,

Ubi deest proprius Canon.

Ex Concílio Mediolanensi tértio, sub sancto Cárolo.

Ann. 1573. *Tit.* 1.

QUò religiósiùs íncolæ, uniuscujusque Paróchiæ festum diem cólant illíus Sancti Sanctæve cujus patrocínio Parochiális Ecclésia dicáta est, cohortatiónibus agat Párochus, ut ánimo piè répetant religiósas ejus sanctárum virtútum exercitatiónes; quarum méritis in cœlum ille vocátus, cum sempiternâ glóriâ perfruátur, pro caritáte quâ abundat, eórum quorum salútis patrocínium suscépit, preces Deo offert. Die Sancti qui Paróchiæ patrónus est & custos, quò ad illíus imitatiónem magis fidéles inflammentur, id Paróchus præstet, cùm frequéntior in Ecclésia pópulus adest, ut ipse aut álius in suggestu res ejus sanctè admirabiliterque gestas, morum disciplínam, pietátis stúdia ac virtútes pronúntiet. Tu autem.

IN DEDICTIONE ET ANNIVERS. DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Anno 829. *Lib.* 1. *Cap.* 11.

QUia Pontífices Basílicas Deo dédicant, ut omnes qui illùc deprecatúri véniunt, de quacumque tribulatióne ad eum clamáverint, consolatiónis ejus benefícia consequantur; oportet ut, remóto negligéntiæ torpóre, hujúsmodi loca ad Deum exorandum, sibíque propítium faciendum, frequenter ac devótè ádeant (Christiáni;) dignosque se aspéctibus Angelórum, quorum conventus mínimè ibi adesse dubitantur, exhíbeant.

OCTAVA
DEDIC. ET ANNIVERS.
DEDIC. ECCLESIÆ.

Ex Concílio Coloniensi primo.

Anno 1536. *Part.* 9. *C.* 13.

SIgnat Templi Dedicátio tàm fidélis ánimæ, quàm Ecclésiæ cum Christo desponsatiónem. Ipsa enim Ecclésia Cathólica, ex multis vivis lapídibus addunáta, verum Dei Templum est. Quòd si Dei Templum sumus, altáre intùs habémus. In hoc altári fit sacrificium laudis. Hinc preces ad cœlum ascendunt: ad cor enim réspicit Deus. Quamóbrem, nisi ómnia quæ in hujuscémodi consecratióne extériùs aguntur, in nobis spirituáliter impleantur, parùm hinc fructûs nobis accésserit. Tu autem, Dómine.

IN FESTIS B. MARIÆ VIRGINIS,

Quæ non habent in Breviario Canonem proprium.

Ex Concílio Constantinopolitánò secundo, œcuménico.

Ann. 553. *Coll.* 8. *Can.* 6.

SI quis sanctam gloriósam semperque Vírginem Maríam, non próprié & verè Dei genitrícem confitétur; eò quòd ipse qui ante sécula ex Patre natus est Deus Verbum, in últimis diébus ex ipsa incarnátus & natus est: talis anáthema sit.

IN FESTIS SANCTORUM
RITU SOLEMNI CELEBRATIS,

Quæ non habent in Breviario Canonem proprium.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Sess.* 25.

De invocatione Sanctorum.

(OMnes docendi munus sustinentes,) fidéles diligenter ínstruant, illos, qui negant, Sanctos, æternâ felicitáte in cœlo fruentes, invocandos esse; aut qui ásserunt, vel illos pro homínibus non oráre; vel eórum, ut pro nobis étiam síngulis orent, invocatiónem esse idololátriam; vel pugnáre cum verbo Dei, adversaríque honóri uníus mediatóris Dei & hóminum Jesu Christi; ímpiè sentíre. Tu autem.

LECTIONES
E NOVO TESTAMENTO
NTE COMPLETORIUM DICENDÆ.
PARS HIEMALIS.

SABBATO
Inte Dominicam I. Adv.
ıcipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.
Cap. 1.

Aulus servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, gregátus in Evangélium lei : . . ómnibus qui sunt omæ, diléctis Dei, vocátis sanctis. Grátia vobis, pax à Deo Patre nostro, Dómino Jesu Christo. 'rimùm quidèm grátias go Deo meo per Jesum hristum pro ómnibus vo is : quia fides vestra annuntiátur in universo mun o. Tu autem, Dómine, iiserére nostrî.
℟. Deo grátias.

DOMINICA PRIMA ADVENTUS.
De Epístola ad Romános.
Cap. 1.

TEstis enim mihi est Deus, cui sérvio in spíritu meo in Evangélio 'ílii ejus, quòd sine intermissióne memóriam vestrî ácio, semper in orationibus meis : óbsecrans, si quómodò tandèm aliquandò prósperum iter hábeam in voluntáte Dei veniendi ad vos. Desídero enim vidére vos : ut áliquid impértiar vobis grátiæ spirituális ad confirmandos vos : id est, simul consolári in vobis per eam, quæ ínvicèm est, fidem vestram, atque meam.

FERIA SECUNDA.
De Epístola ad Romános.
Cap. 1.

NOlo autem vos ignoráre, fratres, quia sæpè propósui veníre ad vos, (& prohíbitus sum usque adhuc,) ut áliquem fructum hábeam & in vobis, sicut & in céteris géntibus. Græcis ac Bárbaris, sapiéntibus & insipiéntibus débitor sum : ita (quod in me) promptum est & vobis, qui Romæ estis evangelisáre.

FERIA TERTIA.
De Epístola ad Romános.
Cap. 1.

NOn enim erubesco Evangélium. Virtus enim Dei est in salútem omni credenti Judæo pri-

mùm, & Græco. Justítia enim Dei in eo revelátur ex fide in fidem : sicut scriptum est : Justus autem ex fide vivit. Revelátur enim ira Dei de cœlo super omnem impietátem, & injustítiam hóminum eórum, qui veritátem Dei in injustítia détinent : quia quod notum est Dei, manifestum est in illis, Deus enim illis manifestávit.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Romános.

Cap. 1.

INvisibília enim ipsíus, à creatúra mundi, per ea quæ facta sunt, intellecta, conspiciuntur : sempiterna quoque ejus virtus, & divínitas : ita ut sint inexcusábiles. Quia cùm cognovissent Deum, non sicut Deum glorificavérunt, aut grátias egérunt : sed evanuérunt in cogitatiónibus suis, & obscurátum est insípiens cor eórum : dicentes enim se esse sapientes, stulti facti sunt. Tu autem, &c.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Romános.

Cap. 1.

ET mutavérunt glóriam incorruptíbilis Dei in similitúdinem imáginis corruptíbilis hóminis, & vólucrum, & quadrúpedum, & serpéntium. Propter quod trádidit illos Deus in desidéria cordis eórum, in immundítiam : ut contuméliis affíciant córpora sua in semetipsis : qui commutavérunt veritátem Dei in mendácium : & coluérunt, & serviérunt creatúræ pótiùs quàm Creatóri, qui est benedictus in sécula : Amen.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Romános.

Cap. 2.

PRopter quod inexcusábilis es, ô homo omnis, qui júdicas. In quo enim júdicas álterum, teipsum condemnas : eádem enim agis quæ júdicas. Scimus enim quóniam judícium Dei est secundùm veritátem in eos qui tália agunt. Exístimas autem hoc, ô homo, qui júdicas eos, qui tália agunt, & facis ea, quia tu effúgies judícium Dei? Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

SABBATO

De Epístola ad *Romános.*

Cap. 2.

AN divítias bonitátis ejus, & patiéntiæ, & longanimitátis contemnis? Ignóras quóniam benígnitas Dei ad pœniténtiam te addúcit? Secundùm autem durítiam tuam, & impœnitens cor, thesaurízas tibi iram in die iræ, & revelatiónis justi judícii Dei, qui reddet unicuíque secundùm ópera ejus. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

DOMINICA II. ADVENTUS.

De Epístola ad Romános. *Cap.* 2.

TRibulátio, & angústia in omnem ánimam hóminis operantis malum, Judæi primùm & Græci: glória autem, & honor, & pax omni operanti bonum, Judæo primùm, & Græco. Non enim est accéptio personárum apud Deum. Quicumque enim sine lege peccavérunt, sine lege períbunt: & quicumque in lege peccavérunt, per legem judicabuntur: non enim auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabuntur.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Romános. *Cap.* 2.

QUi álium doces, teipsum non doces: qui prædicas non furandúm, furáris: qui dicis non mœchandùm, mœcháris: qui abominaris idóla, sacrilégium facis: qui in lege gloriáris, per prævaricatiónem legis Deum inhonóras. Nomen enim Dei per vos blasphemátur inter Gentes, sicut scriptum est.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Romános. *Cap.* 5.

JUstificáti ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum nostrum Jesum Christum: per quem & habémus accessum per fidem in grátiam istam, in qua stamus, & gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei. Non solùm autem, sed & gloriámur in tribulatiónibus: sciéntes quod tribulátio patiéntiam operátur: patiéntia autem probatiónem, probátio verò spem, spes autem non confundit.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Romános. *Cap.* 5.

COmmendat caritátem suam Deus in nobis: quóniam cùm adhuc peccatóres essémus, secundùm tempus Christus pro nobis mórtuus est: multò ígitur magis nunc justificáti in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Si enim cùm inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii ejus: multò magis reconciliáti, salvi érimus in vita ipsíus.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Romános. *Cap.* 5.

PEr unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, & per peccátum mors, & ita in omnes homines mors pertransívit, in quo omnes peccavérunt. . . . Sed non sicut delictum, ita & donum. Si enim uníus delicto multi mórtui sunt: multò magis grátia Dei & donum in grátia uníus hóminis Jesu Christi in plu-

res abundávit. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Romános. *Cap.* 6.

NOn regnet peccátum in vestro mortáli córpore, ut obediátis concupiscéntiis ejus. Sed neque exhibeátis membra vestra arma iniquitátis peccáto: sed exhibéte vos Deo, tanquàm ex mórtuis viventes: & membra vestra arma justítiæ Deo.

SABBATO.

De Epístola ad Romános. *Cap.* 6.

HUmánum dico, propter infirmitátem carnis vestræ: sicut enim exhibuístis membra vestra servíre immundítiæ, & iniquitáti ad iniquitátem, ita nunc exhibéte membra vestra servíre justítiæ in sanctificatiónem. Cùm enim servi essétis peccáti, líberi fuistis justítiæ. Quem ergò fructum habuístis tunc in illis, in quibus nunc erubéscitis? Nam finis illórum mors est.

DOMINICA III. ADVENTUS.

De Epístola ad Romános. *Cap.* 6.

NUnc verò liberáti à peccáto, servi autem facti Deo, habétis fructum vestrum in sanctificatiónem, finem verò vitam ætérnam. Stipéndia enim peccáti mors. Grátia autem Dei, vita ætérna, in Christo Jesu Dómino nostro.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Romános. *Cap.* 7.

COndeléctor legi Dei secundùm interiórem hóminem: vídeo autem áliam legem in membris meis, repugnántem legi mentis meæ, & captivántem me in lege peccáti, quæ est in membris meis. Infélix ego homo, quis me liberábit de córpore mortis hujus? Grátia Dei per Jesum Christum Dóminum nostrum.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Romános. *Cap.* 8.

QUi secundùm carnem sunt, quæ carnis sunt, sápiunt; qui verò secundùm spíritum sunt, quæ sunt spíritûs séntiunt. Nam prudéntia carnis, mors est: prudéntia autem spíritûs, vita & pax. Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt. Vos autem in carne non estis, sed in spíritu: si tamen Spíritus Dei hábitat in vobis. Si quis autem Spíritum Christi non habet, hic non est ejus.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Romános. *Cap.* 8.

FRatres: debitóres sumus non carni, ut secundùm carnem vivámus. Si enim secundùm carnem vixéritis, moriémini: si au-

em spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicumque enim Spíritu Dei aguntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepistis spíritum servitútis íterùm in timóre, sed accepistis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater.)

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Romános. *Cap.* 8.

IPse Spíritus testimónium reddit spíritui nostro quòd sumus fílii Dei. Si autem fílii, & hærédes: hærédes quidèm Dei, cohærédes autem Christi: Si tamen compátimur, ut & conglorificémur. Exístimo enim quòd non sunt condignæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Romános. *Cap.* 8.

SCimus quòd omnis creatúra ingemíscit, & párturit usque adhuc. Non solùm autem illa, sed & nos ipsi primítias Spíritûs habentes, & ipsi intrà nos gémimus adoptiónem filiórum Dei expectantes, redemptiónem córporis nostri. Spe enim salvi facti sumus. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

De Epístola ad Romános. *Cap.* 8.

SCimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperantur in bonum, iis, qui secundùm propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, & prædestinávit conformes fieri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos & vocávit: & quos vocávit, hos & justificávit: quos autem justificávit, illos & glorificávit.

DOMINICA IV. ADVENTUS.

De Epístola ad Romános. *Cap.* 8.

SI Deus pro nobis, quis contrà nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepercit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum; quómodò non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit adversùs electos Dei? Deus qui justíficat, qui est qui condemnet?

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Romános. *Cap.* 8.

QUis ergò nos separábit à caritáte Christi? tribulátio? an angústia? an fames? an núditas? an perículum? an persecútio? an gládius?... Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos.

FERIA TERTIA.
De Epístola ad Romános.
Cap. 8.

CErtus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profundum, neque creatúra ália póterit nos separáre à caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.
De Epístola ad Romános.
Cap. 12.

OBsecro vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam viventem, sanctam, Deo placentem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sǽculo, sed reformámini in novitáte sensûs vestri: ut probétis quæ sit voluntas Dei bona, & beneplacens, & perfecta. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.
De Epístola ad Romános.
Cap. 12.

DIco enim per grátiam quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: Non plùs sápere quàm oportet sápere, sed sápere ad sobrietátem: & unicuíque sicut Deus divisit mensúram fidei. Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eumdem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altérius membra.

FERIA SEXTA.
De Epístola ad Romános.
Cap. 12.

DIléctio sine simulatióne. Odientes malum, adhærentes bono: caritáte fraternitátis ínvicèm diligentes: honóre ínvicèm præyenientes: sollicitúdine non pigri: spíritu ferventes: Dómino servientes: spe gaudentes: in tribulatióne patientes: oratióni instantes: necessitátibus sanctórum communicantes: hospitalitátem sectantes. Tu autem, Dómine, &c.

DIE XXIV. DECEMBRIS.
IN VIGILIA
NATALIS DOMINI.
De libro Apocalypsis beáti Joannis, Apóstoli.
Cap. 22.

† QUi justus est, justificétur adhuc: & sanctus, sanctificétur adhuc. Ecce vénio citò.... Ego sum radix & genus David, stella spléndida, & matutína. Et Spíritus, & sponsa dicunt: Veni.... Etiam vénio citò: Amen. Veni, Dómine Jesu. Tu autem, Dómine, &c.

DIE XXV. DECEMBRIS.
N NATALI DOMINI.
le Epíſtola beáti Pauli
Apóſtoli ad Philippenſes.

Cap. 2.

HOc ſentíte in vobis, quod & in Chriſto Jſu: qui cùm in forma ei eſſet, non rapínam bitrátus eſt eſſe ſe æquám Deo: ſed ſemetipſum inanívit formam ſervi cípiens, in ſimilitúdim hóminum factus, & ábitu inventus ut homo.

DIE XXVI. DECEMBRIS.
le Epíſtola ad Romános.

Cap. 12.

BEnedícite perſequéntibus vos: benedícite, t nolíte maledícere. Gaudére cum gaudéntibus, are cum fléntibus: idipam ínvicèm ſentientes: on alta ſapientes, ſed umílibus conſentientes: olíte eſſe prudentes apud oſmetipſos: nulli maum pro malo reddentes: rovidentes bona non tanùm coram Deo, ſed étiam oram ómnibus homínibus.

DIE XXVII. DECEMBRIS.
De Epíſtola ad Romános.

Cap. 12.

SI fieri poteſt, quod ex vobis eſt, cum ómnibus homínibus pacem habentes: Non voſmetipſos efendentes, caríſſimi, ſed late locum iræ. Scriptum ſt enim: Mihi vindicta; go retríbuam, dicit Dóminus. Sed ſi eſuríerit inimícus tuus, ciba illum: ſi ſitit, potum da illi: hoc enim fáciens, carbónes ignis cóngeres ſuper caput ejus. Noli vinci à malo, ſed vince in bono malum.

DIE XXVIII. DECEMBRIS.
De Epíſtola ad Romános.

Cap. 13.

OMnis ánima poteſtátibus ſublimióribus ſubdita ſit: Non eſt enim poteſtas niſi à Deo: quæ autem ſunt, à Deo ordinátæ ſunt. Itaque qui reſiſtit poteſtáti, Dei ordinatióni reſiſtit. Qui autem reſiſtunt, ipſi ſibi damnatiónem acquírunt: nam príncipes non ſunt timóri boni óperis, ſed mali.

DIE XXIX. DECEMBRIS.
De Epíſtola ad Romános.

Cap. 13.

VIs autem non timére poteſtátem? Bonum fac: & habébis laudem ex illa. Dei enim miniſter eſt tibi in bonum. Si autem malum féceris, time: non enim ſine cauſa gládium portat. Dei enim miniſter eſt: vindex in iram ei, qui malum agit. Ideò neceſſitáte ſúbditi eſtóte non ſolùm propter iram, ſed étiam propter conſciéntiam.

DIE XXX. DECEMBRIS.
De Epíſtola ad Romános.

Cap. 13.

IDeò enim & tribúta præſtátis: miniſtri enim Dei ſunt, in hoc ipſum ſervientes. Réddite ergò

ómnibus débita : cui tribútum, tribútum : cui vectígal, vectígal : cui timórem, timórem : cui honórem, honórem. Némini quidquam debeátis, nisi ut ínvicèm diligátis. Tu autem, Dómine, &c.

DIE XXXI. DECEMBRIS.
De Epístola ad Romános.
Cap. 13.

QUi díligit próximum, legem implévit. Nam: Non adulterábis : Non occídes : Non furáberis : Non falsum testimónium dices : Non concupísces : & si quod est áliud mandátum in lege, in hoc verbo instaurátur : Díliges próximum tuum sicut teipsum. Diléctio próximi malum non operátur. Plenitúdo ergò legis est diléctio. Tu autem, Dómine, &c.

DIE I. JANUARII.
IN CIRUMCISIONE DOMINI.
De Epístola ad Romános.
Cap. 13.

ABjiciámus ópera tenebrárum, & induámur arma lucis. Sicut in die honestè ambulémus : non in comessatiónibus, & ebrietátibus : non in cubílibus, & impudicítiis : non in contentióne, & æmulatióne : sed indúimini Dóminum Jesum Christum, & carnis curam ne fecéritis in desidériis. Tu autem, Dómine, miserére nostrì.
℟. Deo grátias.

DIE II. JANUARII.
De Epístola ad Romános.
Cap. 14.

NEmo nostrûm sibi vivit, & nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus : sive mórimur, Dómino mórimur. Sive ergò vívimus, sive mórimur, Dómini sumus. In hoc enim Christus mórtuus est, & resurréxit, ut & mortuórum & vivórum dominétur.

DIE III. JANUARII.
De Epístola ad Romános.
Cap. 15.

DEbémus nos firmióres imbecillitátes infirmórum sustinére, & non nobis placére. Unusquisque vestrûm próximo suo pláceat in bonum, ad ædificatiónem. Etenim Christus non sibi plácuit, sed sicut scriptum est : Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me.

DIE IV. JANUARII.
De Epístola ad Romános.
Cap. 15.

QUæcumque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt : ut per patiéntiam, & consolatiónem Scripturárum, spem habeámus. Deus autem patiéntiæ & solátii, det vobis idipsum sápere in altérutrum secundùm Jesum Christum : ut unánimes, uno ore honorificétis Deum, & Patrem Dómini nostri Jesu Christi.

DIE

DIE V. JANUARII.
De Epístola ad Romános.
Cap. 15.

SCriptum est : . . . Laudáte omnes gentes Dóminum : & magnificáte eum omnes pópuli. Et rursus Isaías ait : Erit radix Jesse, & qui exurget régere gentes, in eum Gentes sperábunt. Deus autem spei répleat vos omni gáudio, & pace in credendo : ut abundétis in spe, & virtúte Spíritûs sancti.

DIE VI. JANUARII.
IN EPIPH. DOMINI.
De Epístola ad Romános.
Cap. 15.

AUdácius scripsi vobis, fratres, ex parte, tanquàm in memóriam vos redúcens : propter grátiam, quæ data est mihi à Deo, ut sim minister Christi Jesu in géntibus : sanctíficans Evangélium Dei, ut fiat oblátio Géntium accepta, & sanctificáta in Spíritu sancto.

DIE VII. JANUARII.
De Epístola ad Romanos.
Cap. 15.

PRobavérunt Macedónia & Achája, collatiónem áliquam fácere in páuperes sanctórum, qui sunt in Jerúsalem. Plácuit enim eis : & debitóres sunt eórum. Nam si spirituálium eórum partícipes facti sunt Gentíles, debent & in carnálibus ministráre illis.

DIE VIII. JANUARII.
De Epístola ad Romános.
Cap. 15.

OBsecro vos, fratres, per Dóminum nostrum Jesum Christum ; & per caritátem sancti Spíritûs, ut adjuvétis me in oratiónibus vestris pro me ad Deum, ut líberer ab infidélibus, qui sunt in Judæa, & obséquii mei oblátio accepta fiat in Jerúsalem sanctis, ut véniam ad vos in gáudio per voluntátem Dei, & refrígerer vobíscum.

DIE IX. JANUARII.
De Epístola ad Romános.
Cap. 16.

SAlutáte. . . . adjutóres meos in Christo Jesu ; qui pro ánima mea suas cervíces supposuérunt : quibus non solus ego grátias ago, sed & cunctæ Ecclésiæ Géntium. . . Salutáte invicèm in ósculo sancto. Salútant vos omnes Ecclésiæ Christi.

DIE X. JANUARII.
De Epístola ad Romános.
Cap. 16.

ROgo vos, fratres, ut observétis eos, qui dissensiónes, & offendícula præter doctrínam, quam vos didicistis, fáciunt, & declináte ab illis. Hujuscémodi enim Christo Dómino non sérviunt, sed suo ventri : & per dulces sermónes sedúcunt corda innocéntium.

DIE XI. JANUARII.
De Epístola ad Romános.
Cap. 16.

VEstra obediéntia in omnem locum divulgáta est. Gáudeo igitur in vobis. Sed volo vos sapientes esse in bono, & símplices in malo. Deus autem pacis cónterat Sátanam sub pédibus vestris velóciter. Grátia Dómini nostri Jesu Christi vobíscum. Tu autem, Dómine, miserére nostri.
℟. Deo grátias.

DIE XII. JANUARII.
De Epístola ad Romános.
Cap. 16.

EI autem, qui potens est vos confirmáre juxta Evangélium meum, & prædicatiónem Jesu Christi, secundùm revelatiónem mystérii tempóribus ætérnis táciti (quod nunc patefactum est per Scriptúras Prophetárum secundùm præceptum æterni Dei, ad obeditiónem fídei) in cunctis Géntibus cógniti, soli sapienti Deo, per Jesum Christum, cui honor, & glória in sécula seculórum: Amen. Tu autem, Dómine, miserére nostri.
℟. Deo grátias.

DOMINICA PRIMA
post Epiphaniam, quæ est intrà Octavam.

[*Ab hac die Lectiones præcedentes quæ nondùm lectæ sunt, deseruntur, & sumuntur sequentes.*]

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.
Cap. 1.

PAulus vocátus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, & Sósthenes frater, Ecclésiæ Dei, quæ est Corinthi: . . . Grátia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Dómino *Jesu* Christo. Grátias ago Deo meo semper pro vobis in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Jesu: quòd in ómnibus dívites *facti* estis in illo, . . . ita ut nihil vobis desit in ulla grátia, expectántibus revelatiónem Dómini nostri Jesu Christi.

FERIA SECUNDA.
De Epístola prima ad Corínthios.
Cap. 1.

FIdélis Deus, per quem vocáti estis in societátem Fílii ejus Jesu Christi Dómini nostri. Obsecro autem vos, fratres, per nomen Dómini nostri Jesu Christi: ut idipsum dicátis omnes, & non sint in vobis schísmata: sitis autem perfecti in eódem sensu, & & in eádem senténtia.

FERIA TERTIA.
De Epístola prima ad Corínthios.
Cap. 1.

SIgnificátum est enim mihi de vobis, fratres mei, ab iis qui sunt Chloës, quia contentiónes sunt in

er vos. Hoc autem dico, quod unusquisque vestrûm icit: Ego quidèm sum Pauli: ego autem Apollo: go verò Cephæ: ego autem Christi. Divísus est Christus? Numquid Paulus crucifíxus est pro vobis? ut in nómine Pauli baptizáti estis?

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 1.

NOn misit me Christus baptizáre, sed evangelizáre: non in sapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Christi. Verbum enim crucis, pereúntibus quidèm stultítia est: iis autem, qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est. Scriptum est enim: Perdam sapiéntiam sapiéntium, & prudéntiam prudéntium reprobábo.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 1.

NOs prædicámus Christum crucifixum: Judæis quidèm scándalum, Géntibus autem stultítiam; ipsis autem vocátis Judæis, atque Græcis Christum Dei virtútem, & Dei sapiéntiam: quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus: & quod infirmum est Dei, fórtius est homínibus. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 1.

VIdéte enim vocatiónem vestram, fratres, quia non multi sapientes secundùm carnem, non multi potentes, non multi nóbiles: sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus, ut confundat sapientes: & infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia: & ignobília mundi, & contemptibília elégit Deus, & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret: ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus.

SABBATO.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 2.

ET ego, cùm venissem ad vos, fratres, veni non in sublimitáte sermónis, aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc crucifixum. Tu autem, &c.

DOMINICA II. *post Epiphaniam.*

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 2.

SApiéntiam lóquimur inter perfectos: sapiéntiam verò non hujus séculi; . . . sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abs-

cóndita est, quam prædestinávit Deus ante sécula in glóriam nostram, quam nemo príncipum hujus séculi cognóvit: si enim cognovissent, nunquàm Dóminum glóriæ crucifixissent.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 2.

NOs non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ à Deo donáta sunt nobis: quæ & lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritûs, spirituálibus spirituália comparantes.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 2.

ANimális autem homo non pércipit ea, quæ sunt Spíritûs Dei: stultítia enim est illi, & non potest intellígere: quia spirituáliter examinátur. Spirituális autem júdicat ómnia: & ipse à némine judicátur. Quis enim cognóvit sensum Dómini, qui instruat eum? Nos autem sensum Christi habémus.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 3.

ET ego, fratres, non pótui vobis loqui quasi spirituálibus, sed quasi carnálibus. Tanquàm párvulis in Christo, lac vobis potum dedi, non escam: nondùm enim poterátis: sed nec nunc quidèm potéstis: adhuc enim carnáles estis. Cùm enim sit inter vos zelus, & conténtio: nonnè carnáles estis, & secundùm hóminem ambulátis?

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 3.

CUm enim quis dicat: Ego quidèm sum Pauli: Alius autem: Ego Apollo: nonnè hómines estis? Quid ígitur est Apollo? quid verò Paulus? Ministri ejus, cui credidistis, & unicuíque sicut Dóminus dedit. Ego plantávi, Apollo rigávit: sed Deus incrementum dedit.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 3.

ITaque neque qui plantat est áliquid, neque qui rigat: sed, qui incrementum dat Deus. Qui autem plantat, & qui rigat unum sunt. Unusquísque autem própriam mercédem accípiet secundùm suum labórem. Dei enim sumus adjutóres: Dei agricultúra estis, Dei ædificátio estis. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 3.

NEscítis quia templum Dei estis, & Spíritus Dei hábitat in vobis? Si quis autem templum Dei violáverit, disperdet illum Deus. Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos. Nemo se sedúcat: si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc século, stultus fiat ut sit sápiens. Sapiéntia enim hujus mundi, stultítia est apud Deum. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

DOMINICA III. *post Epiphaniam.*

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 4.

HÆc autem, fratres, transfigurávi in me & Apollo, propter vos: ut in nobis discátis, ne suprà quàm scriptum est, unus adversùs álterum inflétur pro álio. Quis enim te discernit? Quid autem habes quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis: sine nobis regnátis: & útinam regnétis, ut & nos vobíscum regnémus. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 4.

PUto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos ostendit, tanquàm morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, & Angelis, & homínibus. Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 5.

OMnínò audítur inter vos fornicátio, & talis fornicátio, qualis nec inter gentes, ita ut uxórem patris sui áliquis hábeat. Et vos infláti estis: & non magis luctum habuistis, ut tollátur de médio vestrûm qui hoc opus fecit. Ego quidèm absens córpore, præsens autem spíritu, jam judicávi.... trádere hujúsmodi Sátanæ in intéritum carnis, ut spíritus salvus sit in die Dómini nostri Jesu Christi.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 5.

NOn est bona gloriátio vestra. Nescítis quia módicum fermentum totam massam corrumpit? ...

Scripsi vobis. . . si is, qui frater nominátur, est fornicátor, aut avárus, aut idólis sérviens, aut maledicus, aut ebriósus, aut rapax: cum ejúsmodi nec cibum súmere. . . Auferte malum ex vobismetipsis.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Coríntkios.

Cap. 6.

Audet áliquis vestrûm habens negótium advérsus álterum, judicári apud iníquos, & non apud sanctos? . . . Ad verecúndiam vestram dico. Sic non est inter vos sápiens quisquam, qui possit judicáre inter fratrem suum? . . . . Jam quidèm omnínò delictum est in vobis, quòd judícia habétis inter vos. Quarè non magis injúriam accípitis? Quarè non magis fraudem patímini? Sed vos injúriam fácitis, & fraudátis: & hoc frátribus.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Coríntkios.

Cap. 6.

An nescítis quia iníqui regnum Dei non possidébunt? Nolíte erráre: Neque fornicárii, neque idólis serviéntes, neque adúlteri, neque molles, neque masculórum concubitóres, neque fures, neque avári, neque ebriósi, neque malédici, neque rapáces, regnum Dei possidébunt. Et hæc quidam fuistis: sed ablúti estis, sed sanctificáti estis, sed justificáti estis, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, & in Spíritu Dei nostri.

SABBATO.

De Epístola prima ad Coríntkios.

Cap. 6.

Nescítis quóniam córpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergò membra Christi, fáciam membra meretrícis? Absit. An nescítis quóniam qui adhæret meretríci, unum corpus effícitur? . . . Qui autem adhæret Dómino, unus spíritus est. Fúgite fornicatiónem. Omne peccátum, quodcumque fécerit homo, extra corpus est; qui autem fornicátur, in corpus suum peccat. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

DOMINICA IV. *post Epiphaniam.*

De Epístola prima ad Coríntkios.

Cap. 6.

An nescítis quóniam membra vestra, templum sunt Spíritûs sancti, qui in vobis est; quem habétis à Deo, & non estis vestri? Empti enim estis prétio magno. Glorificáte, & portáte Deum in córpore vestro. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 7.

JNusquisque próprium donum habet ex Deo: ... lius quidem sic, álius ... erò sic. Dico autem non ... uptis, & víduis: bonum ... t illis si sic permáneant, ... cut & ego. Quòd si non ... cóntinent, nubant. Mé... us est enim núbere, quàm ... ri.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 7.

HOc ítaque dico, fratres: Tempus breve ... st: réliquum est, ut & ... qui habent uxóres, tan... quàm non habentes sint: & qui flent, tanquàm non flentes: & qui gaudent, tanquàm non gaudentes: & qui emunt, tanquàm non possidentes: & qui utuntur hoc mundo, tanquàm non utantur: prætérit enim figúra hujus mundi.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 7.

VOlo autem vos sine solicitúdine esse. Qui sine uxóre est, solícitus est quæ Dómini sunt, quómodò pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, solícitus est quæ sunt mundi, quómodò pláceat uxóri, & divísus est. Et múlier innupta, & virgo, cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore, & spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodò pláceat viro.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 9.

NOn sum liber? Non sum Apóstolus? Nonnè Christum Jesum Dóminum nostrum vidi? Nonnè opus meum vos estis in Dómino? Etsi áliis non sum Apóstolus, sed tamen vobis sum: nam signáculum Apostolátûs mei vos estis in Dómino... Quis mílitat suis stipéndiis unquàm? Quis plantat víneam, & de fructu ejus non edit? Quis páscit gregem, & de lacte gregis non mandúcat?

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 9.

NEscítis quóniam qui in sacrário operantur, quæ de sacrário sunt, edunt: & qui altári desérviunt, cum altári partícipant? Ita & Dóminus ordinávit iis, qui Evangélium annúntiant, de Evangélio vívere. Ego autem nullo horum usus sum. Non autem scripsi hæc ut ita fiant in me: bonum est enim mihi magis mori, quàm ut glóriam meam quis evácuet.

SABBATO.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 9.

NAm si evangelizávero, non est mihi glória: necéssitas enim mihi incumbit: væ enim mihi est, si non evangelizávero. Si enim volens hoc ago, mercédem hábeo: si autem invítus, dispensátio mihi crédita est. Quæ est ergò merces mea? Ut Evangélium prædicans, sine sumptu ponam Evangélium, ut non abútar potestáte meâ in Evangélio.

DOMINICA V. *post Epiphaniam.*

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 9.

CUm liber essem ex ómnibus, ómnium me servum feci, ut plures lucrifácerem. Et factus sum Judæis tanquàm Judæus, ut Judæos lucrárer.... Factus sum infirmis infirmus, ut infirmos lucrifácerem. Omnibus ómnia factus sum, ut omnes fácerem salvos. Omnia autem fácio propter Evangélium; ut párticeps ejus efficiar.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 9.

OMnis, qui in agóne contendit, ab ómnibus se ábstinet, & illi quidèm ut corruptíbilem corónam accípiant: nos autem incorruptam. Ego ígitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi áerem vérberans: sed castígo corpus meum, & in servitútem rédigo: ne fortè cùm áliis prædicáverim, ipse réprobus effíciar.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 10.

NOlo enim vos ignoráre, fratres, quóniam patres nostri omnes sub nube fuérunt, & omnes mare transiérunt, . . . & omnes eandem escam spiritálem manducavérunt, & omnes eumdem potum spiritálem bibérunt; . . . sed non in plúribus eórum beneplácitum est Deo: nam prostráti sunt in deserto.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 10.

HÆc autem ómnia in figúra contingébant illis: scripta sunt autem ad correptiónem nostram; in quos fines seculórum devenérunt. Itaque qui se exístimat stare, vídeat ne cadat. Tentátio vos non apprehendat nisi humána: fidélis autem Deus est, qui non patiétur vos tentári supra id, quod potestis, sed fáciet étiam cum tentatióne proventum, ut possítis sustinére.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 12.

DE spirituálibus autem, nolo vos ignoráre, fratres. Scitis quóniam cùm gentes essétis, ad simulácra muta proùt ducebámini euntes. Ideò notum vobis fácio, quòd nemo in Spíritu Dei loquens, dicit anáthema Jesu. Et nemo potest dícere, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto. Tu àutem, &c.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 12.

DIvisiónes verò gratiárum sunt, idem autem Spíritus: & divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus: & divisiónes operatiónum sunt, idem verò Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. Unicuíque autem datur manifestátio Spíritûs ad utilitátem.

SABBATO.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 12.

SIcut enim corpus unum est, & membra habet multa, ómnia autem membra córporis cùm sint multa, unum tamen corpus sunt: ita & Christus. Etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus; . . . & omnes in uno Spíritu potáti sumus. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

DOMINICA VI.

post Epiphaniam.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 12.

NAm & corpus non est unum membrum, sed multa. . . Quòd si essent ómnia unum membrum, ubi corpus? Nunc autem multa quidèm membra, unum autem corpus. Non potest autem óculus dícere mánui: Operâ tuâ non indígeo: aut íterùm caput pédibus: Non estis mihi necessárii. Sed multò magis quæ videntur membra córporis infirmióra esse, necessarióra sunt. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 12.

DEus temperávit corpus, . . . ut non sit schisma in córpore, sed idipsum pro ínvicèm sollícita sint membra. Et si quid pátitur unum membrum, compatiuntur ómnia membra: sive gloriátur unum membrum, congaudent ómnia membra. Vos autem estis corpus Christi, & membra de membro. Tu autem, Dómine, &c

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Coríntbios.

Cap. 13.

SI linguis hóminum loquar, & Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens. Et si habúero prophétiam, & nóverim mystéria ómnia, & omnem sciéntiam: & si habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, caritátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos páuperum omnes facultátes meas, & si tradídero corpus meum ita ut árdeam, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Coríntbios.

Cap. 13.

CAritas pátiens est, benigna est: Cáritas non æmulátur, non agit pérperàm, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congaudet autem veritáti: ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 13.

CAritas nunquàm éxcidit: sive prophétiæ evacuabuntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, & ex parte prophetámus. Cùm autem vénerit quod perfectum est, evacuábitur quod ex parte est.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 13.

CUm essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus. Quandò autem factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in ænígmate: tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognosco ex parte: tunc autem cognoscam sicut & cógnitus sum. Nunc autem manent, fides, spes, cáritas; tria hæc, major autem horum est cáritas.

SABBATO.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 16.

VIgiláte, state in fide, viríliter ágite, & confortámini. Omnia vestra in caritáte fiant.... Si quis non amat Dóminum nostrum Jesum Christum, sit

náthema, Maran Atha. Grátia Dómini nostri Jesu Christi vobiscum. Cáritas mea cum ómnibus vobis in Christo Jesu; Amen.

DOMINICA
SEPTUAGESIMÆ.

Incipit Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Coríntios.

Cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi.... Ecclésiæ Dei, quæ est Corinthi... Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Benedictus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra: ut possímus & ipsi consolári eos, qui in omni pressúra sunt, per exhortatiónem, quâ exhortámur & ipsi à Deo.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secunda ad Coríntios.

Cap. 1.

NOn enim vólumus ignoráre vos, fratres, de tribulatióne nostra, quæ facta est in Asia, quóniam supra modum graváti sumus supra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetipsis responsum mortis habúimus, ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo, qui súscitat mórtuos: qui de tantis perículis nos erípuit, & éruit: in quem sperámus quóniam & adhuc erípiet. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

De Epístola secunda ad Coríntios.

Cap. 1.

GLória nostra hæc est, testimónium consciéntiæ nostræ, quòd in simplicitáte cordis & sinceritáte Dei: & non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo: abundántiùs autem ad vos... Spero autem quòd usque in finem cognoscétis,... quòd glória vestra sumus, sicut & vos nostra, in die Dómini nostri Jesu Christi. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUARTA.

De Epístola secunda ad Coríntios.

Cap. 2.

STátui hoc ipsum apud me, ne íterùm in tristítia veníremm ad vos. Si enim ego contristo vos: & quis est, qui me lætíficet, nisi qui contristátur ex me? Et hoc ipsum scripsi vobis, ut non cùm vénero, tristítiam super tristítiam hábeam, de quibus oportúerat me gaudére: confídens in ómnibus vobis, quia meum gáudium, ómnium vestrûm est. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 2.

EX multa tribulatióne, & angústia cordis scripsi vobis per multas lácrymas: non ut contristémini: sed ut sciátis, quam caritátem hábeam abundántiùs in vobis. Si quis autem contristávit, non me contristávit: sed ex parte, ut non ónerem omnes vos.

FERIA SEXTA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 2.

SUfficit illi, qui ejúsmodi est, objurgátio hæc, quæ fit à plúribus: ita ut econtrário magìs donétis, & consolémini, ne fortè abundantióri tristítiâ absorbeátur qui ejúsmodi est. Propter quod óbsecro vos, ut confirmétis in illum caritátem.

SABBATO.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 2.

IDeò enim & scripsi, ut cognoscam experimentum vestrum, an in ómnibus obedientes sitis. Cui autem áliquid donastis, & ego: nam & ego quod donávi, si quid donávi, propter vos in persóna Christi, ut non circumveniámur à sátana: non enim ignorámus cogitatiónes ejus. Tu autem, Dómine, &c.

DOMINICA SEXAGESIMÆ.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 2.

DEo autem grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco: *quia* Christi bonus odor sumus Deo in iis qui salvi fiunt, & in iis qui péreunt: áliis quidèm odor mortis in mortem: áliis autem odor vitæ in vitam.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 2. *&* 3.

NOn sumus sicut plúrimi, adulterantes verbum Dei, sed ex sinceritáte, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo lóquimur. Incípimus íterùm nosmetipsos commendáre? aut numquid egémus (sicut quidam) commen*datítiis* epístolis ad vos, aut ex vobis?

FERIA TERTIA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 3.

EPístola nostra vos estis, scripta in córdibus nostris, quæ scitur, & légitur ab ómnibus homínibus: manifestáti quòd epístola estis Christi, ministráta à nobis, & scripta non atramento, sed Spíritu Dei vivi: non in tá

bulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus.

FERIA QUARTA.

De Epístola secunda ad Coríntios.

Cap. 3.

FIdúciam autem talem habémus per Christum ad Deum: non quòd sufficientes simus cogitáre áliquid à nobis, quasi ex nobis: sed sufficiéntia nostra ex Deo est: qui & idóneos nos fecit ministros novi testamenti: non líterâ, sed Spíritu: líttera enim occídit, Spíritus autem vivíficat.

FERIA QUINTA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 4.

NOn nosmetipsos prædicámus, sed Jesum Christum Dóminum nostrum: nos autem servos vestros per Jesum: quóniam Deus, qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illúxit in córdibus nostris ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu.

FERIA SEXTA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 4.

HAbémus autem thesaurum istum in vasis fictílibus: ut sublímitas sit virtútis Dei, & non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, sed non angustiámur: aporiámur, sed non destitúimur: persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur: dejícimur, sed non perímus: semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris.

SABBATO.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 4.

PRopter quod non defícimus: sed licèt is, qui foris est, noster homo corrumpátur; tamen is qui intùs est, renovátur de die in diem. Id enim, quod in præsenti est momentáneum & leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte æternum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur temporália sunt: quæ autem non videntur, æterna sunt.

DOMINICA QUINQUAGESIMÆ.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 5.

SCimus quóniam si terrestris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, æternam in cœlis. Nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est

superíndui cupientes: si tamen vestíti, non nudi inveniámur.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 5.

NAm & qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti: eò quòd nólumus expoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est, à vita.... Audientes ígitur semper, scientes quóniam dùm sumus in córpore, peregrinámur à Dómino, ... bonam voluntátem habémus magis peregrinári à córpore, & præsentes esse ad Dóminum.

FERIA TERTIA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 5.

ET ídeò conténdimus, sive absentes, sive præsentes, placére illi. Omnes enim nos manifestári oportet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquisque própria córporis, prout gessit, sive bonum, sive malum. Tu autem, &c.

INDEX PSALMORUM.

Index Canticorum Psalterii.

F I N I S.

TABULA MODORUM CANTUS, nec non Intonationes, Mediationes, & Terminationes Psalmorum & Canticorum, secundùm omnes cujusque Modi differentias.

IN hocce Breviario quisque modus psallendi, quem vulgò sed impropriè Tonum vocant, suo numero notatur ad Antiphonas, variæ etiam uniuscujusque modi terminationes propriis litteris designantur; siquidem variatio terminationum in cantu Gregoriano fit juxtà initium cantûs Antiphonæ, quod huic terminationi respondet, sicut vice versâ initium cantûs Antiphonæ respondere debet terminationi psalmodicæ secundùm varietates in systemate S. Gregorii Papæ admissas.

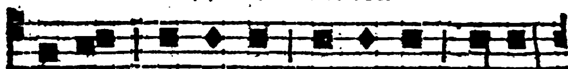
Itaque terminationes aliæ sunt completæ, incompletæ aliæ. Terminationes completæ, majusculis; incompletæ verò minusculis litteris designantur. Terminatio completa illa est, quæ in singulis Psalmi versibus desinit in legitimam toni sui finalem; id est, cujus ultimus sonus idem est ac ultimus sonus Antiphonæ quæ præcessit; verbi gratiâ, in primo & secundo modo terminatio in re *vel in* la; *in tertio modo terminatio in* mi, *& sic de ceteris. Terminatio vero incompleta seu suspensa est illa quæ non in Psalmi versibus, sed in sola Antiphona perfectè terminatur; id est, cujus ultimus sonus alius est ac ultimus sonus Antiphonæ ejusdem modi; exempli gratiâ, in primo modo cujus Antiphonæ terminantur in chorda* re, *terminationes verò in* la, *in* sol, *in* fa, *&c.*

Intonatio adhibetur tantùm ad primum versum Psalmi; reliqui versus à dominante resumuntur. In Canticis Evangelicis in Duplicibus & suprà, ac in omnibus Dominicis, singuli versus inchoantur ut primus; nisi canantur cum vulgò Faux-bourdon; *tunc enim resumuntur à dominante ut in Psalmis. Cum autem in primo versu cantici* Magnificat, *intonatio & mediatio ut plurimùm compleri non possit propter ejus brevitatem, in ceteris ejus versibus recurrendum est ad intonationem & mediationem Psalmorum.*

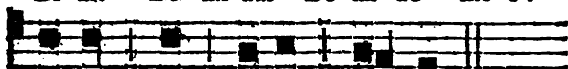
Mediatio fit in omnibus versibus eodem modo quo in primo, nisi sit dictio monosyllaba vel hebræa non declinata.

Terminatio in omnibus versibus semper eadem est ac in primo versu. Omnis autem terminatio, quæ, ut suprà dictum est, denotatur per litteras alphabeticas, ideò sic designatur, quia hæ litteræ notis cantûs respondent; ita ut more veter[illegible] a *designet chordam* la ; b *chordam* si ; c *chordam* ut ; [illegible] *chordam* re ; e *chordam* mi ; f *chordam* fa ; g *chordam* sol.

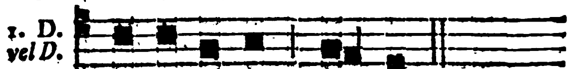
I. **MODUS** *cujus Antiphonæ desinunt in chorda* D, *aliter dicta chorda* re.

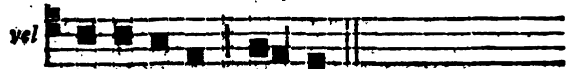
Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

Se de à dex tris me is.

Se cu lo rum, A men.

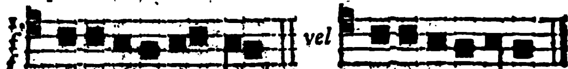

e u o u. a e.

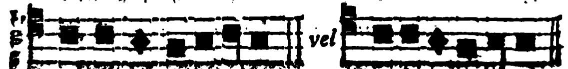
Sequens desinit pariter in D. *sed cum ultimam syllabam reddat caudatam, sitque de primo, notatur per* J. *caudatum.*

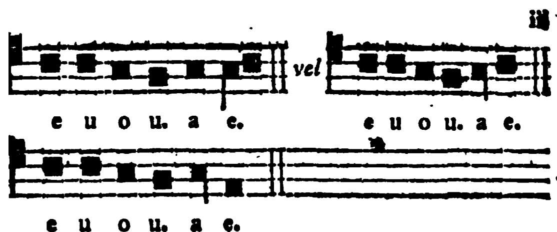

Spi ri tu i sancto. e u o u. a e.
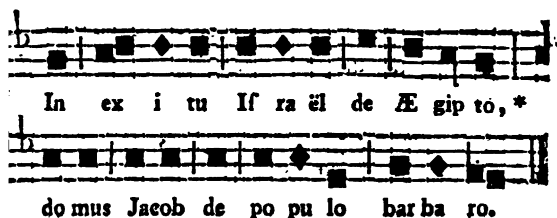

e u o u. a e. e u o u. a e.
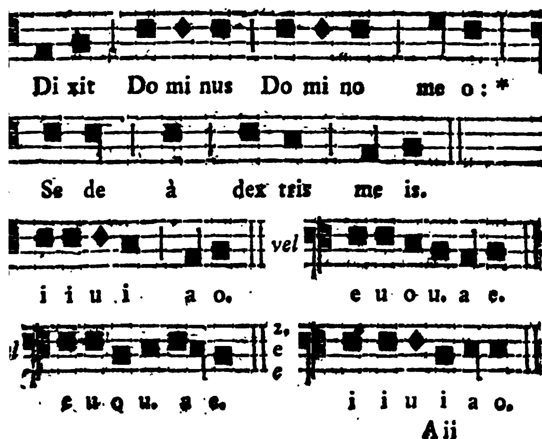

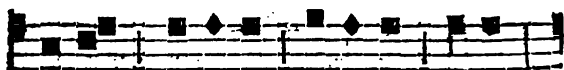
I. MODUS *in* A. *id est in* la.

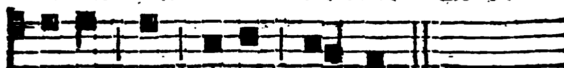
II. MODUS *in* D. *id est in* re.

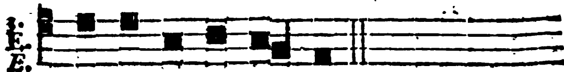
III. Modus in E. *aliter in* mi.

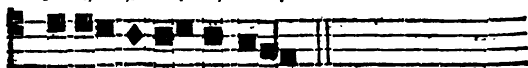
Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

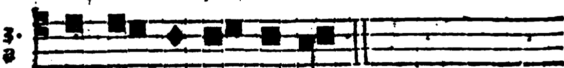
Se de à dex tris me is.

e u o u, a e.

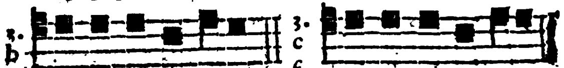
i i u i a o.

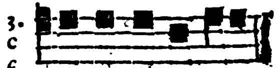

i i u i a o.

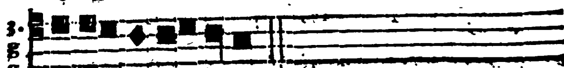

i i u i a o. e u o u. a e.

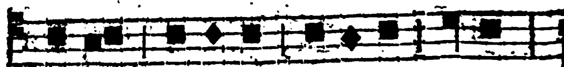

e u o u. a e. e u o u. a e.

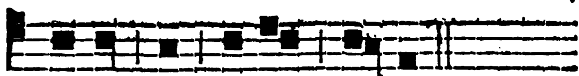

i i u i a o.

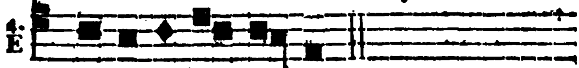
IV. Modus in E. *aliter in* mi.

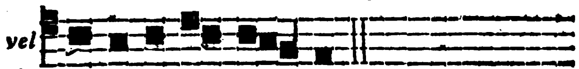
Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

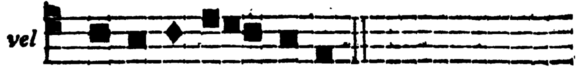
Se de à dex tris me is.

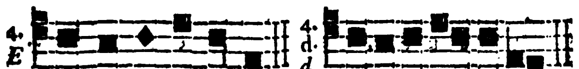
i i u i a o.

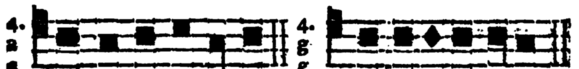
e u o u. a e.

i i u i a o.

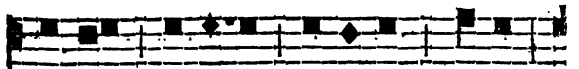

i i u i a o. e u o u. a e.

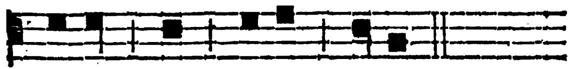

e u o u. a e. i i u i a o.

IV. Modus in A. *aliter in* la. *prævio b molli.*

Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

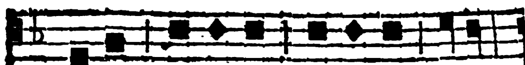

Se de à dex tris me is.

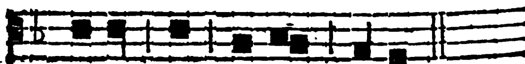

i i u i a o. e u o u. a e.

V. *Modus in* C. *aliter in* ut.

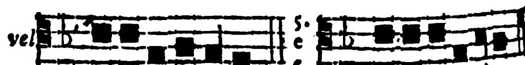
Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

Se de à dex tris me is.

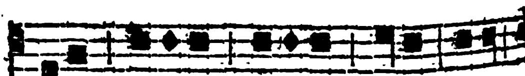

i i u i a o. e u o u. a e.

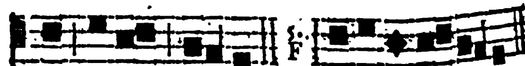

e u o u. a e. e u o u. a e.

V. *Modus in* F. *aliter in* fa.

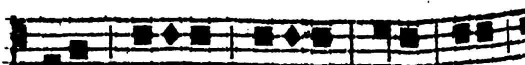

Di xit Do mi nus Do mi no me o: * *Se de*

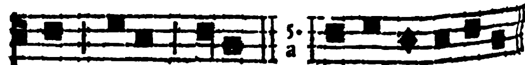

à dextris me is. i i u i a o.

V. *Modus in* a. *id est in* la.

Di xit Do mi nus Do mi no me o: * Se de

à dex tris me is. i i u i a o.

VI. Modus in F. *aliter in* fa.

6 f.

Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

Se de à dex tris me is.

VI. Modus in C. *aliter in* ut, *prævio* b. *molli.*

6. C.

Di xit Dominus.... * Se de à dex tris

meis *vel* A dex tris meis.

vel

Se de à dextris meis. e u o u a e.

6. c.

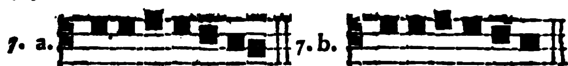
i i u i a o.

VII. Modus in G. *vel G. aliter in* fol.

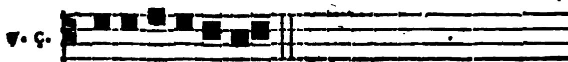
7. G. *vel G.*

Di xit Dominus Domino me o: *

Sede à dextris me is. e u o u a e.

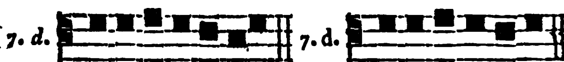
e u o u a e. e u o u a e.

e u o u a e.

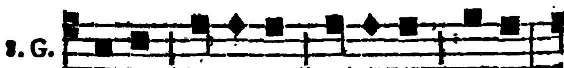

e u o u a e. e u o u a e.

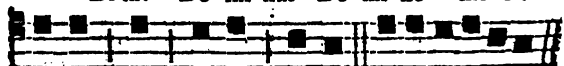

e u o u a e. e u o u a e.

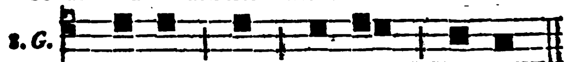
VIII. MODUS *in* G, *vel G. aliter in* sol.

Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

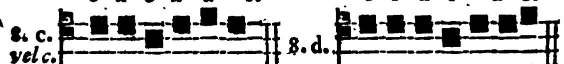
Se de à dex tris me is. e u o u a e.

Se de à dex tris me is.

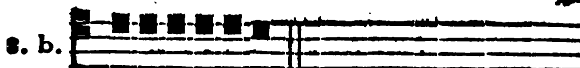

e u o u a e. i i u i a o.

e u o u a e. e u o u a e.

8. b.

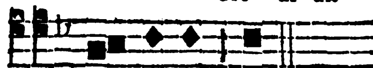

Variæ Intonationes, Mediationes, & Terminationes Psalmorum & Canticorum in octo Modis.

INTONATIONES 1. & 6.

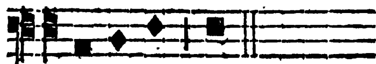
Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

INTONATIONES 2. & 8.

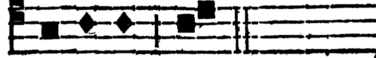
Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

INTONATIONES 3.

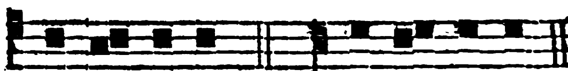

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

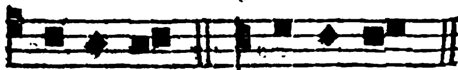
A v

INTONATIONES 4.

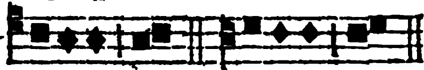
Mi se re re. Ju bi la te.

Dictiones dactilicæ.

Us que quo Do mi ne.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

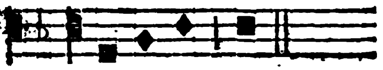
Di ligam te. E ripe me.

INTONATIONES 5.

Ad Do mi num. Be ne dic.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

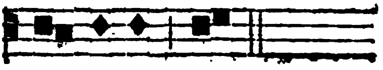
Di li gam te.

INTONATIONES 7.

Lau da te. Do mi ne.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

Ju di ca me.

In Officio Feriali (excepto Tempore Paschali, & à Circumcisione ad Septuagesimam) Intonationes fiunt absolutè à Nota dominante in directum, nec non in Officio Defunctorum.

In 1. & 6. *modo.*

Memento

In 2. *modo.*

Be ne dic.

In 3. & 8. *mod.*

Con fi te bor.

In 4. *mo-do.*

Ad Dominum. Credi di.

In 5. *modo.*

Di li gam te.

In 7. *modo.*

Be a tus vir.

Intonationes Canticorum Evangelicorum quæ numquam mutantur.

In 1. & 6. *modo.*

Mag ni fi cat. Et e re xit.

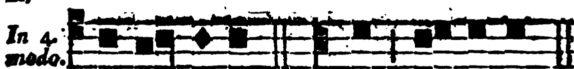
In 2. & 8. *modo.*

Mag ni fi cat. Be ne dic tus.

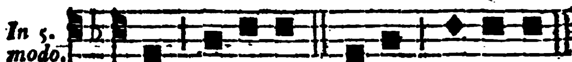
Et ex ul ta vit.

In 3. *modò.*

Mag ni fi cat. Et e re xit.

Mag ni fi cat. Et e re xit.

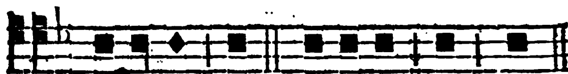

Nunc di mit tis. Qui a vi de runt.

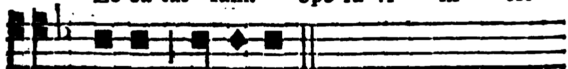

Mag ni fi cat. Et ex ul ta vit.

MEDIATIONES 1. modi in D. & b. modi.

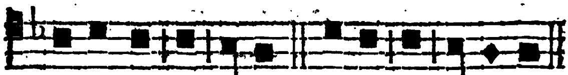
Lo cu tus sum. * Spe ra vi in te.

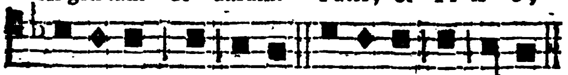
Deus Iſ ra el.

MEDIATIONES 1. modi in A.

Pro mediatione 1. modi in A. nec non 3. & 7. modi numquàm attollitur ultima dictionis ſyllaba, nec ulla brevis, ideoque præcedens, ut indicabunt exempla hìc & alibi ſuo loco poſita.

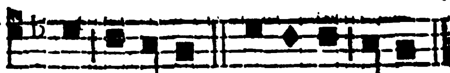

Ar gen tum & aurum. * Patri, & Fi li o, *

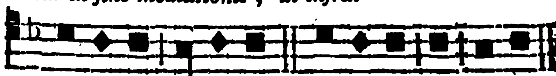

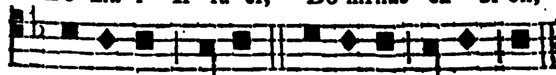
Do mi ne non nobis. * Sterilem in domo. *

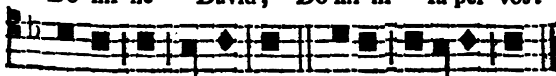
Mediatio communis.

Dictiones Hebrææ indeclinatæ, & monosyllabæ attolluntur in fine mediationis, ut infrà.

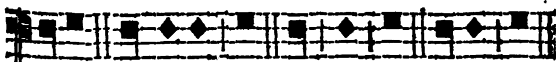

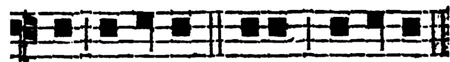
MEDIATIONES 2. modi.

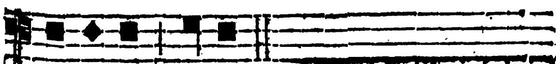
In mediationibus 2. 4. 5. & 8. modi quæ elevant penultimam: si occurrat dictio hebræa indeclinata, aut monosyllaba, tunc elevatio fit in ultima syllaba tantùm.

Mediatio communis.

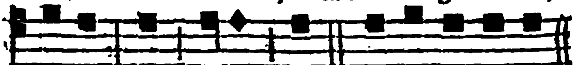

MEDIATIONES 3. modi.

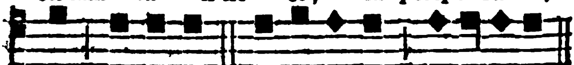
Numquàm attollitur ultima dictionis syllaba, nec ulla brevis, sed præcedens, ut sequitur.

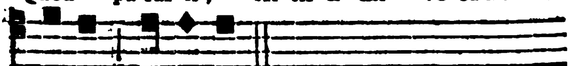
decorem inductus est; * tu o ar gu as me, *

cœ lum tu il lic es; * su perspe ra vi, *

Quod pa raf ti, * Al tif si mi vo ca be ris: *

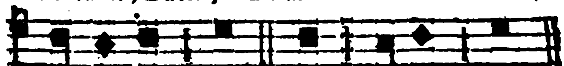
De us If ra ël. *

MEDIATIONES 4. modi.

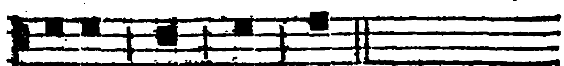
Dictiones hebrææ & monosyllaba attolluntur, ut sequitur.

Do mine, David; * De us If ra ël: * ex Si on, *

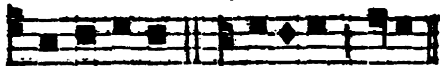

tri bu lant me: * tu il lic es, *

i ta ut non funt, *

Mediatio communis.

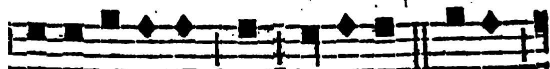

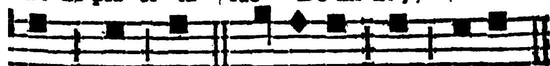
in E phra ta, * Fi li æ Ju dæ. *

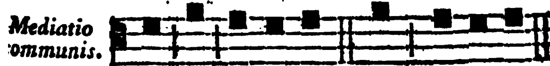
MEDIATIONES 5 & 8 modi sunt ut in 2 modo.

MEDIATIONES 7 modi.

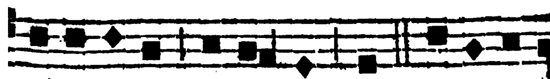
Numquàm attollitur ultima dictionis syllaba, nec ulla brevis, sed præcedens, ut in 1. tono in A. & in 3.

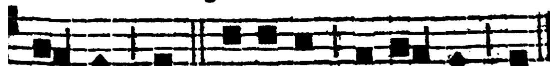

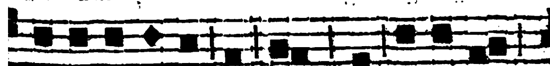

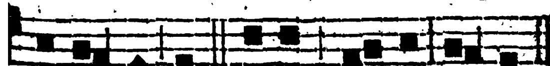

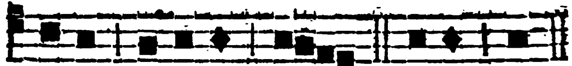
TERMINATIONES 1. modi in D.

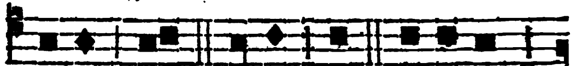

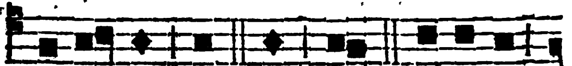

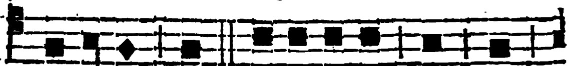
tu a ju di ca me. di ca me.

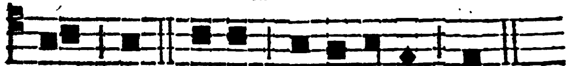
di ca me. di ca me. fru men ti

ſa ti at te. at te. fru men ti

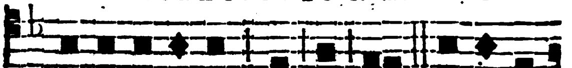

ſa ti at te. in cli na vit. ex hoc

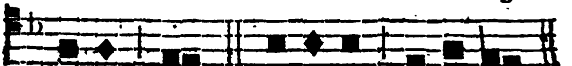

in hoc tu a cor ri pi as me.

TERMINATIONES 1. modi in A.

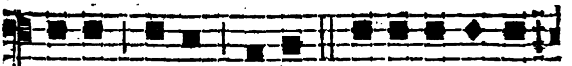

ha bi ta ti o eſt in te. di li gen-

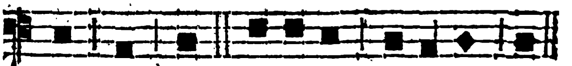

ti bus te. do mu i A a ron.

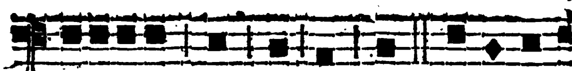
TERMINATIONES 2. modi.

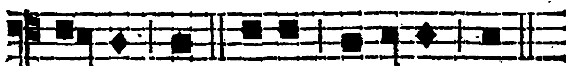

no men De i Ja cob. ha bi ta ti o

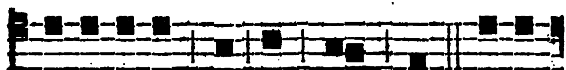

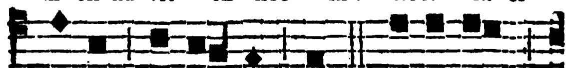
eſt in te. frumenti ſa ti at te.

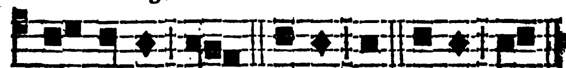

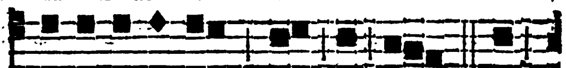

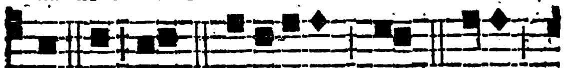
TERMINATIONES 3. modi.

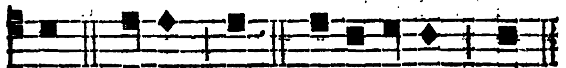

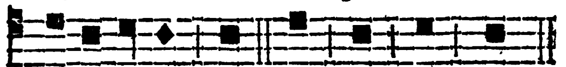

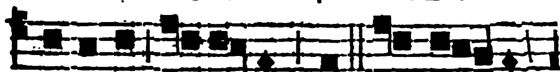

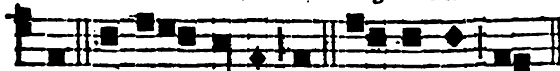

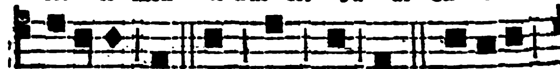
Terminationes 4. *modi in* E. & *in* A.

fru men ti fa ti at te. ge nu i

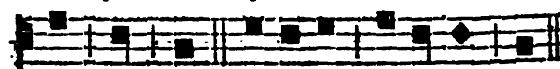
te. ti men ti bus fe. Ju di ca me.

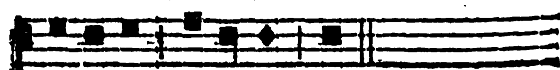
E ri pe me. ex hoc in hoc. i *ni* quo

e ri pe me. cor ri pi as me. ha bi ta ti o

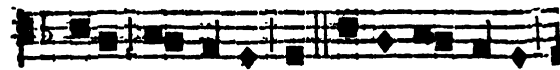

eft in te. do lo fo e ru e me.

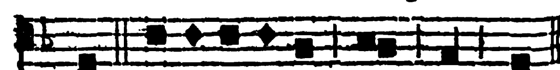

fru men ti fa ti at te.

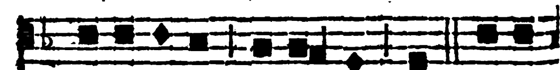
Terminationes 5 *modo in* C. *in* F. & *in* a.

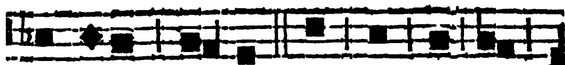
me a lau da bunt te. di li gen ti bus

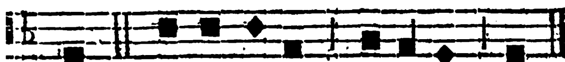

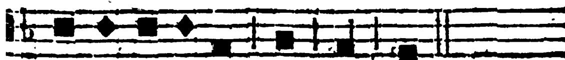
te. ha bi ta ti o eft in te.

lu ci fe rum ge nu i te. ta ber.

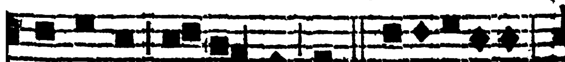

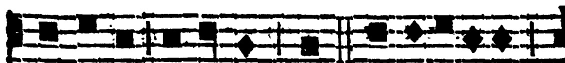

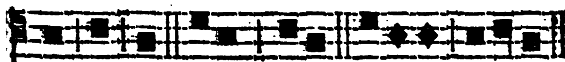
In terminationibus 5. modi in , F , & in , a ; non attollitur Syllaba brevis , nec ultima dictionis.

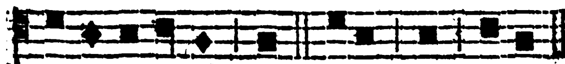

Terminationes 6. *modi.*

frumenti sa ti at te. ha bi ta ti o

est in te. ex hoc in hoc.

di li gen ti bus te. lu ci fe rum

ge nu i te. spe ra vi in te.

Scien ti um me. tu a ju di ca me.

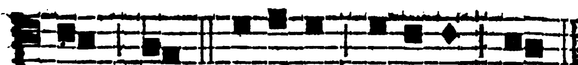
ha bi ta ti o est in te.

Terminationes 7. *modi.*

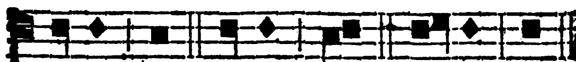
Non attolitur syllaba brevis, nec uliima dictionis.

lu ci fe rum ge nu i te. di li gen-

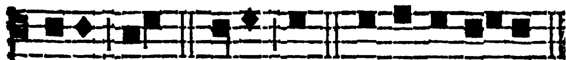
ti bus te. ha bi ta ti o est

in te fru men ti ſa ti at te.

ti at te. ti at te. ti at te.

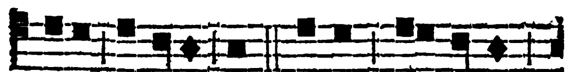

ti at te. ti at te. ſu per ſpe ra vi.

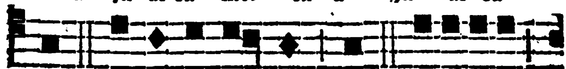

non ſum o bli tus. ex hoc in hoc.

TERMINATIONES 8. modi.

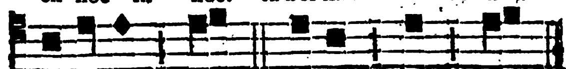
tu a ju di ca me. tu a ju di ca

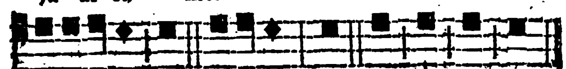
me. di li gen ti bus te. in clinavit

ex hoc in hoc. ta ber na cu lis Cham tu a

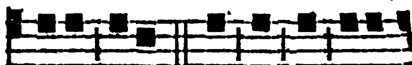
ju di cá me. me us es tu.

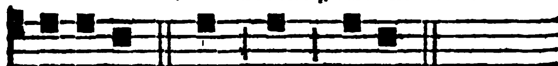
corri pi as me. laudabunt te. ex hoc in hoc.

MODUS cantandi Absolutiones, Benedictiones, & Lectiones ad Officium Nocturnum.

Celebr.

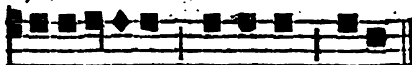

Pa ter nof ter. ℣. Et ne nos... tenta

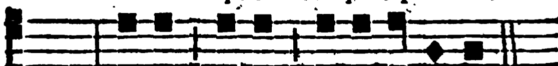

ti o nem ℟. Sed... à ma lo.

Absolut.

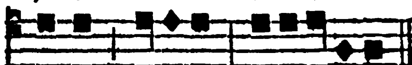

Ad a pe ri at... præceptis fuis.

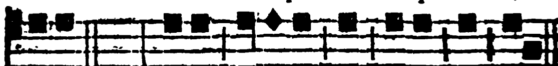

Lector : Ju be, Dom ne be ne di ce re.

Benedict.

De us... Spi ri tus fa pi en ti æ.

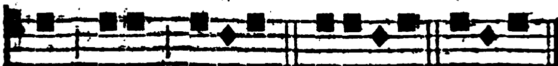

℟. Amen. *Lectio*. Primo tempore... lux or ta eft eis.

Punctum quod præc. dic. monosyll. vel hebraic. non decl.

co ram te. lo cu tum eft.

in di e. Madian. Melchifedech. ufquequo.

Punctum Admirationis, & exclamationis.

quis nos vi de bit? lap do

vos? pul chra in de li ci is!

Tu au tem... mi se re re nostri.

Lectiones Isaïæ & Jeremiæ Tempore Adventûs & Passionis, necnon Lectiones in ultimo triduo majoris Hebdomadæ, ac in Officio Defunctorum terminantur sine responsione, ut sequitur.

Isaïæ.

¶ Hæc di cit Do mi nus De us:

Convertimini ad me, & salvi e ri tis.

Jeremiæ.

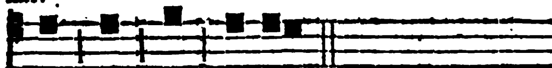
¶ Je ru sa lem, Je ru sa lem

convertere ad Dominum Deum tu um

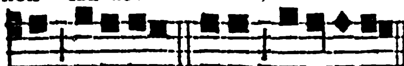
In Triduo.

vo bis tra det me. perfectum

ef fi cit. cùm ve ne ro, dis po nam.

In Offic. Defunctorum.

Oratio, Respice.

NEUMATA (seu Jubili) quorum tabulam hic, ut quibusdam aliis utilioribus daretur locus, ponere non licuit, ex antiquis Ecclesiarum Libris colligitur instituta esse ut cantentur in fine Antiphonarum; ideò ad calcem Antiphonarii vel Psalterii apponetur; ibique quandò & quomodò cantari debeant, simul cum aliis ad Psalmodiam attinentibus, fusè explicabitur, Deo juvante, interìm,

Benè cantate ei in jubilatione.

S. AUG. Enarr. in Ps. 32.

